This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

Latin Dept.

LIBRARY

OF THE

UNIVERSITY OF CALIFORNIA.

Received May, 1897

Accessions No. 66194. Class No. 753 1891

ΑΙΣΧΥΛΟΥ
ΤΡΑΓΩΙΔΙΑΙ.

AESCHYLI
TRAGOEDIAE.

EDIDIT

HENRICUS WEIL.

LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF CALIFORNIA

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MDCCCXCI.

66194

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI.

Praefatio.

Aeschyli tragoedias filium Euphorionem integras habuisse ac plane emendatas puto, quamquam ne hoc quidem valde affimaverim; ea quibus critici Alexandrini usi sunt exemplaria passim jam mendis laborasse ex certis indiciis colligitur; longe corruptiores esse codices qui aetatem tulerunt nemo mirabitur. Illud potius mirandum quod tam antiqua carmina in universum satis clementer male habita sunt. Inter libros nostros eminet Mediceus, bibliothecae Laurentianae, plutei XXXII, 9, membranaceus, saeculo scriptus decimo vel undecimo. Insunt septenae Sophoclis et Aeschyli tragoediae et Apolloni Argonautica. Fabulae Aeschyleae incipiunt a Persis; sequuntur, ordine turbato, Agamemno, Choëphoroe, Prometheus, Eumenides, Septem adversus Thebas, Supplices. Sed excidit quaternio ιη′ totus, quaternionis ιθ′ folia sex media, quo factum est ut perirent Agamemnonis versus 311—1066 et 1160—1673 cum Choëphororum initio. Versus a manu prima (M^1) omissos passim in margine supplevit manus secunda (M^2), non multo recentior, quae etiam scholia adscripsit. Patet hunc alterum librarium inspexisse exemplum vel idem quo usus erat prior, vel simillimum. Itaque magnam auctoritatem habent manus secundae correctiones, si non omnes, at pleraeque, ex eodem exemplo repetitae. Quae adjecerunt manus recentiores fere conspirant cum libris recentioribus.

Codicem Mediceum omnium quae ad nos pervenerunt et vetustissimum esse et longe optimum satis constat; num

ceterorum sit archetypus, ambigitur. Sed non eadem est hac in re omnium fabularum ratio.

Choëphoros, qui extant in libris paucissimis, et alia et initium omissum ex Mediceo jam mutilato descriptas esse luculenter evincunt. Neque aliter de Supplicibus statuendum est.

De Agamemnone et Eumenidibus res minus certa: sunt enim quae dubitationem critico movere possint. Sic Agamemnonis v. 297, pro corruptis quae Mediceus exhibet verbis *παιδίον ὠποῦ*, in ceteris libris legitur *πεδίον Ἀσωποῦ*. Egregie, sed potuit vera lectio felici conjectura reponi a grammatico Byzantino Persarum versus 805 memore. Cetera hujus generis minoris momenti sunt, ut nihil obstare videatur sententiae eorum qui harum fabularum libros pendere statuunt a codice quodam ex Mediceo etiamtunc integro descripto.

Tres priores quae dicuntur fabulae, Prometheus, Septem, Persae, multis codicibus propagatae sunt, qui, quamquam non ubique inter se consentiunt, tamen nonnulla eaque gravissima communia habent, ut ex eodem omnes libro derivatos esse liqueat, simillimo illo quidem libri Medicei, sed passim ab eo dissentiente. Quaeritur utrum hic liber et ipse ex Mediceo descriptus sit, an ex eodem quo ille archetypo fluxerit. Prior sententia, omnia ex libro Mediceo derivantium, primum a Georgio Burges prolata, habet auctores gravissimos Guilielmum Dindorf, Adolphum Kirchhoff, alios; nuper eam dedita opera Martinus Sorof dissertatione inaugurali Berolini anno 1882 edita docte et copiose defendit. Fateor tamen me in alteram sententiam, Godofredo Hermann olim et Friderico Ritschl probatam, etiamnunc inclinare.

Libri recentiores si qua habent bona, haec vel fonti puriori vel grammaticorum conjecturis attribui possunt, nec facile dirimitur lis in utramque partem disputantium si in variis lectionibus perpendendis subsistas. Itaque cornubus, ut nostrates dicunt, taurum prendamus, ab eo loco exorsi qui, prout de eo sentias, in alteramutram partem

rem decidit. Extat enim in omnibus libris trimeter, qui ab solo libro Mediceo abest, post versum 194 ejus fabulae quae inscribitur Septem adversus Thebas. Quem si genuinum esse concedas, librum illum non unicum esse scripturae fontem efficitur. Res flagitare videtur ut totum locum afferamus.

Μήτ' ἐν κακοῖσι μήτ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ
ξύνοικος εἴην τῷ γυναικείῳ γένει.
κρατοῦσα μὲν γὰρ οὐχ ὁμιλητὸν θράσος,
δείσασα δ' οἴκῳ καὶ πόλει πλέον κακόν.
καὶ νῦν πολίταις τάσδε διαδρόμους φυγὰς
θεῖσαι διερροθήσατ' ἄψυχον κάκην·
τὰ τῶν θύραθεν δ' ὡς ἄριστ' ὀφέλλεται,
αὐτοὶ δ' ὑφ' αὑτῶν ἔνδοθεν πορθούμεθα.
τοιαῦτά τἂν γυναιξὶ συνναίων ἔχοις.
κεἰ μή τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀκούσεται,
ἀνὴρ γυνή τε χὤ τι τῶν μεταίχμιον,
ψῆφος κατ' αὐτῶν ὀλεθρία διοίσεται,
λευστῆρα δήμου δ' οὔ τι μὴ φύγῃ μόρον.
μέλει γὰρ ἀνδρί, μὴ γυνὴ βουλευέτω,
τἄξωθεν· ἔνδον δ' οὖσα μὴ βλάβην τίθει.

Versum 195 Dindorf statuebat a grammatico quodam Byzantino ex versibus 187 et 188 absurde confictum esse, nec tamen nihil vidisse interpolatorem illum. Hiare enim orationem et intercidisse post versum 194 trimetrum in hanc fere sententiam

τοιγὰρ προφωνῶ πᾶσιν ἡσύχως ἔχειν.

Haec sententia multorum criticorum assensum tulit, et mihi quoque olim probabatur, nunc re iterum perpensa in diversa abeo.

Et primum quidem facile versus omitti poterat a libri Medicei scriptore inter versum 194, quo finitur in illo codice folium 66[b], et versum 196, a quo incipit folium 67[a]. At eum quem reliqui libri praebent versum absurdum esse ait Dindorf. Vereor ne cupidius vir sum-

mus quam verius judicaverit. Posse illum versum abesse non infitior, sed tamen nihil habet reprehensione dignum, immo increpationem mulierum apte claudit et absolvit. Cf. Suppl. 407—417. Verum absurdus esse eo nomine dicitur quod orationis hiatum non explet. Audio, sed hanc ipsam ob causam eum genuinum esse statuo. Quid enim moveret commenticium illum grammaticum ut versum de suo adderet, nisi quod intellegeret nonnulla deesse ad sententiarum nexum? Tum autem interpolaturus erat quae qualicunque modo lacunam illam explerent, non quae salva sententia omitti poterant. Itaque si das orationem hiare, recepto versu illo etiam alterum desiderari statuendum erit. At illud ipsum non concedo. Quid jubeat Eteocles, quid vetet, quum satis declarent verba *ἔνδον δ' οὖσα μὴ βλάβην τίθει*, ad rem nihil desideratur; in forma orationis offendi potest, nam particulae copulativae, qua annectuntur verba *κεἰ μή τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀκούσεται*, vix locum esse dixeris ubi ab increpatione ad minas transitus fit. Attamen nescio an latius pateat conjunctionis *καί* usus apud Aeschylum antiquae simplicitatis sectatorem. Cf. Agam. v. 1239, Suppl. 443, 957, 983.

Gemella est Sophoclis condicio. Nam etiam in hujus tragoediis singulari casu accidit ut omitteret liber Laurentianus trimetrum unum qui in reliquis libris legitur. Est hic Oedipi Regis versus 800, optimus ille quidem, immo necessarius, quem qui damnant nescio quid ei vitio vertant nisi quod in codice Laurentiano non extat.

Haec si recte disputata sunt, non omnia pendere ex libro antiquissimo, sed etiam ceteris codicibus aliquid tribuendum esse efficitur. Et in prima statim fabula non longe ab initio ea est lectionis varietas quae manum nobis iniciat. Nam v. 20, quem omnes libri sic scriptum exhibent,

προσπασσαλεύσω τῷδ' ἀπανθρώπῳ πάγῳ,

solus Mediceus pro *πάγῳ* dat *τόπῳ*. Utrum praestet sine cupiditate judicantibus dubium esse nequit. *Πάγῳ* non

solum pulchrius est, sed post verbum compositum προσπασσαλεύσω etiam necessarium: neque enim ad loca, sed ad rupem Prometheus alligabitur. Accedit similitudo versus 270:

τυχόντ' ἐρήμου τοῦδ' ἀγείτονος πάγου.

Veritatis vi victus Dindorf in Aeschyli editione Lipsiensi V[a] (1865) ad vulgatam ita reversus est ut eam correctoris felici sagacitati tribueret. Aliter judicabunt qui non tenentur eadem de librorum Aeschyleorum stemmate opinione praeconcepta.

Non minus memorabilis est in Promethei versu 433 librorum recentiorum omnium lectio βοᾷ δὲ πόντιος κλύδων, ξυμπίτνων στένει βυθός, quam vel Kirchhoff recepit, ubi Mediceus habet βοᾷ δὲ πόντιος κλύδων ξυμπίτνων στένει βαθύς, super βοᾶι scripto η, et addita glossa τῇ βοῇ, ab eo scilicet qui lectionem vitiosam quocunque modo interpretari vellet. In ejusdem fabulae v. 706 θυμῷ μάθ' Mediceus, quum recte ceteri τοὺς ἐμοὺς λόγους θυμῷ βάλ', ὡς ἂν τέρματ' ἐκμάθῃς ὁδοῦ.

Septem v. 252 οὐκ ἐς φθόρον σιγῶσ' ἀνασχήσει τάδε recte libri omnes, Mediceus solus (nam manus recentioris ratio non est habenda) οὐκ ἐς φόνον. Persarum v. 1060 πέπλον δ' ἔρειδε solus Mediceus pro πέπλον δ' ἔρεικε.

Etiam majoris momenti sunt leviuscula quaedam ad formas verborum spectantia. Hujus generis est πρᾶγος in Septem v. 804, ubi Mediceus πρᾶγμα, κεκλήσεται in Promethei v. 840, ubi Mediceus κληθήσεται. In his locis Mediceum veriora et antiquiora tradere non facile mihi persuadeas. Solent librarii ad vocabula exquisitiora tritas et consuetas voces adscribere, formis atticis substituere volgares, non poëtica et antiqua pro usitatis subjicere. In Euripidis Troadum v. 13 libri meliores habent κεκλήσεται, deteriores κληθήσεται.

Inveniuntur passim in Aeschylo, ut in aliis scriptoribus, monstra lectionis inde orta quod variae scripturae in unam a librariis conflatae sunt. In Persarum v. 581 pro δαιμόνι' ἄχη Mediceus habet ἐραδαιμόνι' ἄχη, quo signi-

ficari videtur fuisse qui *οὐράνι᾽ ἄχη*, quod in loco antithetico (v. 573) poëta posuit, etiam hic reponendum esse censerent. Et hoc quidem etiam Sorof intellexit. Sed libri plerique non *ἔρα*, sed *ἔρανται* aut *ἔρρανται* exhibent. Haec correctoris licentiae tribuenda esse nego: nam cum sequatur *κλύουσιν*, quid alterum in eadem enuntiatione verbum sibi vellet? Neque audiendus Hermann, qui *ἔρρανται* in versum 571 transferre ausus est. Quid multa? *ερανται*, si quid video, ex codice fluxit in quo *ουρανια* non per compendium, ut in Mediceo, sed plene adscriptum erat.

Neque abicienda videntur quaedam quae pauci codices singularia habent a Mediceo plurimisque aliis recedentes. In Persarum versibus 1069 et 1073 verba *Περσὶς αἶα δύσβατος* commodam interpretationem non admittunt; ibi quum nonnulli libri habeant *δύσβακτος*, unus *δυσβάϊκτος*, addita glossa *δυσθρήνητος*, non dubito quin vere *δυσβάϋκτος* dederint Brunck, Porson, Hermann. Possis sane hanc scripturam oculato cuidam critico byzantino acceptam referre; sed aliter statuere licet quibus non persuasum est omnes libros a Mediceo pendere. Item bonae et antiquae notae esse videntur nonnulla quae in codice Vindobonensi invenit Heimsoeth. Recepi, quod in Persarum v. 275 ad *σώματα* adscriptum est, *γρ. μέλεα*, in quam emendationem etiam L. Kayser inciderat: in loco antithetico respondet tribrachys. Ibidem, v. 310, non *νικώμενοι*, quod ferri nequit, sed *κυκώμενοι* praebet codex ille, adscripta interpretatione *ταραττόμενοι*. Quod probum esse intelleges collato Platonis Cratyl. p. 439 C, *ὥσπερ εἴς τινα δίνην ἐμπεσόντες κυκῶνται*.

Sed haec noli ita accipere quasi in animo mihi sit principatum quem summo jure obtinet eripere libro Mediceo. Hoc dico, in tribus fabulis prioribus nonnihil tribuendum esse libris recentioribus, multo majorem tamen, immo maximam esse auctoritatem Medicei, qui nonnunquam bonam scripturam solus servavit, saepe vitiosa exhibet veris propiora quam ceterorum librorum lectiones fucatae. Itaque, ubicunque a Mediceo discessi, hoc sedulo

adnotavi, neglectis tamen minutiis quibusdam generis orthographici, qualia sunt N paragogicum male additum aut omissum, secunda persona media in ηι desinens, I additum in αἰεί, αἰετός, κλαίω, omissum in δωρεά, θνήσκω, θρώσκω. Emendationes quibus non apposui auctorum nomina scias libris recentioribus deberi fere omnes; nonnunquam enim leviora vitia, quae quivis lector facile corrigat, simpliciter memorare satis habui.

In Agamemnonis parte majore, deficiente codice Mediceo, confugiendum ad alium ejusdem bibliothecae Laurentianae librum XXXI, 8, quem Florentinum (F) vocant editores. Minor auctoritas codicis Veneti (V), qui est bibliothecae Marcianae 616 (XCI, 5), et Farnesiani (F), bibliothecae Neapolitanae I. E. 5. Hos tres codices ejusdem familiae esse constat: conveniunt enim inter se et aliis rebus et quod carent Eumenidum versibus 582—644 et 794—823. Sed in Veneto etiam desiderantur Agamemnonis versus 46—1094. Levissimae fidei est liber Farnesianus, qui Demetrii Triclinii recensionem exhibet. Nec tamen omnia quae hic liber habet peculiaria a Triclinio mutata esse puto: movet me potissimum Agamemnonis versus 1041, quo in loco major est lectionis diversitas quam quae grammatici licentiae tribui posse videatur. Agamemnonis versus 311—348 etiam extant in Bessarionis codice (B), nunc Marciano 468 (XCI, 4), qui liber cum propius quam ceteri absit a Mediceo, praecipuam in his versibus auctoritatem habet.

In textu qui dicitur edendo supplementa uncinis obliquis ⟨ ⟩ circumdedi, uncinis rectis [ ] interpolata quae simpliciter delenda viderentur, uncinis rotundis ( ) interpretamenta ea quae viderentur verba genuina expulisse. Tironum gratia locos corruptos in margine inferiore notavi, non omnes, sed qui omnino intellegi nequeunt; nonnunquam subjeci conjecturas, non quasi meliores aut certiores quam quae in hac praefatione prolatae sunt, sed ut magis quodammodo necessarias. Litteris grandibus insignivi divisionum scenicarum initia.

Est supplementorum genus ampliorum, quod continetur ephymniis iteratis. In Supplicum parodo bis scribae ephymnium et strophae et antistropho addiderunt, in tertia antistropho omiserunt, quam lacunam jamdudum explevit Canter. In Eumenidum epiparodo semel scribae ephymnium iteraverunt, bis neglexerunt. Prorsus obliterata sunt ephymnia in Choephororum cantico penultimo, ne semel quidem a librariis repetita. Leve alterius ephymnii vestigium in ejusdem fabulae cantico ultimo libri servarunt. Neque omnino fugerant hae omissiones viros doctos qui Aeschylo operam navarunt, sed primus in omnibus his locis omissa addidit Kirchhoff, sine dubio recte: nam latissime patet apud Aeschylum et versuum intercalarium usus et earundem vel similium vocum in antitheticis repetitio.

Restitutis ephymniis jam patet omnium chori canticorum eandem esse legem ut suam quaeque antistrophus stropham excipiat, artificiosiore partium distributione ab hoc genere plane remota. Sed non eadem est ratio carminum inter chorum et actores divisorum, qui *κομμοί* ab antiquis vocabantur. Illustre hujus rei exemplum praebet in Choephoris *κομμός* versibus 306—407 comprehensus, ubi varie implicantur strophae inter se respondentes. Idem valet de eo carmine quod legitur in Agamemnone, vv. 1448—1576. Neque enim a me impetrare potui ut post v. 1474 iterarem vv. 1455—1461, post v. 1566 vv. 1537—1550. Haec qui inserunt injuriam faciunt poetae surdamque nobis exhibent Clytaemnestram, ut quae chorum collaudet ob sententiam mutatam, quum ille in eadem sententia eisdem verbis iterum prolata obstinate permaneat. Sunt in hoc carmine bina chori ephymnia, sed vide sis quam apte et apposite his regina respondeat: senties profecto qua ratione talia tractaverit Aeschylus, neque obtrudes poetae quae ab ejus arte abhorrent.

Prometheus.

Personae. Inter *Ὠκεανός* et, quae ultimo loco positae sunt, *Ἑρμῆς*, *Ἰὼ Ἰνάχου*, *M* inserit *Γῆ*. *Ἡρακλῆς*.

Argumentum. 2—3. *κατ' αἴγυπτον γενομένη ὅτι M*. — 10. *Κολχίσι* Brunck: *κόλχοισ M*.

Fabula. 2. Fortasse *Σκύθην δύσοιμον* (vel *ἄοιμον*) . . . *ἐρημίαν*. — *ἄβροτον* Porson ex schol. Hom. Il. 14, 78 et schol. Aristoph. Ran. 827, coll. Hesychio: *ἄβατόν τ' M*. *ἄβατον* vulg. — 6. *ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀρρήκτοις πέδαις* schol. Arist. Ran. ib.: *ἀδαμαντίναισ πέδησιν ἐν ἀρρήκτοισ πέτραισ M*. — 15. *τῆι*, suprascripto *προσ*, *δυσχειμέρωι* M. — 16. *σχεθεῖν* Elmsley: *σχέθειν* libri. — 17. *εὐωριάζειν* Blomfield coll. Hesychio et Photio: *ἐξωριάζειν* libri. — 20. *ἀπανθρώπωι τόπωι M*. — 28. *ἐπηύρου* Elmsley: *ἐπηύρω M*. — 41. *ὀκνοῦντα, πῶς οὐ τοῦτο* R. Meister. — 42. *ἀεί γε* vulg. — 49. *ἐπαχθῆ* Stanley: *ἐπράχθη* libri. — 51. *τίς δ' οὔ*; W.: *τοῖσδε* libri. — 54. *ψάλια M*. — 55. *βαλών* Stanley: *λαβών* libri. — 59. *πόρους* Dionysius Hal. Antt. Rom. 7, 36; Marcellinus Vit. Thucyd. 5; schol. Aristoph. Equ. 759: *πόρον* libri. — 66. *ὑπὲρ στένω* Schütz: *ὑποστένω M*[1]. *ὑπερστένω M*[2], vulg. *ὑπὸ στένω* Wecklein. *ὅσον στένω* Heimsoeth. — 70. *τωνδε*, suprascripto *ο*, *M*. — 77. *σε τῶν M*[1]. — 88. *διὸς αἰθὴρ* M. — 90. *παμμήτωρ* M. — 97. *ἐξεῦρ'* M. — 99. *πῆ* Turnebus: *ποῖ* M.

100. *χρὴ τέρματι τῶνδ' ἐπικέλσαι* Coenen. — 112. *τοιάσδε* M. — 113. *ὑπαιθρίοις* Blomfield: *ὑπαίθριοσ* M. — *προυσελούμενος* Wecklein: *πασσαλευμένοσ* M. *πασσαλευτός* vulg. — 114. *ἔα ἔα* delevit Dindorf. — 116. *θεόσσυτος* M. — 118. *ἡμῶν* M. — 128. *ὧδε* Hermann: *ἧδε* libri. — 134. *θεμερῶπιν* M[1]: *θερμερῶπιν* vulg. — 136. *αἶ αἶ αἶ* M. — 142. *πρὸσ πατρὸσ* M. *προσπαρτὸς* (sic libri nonnulli) *ἐγὼ* Dindorf. — 145. *εἰσιδοῦσαν* Hermann: *εἰσίδουσα* M. — 147. *τᾶδ'* Emsley. — *ἀδαμαντοδέτοισι* Turnebus: *ἀδαμαντοδέτοισ* M. — 150. *ἀθέτως* Bentley ex Hesychio: *ἀθέσμως* libri. — 152. *θ' Ἅιδου* Turnebus: *τ' ἀΐδου* libri. — 155. *ἀγρίοισ* M. — 156. *μήτε θεὸς* Turnebus: *μήποτε θεὸς* libri. — *ἀνδρῶν* Dindorf: *ἄλλος* libri. — 157. *ἐγεγήθει* Elmsley. — 161. *ξυνασχαλεῖ* Dindorf. — 163. *ἄγναμπτον*: *ἀστραφῆ* Hermann. *ἄκναφον* Dindorf. *ἀκνάμπετον*, servato *δέδια γάρ* v. 182, H. L. Ahrens. — 167. *ἔτ' ἀπ' ἐμοῦ* M. — 168. *γυοπέδαισ* M. —

170. ἀφ' ὅτου M[1]: ὑφ' ὅτου libri et editiones. — 172. οὔτε Porson: οὔτοι M. οὔτι vulg. — 177. τέ τίνειν Turnebus: τέ μοι τίνειν libri. — 178. τῆσ αἰκίασ M. — 181. ἐρέθισε Turnebus: ἠρέθισε libri. — 182. δέδια δ' Porson: δέδια γὰρ libri. — 183. πᾶ Turnebus: ὅπαι M. — 185. οὐ παράμυθον M. — 186. τραχὺσ τε καὶ M. — 187. Ζεύς et ἀλλ' eiecit Bothe. ὅἴω (ἴὼ M[1]) delent editores plerique Brunckium secuti. — 189. ῥωσθῇ M ex correctione.

201. ἕδρησ M. — 204. πείθειν M[1]. — 211. κρανοῖτο Elmsley. — 213. χρείη Dawes: χρή. ἢ δόλω τοὺσ M[1]. — ὑπερσχόντας Porson: ὑπερέχοντας libri. ὑπερτέρους Hermann. — 217. προσλαβόντι M. — 226. αἰτίην M. — 234. τοῖσιν (ultima littera in litura *M.*) libri. τοισίδ' Elmsley. — 235. δὲ τόλμησ' (i. e. δὲ τολμῇς, cum ἐξελυσάμην jungenda) M. — 237. τῶ ταῖσ, superscripto τοι, M. — 239. θέμενος, εἶτ' οἶκτου A. Nauck: προθέμενος, τούτου libri. — 240. ἀλλὰ νηλεῶς Elmsley: ἀλλ' ἀνηλεῶς libri. — 241. ἐρύθμισμαι M. — 245. ἀλγύνθην M. — 246. μὴ Th. Mistschenko, Revue de philologie, 1877, p. 268: μὴν libri. — ἐλεινὸς Porson: ἐλεεινὸς libri. — 247. μήποτε ante correctionem M. — 248. θνητούς τ' M. — προσδέρκεσθαι ante correctionem M. — 253. σπέρμ' W.: πῦρ iterum libri. — 255—257. choro continuabantur. Stichomythiam restituit Welcker. — 264—265. τὸν κακῶς πράσσοντ' Stanley: τοὺς κακῶς πράσσοντας libri, quibus servatis εὖ δὲ Elmsley. — ταῦτ' M. Fortasse ταῦτα πάνθ'. — 268. τοιαῖσδέ με conj. Wecklein. — 269. κατισχανεῖσθαι M. — πεδαρσίαισ ante correctionem M. — 274. πίθεσθέ μοι, πίθεσθε Blomfield: bis πείθεσθε libri. — 275. Fortasse πυκνά τοι. — 279. κραιπνόσσυτον M. — 294. χαριτογλωσσεῖν Athenaeus, IV p. 165 C.: σὲ τὸ (σοι schol.) χαριτογλωσσεῖν M. — 295. συμπράσσειν Brunck: συμπράττειν libri. — 298. ἔα ‖ τί χρῆμα λεύσσω Dindorf.

302. ἢ, correctum in ἤ, M. — 313. ὄχλον Doederlein: χόλον libri. — 331. πόνων μετασχεῖν, collatis scholiis, W.: πάντων μετασχὼν libri. — 332. μηδὲν M. — 333. πείθεισ M. — εὐπειθής ante correctionem M. — 334. πημαθῆς ante correctionem M. — 338. δωρειὰν W.: δωρεὰν libri. — 340. κ' οὐδὲ μὴ *M.* — 345. οὐ κεἰ Hirschig. — 346. Fortasse πημονὰς κυρεῖν. — 347—372 non Oceani, sed Promethei esse vidit Elmsley. — 347. χαὶ Porson: καὶ libri. — 348. ὃσ ἐσ ἑσπέρουσ M. — 349. κίων, virgula post χθονός posita, Blomfield. — 350. ὤμοιν Robortellus: ὤμοις libri. — 352. ᾤκτιρα Kirchhoff: ᾤκτειρα libri. — 353. ἑκατογκάρανον Blomfield: ἑκατοντακάρηνον, super η scripto α, M. — 354. πᾶσι δ' Hermann: πᾶσιν ὃς libri. εἷς ὃς conjecit W. — 359. ἐκφυσῶν φλόγα Heimsoeth. — 366—367. κορυφαῖς ... Ἥφαιστος cum antecedentibus conjunxit et ante ἔνθεν plene interpunxit W. — 371. θερμῆσ M. — ἀπλήτου Schütz: ἀπλήστου libri. — βέλεσσι M. — 378. ὀργῆς νοσούσης

ferri nequit: ψυχῆς νοσούσης Plutarchus. Consol. ad Apoll. p. 102. ὀργῆς ματαίας Stob. Flor. 20, 13. ζεούσης Dindorf. σφριγώσης conj. Hermann, qui infra σφυδῶντα θυμόν. — 380. σφριγῶντα, ut ceteri libri, non σφυδῶντα, habere videtur M. — ἰσχαίνει, superscripto ν, M. — 381. προμηθεῖσθαι libri nonnulli et fortasse schol. M. — 384. τήνδε τὴν νόσον Turnebus. — 386. δόκει σὺ Hermann. Fortasse ἐμὸν δοκῆσαι τἀμπλάκημ' ἀρκεῖ τόδε. — 395. δέ τᾶν Blomfield: δ' ἔτ' ἂν M. — 399. δακρυσίστακτα Wecklein: δακρυσίστακτον libri.

400. ῥαδινῶν M. — 401. πηγαῖσ M. — 405. ἐνδεικνύειν αἰχμήν M. — 407. Lacunae signa post ἀρχαιοπρεπῆ poni solent. — 413. Fortasse μεγαλόστονοι τεοῖς. — 420. Ἀραβίας: Χαλυβίας Schütz. Ἀρίας Hartung. — 421. ὑψίκρημνον οἳ Elmsley: ὑψίκρημνόν θ' οἳ libri. — 422. νέμουσι M. — 426. ἀκαμαντοδέτοις (v. l. ἀδαμαντοδέτοις) Τιτᾶνα λύμαις interpreti deberi statuerunt O. Ribbeck et Heimsoeth, coll. v. 148. Sed requiri videtur ἀκάμπτοις vel tale quid. — ἐσειδόμαν Hermann: εἰσιδόμαν libri. — 427—428. Ἄτλαντος ὑπέροχον σθένος κραταιὸν, ὃς (ὡς W.) γᾶν Hermann: Ἄτλανθ' ὃς (ὡσ M.) αἰὲν ὑπέροχον (ὑπείροχον M.) σθένος κραταιὸν libri. — 430. ὑποστεγάζει Hermann: ὑποστενάζει libri. — 431. δὴ W.: δὲ libri. — 432. βαθὺς M. — 433. κελαινὸς Hermann: κελαινὸς δ' libri. — 438. προσηλούμενον et προσελούμενον libri. — 451. προσήλουσ, supra η scripto ει, M. — 459. νοσφισμάτων M. — 461. ἐργάτην Stobaeus Flor. 81, 1: ἐργαν . . M[1]. ἐργάτιν vulg. — 463. δουλεύσοντα Kirchhoff. — σάγμασιν Pauw: σώμασιν libri. — 464. διάδοχον ante correctionem M. — 465. γένοινθ' Dawes: γένωνθ' libri. — ἅρμα τ' Turnebus: ἅρματ' M. — 468. ναυτιλόχων ὀχήματα M. — 470. σοφισμάτων M. — 472. αἰκὲς πεπονθὼς Heimsoeth: πέπονθας αἰκὲς libri. — 475. ἰάσιμοσ M. — 479. οὐδὲ M. — 480. οὔτε Blomfield: οὐδὲ libri. — 487. ἐνοδίους τε συμβόλους cum verbis antecedentibus conjunxit Schoemann. — Ante 495 lacunae signa posuit Hermann.

502. σίδαρον et χρυσὸν δὲ M. — 505. πάντα: ταῦτα M. — 507. μή νυν Scaliger: μὴ νῦν libri. — 519. πρὶν ἀεὶ M. — 520. οὐκ ἂν οὖν πύθοιο M. — 530. ποτινισομένα M. — 535. τοῦτ' Hermann: τόδ' libri. — 536. ἡδύ libri. — 537. τίνειν M. — 541. μυρίοις δέμας διακναιόμενον μοχθήμασιν Heimsoeth. — 543. ἰδίᾳ γνώμᾳ: αὐτόνῳ γνώμᾳ Dindorf. αὐτόβουλος ὢν Meineke. οἰόφρων γνώμαν W. — 545. ἄχαρις χάρις Turnebus: χάρις ἄχαρις libri. — ποῦ τισ M. — 549. ἀντόνειρον Reisig. — 550. Videtur excidisse τυφλαί vel tale quid. ἀλαὸν ⟨δέδεται Meineke⟩ γένος ἐμπεποδισμένον· οὔπως Paley. — 552. προϊδοῦσ' M. — 556. ἐκεῖνό θ' ὅτ' Brunck: ἐκεῖν' ὅτε τότ' M. ἐκεῖνό θ' ὅ, τ' Victorius. — 560. πείθων M[1] et schol. M.: πιθῶν vulg. — 562. χαλινοῖσιν ἐν πετρίνοισι M. — 563. ποιναῖς ὀλέκει Robortellus. ποινά σ' ὀλέκει H. Stephanus. — 566. ἓ ἕ (ἔα

ἔα vulg.) seclusit Dindorf. — με τάλαιναν οἴστροις (οἶστρος alia manus) M. — 568. ἆ ex ὦ factum in M. — 569. τὸν Triclinius: φοβοῦμαι τὸν libri. — 572. κἄξ W: ἐξ libri. — 574. κηρόπακτος Meineke: κηρόπλαστος libri. — 576. ἰὼ ἰὼ πόποι Seidler: ἰὼ ἰὼ ποῖ ποῖ 'πδ πόι 'πό 'πόι M. — πῇ μ' M. — μακραὶ aut χθονὸς supplet Hermann. πάλιν Dindorf. πλάναι Meineke. — 577. τηλέπλανοι Hermann: τηλέπλαγκτοι libri. πολύπλανοι Meineke. — πλάνοι M. — 579. πημοσύναις Hermann: πημοναῖσιν M. — ἐή Dindorf: ἕ· ἕ M. — 582. με inseruit Elmsley. — 583. ποντίοισι M. — 586. ὅπη M. — 588. Ionis, non chori, esse vidit Hermann. — 592. ἧιρα et γυμνάιζεται M. — 596. θεόσυτον Hermann: θεόσσυτον libri. — 597—598. κέντροισι φοιταλέοισιν· ἐ· ἐ M. φρένας supplet Hermann. ἀεί Herwerden.

601. λαβρόσυτος Hermann: λαβρόσσυτος libri. — Ἥρας supplevit Hermann. — 603. τίνες οἵ Madvig: τίνες δι M. τίνες οἳ vulg. — ἓ ἓ M. — 606. τί μῆχαρ ἢ Elmsley et Fr. Martin: τί μὴ χρὴ M. — 607. φράζετε δυσπλάνωι M. — 609. ὅπερ Etym. M. p. 762, 30: ὅτι M. — 616. δωρειάν. Cf. v. 338. — 617. γὰρ οὖν M. — 620. ποίων δὲ ποινὰς W.: ποινὰς δὲ ποίων libri. — 621. σαφηνίσας Linwood: σαφηνησαι M. — 626. τοῦδέ σοι Turnebus: τοῦδε τοῦ M. — 627. μή οὐ: μὴ M[1]. — 628. θράξαι M. — 629. Post μᾶσσον interpungit M. et schol. M. μασσόνως ἢ 'μοί Elmsley. — 632—633. ἱστορήσομεν et ἀυτησ λεγούσασ M[1]. — 637. κ ἀποκλαῦσαι M. — 638. ὅπου Ellendt: ὅποι M. ὅπη vulg. — 642. ὀδύρομαι, adscripto γρ. αἰσχύνομαι M. — 647. εὐδαίμων M[1]. — 657. νυκτίφοιτα φάσματα W.: νυκτίφαντ' (M.) vel νυκτίφοιτ' ὀνείρατα libri. νυκτίφοιτα δείματα conjecerat A. Nauck. — 660. φίλωι M. — 664 spurium habet Herwerden. — 667. πυρωτὸν M. — 668. ἐξαϊστώσοι Blomfield: ἐξαϊστώσει libri. — 670. κἀπέκλεισεν M. — 677. τε κρήνην, ex schol. A, Canter: ἄκρην τε M. — 680. ἐξαίφνης Gaisford: αἰφνίδιος libri. ἀφνίδιος Elmsley. — 683. ὅ τι Turnebus: ἔτι libri. — 684. πόνον M. — 685. σὺ θάλπε Herwerden. — 688. οὔποτ' οὔποτ' ηὐχόμην M. — 690. καὶ omittit M. — 691—692. δείματα κέντρῳ ψύχειν ψυχὰν ἀμφάκει W.: δείματ' ἀμφήκει κέντρῳ ψύχειν ψυχὰν ἐμάν libri. ψήξειν Meineke. νύξειν Herwerden. — 694. Alterum ἰὼ seclusit W. — 695. ἐσιδοῦσα M.

700. χρεῖαν τ' M. — 706. θυμῶι μάθ' M. — 710. νέουσ' M. — 711. ἐξηρτημένοι M. — 712. ἀλλὰ γυῖ' ἀλιστόνοις conj. Hermann: ἀλλ' ἀλιστόνοις γύποδας libri. πόδας Turnebus. — Post 713 nonnulla excidisse statuit B. Foss. — 716. πρόσπλατοι Elmsley: πρόσπλαστοι libri. — 717. Ὑβριστὴν nomen proprium esse vidit Schütz. — 727. ναύτησι et, ante correctionem, μητρυὰ M. — 728. ἄσμεναι Herwerden. — 735. Ἀσίδ' Elmsley. — 741. μηδέπω 'ν προοιμίοις Turnebus: μηδ' ἐπῶν προοιμίοισ M. μηδ' ἐπῶν ἐν φροιμίοις Wieseler. — 742. ἓ ἓ delevit Dindorf. — 745. Ioni tribuit Wieseler. — 749. πέδοι Dindorf: πέδω

M. — 752. ἦδυ πετῶσ M. — 758. ἥδοιμ' ἂν M. — 760. σοι μαθεῖν πάρα Turnebus: μαθεῖν σοι (ν σοι in litura M.) πάρα libri. ἰανθῆναι πάρα conj. W. — 766. θεμιτὸν Brunck: ῥητὸν iterant libri. — 767. δάμωρτοσ M. — 772. αὐτῶν ἐγγόνων M. — 776. σαυτῆσ τ' M. σαυτῆς γ' Hermann. — 782. τούτοιν Wecklein: τούτων libri. — 783. λόγου Elmsley: λόγους libri. — 787. μὴ, superscripto ου, M. — 790. ἠπείροιν Herwerden: ἠπείρων libri. — 791. ἡλίου στίβει Hartung: ἡλιοστιβεῖς libri. — 792. πόντον M. — παρεῖσα Heimsoeth (Emendationum Theognid. pars altera, Bonn, 1874, p. 11): περῶσα libri. — 796. μονόδοντεσ M.

803. ἀκλαγγεῖς Dindorf. — 806. πόρον M. — 807. τηλουργὸν M. — γῆς Elmsley. — 811. βιβλίνων M. — 817. ἐπανδίπλαζε Dindorf: ἐπαναδίπλαζε libri. — 818 in margine adscriptum habet M. — 822. ἥνπερ Hermann: ἥντιν' libri. Cf. v. 609. — 829. γῆς πέδα W.: δάπεδα libri. γάπεδα Porson. — 831. θᾱκός τ' Brunck: θῶκός τ' libri. — 835. μέλλουσ' ἔσεσθαι seclusit Hartung, addita conjectura ἢ δὴ μάκαιρ', εἰ τῶνδε. Fortasse ἢ τὴν τάλαιναν τῶνδε ... τι; ⏑–, ἔσεσθ', εἰ Turnebus. — προσαίνει M. — 838. παλιπλάκτοισι M[1]. — 839. μέλλονθ' ὁ πόντιος μυχὸς Wecklein. — 840. κληθήσεται M. — 848. τίθεισιν M[1]. — 849—850. Fortasse καὶ σπείρων γόνον. — ἐπαφῶν τ' ἀταρβεῖ χειρὶ φιτύει γόνον et τῶν Διὸς φιτυμάτων Heimsoeth. — γεννημάτων M[1]. γέννημ' ἀφῶν Wieseler. — 853. πεντηκοντόπαισ M. — 858. θηρεύοντες ex libris nonnullis Dindorf. — 860—861. δ' ἐνέξεται θηλυκτόνῳ ἄγει δαμέντων Schoemann. δαμέντας Pauw. Post δέξεται nonnulla excidisse statuit Hermann. — 864. ἐσ ἐχθροὺσ M. — 866. ἀπαμβλυνθήσεται M. — 867. δυεῖν M. — 872. κλεινοῖσ M. — 875. μακροῦ λόγου, ut v. 870, M. — 877. ἐλελεῦ ἐλελεῦ Pauw: ελελελελελεῦ M. — 881. καρδία M. — 885. πταίουσ' M: παίουσ' ex aliis libris nunc fere editur. Apud schol. M. legitur παίουσα, sed legendum esse παραπαίουσα jam dudum monui. — 887. ἦν delebat Monk. — 894. τοι addidit W. — 895. πότνιαι addidit Paley. — 897. πλαθείην γαμέτᾳ Canter: πλαθείη ἐν γαμέται M. — 899. ἀμαλαπτομέναν W.: γάμω δαπτομέναν M. Scholion ἅμα τῷ γάμῳ ad lectionem ἅμα δαπτομέναν spectare videtur.

900. δυσπλάγχνοισ ... ἀλατείαισι M. — 901. ὅτῳ W.: ὅτι libri. ὅτε Pauw. — οὐ δέδια interpretis esse intellexit Schoemann. Idem scripsit ἐμοὶ δὲ τίμιος ὁμαλὸς γάμος ἄφοβος. Temptavi ἐμοὶ δ' εἴη μὲν ὁμαλὸς ὁ γάμος, ἄφοβος, εὔδιος. — 903. προσδράκοι Blomfield: προσδάρκοι M. — 905. τί ἂν Meineke. — 907. αὐθάδησ φρενῶν M.: αὐθάδη φρονῶν vulg. — 908. οἷον M.: τοῖον Robortellus. — 910. θρόνων ἄϊστον M. — πατρὸς δ' Turnebus: πατρός τ' M. — 911. τόδ' M[1]. — 912. δηναιὸν ante correctionem M. — 913. τοιόνδε ante correctionem M. — 917. πιστωσ M[1]. — 917. τινάσσων πυρπνόον χε-

ροῖν. W.: τινάσσων τ' ἐν χεροῖν πύρπνουν M. τινάσσων χειρὶ πυρπνόον conjecerat Porson. — 922. εὑρήσοι M. — 923. ὑπερφέροντα W.: ὑπερβάλλοντα libri. — 924. γῆς τινάκτειραν βάθρων Herwerden. — 926. κακῶν M. — 927. ὅσσον M. — 930. Ζηνὶ δεσπόσειν τινά Dindorf. — 932. πῶς οὐχὶ M. — 933. τί δαὶ M. — 934. τοῦδ' ἔτ' Elmsley: τοῦδέ γ' libri. — 945. ἐφημέροις: τὸν ἠμέροισ M. — 946. προδόντα conj. Wecklein. — 948. πρὸς ὧν Elmsley: πρὸς ὧν τ' libri. — 950. ἕκαστα φράζε M. — 956. ναίειν: ναί M[1]. — 961. πολλοῦ δὲ M. — 965. καθωρ . . οσασ, ο ex ι facto, M. — 968—969, vulgo Prometheo continuatos, Mercurio dedit Erfurdt. φῦναι: φῆναι M. — Ante 970 Promethei versum excidisse intellexit Keck. — 974. συμφορᾶς Valckenaer. — 977. σμικρὰν Brunck: μικρὰν libri. — 986. ὥστε παῖδά με Hermann: ὡς παῖδά με M. ὡς παῖδ' ὄντα με vulg. — 988. πευσεῖσθαι M. — 992. αἰθαλοῦσσα Canter: αἰθαλοῦσα libri. — 995. γνάμψει M[2], vulg. — φράσειν M. — 998. ὤπται schol. M., vulg.: ὦ παῖ M.

1002. μηπάθ' M. — 1008—1009. κέαρ | λιταῖς Porson: λιταῖς | ἐμαῖς libri. κέαρ λιταῖς ἐμαῖς Robortellus. — δάκνων Heimsoeth: δακὼν libri. — 1013. μεῖον Stanley: μεῖζον libri. — 1016. ἀφύκτωσ M. — 1021. δέ σοι Hermann. — 1025. ἐκθοινάσεται Nauck: ἐκθοινήσεται libri. — 1026. μή τοι M. — 1031. εἰριμμένοσ M. — 1035. ἄμεινον M[1]: ἀμείνον' vulg. — 1039. πείθου M. — 1043. ἐπί μοι ῥιπτείσθω M. — 1049. τῶν W.: τῶν τ' libri. — 1056. μὴ οὐ Wecklein: μὴ libri. — 1057. ἡ τοῦδ' εὐχή W. (praeiverat Koechly): ἡ τοῦδ' εὐτυχῆ (ex ευχη et τυχη conflatum) M. εἰ τάδ' εὐτυχῆ vulg. — 1058. γ' αἵ Turnebus: γε libri. — 1060. που M. — 1071. ἀγὼ Porson: ἄτ' ἐγὼ M. — 1078. ἀπέρατον M. — 1085. εἱλίσσουσι Turnebus: ἑλίσσουσιν M. — 1087. ἀντίπνοον, deleto ἀποδείκνυμενα, Dindorf. — 1092. εἱλίσσων Turnebus: ἑλίσσων libri.

Septem.

Argumenta. Primo loco habes vetus codicis Medicei argumentum, quod edidit primus et emendavit I. Franz. 2. ἐπὶ, superscripto ἐν, M. — 3. στρατεία M. — 5—6. θεαγένουσ M. — 7. ἀριστίων M. Unius tragoediae nomen excidisse patet. — 8—9. πολυφράσμων λυκουργίαι M. —

In argumento tertio, v. 44, scripsi καθώσπερ δή (δὲ libri) καὶ ὁ Ζεύς, collato Euripidis Phoenissarum argumento. — Oraculi versus sunt fabulae Euripideae 18 et 19.

Fabula. 2. Post πόλεως virgula interpunxit Hermann. — 6. πολὺς supra versum M. — 12. βλαστημὸν Blomfield: βλάστημον M. βλάστιμον vulg. βλαστησμὸν Hermann. — 13. ὥραν, aut

ὥραν, ἔχονθ' ἕκαστον ὥς τι συμπρεπές libri meliores et schol. M.: ὥ (ῶ man. secunda) ραν τ' (litteris ν et τ' scriptis aut refectis a manu recentiore) ἔχονθ' (ex ἔχωνθ' factum) ἕκαστοσ (ἕκαστον man. rec.) ὥστισ (altero σ eraso) συμπρεπέσ M. ὥς τις ἐμπρεπής Hermann. Uncinis versum includebat Dindorf. — 19. οἰκιστῆρασ M. — 20. πιστοί καθ' ὡς γένοισθε W.: πιστοὺσ ὅπωσ γένοισθε M. ὅπως γένοισθε πρὸς χρέος πιστοὶ τόδε Dindorf. — 21. καὶ πρὶν μὲν Halm, fortasse recte, modo scribatur ῥέπων. Dindorf καὶ δὴ μέν. — 25. φάους Ritschl. πυρὸς libri. — 29. κἀπιβούλευσιν Dindorf. — 34. εὖ θαρσεῖτε editoribus placuit. — 36. κατοπτῆρα στρατοῦ M. — 43. μηλοσφαγοῦντες, coll. Aristophanis Lysistr. 191 et 196, conjecit W. — 45. Ἄρην, Ἐνυὼ Porson. — 48. θανόντες πρόσθε Stobaeus, Flor. 7, 11. — 49. εἰσ δόμουσ M. — 51. ἀνὰ στόμα Stobaeus. — 54. τῷδε Stobaeus. — πίστις Stobaeus: πύστισ M. — 61. πλευμόνων M. — 63. φάρξαι Dindorf: φράξαι libri. — 71. πρέμνοθεν Valckenaer: πρυμνόθεν libri. — 75. δουλίοισι Aldina: δουλείοισι libri. — σχεθεῖν Blomfield: σχέθειν libri. — 78. νεόκοτα supplet Dindorf. — 79. καθεῖται Dindorf. — Post στρατός interpunxit Heimsoeth. — 82—83. ἐλεδέμασ (ἐλεδεμνὰσ M²) πεδιοπλοκτύποσ | τὶ χρίμπτεται βοᾶι M..... γᾶς ἐμᾶς πεδί' ὁπλόκτυπ' ὠτὶ χρίμπτει βοάν legisse aut voluisse videtur schol. M. ποτιχρίμπτεται Dindorf. — 86. ἰὼ ἰὼ ἰὼ M. — 87. ἀλεύσετε M¹. — 88. βοὰ W.: βοᾶι, eraso ι, M. — 89—90. εὐτρεπῆ et ⟨πόδα⟩ W.: εὐτρεπής M. εὐπρεπής vulgo. — 94. πάτρια, coll. schol. M., addidit Westphal.

101. στεφάνων ante correctionem M. — 102. εἰ μὴ νῦν, πότ' Prien: πότ' εἰ μὴ νῦν M. — ἀμφὶ λιτάν', divisis vocabulis, Seidler. Possis ἀμφιλίταν' ἄξομεν. — 105. γᾶν omittit M. — 106. δαίμων ante correctionem M. — 107. τεὰν inseruit Lachmann. — 110. πολίοχοι Dindorf: πολιάοχοι libri. — ἴθ' ἄθροοι Westphal: ἴθ' (superscripto τ) ἴτε πάντεσ M. — 114. κῦμα Ritschl: κῦμα γὰρ libri. — δοχμολοφᾶν Brunck: δοχμολόφων libri. — 115. ὀρμενον Enger. — 120. ἀργεῖοι δὲ, superscripto γὰρ, M. — 121. ἀρείων Blomfield: ἀρηΐων M. — 122. διαδέτοι M. διάδετοι vulg. — γενῦν ἱππιᾶν Dindorf: γενύων ἱππείων libri. — 123. μινύρονται, collato Hesychio cum scholiis, Dindorfii: κινύρονται libri. — 124. ἀγήνορες libri. — 125. δορυσσόοις libri. — πύλαις ἑπταστόμοις conjecit W. — 129. ῥυσίπτολις M. — 132. φόβων, vel φόβον, vulg.: φόνων M. πόνων Dindorf. — 135. σύ τ', Ἄρης, Κάδμου πόλιν ἐπώνυμον Dindorf. — 141. γὰρ omittit M. — 142. λιταῖσι Seidler: λιταῖς libri. — 143. ἀΰτοῦσαι Seidler: ἀπύουσαι libri. — 146. στόνων ἀΰτᾶς libri, quae intellegi nequeunt. — 150. εὐτυκάζου, coll. Hesychio, Dindorfii: πτυκάζου M¹. ἐντυκάζου M². εὖ πυκάζου vulg. — Deinde Ἄρτεμι φίλα addunt libri. Cf. v. 154. — 151. ἐὴ ἐὴ Dindorf hic et passim: ἒ ἒ ἒ ἒ libri. — 154. Post φίλα libri

iterum ἒ ἒ ἒ ἔ. — 155. αἰθὴρ Porson: δὲ αἰθὴρ M. αἰθὴρ δ' Hermann. — 158. ἀκροβόλων Dindorf: ἀκροβόλων δ' libri. — 161. παῖ Διὸς, ὅθεν Buecheler (Rhein. Mus. XXXII (1877), p. 312 sqq.): καὶ Διόθεν libri. καὶ Διόθεν ὦ Lowinsky. — 162—163. ἐν μάχᾳ | σύ τε Hermann: ἐν μάχαισί | τε libri. — πρὸ πτόλεως Menge (De praepositionum usu apud Aesch., Göttingen 1863): πρὸ πόλεως libri. — 165. ἐπιρόου M[1]. — 166. παναλκεῖς vulg. — 168. τᾶσδέ γε M. — 170. ἑτεροβάγμονι conj. Hermann. — 171. πανδίκουσ ante correctionem M. — 175. τ' inseruit Seidler. — 176. φιλοπόλεις Wunderlich: φιλοπόλιεσ M. — 177. θ' Blomfield: δ' libri. — 179. πόλεος Porson: πόλεωσ M. — 183. ἀρωγὰ W.: ἄριστα libri. — 184. πυργηρουμένη ante correctionem M. — 193 ὀφέλλετε vulg. — 195 omittit M post 194, qui in hoc codice est folii 66^b versus ultimus. Illo damnato, alium versum excidisse statuit Dindorf. — τοιαῦτα τἂν Blomfield: τοιαῦτ' ἂν aut τοιαῦτά γ' ἂν libri. — 198. διοίσεται Herwerden: βουλεύσεται (cf. 200) libri.

204. ὄτοβον semel M. — 205. ὅτι M. — 206—207. ἄπνον Lachmann: ἀΰπνων libri. ἀγρύπνων Seidler. — δία στόμια Lachmann: διὰ στόμα libri. — πυριβρεμετᾶν, coll. Hesychio, Dindorf. — 210. ποντιωι ἐν κύματι, litteris ἐν κύ ab alia manu in rasura scriptis, M. ποντίοισι κύμασι conj. Kirchhoff. — 212. θεοῖς πίσυνος Hermann: πίσυνος θεοῖς libri. — ὁ δὲ inseruit W. — λιθάδος Naber. — 213. νειφομέναισ M. — 215. πόλεος Hermann: πόλεως libri. — 218. αὐτοὺς Schütz: τοὺς τῆς libri. ναοὺς Frey. ἕδρας Dindorf. — 219. λείποι M. — 221—222. τυφόμενον (στρατὸν τυφόμενον?) v. l. adnotata in M. στρατοῦ δαπτόμεναν Prien. Fortasse στέγασμ' ἁπτόμενον. — 225. γύναι Blomfield. Fortasse γυναικῶν τηρός, siquidem vox τηρός Suppl. v. 248 satis firmatur. — 226. θεοῦ, superscripto οῖς, M. — 227. τὸν schol. M.: τὰν M. — ἀμήχανον libri. — 229. κρημναμενᾶν νεφελᾶν Hermann: κριμναμένᾶν νεφέλᾶν M. — σαοῖ Hermann. — 231. πειρωμένους W.: πειρωμένοισ M. πειρωμένων vulg. — 233. νεμόμεσθ' M. — ἀδάματον Pauw: ἀδάμαντον M. — 235. τίς Heath: τί M. — 238. ἔκηλος Victorius e schol. A: εὔκηλος libri. — 239. ποτίφατον Heimsoeth: παταίνιον libri. ποτανὸν Oberdick. — κλύουσ' ἀνάμιγα πάταγον Prien: κλύουσα πάταγον ἄμμιγα M. — 240. ἀκρόπτολιν Porson. Sed ἐς σκοπᾶν G, unde probabiliter τάνδε ποτὶ σκοπάν Hermann, τάνδ' ἐς ἄκραν σκοπάν Ritschl. — 244. Fortasse κοινῷ γάρ. — 251. Fortasse θεῶν ξύντελεια. — 252. φόνον M. — 254. καὶ σὲ καὶ Wunderlich: κἀμὲ καὶ M. κἀμὲ καὶ σέ, omisso πᾶσαν, libri nonnulli. — 261. καὶ τότ' εἴσομαι Meineke. — 266 suspectus. — 268. ἱρὸν Dindorf. — παιώνισον M. — 273. χὔδατ' Ἰσμηνοῦ Kirchhoff: οὐδ' ἀπ' Ἰσμηνοῦ (ισμινοῦ M.) libri. ὕδατί τ' Ἰ. Geel. ὕδατά τ' Ἰ. Dindorf. — 277—278. θύσειν . . . στέψειν λάφυρα W. Versus sic scripti in M:

τα
θήσειν τρόπαια· πολεμίων δ' εσθημασι
λάφυρα δαΐων. δουρίπληχθ' ἁγνοῖσ δομοισ
τ
στέψω πρὸ ναῶν πολεμίων δ' ἐσθήματα.

θήσειν τρόπαια, δαΐων δ' ἐσθήματα στέψω πρὸ ναῶν δουρίπηχθ' Hermann. θήσειν τροπαῖα δαΐων ἐσθήματα, στέφων λάφυρα δουρίπηχθ' Ritschl. δουρίληφθ' Porson. — 279. Fortasse τοιαῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς μὴ φιλοστόνως θρόει. — 282. ἐπάρχους Canter: ἐπ' ἄνδρας libri. — 285. ἀγγέλου Heimsoeth. — 288. κάρξας Dindorf. — 290. δράκοντας Burney: δράκοντα δ' libri. — 291—292. ὑπερδέδοικε libri. — λεχαίων Lachmann, coll. schol.: λεχέων libri. — δυσευνήτορασ ἁ πάντρομοσ, super μ scripto φ, M. δυσευνήτειρα πάντροφος vulg. — 299. πολῖται Buecheler: πολίταις libri.

300. ὀκρυόεσσαν M. — 305. ἐχθροῖς: ἀντίοις conj. Heimsoeth, ἀλλόθροις W., ἐνστάταις Oberdick. — 307. εὐτρεφέστατον M. — 315. καταρίψοπλον M[1]. καὶ τὰν ῥίψοπλον M[2] et vulg. κάκαν, ῥίψοπλον conj. Hermann. — 318. ἔστε τ' inseruit Ritschl. ἔλθετ' Dindorf. — 322. ἀΐδαι M. — 323. δουλείαν libri. — 324. πεδόθεν Heimsoeth: θεόθεν libri. An θεμόθεν? — 326. κεχηρωμένασ, ει super η ab alia manu, M. — 327 et 339. αἰαῖ W.: ἒ ἔ M. — 333. ἀρτιτρόποις: v. l. ἀρτιδρόποις memorat schol. M. — 336. τί γάρ; φθίμενόν τοι Blomfield. — 338. εὖτε πόλισ M. εὖτ' ἂν πόλις Blomfield. — 341. καπνῷ Brunck: καπνῷ δὲ libri. — 345. δ' ἀνὰ ἄστυ: fortasse διαὶ δ' ἄστυ. — 347. κλίνεται M. — 354. ξύνομον M. — 355. λελημμένοι M. — 356. ποῖ' Kayser: τί M. τίν' vulg. — 358—359. Fortasse ὄμμα πως ἀλγύνει | κυρήσας πικρὸν θαλαμηπόλων. — 362. ῥοθίοισι M. — 364. τλάμον' αἶσαν W.: τλήμονεσ εὐνὰν M., quae conflata videntur ex variis lectionibus τλήμον' αἶσαν et τλήμον' εὐνάν. 365. αἷς Butler: ὡς libri. — 369—371 et 372—374 hemichoriis tribuuntur in M; recte, si hemichoriorum duces intellegis. Ducis chori hos sex versus esse statuit Kirchhoff. — 376. πάλῳ Heimsoeth: πάλον libri. — 380. κεῖνος δὲ Heimsoeth. — 382. θένει M. — 385. δ' ἐσὼ M. — 394. ὀρ⟨θίαν κλύει⟩, coll. schol., W: ὀρμαίνει μένων aut ὀρμαίνων μένει (cf. v. 393) libri. ὀρμαίνει κλύων Tyrwhitt.

402. ἡ ἀνοία libri. — 403. ἐπ' ὄμμασιν ex schol. Med. Heimsoeth: ἐπ' ὀφθαλμοῖς libri. — 406. μαντεύεται M[1]. — 408. τῶνδ' Grotius: τόνδ' libri. — 412—414 post 416 transponebat Ritschl. — 418. διὰ δίκας Heimsoeth: δικαίως libri. — 419. πρόσμαχοσ ante correctionem M. — 428. τὰν Meineke: τὴν libri. — 429. πέδοι M. — 435. φωτὶ δ' εἰπὲ Herwerden. — 436. κομπάσαντα M. — 437. καὶ τῷδε κόμπῳ Keck. — 439. γλῶττ' M. — 440. ἀπειλεῖν ἄρα W.: ἀπειλεῖ δρᾶν libri. — 443. γεγωνὰ Brunck: γεγωνᾶ M[1]. γεγωνᾷ vulg. — 444. πυρφόρων M. — 449. φερέγγιον M. — 451. πύλαισι ληχότα M. — 453. νιν Brunck: μιν libri. — 455. ὑπερκόπῳ Brunck: ὑπερκόμπῳ

libri. — 460. *νηΐτηισι* M. — 465. *εἰσημάτισται* M. Fortasse *σεσημάτισται*. — 466. *ἀνὴρ* Blomfield: *ἀνὴρ δ'* libri. — *προσαμβάσεις* Canter: *πρὸς ἀμβάσεις* libri. — 471. *δούλειον* libri. — Ante 472 Ritschl, post 472 Keck sex trimetros excidisse statuunt. — 473. *πέπεμπται* Erfurdt: *πέπεμπτ' οὐ* M. — 474. *σπαρτοῦ* M. — 478. *καὶ δ' ἄνδρε* M. — 480. *λόγων* Valckenaer: *λέγων* libri. — 481. *μέν σε τυχεῖν* W.: *μὲν εὐτυχεῖν* M. — 483. *βάζουσ'* M. — Post 488 videntur excidisse versus quinque. — 497. *ἄρηι* M. — 498. *θυὰσ* M. — *φόνον* Canter.

500. *φοῖτος* W.: *φόβοσ* M. — 501. *ἦδ'* Stanley: *ἦτ'* libri. 502. *γείτων*, ab interprete adscriptum, expulisse videtur *μάργον* vel tale quid. *γείτον'* Ritschl. — 507. *οὐδ'* M: *οὔθ'* libri nonnulli. — 509. *ἀνὴρ* Porson: *ἀνὴρ* libri. — 514 post 517 collocavit W. — *του* Elmsley: *που* libri. — 518 hoc loco reposuit Brunck ex libris nonnullis Parisinis. In M. legitur post 519, vulgo post 516. — *εἰκόσ γε πρᾶξιν* M. — *κἄνδρας* Heimsoeth: *ἄνδρας* libri. — 521. *τὸν* ⟨*δὴ*⟩ *Διὸς* W.: *τὸν Διὸς* libri. *δὴ τὸν Διὸς* Robortellus. — 523. *δαίμονος* (collato schol.) et *βροτοῖς* Brunck: *δαίμοσιν* et *βροτοῖσι* libri. — 527. *Βορραίαις* Porson: *βορρέαισ* M. — 532. *ματρὸσ* M. — 547—549 post 537 transponendos esse conj. Kirchhoff. — 542. *γόμφοισι νωμᾷ* Wakefield. — Ante 550 lacunae signa posuit Dindorf, post 550 Ritschl. — 558. *δάκος* W., eiecto versu 559: *δάκους* libri. — 560. *εἰκὼν* W.: *εἴσω* libri. — 562. *τάδ' ἂν* Arnaldus: *δ' ἂν* libri. — 564. *καὶ τριχὸσ ὄρθιος* Blomfield. — 566. *κλύων* M. — *εἰ θεοί* | *θεοὶ* M. — 569. Fortasse *μάντιν Ἀμφιάρεων ἰδεῖν*. 576. *προσθροῶν* Stadtmueller (Jahrb. f. Philol. 1883, p. 724), *ὁμόσπορον* Blomfield: *πρόσμορον* (*προσμόραν* M.) *ἀδελφεὸν* libri. — 577. *ὄμμα* Schütz: *ὄνομα* libri. — 578. *δυσεκτέλεντον τοὔνομ'* Hermann. Fortasse *δὶς ἐντελὲς δὴ τοὔνομ'*. — 584. *πληγὴν* Seidler: *πηγὴν* libri. — 585. *πατρίσ δὲ* M. — 587. *τόνδε πιανῶ γύην* Ritschl: *τήνδε πιανῶ χθόνα* libri. — 588. *ἐπὶ χθονόσ* M. — 590. *εὔκηλον ἔχων* M. *γρ. εὔκυκλον νέμων* M[2]. — 598. *δυσσεβεστέροισ* M.

608. *καὶ πανουργίαι τινὶ* M. *καὶ πανουργίας πλέως* Dindorf. — 607. *ἐκδίκωσ* M. *ἐκδίκοις* Prien. — 614. Fortasse *μὴ μακρὰν πάλιν μολεῖν*. — *πάλιν* M: *πόλιν* vulg. — 616. *ἄθυμον* Turnebus: *ἄθυμος* libri. — 618. *ἔσται* M. — 622. *φύει* Wellauer: *φύσει* M. *φέρει* vulg. — Post 622 inserui v. 619. — 623. *οἶμα* W.: *ὄμμα* libri. — Fortasse *ἁρπάσας ἄορ*. — 627. Fortasse *ὡς πόλεως πρόμαχος εὐτυχῇ*, deleto *ἡμετέρας*. — 629. *εἰς* Paley: *γᾶς* libri. — 631. *τὸν πρὸς ἑβδόμαις* Heimsoeth: *τόνδ' ἐφ' ἑβδόμαισ* M. — 633. *οἷ . . γ' ἀρᾶται* M. — Post 636 versum excidisse puto, fere ut Ritschl. — 637. *τῶσ* M[1]. *τώς σ'* Aldina. *ὅπως* Dindorf. — 642. *εὔθετον* schol. M. et libri nonnulli: *εὔκυκλον* M. — 647. *λέξει* (cf. 648) M. — Post 650 versum excidisse puto in hanc fere sententiam: *τούτῳ μάχεσθαι· τοῖς πάρος δ' ἔχει καλῶς*. — 656. *κλαίειν* M.

— 657. δυσϑροώτερος Heimsoeth. — 658. πολυνείκει, nunc quidem, M. — 659. ὅπῃ vulg. — 667. προσεῖδε schol. M.: προσεῖπε M. — κοὐκ ἀπηξιώσατο conj. W. καί σφ' ἐδεξιώσατο Meineke. κἀπεδεξιώσατο Wecklein. — 668. οὔτ' ἐν M. — 670. ἢ libri. — 676. αἰχμῆσ M. — Fortasse καὶ πρυλέων προβλήματα. — 680. χέρασ M. — 684. Conjeci ἐκ τοῦ μόνου. — 686. μήτισσε M. — 693. πικρόκαρπος ex schol. W.: πικρόκαρπον libri. — ἀνδροκλασίαν M. — 695. αἰσχρὰ M. — μέλαιν' Ἀρὰ, coll. 832, W.: τελεῖ ἀρὰ M. τάλαιν' Wordsworth. — 696. ἀκλαύτοις Blomfield: ἀκλαύστοις libri. ἄκλαυστος Hartung. — 699—700 μελάναιγις ἐκ δ' εἶσι δόμων W.: μελαναιγισδ' οὐκ εἶσι δόμων M. δόμον vulg. μελάναιγις οὐκ εἶσι δόμους Brunck.

705. ἐπεὶ κλύδων Hermann. — 706. ἐν τροπαίᾳ χρονίᾳ Aldina: ἀντροπαῖα χρόνια M. — 707. ϑελεμωτέρῳ Conington et M. Haupt: ϑαλερωτέρῳ libri. — 709. ἐξέζεσαν M. — 712. πιϑοῦ Blomfield: πείϑου M. — 716, qui chori esse putabatur, inter lacunae signa positum Eteocli tribui. — 719. ἐκφύγοι M[2] et vulg.: ἐκφύγοισ M[1]. ἐκφύγοιν A. Nauck. — 722. παναληϑῆ libri. — 725. Οἰδιπόδα βλαψίφρονος Triclinius: βλαψίφρονος Οἰδιπόδα libri. — 726. ἐρισδ' ὀτρύνει M[1]. — 728. Σκυϑᾶν Dindorf: σκυϑῶν libri. — 732. φϑιμένοισι M. — 734. αὐτοκτόνως Triclinius: αὐτοκτόνωσιν M. — 736. καὶ γαῖα Hermann. Fortasse καὶ νερτέρα. — 738. καϑαρ . . . M[1], κάϑαρμα M[2]. — 740. παλαιοῖσ M. — 743. παρβασίαν Porson: παραβασίαν M. — ὀξύποινον W.: ὠκύπονον M[1], ὠκύποινον M[2]. — 748—749. ϑανόντα et σαοῦν Heimsoeth. — 750. ἐκ Porson: δ' ἐκ libri. — ἀβουλιᾶν, coll. schol., Dindorf: ἀβουλίαν M. ἀβουλίᾳ vel ἀβουλίαις vulg. — 751. γείνατο M. — 757. φρενώλησ, superscripto εισ, M. — 762. ἄλκαρ M. Schmidt (Rhein. Mus. XIX (1864), p. 627 sqq.): ἀλκὰ libri. — ὅδ' ὀλίγῳ W: δι' ὀλίγου libri. — 764. συμβαλεῦσι M[1] — 766. ἀρᾶν Enger: ἀραι M. — 768. πενομένους παρέρχεται Buecheler: πελόμεν' οὐσπαρέρχεται M. τελόμεν' οὐ παρέρχεται vulg. — 769. πρόπρεμνα Wecklein. — ἐκβολᾶν M. — 772—773. ἐϑαύμασάν τ' ἐν οἴκοις (coll. Sophocl. Oed. R. 270 sq.) W: ἐϑαύμασαν ϑεοὶ καὶ libri. — 774. πόλεος Dindorf: πόλεως libri. — ὁ πολύβατός τ' (coll. schol. M.) ἀγὼν W: ὁ πολύβοτός τ' αἰὼν libri. — 776. τὰν ἁρπαξάνδραν Hermann: ἀναρπαξάνδραν libri. — 778. ἔγεντο Arnaldus. — 781. κραδίᾳ Turnebus: καρδίαι M. — 784. κρείσσω τέκνων M[1]. κυρσοτέκνων Hermann. — ὀμμάτων Blomfield: δ' ἀπ' ὀμμάτων M. — 785. τέκνοισιν δ' ἀρὰς Hermann: τέκνοις δ' ἀραίας libri. τέκνοις δ' ἀγρίας et τροφᾶς διαὶ M. Schmidt, *l. l.* — ἐπέδικεν conj. Meineke. — τροφάς libri fere omnes. — 788. ἤ σφε Heimsoeth. — 789. διὰ χερὶ Porson: διαχειρίαι M. — Post 792 lacunae signa addidi. — 793 choro tribui, addito interrogationis signo. δούλειον M. — 794. πέπτωκεν δ' M. — 797—798 choro tribui, interrogationis signo addito. — ἐφραξάμεϑα M.

803. πρᾶγμα M. — πόλει πλέον M. πόλει; λέγε Meineke. — 804. eiecit Porson. βασιλέωσ M. — 805. ἄνδρεσ et χειρῶν αὐτομάτων, superscripto κτόνων, M. Possis αὐτοσφαγῶν. — 807. τόκω Dindorf: τόκοσ, superscripto γένοσ, M. — Post 807 collocavit 810 Wecklein. κεῖσθον, super εἴσ adscripto ηλ, M. κῆλθον vulg. — 809. κατεσποδημένοι libri. — Post 809 inserui 808. Delebat Wecklein. οὖσα W: εἰμὶ libri. — 811 nuntio, 812 choro tribuebatur. ἠναίρουντ' ἄρα Meineke. — 817. δωμάτων A. Nauck. — 818. χθόνα Brunck: χθονός libri. — 819. πορθούμενοι Meineke. — 820—821 seclusit Butler; possunt substitui in locum versuum 815—819, eis addi non possunt. βασιλείοιν et γᾶν, ex γὰρ factum, M. — 822. πολιοῦχοι Burton: πολισσοῦχοι M. — 824. ῥύεσθαι M. — 826. σωτῆρι M. σωτηρίᾳ vulg. πόλεως ἀσινὴς (ἀσινοῦς Heimsoeth) εὐσοίᾳ Ritschl. — 828. ἀτέκνους corruptum. — 830. κλεινοί τ' ἐτεὸν supplevit Hermann. — 833. Οἰδίπου τ' vix sanum. — 834. καρδίαι M. — 837. δυσμόρως schol. M et vulg.: δυσφόρωσ M. — 842. ἄπειστοι Wecklein. — 849. δίδυμ' ἀγανόρεα κακά Hermann: δίδυμ' ἄνορέα | κάκ' M. Fortasse ἀγανόρει' ἄχη. — 850. δίμορα τέλεα Hermann: δίμοιρα τέλεια libri. — τὰ πάθη M. — 851. πόνοι πόνων δόμων ἐφέστιοι libri, conflata ex duabus lectionibus, quarum priorem et schol. M et res ipsa commendat. — 854. γόων, φίλιαι Hermann. — 858. τὰν ναύστολον μελάγκροκον habebat Thomas Magister: τὰν ἄστονον μελάγκροκον ναύστολον libri. Fortasse τὰν μελανόκροκον, ἀγάστονον. — 860. δυσφαῆ Boeckh. ἀχανῆ Meineke. — 868. ἀχεῖν Ἅιδου Dindorf: ἰαχεῖν Ἀΐδα libri. — 874—960. Hic planctus paragraphis distinctus est in M., nisi quod chori nota praefixa 916 et 941, hemichorii 922, Ismenae 934 et 951, Antigonae 947. Nunc alii haec chori partibus aut choreutis, alii sororibus et choro distribuunt. — 875. ἄπειστοι Wecklein. — 876. δόμους ἑλόντες πατρῴους W.: πατρῴους δόμους ἑλόντες libri. δόμους πατρῴους ἑλόντες Blomfield. — γρ. αἰχμᾶι in margine M[2], et sic schol. M.: ἀλκᾶι M[1]. — 881. ἐρριψιτ. . χοι M. — Post 883, οὐκ ἔτ' ἐπὶ φιλίᾳ, ἀλλ' ἐπὶ φόνῳ διεκρίθητε libri, quae interpretis esse vidit Triclinius. — 886. Fortasse φάτιν Οἰδιπόδα. — Post 890 lacunae signa posuit Lachmann. — 895—896. λέγεις πλαγὰν et πεπλαγμένους ἐννέπω libri. Emendavit Elmsley. — 897. τ' inseruit Heimsoeth. — 898. ἀραίαι M. — 899. δὴ inseruit W. σὸν supplebat Hermann.

907. ὤσθ' M[1]. — 908. οὖν Wecklein: οὐκ libri. — 909. ἀμεμφεία Hermann: ἀμεμφία libri. — 911—912. σιδηρόπλακτοι bis et μένουσι M. — Post 912 τετυμμένοι δῆθ' ὁμοῦ inserit M., ex v. 890 repetita et fortasse ad v. 911 adscripta. — 915. ἀχάεσσ' ἰὰ τοὺς W.: ἀχάεσσα τοὺσ M. ἀχὼ ἐπ' αὐτοὺς vulg. — 918. δαϊόφρων Blomfield: δαΐφρων libri. — οὐ Aldina: δ'

οὐ libri. — 919. *ἐκ* Aldina: *δ' ἐκ* libri. — 921. *δοιοῖν* M. — 922. *πάρεστιν δ'* M. — 924. *πολίταισ* M. — 925. *ξένων τ' ἐπακτῶν* Meineke. — 927. *ἰὼ δυσαίων* Dindorf: *δυσδαίμων* libri. — *σφ' ἃ τεκοῦσα* Hermann: *σφὶν ἡ τεκοῦσα* M. — 934. *ὁμοσπόροις* Meineke: *ὁμόσποροι* libri. — *συνωλέθροις* Meineke (conjeceram *συνώλεθροι*): *πανώλεθροι* libri. — 935. *διανομαῖς* W.: *διατομαῖς* libri. — *ἀφίλοις* H. Voss: *οὐ φίλαις* libri. — 939. *φονορύτῳ* Blomfield: *φονορρύτω* M. — 940. *μέμεικται* Kirchhoff: *μέμικται* libri. — 945. *ἴσος* W.: *κακὸς* (i. e. *και ισος*) libri. — 946. *πατρῴαν* Bothe: *πατρὸς* libri. — 947. *ὦ* omisit M. — 948. *διοδότων* Schütz: *διοσδότων* libri. — 951. *ἐπανθίσαντες* Bothe: *ἐπανθήσαντες* libri. — 952. Pro *πόνοισι γενεάν* libri plerique *πόνοισί γε δόμους* (aut *δόμοι*); utrumque habet M. — 953. *τελευταῖαι δ'* Hermann: *τελευτᾶι δ' αἶδ'* M. — 956. *ἔστακεν*, supra *ν* adscripto *δ'*, M. — 961. Ismenae nomen praescriptum in M. — 962. *ἔκανες* Hermann: *ἔκτανες* libri. — 965 ante 964 posuit Hartung. *πρόκεισαι* Hermann: *προκείσεται* libri. — *δάκρυ* Lachmann: *δάκρυα* libri. — 966 et 978. *ἐὴ ἐὴ* Dindorf: *ἠὲ ἠὲ* libri. Sororibus haec distribuit Hermann. — 967. *ἐν* Burney: *ἐντὸς* libri. — 968. *πάνδυρτε* Ritschl: *πανδάκρυτε* M. — 970. *φίλον* Blomfield: *φίλον γ'* M. — 973. *ἄχεα δοιὰ* Hermann: *ἀχέων τοίων* M. — 974. *πέλας ἀδελφέ'* Heimsoeth (*πέλας ἀδελφὰ δ'* conjecerat Hermann): *πέλας δ' αἶδ' ἀδελφαὶ* libri. — 975—977 sororibus tribuit Kirchhoff, choro Dindorf; 975—976 Antigonae, 977 Ismenae Hermann. — 976. *σκιὰ* uncinis inclusi. — 977. *μέλαιν'* Porson: *μέλαινά τ'* libri. — 979. *τόνδ' ἐδέξατ'. ἐκ φυγᾶς* W.: *ἐδείξατ' ἐκ φυγᾶς ἐμοὶ* M. *ἐμοὶ* omisit Robortellus. — 982. *ὤλεσε* Wellauer: *ἀπώλεσεν* libri. — *δῆθ' ὅδε* W.: *δῆτα* libri. — *τόνδε δ'* Hermann: *καὶ τόνδ'* libri. — 983. *τάλαν πάθος* Schuetz: *τάλανα καὶ παθόν* M. *τάλαν καὶ πάθος* G. — 984. *δίπονα* Hermann: *δύστονα* libri. — Fortasse *ὁμαίμονα*. — Post 985 *ὀλοὰ λέγειν — ὀλοὰ δ' ὁρᾶν* inserunt libri, ex 994 repetita. Delevit Triclinius. — 986—988. *ἰὼ* omittit M. Ceterum cf. 975—977. — 990. *τοί νιν* Hermann: *τοίνυν* libri. — 995. *ἰὼ ἰὼ κακὰ* M. — 996. Post *χθονί* libri addunt *πρὸ πάντων δ' ἐμοί*, quam versus sequentis interpretationem delevit Hartung. — 999. *δυστάνων* M. — Post *ἄναξ* vulgo additur interpretamentum *'Ετεόκλεις ἀρχηγέτα*, quod in margine adscripsit M^2.

1000. *πολυστονώτατε* W.: *πολυπονώτατοι* M. *πολυστονώτατοι* Robortellus. — 1001 et 1004 Antigonae et Ismenae tribuendos esse conjeci. — 1002. alterum *ἰὼ* supra versum M. — 1003. *οὗπέρ γε* W.: *ὅπου* libri. — 1004. *ἰὼ ἰὼ* M. Fortasse *σπέρμα πατρί*. — 1009. *στέγων* Wakefield: *στυγῶν* M. *εἴργων δηλονότι* supersc. M^2. — *στέφανον εἶλε τῇ πόλει*? — 1013. Fortasse *Πολυνείκη λέγω*. — 1025. *ἔδοξεν τῶιδε* M. *ἔδοξ' ἐν τῷδε* Halm. Fortasse *ἐς τόδε*. — 1027. *θέλοι* M. — 1029. *τιμῶσ' ἀδελφὸν*

Heimsoeth. — 1033. κακὰν M[1], κακῶι M[2]. — 1035. τούτω M. — Lacunam indicavit Prien. οὔτι Meineke. — 1036. πάσονται (ex σπάσονται factum), adscripto γεύσονται, M. — 1037. αὐτὴ Pierson: αὐτῷ libri. — Ante 1039 versum excidisse vidit Prien. — 1041. Interpunctionem post θάρσει sustulit Porson. — 1045. τραχὺς δ' ἄθαπτος L. Schmidt: τράχυν'· ἄθαπτος δ' libri. — 1047. δίχα τετίμηται W.: διατετίμηται M. — 1054—1065 choro (i. e. coryphaeo), sequentia hemichoriis (i. e. hemichoriorum ducibus) tribuit Pauw. — 1056. Fortasse γένος ὄλλυτε — πρέμνοθεν Is. Voss: πρυμνόθεν libri. — 1057. τί δ' ἐρῶ M. — 1059. ἐπὶ τύμβον libri nonnulli. — 1061. λῆμα πολιτῶν Meineke. — 1064. θρῆνοσ M. — 1065. πείθοιτο M. — 1066. τι ante πόλις inseruit Elmsley. — 1068. μὲν Victorius: γὰρ M.

PERSAE.

Personae. *ΑΤΟΣΣΑ*. Nomen reginae, quum in fabula ipsa non exstet, dubitari potest an Aeschylo notum fuerit.

Argumenta. 7. Post πρεσβυτῶν libri inserunt: τῶν δὲ χορῶν τὰ μέν ἐστι παροδικά, ὅτε λέγει δι' ἣν αἰτίαν πάρεστιν, ὡς τὸ „Τύριον οἶδμα λιποῦσα“ (Eurip. Phoen. 202)· τὰ δὲ στάσιμα, ὅτε ἵσταται καὶ ἄρχεται τῆς συμφορᾶς τοῦ δράματος· τὰ δὲ κομματικά, ὅτε λοιπὸν ἐν θρήνῳ γίγνεται. Excerptum grammatici, alieno loco illatum, removit Blomfield. — 10. ἐν Πλαταιαῖς: ἐν Ψυτταλείᾳ Oberdick. — 11. διεπεραιώθη seclusi.

Fabula. 2. πίστα, i. e. Πίστα, M. — 6. Δαρειογενὴς Triclinius: Δαρειογενῆς, Δαρείου υἱὸς libri. — 9. πολυχρύσουσ στρατιὰσ M. Fortasse πολυχειρὸς στρατιᾶς. — 13. οἴχωκε M. — νυὸς δ' ἄνδρα βαΰζει F. V. Fritzsche (De Aeschylo F. Hermanni, Rostock, 1880). — 16. Ἀγβατάνων (coll. 535 et 961) Brunck: Ἐκβατάνων libri. — 17. Κίσσιον (coll. 120) Blomfield: Κίσσινον libri. — 19. τοὶ μὲν . . . τοὶ δ' Blomfield. — νηῶν M. — 22. μεταβάτησ M. — 28. ἐν τλήμονι M. — 30. Fortasse τοξήρης. — 35. Fortasse Αἰγυπτογενεῖς, vel potius, ex Dindorfii sententia, τ' Αἰγυπτογενεῖς. — 39. in margine adscripsit M[2]. — 43. μητρογαθὴσ M. — 45. χαὶ Blomfield. — 49. στεῦται schol. M.: στεῦνται M. — πελάτης W.: πελάται libri. — 50. δούλιον Scaliger: δούλειον libri. — 53. πάμμικτον libri. — 61. ἀσιῆτισ M. — 63. τοκέες δ' Blomfield. — 65. πεπέρακε libri. — 67. χώρασ, supra σ scripto ν, M. — 76. θαλάσσης libri. — 77. v. l. ὀχυροῖσι, hic et v. 89. — 80. χρυσονόμου M. — ἰσόθεον φῶσ M. — 81. κυανοῦν Blomfield: κυάνεον libri. — λεύσων M. — 82. φονίου Turnebus: φοινίου libri. — δέρμα M. — 83. πολυναύτησ M. — 90. θαλάσσησ M. — 91. Περσᾶν Blomfield: Περσῶν libri. — 93—

101. antistrophicos esse vidit Seidler; post 113 transferebat C. O. Mueller. — 96. εὐκετοῦς Porson. εὐπετὴς Hartung. Sed graviore haec vulnere laborant. — ἀνάσσων Brunck: ἀνάσσων libri. — 97. παρασαίνει Seidler: σαίνουσα τὸ πρῶτον παράγει libri. — 98. εἰς ἄρκυας Ἄτα, coll. schol., Hermann: εἰς ἀρκύστατα libri.

100—101. ὑπὲκ Hermann. Fortasse ὕπερθεν τὸν (sic Stephanus) ἀλυσκάζοντα φεύγειν. — 107. δὲ κλόνουσ M. — 109—110. θαλάσσησ πολιαινομένησ M. — 112. λεπτοτόνοις Meineke. — 113. λεωπόροις Heimsoeth: λαοπόροις libri. — 114. μοι vulgo. — 115. ἀμύσσεται M. — 116. ὀᾶ bis posui, hic et 121. — Περσικὴ στενάγματος, coll. schol. M, W.: Περσικοῦ στρατεύματος libri. — 120. ἄσεται Burney: ἔσεται M. ἔσσεται vulg. — 124. πέσῃι λακίσ supplevit M². — 125. ἱππηλάτησ M. — 127—128. μέλισσα M. — 133. ἀνδρῶν ὄδῳ, coll. schol., Oberdick: ἀνδρῶν πόθῳ (cf. 136) libri. — 135. ἀβροπενθεῖς, coll. schol., Paley: ἀκροπενθεῖς libri. — 137—138. αἰχμήεντα et εὐνατῆρ' ἀποπεμψαμένη M. — 141. στέοσ M. — 146. γένοσ ἁμέτερον M. Fortasse τέλος ἡμέτερον. — 152. προσπίτνωμεν Porson: προσπίτνω vulg. προσπίτνω προσκυνῶ M. — 157. εὐνήτειρα M. — 161. κἀμὲ Bothe (cf. schol. A): καί με libri. — 162. Fortasse οὐδ' ἀδείμαντον. — 163. στόλος W.: πλοῦτος libri. δαίμων conjecerat Heimsoeth, στρατὸς Rauchenstein. — κονίσσασ M. — 165. μέριμν' ἄφραστός ἐστιν ἐν φρεσὶν διπλῆ Porson: διπλῆ μέριμν' ἄφραστός ἐστιν ἐν φρεσί libri. — 166. ἐν τιμῇ μένειν Hartung. πρέπειν Herwerden. — 168. ὀφθαλμῷ Heimsoeth: ὀφθαλμοῖς libri. — 173. φράσειν Herwerden: φράσαι libri. — 174. δυνάμεισ M. — 185. ἀμώμω vulgo. — 189. ἐν ἀλλήλῃσι M. — 191. ὑπαυχένων M. — 193. ἐν ἡνίαισί τ' Blomfield: ἐν ἡνίαισιν M. ἐν ἡνίαισι δ' vulg. — 194. ἔντῃ Scaliger (cf. schol. M.): ἐν τῇ libri. — 195. διασπαράττει M. — 198. οἰκτίρων Kirchhoff: οἰκτείρων libri.

201. καλιρόου M. — 205. αἰετὸν M. — 207. δρόμῳ: fortasse πρόμῳ. — 210. εἰσιδεῖν Hartung: εσίδεῖν M. ἔστ' ἰδεῖν vulg. — 216. θρασύνειν M. — 218. ταδ' ἀγαθὰ δ' M. κεδνὰ δ' Heimsoeth. — τέκνῳ σέθεν (ex schol. A. et v. 222) Heimsoeth: τέκνοισσέθεν M. — 223. γαίας Turnebus. — κάτοχα μαυροῦσθαι Blomfield: κάτοχ' ἀμαυροῦσθαι libri. — 225. τελοῖθ' ἃ W.: τελεῖν σοι libri. — 228. ἐκτελοῖτο δὲ M. — 232. φθινάσμασιν, coll. Hesychio, Pauw: φθινασμάτων libri. — 236. Post τοιοῦτος virgula interpunxi. Fortasse λαὸς οὖν τοιοῦτος. — 239. διὰ χερὸς λαοῖς W.: διὰ χερὸς αὐτοῖς libri. διὰ χερῶν (χεροῖν Elmsley) αὐτοῖς Brunck. — 244. Fortasse ὥς γε. — 245. λέγεις συθέντων Meineke: λέγεις ἰόντων libri. — 246. ναμερτῆ Porson: νημερτῆ libri. — 249. Ἀσίδος Blomfield: Ἀσιάδος libri. — 250. πλατὺς πλούτου λιμήν conj. W. ταὺς Heimsoeth. μέγας πλούτου λιμήν Eurip. Or. 1077. — Ante 255 unius versus lacunam notavi. — 257. πανδάϊ' W.: καὶ δάϊ' libri. — 262. Fortasse ἤ

μάλα μακρόβιος. — 266. *παρὼν τε* M. — 268. *ὀτοτοῖ τοῖ* M. — 269. *πολέα* Lachmann: *πολλὰ* libri. — *τέλεα* Meineke. — 270. *τᾶσδ' ἀπ' Ἀσίδος ἦλθεν αἴας* W.: *γᾶς ἀπ' Ἀσίδος ἦλθ' ἐπ' αἶαν* libri. — 271. *δᾴαν* ex cod. Lambethano Blomfield: *δίαν* M. — 275. *γρ. μέλεα* cod. Vindob. (conjecerat Kayser): *σώματα* M. — *παμβαφῆ* Heimsoeth: *πολυβαφῆ* libri. — 277. *πλαγκτῶν* W.: *πλαγκτοῖσ* M. — *σπιλάδεσσιν* Hartung: *διπλάκεσσιν* libri. — 280—282. *ἴυζ' ἄποτμον δαΐοις δυσαιανῆ βοὰν* Hermann, *Πέρσαις ὡς* L. Schiller: *ἴυζε ἄποτμον βοὰν δυσαιανῆ πέρσαισ δαΐοισ· ὡσ* M. — 283. *θεοὶ θέσαν* Heimsoeth (*θεοὶ* | *ἔθεσαν* Hermann): *ἔθεσαν* libri. — 286. *στυγνᾶν γ' Ἀθανᾶν* W.: *στυγναί γ' ἀθῆναι* M. — 288. *πολλὰς ὡς*, coll. v. 282, W.: *ὡς πολλὰς* libri. — 289. *εὔπαιδας* W.: *εὔνιδας* libri. — 297. *ἀρχελάων* Robortellus. — 299. *βλέπει φάος* schol. Aristoph. Ran. 1060: *φάος βλέπει* libri.

300. Fortasse *φέγγος μέγα.* — 306. *ἀριστεὺς* Blomfield: *ἄριστος* libri. — *ἰθαιγενήσ* M. — 310. *κυκώμενοι* (cum glossa *ταρασσόμενοι*) e libro Vindobonensi Heimsoeth: *νικώμενοι* M. — *εἰς σκιρὰν χθόνα* Wecklein. — 312. *φερεσσακὴς* Bothe: *φρεσεύησ* M. *Φερεσσεύης* vulgo. — 316. *πυρσὴν* Porson: *πυρρὰν* (*πυρὰν* M[1]) libri. — 317. *πορφυρέα* M. — 318. *μάγοσ* M. Fortasse *καὶ Μάγος Ἄραμβος.* — *ἀρτάβησ* M. — Post 318 transposui 315. — 320. *Ἄμηστρις* Brunck: *ἄμιστρισ* M. — 321. Fortasse *σύ τ', ἐσθλὸς Ἀριόμαρδε, Σάρδεσιν.* — 322. *θ'* ante *ὁ* omittit M. — 325. Fortasse *κεῖται . . . οὐ μάλ' εὐθέτως.* — 327. *ἄπαρχὸσ* M. — 329. *τοσόνδε* Heimsoeth, *ταγῶν* Hermann: *τοιῶνδ' ἀρχόντων* libri. — *νῦν* in M. addidit manus recentior. — 330. *δ'* omittit M. — 334. *νεῶν πόσον δὴ πλῆθος ἦν* W.: *πόσον δὴ* (*δὲ* vulg.) *πλῆθος ἦν νεῶν* M. — 337—338. *βάρβαρον* Heath, *ναυσὶν* Porson: *βαρβάρων ναυσὶ* libri. Fortasse *βαρβάρων στόλον.* — *Ἕλλησι* libri. — 342. *ὑπέρκοποι* Blomfield: *ὑπέρκομποι* libri. — 344. *ληφθῆναι* M. — 347 post 349 transposui. — 357. Fortasse *ὡς ὅτε.* Conjunctioni *εἰ* hic locus non est. — 358. *μενοῖεν* Monk: *μένοιεν* libri. — 359. *ἐπανθορόντεσ* M. — 360. *ἐκσωσοίατο* Monk: *ἐκσωσαίατο* libri. — 362. *τῶν θεῶν* M. Fortasse *δαιμόνων.* — 366. *μὲν στῖφος* Brunck. — 370. *νηυσὶν* M. — 372. *τοιαῦτ'* Brunck: *τοσαῦτ'* libri. — 375. *τ'* inseruit Scaliger. — 377. *φθέγγοσ* M. — 379. *πᾶσ δ'* M. — 388. Ejecto interpretamento *ἠχῇ* (vel potius *ἠχή*) fortasse scribendum *ἀρθείς.* — 391. in margine supplevit M[2].

411. *ηὔθυνεν* M. — 414. *ἀρωγή τ'* Prince: *ἀρωγὴ δ'* libri. — 415. *ὑπ' αὐτῶν* M. — *ἐμβόλοις* Stanley: *ἐμβολαῖς* libri. — 422. *ἀκόσμῳ*, coll. 470, Casaubon: *ἀκόσμως* libri. — 426. *εὐχωλὴ* Sauppe: *οἰμωγῆσ* M. *οἰμωγή* vulg. — 430. *στοιχοιγαροίην*, super a scripto o, M. — 431. *μηδ' ἂν* M. — 432. *τοσοῦτ' ἀριθμὸν* M. — 433. *ἔρρωται* M[1]. — 436. *ἐπ' αὐτοῖσ* M. — 442

delet Paley. — 444. οἰκτρῶς libri nonnulli. — 446. μόρῳ δὲ ποίῳ, coll. Soph. Ant. 772, W.: ποίῳ μόρῳ δὲ libri. — 451. Fortasse ἐνθάδ' ἐκσῳζοίατο. — 453. Fortasse ὑπεκδεχοίατ'. — 459. μέν νυν W.: μὲν γὰρ libri. — 461. ὄλλυσαν M. — 466. εὐαυγῆ Hemsterhuys. — 467. πελασγίασ M. — 470. ἧϊξ' ἀκόσμῳ vulg. — 471. στένειν πάρα Dindorf: πάρα στένειν libri. — 474. εἶδε Meineke. — ἀπήρκεσε (cf. 475) M. — 477. τοσῶν δὲ M. — 478—479. Fortasse λαῶν. — οἳ (super αἳ scriptum in Lipsiensi) et τούσδ' Carolus Thurot: αἳ et τάσδ' libri. — 480. γε Robortellus: δὲ libri. Fortasse ναῶν ταγοῦχοι. — 481. αἴρονται Elmsley: αἱροῦνται M. — 485. οἱ δ' ἐκπερῶμεν Hartung: διεκπερῶμεν libri. — 489. πόλεις W.: πόλισ M. πόλισμ' vulg.

501. Fortasse δὴ πόρον. Heimsoeth: κρυσταλλοπῆγα διαπερᾷ πόρον στρατός. — 506. ηὐτύχει Paley: εὐτυχεῖ M. εὐτυχὴς vulg. — 516. ἐνῆλον M. — 527—531 post 851 transposuit Nikitine. — 532. νῦν ⟨πάνυ⟩ Stadtmueller. — 537. ἁμαλαῖς conj. Hermann: ἀπαλαῖσ M. ἀπαλαῖς aut ἀταλαῖς vulg. — 538. μαῖαι γονάδες supplebat Hermann, μητέρες οἰκτραί Dindorf. — 545. ἀκορέστοις Hermann: ἀκορεστοτάτοις libri. — 548. νῦν δὴ Porson: νῦν γὰρ δὴ M. — 549. Ἀσὶς Blomfield: ἀσίας libri. Ἀσιὰς Canter. — 550. μὲν Porson: μὲν γὰρ libri. — ἤγαγεν libri. — 552—561 (usque ad alterum τοτοῖ) in margine supplevit M[2]. — 552. δυσφόρως Dindorf. — 553. βαρίδεσσι ποντίαις schol. A et vulg.: βαρίδεσ τε ποντίαι (servatis alterius lectionis accentibus) M[2]. — 554. τί ποτε M[2]. — Δαριὰν Dindorf. — 556. πολιήταις Victorius: πολήταισ M[2]. — 557. σουσίδεσ, super ε scripto ο, M[2]. — 558. τε γὰρ καὶ M[2]. — 559. αἵδ' (αἱ δὲ M.) delevit Brunck. Sed librorum scriptura fortasse conflata est ex ᾳδόπτεροι et ὁμόπτεροι. Illud nescio an genuinum sit. — 562. πανολεθρίοισιν M[1]. — 563. ἠδ' Ἰαόνων χέρες Dindorf: διὰ δ' Ἰαόνων χέρας libri. — 565. αὐτὸν εἰσακούομεν Hartung. αὐτόπουν ἀκούομεν Dindorf. — 567. δυσχίμους Arnaldus: δυσχειμέρους libri. — 568. πρωτομόροιο Blomfield: πρωτόμοροι M. Fortasse πρωϊμόροιο. — 569. λειφθέντεσ M. — ἀνάγκας Blomfield: ἀνάγκαν libri. — ἠὲ libri hic et v. 577. — 570. κυπρείασ M[2]. — 571. ἔρρανται supplebat Hermann, ἔρρουσι Dindorf. Cf. ad v. 581. — 573. οᾶ duplicavit Dindorf hic et v. 581. — 576. v. l. δεινᾷ. — 577. σκύλονται M. — 580. τοκέες Porson: τοκῆες libri. — 581. ἐραδαιμόνι' M, conflatis, opinor, variis scripturis δαιμόνια et οὐράνια (cf. v. 573). ἔρανται aut ἔρρανται (orta ex οὐράνια) δαιμόνι' libri plerique. — 584. Ἀσίαν θὴν conj. Dindorf, Ἀσιηνάν Meineke. — 586. οὐδ' ἔτι δασμοφοροῦσιν M. 588. οὐδ' ἐς Brunck: οὔτ' ἐς libri. — προσπίτνοντεσ M. — 589. ἄζονται conj. Halm. — βασίλεια· ἡ βασιλικὴ M. — 592. Fortasse ἐν φυλακᾷ. — 595. ἄρουραν Porson: ἄρουρα libri. — 597. Περσῶν libri. — 598. ἔμπορος M. Fortasse παλαιῶν ὅστις ἔμπειρος.

602. *αἰὲν ἄνεμον* W.: *αἰεὶ δαίμον'* libri. — 609. *ἐστείλατο* M. — 610. *μηλικτήρια* M. — 616. *θαλλούσης ἴσον* Dindorf. — 617. *ἐλαίας* libri. — 618. *πληκτὰ* M[1]. — 621. *ἀγκαλεῖσθε* Dindorf: *ἀνακαλεῖσθαι* M. — 631. *οἶδέ τις ὃν* W.: *οἶδε πλέον* libri. — 632. *θρήνων* Gomperz (Sitzungsberichte der Wiener Akad., 1876, p. 583): *θνητῶν* libri. — 637. Fortasse *ἄχη δ' ἀμβαΰζω.* — 641. *μεγαλαυχῆ* M. — 645. *τοῖον* Heimsoeth. *τὸν οἷον* Dindorf. — 646. *αἷα κάλυψεν* Meineke: *αἴ' ἐκάλυψεν* libri. — 647. *ἀνὴρ* Burney: *ἀνὴρ* M. — *φίλος* Arnaldus: *ἢ φίλος* libri. — 650. *ἀνείης* Brunck: *ἂν εἴη* M. — 651. *ἀνάκτορα Δαριᾶνα* Dindorf: *δαρεῖον οἷον ἄνακτα δαρειάν· ἠέ* M. — 652. *οὔτι* W.: *οὔτε* libri. *οὐδὲ* Dindorf. — *ἀπόλλυ* M. — 656. *εὖ ποδούχει* Dindorf: *ὑποδώκει* M[1], *εὖ ἐποδώκει* M[2]. — *ἠέ* M. — 657. *βαλλὴν . . . βαλλὴν* M. — *ἴθ' ἴθ'* Seidler: *ἴθι* M. — 661. *τιήρασ* M. — 662. *δαριανοὶ* M[1]. *δαρειὰν οἷ* M[2]. — 665. *ὅπως αἰανῆ κλύῃς* Enger. — 666. *δέσποτα δεσποτᾶν* Dindorf. — 671. *δαρειὰν, δῖ* M. — 675. *δυνάστα δυνάστα* libri plerique. *δυνάστα δυναστᾶν* olim Dindorf. — 676. *δίδυμα γοᾶν* Dindorf. — *δ'* post *διαγόεν* addidit M[2]. — 677. *πᾶσαν γᾶν τάνδε* M[1]. — 678. *ἐξέφθινται* Blomfield: *ἐξέφθινθ'* (*ἐξέφυντ'*, supra *υ* scripto *οι*, i. e. *θι*, M) *αἱ* libri. — 680. *ἄναες, οἰοῖ* Dindorf. — 686. *τάφου* suspectum. — 687. *ὀρθιάζοντες* Robortellus: *ῥοθιάζοντεσ* M. — 688. *καλεῖσθαι* M. — 692. *τάχυνε*, super *ε* scripto *α*, M: *τάχυνα* vulgo. — 693. *τί δ' ἐστὶ* libri nonnulli. *τί δή 'στι* Hartung. — 697. *πεπεισμένοσ* addidit M[2].

700 et 701. *δίεμαι* Hermann: *δείομαι* M. — 702. *προλέγων δύσλεκτα* Hermann. *ἐρέων δύσρητα* Heimsoeth. — 706. *δή* Hartung: *δ' ἂν* libri. — 708. *γίνεται* libri. — 709. *εὐτυχεῖ* (*εῖ* in *ῆ* mutato) *πότμον* M. — 710. *ὃσ θ', ἕωσ ἔλευσσες*, ex Par. A, Brunck. — 713. *ἐν βραχεῖ χρόνωι* M. — 714. *ὡσ ἔποσ εἰπεῖν* M. — 720. *δοιοῖν*, super *οι* scripto *υ*, *στρατηλάτοιν* M. — 721. Fortasse *πᾶς δὲ καὶ τοσόνδε πεζὸς ⟨πέλαγος⟩ ἤνυσεν περᾶν;* — 724. *δαιμόνων: καὶ θεῶν*, coll. schol. M., Heimsoeth. — 732. *περῶν*, coll. v. 799, W.: *γέρων* libri. — 734. Fortasse *δρομάδα.* Cf. v. 470. — 735. *ποῖ περαίνειν* Heimsoeth. — 736. *γαῖν* margo Askewii: *ἐν* libri. — 738. *τοῦτο κοὐκ* Dindorf: *τοῦτό γ' οὐκ* libri. — 740. *ἀπέσκηψεν* M.: *ἐπέσκηψεν* vulg. — 749. *θεῶν δὲ θνητὸς ὢν ἁπάντων* W.: *θνητὸς ὢν θεῶν δὲ πάντων* libri. — 751. v. l. *πλούτου πόρος.* — 753. *τοι* Dindorf: *τοῖς* libri. — 754. *μέγα* M. — 761. Conjeci *ἐξεκεινώθη* (coll. schol. M.) *πάθόν.* — 764. v. l. *ἰθυντήριον.* — 767. *φακοστρόφουν* Porson: *οἰακοστρόφουν* libri. — 773. *ἤθυνεν* M[1]. — 774. *μάρδισ* ex veteris grammatici conjectura M[2]: *μάρδοσ* M[1]. — 778 interpolatum esse statuit Schütz. Hermannus contra ante 778 nonnullos versus excidisse putabat. — *δ'* omittit M. — 779. *πάλον δ'* M. — 781. *κακόν* fortasse in fine versus ponendum. — 782. *ὢν νέος* Turnebus, *φρονεῖ νέα* Monk: *νέος ὢν*

(ἐὼν M.) νέα φρονεῖ libri. — 784. οὐ γὰρ Heimsoeth. Ante haec videtur excidisse versus unus. — 791. μηδ' ἦν Brunck. — Fortasse μεῖζον. — 793. Fortasse τίνι δὲ συμμαχεῖ τρόπῳ; — 794. ὑπερπόλουσ M[1], ὑπερπόλλουσ, deinde ὑπερπώλουσ M[2]. — 795. εὐστελῆ (conflatum ex εὐτελῆ et εὐσταλῆ) M. — 796. τρόποισ M.

806. φίλοσ M. — 811. θ' omittit M. — 815. ἐκπιδύεται Schütz: ἐκπαιδεύεται libri. — 816. v. l. αἱματοσταγής. — 817. γῆι πλατέων δωριάδοσ M. — 818. νεκρῶν δὲ θῖνες Hermann: θῖνες νεκρῶν δὲ libri. — 819. σημαινοῦσιν ὄμμασι M. — 829. κεχρημένον schol. A.: κεχρημένοι libri. — 834. παντὶ Canter: πάντα libri. Fortasse κάρτα. — 841. ψυχὴν . . . ἡδονῇ Pauw: ψυχῇ . . . ἡδονήν libri. — 845. πολλὰ εἰσέρχεται M. — κακῶν Bothe: κακὰ libri. κέαρ Heimsoeth. — 850. παιδί μου Dindorf: ἐμῷ παιδὶ (sic M.) aut παιδὶ ἐμῷ libri. — Post 851 inseruit versus quinque 527—531 Nikitine, Journal Ministerstva Narodnago Prosvêstcheniia, 1876, octobri (Cf. Revue des Revues, I, p. 275). Quam transpositionem cur receperim exposui in Annuaire de l'Assoc. pour les études grecques, 1883, p. 75 sqq., 365. — 527. ἡμᾶσ M. — 528. πιστοῖσ M. — Fortasse πιστοῖσι πιστούς. — 531. μη κέτι et πρόσθητε M. — 854. γεραιὸσ M. — 855. ἀκάκησ M. — 857. εὐδοκίμους στρατιὰς Wellauer: εὐδοκίμου στρατιᾶς libri. — 859. νομίσματα Hermann: νόμιμα τὰ libri. — 862. οἴκους Porson: ἐς οἴκους libri. — 865—866. ποταμοῖο | οὐδ' Burney: ποταμοῦ δ' (i. e., scholiasta interprete, ποταμοῦ οὐδέ) M. — συνθεῖσ M. — 870. θρηΐκων M. — 875. τ' omittit M. — εὐχόμεναι: ἀρχόμενοι Blomfield. εὐκτίμεναι Rauchenstein. — 887. ἀνδρων, superscripto οσ, M. — 888. μεσάγκτουσ M. — 895. ματροπόλεισ M. — 896. στεναγμῶν Hermann: στεναγμάτων libri. — 897—898. ὑκταιάνουσ M. — Ἰαόνιον Hermann: ἰόνιον libri.

900. ἐκράτει Hermann: ἐκράτυνε (cf. 888) libri. — 904. θεόκρεπτα M. — 905. πολέμοιο W.: πολέμοισι libri. — 913. ἐμοὶ Schütz. — 918. ὀτοτοῖ Blomfield: ὀτοτοτοῖ M. — βασιλεῦσ στρατιᾶσ M. — 920. in margine supplevit M[2]. — 923. Ξέρξᾳ delebat Bothe, Ἅιδου Heimsoeth. — 924. σάκτορ M[1], σάκτορι M[2]. — ἀδοβάται Hermann: ἀγδαβάται libri. — 926. πάνυ ταρφύς τις Franz: πάνυ γὰρ φύστις libri. — 928, Xerxi in libris tributum, chori esse vidit Meineke. — 932. πατρῴᾳ Heath: πατρίᾳ libri. — γᾶ τε πατρῴα γεννᾶ τε μέλεον (debebat servare μέλεος) Heimsoeth. — 935. προφθόγγου M. — 939. πέμψω Porson: πέμψω πέμψω libri. — 940. πάνδυρτον Blomfield: καὶ πανόδυρτον libri. — 943. τὰν W.: καὶ libri. — πάνδυρτον Blomfield: πανόδυρτον libri. — 945. νεοπαθέα Paley. — σέβων Hermann: σεβίζων libri. — Fortasse ἀλιτυπέα βάρη. — 947. κλάγξω δ' ἀρίδακρυν ἀϋτάν W.: κλάγξω δ' αὖ γόον (ex αυταν et superscripto γοον ortum) ἀρίδακρυν libri. — 949—950. Ἰάων bis W.: ἰάνων . . . ἰάων M[1]. — 952. βρυχίαν Arnaldus. μυχίαν

Pauw. στυγίαν Roscher. — Conjeci κερσαμένους. — 953. ἂν' ἀκτάν, coll. schol. M., Oberdick. — 954. Xerxi tribuunt libri. βόα delevit Heimsoeth. — ἐκπεύθοι M. ἐκπευθοίμαν Heimsoeth. ἐκπέρθου; W. — 959—961. καὶ Δατάμας (hoc Heimsoeth ex Xenoph. Cyrop. VIII, 3, 17), Ψαμμισκάνης τ' ἠδ' Ἀγβάτας Ἀγαβάτανα λιπών, collatis antistrophicis, W.: κὰι δότάμασ ἠδ' ἀγα|βάτασ ψάμμισ· σουσισκάνησ (ex ψαμμισκάνης et σουσισκάνης, cf. v. 34, conflata) | τάγβάτανα λιπὼν M. — 963. ἄκραις Pauw: ἀκταῖς libri. — 964. Σαλαμινιάσι Hermann: σαλαμινῖσιν M. — 966. ποῦ Hermann: ποῦ δὲ libri. — 967. Ἀριόμαρδός τ' Brunck: κ' ἀριόμαρδόστ' M. — 968. Σεvάκης Aldina: σεvάλκησ M. — 970. Fortasse Μασίστας. Cf. v. 30. — 972. ἐπανερόμαν Wellauer: ἐπανέρομαι M. — 973. μοῖ μοῖ M. — 976. ἒ ἒ M. — 979. τὸν (ex τῶν factum) περσῶν M. — 981. μύρια μύρια Boissonade: μυρία μυρία libri. — 982. ἄλπνιστον Wecklein. — Deinde lacunam indicavit Hermann. — 983. σησάμα M. Cf. v. 322. — 984. τ' Ὀϊβάρην Heimsoeth: τοιβάρην τ' M. τ' Οἰβάρην vulgo. — 985. tertium ὦ addidit Dindorf. — 986. λέγειν Lachmann: λέγεις libri. — 989. ἐσθλῶν W.: ἀγαθῶν libri. — ὑπορίνεις Hermann: ὑπομιμνήσκεις libri. — 990. Alterum ἄλαστα addidit Hermann. — λέγειν Lachmann: λέγων libri. — 991. μοι inseruit Dindorf. — ἔντοσθεν Blomfield: ἔνδοθεν libri. — 992. ἄλλους Dindorf: ἄλλο libri. Fortasse ἄλλων ἱμείρω. — 994. μυριοταγὸν Dindorf: μυριόνταρχον libri. — 995. Ξάνθιν Hermann: Ξάνθην libri. — 996. Δίαιξιν libri. — Ἀρσάμην Burney (cf. v. 37): Ἀρσάκην libri. — 998. Fortasse καὶ Δαδάταν καὶ Λυοθίμναν. 999. τ' omittit M. — Fortasse τε μάχας.

1001. ὄπιθεν Wellauer: ὄπισθεν δ' libri. — Fortasse ἑπομένους. — 1002. τοίπερ Passow: οἵπερ libri. — βεβᾶσιν οὐχ ἅπερ Heimsoeth. — ἀκρῶται Hermann: ἀγρόται (ἀκρόται v. l. apud schol. M.) libri. — 1003. νώνυμνοι M. — 1004—1005. δαιμόνων θέντων W.: δαίμονες ἔθετ' libri. ἔθεσθ' Schneider. — 1006. ζαπρέπον Dindorf: διαπρέπον libri. — 1007. in margine supplevit M² γρ. δαίμονος τύχαι adscriptum in M. — 1010. Scriptura νέαι νέαι δύαι δύαι vulgo pro plurali habetur. — 1011. ἰάνων M. — 1013. δυσπάλαμον Hartung. — 1015. πῶς: τί Heimsoeth. — στρατὸν γὰρ Hermann. — 1016. μεγάλα τὰ schol. M. et vulg.: μεγάλα τε M. ὄλωλεν μεγάλως τὰ Περσᾶν Hermann. Fortasse ὄλωλεν; μεγάλ' ἦν τὰ Περσᾶν. — 1020. τὰν δέ M. τόνδε Porson. — 1022. βελέεσσιν Hermann: βέλεσσιν M. — 1025. Ἰάνων Passow: Ἰαόνων libri. — 1038. αἶαζ' αἶαζε, coll. v. sequente, W.: δίαινε δίαινε libri. — 1042. ἴυζ' ὁμοῦ τιθεὶς μέλος W.: ἴυζε μέλος ὁμοῦ τιθείς libri. — 1047 et 1039 sedes mutare jubebat Butler. — γεεδνὸσ M. — 1052. ἀμμεμίξεται Dindorf: αὖ μεμίξεται M² et ceteri. — 1053. οἶ Lachmann: μοι M. — 1054. κἄπιβῶ Dindorf: κἄπιβόα libri. καὶ βόα Hermann. — 1056. γενείον ὕπερθε M. — 1060. ἔρειδε M. —

1062. κατοίκτισαι M. — Post 1068 chori αἰαῖ αἰαῖ inseruit Hermann. — 1069. ἰὼ Περσὶς αἶα. | ἰὼ δυσβάϋκτος W.: ἰὼ ἰὼ περσὶς αἶα δύσβατοσ M. δύσβακτος aut δυσβάϊκτος, cum interpretatione δυσθρήνητος, tres Parisini, unde δυσβάϋκτος Brunck. — 1071. δῆτ' ἀν' αἶαν W.: δῆτα ναὶ ναί libri. — Post 1072 versum eiusdem mensurae excidisse statuo. — 1073—1074. Vide ad 1069 adnotata. — 1075—1077 ad duos versus redegi: ἰὴ ἰὴ (η ή η ή M) τρισκάλμοισιν | ἰὴ ἰὴ (η ή η ή M) βάρισιν (βαρίσιν M) ὀλόμενοι. | πέμψω τοί σε (τοῖ, σ ἑ M) δυσθρόοις γόοις libri.

SUPPLICES.

Personarum index ab editoribus additus est. In fabula ipsa vices personarum paragrapho distinguere Medicei librarius satis habuit, nisi quod passim chori notam praefixit et ad versum 176 adscripsit πρς, i. e. πρεσβύτης.

3. νάϊον ἀρθέντ' Turnebus: ναῖον ἀρόεντ' M. — 4. λεπτοψαμάθων Pauw: λεπτομαθῶν M. — 5. δῖαν δὲ λειποῦσαι M. — 7. δημηλασίαν Auratus: δημηλασίαι M. — 9. αὐτογενεῖ φυξανορίᾳ Bamberger: αὐτογένητον φυλαξάνοραν M. γρ. φυξάνοραν margo M. — 11. Post ὀνοταζόμεναι suppleri potest διάνοιαν. — 15. διὰ κῦμ' ἅλιον Hesychius (in v. ἀνέδην): διακυμ. αλέον M. — 16. κέλσαι Sophianus: κέασαι M. — 17. οἰστροδόνου Turnebus: οἰστροδόμου M. — 18. ἐπι. νοίασ, eraso ut videtur π, M. — 19. Malim τετελέσθαι. — 20. τίν' ἂν οὖν Burges: τίνα. οὖν M. — 23. ἐριοστέπτοισι Scaliger: ἱεροστέπτοισι M. — 29. δέξασθ' Heath. — θηλυγενῆ W.: τὸν θηλυγενῆ M. — 31. δ' ἑσμὸν Turnebus: δεσμὸν M. — 34. ἔνθα δὲ Robortellus: ἐνθάδε M. — 36. ὀμβροφόροισι M. — 39. σφετεριξάμενοι Hermann: σφετεριξάμενον M. — πατραδέλφειαν Pauw: πατραδελφίαν M. — 40. ἀκόντων Hermann. — 41. ἐπικεκλομένα Turnebus: ἐπικεκλόμεναι M. — 43. ἶνιν Hermann: ἶνίν τ' M. — 45. ἀνθονομούσας Porson: ανθονόμουστᾶσ, superscripto οσ, M. — ἐπιπνοίας Robortellus: ἐπιπνοίαισ M. — 48—49. δ' ἐγέννασεν' | ὄντ' Porson: δὲ ἐγέννασε ἑ | οντ' M[1]. δὲ γέννασ ἑ | ὀντ' M[2]. — 51. τόποις: τροφαῖσ Verall. — 52. γονέων Hermann: τά τε νῦν M. — 54. γαιονόμοισι δ' Hermann: τά τ' (haec in littura duarum litterarum) ἀνόμοια οἶδ' M. — 58. Fortasse ὧδ' οἰοπόλων (hoc M. Schmidt). — 59. οἶκτον Bothe: οἶκτον οἰκτρὸν M. — 60. ἀκούειν Heath: ἀκούων M. — 62. κιρκηλάτας ἀηδόνος Hermann: κιρκηλάτου τ' ἀηδονῆσ M. — 63. προτέρων εἰργομένα Fr. Martin: ποταμῶν τ' ἑργομένα M. ποθ' ἑῶν Dindorf. — 66. ἔθεν Porson: ἕο ἐν M. — 68. φιλόδυρτος Heath: φιλοδύρτοισ M. — 70. εἱλοθερῆ Bothe. — 74. Fortasse δειμαίνουσ', ἀφίλου τᾶσδε φυγᾶς. — 77. θεοὶ Porson: θεοὶ οἵ M. — 79. ηκαι M.

ἥβᾳ Martin. — ἔχειν περ Kirchhoff. — 80. ἑτύμως Arnaldus: ἑτοίμως M. — στυγοῦντες Turnebus: στυγόντεσ M. — 82. πολέμου Robortellus: πτολέμου M. — ἀρῆς schol.: ἄρησ M. ἄρος, coll. v. 885, E. A. I. Ahrens. — 85. εἰ θείη θεὸς Schütz. Fortasse εἶθ' εἴη δάος (i. e. μάθησις. Cf. Bachmanni Anecd. I, p. 447, 10.) — 88. πάνται M. Versuum 88 sqq. (παντᾶ . . . λαοῖς) et 93 sqq. (δαυλοὶ . . . ἄφρασται) sedes commutat, Westphalo auctore, Oberdick. — 89. ξυντύχαι M. τε τύχᾳ Hermann. — 91. Διὸς εἰ κορυφᾷ, coll. versu antithetico, M. Schmidt: κορυφᾶι διὸσ εἰ M. — 94. τεινουσι (aut τινουσι?) κατειδεῖν M. — 95. δ' ἐλπίδων Hermann: δὲ ἀπϊδὼν M. — 98. πᾶν ἄπονον Wellauer: τὰν ἄποινον M. — δαιμόνιον Paley: δαιμονίων M.

100. θᾶσσον W.: ἥμενον M. μνῆμον Hermann. — 102. ἀφ' anonymus apud Spanhemium: ἐφ' M. — 103—104. ἐσ ὕβριν M. — οἵα Hermann: διᾶ M. — 105. τεθαλὼς Bothe (cf. schol.): τὸ θάλοσ M. — 106. δυσπαραβούλοισιν M. — 107. μενόλιν M. Fortasse μαργοσύναν τε μαινόλιν. — 110. Ἄτας δ' ἀπάταν Westphal: ἄται δ' ἀπάται (utrumque ι in litura) M. — 111. λέγων M. δ' ἐγὼ Enger. — 114. Post ἐμπρέπη (ἐμπρεπῆ Turnebus) iterum θρεομένη μέλη habet M, delevit Porson. — 117 et 128. ἱλέομαι Turnebus: ἱλέωμαι M. — 118 et 129. καρβάνανδον δ' W.: καρβάνα δ' αὐδὰν M. — εὖ, γᾶ, κοννεῖς Boissonade: εὐακοννεῖσ et εὐγακόννισ M. — 120 et 131. λίνοισιν ἧι (et ἧ) M. — 121 et 132. σι. δονίαι, ex σινδονίαι factum, M. — 123. ἐπίδρομ' ὁπόθι Hermann: ἐπιδρόμω (superscripto ο) πόθι M. — ἐπῇ W.: ὅπηι M. ἀπῇ vulgo. — 126. πνόοι, collato Alcaei fr. 18, W.: πόνοι M. πόροι Westphal. — 135. Fortasse τ' εὖ δόμος. — 136. ἀχίματον M. Fortasse ἀχείμαντον. — σὺν πνοαῖς Porson: συμπνοιαῖσ M, σὺν | πνοιαῖσιν Oberdick. — 138. τελευτὰς Burges: τελευτᾶσ M. — 141 et 151. σπέρμα δὲ σεμνᾶς Oberdick. — 142 et 152. ἒ ἒ M. — 143 et 153. ἀδάματον Bothe: ἀδάμαντον M. — 146. Fortasse ἔχουσαν. — 147. σθένει Heath: σθένουσι M. — 148. διωγμοῖς (ἐμοῖσιν) ἀσχαλῶσ' Hermann: διωγμοῖσι δ' ἀσφαλέασ M. — 149. ἀδμῆτος Paley: ἀδμήτασ M. — 154. εἰ δὲ Turnebus: εἰ δὴ M. — 155. ἡλιόκτυπον Wellauer: ἡ διόκτυπον M. — 156. τὸν γάϊον Wellauer: τὸν ταιον M. — 162. ἀζηνιουσιω M. Quid in ιω lateat, non liquet. — 163. μαστίκτειρ', coll. schol., Hartung. — 164—165. ἄγαν Wecklein. — γαμετᾶς οὐράνικον Victorius: γαμετουράνειχον M. — 169. ἐνέξεται Porson: ἐνεύξεται M. — Post 175 ephymnium iterandum esse vidit Canter. — 176. ἥκετε Porson: ἵκετε M. — 178. προμήθειαν, super ει scripto ϊ, M. — λαβὼν Wordsworth: λαβεῖν M. — 186. τεθηγμένος Pearson: τεθειμένοσ M. τεθυμμένος Abresch. — 189. τόνδ' Turnebus. — 190. κρείσσων, ω mutato in ο, M. — 192. ἱκτηρίας Victorius: ἱκετηρίασ M. — 193. εὐωνύμων Scaliger: συνωνύμων M. — 194. γοέδνα Robortellus: γοειδηα

M. — ζαχρεῖ' ἔπη Bamberger: τὰ χρέα ἔπη M. — 197. φθογγῇ Porson: φθογγὴ M. — 198. ἐκ σεσωφρονισμένων, coll. v. 724, Dindorf: ἐκ μετώπω σωφρονῶν M.

202. εἰ ξένη Sophianus: εἶξεν ἡ M. — 204. πρὸς φρονοῦσαν Dindorf. — 205. φυλάξομεν Turnebus. — 210, 208, 207, 209. Sic versus trajectos disposuit Hermann. — 207. μή νυν Dindorf: μηνῦν M. — 209. ὦ Victorius: ἰὼ M. — Post 211 unius trimetri lacunam notavit Hermann. — 212. κικλίσκεται M. — 215. συγγνώη Robortellus: εὐγνωη M. — 216. συγγνοῖτο Victorius: σύγνοιτο M[1], σύνγνοιτο M[2]. συγγένοιτο margo M. — 217. κικλίσκω M. — 221. νυν Canter: νῦν M. — 223. δ' ἑσμὸς Wellauer: δεσμὸσ M. — 224. ἵζεσθε κίρκων Robortellus: ἵζεσθαι κρέκω M. — 225. ἐχθρῶν ὅμαιμον καταμιαινόντων γένος Hermann. — 226. ἂν ἁγνεύοι Plutarchus, Romul. c. 9 et Quaestt. rom. 93, p. 286: ἀναινεύοι M. — 227. γαμῶν Robortellus: γάμων M. — 228. μὴ 'ν Turnebus: μὴν M. — 229. ματαίων Schuetz: μάταιον M. — 230. τἀμπλακήμαθ' ὡς Canter: ταπλα ἐν μαβωσ M. — 232. τρόπον Stanley: τόπον M. — 234. ἀνελληνόστολον Bothe: ἀνέλληνα στόλον M. — 235. πυκάσμασιν anonynus apud Burges. κάμπνκάσμασιν Hartung. — 236. προσφωνοῦμεν; οὐ Robortellus: προσφωνουμένου M. Fortasse προσφωνῶμεν. — 238. οὔτε Hermann: οὐδὲ (ex versu superiore) M. — 240. ἀτρέστως Sophianus: ἀκρέστωσ M. — 243. συνάσεται Conington. — 244. Fortasse δίκαιος (sic Schwerdt) ἤ. — 248. ἱροῦ Dindorf: ἥερον M. οἶμαι ἢ ἑρμοῦ ῥάβδον margo M[2]. ἢ ῥήτορ' ἱερόραβδον Schütz. — 249. λέγ' εὐθαρσὴς Turnebus: λέγετ' εὐθαρσεῖσ M. — 251. Πελασγός Canter: πελασγοῦ M. — 254. αἶαν ἧς (coll. schol.) Turnebus, δι' ἁγνὸς (coll. Pers. 497) Wordsworth: αἴδνησ διαλγοσ M. — 256. τήν τε Stanley: τῆνδε M. — 259. τἀπὶ τάδε Canter: τ' απειτα δέ M. — 265. δὴ Turnebus: δὲ M. — 266. χρανθεῖσ M. — μηνίσασ' ἄχη Martin: μηνεῖται ἄκη M. — 267. δρακονθόμιλον Wellauer: δράκονθ' (ex δράκωνθ' factum) ὅμιλον M. Conjeci δακῶν ὅμιλον. — 268. καὶ καυτήρια Naber. — 269. ἀμέμπτως Ἆπις Turnebus: μεμπτῶσ ἄπεισ' M. — 270. ποτ' ἀντίμισθον Turnebus: ποντaντινεισθον M. — 271. ἔχουσα δ' Heimsoeth: ἔχον δ' ἂν M. ἔχουσαν margo M. — 272. γένος τ' et λέγοις πρόσω Robortellus: γένοιτ' et λέγοι προσωσ M. — 273. γε μὲν δὴ ῥῆσιν Sophianus: γέ μιν δηρίσιν M. — 276. παντὶ Schuetz: πάντα M. — 277. ἄπειστα M. — 278. ὅπως ποθ' Meineke. — 280. γυναιξὶν Turnebus: γυναιξὶ δ' M. — 282. κύπρισ, mutatum in κύπριοσ, M. Κύπρος Hartung. — 283. Fortasse βεβλῇτ' ἄν. — 284. Ἰνδάς Bothe: ἰνδούσ M. — ἀκούω νομάδας Robortellus: ἀκούων νομάδασ M. — ἱπποβάμοισιν M. — 285. τοίας Heimsoeth: εἶναι (interpretamentum) M. — 287. κρεοβόρους (sic anonymus apud Butler), deleta particula, Hermann: κρεοβρότουσ δ' M. — 289. δ' addidit Abresch. — 292. τῇδ' ἐν Sophianus: τῇ ἰδεῖν M. — 294.

ἦν Hermann: ἢν M. Regis hunc versum esse intellexit Hermann. — 295. coryphaeo tribui. ἦ W.: μὴ M. — Ante 296 regis versum excidisse puto. — 296. κἄκρυπτα et τἀμπαλάγματα Hermann: καὶ κρυπτά et παλλαγμάτων M. — 299. βοῦν τὴν Canter: βούτην M.

300. Ζεὺς ἔτ' Schütz. Fortasse κεῖνος εὐκραίρῳ. — 301. πρέποντα Turnebus: πρέποντασ M. — 302. δῆτα Victorius: δὴ M. — πρὸς ταῦτ' ἄλοχος Robortellus, ἰσχυρὰ Διός Pauw: προσταῦτα λόχοισ χυραδιοσ M. Fortasse ἄλοχος ἰφθίμη. — 303. τὸ πᾶν θ' M[1]. — 306. ἔτευξεν Turnebus: ἔτευξε δ' M. — 308. πέλας Turnebus: πέδασ M. οἶμαι παῖδες margo M. — 309. γῆς Canter: τῆσ M. — Post 311 regis versum excidisse vidit Hermann. — 312. φιτύει Scaliger: φυτεύει M. — 313. τίς Stanley: τί M. — 315. Versus lacunam notavit Stanley. — 316. πέδον supplevit Kruse. — 320. Δαναός, ἀδελφὸς δ' Scaliger: δαναὸσ δ' ἀδελφόσ M. — Fortasse ἀδελφὸς δ' ὥστε. — πεντηκοντάπαις Heath: πεντηκοστόπαισ M. — 321. τοῦδ' ἄνοιγε Porson: τοῦ δαναοίγε M. — 322. Αἴγυπτος. εἰδὼς δ' Turnebus: αἴγυπτοσ δ' εἰδὼσ δ' M. — 323. ἀνστήσασ, adscripto ἀντήσασ, M. — 324. δὴ inseruit Turnebus. — 328. δ' ἴδοισ et πτερόν Turnebus: δειδοισ et πότερον M. — 330. κέλσειν Robortellus: κέλσειεν M. — 331. ἔχθει μεταπτοιοῦσαν Turnebus: ἔχει μετὰ πτοίουσαν M. — 336. ὠνοῖτο Turnebus: ὤνοιτο M. ὄνοιτο Boissonade. — 338. γ' Turnebus: τ' M. — 340. μὴ 'κδοὺς Schuetz: μὴ 'κδῶισ M. — 341. ἄρασθαι Wecklein: αἴρασθαι, ut videtur, M. αἴρεσθαι vulg. — 343. κοινωνὸς Sophianus: κοινὸσ (ὸσ in litura) M. — 344. πόλεος et ἐστεμμένην Turnebus: πόλεωσ et ἐστεμμένη M. — 345. πέφρικα λεύσσων Robortellus: πέφυκα λεύσων M. — τάσδ' ἕδρας Victorius: τὰσ δέδρα M. — 349. με τὰν Victorius: μέγαν M. — 350. λυκοδίωκτον Hermann: λευκόδικτον M. — 351. ἠλιβάτοις, ἵν' Valckenaer: ἠλιβάτοισιν M. — 355. νεόνθ' Bamberger: νέον θ' M. — τόνδ' Hermann. — 359. δῆτ' ἄνατον Pauw: δῆτα τὰν ἄνατον M. — 361. γεραρὰ φρονῶν, coll. v. 666, W.: γεραφρόνων M. γεραιόφρων Burges. — 362. οὐ πενεῖ, coll. schol., Hermann: οὖν περ M. — 364. λήμματ' Turnebus: λῆματ' M. — Lacunam post οὐ πενεῖ statuebat Hermann, post ἀγνοῦ Dindorf. — 367. ἐκπονεῖν Turnebus: ἐκπνοεῖν M. — 368. πάρος Sophianus: παρακροσ M. — 369. ἀστοῖς et τῶνδε Scaliger: ἀστῶν et τοῖσδε M. — 370. δήμιον M. — 373. νεύμασι M. — 374. θρόνοις (θρόνοισι) Sophianus: χρόνοισι M. — 375. ἄγος Robortellus: ἄλγοσ M. — 380. μὴ δρᾶσαι τε Robortellus: μηδράσητε M. — 381. ἐπισκοπεῖ M. — 383. τοὺς πέλας προσιγμένοι Tournier. — 385. ἱκτίον Dindorf: ἱκταίον M. — 386. δυσπαραθέλκτους Bothe: ὦ δυσπαραθέλκτοισ (δυσπαρθενήτοισ in margine) M. δυσπαράθελκτος Schuetz. — 389. τίσδ' ἂν τοῖσδ' M. — θέλοι M[2]: θέλει M[1]. — 390. δεῖ τοί σ' ἐφευρεῖν Kirchhoff. — 392. ὑποχείριος Robor-

tellus: ὑποχέριοσ M. — 393. κάρτεσιν Heimsoeth: κράτεσιν M. — 394. Fortasse γάμου δύσφρονος μῆχαρ ὁρίζομαι. — 395. φυγᾷ Victorius, quam vocem mutata interpunctione cum sequentibus conjunxi: φυγαὶ M. φυγάν Heath. — 399. μὴ καὶ ποτὲ Canter: καὶ μήποτε M.

400. εἴ πού τι Turnebus: εἴ πού τι καὶ M. — τύχοι Porson: τυχθῇ M. — 401. εἰπήλυδασ M. — 402. ἀμφοτέροις Schuetz. ἀμφοτέρωσ' (Bamberger) ὁμοιῶν Heimsoeth. — 404. Fortasse δίκαν μὲν κακοῖς, αἴσια δ' ἐννόμοις. — 408. ὡς βυθὸν μολεῖν Kayser. — 409. ᾠνωμένον Salvinius: ᾠνωμένων M. — 415. θησόμεθ' M. — 416. ὅς οὐδ' ἐν Victorius: ὡσ οὐδὲν M. — 417. δοκεῖ δεῖν Turnebus: δοκεῖν δεῖ M. — 422. ὁρμέναν Pauw: ὁρο (suprascripto ω) μέναν M. — 423. ἐξ ἕδραν M. — πανθέων Heimsoeth: πολυθέων M. — 424. ῥυσίασ θεῖσαν M. — 429. τλῇς τὰν Pauw: τ' ἀαῖσταν M[1]. οἶμαι μήτι τλαίησ τὰν ἱκέτιν M[2] in margine. — 435. μένει δορὶ τίνειν Boissonade: μενει δρειτεινειν M. — 436. ἀντίρροπον Heimsoeth: ὁμοίαν M. — 443. χρημάτων margo M: χρήμασι M. — 444 post 445 collocat Hermann. — ἄδην Burgard. — γεμίζειν καὶ μέγ' ἐμπλῆσαι W.: γε μείζω καὶ μέγ' ἐμπλήσασ M. Cf. schol. — 447. θελκτήριος Turnebus: θελκτηρίοισ M. — 448. μὴ ἀλγεῖν ἃ Hermann: ἀλγεινὰ M. — Ante 452 forte inserendus v. 442. — 457. στρόφους Spanheim. — 458. τάχ' ἂν Markscheffel: τύχαν M. τύχῃ Turnebus. — συμπρέποι στολῇ W.: συμπρεπῆ πέλοι M. — 459. καλή Turnebus: καλεῖ M. — 460. γηρύσασ' Kirchhoff. γηρύειν σ' ἐρεῖς Meineke. ἔχεις Naber. — 461. ὑποστήσεις Wellauer: ὑπὸ στήσει M. — 464. ἀλλ' ἁπλῶς Abresch: ἀλλὰ πῶσ M. — 465. ἀπάγξασθαι θέλω Naber. — 466. μαστικτῆρα Auratus: μακιστῆρα M. — 468. καὶ Turnebus: καὶ μὴν M. — 471. ἐσβέβηκα Schuetz: ἐσέβηκα M. — 474. ὁμαίμοις Turnebus: ὁμαίμονσ M. — 477. οὕνεχ' M. — 480. σὺ μὴν Stenzel. — 481. γε Auratus: τε M. — 484. ψόγος Conington. — 486. οἰκτίσας ἰδὼν Linwood: οἶκτοσ εἰσιδὼν M. — 489. εὔνοιαν Herwerden. — 491. εὑρεθέντα Porson: εὖ ρέοντα M. — πρόξενον Canter: προσξένον M. — 494. πολυξέστους ἕδρας Hermann, alii alia. — 495. ἀσφάλεια δ' ᾖ δι' Turnebus: ἀσφαλείασ δὲ δι' M. —

501. ἀστικοὺς Turnebus: ἀστίκτουσ M. — 502. ξυμβολοῦσιν Hermann: ξυμβόλοισιν M. — 507. χειρία λόγοις Valckenaer. — 508. ἐπιστρέφου Robortellus: ἐπιστρέφω M. — 509. ἂν ⟨πέδον⟩ W.: ἂν ἄλσοσ (ἄλσοσ ἂν ex correctione) M. — 510. ἁρπαγαῖς Turnebus, σ' inseruit Porson: ἅρπαγεσ M. — 513. δυσθροεῖν Herwerden. — 514. γυναικῶν Linwood: δ' ἀνάκτων M. — 515. φρένα Heath: φρενί M. — 516. θρόνον (coll. v. 208) W.: χρόνον M. Idem error v. 374 et passim. — 518—520 omisit M[1] (ad alterum ἐγχωρίους aberrans), in margine addidit M[2]. — 519. πατῶ Wecklein: πιετω M. Conjeceram στείχω. — 519. ποῖα Auratus: τοῖα M. — 522. πορσυνῶν Heath: πορσύνων M.

— 527. *πιϑοῦ* Stanley: *πείϑου* M. — *γένει σῷ* Lobeck: *γενέσϑω* M. — 530. *τὸν μέλανα ζυγίταν* Tournier. — 532. Fortasse *ἀμετέρου γένους*. — 535. *πολυμνᾶστορ* Hermann et Dindorf: *πολυμνήστωρ* M. — *ἔφαπτορ* Porson: *ἐφάπτωρ* M. — 537. *ἔνοικοι*. Fortasse *ὁμεύνου*. — 543. *πόλλ' ἀνδρῶν* Meineke. — 547. *δ' Ἀσίδος* Turnebus: *βασίδοσ* M. — 549. *πείρει δὲ* Heimsoeth. — *Μυσῶν* Turnebus: *μουσῶν* M. — 550. *Λύδια* Turnebus: *λύγια* M. — *τ' ἂγ* Hermann: *τε* M. — 551. *ὄρων* et *ὀρῶν* M. — 552. *Παμφύλων τε* Heath: *παμφύλων τε γένη* M. — 554—555. *ἀφροδίτησ* M. — 556. *εἰσἱκνουμένου*, duabus ultimis litteris in litura, M. *ἐγκεχριμένα* Hermann. — 560. *χὔδωρ τὸ* W.: *ὕδωρ τὸ* M. *ὕδωρ τε* Schuetz. — 564. *κεντροδαλήτισι* Erfurdt: *κεντροδαλήτοισ* M. — *ϑυιὰς* Heath: *ϑυΐασ* M. — 566. *δείμακτι* M. — 568. *μιξόμβροτον ἐσορῶντι* (hoc Tournier) *δυσχερὲς βοτὸν* W.: *βοτὸν ἐσορῶντες δυσχερὲσ μιξόμβροτον* M. — 570. *δ' ἐϑάμβουν* Turnebus: *δὲ ϑαμβοῦν* M. — 571. *τότε* Canter: *τόδε* M. — 574. *δι' αἰῶνος* Hermann: *Ζεὺσ αἰῶνοσ* M. — *κρεῶν* M. — 580. *ἀψυϑεῖ* W.: *ἀψευδεῖ* M. — 584. *φυσιζόου* Schütz: *φυσίζοον* M. — *γ' ἔρνος* W.: *γένοσ* M. — *τόδε* Porson: *τὸ δὴ* M. — 587. Fortasse *νόους ἐπιβούλους*. — 588. *τάδ' ἔργα* W.: *τόδ' ἔργον* M. — 592. *αὐτὸς ὁ*, in M. omissa, ex scholio supplevit Heimsoeth. — 595. *ἀρχᾶς* Schuetz: *ἀρχὰσ* M. — 596. *κρεισσόνων* ex scholio Turnebus: *κρείσσον ὢν* M. — 597. *οὔ τινος* Robortellus: *οὔτινοσ* M. — *ἡμένου* Turnebus: *ἧμέν οὐ* M. — 599. *βούλιος* Auratus: *δούλιοσ* M.

Post **600** unius versus lacunam indicavit Hermann. *τὰ τῶν ἐγχωρίων* | *λαῶν δέδοκται* Heimsoeth. — 602. *ἀγγέλων*, mutatum in *ἀγγέλλων*, M. Hoc praetulerunt editores. — 603. *ἔνισπε δ' ἡμῖν ποῖ κεκύρωται* Robortellus: *ἐνόσπερ ἡμῖν ποικεκύρτωται* M. — 604. *χείρ ϑ' ὅπη* Dindorf, *πληϑύνεται* Hermann: *χειροπληϑύνεται* M. — 606. *ἀνηβῆσαί με* Tyrwhitt: *ἂν ἡβήσαιμι* M. — 610. *καρυσιάστουσ* M. — 616. *Ζηνὸς ἱκεσίου*, coll. v. 346, Dindorf: *ἱκεσίου ζηνὸσ* M. — 617. *προφωνῶν* Canter: *πρόφρων ὢν* M. — 619. *πρὸς πόλεως* Paley: *προπόλεωσ* M. — Fortasse *τραφέν*. — 620. *ἀμηχάνου* Stanley. — 622. *ἔκρανε* *ἄνευ κλητῆρος*, coll. schol., Turnebus: *ἔκλαναν εὐκλήτοροσ* M. — 623. *εὐπιϑὴς* Hartung: *εὐπειϑεῖσ* M. — 624. *ἐπικράναι* Dindorf: *ἐπέκρανεν* M. — 625. *λέξωμεν* Turnebus: *λέξομεν* M. — 629. *ἄμεμπτον* Hermann: *ἀμέμπτων* M. Conjeci *τέρμον' ἁπαντᾶν πρὸς ἄμεμπτον*. — 633—634. *πυρίφατον* Turnebus: *πυρέφατον* M. — *τάνδε Πελασγίαν* Hermann: *τὰν πελασγίαν πόλιν* M. — 635. *ἄκορον βοᾶν* Schwerdt. — 638. *βροτοὺς ἐναίμοις* Wecklein. 647. *πάνσκοπον* Hermann: *τε σκοπὸν* M. — 648. *δυσπόλεμον* (aut *δυσπαλαμῆ*) *τὸν* Meineke: *δυσπολέμητον* M. — 649—650. *ἔχων ἐπ' ὀρόφων ἰαίνοιτο* W.: *ἔχοι ἐπορόφων μιαίνοντα* M. — 660. *τάνδε* Hermann: *τῶνδε* M. — 661. *στάσις* inseruit Bamberger. — 662—663. *γᾶς*. *ἥβας* Porson: *τᾶσ ἥβασ* M. — 667. *φλεόντων* Hermann: *φλεγόντων* M. Idem *προβούλοις*. ejecto

interpretamento *γεμόντων*. — 670. *τὼς πόλις* Robortellus: *τῶσ πόλεισ* M. — 671. *μέγαν* Aldina: *μέγα* M. — 672. *ὑπερτάτως* e scholio H. L. Ahrens: *ὑπέρτατον* M. — 673. *δσ*, ex *ὥσ* factum, M. — 674. *δὲ φόρους* Erfurdt: *δ' ἐφόρουσ* M. — 675—676. *ἄλλους τ'* et *Ἄρτεμιν θ'* W.: *ἄλλουσ* et *Ἄρτεμιν δ'* M. — 677. *λόχους* Sophianus: *λόγουσ* M. — 680. *δαΐζων* Aldina: *δαΐξων* M. — 681. *ἄχορον ἀκίθαριν* Porson (*ἄχαριν ἀκίθαριν* Plutarchus, Amat. c. 16): *ἄχοροσ ἀκίθαρισ* M. — 682. *τ' ἔνδημον*, coll. schol., Pauw: *τε δῆμον* M. — *ἐξοπλίζων*, coll. Plutarcho l. l., Stanley: *ἔξω παίζων* M. — 684. *δ' ἐσμὸς* Turnebus: *δεσμὸσ* M. — 685. *κρατὸς* H. Voss: *κράτοσ* M. — 686. *Λύκειος* Arnaldus: *λύκιοσ* M. — 688. *καρποτελῆ*, coll. schol., Stanley: *καρποτελεῖ* M. — 691. *βοτὰ τὼς* Turnebus, *τοῖς* Wecklein: *βρότατοσ* M. — 692. *λάχοιεν* Dindorf: *λάθοιεν* M. — 694. *εὐφήμοισ* M. *εὔφημον* Hermann. — *κώμοις* Wecklein. — 695. *μοῦσαν θείατ'* Hermann: *μοῦσαι θεαί τ'* M. — 697. *φήμη* M. — 698. *ἀτρεμαῖα τιμάς*, coll. schol., Butler: *ἀτιμίασ τιμάσ* M. *ἀσφαλίασ* margo M. — 699. *δήμιον* M.

700. *προμαθὶς* Hermann: *προμηθεὺσ*, super *η* adscripto *α*, M. *προμαθὲς* Bergk. — 705. *ἐγχωρίουσ*, *ου* ex *οι* facto, M. — 706. *δαφνηφόροις* Schuetz: *δαφνοφόροισιϋ* M. — 711. *ὑμεῖς δὲ μὴ τρέσητ'* Turnebus: *ἡμεῖς δὲ μῆτρεσ ἀεὶ* M. — 714. *γάρ, οὐδὲ* W.: *γὰρ οὔ με* M. — 715. *νεὼς* suspectum. Cf. 717. — 717. *ἰθυντῆρος* Salvinius (*εὐθυντῆρος* Turnebus): *συνουτῆροσ* M. — 718. *γ' ὡς* Turnebus: *τῶσ* M. — 719. *νήϊοι* M. — 720. *γύοισι* M. — 727. *γὰρ ἂν* Burges: *γὰρ ἢ* M. — *πρέσβυς μόλοι* Victorius: *πρεσβήμολοι* M. *πρέσβις* Dindorf. — 732. *θάρσει* Turnebus: *θαρσεῖτε* M. — 740. *ἐγών* M. — 741. *ἐξῶλές ἐστι μάργον* Turnebus: *ἐξώλεσεσ τίμαργον* M. — 743. *δορυπαγεῖσ* M. — 744. *νέας* Meineke: *νῆασ* M. — *ἐπιτυχεῖ* Turnebus: *ἐπὶ τάχει* M. — 745. *πολεῖ* Stanley: *πόλει* M. — *μελαγχείμω* M. — 746. *μεσημβρίας* Schuetz: *μεσημβρίαι* M. — 747. *βραχίον'* Turnebus: *βραχεῖον* M. — 748. *πρόλιπε* M. — 749. *οὐλόφρονες* Valckenaer: *δουλόφρονεσ* M. *δολόφρονες* Stanley. — *δ' ἄγαν*, coll. v. 757, Hermann. — *δολιομήτιδες* margo Askewii: *δολομήτιδεσ* M. — *βωμὸν* W.: *βωμῶν* M. — 755. *θεῶν στέφη* Nauck. *ἕδη* Conington. — 757. *φυσίφρονες* Dindorf: *περίφρονεσ* M. — 759. *ἐπαΐοντες οὐδὲν*, coll. v. 751, Meineke: *οὐδὲν* et in margine *ἐπαΐοντεσ* M. — 760. *κρείσσονας λύκους κυνῶν* Hermann: *τοὺσ λύκουσ κρείσσων*, superscripto *ουσ*, M. — 762. *ὅμως ματαίων* Schuetz. Fortasse *ὡς παμματαίων*. — 763. *ἔχοντας* Turnebus: *ἔχοντεσ* M. — *φυλάσσεσθαι καλῶς* Schuetz. *φυλάσσεσθαι, πάτερ* Kirchhoff. Fortasse *πάρος*. — 764. *ταχεῖα* et *στρατοῦ στολή* Turnebus, *στολὴ στρατοῦ* Dindorf: *ταχεῖαι* (ex *ταχεῖα* et *ταχείᾳ* conflatum) et *στρατοῦ στολῆι* M. — 765. *πισμάτων* M. — *σωτηρία* Turnebus: *σωτηρίον* M. — 766. *οὐδ' ἐν* Robortellus: *οὐδὲν* M. — 768. *ἄλλως τε* Victorius: *ἀλλ' ὥστε* M. — 769. Ante *φιλεῖ*

interpunxit Bamberger. — 770. τίκτειν νύξ Turnebus: τίκτει νύξ M. — Post 770 κἂν ᾗ γαλήνη ex Plutarchi Mor. p. 1090 A, reliqua ex conjectura addidit Paley. — 771. ἂν οὐδάμ' Enger: ἂν οὐδ' ἂν M. — 773. φρόνει Robortellus: φρονεῖ M. — Post 773 trimetrum excidisse intellexit Hartung. — 775. εὐγλωσσωσ M. — 776. βοῦνι πάνδικον, coll. schol., Paley: βουνῖτι ἔνδικον M. — 780. νέφεσσι Arnaldus: νέφεσι M. — γειτόνων M. — 781. ἀφάντως Hermann. — ἀμπετὴς ἄϊστος (an ἀιδνὸς? Kirchhoff) ὡς C. G. Haupt: ἀμπετήσαισ δόσωσ M. — 782. ὀροίμαν Dindorf: ὀλοίμαν M. — 785. κελαινόχρως Pauw: μελανόχρωσ M. κελαινόχρων δὲ πάλλεται φίλον κέαρ Schwerdt. — 788. ἐν ἀρτάναις Parisinus 2886: ἐν σαργάναις M. — 790. τῷδε χριμφθῆναι Parisinus, χροΐ Escorialensis: τῶδ' ἐχριμφθῆν χροῖν M. — 793. Fortasse ἀμφ' ὃν. Cf. v. 801. — νεφῶν Enger: νέφη δ' M. κύφελλ' Dindorf. — γείνεται M. — 795. Fortasse ἀπρόσδερκτος.

800. κύσειν M. — 801. ὄρνισιν δείπναν M. — 802. τῷ γὰρ θανεῖν ἐλευθεροῦμαι Schuetz: τὸ γὰρ θανεῖν ἐλευθεροῦται M. — 804. ἐλθέτω Pauw: ἐλθέτω ἐλθέτω M. — 806—807. ἀμφυγᾶς W. (ἀμφυγὰν Hermann): ἀμφ' αὐτᾶσ M. — γάμου λυτῆρα Schuetz: γάμου καὶ λυτήρια M. — Fortasse ποῖον ἀμφυγᾶς ἔτ' οἶμον τέμω γάμου λυτῆρα; — 808. ἴυζε Robortellus: ἴϋζεν M. — οὐράνια M. ὀρανίαν olim Dindorf. — 809. θεοῖσι λιτανά (servato καὶ, quod delevi) Hermann: λιτανὰ θεοῖσι καὶ M. — 810. τέλεα δέ μοι. πᾶσ πελομένα μοι M. — 811. λύσιμά μ' ἄχειμ' ἔπιδε W.: λύσιμα· μάχιμα δ' ἔπιδε M. Secutus sum scholion ἀντὶ τοῦ ἀτάραχα, quod nescio quo auctore Dindorf in editione Poet. Scen. quinta recentioris manus esse dixit, ab eadem cui reliqua scholia debentur manu scriptum esse per litteras amice me certiorem fecit Vitelli. — 812. φαιδροῖς W.: φιλεῖσ M. φίλοις Lachmann. — 817. Αἰγύπτειον Hermann. — 817. δύσοιστον Hermann: δύσφορον M. — 823. τί δ' ἄνευ Robortellus: πιδανευ M. — 824. θνατοῖσι Bothe: θνατοῖσ M. — 825—853 personarum notis carent in M. — 825—829 et 830—835 antithetica esse statuit Hermann. Praeconis versus 836—841 post 829 inserit Oberdick, ut 836 et 842 inter se respondeant, ultima antistrophi pars exciderit. — 826. μάρπτις, coll. v.827, Turnebus: μάρπισ M. — 829. εἴδυῖα, coll. schol., Schwerdt. — βοᾶν M. βόαμα φαίνω Hermann. — 835. γᾶι M. — 837. ὅπως τάχος Heimsoeth. — 842. σοῦσθε σοῦσθ' ὀλοαὶ μέγ' ἐπ' ἀμίδα Hermann. — 843. εἶθ' ἀνὰ Hermann: εἶθάνα M. — πολύρυτον Wellauer: πολύρρυτον M. — 844. ἀλμιόεντα Hermann. — 845. δεσποσύνῳ Victorius. — 846. δόρει Hermann: δορὶ M. — 847—848 praeconi tribui. — 851. ἰὼ ἰώ Robortellus: ἰὼ ἰὸν, cum versu superiore conjuncta, M. ἰοὺ ἰού Hermann. — 854. ἴδοιν Peiper: ειδοι, super ει adscripto ἴ, M. ἴδοιμ' Butler. —

856. ἀεξόμενον Scaliger: δεξόμενον M. — 861—862 ante 859 collocavi. — δ' ἐν ναὶ Hermann: δὲ ναὶ M. — Fortasse τάχος. — 859. ἔγγαιος W. — ἔχω Butler. — 867. αἲ γὰρ W: καὶ γὰρ M. εἰ γὰρ Heath. — σὺν παλάμαις, coll. schol., Heimsoeth. — 868. ἀλίρρυτον Turnebus: ἀλλίρυτον M. — 870. πολύψαμμον Hermann: πολυψάμαθον M. — 871. ἀερίαισιν Hermann: εὐρείαισ εἰν M. ἀερίαις ἐν Hartung. — 875. χέουσα καὶ πικρότερον οἰζύος νόμον Hermann. — 876. οἶ quinquies M. — 877—878. λύμας εἶς σὺ πρὸ γᾶς ὑλάσκων, coll. schol., W. (λύμας, εἶς δὲ πρὸ γᾶς ὑλάσκοι conjecerat Dindorf): λύμασισ ὑπρογασυλάσκει super ει adscripto οι, M. — περίχαννα Enger: περιχαμπτὰ M. περίχρεμπτα Stanley. — 880. ὃς ἐπωπᾷ σ' Schwerdt: ὃσ ἐρωτᾶσ M. — ὑβρίζοντά σε M. — 881. ἀμφίστροφον, ex schol. et Etym. Gud. p. 104, Porson: ἀντίστροφον M. — 883. ὅσον Robortellus: ὅρον M. — τι σχολαζέτω M. — 884. οὔτι Schwerdt: οὔτοι M. Possis etiam οὔτοι γὰρ ὀλκή. — οὐδάμ' ἅζεται Pauw: οὐ δαμάζεται M. — 885. βρέτεος ἄρος ἄτα, coll. schol., Wellauer: βροτιοσα | ροσαται M. βρότεος ἄρος ἄτα Eustathius, p. 1422. ἄρος ματᾷ Martin. — 886. μάλα δ' ἄγει W.: μαλδαάγει M. ἀμαλάδ' ἄγει μ' Hermann. — 889 et 898. ὀτοτοτοτοῖ M. — 890 et 899. βόαν Oberdick: βοᾶν M. Conjeceram βύαν. — 892 et 900. ὦ πᾶ, coll. schol., Valckenaer: ὦ βᾶ M. — 893. με θρέψαν οὐδὲ γήρασαν M. — 894. μαιμᾷ, coll. schol., Robortellus: μαι μαι M. — Post πέλας versum excidisse monuit Hermann. — 895. δίπος W.: δίπους M. — 896—897. τις ποτιδακοῦσ' ἔχει W.: τί ποτ' ἓν | δακοσάχ M. τις πόδ' ἐνδακοῦσ' ἔχει Paley.

904. πρόμοι Stanley: πρόμνοι M. — 909—910 et 905—906 sedes mutare jussit Heath. — 910. οὐκ ἀκούετ' ὀξὺ Porson: οὐ κακοῦ ἔξυ M. — 907—908. διωλόμεσθ'· ἄελπτ', ἄναξ Robortellus: διωλόμεσθα ἐπτάναξ M. — 906. θαρσεῖτ'· οὐκ ἐρεῖτ' ἀναρχίαν Robortellus: θάρσει τοῦ χερεῖ ταναρχίαν M. — 911. τίνος Hermann: ποίου M. — 914. ὧν δ' Porson: δ' ὧν M. — 915. ὤρθωσας φρενί Robortellus: ὤρθωσα φρενεί M. — 918. τἄμ' ὀλωλόθ' et ἄγω Porson: τάπολωλόθ' et ἐγώ M. — 919. προξένοις Victorius: προσξένοισ M. — 923. κλύω Robortellus: κάτω M. — 924. οὔ τις Tyrwhitt: εἴ τισ M. — 925. οὐ Robortellus: οὐδὲ M. — 928. λέγοιμ' ἂν Heath: λέγοισ ἂν M. — Post 933 nonnulla excidisse puto. Schuetz versus 934—937 ante 950, Hermann lacunae signis circumdatos post 950 ponebat. — 937. βίων Plutarchus, Mor. p. 517 F et p. 937 F: βίου M. — 939. εἴσει σύ τ' αὐτὸς χοὶ Burges: εἰσθιγαντοσ χοιϊ M. — 941. λόγος Turnebus: λόγοισ M. — 944. τῶνδ' ἐφήλωται τορῶς Turnebus: τῶνδε φιλωταὶ τορῶ M. — 945. ἀραρότα Meineke: ἀραρότωσ M. — 950. ἴσθ' οὖν Bothe: ἴσθι μὲν M. ἔοιγμεν et mox ἀρεῖσθαι Cobet. — αἴρεσθαι Porson: ἐρεισθε M. — 951. κράτος W.: κράτη M. — 954. φίλαις Schuetz: φίλοισ M. — 959. ἐνθ' ἔστιν ὑμῖν W. (ἐνθ' ὑμὶν ἔστιν Kirchhoff):

ἐνθυμεῖν ἔστιν M. — εὐτύκους Bothe: εντυχόνση M. — δόμους Turnebus: δόμοισ M. — 961. μονορύθμουσ M. — 963. λωτίσασθε Canter: λωτίσασθαι M. — 966. ἀγαθοῖσι Porson: ἀγαθοῖσ M. — 974. εὔτυκος Spanheim: εὔτυκτοσ M. — 976. Ante ἐν χώρῳ lacunae signa posui; ante v. 975 nonnulla excidisse statuerat Hermann. — 983. ἐγγενεῖς Heath: ἐκτενεῖσ M. — 984. φίλον, superscripto οσ, M. — αὐτανεψίοις Kruse: αὐτανεψίουσ M. — 985. ἐμοὶ δ' Schuetz: ἐμοὺδ', ex ἐμοὺσδ' factum, M. — 987. μηδ' ἐξ ἀέλπτων W.: καὶ μήτ' ἀέλπτωσ M. — δοριχανεῖ μόρῳ Porson: δόρυκ' ἀνημέρωι M. — 989. τυγχάνοντος W.: τυγχάνοντασ M. — 990. σέβεσθαι M. τιμιωτέραν χρεών Heimsoeth. — 991. ταῦθ' ἅμ' ἐγγράψασθε Hermann: ταῦτα μὲν γράψεσθε M. — γεγραμμένουσ M. — Ante 993 lacunae signa posui. — 994. εὔτυκον Spanheim: εὔτυχον M. Cf. ad 959 et 974. — 999. τιμήν M.

1001. ante 1000 transposui. — 1000. παιδοστιβῆ M. — 1002. μένην, super ην scripto ειν, M. — Temptavi ὥραν (cum v. l. κάλλος) κολούει κἄνθος οὐ μένειν ἐᾷ. — 1007. οὕνεκ' (immo εἵνεκ') ἠρόθη Heath: οὖν ἐκληρώθη M. — 1009. οἰκήσεισ M. — 1010 pro spurio habet Kirchhoff. — 1011. λάτρων Hermann: λατρῶν M. — 1012. φυλάξαι M. — 1015. οὕνεκ' M. — 1016. Fortasse θεοῖς γὰρ εἴ τι μή. — 1019. γανάοντες Hermann: γανάεντεσ M. ἀγαλοῦντες Paley. — 1021. περιναίονται Hermann: περιναίετε M. — 1023. ὑποδέξασθε δ' Heath: ὑποδέξασθ' M. — 1024. μέλος L. Legrand: μένοσ M. — αἰνὸσ M. — 1026. προχοὰς Robortellus: πρὸσ χοὰσ M. — 1030. μειλίσσοντες Pauw: μελίσσοντεσ M. — 1033. τέλος W.: γάμοσ M. — ἔλθει M. — 1034. στυγερῶν Hermann: στύγειον M. στυγερὸν πέλει Turnebus. — 1035. δ' inseruit Pauw. — ἀμελὴς ἑσμὸς W.: ἀμελεῖ θεσμόσ M. — 1039. δὲ φίλᾳ Burges: δ' αἱ φίλαι M. — 1040. ἃ addidit Wellauer. — 1041. θέλκτορι Bothe: θεα | κτορι M. — πιθοὶ M. — 1043. ψεδυραὶ Stanley: ψεδυρα, supra δ adscripto θ, M. — 1044. φυγάδεσσιν Burges: φυγάδεσ M. — ἐπιπνοίας Turnebus: ἐπιπνοίαι M. — 1049. παρβατὸς Askewius: παραβάτασ M. — 1051. Fortasse μετ' ἂν ἄλλων. — 1052. προτερᾶν Bothe: προτέραν M. — 1053. ἀπαλέξει W.: ἀπαλέξαι M. — 1056. θέλγοις ἂν ἄθελκτον Stephanus: θέλγεισ ἀνάθελκτον M. — 1063. Ζεὺς Robortellus: ζεῦ M. — 1064. γάμον M: γάμου vulg. — 1067. κατάσχετον W.: κατασχέθων M. — 1071. τὸ δίμοιρον schol.: τε δίμοιρον M. — 1072. δίκᾳ Burges: δίκα M. — 1074. μηχαναῖσ M.

AGAMEMNO.

Personarum indicem non habet *M.*

Argumenti l. 2. *ὑπέσχετο* omittit *M.* — 21. *Θυέστου* Victorius: *ὀρέστου* M. — 23. *ὀγδοηκοστῇ* Meursius: *κη* (i. e. *ὀγδόῃ καὶ εἰκοστῇ*) libri.

Fabula. 2. *μῆχος* Stanley. — *μῆκοσ δ' ἦν* M. — 3. *στέγης* Schneidewin: *στέγαις* libri. — 7. damnavit Valckenaer. — 14. *ἐμήν*: *ἐμοὶ* Auratus *τί μήν*; Hermann: *ἀεὶ* Hartung. — 19. *δεσποτουμένου* Duebner: *διαπονουμένου* libri. — 22. Ante *νυκτός* virgula interpunxit H. L. Ahrens. — 25. Interjectiones ante v. 22 transponebat Hermann. — 26. *σημανῶ* Fl. — 29. *ἐποςθριάζειν* M. — 30. *ἀγγέλων* M. — 32. *πεσόντ' αἰσθήσομαι* Keck: *πεσόντα θήσομαι* libri. — 40. *πριάμω* M. — 41. *Μενέλαος ἄναξ μέγας ἀντίδικος* W.: *μέγας ἀντίδικος Μενέλαος ἄναξ* libri. — 44. *Ἀτρείδαιν* Dindorf: *Ἀτρειδᾶν* libri. — 64. *ἐρειπομένου* Fl: *ἐριδομένου* M. Cf. ad Pers. 1066 adnotata. — 69. *ὑποκαίων* Casaubon: *ὑποκλαίων* libri. — 70. *οὔτε δακρύων* delebat Paley. — 75. *σκήπτροις ἰσόπαιδα νέμοντες* W.: *ἰσόπαιδα νέμοντες ἐπὶ σκήπροις* libri. — 76. *ὅ τε* Auratus: *ὅτε* libri. — *νεαρῶν* conj. Enger. — 77. *ἀνάσσων* Hermann: *ἀνάσσων* libri. — 78. *Ἄρεως* et *χώρα* O. Gilbert: *Ἄρης* et *χώρᾳ* libri. Conjeceram *χλωρῷ*. Herwerden *Ἄρει*. — 79. *τί θ' ὑπέργηρως* Martin: *τίθιπεργήρωσ* M. *τό θ' ὑπεργήρων* F. — 82. *ἡμερόφατον* M. *ἡμερόφοιτον* H. L. Ahrens. — 87. *πυθοῖ* Fl. *πευθοῖ* Scaliger. — *θυοσκεῖς* Turnebus ex Hesychio: *θυοσκινεῖσ*, priore *ι* e correctura addito, M. — 90. *τῶν τε θυραίων* Enger: *τῶν τ' οὐρανίων* libri. — 91. *δώροισ* M. — 97. *λέξαις* Hartung. — 99. *γίγνου* J. H. Voss: *τε γενοῦ* libri.

101. *ἀγανὰ φαίνουσ'* Fl.: *ἀγανὰ φαίνεισ* M. Conjeceram *ἀγανὴ προφανεῖσ'*. — 102. *ἄπλειστον* M. — 103. *λύπης*, *θυμοφθόρον ἄτην* W.: *τὴν θυμοφθόρον* (*θυμοβόρον* Fl.) *λύπης φρένα* M. Videtur ad *φροντίδ' ἄπληστον λύπης* adscripta fuisse interpretatio *ἄπληστον λύπης φρένα*. — 105. *ἐντελέων* Auratus. Fortasse *ἐκλεκτῶν*. Cf. Euripid. Androm. 324. — *καταπνε. ει* M. *καταπνεύει* Fl. — 106. *μολπᾶν*, mutatum in *μολπὰν*, M: *μολπὰν* vulg. — *ἀλκᾷ* Bothe. Fortasse *αἴσᾳ*. — 107. *ἥβας* Aristoph. Ran. 1285: *ἥβαν* libri. — 110—112 omisit M[1]. — 110. *ξύμφρονε ταγώ* Dindorf: *ξύμφρονα τὰν γᾶν* M. *σύμφρονα ταγάν* Fl. — 111. *καὶ χερὶ πράκτορι* Aristoph. Ran. 1288: *δίκας πράκτορι* libri. — 115. *ὁ δ' ἐξόπιν* Hartung: *ὅ τ' ἐξόπιν* libri. — *ἀργᾶς* Blomfield: *ἀργίας* libri. — 116. *δορυπάλτου* libri. — 117. *παμπρέποισ* M. — 118. *ἐρικυμάδα* Seidler: *ἐρικύματα* M. *ἐρικύμονα* Fl. — *φέρματα* W.: *φέρματι* M. *φέρβοντο* Fl. Conjeceram *ἐπὶ κυμάδι φέρματα*, H. L. Ahrens *ἐρικύμονα φέρμα τε*. — 122. *λήμασιν*

ἴσους Dindorf: λήμασι διssούς libri. — 123—124. Ἀτρεΐδας Monk. — λογοδαίτασ M. — πομπᾶς ἀρχούς Karsten: πομποὺσ τ' ἀρχὰς M. πομπούς τ' ἀρχούς Fl. — 128. κτήνη ἄντοσθε Herwerden. — δημιοπληθέα Odofredus Mueller: δημιοπληθῆ libri. μυριοπληθέα Margoliouth. — Μοῖρα λαπάξει F: μοῖρ' ἀλαπάξει M. — 131. ἄγα Hermann: ἄτα libri. — 133. στρατευθὲν Turnebus. — 140. τόσσων M. — εὔφρων καλὰ M: εὔφρων ἁ καλά Fl. Fortasse εὔφρον, ὦ καλά. — 141. δρόσοις F. ἀέπτοις Fl. et schol. M.: δρόσοισιν ἀέλπτοισ M. δρόσοισι λεπτοῖς Wellauer. — τε inseruit Dindorf. — λεόντων, ex Etym. M. p. 377, Stanley: ὄντων libri. — 144. αἰτῶ Schütz. αἴνει O. Gilbert. — κρᾶναι Fl. — 145. φάσματ' ἀητῶν Franz. — 146. δὴ H. L. Ahrens: δὲ libri. Conjeceram δ' αὖ. — 150. τεύξῃς, coll. schol., W.: τεύξῃ libri. — 152. Fortasse οὐ φεισήνορα. — δαῖσαι inseruit Keck. μῆτιν Lachmann. — 156. ἀπέκλαιξεν M. — 165. τὸ μάταν Pauw: τόδε μάταν libri. τὸ ματᾶν Blomfield. — 170. οὐδὲ λέξεται H. L. Ahrens: οὐδὲν λέξαι libri. — 177. τὸν πάθει Schütz: τῷ πάθει libri. — 179. ἀνθ' ὕπνου Emperius. κἀν ὕπνῳ Enger. — 184. Fortasse νεῶν <ἐκαρτέρει>. Cf. v. 189 et Keckii adnotationem. — 191. παλιρρόχθοις H. L. Ahrens: παλιρρόθοις libri. — 195. νεῶν τε καὶ Porson: ναῶν καὶ libri. — 197. τριβαῖσιν W.: τρίβῳ libri.

201. ἔκλαγξεν Porson: ἔκλαγξε libri. — 205. τότ' εἶπε, coll. v. 183, Stanley. — 206. πιθέσθαι Turnebus: πειθέσθαι M. — 210. Nunc fere editur ῥείθροις ex Triclinii correctione mihi non probata. — πέλας βωμοῦ Blomfield: βωμοῦ πέλας libri. — 212. πᾶς λιπόναυς γένωμαι F.: τί πᾶσ λιπόναυσ τε γένωμαι M. — 216—217. Fortasse ὀργᾷ περιοργῶς. ἐπιθυμεῖν θεμιτοῦ παρείη. — 222. βροτούς Schütz: βροτοῖς libri. Ante hanc vocem plene interpunxit Hermann. — 228. Fortasse λιτὰς δὲ κεκληκότες πατρῴους. — 229. παρθένιον M. — αἰῶ τε παρθένειον O. Mueller. — 236. φυλακᾷ Blomfield: φυλακὰν libri. — 244. ἔμελθεν M. ἔθελξεν Meineke. — ἁγνᾷ et αὐδᾷ (hoc Fl.) Schütz. — 246. παιᾶνα (παιῶνα) Hartung: αἰῶνα libri. — 251. τὸ μέλλον δ' ἐπεὶ γένοιτ' Bamberger: τὸ μέλλον· τὸ δὲ προκλύειν ἐπεὶ γένοιτ' (ἐπιγένοιτ' M.) libri. Sed verba τὸ δὲ προκλύειν (jam a Triclinio remota) post breve intervallum in fine versus colore viridiore supra προχαιρέτω scripta habet M. — πρὸ χαιρέτω H. L. Ahrens: προχαιρέτω libri. — 252. σύνορθρον Wellauer: συνορθὸν M. σύναρθρον Fl. — αὐγαῖς Hermann: αὐταῖσ M. — 255—256. εὖ πρᾶξις Klausen. Fortasse εὐπραξίαις μέλειν. — ἄρχιστον Dindorf. — 258 sqq. Nuntio tribuuntur in libris. — 261. εἴ τι κεδνὸν Auratus, et sic, ut videtur, M[1]: εἴτε κεδνὸν libri. — 272. ἦ γάρ τι Karsten: τί γὰρ τὸ libri. Post πιστόν interpungebat Prien. — 274. εὔπιθῆ Blomfield: εὐπειθῆ libri. — 275. σέβοιμι Margoliouth. — 278. Fortasse χρόνου δὲ ποίου. O. Bachmann πόσου χρόνου. — 280.

ἀγγέλλων Karsten. — 282. *ἀγγάρου* Etym. M. p. 7.: *ἀγγέλου* libri. — 284. *πανὸν*, ex Athenaeo, XV, p. 700, Porson: *φανὸν* libri. — Ante 286 nonnulla excidisse statuerunt Casaubonus aliique. Contra *σέλας παρηγγάρευσε*, v. 289, Bamberger. — Hesychii glossam, quam huc refero, ad hanc *ῥῆσιν* pertinere intellexit Dindorf, sed minus recte in locum v. 301 inseruit. — 287. *ἰχθὺς* H. L. Ahrens. — 289. *σκοπῷ* Hermann. — 297. *πεδίον Ἀσωποῦ* (cf. Pers. 805) Fl.: *παιδίον ὠποῦ* M.

304. *μὴ χρονίζεσθαι* Martin: *μὴ χαρίζεσθαι* libri. *μὴ χατίζεσθαι* Heath. — 307. *κάτοπτον*, coll. schol. M., Canter: *κάτοπτρον* libri. — 308. *ἤ δ'* W.: *εἶτ'* libri. — *ἔστ'* Stanley: *εἶτ'* libri. — 310. *ἐς τόδε* Fl.: *ἐσ τόγε* M., qui liber inde ab hoc versu nos deserit. — 312. *τοιοίδε τοί μοι* Schuetz: *τοιοίδ' ἕτοιμοι* libri. — 313. Fortasse *παρ' ἄλλος ἄλλου*. — 314. *χὠ τελευταῖος* conj. Enger. — 315. *τοιοῦτον* Fl. — 319. *διανεκῶς* Blomfield: *διηνεκῶς* libri. — *οὓς* Bothe: *ὡς* libri. — 322. *ἐγχέας* Canter: *ἐκχέας* libri. — 323. *φίλω* Stanley: *φίλως* libri. — 327—328. *φυτάλμιοι παίδων γέροντες* W.: *φυταλμίων παῖδες γερόντων* libri. — 331. *νήστεις τε* W.: *νήστισι* B. *νῆστις* Fl. *νήστεις* F. — 334. *τ'* inseruit W. — 336. *ὡς δ' εὐδαίμονες* Stanley: *ὡς δυσδαίμονες* libri. — 340. *οὔ τἂν ἑλόντες* Hermann: *οὐκ ἀνελόντες* B. *οὐκ ἄν γ' ἑλόντες* Fl. — *ἀνθαλοῖεν* Auratus: *ἂν θάνοιεν* B. *αὖ θάνοιεν* Fl. — 342. *ποθεῖν* Victorius. — 345. *θεοῖσι δ' ἀμπλακητος* Stanley. — 346. *ἐγρηγορὸς* Porson. — 347. *πῃ* Enger: *μὴ* libri. — *τεύχοι* H. L. Ahrens: *τύχοι* libri. — 350. *τήνδ'* Hermann. — 351. Fortasse *ἐμφρόνως*. — 353. *αὖ* Paley: *εὖ* libri. — 360. *μέγα δουλείας* interpreti tribuit Schuetz. — 363. Ante Hermannum interpungebatur post *Ἀλεξάνδρῳ*. — 365. *ὑπὲρ ἄστρων*: fortasse *ὑπέρακμον* aut *ὑπέρωρον*. — 367. *ἔχουσιν* F.: *ἔχουσαν*, ut videtur, Fl. *ἔχοις ἂν* Karsten. — 368. *πάρεστιν τοι τόδ'* W.: *πάρεστι τοῦτ'* Fl. *πάρεστι τοῦτό γ'* F. — 369. *ἔπραξαν* Hermann: *ὡς ἔπραξεν* libri. — 378. ⟨*μέτρον*⟩ *τὸ βέλτιστον* W.: *ὑπὲρ τὸ βέλτιστον* libri. — 379. *ὥστε κἀπαρκεῖν* F. Fortasse *ὥστ' ἂν ἀπαρκεῖν*. — 380. *λαχόντι* Schütz: *λαχόντα* libri. — 383. *μέγαν* Canter: *μεγάλα* libri. — 386. *πρόβουλος, παῖς* Hartung: *προβουλόπαις* libri. *προβούλου παῖς* Karsten. — 387. *πᾶν μάταιον* Musgrave. — 391. *τε* omittit Fl. — *προσβολαῖς* Pearson: *προβολαῖς* libri. — 394. *ποτανὸν* Schuetz: *πτανὸν* libri. — 395. *ἐνθείς* F: *θείς* Fl. *ἀνθείς* H. L. Ahrens. — 397. Fortasse *ἐπίστροφα*.

400. *τῶν* Fl. — 402. *κλοπαῖς* Fl. — 405. *κλόνους τε καὶ λογχίμους ναυβάτας θ' ὁπλισμοὺς* H. L. Ahrens. — 407—408. *βέβακεν* F: *βέβακε* Fl. *ἄτλητ' ἀντλᾶσα διὰ πυλᾶν βέβακε ῥίμφα*, coll. v. 424, M. Schmidt. — *πολὺ δ' ἀνέστενον* Fl. — 409. *τάδ'* Auratus, Butler: *τόδ'* libri. — 410. *ἰὼ δῶμα* semel Fl. — 414—415. *φάσμ' ἔοικεν* Heimsoeth. — 416. *κολοσσῶν* corruptum. — 421. *πάρεισιν δόκαι* Hermann. — 423. *ὁρᾷ* Scholefield: *ὁρᾶν*

libri. — 424. χειρῶν Fl. — 426. ὀπαδοῦσ' Dobree: ὀπαδοῖς libri. — 427. ἐφεστίουσ Vossius: ἐφ' ἑστίας libri. — 428. τὰ δ' Halm: τάδ' vulgo. — 429. Ἕλλανος Franz: Ἑλλάδος libri. Fortasse τὸ πᾶν γὰρ Ἕλλανος αἴας συνορμένας. — 430. τηξικάρδιος Auratus. — 433. τις inseruit Porson. — 436. ἀφικνεῖται Porson: εἰσαφικνεῖται F. — 438. Fortasse ὁ καὶ ταλαντοῦχος. — 441. βραχὺ Schuetz. — 444. εὐθέτους Auratus: εὐθέτου libri. — 448. διαὶ, ex Crameri Anecd. Oxon. I, p. 119, Hermann: διὰ libri. — 451. προδίκοισιν Fl. — 454. ἔμμοιροι Wieseler. ἔμμοροι W. εὔμορτοι Ahrens. — 455. ἔχθοντας Orelli. — 458. δημοκράντου Porson: δημοκράτου libri. Conjeci ὁ δημάρατος, Enger δημαράτου κάρα. — 459. Fortasse μένειν. — τί μοι Enger. — 462. ἀπόσκοποι Fl. — 464. παλιντυχεῖ Scaliger: παλιντυχῆ Fl. — 465. τροπᾷ βίου Karsten. — 468. ὑπερκόπως Grotius: ὑπερκότως libri. — 469. Multis conjecturis addi potest βάλλεται κολοσσοῖς. — 472. μὴ δ' Fl. — 474. ὑπ' ἄλλῳ Karsten. — 477. ἐτήτυμος Auratus: ἐτητύμως libri. — 478. ἤ τι et πῃ H. L. Ahrens: ἤ (ει) τοι et μὴ libri. — 481. ἔπει | ἔπειτ' Fl. — 482—483. ἐν ἀλλαγᾷ et γυναικὸς Klausen: ἀλλαγᾷ et ἐν γυναικὸς libri. ἐν delebat Porson. — 489 sqq. non Clytemnestrae, sed chori (i. e. coryphaei) esse vidit Scaliger. — 492. ἐφήλωσε libri. — 495. Fortasse ξυνῳδός. — 496. οὔτε μοι Butler.

501. τάδ' ὅστις Hermann. ὅστις δ' ἂν ἄλλως τῇδ' ἐπεύχηται Schneidewin. Fortasse τῶνδ' ὅστις ἄλλα. — 511. ἦσθ' margo Askew: ἦλθ' ἀνάρσιος Fl, conflata, opinor, ex ἦλθ' ἀνάρσια et ἦσθ' ἀνάρσιος. — 512. καὶ παιώνιος Dobree: καὶ παγώνιος Fl. — 515. virgulam post κήρυκα sustuli. — 520. εἴ που Auratus: ἤ που libri. — φαιδροῖς προσείδετ' W.: φαιδροῖσι τοισίδ' libri. φαιδροῖς ἰδόντες Auratus. — 522. ἡμῖν Fl. — 527 ex Pers. 811 huc illatum putabat Salzmann. — 538—550 choro, i. e. coryphaeo, reddidit Heath versus in libris Clytaemnestrae tributos. — 539. χαίρω τε, τεθνάναι τ' Heimsoeth: χαίρω· τεθνᾶναι δ' libri. — οὐκ ἔτ' F.: οὐκ Fl. — 542. ἦτε F: ἴστε vel ἴστε Fl. ἦστε H. L. Ahrens. — 543. Post πῶς δή interpunxit Schütz. — 544. πεπληγμένοι Tyrwhitt: πεπληγμένος libri. — 546. μ' inseruit Scaliger. — 547. στύγος; φράσον Jacobs. στύγος λεῷ Heimsoeth. — 549. Post καὶ πῶς interpunxit Stanley. — κοιράνων F: τυράννων Fl. — τινά Buckley. — 550. ὡς νῦν Scaliger: ὧν νῦν libri. — 551. πέπρακταί γ'· οἷα W.: πέπρακται. ταῦτα libri. — 552. ἂν Auratus: εὖ libri. — 555—556 et scripturae vitiis et lacuna laborare videntur: verba enim non satis declarant praeconem hic de navigationis incommodis conqueri. — δυσαντλίας Meineke. — κακοτρώτους Fl. — 557. εὖ conj. Hermann: οὐ libri. — 559. δαΐων Dindorf: δηΐων libri. — 560. δὲ Pearson: γὰρ libri. — λειμωνίας Schuetz. — 561. κατεψάκαζον Dindorf: κατεψέκαζον libri. — 562. Intellegerem ἐσθῆτος, αὐτῶν δ' ἐξεθηρίουν τρίχα. — 568. παροίχεται

δὴ Rauchenstein. — 569. ἂν ἀνστῆναι W.: ἀναστῆναι libri. αὐτοῖς.. ἀναστένειν Auratus. — Post 569 Elberling inserebat 573—574. Sed videntur potius delendi esse aut 568—569, aut 570—572. — 571. ἄλγους χρὴ τυχεῖν H. L. Ahrens. — 572. συμφορὰς Blomfield. — 575. τάδ' W.: τῷδ' libri. — 576. Fortasse ποτώμενα. — 579. ἀρχαίοις Porson. δόμων et ἀρχαίων Margoliouth. — 584. ἡβᾷ νοῦς γέρουσιν Enger. — 587. ἀνωλολύξαμεν libri. Verba divisit Stephanus. — 590. ἐνίκπων Fl. — 594. γυναικεῖοι νόμοι Wecklein. — 597. κινοῦντες Karsten. Fortasse κιρνάντες.

605. δ' inseruit W. — 612. χαλκὸς Auratus. — 613—614 non praeconis, sed Clytemnestrae esse intellexit Hermann. — 615—616. Fortasse αὕτη μὲν αὐτῆς εἶπε... εὐπρεπῶς νόον. — 618. τε Hermann: γε libri. — 619. ἥκει Karsten: ἥξει libri. Cf. 531. — 622. sqq. Chori, i. e. coryphaei, partes ante Stanleium Clytaemnestrae tribuebantur. — 622. τύχοις Porson: τύχης libri. — 623. Fortasse εὔκαρπα, coll. 621. — 644. σεσαγμένον Schütz: σεσαγμένων libri. — 649. Ἀχαιοῖς . . . θεῶν Blomfield: Ἀχαιῶν . . . θεοῖς libri. — 655. κεροτυπούμεναι Wasse: κερωτυπούμεναι libri. — 660. ναοτικοῖς τ' ἐρειπίοις Auratus: ναυτικῶν τ' ἐριπίων libri. — 661—662. σκάφους ἰθὺς τις ἐξέκλεψεν, ἢ 'ξηγήσατο W.: σκάφος ἤτοι τις ἐξέκλεψεν ἢ ἐξητήσατο libri. ἢ 'ξηγήσατο Schütz. — 664. ναυστολοῦσ' Casaubonus: ναῦν θέλουσ' libri. — 665. ὡς μηδ' Enger. — ἐν ἀρμῷ Wecklein. — 668. virgulam post ἦμαρ delevi. — 670. κατεσποδημένον, coll. Sept. 809, Meineke: κακῶς σποδουμένου libri. — 672. τί μήν, coll. Eum. 203, Herwerden: τί μή libri. — 673. ταῦτ' ἔχειν Stanley. — 674. δ' ἄρ' οὖν Auratus. — 677. χλωρόν τε καὶ βλέποντα ex Hesychio Toup: καὶ ζῶντα καὶ βλέποντα libri. — 684. προνοίαισι Pauw: προνοίαις libri. — 688. ἑλέναυς Blomfield: ἑλένας libri. — 690. ἀβροπήνων Salmasius: ἀβροτίμων libri. — 695—696 πλατᾶν Heath . . . κέλσοντες Meineke: πλάταν . . . κελσάντων libri. — 697. ἀεξιφύλλους F: ἀξιφύλλους Fl. Fortasse ἀκτὰς εἰνοσιφύλλους.

701—702. ἀτίμωσιν Canter: ἀτίμως ἵν' Fl. — 707. Fortasse ὑμέναιον ὡς τότ'. — 714—715. παμπήδην Schütz. παμπορθῆ Seidler. κἄμπροσθεν Margoliouth. — πολύθρηνον παιᾶν' H. L. Ahrens. — πολιτᾶν Auratus: πολίταν libri. — 717—718. λέοντος ἶνιν Conington: λέοντα σίνιν vulg. — 719. οὕτως F: οὗτος, supra adscripto ως, Fl. — φιλομάστων W.: φιλόμαστον libri. — 725—726. φαιδρωπῶς . . . σαίνοντα W.: φαιδρωπὸς... σαίνων τε libri. — 727—728. ἦθος Conington: ἔθος libri. — τοκέων F: τοκήων Fl. — 729. γὰρ τροφεῦσιν F.: γὰρ τροφᾶς Fl. Fortasse γὰρ τροφᾶς ἀπαμείβων. — 730. ἐν inseruit Bothe. μηλοφόνοισιν ἀΰταῖς H. L. Ahrens. — 733. ἄμαχον δ' Fl. — 736. προσεθρέφθη Heath: προσετράφη libri. — 737. παρ' αὖ τάδ' Wieseler. — 741. τ' inseruit Hermann. ἀκασκαῖον γέλασμα

Karsten. — 743. θελξίθυμον Enger. — 745. πικρὰς F.: πικροῦ, supra adscripto ας, Fl. — 758. τὸ δυσσεβὲς γὰρ Pauw: τὸ γὰρ δυσσεβὲς libri. — 761. δ' ἄρ' Auratus: γὰρ libri. — 766. ὅτε Klausen: ὅταν libri. — φάος τόκον H. L. Ahrens: νεαρὰ (fortasse ex interpretamento ἡμέρα ortum) φάους κότον libri. — 767. τὰν Hermann: τὸν libri. — ἀμάχετον, coll. Sept. 85, W.: ἄμαχον libri. — 770. μελάθροις Fl. — 775. βίον delebat H. L. Ahrens. Fortasse τὸ δ' αἴσιμον τίει βίον et in stropha παλαιὰ νέαν, | ζέουσαν. — 776. δ' ἔδεθλα Auratus: δ' ἐσθλὰ Fl. — 777. προσεβάλετο W.: προσέβαλε τοῦ libri. προσέμολε Hermann. — 783. πτολίπορθ' Blomfield: πολίπορθ' libri. — 785. σεβίξω (?) Fl. — 788. εὖνοι W.: εἶναι libri. — 790. τ' Hermann: δ' libri. — 791. δεῖγμα Fl. — 793. καὶ νυκτὶ δὲ χαίρουσιν Stobaeus, Flor. CXII, 12. Fortasse κοινά (vel ξυνά) τε χαίρουσιν. — Post 794 versum paroemiacum excidisse statuit Hermann. Attamen scribi potest πρόσωπα βιῶνται. — 798. σαίνει Casaubonus: σαίνειν libri.

800. οὐκ ἐπικεύσω Hermann: οὐ γὰρ ἐπικεύσω libri. οὐ γάρ σ' ἐπικεύσω Musgrave. — 801—802. ἀπόμουσός τ' ... οὔτ' εὖ Elmsley. — 803. θάρσος F. θράσος ἀκούσιον Canter. — 806. πνόος W.: πόνος libri. — 814. φθορᾶς Dobree: φθορὰς libri. Ἰλιοφθόρους Karsten. — 817. χεῖλος Casaubonus. χηρὸς Pauw. — 822. κάλλαγὰς H. L. Ahrens. κἀπάτας Schwerdt. — ὑπερκόπους Heath: ὑπερκότους libri. — 823. ἐφραξάμεσθα Paley: ἐπραξάμεσθα libri. — οὕνεκα libri. — 825. ἀσπιδηφόρος Blomfield: ἀσπιδηστρόφος Fl. — 831. ταὐτὰ Auratus: ταῦτα libri. — 833. Fortasse φίλων. — φθόνου F: φθόνων Fl. ψόγου Stob. Flor. XXXVIII, 28. — 834. Fortasse δ' ἄρ'. — καρδίᾳ Casaubonus. — 835. πεπαμένῳ Porson: πεπαμμένῳ libri. — 839. εἰδώλων σκιᾶς Keck. — 840. εἶναι: fortasse ἐνιδών. — 850. πῆμ' ἀποστρέψαι νόσου Porson: πήματος τρέψαι νόσον libri. — 852. Fortasse θεοὺς τὰ πρῶτα. — 854. ἔμπεδος Cobet: ἐμπέδως libri. — 863, coll. 874, eiecit H. L. Ahrens. κληδόνας Auratus: ἡδονὰς libri. — 864. ἐπεισέρρειν Herwerden: ἐπεσφέρειν libri. ἐπεσθορεῖν conjecerat Enger. — 867. ἀνὴρ libri. — τέτρηται H. L. Ahrens: τέτρωται libri. — πλέον Dindorf: πλέω libri. — 869. ἐπλήθυον Porson: ἐπλήθυνον libri. — 871, coll. 875, delevi. — 872. λαβεῖν Kennedy: λαβών libri. — 876. Fortasse ἅμμα πρὸς βίαν λελημμένης. — 877. πιστωμάτων, coll. Eum. 214, Spanheim: πιστευμάτων libri. — 881. ἀμφίλεκτα: ἀμφίθηκτα Schneidewin. Fortasse ἀμφίφλεκτα. — 884. καταρράψειεν Scaliger. — 888. v. l. καθεστήκασιν. — 890. κλαίουσα libri: καίουσα Meineke. Fortasse μένουσα. — 896. τόνδ' ἐγὼ σταθμῶν W.: τόνδε τῶν σταθμῶν libri. τόνδε βουστάθμων Hermann. — 898. στόλον Fl. — 899. καὶ γῆν: γαῖαν Blomfield.

900. γαληνὸν ἦμαρ Hermann. — 901 delebat Blomfield, post 895 inserebat Enger. — 903. τοί νιν Schütz: τοίνυν libri.

— 905. δέ μοι Scholefield: δ' ἐμοὶ libri. — 907. ἄναξ Fl. — 909. στορνύναι Elmsley. — 913. σὺν θεοῖσιν ἄρμενα Meineke: σὺν θεοῖς εἱμαρμένα libri. — 926. καὶ ποικιλμάτων Karsten. — 930. εἶπον τάδ' ὡς . . . εὐθαρσῆ λέγων, coll. 931 et 924, W.: εἰ πάντα δ' ὡς . . . εὐθαρσὴς ἐγώ libri. — 933. Fortasse τί ξὺν θεοῖς δείσει' ἂν ὧδ' ἔρδων τάδε; Cf. 935. — 935. δοκεῖ Stanley: δοκῇ libri. — 936. δοκῇ Fl. — 937. αἰδεσθεὶς Fl. — 942. ἦ γὰρ σὺ Meineke. τί δαὶ σὺ Kirchhoff. Conjeceram οὐ καὶ σύ. — τῆσδε Auratus. — 943. κρατεῖς . . . παρείς, coll. Soph. Ai. 1353, W.: κράτος . . . πάρες libri. — 948. αἰδὼς εἱματοφθαρεῖν Franz: αἰδὼς σωματοφθορεῖν libri. στρωματοφθορεῖν Auratus. — πόσιν libri. — 949. στείβοντα Hermann: φθείροντα F. τρύχοντα Keck. — 950. τοὐμὸν Emperius: τούτων libri. — 954. αὕτη Auratus: αὐτὴ libri. — 959. ἰσάργυρον Salmasius: εἰς ἄργυρον libri. — 961. οἴκοις Porson: οἶκος libri. ἄναξ: ἄγαν Weyrauch. — 963. δ' εἱμάτων Canter: δειμάτων libri. — 964. Fortasse λογίοισι προυνεχθέντος. — 965. μηχανωμένῃ Abresch: μηχανωμένης libri. — 969. σημαίνει Keck. — μολόν Vossius: μολὼν libri. — 970. ἀπ' Auratus: τἄπ' Fl. — 972. ἐπιστρωφωμένου Victorius: ἐπιστροφωμένου F. — 972. τοι inseruit Triclinius. — 976. δεῖμα Scaliger: δεῖγμα libri. — 980. ἀποπτύσαι F. ἀποπτύσαν Scaliger. — 982. εὐπειθὲς Jacob (Westphal): εὐπιθὲς libri. — 984—985. ἐπὶ F. — ξυνεμβολαῖς Schneider in lexico. — ἀκάτας F. ἀκτᾶς Tyrwhitt. — 990. ὅμως Stanley: ὅπως libri. — 991. Ἐρινύος Porson: ἐριννὺς libri. — 999. ψύθη Stephanus: ψύδη libri.

1001—1002. γε F: γὰρ Fl. — Fortasse μάλα γε τοι ⟨πικρὸν τὸ⟩ τᾶς ἀκορέτου | ὑγιείας τέρμα. — γὰρ ⟨ἀεὶ⟩ Blomfield. μογερὰ Lachmann. στυγερὰ H. L. Ahrens. — 1004. ὁμοροῦσ' ὁμότοιχος van Heusde. — Post 1004 nonnulla excidisse statuit Klausen. Alii post 1005 aut post ἔπαισεν lacunae signa ponunt. — 1008. πρὸ μέν τι Enger: τὸ μὲν πρὸ libri. — 1012. πημονᾶς Victorius: πημονὰς libri. — 1013 Paleii amicus et Enger ante 1011 inserebant. Iidem οὐκ ἐπόντισε et οὐδ' ἔδυ. — 1016. καὶ ἐξ F: κἀξ Fl. — 1017. ἤλασεν Herwerden: ὤλεσεν libri. — 1019. ἅπαξ πεσὸν θανάσιμον Porson: πεσόνθ' ἅπαξ θανάσιμον libri. πεσὸν ἅπαξ θανάσιμον Pauw. — 1020. προπάροιθ' F: πρόπαρ Fl. — 1024. ἀπέπαυσεν Hartung: αὐτ' (αὖτ' Fl.) ἔπαυσ' libri. ἀνέπαυσεν Klausen. — ἐπ' ἀβλαβείᾳ γε F. ἐπ' εὐλαβείᾳ Fl. — 1029. παρεξέχει W: τάδ' ἐξέχει libri. καρδίαν γλῶσσα πάντ' ἂν ἐξέχει Schütz. — 1035. Κασάνδραν libri. — 1041. δουλείας μάζης βία Fl. καὶ ζυγῶν θιγεῖν βίᾳ F: ex qua lectionis diversitate pendet conjectura infra proposita. — 1045. παρὰ στάθμην F: παραστάθμων Fl. — 1046. ἕξεις Auratus. — 1048. ἐκτὸς Hermann: ἐντὸς libri. Cf. v. 1053. ἐντὸς δ' ἁλοῦσα C. G. Haupt. — 1054. πιθοῦ Blomfield: πείθου libri. — πείθου et ἕπου transponebat Enger. — 1055. σχολὴν Bothe: σχολῇ

libri. — 1057. πάρος Musgrave: πυρός libri. — 1061. ὧδ' W.: σὺ δ' (cf. 1059) libri. — 1063. νεαγρέτου Meineke. — 1064. ἤ F: ἦ Fl. — τε Hermann. — 1067—1159 extant in M. — 1071. εἴκουσ' Robortellus: ἔκοῦσ' libri. — 1072—1073. ὀτοτοτοτοῖ ποποῖ M. — Ἀπόλλων, Ἀπόλλων Hermann: ὤπολλον, ὤπολλον M. — 1075. θρηνησμοῦ conj. Kirchhoff. — 1076—1077. Cf. 1072 sq. — 1080 et 1085 ἄπολλον ἄπολλον libri. — 1084. περ ἐν Schütz: παρεν M. — Ante 1090 ᾶ ᾶ habet M, omittit Fl. — ξυνίστορα M. — 1091. κρεατόμα, coll. 1220, W.: καρτάναι M. κaρατόμα conjecerat Emperius. — 1092. ἀνδροσφαγεῖον Dobree: ἀνδρὸσ σφάγιον (ι in litura) M. Fortasse αἱμοσφαγεῖον. — πεδορραντήριον Dindorf: πέδον ῥαντήριον libri. φονορραντήριον Enger. — 1094. μαντεύει M. — ἀνευρήσει Porson: ἂν εὑρήσῃ M. — 1095. μαρτυρίοισι Pauw: μαρτυρίοισ M. — 1098—1099. ἦμεν . . . ⟨τούτων⟩ W: ἦμεν (ἦ μὴν M[1]?) . . . ἦμεν libri. — ματεύομεν Schütz: μαστεύομεν libri.

1101. ἄχος νέον [μέγα] Enger: νέον ἄχος (ἄχθοσ, superscripto ἄχοσ, M) μέγα libri. — 1108. πόσιν eiecit Enger. — 1109. λόγοισι Margoliouth. — 1110—1111. χεὶρ (correctum in χεῖρ') ἐκ χειρὸσ M. — ὀρέγματα Hermann: ὀρεγόμενα M. ὀρεγμένα Fl. — 1114. ἐή Dindorf: ἐέ M. — 1115. γ', vitandi hiatus causa insertum, haec mendo laborare indicio est. — ἀΐδου libri. — 1116. μάλ' W: ἀλλ' libri. — ἢ . . . ἢ libri. Fortasse ᾧ ξυναιτία. — 1117. ἀκόρετος Bothe: ἀκόρεστος libri. — 1118. κατολολύξατ' ὦ Bothe. — Fortasse λοιγίου. — 1120. Scholio οὐ σεσαφήνισται videtur significari lectio οὐ πεφαίδρυνται. — 1121. κροκοβαφὴς δράμε Enger: ἔδραμε κροκοβαφὴς libri. — 1122. καὶ δορὶ πτωσίμοις Casaubon: καὶ δορία πτώσιμοσ M. καιρία πτώσιμος Dindorf. — 1125. τῆς libri. — 1126—1127. ἐν πέπλον νιν μελάγκερως W.: ἐν πέπλοισιν μελαγκέρωι et μελάγκερων M. — 1128. θένει Hermann. — ἐν addidit Schuetz. — κύτει Blomfield: τεύχει libri. — 1129. τέχναν W.: τύχαν libri. — 1133. βροτοῖς τέλλεται Emperius: βροτοῖς στέλλεται libri. — διαὶ Hermann: διὰ M. δὴ αἱ Fl. λίαν Karsten. — 1134. θεσπιῳδοὶ Hermann. — 1137. ἐπέγχυτον Schoemann. — 1138. τί δὴ Heimsoeth. — 1142. οἷα τισ M. — 1143. ἀκόρετος Aldina: ἀκόρεστος M. — βοᾶισ et per correctionem ταλαίναισ M. — φιλοίκτοις post φεῦ inserit Fl. — 1146. μόρον ἀηδόνος Hermann: ἀηδόνος μόρον libri. — 1147. περίβαλον Blomfield: περεβάλοντο M. — 1148. ἄγειν αἰῶνα Emperius: ἀγῶνα, adscripto αἰῶνα, M. — διαί W.: ἄτερ libri. — 1150. θεοφόρους Hermann: θεοφόρους τ' libri. — 1152. ἐπὶ φόβωι M. — 1153. μελοτυπεῖς ἅμουσ' Schoemann. — 1161. ὄχθας Casaubonus. — 1163. καὶ addidit Meineke. — ἂν βροτῶν Martin: ἀνθρώπων libri. — 1164. δέδηγμαι Heimsoeth. — ἅπερ Franz: ὑπὸ Fl. ὅπως Hermann. — 1165. δυσαλγεῖ Canter: δυσαγγεῖ libri. — 1166. μινυρὰ Blomfield: μινυρὰ κακὰ libri. — θαύματ' F: θραύματ' Fl. —

1167. *ὀλομένας* Porson: *ὀλωμένας* vel *ὀλουμένας* libri. — 1170—1171. *ἐπήρκεσεν* Blomfield, *τὸ μὴ οὐ* Herwerden (cf. Prom. 918): *ἐπήρκεσαν τὸ μὴ* libri. — 1173. *προτέροισι* Pauw. — *ἐπεφημίσω* W.: *ἐφημίσω* libri. — 1174. *καί τίς σε* Butler: *καὶ τίς σε* libri. *τίς καί σε* Heimsoeth. — *κακοφρονῶν* Schütz: *κακοφρονεῖν* libri. — 1181. *ἐσάξειν* Bothe: *ἐσήξειν* libri. — 1182. *κλύζειν* Auratus: *κλύειν* libri. — *ἀκτὰς* Auratus. — *πῆμα πήματος* Enger: *τοῦδε πήματος* libri. — 1192. *πρώταρχος* Fl. — 1194. *κυρῶ* H. L. Ahrens: *τηρῶ* libri. *θηρῶ* Auratus. — 1195. *ἦ* Karsten: *ἢ* libri. — 1196. *τὸ μὴ εἰδέναι* (adjecta mala interpretatione) Dobree: *τὸ μ' εἰδέναι* libri. — 1198. *ὅρκου πῆγμα* Auratus: *ὅρκος πῆμα* libri. — 1199. *σε* Auratus: *σου* libri.

1200. *τὸ πᾶν* W.: *πόλιν* libri. — Post 1202 et post 1204 versus singulos excidisse puto. — 1203 post 1204 transponebat Hermann. — 1205. *πᾶς*: *πως* coniecit Enger. — 1207. *ἠλθέτην* Elmsley: *ἤλθετον* libri. — 1211. *ἄνατος* Canter: *ἄνακτος* libri. — 1212. *οὐδέν' οὐδὲν* Canter: *οὐδὲν οὐδὲν* libri. — 1214—1216 *ἰοὺ ἰού . . . δεινοῖς . . . φροιμίοις. ὢ ὢ κακά* W.: *ἰοὺ ἰού, ὢ ὢ κακά . . . δεινὸς . . . φροιμίοις ἐφημένους* (cf. 1217) libri. — 1219. *ὥσπερεί* ferri nequit. — 1225. *ἐκ μόθου* W.: *οἴμοι τῷ* libri. — 1227. *νεῶν δ'* Vossius. — *ἔπαρχος* Canter: *ἄπαρχος* libri. — 1229. *κἀκτείνασα* Canter. *καὶ κλίνασα φαιδρὸν οὖς* H. L. Ahrens. — 1231. *τόλμα· θῆλυς* H. L. Ahrens: *τολμᾷ θῆλυς* libri. — 1232. *ἔσται* Elmsley. — 1235. *λήτορ'* H. L. Ahrens: *μητέρ'* libri. — *Ἄρῃ* Butler: *ἀρὰν* libri. Malim *ἄσπονδον φίλοις* | *Ἄρῃ πνέουσαν.* — 1237. *ὥσπερεὶ* Meineke. — 1238. *δοκοῦσα* Enger. — 1240. *μ' ἐν* Auratus: *μὴν* libri. — 1241. *ἄγαν* Blomfield: *ἄγαν γ'* libri. — 1242. *παιδίων* libri. — 1243. *θάμβος* W.: *φόβος* libri. — 1249. *εἴπερ ἔσται* Schütz: *εἰ παρέσται* libri. — 1251. *ἄγος* Auratus: *ἄχος* libri. — 1252. *ἦ κάρτα τἄρα παρεκόπης* Hartung: *ἦ κάρτ' ἄρ' ἂν παρεσκόπης* (super *η* adscripto *ει*) libri. — 1253. Post *τελοῦντος* interrogationis signum addidi. — *ξυνῆκ' ἀμηχανῶν*, coll. 1113, W.: *ξυνῆκα μηχανήν* libri. — 1255. *δυσμαθῆ* Canter: *δυσπαθῆ* libri. — 1256. Alterum *παπαῖ* et *δ' ἕρπει* inserui. Cf. 1214 et 1315. — 1258. *δίπους* Victorius: *διπλοῦς* libri. — 1261. *ποτῷ* Auratus: *κότῳ* libri. — 1262. *κἀπεύχεται* Dindorf: *ἐπεύχεται* libri. — 1263. *ἀντιτίσεσθαι* Blomfield: *ἀντιτίσασθαι* libri. — 1266. *σφὲ* Auratus: *σὲ* libri. — 1267. *ἐγὼ δ' ἅμ' ἕψομαι* Hermann: *ἀγαθῷ δ' ἀμείψομαι* libri. — 1268. *ἄτης* Stanley: *ἄτην* libri. — 1270. *ἐμὲ* Enger: *δέ με* libri. — 1271. *μέγα* Hermann: *μέτα* libri. — 1272. *οὐ διχορρόπως μαθεῖν* Schwarzmann. — 1274. *πτωχός τε μαινὰς* W.: *πτωχὸς τάλαινα* libri. — 1278. *φοίνιον* Thiersch: *φοινίῳ* libri. — 1289 ante 1284 inseruit Hermann. *ἄραρε* Crameri Anecd. Oxon. I p. 88, et cod. Voss. Etym. M. p. 134: *ὀμώμοται* libri. — *τις* inseruit Dindorf. — 1284. *πράξειν* Schoemann: *ἄξειν* Fl. — 1285. *κάτοικτος* Scaliger: *κάτοικος* libri. — 1287.

εἶλον Musgrave: *εἶχον* libri. — 1290. *αἰνοῦσ' ὧ πράξω* W.: *ἰοῦσα πράξω* libri. *ἰοῦσα κἀγὼ* Canter. — 1291. *δὴ* Keck: *δὲ* libri. — *τάσδ' ἐγὼ* Auratus: *τὰς λέγω* libri. — 1295. *δ' αὖ* F: *δὲ* Fl. — 1299. *ὦ ξένοι* Casaubonus. — *πλέον* H. L. Ahrens: *πλέω* libri.

1304 ante 1303 posuit Heath. — 1305. *σῶν* Auratus: *τῶν* libri. — Ante 1317 versum excidisse statuebat Dindorf. — *μαρτυρῆτε* Thiersch: *μαρτυρεῖτε* libri. — *τότε* W.: *τόδε* libri. — 1320. *ταὐτά σ'* Todt. — 1322. *οὐ* Hermann: *ἢ* libri. — 1323. *ἡλίου* Jacob: *ἡλίῳ* libri. — 1324. Fortasse *τοῖς ⟨πατρὸς⟩ τιμαόροις*. — 1325. *ἐχθροὺς φόνοισι* Enger. Possis *φοναῖσι*. — *τοῖς ⟨τ'⟩ ἐμοῖς* Mehler. — 1312—1314 post 1326 transposui. *κἂν θανοῦσι* Karsten: *κἂν δόμοισι* libri. Cf. Soph. Ai. 865. — 1327—1330, Cassandrae continuatos, choro tribui. — 1328. *σκιᾷ* Wieseler *τις ἂν πρέψειεν* Boissonade (coll. Phot. *πρέψαι· τὸ ὁμοιῶσαι Αἰσχύλος*): *σκιά τις ἀντρέψειεν* libri. — *δυστυχοῖ* Blomfield: *δυστυχῆ* libri. — 1332. *βροτοῖσιν* Pauw: *βροτοῖς* libri. — 1334. *μηκέτ' ἐσέλθῃς* Hermann: *μηκέτι δ' εἰσέλθῃς* libri. — 1337. Fortasse *θεότιμος*. — 1338—1340. *ἀποτείσας* W. . . *ἐπικραίνει* Hermann: *ἀποτίσει . . . ἐπικρανεῖ* libri. — 1341. *ποτ'* inseruit E. A. Ahrens. — 1343 ⟨*πλευρῶν*⟩ W.: *πληγὴν* libri. — 1344—1371 inter duodecim choreutas distribuit O. Müller, inter quindecim G. Hermann. — 1347. *κοινωσαίμεθ' ἂν πῶς* Blomfield: *κοινωσώμεθ' ἄν πως* libri. *κοινωσώμεθ' ἄν πως* Hermann. — 1350. *τάχιστά τ'* Meineke. — 1356. *τῆς μελλοῦς* Trypho *περὶ τρόπων*, III, p. 196 Spengel: *τῆς μελλούσ*, superscripto *η*, Fl. *μελλούσης* F. — 1357. *πέδοι* Hermann: *πέδον* libri. — 1359. *ἄν τι* W.: *ἐστι* libri. — 1362. *τείνοντες* Canter: *κτείνοντες* libri. — 1364. *κρατεῖ* Casaubon: *κράτει* libri. — 1366. *τεκμήρι' ἐστίν; ἢ 'ξ* W.: *τεκμηρίοισιν ἐξ* libri. — 1368. *θυμοῦσθαι* E. A. Ahrens: *μυθοῦσθαι* libri. — 1375. *πημονῆς* Auratus: *πημονὴν* libri. — *ἀρκύστατ' ἂν* Elmsley: *ἀρκύστατον* libri. — 1378. *νείκης* Heath: *νίκης* libri. — Post *παλαιᾶς* interpunxi — 1381. *ἀμύνεσθαι* Victorius: *ἀμύνασθαι* libri. — 1383. *περιστιχίζω* F.: *περιστοιχίζων* vel *περιστιχίζων* Fl., V. — 1384. *οἰμωγμάτοιν* Elmsley: *οἰμώγμασιν* libri. — 1387. *Διὸς* Enger: *Ἅιδου* libri. — 1388. *ὀρυγάνει* Hermann: *ὁρμαίνει* libri. — 1389. *αἵματος βαφὴν* Schneidewin. *ῥοὴν* Nauck. — 1391—1392. *διοσδότῳ γάνει* Porson: *διὸς νότῳ γᾶν εἰ* Fl. — 1395. *πεσόντων ὅσι' ἐπισπένδειν νεκρῶν* fere ex Engeri coniectura: *πρεπόντων ὥστ' ἐπισπένδειν νεκρῷ* libri. — 1396. *τῷδ'* Tyrwhitt: *τάδ'* libri. — 1397 *τοσόνδε* Blomfield.

1405. Virgulam post *χερός* Abreschio auctore delent plerique editores. At cf. Vergil. Aen. XI, 16. — 1408. *ῥυτᾶς* Stanley: *ῥύσας* vel *ῥυσᾶς* libri. — *ὄρμενον* Abresch: *ὀρώμενον* vel *ὀρώμενον* libri. — 1409—1411. *ἐπέθου μύσος* coniecit nescio quis. — *δαμοθρόοις ἀραῖς ἀπέδικεν, ἀπέταμέν σ'* W.: *δημοθρόους τ' ἀρὰς ἀπέδικες ἀπέταμες* libri. — *ἀπόπολις* Seidler:

ἄπολις libri. — ἀστῶν, coll. v. 1413, W.: ἀστοῖς libri. — 1414. τότ' Vossius: τόδ' libri. — Fortasse ἀνδρὶ τῶνδ'. — 1416. εὐτόκοις V. — 1418. ἀημάτων Canter: τε λημμάτων libri. — 1419. χρῆν Porson: χρὴ libri. — 1424. σ' inserui. — 1428—1429. εὖ πρέπειν. ἀτίετον Keck: εὖ πρέπειαν τίετον Fl. εὖ πρέπει ἀτίετον F. ἐμπρέπει ἀτίετον Auratus. — 1430. τύμματι Voss: τύμμα libri. — 1434. μελάθρων ἐλπὶς ἐμπατεῖν φόβον W.: φόβον μέλαθρον ἐλπὶς ἐμπατεῖ libri. — 1435. ἐμῆς Porson: ἐμάς libri. — 1441. ἡ κοινόλεκτρος Karsten: καὶ κοινόλεκτρος libri. — 1442. γε W.: δὲ libri. — 1443. ἰσοτριβὴς Pauw: ἰστοτρίβης libri. — 1446. φιλήτως Fl. — 1447. θοίνης (hoc Karsten) . . . τῆσδ' εὐνῆς χλιδήν W.: εὐνῆς παροψώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς libri. — 1450. ἐφ' ἡμῖν Hermann. Fortasse ἰαύειν. — 1452. εὐμενέστατον Franz: εὐμενεστάτου καὶ libri. — 1453. πολέα Wieseler: πολλὰ libri. — 1455. Alterum ἰώ addidit Blomfield. — παράνους Hermann: παρανόμους libri. — 1458. Post τελείαν lacunae signa posuit Hermann. — 1459. ἡ supplevit Hermann. — αἷμ' Wellauer: δι' αἷμ' libri. — 1466. ὀλέσασ' F: ὀλέσαν Fl. — 1468—1469. ἐμπίτνεις Canter: ἐμπίπτεις libri. — διφυίοισι Hermann: διφυεῖσι libri. — 1470. κράτος τ' Hermann. — 1472. δίκαν Franz: δίκαν μοι libri. — 1473. σταθεῖσ' Schütz: σταθεὶς libri. — ἐκνόμως Triclinius. — 1474. Post ἐπεύχεται suppleri potest δάμαρ. — 1476. τριπάχυντον Bamberger: τριπάχυιον libri. — 1479. νείρα Casaubon: νείρει libri. — 1481. ἦ μέγαν, ἦ μέγαν οἴκοις, coll. Prom. 887, W.: ἦ μέγαν οἴκοις τοῖσδε libri. — 1485—1486. ἰὴ ἰὴ Dindorf: ἰὼ ἰὴ libri. — πανεργέταν Fl, V. — 1489 et 1513. ἰὼ semel Fl, V. — 1498. μηκέτι λεχθῇ δ' Hermann.

1505. σὺ addidit Schütz. — 1507. πῶς, πῶς Auratus. — 1509. βρυάζεται Karsten. — 1511. Fortasse ὁποῖα καί. — 1512. πάχνα Hermann: πάχνα libri. — 1521—1522 seclusit Seidler. — 1526. τὴν πολύκλαυτον παῖδ' Ἰφιγόνην H. L. Ahrens. — 1527. ἄξια δράσας Hermann: ἀνάξια δράσας libri. — 1529. ἔρξεν Spanheim: ἦρξεν libri. — 1531. εὐπαλάμων μεριμνᾶν Karsten: εὐπάλαμνον μέριμναν libri. — 1534. ψακὰς Blomfield: ψεκὰς libri. — 1535. θηγάνει Hermann: θήγει libri. — βλάβης libri. 1536. μάχαιραν Musgrave: μοῖρα libri. — 1538. εἴθε μ' F. — 1540. δροίτας et χαμεύναν libri. — 1545. ψυχῇ τ' Hermann: ψυχήν libri. — 1547. αἶνον W.: αἶνος libri. ἐπιτύμβιον αἶνον Vossius. — 1549. δακρύοιν (i. e. δάκρυσιν) Fl. — 1551. μέλημ' ἀλέγειν Karsten: μέλημα λέγειν libri. — 1555—1559 Ἰφιγένειά νιν et φιλήσει Stanley: Ἰφιγένειαν· ἵν' et φιλήσῃ libri. — χεῖρε Porson: χεῖρα libri. — 1563. μένει Heimsoeth: μίμνει libri. — θρόνῳ Schuetz: χρόνῳ libri. Cf. ad Suppl. 354 adn. — 1565. ἀραῖον Hermann: ῥᾶον libri. — 1566. πρὸς ἄτα Blomfield: προσάψαι libri. προσάψαν Stanley. — 1567. ἐνέβης ξὺν Canter: ἐνέβη σὺν (ξὺν Triclinius) libri. — 1569. πλεισθενιδᾶν Fl, V.

— 1571. Fortasse *ἴτων*. — 1574. *δὲ* Auratus: *τε* libri. — 1575—1576. *μανίας μελάθρων ἀλληλοφόνους* Erfurdt: *δ' ἀλληλοφόνους μανίας μελάθρων* libri. — 1579. *ἄγη* Auratus: *ἄχη* libri. — 1585. *αὐτοῦ δ'* Elmsley: *αὐτοῦ τ'* libri. — 1590. *αὐτός* Blomfield: *αὐτοῦ* libri. — 1591 seclusit Schütz. — 1595. *ἔκρυπτ'* Tyrwhitt. — *ἄπωθεν* W.: *ἄνωθεν* libri. — *καθημένοις* Casaubon: *καθημένος* libri. — 1596. *ἄσημ'· ὁ δ'* Dindorf: *ἄσημα δ'* libri. — 1599. *ᾤμωξεν· ἀμπίπτει* Canter: *ᾤμωξεν ἄν· πίπτει* libri. — *σφαγὴν* Hartung: *σφαγῆς* libri. — *ἐμῶν* Auratus.

1601. *ξύνδικον* Karsten. — *ἀράν* Abresch. — 1602. damnabat Schütz. *ὀλέσθαι* Porson: *ὀλέσθη* libri. Fortasse *ὀλισθεῖν*. — 1605. *ἔλιπε, κἀθλίῳ* Margoliouth: *ἐπὶ δέκ' ἀθλίῳ* libri. — 1609. *εὐβουλίας* Thiersch. — 1611. *ἰδόντι* Triclinius. — 1613. *τόνδ' οὐ φῂς ἔσω*, coll. v. 1608, W.: *τόνδ' ἔφης ἑκὼν* (ortum, opinor, ex ЄΙСΩ) libri. *ἀπὼν* conjecerat Enger. — Post 1614 unum versum excidisse statuebat Hermann. — 1621. *δεσμὸν* Fl, V. — 1624. *πταίσας* Butler: *πήσας* libri. *παίσας* schol. Pind. Pyth. II, 173. — 1625. *γυνὴ σὺ* Hermann: *γύναι σὺ* libri. *γύννις σὺ* Meineke. — *μένων* Wieseler: *νέον* libri. — 1626. *αἰσχύνων* Keck: *αἰσχύνασ'* libri. — 1631. *νηπίοις* Jacob: *ἠπίοις* libri. — 1637. *ἤ* Porson: *ἦ* libri. — Ante 1638 excidisse versum unum statuebat Hermann. *ἐκ τῶν δὲ* Jacob: *ἐκ τῶνδε* libri. Fortasse *κρατῶν δὲ*. — 1641. *δυσφιλὴς σκότῳ* Auratus: *δυσφιλὴς κότῳ* libri. *δυσφιλεῖ σκότῳ* Scaliger. — 1644. *νιν* Spanheim: *σὺν* libri. — Post 1649 Aegisthi versum alterum excidisse intellexit Arnoldt. Versum omissum in vocem *δίχα* exiisse suspicor. — 1650 Aegisthi esse vidit Stanley, choro tribuunt libri. — 1652. *μὴν κἀγὼ* Porson: *κἀγὼ μὴν* libri. — 1653. *αἱρούμεθα* Auratus: *ἐρούμεθα* libri. — 1654. *δράσωμεν* Victorius: *δράσομεν* libri. — 1655. *θέρος* Schütz: *ὁ ἔρως* libri. — 1656. *ἅλις δ'* Hermann: *δ' ἅλις γ'* libri. *δ' ἄδην* O. Hense. — *ὑπάρχει* et *αἱματώμεθα* Auratus: *ὕπαρχε* et *ἡματώμεθα* libri. — 1657. *στεῖχε καὶ* (*δὴ* W.) *σὺ χοἱ γέροντες* Franz: *στείχετε δ' οἱ γέροντες* libri. — *πεπρωμένους* Scaliger: *πεπρωμένους τούσδε* libri. — 1658. *ἔρξαι τ' ἄκαιρα* W.: *ἔρξαντα* (*ἔρξαντες* Fl.) *καιρὸν* libri. — 1659. *δεχοίμεθ'* Hermann: *γ' ἐχοίμεθ'* libri. — 1660. *χολῇ* Victorius: *χηλῇ* libri. — 1662. *τούσδε μοι* libri. — 1663. *δαίμονος* Casaubon: *δαίμονας* libri. — 1664. *δ' ἁμαρτεῖν τὸν* Casaubon: *δ' ἁμαρτῆτον* Fl, F (omisit, spatio relicto, V). — *αἰδουμένης* supplevi, coll. v. 1665. — 1671. *ὥστε* Scaliger: *ὥσπερ* libri. — 1672—1673. *ὑλάγμαθ', ὡς* Rauchenstein. Fortasse *ὕλαγμα· πᾶν*. — *ἐγὼ* et *καλῶς* ex scholiis addiderunt Canter et Heath.

CHOEPHOROE.

Argumentum et personarum index cum fabulae initio desunt in *M* et apographis.

1—3 extant in Aristophanis Ranis 1126 sqq. — 4—5 ib. 1152 sq. — 6—7 servavit schol. Pindar. Pyth. IV, 145. — 8—9 servavit schol. Euripid. Alcest. 768. — 13. πρᾶγμα, coll. schol., Heimsoeth. — 15. μειλίγματα Casaubon: μειλίγμασιν M. — 22. ἔβην Robortellus: ἔβη M. — 23. χοᾶν Casaubon. — σὺν κόπῳ Pauw: συγκύπωι, mutatum in σὺν κύπτωι, M. σὺν κοπετῷ schol. M. — 24. παρῇσι Hermann, φοινίοις ἀμυγμὸς Conington et Rossbach: παρηισ φοίνισσαμυγμοῖσ M. φοινίοις ἀμυγμοῖς Stanley. — 26. δ' ἰυγμοῖσι Canter: διοιγμοῖσι M. — 30. προστέρνοις στολμοῖς Hartung, οἴκων Keck. — 32. ὀρθόθριξ φόβος Heath: φοῖβοσ ὀρθόθριξ M. φόβος schol. δὲ φοῖτος ὀρθόθριξ Hermann. — 35. ἔλαχε, supra χ adscripto κ, M. — 36. γυναικίοισιν M. — 37. τε post ται inseruit Porson. — 38. ἔλακον Turnebus: ἔλαχον M. — 42. ἀχάριτον Elmsley: ἄχαριν M. — 45. μ' ἰάλλει Stanley: μιλλεῖ M. — 46. ἐκβαλεῖν Stanley: ἐκβάλλειν M. — 47. λύτρον Canter: λυγρὸν M. — 55. ἀδάματον Hermann: ἀδάμαντον M. — 56. φρενὸς Victorius: φρένεσ M. — 61—62. δίκας et τοὺς μὲν e schol. Turnebus: δίκαν et τοῖσ μὲν M. — 64. χρονίζοντα H. L. Ahrens: χρονίζοντ' ἄχη M. — 65. ἄκρατος Schuetz: ἄκραντοσ M. — 66. ἐκποθένθ' Schuetz: ἔκποθεν M. — 68. διαρκὴς Heimsoeth. — 69. Fortasse παγκρατοῦς νόσου. — Post βρύειν iterum M τοὺς δ' ἄκραντος ἔχει νὺξ, quae verba post βρύει, v. 64, suo loco leguntur. Delevit Porson. — 71. θιγόντι Stephanus: οἴγοντι M. — 73. προβαίνοντες Bamberger: βαίνοντεσ M. διαίνοντεσ Lachmann. — χερομυσῆ Porson: χαιρομυσῆ M. — 74. καθαίροντες ἔκλυσαν W.: καθαίροντεσ ἰοῦσαν M. ἴθυσαν C. O. Mueller. — μάτην Scaliger: ἄτην, super η adscripto α, M. — 77. δουλείαν W.: δούλιον M. τάνδ' Hermann. — 78. Alterum δίκαια seclusit Hermann. — 80. βίᾳ φρενῶν αἰνέσαι, πικρὸν στύγος H. L. Ahrens: βίᾳ φερομένων αἰνέσαι πικρῶν (πικρὸν schol.) φρενῶν στύγοσ M. — 82. Fortasse μάταια δεσποτᾶν (sic Stanley) τύχας. — 83. παχνουμένη Turnebus: παχνουμένην M. — 87. τύφῳ (ex τύμβῳ et τάφῳ conflatum), adscripto οἶμαι τύμβῳ, M. τί φῶ; H. L. Ahrens. — χέουσα Turnebus: δὲ χέουσα M. — 88. κατεύξωμαι Turnebus: κατεύξομαι M. — 94. ἴσ' Bamberger: ἔστ' (ex εισ ortum) M. — 95. γε Stanley: τε M. — Post 95 transposui versus 91—92. — 97. ἐκχέασα Dindorf: ἐκχέουσα M.

100. μεταίτιοι Elmsley. — 105. ἔχεις Jacobs: ἔχοισ M. — 109. κεδνὰ Hartung: σεμνὰ M. — 112. ἐπεύξωμαι Dobree: ἐπεύξομαι M. — 120. λέγω W.: λέγεισ M. — 121. ἁπλωστὶ Her-

mann. — Ante 124 inseruit Hermann versum qui post 164 legebatur. μέγιστε Stanley: μεγίστη M. — 124. ἄρηξον addidit Klausen. — 126. αἱμάτων H. L. Ahrens: δ' ὀμμάτων M. — 129. φθιτοῖς Hermann: βροτοῖσ M[1]. γρ. νεκροῖσ M[2]. — 131. ὡς ἀναχθῶμεν W.: πῶς (cf. versum inferiorem) ἀνάξομεν M. — 132. πεπραμένοι Casaubon: πεπραγμένοι M. — 136. φεύγων Robortellus: φεύγειν M. — 137. μέγα Turnebus: μέτα M. — 140—141. σωφρονεστέρᾳ et εὐσεβεστέρᾳ Meineke: σωφρονεστέραν et εὐσεβεστέραν M. — 144. γρ. ἀντικατακτανεῖν M[2]. — Post δίκην excidisse puto versum in hanc sententiam: τίνοντας ὧν ἔδρασαν ἀξίαν κακῶν. — 155. ἄγος Hermann: ἄγος schol. ἄλγος M. — 156—157 σέβας, κλύ', ὦ Hermann: κλύε σεβάσω M. — 158. ὀτοτοτοτοτοτοτοτοῖ M. — 159. ἴτω τις Bothe: ἰὼ τίσ M. — 160. Σκύθης θ' ἅτ' Bamberger: σκυθιτάτ', super ιτ adscripto ησ, M. Σκυθικά τ' Robortellus. — 162. ξίφη, collato schol., Pauw: βέλη M. — 164. γαπότους Turnebus: ἀπό, του M. — Hoc loco versus ante 124 collocatus legitur in M. — 167. λέγοις ἄν· ὀρχεῖται Turnebus: λεγοισ ἀνορχεῖται M. — 172. κείραιτό νιν Turnebus: κείρετόνειν, superscripto νιν, M. — In fine versus interrogationis signum posui. — 177. ἦν Scholefield. — 180. ἔπεμψε χαίτην Victorius: ἔπεμψεν καὶ τὴν M. — πατρί Turnebus. — 183. καρδίαν Heimsoeth: καρδίασ M. καρδίᾳ Scaliger. — 184. ἐπαίσθην Canter: ἐπαίθην M. — 190. γε μήτηρ, οὐδαμῶς δ' Porson: δὲ μήτηρ, οὐδαμῶσ M. — 191. δύσθεος Herwerden. — 195. ἔμφρον' Auratus: εὔφρον' M. — 196. κινυσσόμην, coll. Prom. 158, Turnebus: κηνυσσόμην M. — 197. σαφ' ἦν ἡ Wellauer: σαφηνῆ M.

206. ποδῶν Turnebus: ποδῶν δ' M. — Ante 209 nonnulla excidisse vidit Hermann. — Post 211 versus 201—204 transposuit Butler. — 202. δίκην Aldina: δίκηι M. — 215. ἐξηύκου M. — 217. ἐκπαγλουμένην schol.: ἐκπαγλουμένησ M. — 219. μάστευ' M. — 221. κατ' αὐτοῦ ταρρα M. — 223. ἐμοῖσιν ἄρ' M. — 224. τάΔΕ⟨ΛΕ⟩γω σε προυννέπειν W.: τάδ' ἐγὼ σε προύννέπω M. τάδε σ' ἐγὼ προσεννέπω Arnaldus. — 225. μὲν οὖν Turnebus: μὲν νῦν M. — 228 ante 227 collocavit Robortellus, 230 ante 229 Bothe et Hermann. — 230. σκέψαι τομῇ Turnebus: σκέψαιτο μὴ M. — 232. ἔσιδε C. O. Mueller: εἰσ δὲ M. ἤδὲ Turnebus. — θήρειον Bamberger: θηρίον M. — 233—234 W., 235—237 Rossbach post 243 transposuit. — 239. δή σ' ἀναγκαίως ἔχω W.: δ' ἔστ' ἀναγκαίωσ ἔχον (sicut v. 238) M. — 233. μὴ 'κπλαγῇς Turnebus: μήκπλαγιῇ M. — 236. σπέρματος σωτήριος Schuetz: σπέρματοσ σωτηρίου M. — 244. μόνον Turnebus: μόνοσ M. — 245. νῷν W.: μοι M. σοι Stanley. — 246. πρηγμάτων (ex πραγμάτων et πημάτων conflatum) M. — 247. γένναν εὖνιν Turnebus: γέννα, νῖν M. — 248. σπιράμασιν M. — 250. ἐντελεῖς Pauw: ἐντελῆσ M. — 251. θήραν πατρῴαν schol.: θῆρα πατρῷα M. — 252. λέγω Aldina: ἐγὼ M. — 255—

263 Electrae dabat Hermann. — 255. καίτοι Heimsoeth: καὶ τοῦ M. — 262. δ' ἂν ἄρειας Turnebus: δαναρίασ M. — 266. ἀπαγγελεῖ Porson. — 268. φθίνοντας Wecklein: θανόντασ M. — 269. οὔτοι Turnebus: οὔτι M. — 271. κάξοθριάζων M. — 273. τοῦ φόνου τοὺς αἰτίους, coll. v. 107, Dindorf. — 274. Post τρόπον τὸν αὐτὸν virgula interpunxi. — 275. ἀποχρημάτοισι Schuetz: ἀπόχρηματοῖσι M. — 277. Fortasse μ' ἐῶντα. — 279. τὰσ δὲ νωνόσσουσ, corr. in νῶν, νόσους, M. — 281. λιχῆνασ M. — 282. ἐπαντέλλει M. — 283. τ' ἐφώνει Auratus: τε φωνεῖ M. τ' ἐφέρπειν Heimsoeth. Fortasse τε φοιτᾶν. Cf. Soph. Phil. 797. Ante 285 orationem hiare intellexit Dobree. Videntur excidisse versus tres. — 288—289. λύσσαν τε καὶ ματαίους ... φόβους κινεῖν, ταράσσειν W.: καὶ λύσσα καὶ μάταιος ... φόβοσ κινεῖ, ταράσσει M. — 291. κρατῆρος Robortellus: κρατερὸσ M. — 292. λίβος M. — 294. δ' inseruit Schuetz. — 299. συμπίπτουσιν, ex συμπίτνουσιν factum, M.

301. πρὸς πιέζει Abresch: προσπιέζει M. — 305. Fortasse ἡ δ' ἐμή-τάχ' εἴσεται. — 311. μέγαντι M[1], οἶμαι μέγ' ἀΰτεῖ M[2]. — 315. αἰνοπαθὲς, coll schol., Hartung. — 317. καθεν, ε supra κ adscripto, M. σέθεν Heimsoeth. — 319. ἀντίμοιρον, coll. schol., Erfurdt: ἰσοτίμοιρον M. — 321. κεκλῆτ' ἂν Bamberger: κέκληνται M. — 325. μαλερὰ Porson: ἡ μαλερὰ M. — 329. καππεσόντων W.: καὶ τεκόντων M. — 331. ῥοπὰν Lachmann. — 334. τοί σ' ἐπιτύμβιος Hermann: τοῖσ ἐπιτυμβιδίοισ M. — 335. ἀναστενάξει M. — 341. θήη M. — 343. παιὰν Blomfield: παίων M. — 344. κομίσειεν Porson: κομίζοι M. φιάλην νεοκρᾶτα κομίζοι Wecklein. — 347. κατεναρισθησ M. — 349. τ' ἐν Wellauer: τε M. Cf. 948. — 350. αἰῶ, coll. Bekkeri Anecd. I. p. 363, H. L. Ahrens: αἰῶνα M. — 351. κτίσας Robortellus: κτίσσασ M. — 352. διαποντίου γᾶς Turnebus: διαποντιουτασ M. — 360. ἦν, supra ν scripto σ, M. ἦσθ' Abresch. — ἔζη Hermann: ἔζησ M. — 361. πιμπλάντων M. περαίνων Dindorf. διαντλῶν Schoemann (Jahrb. für Philol. 1877, p. 1 sqq.). — 362. πεισιβρότῳ τε βάκτρῳ Schütz: πεισίμβροτον τε βάκτρον M. — 363. Τρωΐοις Hermann. — τείχεσι Heath: τείχεσσι M. — 365. ἄλλῳ Stanley. — δουρικμῆτι Blomfield: δορικμῆτι M. — 366. τεθάφθαι, coll. schol., H. L. Ahrens: τεθάψαι M. — 367—368. Wellauer πάρος δ' ἢ κτανόντεσσιν οὕτως. — 370. πρόσω Hermann: πρόσσω M. — 373. τε Kirchhoff: δὲ M. — 374. φωνεῖς· δύνασαι γάρ Hermann: φωνεῖ· ὁ δυνᾶσαι γάρ M. — 375. μαράγνης Robortellus: μαράγμησ M. — 377. Post κατὰ γῆς ἤδη lacunae signa posui. — 378. Fortasse χάρις οὐχ ὁσία. Cf. 517. — 379. τούτῳ Bamberger: τούτων M. — γεγένηνται Blomfield: γεγένηται M. — 380. οὓς Schütz: ὡσ M. — 381. τι L. Dindorf: τε M. — 384. τλήμονι M. — τελεῖσθαι Heimsoeth, cf. schol.: τελεῖται M. — 385. πυκάεντ' Dindorf: πευκήεντ' M. — 389. οἷον Hermann: θεῖον M. — 391. δριμὺς ἦται Por-

son. *δριμὺ κάθηται* H. L. Ahrens. — *κραδίας* Hermann: *καρδίασ* M. — 399. *Γὰ χθονίων τε τιμαί* H. L. Ahrens: *ταχθονίων τε τιμαι*, supra *αι* adscripto *ἐν*, M. *τὰ χθονίων πρότιμα* Hermann.

400. *ἀλλὰ νόμος* Turnebus: *ἀλλ' ἄνομοσ* M. — 402. *λοιγὸς Ἐρινὺν* Schuetz: *λοιγὸν ἐρινὺσ* M. — 403. *πρότερον* Porson: *προτέρων* M. — 405. *πόποι δᾶ* Bamberger: *ποῖ ποῖ δὴ* M. *τί ποῖ δὴ* Hermann. — 407. *φθινομένων* H. L. Ahrens: *φθειμένων*, supra *ει* adscripto *ι*, M. *τεθυμένων* Hermann. — 409. *πετιστραποιταν ὦ ζεῦ* M[1], *οἶμαι ποῖ τισ τράποιτ' ἄν· ὦ ζεῦ* M[2]. — 410. *πέπαλται* Turnebus: *πεπαλατε*, supra *ε* adscripto *αι*, M. — 413. *δέ μοι* Schuetz: *δέ μου* M. — 415—416. *ἐπαλκὴς* (*ἐπ' ἀλκῆς*?) *ὀρώρῃς, ἐλπὶς ἀπέστασεν ἄχος* Bamberger. — 417. Fortasse *πρὸς τὸ φανούμενον καλῶς*. — 418. *ἂν φάντες τύχοιμεν*, coll. schol., Bamberger: *ἂν πάντεσ τύχοιμεν ἂν* M. — *οἷάπερ* W.: *ἢ τάπερ* M. — 419. *ἄχεα* Blomfield: *ἄχθεα* M. — 421—422. *Ἄριον ἔν τε Κισσίας νόμοις ἰηλεμιστρίας* Hermann: *ἄρειον εἴτε κισσίαισ νομοισιλεμιστρίασ* M. — 425. *ἀπριγδόπληκτα πολυπλάνητα* Blomfield, *ἄδην* Bamberger: *ἄπριγκτοι πληκτὰ πολύπλαγκτα δὴν* M. — 427. *ἐπερρόθει* Stanley. — 430. *μῆτερ* M. — 433. *ἔτλησ* M. — 434. Fortasse *ἐδέξατ(ο), οἴμοι*. — 435. *ἀτίμωσ ἴν'* M. — 438. *ὀλοίμαν* Turnebus: *ἐλοίμαν* M. — 439. *ἐμασχαλίσθη* Robortellus, *δέ γ'* Martin, *ὡς τόσ' εἰδῇς* Klausen: *ἐμασχαλίσθησ δὲ τωσ τοστειδησ* M. — 440. *ἅπερ* Schuetz: *ἅπερ* M. — 441. *κτίσαι*, coll. schol., Stanley: *κτεῖναι* M. — 442. *ἄφερτον* Turnebus: *ἄφερκτον* (cf. 447) M. — 443. *κλύεις* Turnebus: *κλύει* M. — *δύας ἀτίμους* Stanley: *δυσατίμουσ* M. — 444. *ἔχεις* Hermann: *λέγεισ* M. — 447. *πολυσίνουσ*, expuncta littera extrema, M. — 449. *χέουσα* Dobree: *χαίρουσα*, ex correctione, M. — *κεκρυμμένον* Dindorf: *κεκρυμμένα* M. — 450. ⟨*σαῖσιν*⟩ *ἐν φρεσὶν* Franz. — *φρεσσὶν* M. — 451. *δὲ σῶν* Blomfield. Fortasse *δὲ σῶν ἔσω*. — 452. *φρενῶν* Turnebus: *φρονῶν* M. — 454. *αὖθις ὥρα μαθεῖν*, coll. Soph. El. 1288 sqq., W.: *αὐτὸσ* (ex *αὐτοῖσ* factum) *ὀργᾶι μαθεῖν* M. — 456. *φίλοις* Porson: *φίλοισι* M. — 459. *ἄρηξον* Heimsoeth. — 461. *ξυμβαλεῖ* Pauw: *ξυμβάλλει* M. — 462. *δίκας* addidit Hermann. — 466. *ὦ* Hermann: *ἰὼ* M. Haec simul a choro fratribusque cani probabiliter statuit Kirchhoff. — 467. *ἄτησ* M. — 472. *τῶνδ' ἄκος* Schuetz: *τῶν δ' ἐκὰσ* M. — 474. *δι' ὠμὰν ἔριν* Klausen: *αιωμαναιρειν* M. — 475. *τῶν* post *θεῶν* inseruit Hermann. — 478. *νίκῃ* Portus: *νίκην* M. — 480. *αἰτουμένῳ* Turnebus: *αἰτούμενοσ* M. — 481. *τοιάδε* M. — 482. *πόνον* addidit Enger. — 485. *ἐμπύροισι* Auratus: *ἐν πυροῖσι* M. — 489. *πάτερ* M. — 490. *δ' ἔπ'* Dindorf: *δέ τ'* M. — 493. *ἀχαλκεύτοις δθ' ᾐρέθης* Dindorf: *δ' ἀχαλκεύτοισ δ' ἐθηρεύθησ* M. — 495. *ὀνείδεσσιν* M. — 498. *αὐτὸς* post *ἀντίδος*, coll. schol., inserui. — *λαβεῖν* H. K. in Philol. Anzeiger 1874, p. 80: *βλάβασ λαβεῖν* M. *λαβὰς λαβεῖν* Canter. Scripseram *λαβάς*.

502. γόον Bamberger: γόνον M. — 503—504 Oresti, 505—507 Electrae, 508—509 Oresti attribui. — 510—513 chori esse vidit Hermann. — 510. ἀμεμφῆ τόνδ' ἐτείνατον Hermann: ἀμόμφητον δε τινα τὸν M. — 517. θανόντι Pauw: θανοῦντι M. — Fortasse δ' ἐκ φονέων τί δειλαία χάρις ἐπέμπετ'; — 518. τάδε, ex τόδε factum, M. — 519. μείω Turnebus: μέσω M. — 523. παρῇ Porson: πάρει (ει in rasura) M. — 529. σπαργάνοις τε W.: σπαργάνοισι M. — ἑρμάσαι Wecklein. — 530. νεογενὲς schol.: νεορενὲσ M. — 531. αὐτή τ' ἐπισχεῖν W.: αὐτὴ προσέσχε M. — μαστὸν Blomfield: μαζὸν M. — τὠνείρατι Porson: τ' ὀνείρατι M. — 532. οὖθαρ ἦν Pauw: οὐχαριν (ιν ex ην facto) M. — ὑπὸ στύγους, coll. schol., Schuetz: ὑποστύγοσ M. — 533. Fortasse ὥς γ'. Cf. ad Pers. 244. — 534. ἂν τόδ' ὄψανον πέλοι Martin: ἀνδρὸς ὄψανον πέλει M. — 535. κεκλάγγεν H. L. Ahrens: κέκλαγεν M. κέκραγεν Turnebus. — 536. ἀνήθοντ' Meineke: ἀνῆλθον M. ἀνῇθον Valckenaer. — 542. συγκόλλως Victorius: συσκόλλωσ M. — 543. ἐκλιπὼν Blomfield: ἐκλείπων M. — 544. οὔφις τε παῖς ὣς Butler, σπαργάνοις ὡπλίζετο Turnebus: οὐφεῖσεπᾶσα σπαργαηπλείζετο M. — 545. μασθὸν M. — 546. τ' Hermann: δ' M. — 547. ἀμφὶ τάρβει τῷδ' Porson: ἀμφιταρβίτωδ' M. — 550. κτενῶ Turnebus: κτείνω M. — 551. δὴ Kirchhoff, qui hunc versum recte in M. choro tribui intellexit. — 552. Fortasse γένοιτό θ' οὕτως. — 553. ποῦ δεῖ τί ποιεῖν, ποῦ δὲ μή τί δρᾶν W.: τοὺς δ' ἕν τι ποιεῖν, τοὺς δὲ μή τι δρᾶν M. — 554. στίχειν M. — 555. ὑμῶν, coll. v. 581, W.: αἰνῶ M. — 556. κτείναντες Robortellus: κτείναντασ M. — 556. δόλοις W.: δόλωι M. — 557. δόλοισι Hartung: δόλωι τε M. — 558. ἁλόντες Kirchhoff. — 561. ἐφερκίουσ M. — 563. ἥσομεν Turnebus: οἴσομεν M. — 566. δέξαιτ' Turnebus: λέξαιτ' M. — 567. αὔτωσ Kirchhoff. — 568. δόμους Boissonade: δόμοισ M. — παραστίχοντα M. — 570. εἴπερ ἔνδον Herwerden. — 571. ἑρκείων Stanley: ἑρκίον, corr. in ἕρκειον, M. — 573 — 574. μολεῖν . . . ἕξει W.: μολὼν . . . ἐρεῖ M. μολὼν . . . ἀρεῖ et mox βαλεῖ Bamberger. — ἔναντά μοι Wakefield. — 579. οὐκοῦν Kirchhoff: σὺν (ν in litura) οὖν M. νῦν οὖν Erfurdt. — 581. φορεῖν Herwerden. — 584. ὀρθώσοντι Pearson. — 585. γᾶ Schuetz: γὰρ M. — δεινὰ Heath: δεινὰ καὶ M. — 587. ἀνταίων βρύουσι Hermann. — 588. βλαστοῦσι delevit Franz. — 590. πεδάοροι Stanley: πεδάμαροι M, οἶμαι πέδουροι M². — 591—592. κἀνεμόεντ' ἂν et φράσαις Blomfield: κἀνεμοέντων et φράσαι M. — 595—596. Fortasse αὖ πῶς φρόνημά τις. — λόγῳ et φράσει Hermann: λέγοι et φρεσσὶν M. — τλημόνων Klausen: καὶ τλημόνων M. — 598—599. ἄταις τε et συζύγους W.: ἄταισι et ξυζύγουσ δ' M.

600. ἀπέρωτος, τ ex π facto, M. ἀπερωπὸς Pauw. — 601. στρόβων, coll. v. 592, W.: βροτῶν M. βοτῶν Robortellus. — 602—603. ὑποπτέροις (coll. schol.) φροντίσι δμαθείς Emperius. — 606. πυρδαῆτιν Hermann: πυρδαῆ τινα M. — 607. καταί-

ϑουσα Canter: κ' αἴϑουσα M. — 611. διαὶ Schuetz: διὰ M. — μοιρόκραντον M²: μοιρόκραντοσδ' M¹. — 613. ἄλλαν Canter: ἀλλα M. — δ' ἥν τιν' W.: δή τιν' M. δ' ἔστιν Hermann. — 615. ἐχϑρῶν ὕπερ Porson. — 617. χρυσοκμήτοισιν Hermann: χρυσεοδμήτοισιν M. — 618. πιϑήσασα Abresch: πειϑήσασα M. — δόροισι M. — 621. πνείονϑ' Heath. ἐνδόνϑ' Wecklein. — 622. μιν M. — 623. ἐπεμνησάμην Heath: ἐπεμνήσαμεν, super ή adscripto ά, M. — 624. πόϑων Stanley: πόνων M. — 624— 625. ὁ καιρὸς et ἀπεύχεται W.: ἀκαίρωσ et ἀπεύχετον M. Fortasse τὸ δυσφιλὲς. — 627 in margine ab alia manu adscriptus. — 629. τίων δ' (ex τίων et τίω δ', opinor, conflatum) M. — 630. γυναικείαν τ' Hermann. — 632. βοᾶται Blomfield: γοᾶται M. — δ' ἀεὶ τόϑεν W.: δὲ δὴ ποϑει M. — 634. ἂν Stanley: αὖ M. — 635. ἄγει Auratus: ἄχει M. — 636. οἴχεται γέρας Merkel. — 639. πνευμόνων Robortellus: πλευμόνων M. — 640. ὀξυπευκὲς οὐτᾷ Hermann: ὀξυπευκὲσ σοῦται M. — 641. γὰρ οὐ seclusit H. L. Ahrens. — 642. πέδοι Hermann: πέδον M. — πατούμενοι W.: πατούμενον M. — 645. ἀϑεμίστωσ, α in ου mutato, M. — 647. προχαλκεύει Hermann: προσχαλκεύει M. — 649—650. δόμοισιν (debebat δόμοις) Pauw, αἱμάτων Canter, coll. schol.: διμασε δωμάτων M. — 651. τίνειν Lachmann: τείνει M. — 656. φιλόξενός τις Αἰγίσϑου βία Elmsley: φιλόξεν' ἐστὶν αἰγίσϑου διαι M. ἐστὶν, Αἰγίσϑου βίαν Bamberger. — 661. ὥραι M. — 664. τ' ἄπαρχος (immo ἔπαρχος) Klausen: ταπαρχοσ, super τα adscripto ό, M. γυναῖκ' ἀπαρκὲς Kirchhoff. — ἄνδρα δ' Turnebus: ἄνδρα τ' M. — 665. λέσχαισιν Emperius: λεχϑεῖσιν M. — οὖς Otto Gilbert: οὐκ M. — 670. ϑελκτηρία Wakefield. — 675. οἰκείᾳ Turnebus: οἰκίαι M. — 676. πόδα L. Dindorf: πόδασ M. — 682. εἶπε M. — 691 paragrapho notat M. Electrae tribuit Turnebus, Clytemnestrae Portus. Electram adesse indicio est v. 715. — εἶπας ὡς Bamberger, οἷς H. L. Ahrens: ἐνπᾶσ ὡσ M. Fortasse ἐμπέδως. — 696. Post νῦν virgula interpunxi. — εὐβόλως Porson: εὐβούλωσ M. — 697. κομίζων schol.: νομίζων M. — 698—699: ἦν δόμοισι βακχείας ἄλης ἰατρὸς ἐλπὶς W.: ἐν δόμοισι βακχίασ (βακχείας Turnebus) καλῆς ἰατρὸς ἐλπὶς ἦν M. ἢ παρῆν Kirchhoff. ζάλης Bamberger. — παραπεσοῦσαν W.: παροῦσαν M. — ἔγγραφε, coll. schol., H. L. Ahrens: ἐγγράφει M. ἐγγράφου Canter. Fortasse ἔκγραφε.

700. οὖν M²: ὧν M¹. — 704. δ' inseruit Portus. — 707. ἀξίας, coll. schol., Dindorf: ἀξίωσ M. ἀξίων Pauw. — 710. ἠμερευκότας Heimsoeth. — 711. Fortasse τυγχάνειν μειλίγματα, ϑελκτήρια, vel tale quid. Ad v. 714 extremum aberravit M¹: nam vv. 712—714 in margine supplevit M². In versus 711 fine plene interpungebatur. — 713. τε Bamberger: δὲ M. ὀπισϑόπουν δὲ τόνδε καὶ ξυνέμπορον Pauw. — 714. σώμασιν H. Voss: δώμασι M. — 715. ὑπευϑύνῳ Turnebus: ἐπευϑύνωι M. — 717. κοινώσωμεν M. — βουλευσόμεσϑα Canter: βουλευσόμεϑα M. — 719. φιλίαν

W.: φιλίαι M. φίλιαι Heath. — δμωΐδεσ M. — 722. Verba πότνια χθὼν καὶ mihi suspecta sunt. — 723. ἢ τῷδ' Meineke. Fortasse ἢ δήν. — 724. τῷ delendum videtur. — 727. δολίαν Pauw: δολία M. — 728. ἑρμῆα M. — Fortasse καὶ τῶν χθονίων Ἑρμῆν νύχιον. — 730. ἀνὴρ Porson: ἀνὴρ M. — 733. ἄμικτος Herwerden. — 734 — 735. Lacunae signa posui sic fere explendae: ἡ κρατοῦσα τῶνδε δωμάτων | πρὸς τοὺς μολόντας ἀρτίως ξένους μολεῖν. Pauw τοῖς ξένοις. Heimsoeth πρὸς δόμους. — 737. πύθηται. τὴν δὲ πρὸς W.: πύθηται τήνδε. πρὸσ M. — 738. σκυθρωπῶν ἐντὸς ὀμμάτων Victorius. — 740. κείνῃ M. — ἔχει Robortellus: ἔχειν M. — 742. ἐκεῖν' ὃν W.: ἐκεῖνον M. ἐκεῖνος Robortellus. — Post 751 nonnulla excidisse vidit Schuetz. — 754. στόχῳ, coll. Suppl. 243, W.: τρόποι M. — 756. εἰ Stanley: ἢ M. — 759. φαιδύντρια Nauck. — 760. γναφεὺς τροφεύς τε Robortellus: γναφεὺσ στροφεύσ τε M. — 762. ἐξεθρεψάμην, coll. schol., W.: ἐξεδεξάμην M. — πατρί, super ί scripto ός, M. — 765. τόνδε .. λόγον Blomfield: τῶνδε ... λόγων M. — 767. ὅπως Valckenaer: ἢ πῶσ M. τί πῶς Canter. — 768. εἰ Turnebus: ἢ M. — 770. Fortasse στύγῃ. — 772. τάχιστα γαθούσῃ Turnebus, γηθούσῃ Pauw: τάχιστ' ἀγαθούσῃ M. — 773. κυπτὸς (κυρτὸς W.) ὀρθοῦται λόγος schol. Hom. Il. XV, 207: κρυπτὸσ ὀρθούσῃ φρενί, ad versum superiorem aberrans, M. — 775. ἴσως τροπαίαν conj. Kirchhoff. — 779. ἄγγελλ' Robortellus: ἄγγελ' M. — 780. μέλλει ... μέλλῃ M. — 789—790. τὸν ἔσωθεν μελάθρων, Ζεῦ Seidler: τῶν ἔσω μελάθρων, ὦ Ζεῦ M. Fortasse: ἄϊε, Ζεῦ, πρὸ δὲ δᾴων τὸν ἔσωθεν μελάθρων, ὦ. — 791. μιν M. — 795. ἅρμασιν e scholio Hermann: ἅρματι M. — Post 799 ephymnium iteravit Kirchhoff.

800. ἔσω Hermann: ἔσωθε M. ἔσωθεν δόμων Enger. — 802. κλῦτε Dindorf: κλύετε M. — 803. πεπραγμένων delendum esse vidit Canter. — 806. τόδε M. — κτίμενον Bamberger. — 807. ἀνάγειν W.: ἀνιδεῖν M. — 809—810. ἐλευθερίας λαμπρὸν ἰδεῖν φῶς φιλίοις W.: ἐλευθερίωσ λαμπρῶσ ἰδεῖν φιλίοισ M. — 811. ὄμμασιν ἐκ Hermann: ὄμμασι M. — 813. ἐπεὶ φορώτατος Emperius: ἐπιφορώτατοσ M. — 814. οὐρίσαι Schoemann: οὐρίαν M. — θέλεν, supra alterum ε adscripto ω, M. — 815. πολέα W.: πολλὰ M. — ἀμφανεῖ Hermann: ἄλλα φανεῖ M. — 816. κρυπτά delevit Hermann. — 817. Fortasse νύκτα πρόσθ' ὀμμάτων σκότον θ' ἔσει. — δ' seclusit Bamberger. — Post 818 ephymnium excidisse vidit Dindorf. — 819. τότ' ἤδη Blomfield: τότε δὴ M. — Deinde πολὺν Blomfield. πλοῦτον nescio an ex πολὺν τὸν ortum sit. — 822. ὀξύκρεκτον Kirchhoff: ὁμοῦ, tribus litteris prioribus in litura scriptis, κρεκτὸν M. — γοατὰν Hermann: γοήτων M. — νόμον, ex νόμων factum, M. — 823. θήσομεν Hermann. — 825. ἀμὸν, ἀμὸν Kirchhoff. — τόδε M. — 828—830. οἶτον supplevit W.: ἔργῳ M. — θροεούσᾳ Schoemann. Fortasse προθροούσᾳ. — ματρὸς αὐδᾷ W.: πατρὸς αὐδὰν M. —

ἐκπέραιν' W., ἀνεπίμομφον Schütz: καὶ περαίνων ἐπίμομφαν M. — 831. φρεσσὶν M. — 832. Post σχεθὼν supplevit σχεδράν W. — 833. φίλοις Hermann: φίλοισι M. — 837. μόρον Turnebus: μόρον M. — 834—835. χάριν Γοργοῦς (immo Γοργόνος) Kirchhoff, λυγρᾶς Blomfield: χάριτοσ ὀργᾶσ λυπρᾶσ M. — 836—837. τίθει et ἐξαπόλλυ W.: τιθεὶς et ἐξαπολλὺσ M. — Post 837 ephymnium iteravit Kirchhoff. — 841. γ' Portus: δ' M. — Ante 844 excidisse versum unum puto. — 847. φρενί suspectum. — 848—850 choro tribuit Robortellus. — 850. αὐτὸν ἀνδρὸς ἄνδρα W.: αὐτὸς αὐτὸν ἄνδρα M. αὐτὸν αὐτῶν ἄνδρα Schuetz. — πάρα Emperius: πέρι M. — 854. φρέν' ἂν κλέψειεν Elmsley: φρένα κλέψειαν M. — 856. κἀπιθεάζουσα Schuetz: καπιθοάζουσα (οα in litura) M. — 865. πατέρων θ' ἕξει W.: ἕξει πατέρων M. — 867. θεῖος Turnebus: θείοισ M. — 869. ἐή Dindorf: ἓ ἕ M. — 870—871. ἔα ἔα· | πάλα πῶς . . . δόμοισιν Wilamowitz. — 875. πανοίμοι Porson: πὰν· οἴμοι M. — δεσπότου πεπληγμένου Schuetz. Fortasse τετυμμένου. — 880. ὥστ' Porson: ὡσ δ' M. — διαπεπραγμένῳ, coll. schol., Turnebus: διαπεπραγμένων M. — 883. αὖ τῆσδε συζύγου W.: αὐτῆσ ἐπὶ ξυροῦ M. αὖ τῆσδ' conjecerat Martin. — 884. πρὸσ δίκη M. πρὸς δίκης Hermann. — πεπληγμένης Turnebus. — 889. δοίη (οίη in litura) M. Fortasse δότω. — 890. εἰ νικῶμεν Turnebus: ἢ νικῶμεν M. — 892. τῶιδ' . . . ἀρκούντωσ M. — 896. αἴδεσαι Sophianus: δήσεται M. — 897. ᾧ σὺ Robortellus: ὠκὺ M.

900. δὴ Porson: δαὶ M. — λαμπρὰ W.: λοιπὰ M. — 901. πιστά τ' Hermann. — 904 παρ' αὐτὸν Herwerden. — 905. κρέσσον' M. — 906. τῷ καὶ θανοῦσα Heimsoeth. — 908. σὺν Auratus: νῦν M. — 915. αἰσχρῶς Heath. — 917. σοι Canter: σου M. — 927. τόνδ' ἐπουρίζει Dindorf: τόνδε πορίζει, mutatum in τόνδε σ' ὁρίζει, M. τόνδε σοὐρίζει Elmsley. — Post 929 Clytemnestrae versum excidisse intellexit Wellauer. — 930. ἔκανεσ ὃν Hermann: κάνεσ γ' M. — 940. ἔλασε ex scholio Pauw: ἔλακε M. — 941. εὖ φραδαῖσιν Seidler: εὐφραδαῖσιν M. — 942. ἐπολολύξατ' ὦ Seidler: ἐπολολυξάτω M. — 943. ἀναφυγᾷ Heimsoeth: ἀναφυγὰσ M. — τριβᾶς Stanley: τριβὰσ M. — 944. δοιοῖν M. — Interpungebatur post μιαστόροιν. — 948. δ' ἐν Pauw: δὲ M. Cf. 350. — ἐτητύμως Scaliger: ἐτήτυμοσ M. — 951. ἐπ' ἐχθροῖς Schuetz. — Post 951 ephymnium a librario omissum esse vidit Verall. — 954—955. ἐπωρθίαξεν Meineke: ἐπ' ὄχθει ἄξεν M. — δολίαν δόλοισ W.: ἀδόλωσ δολίασ M. — 956—957. Post βλαπτομέναν exempli causa supplevi πάλιν βλάβαν. — ἐγχρονισθεῖσαν H. L. Ahrens: ἐν χρόνοισ θεῖσαν M. — 959. πάρα Wellauer in Lexico: παρὰ M. — 960. ἄξια Hermann: ἄξιον M. — 961. πάρα τε M. Cf. 972. — 962 μέγα τ' (δ' W.) ἀφῃρέθη Stanley: μέγαν τ' ἀφηρέθην M. — οἰκίων H. L. Ahrens: οἴκων M. — 963. ἄνα γε μὰν Blomfield: ἀναγεμὰν M. ἄναγε μὰν Porson. — δόμοι Hermann: δόμοισ M. —

964. χαμαιπετεῖς ἔκεισθ' ἀεί Wellauer: χαμαιπετεῖσε κεῖσθ' αἰεί M. — Post haec excidisse suspicor πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν hic et in antistropho. — 965. ἀμείψει χρόνος Heimsoeth: χρόνοσ ἀμείψεται M. — 966. Lacunam notavi. Schol. ἀλλάξει ἀπὸ κατηφείας εἰς λαμπρότητα. — πᾶν ἐλαθῇ (sic Kayser) μύσος W.: μύσοσ πᾶν ἐλάσει, super ει scripto η, M. — 968. καθαρμοῖσιν Hermann: καθαρμοῖσ M. — ἀτᾶν ἐλατηρίοις Schuetz: ἄταν ἐλατήριον M. — 969. εὐπρόσωπ' ἐπωπᾶ W.: εὐπροσώπωι κοῖται M. — 971. μέτοικοι δόμων Scaliger (cf. schol.): μετοικοδόμων M. — 972. Ephymnium fere totum a librariis omissum esse intellexit Kirchhoff. — 975. Fortasse ὁμοῦ μὲν ἦσαν. — 976. δὲ Abresch: τε M. — 978. ἀθλίῳ Portus, vix recte: ἀθλίωσ M. — 983. αὐτὸ Auratus: αὐτὸν M. — 989. λέγω ex scholio Turnebus: ψέγω M. — 990. νόμος Portus: νόμον M. — 992. ἐξ οὗ Robortellus: ἐκ σοῦ M. — ἤνεγκ' Victorius: ην ἔχη M. — 994. γ' εἴτ' Hermann: τ' (superscripto γ) ἦτ' M. — 995. θιγοῦσ' ὅμαυλον W.: θιγοῦσαν ἄλλον M. — 996. κἄκδίκου H. L. Ahrens: κἄνδίκου M. κάδίκου Turnebus. — Post φρονήματος M. habet versus octo, quos post ποικίλματος v. 1013, inserui. — 1006. πρόσθεν ἐκ Turnebus: προσθ' ἐκ M. — 1007. Alterum αἰαῖ inseruit Bothe. — 1009. αἰαῖ αἰαῖ Wellauer: ἒ ἒ M. — 1010. ἔδρασεν . . . ἔδρασε Turnebus: ἔδρασεν . . . ἔδρασεν M. — 1011. Fortasse ἔχθιστον ξίφος. — 1012. τῷ χρόνῳ Herwerden. — 997. προσειπὼν καὶ τύχοιμ' ἂν εὐστοχῶν W. et Todt (Philologus, 1882, p. 413), coll. schol.: προσείπω κἂν τύχω μάλ' εὐστομῶν M.

1000. τ' Hermann: δ' M. — πέδας W: πέπλουσ M. — 1001. τοιοῦτον ἂν Turnebus: τοιοῦτο μὰν M. — 1002. ἀπαιολήματ' ἀργυροστερῆ W: ἀπαιόλημα κἀργυροστερῆ M. — 1003. νομίζων Turnebus: νομίζω M. — 1004. φρένα Lobeck: φρενί M. — 1015—1016 ante 1014 collocavi. — 1015 δ' W.: θ' M. — 1016. ἀλγῶν W.: ἀλγῶ M. — πάθας W.: πάθοσ M. — 1014. αὐτὸν Hermann: αὑτὸν M. — παρ' ὧν W.: παρῶν M. — 1017. ἔχω W.: ἔχων M. — 1018—1020. ἀσινὴς βίοτον διὰ παντὸς (sic Heath) ἀπήμον' W.: ἀσινῆ βίοτον διὰ παντ' ἄτιμος M. — ἀμείψει Erfurdt, αἰαῖ αἰαῖ Bamberger: ἀμείψεται ἐσ (i. e. ἒ ἒ:) M. — ἥξει Turnebus: ἥξε M. — 1021. ἀλλ' ὡς ἂν εἰδῆτ', οὐ γὰρ Emperius: ἄλλοσ ἂν εἰ δὴ τοῦτ' ἄρ' M. — 1022. ἡνιοστροφῶν W.: ἡνιοστρόφου M. ἡνιοστροφῶ Stanley. ἡνιοστρόφοις et ἔξω τρέχω Heimsoeth. — 1025. ᾗ δ' et κρότῳ Emperius: ἠδ' et κότωι M. — 1033. ἐφίξεται ex scholio Schuetz: προσίξεται (cf. 1035) M. — 1038. ἐφ' ἑστίαν Turnebus: ἐφεστίον M. — 1042. Fortasse φεύγω δ' ἀλήτης. Cf. Agam. 1282. — 1044. γε et μήτ' Porson: τε et μηδ' M. — ἐπιζευχθῇσ στόμα Heath: ἐπιζεύχθη στόμα M. — 1045. φήμῃ πονηρᾷ Heath: φῆμαι πονηραὶ M. — μήτ' Porson: μηδ' M. — 1046. ἠλευθέρωσας Blomfield: ἐλευθερώσασ M. — ἀργείην M[1]. — 1048. ποῖαι Hermann: δμωαὶ M. — 1050. ἀμμεί-

νοιμ' M. Cf. 1062. — 1052. *φόβον νικῶ* Porson. — 1057. *πληθύνουσαι* M. — 1059. *εισω*, mutatum in *εἰσσ' ο*, M. *εἴσω* Turnebus. — *Λοξίας* Auratus. — 1062. *ἀμμείναιμ'* M. — 1067. *πνεύσας* Scaliger. *πνεούσασ* M. — *τονίας* Meineke. — 1068. *παιδοβόροι* Auratus: *παιδόμοροι* M. — 1069. *τε Θυέστου* eiecit Hermann.

EUMENIDES.

Argum. l. 4. *πραῦνασα* Hermann: *πραῦνασ* M.

Fabula. 7. *δίδωσιν δ'* M. *δίδωσιν ἣ* Porson. — 8. *τήθης* W.: *φοίβησ* M. — 11. *παρνησοῦσθ'* M. — 18. *τοῖσδε* Kirchhoff: *τόνδε* M. — *θρόνοις* Turnebus: *χρόνοισ* M. Cf. Ag. 1563. — 19. *πατρὸς . . . Διός* Macrobrius Saturn. V, 22. — 20. Fortasse *ἐν οἴκοις*. — 21. *εὐλόγως* Hermann. — 23. *ἀναστροφή* schol.: *ἀναστροφᾶ'* M. *ἀναστροφαί* Fl. *ἐπιστροφή* Nauck. — 24. *Βρόμιος δ'* Fl. — 27. *Πλειστοῦ* Stanley: *πλείστουσ* M. — 31. *κεἴ τις Ἑλλήνων πάρα* W.: *κεὶ παρ' ἑλλήνων τινέσ* M. *πάρ'* Abresch. — 33. *μαντεύσομαι* Kirchhoff: *μαντεύομαι* M. — 36. *μή με σωκεῖν μηδ' ἔτ'* W.: *μήτε σωκεῖν μήτε μ'* M. — *βάσιν* M[2]: *στάσιν* M[1]. — 37. *ποδωκίαι* M. — 40. *θεομυσῆι* M. — 41. *ἔχοντα* Fl: *ἔχοντι* M. Virgulam post *ἔχοντα* delevit Wieseler. — 42. *νεοσταγὲς* Meineke. — 46. *λόχος* Fl: *λέχοσ* M. — 53. *πλατοῖσι* Elmsley: *πλαστοῖσι* M. — 54. *λίβα* Burges: *δία* M. *βίαν* Fl. — 59. *πόνον* Arnaldus (cf. schol.): *πόνων* M. — Ante 64 collocandos esse vv. 85—87 censet Kirchhoff. — 68. Fortasse *πεδῶνται*. — 71. *Νυκτὸς παλαιαὶ* Valckenaer: *γραῖαι παλαιαὶ* M. — 77. *πόντον* Turnebus: *πόντου* M. — 82. *λαχόντες* Heimsoeth. — 96. *ὧν*, coll. schol., Tyrwhitt: *ὡσ* M. — 99. *ὕπερ* W.: *ὕπο* M.

105. *μοῖρ'· ἀπρόσκοπος* Turnebus, *φρενῶν* Hermann, coll. schol.: *μοῖρα πρόσκοποσ βροτῶν* M. — 107. *νηφάλια* Robortellus: *νιφάλια* M. — 108. *νυκτὶ* (*ὶ* ex *ὸ* facto) *σεμνὰ* M. — 112. *ἀρκυστάτων* Turnebus: *ἀρκυσμάτων* M. — 112. *καὶ ταῦτα*. Fortasse *τοιαῦτα*. — 113. *ἐγκατιλλώψας* Turnebus: *ἐκκατιλλώψασ* M. — 118. *ἀνὴρ* M. — 119. *φίλοι* et *προσεικότες* W.: *φίλοισ* et *προσίκτορεσ* M. — 121. *κατοικτίζει* Dindorf. — 123. *ὠγμός* Robortellus: *μωγμόσ* M. — 125. *πέπρωται* Stanley. — 131. *κλαγγάνεις* Wakefield: *κλαγγαίνεισ* M. — 132. *ἐκλείπων* Kirchhoff: *ἐκλιπὼν* M. — 137. *σὺ δ'* Pearson: *οὐδ'* M. *εὖ δ'* Kirchhoff. — 138. *κατισχαίνουσα* M. — 142. *ἰδώμεθ'* Turnebus: *εἰδώμεθ'* M. — 143. *πύπαξ* M. — 147. *θ'* Abresch: *δ'* M. — 157. Post *κέντρῳ* et, v. 164, post *θάκῳ* interpunxi. — 164. *φονολιβεῖ θάκῳ* nescio quis: *φονολειβῆ θρόνον* M. — 167. *ἀρόμενον* Abresch: *αἰρόμενον* M. — 168. *μαντικὸν* W.: *μαντισῶι* M. *μάντι, σὸν* Scholefield. — 170. *μυχὸν* Robortellus: *μυκὸν*

M. — ἔχρανάτ' M. ἔχρανας Turnebus. — 173. γε Casaubon: τε M. — 175. φυγὼν Porson: φεύγων M. — 176. ὢν δ' Porson: δ' ὢν M. — 177. εἶσιν οὗ Kirchhoff: ἐκείνου M. ἔστιν ὃν Hermann. — 186. οὗ Turnebus: οὐ M. — καρανιστῆρες Stanley: καρανητῆρεσ M. — 187. ἀποφθορᾷ Erfurdt: ἀποφθοραὶ M. — 188. ἀκρωνίαν Heimsoeth: ἀκρωνία M. — 189. λευσμός Casaubon.

200. εἷς Canter: εἶσ M. — ὢν Wakefield: ὢσ M. — 203. Fortasse πρᾶξαι (Kirchhoff) vel τεῦξαι. Wecklein κλέψαι. — τι μήν M. — 204. δ' ἔκτωρ M[1]. οἶμαι δέκτωρ M[2]. — 207. πρόσφοροι Prien: πρόσφορον M. — 211. Post τί γάρ interpunxit Heimsoeth. — 213. ἧκέ σοι Hermann: ἠρκέσω M. ἤρκεσεν Wellauer. — 217. μόρσιμοι M. — 219. εἰ Canter: ἦ M. — 220. μὴ 'ντρέπεσθαι Kirchhoff: μὴ γενέσθαι M. μὴ μέλεσθαι Heimsoeth. — 221. σ' Robortellus: γ' M. — 222. οἶδ' οὐ W.: οἶδα M. — 224. δὲ Παλλὰς Sophianus: δ' ἐπάλλασ M. — 225. λίπω Porson: λείπω M. — 226. πλέω (πλείω) Auratus. — 230. ἄγει et μητρῷον Fl: ἄγειν et μητρώων M. — 231. κἀκκυνηγετῶ Erfurdt: κακκυνηγέτησ M. — 233. θεοῖσι M. — 234. ὃς προδῷ W.: εἰ προδῶ M. ἢν προδῶ Porson. ἢν προδῷς Kirchhoff. — 238. προστετριμμένον τ' ἄγος Martin. — 240. ὁμῶς δὲ W.: ὅμοια M. — 243. Fortasse ἀγκὰς φυλάσσων. — ἀμμενῶ Dindorf: ἀναμένω M. — 247. αἵματος σταλαγμὸν Herwerden. — ἐκματεύομεν Dindorf: ἐκμαστεύομεν M. — 248. ἀρθροκμῆσι Schoemann: ἀνδροκμῆσι M. — 250. ποτήμασιν Dindorf: πωτήμασιν M. — 255. λεῦσσέ τε Hermann: λεύσσε . . τὸν M. — 256. ματροφόνος Hermann: ὁ ματροφόνοσ M. — 263. πέδοι Dindorf: πέδωι M. — χύμενον Porson: κεχυμένον M. — 266. ἐγὼ ante πω inserui. φεροίμαν βοσκὰν Wellauer. — 267. ἰχνάνασ M. — 268. ἀντίποιν' ὡς Schuetz: ἀντιποίνους M. — τεινησ, super η scripto ει, M. — ματροφόνου Casaubon: μητροφόνασ M. — 269. δὲ κεἴ τις ἄλλος Schuetz: δ' ἐκεῖ τίσ ἄλλον M. — 270. ἀσεβοῦντες W.: ἀσεβῶν M. — 271. τοκῆας W.: τοκέασ M. — 286 seclusit Musgrave. — 294. Fortasse τίθησ' ἔναιθρον.

302. Post ἀναίματον virgula interpunxi. — σκιάν Heath: σκιά M. — 311. ἁμά Canter: ἅμα M. — 312. εὐθυδίκαιοι δ' Hermann, εὐχόμεθ' Donaldson: εὐθυδίκαι θ' οἶδ' οἰμεθ' M. — 313. καθαρῶς post καθαρὰς inseruit Hermann. — προσνεμονтασ M. — 314. ἐφέρπει μῆνις ἀφ' ἡμῶν Porson: ἀφ' ἡμῶν μῆνισ ἐφέρπει M. — 316. ἀλιτὼν Auratus: ἀλιτρῶν M. — ἀνὴρ Porson: ἀνὴρ M. — 322. ἀμαυροῖσι W.: ἀλαοῖσιν M. — 327. πτῶκα Sophianus: πτάκα M. — 330. φρενοπλανής W.: φρενοδαλισ, ι in η mutato, M. οἶμαι φρενοδαήσ M[2]. φρενομανής Herwerden. — 335. θνατῶν Canter: θανάτων M. — 336. τοί νιν αὐτουργίαις ξυμπατῶσιν W.: τοῖσιν αὐτουργίαισ ξύμπασωσιν M. τοῖσιν αὐτουργίαι ξυμπέσωσιν Turnebus. — 342. παράφρονα M. — 343. ὕμνοισ M. — 350. γέρας Evers: χέρας M. — 351. συνδαίτωρ Turnebus: συνδάτωρ M. — 352. Fortasse ἀλιᾶν δὲ

λευκοπέπλων ἀνέορτος, ἄμοιρος ἐτύχθην. Cf. schol. — 354. *δομάτων* M. — 356. *τιθασὸς ὢν φίλον* Turnebus: *πίθασοσ ὢν φίλοσ* M. — 357. *ὧδ' ἱέμεναι* E. A. J. Ahrens. — 358. *ὅμως* Arnaldus: *ὁμοίωσ* M. — 359. *ἐφ'* Fl. Fortasse *μαυροῦμεν, αἵματος νέου.* — 360. *σπεύδομεν αἵδ'* Doederlein: *σπευδόμεναι δ'* M. — *τᾶσδε* M. — 361. *δίκαις* Prien: *λιταῖσ* M. — 362 *εἰς* Pauw: *ἐσ* M. — Post 367 excidisse ephymnium vidit Merkel. — 371. *ἐπιφθόνοις* Heath: *ἐπιφόνοισ* M. — 372. *ἀλομένα* Fl: *ἀλλομένα* M. — 373. *ἀνέκαθεν* Pearson: *ἄγκαθεν* M. — 375. *καὶ* ex scholio addidit Schoemann. — 378. *τοῖον* Heath: *τοῖον γὰρ* M. — Post 380 ephymnium excidisse vidit Merkel. — 381. *εὐμηχάνῳ τε καὶ τελείῳ* W.: *εὐμήχανοι δὲ καὶ τέλειοι* M. — 385. *ἄτιμα τίομεν ἀτίεται* W.: *ἄτιμ' ἀτίεται διόμεναι* M. — 387. *ἀνηλίῳ* M. — 388. *δυσποδοπαίπαλα* W.: *δυσοδοπαίπαλα* M. — 390. *οὐχάζεται* et *δέδοικε* M. — 392. *ἔτι δέ μοι μένει γέρας* Hermann. — 394. *κύρω* Hermann: *κυρῶ* M. — 398. *γῆν καταφθατουμένη*, coll. schol., Stanley: *τὴν καταφθατουμένην* M.

405. Fortasse *πνοαῖς* (vel *πνόοις*) *ἀκμαίοις*. — 406. *καινὴν* Canter: *καὶ νῦν* M. — 410. Fortasse *ὁμοιοῦσ'*. — 411. *δρωμένας* Stanley: *δρωμέναισ* M. — 413. *ἄμομφον* Robortellus: *ἄμορφον* M. — *τὸν πέλας* Heath. — 414. *ἦδ'* Fl. — 417. *ἀραὶ* Fl: *ἀρὰ* M. — 422. *ποῦ τὸ* Arnaldus: *τοῦτο* M. — *τῆς φυγῆς* Scaliger: *τῆσ σφαγῆσ* M. — 423. *ἐπιρροιζεῖς* schol.: *ἐπιρροιζεῖ* . . M. — 429. *θέλοι* Schütz: *θέλει* M. — 430. *δίκαιος* Dindorf: *δικαίουσ*, supra *ου*, quod in litura est, scripto *ω*, M. — 435. *ἀξίαν* Porson: *ἀξίαν τ'* M. — 440. *ἐμῆς* Fl: *ἀμῆσ* M. — 445—446. *ἔχων* et *ἐφέζομην* Wieseler: *ἔχει* et *ἐφεζομένη* M. — 449. *πρὸς ἀνδρὸς*: fortasse *προσαρδμοῖς*. — 450. *καθαιμάξωσι νεοθήλου* Triclinius: *καθαιμάξουσινοθήλου* M. — 452. *βατοῖσι*, coll. v. 240, W.: *βοτοῖσι* M. — 457. *πρῴαν* Meineke: *τροίαν* M. — 458. *οὗτος* Fl: *οὕτωσ* M. — 461. *κρύψασ', ἃ* Musgrave: *κρύψασα* M. — 465. *μεταίτιος* W.: *ἐπαίτιοσ* (cf. 467) M. — 468. *σὺ δ'* Pearson: *σύ τ'* M. — 470. *ἤ τις* Pearson. — 471. *βροτοῖσ*, in *βροτὸσ* mutatum, M. — Post *δικάζειν* colo interpungebatur. — 472. *φόνου* Robortellus: *φόνουσ* M. — *ὀξυμηνίτους* Pearson: *ὀξυμηνίτου* M. — 473. *νόμῳ* W.: *ὅμωσ* M. — 475. *ὁμῶς* W: *ὅμωσ* M. — *αἰδοῦμαι* Hermann: *αἱροῦμαι* M. — 476. *εὐπέμφελον* Herwerden. — 478. *χώρα μεταῦθις* Wellauer: *χῶραι μετ' αὖθισ* M. — 479 *πέδοι* Dindorf: *πέδω* M. — 481. *τε* Abresch: *δὲ* M. — *δυσπήμαντ'* Scaliger: *δυσπήματ'* M. — *ἀμηχάνως τ' ἔχει* Dindorf. Conjeci *δυσποίμαντ' ἀμηνίτως*, coll. schol. — Ante 483 lacunae signa posui. — 483. *αἰδουμένους* W.: *αἱρουμένουσ* M. — 486. *θ'* inseruit Wellauer. *ὀρθώματα* Pauw. — 488. *ἄξω* Auratus. *τάξω* Schneidewin. At cf. Pers. 524. — 489. *ὅρκων* W.: *ὅρκον* M. — *ἐκδίκοις* Franz: *ἔκδικον* M. — 492. *μητροκτόνου* M. — 494. *εὐχερίαι* M. — 497. *προσνεμεῖ* W.: *προσμένει* M. — 499. *οὔτι* W.: *οὔτε* M. *οὐδὲ* Elmsley.

501. τιν' W.: τισ M. — 506. ἄκεα τ' Schuetz: ἄκετ' M — τλάμων Fritzsche: τλάμων δέ τις M. — 511. ὦ Pauw: ἰὼ M. — τ', ὦ Heimsoeth: ἰὼ M. — 518. δεῖ μένειν Hermann olim: δειμαίνει M. — 525. ἀνάρχετον Wieseler: ἄναρκτον M. ἄναρκτον οὖν Heath. — 526. δεσποτουμένων Heimsoeth. — 529—530. παντὶ Pauw: ἅπαντι M. — ἄλλ' ἄλλᾳ δ' Wellauer: ἄλλα ἄλλαι δι' M. — 534. δυσσεβίας Porson: δυσσεβείας M. — 536. πάμφιλος Hermann: πᾶσιν φίλοσ M. — 548. δόμων Hartung: δωμάτων M. — 550. Fortasse πρὸ τῶνδ'. Cf. Soph. Electr. 595. ἑκὼν δ' Wieseler. — 552. δ' inseruit Pauw. — 553. παρβάδαν Fl. περαιβάδαν M. — 554. ἄγοντα W.: τὰ M. τὰ πολλὰ παντόφυρτ' ἄγοντ' Pauw. — 558. ἐν post οὐδὲν inseruit Abresch. — 559. δυσπαλεῖ τε Turnebus: δυσπαλεῖται M. — 560. θερμῷ Triclinius: θερμοεργῷι M. — 561. ἀμηχάνοισ M. — 562. λαπαδνὸν Musgrave: λέπαδνον M. — 565. ἄκλαυτος Dindorf: ἄκλαυστοσ M. — ἄϊστοσ M — 566. κατειργαθοῦ Porson: κατεργάθου M. — 567. εἰτ', superscripto ῇ, M. Possis ᾗ τ' ὀξύφωνος. — Post 572 lacunam notavit Hermann. Excidisse videtur versus in hanc fere sententiam: ὡς ἂν φυλάσσητ' ἐνδίκως φρουρουμένην. — 573. τῶνδ' schol et Fl: τόνδ' M. — διαγνωσθῇ, coll. v. 709, Weidner. — δίκῃ Fl: δίκη M. — 576. δημων, correctum in δόμων, M. νόμῳ Erfurdt. — 577. ἀνὴρ M. — μυχῶν supplevit H. L. Ahrens: καὶ δόμων M. — 580. τοῦδε μητρὸς τοῦ Turnebus: τοῦδε μητρὸσ τοῦδε M. — 581. τ' inseruit Hermann. — 585 indicio mihi esse videtur, chori qui sequuntur versus singulis choreutis distribuendos esse. Cf. Agam. 1344 sqq. — 592 πρὸς δέρῃ βαλὼν Herwerden. Fortasse ξιφουλκῷ δεξιᾷ θ. τ. — 598. πέμψει ex schol. Scaliger: πέμπει M. — 599 πέπισθι Veitsch.

600. μιασμάτοιν Elmsley: μιασμάτων M. — 603. τί γαρ Hermann (cf. schol.): τοιγὰρ M. — φόνῳ Schuetz: φόνου M. 613. δοκεῖν, τὸ δή μοι W.. δοκεῖ τόδ' αἷμα M. — 614—615. λέξαι et δικαιῶ W.: λέξω et δικαίως M. — ὧν δ' Canter: δ' ὧν M. — 618. κελεύσαι Hermann: κελεύσει M. — 620. βουλῇ schol.: βουλὴ M. — 631. μιν M. — 632. ἀμείνον' M. — Post hunc versum nonnulla deesse vidit Dindorf. — 633. δροίτῃ schol.: δροίτη M. — 634. παρεσκήνωσεν Fl: περέσκήνωσεν M — 638. τὴν δ' αὖ W.: ταύτην M. — 645. Fortasse πέδας μὲν ἂν λύθειεν. — 650. ἄνω καὶ M. — 651. ἀσθμαίνω M. — 653. πέδοι M. — 656. προσδέξαινε, super αι scripto ε, M. — 658. κεκλημένη Fl. — 663. γείνατ' legisse videtur schol. — Ante 665 lacunae signa posuit Butler. — 666. Fortasse θεά. — Post 666 versum excidisse puto in hanc sententiam: ἄνευ δὲ πατρὸς τέκνον οὐκ εἴη ποτ' ἄν (Eurip. Or. 547). — 667—673 post Aeschyli mortem quum haec fabula reponeretur additos esse conjeci. — 673. τ' ἄπιστα M. — 674. κελεύσω Robortellus: κελεύω M. — 675. Interrogandi signum addidit Kirchhoff. —

678. Alterum Minervae versum excidisse statuit Kirchhoff. — 679—680, qui choro dabantur, Apollini tribui. — 683. *αἰγέωι στρατῶι* M. — 684. *δικαστῶν* Canter: *δ' ἑκάστων* M. — 685. Interpretamentum *Ἄρειον* expulisse videtur verbum a quo pendebat accusativus *πάγον*. — 688. *πόλει* W.: *τότε* M. — 692. *τό τ'* Grotius: *τόδ'* M. — 693. *μὴ 'πικαινούντων* Stephanus: *μὴ πικαινόντων* M. — 694. *κακαῖς ἐπιρροαῖσι* cum sequentibus junxit C. O. Mueller. — 696. *μὴ δὲ δεσποτούμενον* M. — 697. *σέβειν* M²: *σέθεν* M¹.

710. *αἰδουμένους* Canter: *αἰδουμένοισ* M. — 713. *κἄγωγε* Robortellus: *κἀγὼ τε* M. — 716. *νέμων* Hermann: *μένων* M. — 727. *διανομὰς* schol. Eurip. Alcest. 12: *δαίμονασ* M. — 733. *ἀμφίβουλος* Turnebus: *ἀμφίβολοσ* M. — 751. Fortasse *σφάλλουσ' ἂν οἶκον*. — 752. *ὅδ'* Fl: *ὅγ'* M. — 755. *γαίας* Dindorf: *καὶ γῆσ* M. — 757. *ἀνὴρ* M. — 761. Fortasse *συνδίκους στυγῶν*. — 767—774 ab Aeschylo adjudicavit Dindorf. — 769. *ἀμηχάνους παρέξομεν* (sic Augustanus) *δυσπραξίας* Herwerden: *ἀμηχάνοισ* (*ἀμηχάνοισι* Fl) *πράξομεν δυσπραξίαισ* M. — 774. *ἀστοῖσιν* Kirchhoff. — *ἐσόμεθ'* Heath. — 780. *ἡ τάλαινα* M. — 782. *ἀντιπενθῆ* hic, *ἀντιπαθῆ* v. 812, M. — 783. *σταλάξω* Heimsoeth. — *χθονὶ φθοράν* Heimsoeth: *χθονιαφόρον* M. — 785. *λιχὴν* M. — *ὦ δίκα δίκα* Heimsoeth: *ἰὼ δίκα* M. — 786. *ἐπισύμενοσ* hic, *ἐπεσσύμενοσ* v. 816, M. — 787. *βαλεῖ* Turnebus: *βαλεῖν* M. — 790—791. *γένωμαι δυσοίστα πολίταις. ἔπαθον* C. O. Mueller: *γένωμαι; δύσοιστα πολίταισ ἔπαθον* M. et schol. — *μεγάλα, τοτοῖ* W.: *μεγάλα τοι* M. — 794. *πείθεσθε* M. — 798. *ὁ χρήσας* Turnebus: *ὁ. θήσασ* M.

800. *δ' ἐμεῖτε* W.: *δέ τε* M. — 801. *σκέψασθε* W.: *σκήψησθε* M. — 802. *πλευμόνων* (*πνευμόνων*) *σταλάγματα* Wakefield. — 803. *ἄχνας* Musgrave: *αἰχμὰσ* M. — 809 — 823. Vide 778 — 793. — 825. *κτίσητε* Linwood. Sed videtur potius post 825 excidisse versus unus. — Fortasse *δύσκηλιν*. Cf. 817. — 827. *δώματος* Casaubon: *δωμάτων* M. — 829. *εὐπιθὴς* Hermann: *εὐπειθὴς* M. — 833. Fortasse *ὡς σεμνότιμος ᾖς*. — 834. *τῆσδε τἀκροθίνια* Turnebus. — 835. *τέλουσ* M²: *τέλοσ* M¹. — 838. *τε* hic omittit M, sed habet v. 871. — *γᾶς* Hermann olim: *γᾶν* M. — 840. Post *μένος* inserui *θ'*. — 842. *ὑποδεται* hic, sed *ὑποδύεται* v. 875, M. — *τίς ὀδύνα πλευράς* Hermann. *πλευρὰς αὖ δύα* Dindorf. — 845. *τιμᾶν δαναιᾶν* L. Dindorf: *τιμῶν δαμαί . . ων*, super utrumque *ω* adscripto *α*, (*τίμᾶν δαμίαν* v. 879) M. — 849. *καὶ πολλὰ* W.: *καίτοι* M. — 857. *ὅσ' ἂν* H. L. Ahrens: *ὅσην* M. — Versus novem qui ante *τοιαῦθ' ἑλέσθαι*, 867, legebantur, ante *τοιαῦτα σοὔστι*, v. 913, transposui. — 886. *μείλιγμα μαλθακτήριον* Heimsoeth. Nescio an ante hunc versum exciderint trimetri duo: nam hanc Minervae *ῥῆσιν* eam quae stropham sequitur versuum numero exaequasse pro certo habendum est. — 890. *τῆσδε γαμόρῳ* Dobree: *τῆσδεγ' ἀμοίρον* M. — 892.

ἕξειν Elmsley: ἔχειν M. — 895. εὐϑενεῖν Scaliger: εὐσϑενεῖν M. — 898. πρόπαντος Abresch: προ παντὸσ M. — 899. ἔνεστι Meineke: ἔξεστι M.

901. Fortasse κατᾷσον οὖς. — 904. καὶ ταῦτα: καὶ πάντα Meineke. Fortasse εὔκρατα. — 907. βοτῶν Stanley: βροτῶν M. — 908. εὐϑενουντασ M. — 909. σωτηρία W.: σωτηρίαν M. — 910. Conjeci ἔκφορος σπορὰ πέλοι. — 912. γάνος Merkel. — 861. ἐκζέουσ' Musgrave. — 862. ἐμοῖσιν M. — ἱδρύσῃς Ἄρη Stephanus: ἱδρύσηι κάρη M. — 865. ἔσται M[2]: ἐστι M[1]. — 915. αὐτόνικον Kirchhoff. — 925. ἐξαμβρῦσαι Pauw: ἐξαμβρόσαι M. — 932. ὅ γε μὴν Herwerden: ὁ δὲ μὴ M. — βαρέων M. — 933. Post βιότου lacunam notavit Hermann. — 934. ἀπλακήματα Pauw: ἀμπλακήματα M. — 935. δ' inseruit Hermann. — 940. φλογμός τ' Turnebus: φλοιγμὸσ M. — ὕφοιτο W.: φυτῶν τὸ M. — 944. εὐϑενοῦντα γᾶ Dobree: εὐϑενοῦντ' ἄγαν M. εὐϑενοῦντα Πὰν Meineke. — 945. διπλοῖσ ἐνβρύοισ M. — 946. Post γόνος Heimsoeth supplet δ' ἔρας. — 949. ἀκούεις Meineke. Malim χώρας φρούριον. — 950. ἐπικρανεῖ, eraso ι post α, M. — 952. ϑ' delevit Heimsoeth. — 953. φανερῶς suspectum. — 954. δ' αὖ δακρύων Triclinius. δ' αὖ κρύων M. — 961. ϑεαί τ' ὦ Hermann: ϑεαὶ τῶν M. — 964. μετάκοινοι Turnebus: μέγα κοινοι M. — 967. πάντᾳ (παντᾶ) Canter: πάντα M. — 979. ἀπεύχομαι Prien. — 981. ποινᾶς Fl. — 985. κοινοφιλεῖ Hermann: κοινωφελεῖ M. — 988. φρονοῦσιν M. Fortasse φρονοῦντος. — 989. εὑρίσκειν Pauw: εὑρίσκει M. — 992. εὐφράνασ εὔφρονεσ M. — 994. ὀρϑοδίκαιοι Augustanus. — 995. πάντως Bothe: πάντεσ M. — 996. χαίρετ' semel hic M, sed bis in versu antithetico. — ἐν αἰσιμίαισι Triclinius: ἐναισιμιαισ M. — 998. Virgulam post Διὸς delevit Wieseler. ἡμένας Bergk. — 999. παρϑένου Robortellus: παρϑένουσ M. — ἔμφρονος W.: ἐν χρόνωι M.

1005. προπομπῶν Bentley: πρόπομπον M. — 1006. καὶ φεγγέων Schoemann. Fortasse καὶ φανῶν, i. e. πανῶν. — 1008. ἀτηρὸν Bentley: ἀτήριον M. — χώρᾳ Paley: χώρας M. (fortasse ex v. l. χώρας ἀπέχειν ortum). — 1010. ἡμεῖσ M. — 1011. μετοίκοις Turnebus: μέτοικοι M. — 1014. ἔπη διπλοίζω W.: ἐπιδιπλοῖζω M. ἐπεὶ Wieseler. ἔπος Dindorf. — 1020. εὖ σέβοντες Turnebus: εὐσεβοῦντεσ M. — 1021. τε Hermann: δὲ M. — 1023. Fortasse κἀν σκότῳ. — 1025. Ante δικαίως virgula interpunxi. — Post 1026 lacunae signa posui quam post 1027 statuit Hermann coll. Aristophanis argumento et Harpocrat. in v. Εὐμενίδες. — 1027. Fortasse στόλοις. — 1032. Chori nota praefixa in M; sed αἱ προπομποι adnotavit schol. — δόμῳ Wellauer: ἐν δόμωι M. δόμους Paley. — 1034. εὔφρονι L. Dindorf: εὐϑύφρονι M. — 1035. πανδαμί Schwenck: χωρεῖτε M. χωρῖται Hermann. — 1037. τιμαῖς Hermann: καὶ τιμαῖσ M. —

περίσεπτ(α) ἵν' ἔχητε W.: περισέπται τύχαι τε M. περίσεπτα τυχοῦσαι Musgrave. — 1040. εὔφρονες αἴᾳ Meineke. — 1041. Post σεμναί inserui τᾶι. — 1042. λαμπα, ab alia manu antiqua correctum in λαμπάδι, M. πεύκᾳ Schoemann. πανῷ Meineke. — ὁδόν Boissonade: ὁδὸν δ' M. — 1044. Conjeci σπονδαῖς δ' ἐστὲ πανευμενίδες θεῶν. — 1045. ἀστοῖς. Ζεὺς ὁ πανόπτας Musgrave: ἀστοῖσι ζεὺσ παντόπτασ M. — 1046. ἐς τάδε Μοῖρα Wieseler.

VITA.

10. ξγ' Casaubonus: μ' libri. — 14. πεζομαχίας apographa: ναυμαχίασ M. — 25. Νιόβη post Νιόβῃ inseruit Bothe. — ἕως τρίτης ἡμέρας olim edebatur ex apographis. — 34. κατὰ τινὰ M. — 42. Ἱέρωνοσ τε τὴν M. — 43. τὰσ αἴτνασ M. — 47. ἴσχυεν M. — 48. συνθλάσων ? — 50. βέλος τι Bothe. — 53. ἀθηναίων M. — 54. πυροφόροιο πέλασ M. — 55. ἄλλοσ M. — 57. ἐν omittit M. — 60. χρυσὸν λαμβάνειν olim ex apographis edebatur. — 61—62 mendis laborant. — 64. γεννικωτέροις Blomfield: γεννικωτάτοισ M. — 68. χειροῖσι Ritter: χειρὶ M. — 74. φαῦλον ἂν Dindorf: φαῦλον μὲν M. — 78. χαλεπώτεροσ M. — 80 ἐπὶ Αἰσχύλῳ εἰσιόντα Nauck. — 87. αὐτῶι δαιμόνων M. — 90. Sequuntur in M verba schol. Prom. 11: ἰστέον . . . συμβαλεῖν. — 92. οὐδὲ δραματικὰ W: ἃ δὲ δραματικὰ M. — 96. αὐτῷ W: αὐτῶν M.

Scrib. Parisiis mense aprili a. MDCCCLXXXIV.

I.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ
ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΒΙΑ.
ΗΦΑΙΣΤΟΣ.
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
ΧΟΡΟΣ ΩΚΕΑΝΙΔΩΝ.
ΩΚΕΑΝΟΣ.
ΙΩ Η ΙΝΑΧΟΥ.
ΕΡΜΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Προμηθέως ἐν Σκυθίᾳ δεδεμένου διὰ τὸ κεκλοφέναι τὸ πῦρ πυνθάνεται Ἰὼ πλανωμένη ὅτι κατ' Αἴγυπτον γενομένη ἐκ τῆς ἐπαφήσεως τοῦ Διὸς τέξεται τὸν Ἔπαφον. Ἑρμῆς δὲ παράγεται ἀπειλῶν αὐτῷ κεραυνωθήσεσθαι, ἐὰν μὴ εἴπῃ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι τῷ Διί. προέλεγε γὰρ ὁ Προμηθεὺς ὡς ἐξωσθήσεται ὁ Ζεὺς τῆς ἀρχῆς ὑπό τινος οἰκείου υἱοῦ. τέλος δὲ βροντῆς γενομένης ἀφανὴς ὁ Προμηθεὺς γίνεται.

Κεῖται δὲ ἡ μυθοποιία ἐν παρεκβάσει παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κολχίσι, παρὰ δὲ Εὐριπίδῃ ὅλως οὐ κεῖται. ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Σκυθίᾳ ἐπὶ τὸ Καυκάσιον ὄρος· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ὠκεανίδων νυμφῶν. τὸ δὲ κεφάλαιον αὐτοῦ ἐστι Προμηθέως δέσις.

Ἰστέον δὲ ὅτι οὐ κατὰ τὸν κοινὸν λόγον ἐν Καυκάσῳ φησὶ δεδέσθαι τὸν Προμηθέα, ἀλλὰ πρὸς τοῖς Εὐρωπαίοις μέρεσι τοῦ Ὠκεανοῦ, ὡς ἀπὸ τῶν πρὸς τὴν Ἰὼ λεγομένων ἔξεστι συμβαλεῖν.

ΑΛΛΩΣ.

Προμηθέως ἐκ Διὸς κεκλοφότος τὸ πῦρ καὶ δεδωκότος ἀνθρώποις, δι' οὗ τέχνας πάσας ἄνθρωποι εὕροντο, ὀργισθεὶς ὁ Ζεὺς παραδίδωσιν αὐτὸν Κράτει καὶ Βίᾳ, τοῖς αὐτοῦ ὑπηρέταις, καὶ Ἡφαίστῳ, ὡς ἂν ἀγαγόντες πρὸς τὸ Καυκάσιον ὄρος δεσμοῖς σιδηροῖς αὐτὸν ἐκεῖ προσηλώσαιεν. οὗ γενομένου παραγίνονται πᾶσαι αἱ Ὠκεαναῖαι νύμφαι πρὸς παραμυθίαν αὐτοῦ καὶ αὐτὸς ὁ Ὠκεανὸς, ὃς δὴ καὶ λέγει τῷ

Προμηθεῖ, ἵνα ἀπελθὼν πρὸς τὸν Δία δεήσεσι καὶ λιταῖς πείσῃ αὐτὸν ἐκλῦσαι τοῦ δεσμοῦ Προμηθέα. καὶ Προμηθεὺς οὐκ ἐᾷ, τὸ τοῦ Διὸς εἰδὼς ἄκαμπτον καὶ θρασύ. καὶ ἀναχωρήσαντος τοῦ Ὠκεανοῦ παραγίνεται Ἰὼ πλανωμένη, ἡ τοῦ Ἰνάχου, καὶ μανθάνει παρ' αὐτοῦ ἅ τε πέπονθε καὶ ἃ πείσεται, καὶ ὅτι τὶς τῶν αὐτῆς ἀπογόνων λύσει αὐτόν, ὃς ἦν ὁ Διὸς Ἡρακλῆς, καὶ ὅτι ἐκ τῆς ἐπαφήσεως τοῦ Διὸς τέξει τὸν Ἔπαφον. θρασυστομοῦντι δὲ Προμηθεῖ κατὰ Διὸς ὡς ἐκπεσεῖται τῆς ἀρχῆς ὑφ' οὗ τέξεται παιδὸς καὶ ἄλλα βλάσφημα λέγοντι παραγίνεται Ἑρμῆς, Διὸς πέμψαντος, ἀπειλῶν αὐτῷ κεραυνὸν, εἰ μὴ τὰ μέλλοντα συμβήσεσθαι τῷ Διὶ εἴπῃ· καὶ μὴ βουλόμενον βροντὴ καταρραγεῖσα αὐτὸν ἀφανίζει.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Σκυθίᾳ ἐπὶ τὸ Καυκάσιον ὄρος, ἡ δὲ ἐπιγραφὴ τούτου ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ

ΚΡΑΤΟΣ.

Χθονὸς μὲν εἰς τηλουρὸν ἥκομεν πέδον,
Σκύθην ἐς οἶμον, ἄβροτον εἰς ἐρημίαν.
Ἥφαιστε, σοὶ δὲ χρὴ μέλειν ἐπιστολὰς
ἅς σοι πατὴρ ἐφεῖτο, τόνδε πρὸς πέτραις
ὑψηλοκρήμνοις τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι
ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀρρήκτοις πέδαις.
τὸ σὸν γὰρ ἄνθος, παντέχνου πυρὸς σέλας,
θνητοῖσι κλέψας ὤπασεν· τοιᾶσδέ τοι
ἁμαρτίας σφὲ δεῖ θεοῖς δοῦναι δίκην,
ὡς ἂν διδαχθῇ τὴν Διὸς τυραννίδα
στέργειν, φιλανθρώπου δὲ παύεσθαι τρόπου.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

Κράτος Βία τε, σφῷν μὲν ἐντολὴ Διὸς
ἔχει τέλος δὴ κοὐδὲν ἐμποδὼν ἔτι·
ἐγὼ δ' ἄτολμός εἰμι συγγενῆ θεὸν
δῆσαι βίᾳ φάραγγι πρὸς δυσχειμέρῳ.
πάντως δ' ἀνάγκη τῶνδέ μοι τόλμαν σχεθεῖν·
εὐωριάζειν γὰρ πατρὸς λόγους βαρύ.
τῆς ὀρθοβούλου Θέμιδος αἰπυμῆτα παῖ,
ἄκοντά σ' ἄκων δυσλύτοις χαλκεύμασιν
προσπασσαλεύσω τῷδ' ἀπανθρώπῳ πάγῳ,
ἵν' οὔτε φωνὴν οὔτε του μορφὴν βροτῶν

ὄψει, σταθευτὸς δ' ἡλίου φοίβῃ φλογὶ
χροιᾶς ἀμείψεις ἄνθος· ἀσμένῳ δέ σοι
ἡ ποικιλείμων νὺξ ἀποκρύψει φάος,
πάχνην θ' ἑῴαν ἥλιος σκεδᾷ πάλιν·
ἀεὶ δὲ τοῦ παρόντος ἀχθηδὼν κακοῦ
τρύσει σ'· ὁ λωφήσων γὰρ οὐ πέφυκέ πω.
τοιαῦτ' ἐπηύρου τοῦ φιλανθρώπου τρόπου.
θεὸς θεῶν γὰρ οὐχ ὑποπτήσσων χόλον
βροτοῖσι τιμὰς ὤπασας πέρα δίκης.
ἀνθ' ὧν ἀτερπῆ τήνδε φρουρήσεις πέτραν
ὀρθοστάδην ἄϋπνος, οὐ κάμπτων γόνυ·
πολλοὺς δ' ὀδυρμοὺς καὶ γόους ἀνωφελεῖς
φθέγξει· Διὸς γὰρ δυσπαραίτητοι φρένες·
ἅπας δὲ τραχὺς ὅστις ἂν νέον κρατῇ.

ΚΡ. εἶεν, τί μέλλεις καὶ κατοικτίζει μάτην;
τί τὸν θεοῖς ἔχθιστον οὐ στυγεῖς θεὸν,
ὅστις τὸ σὸν θνητοῖσι προὔδωκεν γέρας;

ΗΦ. τὸ συγγενές τοι δεινὸν ἥ θ' ὁμιλία.

ΚΡ. σύμφημ'· ἀνηκουστεῖν δὲ τῶν πατρὸς λόγων
οἷόν τε πῶς; οὐ τοῦτο δειμαίνεις πλέον;

ΗΦ. ἀεί τε δὴ νηλὴς σὺ καὶ θράσους πλέως.

ΚΡ. ἄκος γὰρ οὐδὲν τόνδε θρηνεῖσθαι· σὺ δὲ
τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα μὴ πόνει μάτην.

ΗΦ. ὦ πολλὰ μισηθεῖσα χειρωναξία.

ΚΡ. τί νιν στυγεῖς; πόνων γὰρ ὡς ἁπλῷ λόγῳ
τῶν νῦν παρόντων οὐδὲν αἰτία τέχνη.

ΗΦ. ἔμπας τις αὐτὴν ἄλλος ὤφελεν λαχεῖν.

ΚΡ. ἅπαντ' ἐπαχθῆ πλὴν θεοῖσι κοιρανεῖν.
ἐλεύθερος γὰρ οὔτις ἐστὶ πλὴν Διός.

ΗΦ. ἔγνωκα· τίς δ' οὔ; κοὐδὲν ἀντειπεῖν ἔχω.

ΚΡ. οὔκουν ἐπείξει τῷδε δεσμὰ περιβαλεῖν,

ὡς μή σ' ἐλινύοντα προσδερχθῇ πατήρ;
ΗΦ. *καὶ δὴ πρόχειρα ψέλια δέρκεσθαι πάρα.*
ΚΡ. *βαλών νιν ἀμφὶ χερσὶν ἐγκρατεῖ σθένει*
ῥαιστῆρι θεῖνε, πασσάλευε πρὸς πέτραις.
ΗΦ. *περαίνεται δὴ κοὐ ματᾷ τοὔργον τόδε.*
ΚΡ. *ἄρασσε μᾶλλον, σφίγγε, μηδαμῇ χάλα.*
δεινὸς γὰρ εὑρεῖν κἀξ ἀμηχάνων πόρους.
ΗΦ. *ἄραρεν ἥδε γ' ὠλένη δυσεκλύτως.*
ΚΡ. *καὶ τήνδε νῦν πόρπασον ἀσφαλῶς, ἵνα*
μάθῃ σοφιστὴς ὢν Διὸς νωθέστερος.
ΗΦ. *πλὴν τοῦδ' ἂν οὐδεὶς ἐνδίκως μέμψαιτό μοι.*
ΚΡ. *ἀδαμαντίνου νῦν σφηνὸς αὐθάδη γνάθον*
στέρνων διαμπὰξ πασσάλευ' ἐρρωμένως.
ΗΦ. *αἰαῖ, Προμηθεῦ, σῶν ὕπερ στένω πόνων.*
ΚΡ. *σὺ δ' αὖ κατοκνεῖς τῶν Διός τ' ἐχθρῶν ὕπερ*
στένεις; ὅπως μὴ σαυτὸν οἰκτιεῖς ποτέ.
ΗΦ. *ὁρᾷς θέαμα δυσθέατον ὄμμασιν.*
ΚΡ. *ὁρῶ κυροῦντα τόνδε τῶν ἐπαξίων.*
ἀλλ' ἀμφὶ πλευραῖς μασχαλιστῆρας βάλε.
ΗΦ. *δρᾶν ταῦτ' ἀνάγκη, μηδὲν ἐγκέλευ' ἄγαν.*
ΚΡ. *ἦ μὴν κελεύσω κἀπιθωΰξω γε πρός.*
χώρει κάτω, σκέλη δὲ κίρκωσον βίᾳ.
ΗΦ. *καὶ δὴ πέπρακται τοὔργον οὐ μακρῷ πόνῳ.*
ΚΡ. *ἐρρωμένως νῦν θεῖνε διατόρους πέδας·*
ὡς οὐπιτιμητής γε τῶν ἔργων βαρύς.
ΗΦ. *ὅμοια μορφῇ γλῶσσά σου γηρύεται.*
ΚΡ. *σὺ μαλθακίζου, τὴν δ' ἐμὴν αὐθαδίαν*
ὀργῆς τε τραχύτητα μὴ 'πίπλησσέ μοι.
ΗΦ. *στείχωμεν· ὡς κώλοισιν ἀμφίβληστρ' ἔχει.*
ΚΡ. *ἐνταῦθα νῦν ὕβριζε καὶ θεῶν γέρα*
συλῶν ἐφημέροισι προστίθει. τί σοι

οἷοί τε θνητοὶ τῶνδ' ἀπαντλῆσαι πόνων;
ψευδωνύμως σε δαίμονες Προμηθέα
καλοῦσιν· αὐτὸν γάρ σε δεῖ προμηθέως,
ὅτῳ τρόπῳ τῆσδ' ἐκκυλισθήσει τέχνης.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ὦ δῖος αἰθὴρ καὶ ταχύπτεροι πνοαί,
ποταμῶν τε πηγαὶ ποντίων τε κυμάτων
ἀνήριθμον γέλασμα, παμμῆτόρ τε γῆ,
καὶ τὸν πανόπτην κύκλον ἡλίου καλῶ·
ἴδεσθέ μ' οἷα πρὸς θεῶν πάσχω θεός.
δέρχθηθ' οἵαις αἰκίαισιν
διακναιόμενος τὸν μυριετῆ
χρόνον ἀθλεύσω.
τοιόνδ' ὁ νέος ταγὸς μακάρων
ἐξηῦρ' ἐπ' ἐμοὶ δεσμὸν ἀεικῆ.
φεῦ φεῦ, τὸ παρὸν τό τ' ἐπερχόμενον
πῆμα στενάχω, πῇ ποτε μόχθων
χρὴ τέρματα τῶνδ' ἐπιτεῖλαι.
καίτοι τί φημι; πάντα προυξεπίσταμαι
σκεθρῶς τὰ μέλλοντ', οὐδέ μοι ποταίνιον
πῆμ' οὐδὲν ἥξει. τὴν πεπρωμένην δὲ χρὴ
αἶσαν φέρειν ὡς ῥᾷστα, γιγνώσκονθ' ὅτι
τὸ τῆς ἀνάγκης ἔστ' ἀδήριτον σθένος.
ἀλλ' οὔτε σιγᾶν οὔτε μὴ σιγᾶν τύχας
οἷόν τέ μοι τάσδ' ἐστί. θνητοῖς γὰρ γέρα
πορὼν ἀνάγκαις ταῖσδ' ἐνέζευγμαι τάλας·
ναρθηκοπλήρωτον δὲ θηρῶμαι πυρὸς
πηγὴν κλοπαίαν, ἣ διδάσκαλος τέχνης
πάσης βροτοῖς πέφηνε καὶ μέγας πόρος.
τοιῶνδε ποινὰς ἀμπλακημάτων τίνω
ὑπαιθρίοις δεσμοῖσι προυσελούμενος.

Ἆ ἆ, [ἔα, ἔα]
τίς ἀχὼ, τίς ὀδμὰ προσέπτα μ' ἀφεγγὴς,
θεόσυτος, ἢ βρότειος, ἢ κεκραμένη;
ἵκετο τερμόνιον ἐπὶ πάγον
πόνων ἐμῶν θεωρὸς, ἢ τί δὴ θέλων;
ὁρᾶτε δεσμώτην με δύσποτμον θεὸν,
τὸν Διὸς ἐχθρὸν, τὸν πᾶσι θεοῖς
δἰ ἀπεχθείας ἐλθόνθ' ὁπόσοι
τὴν Διὸς αὐλὴν εἰσοιχνεῦσιν,
διὰ τὴν λίαν φιλότητα βροτῶν.
φεῦ φεῦ, τί ποτ' αὖ κινάθισμα κλύω
πέλας οἰωνῶν; αἰθὴρ δ' ἐλαφραῖς
πτερύγων ῥιπαῖς ὑποσυρίζει.
πᾶν μοι φοβερὸν τὸ προσέρπον.

ΧΟΡΟΣ.

μηδὲν φοβηθῇς· φιλία γὰρ ἅδε τάξις Str. 1.
πτερύγων θοαῖς ἁμίλλαις
προσέβα τόνδε πάγον, πατρῴας
μόγις παρειποῦσα φρένας·
κραιπνοφόροι δέ μ' ἔπεμψαν αὖραι.
κτύπου γὰρ ἀχὼ χάλυβος διῇξεν ἄντρων
μυχὸν, ἐκ δ' ἔπληξέ μου τὰν θεμερῶπιν αἰδῶ·
σύθην δ' ἀπέδιλος ὄχῳ πτερωτῷ.

ΠΡ. *αἰαῖ αἰαῖ,*
τῆς πολυτέκνου Τηθύος ἔκγονα,
τοῦ περὶ πᾶσάν θ' εἱλισσομένου
χθόν' ἀκοιμήτῳ ῥεύματι παῖδες
πατρὸς Ὠκεανοῦ,
δέρχθητ', ἐσίδεσθ' οἵῳ δεσμῷ
προσπορπατὸς
τῆσδε φάραγγος σκοπέλοις ἐν ἄκροις

φρουρὰν ἄζηλον ὀχήσω.

ΧΟ. λεύσσω, Προμηθεῦ· φοβερὰ δ' ἐμοῖσιν ὄσσοις Ant. 1.
ὀμίχλα προσῇξε πλήρης
δακρύων σὸν δέμας εἰσιδοῦσαν
πέτρᾳ προσαναινόμενον
ταῖσδ' ἀδαμαντοδέτοισι λύμαις.
νέοι γὰρ οἰακονόμοι κρατοῦσ' Ὀλύμπου·
νεοχμοῖς δὲ δὴ νόμοις Ζεὺς ἀθέτως κρατύνει,
τὰ πρὶν δὲ πελώρια νῦν ἀϊστοῖ.

ΠΡ. εἰ γάρ μ' ὑπὸ γῆν νέρθεν θ' Ἅιδου
τοῦ νεκροδέγμονος εἰς ἀπέραντον
Τάρταρον ἧκεν,
δεσμοῖς ἀλύτοις ἀγρίως πελάσας,
ὡς μήτε θεὸς μήτε τις ἄνδρῶν
τοῖσδ' ἐπεγήθει·
νῦν δ' αἰθέριον κίνυγμ' ὁ τάλας
ἐχθροῖς ἐπίχαρτα πέπονθα.

ΧΟ. τίς ὧδε τλησικάρδιος Str. 2.
θεῶν, ὅτῳ τάδ' ἐπιχαρῆ;
τίς οὐ ξυνασχαλᾷ κακοῖς
τεοῖσι, δίχα γε Διός; ὁ δ' ἐπικότως ἀεὶ
θέμενος ἄγναμπτον νόον
δάμναται οὐρανίαν
γένναν, οὐδὲ λήξει, πρὶν ἂν ἢ κορέσῃ κέαρ,
ἢ παλάμᾳ τινὶ
τὰν δυσάλωτον ἕλῃ τις ἀρχάν.

ΠΡ. ἦ μὴν ἔτ' ἐμοῦ, καίπερ κρατεραῖς
ἐν γυιοπέδαις αἰκιζομένου,
χρείαν ἕξει μακάρων πρύτανις,
δεῖξαι τὸ νέον βούλευμ' ἀφ' ὅτου
σκῆπτρον τιμάς τ' ἀποσυλᾶται.

καί μ' οὔτε μελιγλώσσοις πειθοῦς
ἐπαοιδαῖσιν
θέλξει, στερεάς τ' οὔποτ' ἀπειλὰς
πτήξας τόδ' ἐγὼ καταμηνύσω,
πρὶν ἂν ἐξ ἀγρίων δεσμῶν χαλάσῃ
ποινάς τε τίνειν
  τῆσδ' αἰκίας ἐθελήσῃ.
ΧΟ. σὺ μὲν θρασύς τε καὶ πικραῖς Ant. 2.
δύαισιν οὐδὲν ἐπιχαλᾷς,
ἄγαν δ' ἐλευθεροστομεῖς.
ἐμὰς δὲ φρένας ἐρέθισε διάτορος φόβος·
δέδια δ' ἀμφὶ σαῖς τύχαις,
πᾷ ποτε τῶνδε πόνων
χρή σε τέρμα κέλσαντ' ἐσιδεῖν· ἀκίχητα γὰρ
ἤθεα καὶ κέαρ
ἀπαράμυθον ἔχει Κρόνου παῖς.
ΠΡ. οἶδ' ὅτι τραχὺς καὶ παρ' ἑαυτῷ
τὸ δίκαιον ἔχων [Ζεύς]· [ἀλλ'] ἔμπας, ὀΐω,
μαλακογνώμων
ἔσται ποθ', ὅταν ταύτῃ ῥαισθῇ·
τὴν δ' ἀτέραμνον στορέσας ὀργὴν
εἰς ἀρθμὸν ἐμοὶ καὶ φιλότητα
  σπεύδων σπεύδοντί ποθ' ἥξει.
ΧΟ. Πάντ' ἐκκάλυψον καὶ γέγων' ἡμῖν λόγον,
ποίῳ λαβών σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάματι
οὕτως ἀτίμως καὶ πικρῶς αἰκίζεται·
δίδαξον ἡμᾶς, εἴ τι μὴ βλάπτει λόγῳ.
ΠΡ. ἀλγεινὰ μέν μοι καὶ λέγειν ἐστὶν τάδε,
ἄλγος δὲ σιγᾶν, πανταχῇ δὲ δύσποτμα.
ἐπεὶ τάχιστ' ἤρξαντο δαίμονες χόλου
στάσις τ' ἐν ἀλλήλοισιν ὠροθύνετο,

οἱ μὲν θέλοντες ἐκβαλεῖν ἕδρας Κρόνον,
ὡς Ζεὺς ἀνάσσοι δῆθεν, οἱ δὲ τοὔμπαλιν
σπεύδοντες, ὡς Ζεὺς μήποτ' ἄρξειεν θεῶν,
ἐνταῦθ' ἐγὼ τὰ λῷστα βουλεύων πιθεῖν
Τιτᾶνας, Οὐρανοῦ τε καὶ Χθονὸς τέκνα,
οὐκ ἠδυνήθην· αἱμύλας δὲ μηχανὰς
ἀτιμάσαντες καρτεροῖς φρονήμασιν
ᾤοντ' ἀμοχθὶ πρὸς βίαν τε δεσπόσειν.
ἐμοὶ δὲ μήτηρ οὐχ ἅπαξ μόνον, Θέμις
καὶ Γαῖα, πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία,
τὸ μέλλον ᾗ κραίνοιτο προυτεθεσπίκει,
ὡς οὐ κατ' ἰσχὺν οὐδὲ πρὸς τὸ καρτερὸν
χρείη, δόλῳ δὲ τοὺς ὑπερσχόντας κρατεῖν.
τοιαῦτ' ἐμοῦ λόγοισιν ἐξηγουμένου
οὐκ ἠξίωσαν οὐδὲ προσβλέψαι τὸ πᾶν.
κράτιστα δή μοι τῶν παρεστώτων τότε
ἐφαίνετ' εἶναι προσλαβόντα μητέρα
ἑκόνθ' ἑκόντι Ζηνὶ συμπαραστατεῖν.
ἐμαῖς δὲ βουλαῖς Ταρτάρου μελαμβαθὴς
κευθμὼν καλύπτει τὸν παλαιγενῆ Κρόνον
αὐτοῖσι συμμάχοισι. τοιάδ' ἐξ ἐμοῦ
ὁ τῶν θεῶν τύραννος ὠφελημένος
κακαῖσι ποιναῖς ταῖσδέ μ' ἀντημείψατο.
ἔνεστι γάρ πως τοῦτο τῇ τυραννίδι
νόσημα, τοῖς φίλοισι μὴ πεποιθέναι.
ὃ δ' οὖν ἐρωτᾶτ', αἰτίαν καθ' ἥντινα
αἰκίζεταί με, τοῦτο δὴ σαφηνιῶ.
ὅπως τάχιστα τὸν πατρῷον ἐς θρόνον
καθέζετ', εὐθὺς δαίμοσιν νέμει γέρα
ἄλλοισιν ἄλλα, καὶ διεστοιχίζετο
ἀρχήν, βροτῶν δὲ τῶν ταλαιπώρων λόγον

οὐκ ἔσχεν οὐδέν', ἀλλ' ἀϊστώσας γένος
τὸ πᾶν ἔχρῃζεν ἄλλο φιτῦσαι νέον.
καὶ τοῖσιν οὐδεὶς ἀντέβαινε πλὴν ἐμοῦ.
ἐγὼ δ' ἐτόλμησ'· ἐξελυσάμην βροτοὺς
τὸ μὴ διαρραισθέντας εἰς Ἅιδου μολεῖν.
τῷ τοι τοιαῖσδε πημοναῖσι κάμπτομαι,
πάσχειν μὲν ἀλγειναῖσιν, οἰκτραῖσιν δ' ἰδεῖν·
θνητοὺς δ' ἐν οἴκτῳ θέμενος, εἶτ' οἴκτου τυχεῖν
οὐκ ἠξιώθην αὐτός, ἀλλὰ νηλεῶς
ὧδ' ἐρρύθμισμαι, Ζηνὶ δυσκλεὴς θέα.
ΧΟ. σιδηρόφρων τε κἀκ πέτρας εἰργασμένος
ὅστις, Προμηθεῦ, σοῖσιν οὐ συνασχαλᾷ
μόχθοις· ἐγὼ γὰρ οὔτ' ἂν εἰσιδεῖν τάδε
ἔχρῃζον, εἰσιδοῦσά τ' ἠλγύνθην κέαρ.
ΠΡ. καὶ μὴ φίλοις ἐλεινὸς εἰσορᾶν ἐγώ.
ΧΟ. μή πού τι προὔβης τῶνδε καὶ περαιτέρω;
ΠΡ. θνητούς γ' ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον.
ΧΟ. τὸ ποῖον εὑρὼν τῆσδε φάρμακον νόσου;
ΠΡ. τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατῴκισα.
ΧΟ. μέγ' ὠφέλημα τοῦτ' ἐδωρήσω βροτοῖς.
ΠΡ. πρὸς τοῖσδε μέντοι πῦρ ἐγώ σφιν ὤπασα.
ΧΟ. καὶ νῦν φλογωπὸν ⟨σπέρμ'⟩ ἔχουσ' ἐφήμεροι;
ΠΡ. ἀφ' οὗ γε πολλὰς ἐκμαθήσονται τέχνας.
ΧΟ. τοιοῖσδε δή σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάμασιν
ΠΡ. αἰκίζεταί τε κοὐδαμῇ χαλᾷ κακῶν.
ΧΟ. οὐδ' ἔστιν ἄθλου τέρμα σοι προκείμενον;
ΠΡ. οὐκ ἄλλο γ' οὐδέν, πλὴν ὅταν κείνῳ δοκῇ.
ΧΟ. δόξει δὲ πῶς; τίς ἐλπίς; οὐχ ὁρᾷς ὅτι
ἥμαρτες; ὡς δ' ἥμαρτες οὔτ' ἐμοὶ λέγειν
καθ' ἡδονὴν σοί τ' ἄλγος. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
μεθῶμεν, ἄθλου δ' ἔκλυσιν ζήτει τινά.

ΠΡ. ἐλαφρὸν ὅστις πημάτων ἔξω πόδα
ἔχει παραινεῖν νουθετεῖν τε τὸν κακῶς
πράσσοντ'· ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἅπαντ' ἠπιστάμην.
ἑκὼν ἑκὼν ἥμαρτον, οὐκ ἀρνήσομαι·
θνητοῖς ἀρήγων αὐτὸς ηὑρόμην πόνους.
οὐ μήν τι ποιναῖς γ' ᾠόμην τοίαισί με
κατισχνανεῖσθαι πρὸς πέτραις πεδαρσίοις,
τυχόντ' ἐρήμου τοῦδ' ἀγείτονος πάγου.
καί μοι τὰ μὲν παρόντα μὴ δύρεσθ' ἄχη,
πέδοι δὲ βᾶσαι τὰς προσερπούσας τύχας
ἀκούσαθ', ὡς μάθητε διὰ τέλους τὸ πᾶν.
πίθεσθέ μοι, πίθεσθε, συμπονήσατε
τῷ νῦν μογοῦντι. ταὐτά τοι πλανωμένη
πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονὴ προσιζάνει.

ΧΟ. οὐκ ἀκούσαις ἐπεθώϋξας
τοῦτο, Προμηθεῦ.
καὶ νῦν ἐλαφρῷ ποδὶ κραιπνόσυτον
θᾶκον προλιποῦσ'
αἰθέρα θ' ἁγνὸν πόρον οἰωνῶν,
ὀκριοέσσῃ χθονὶ τῇδε πελῶ·
τοὺς σοὺς δὲ πόνους
χρῄζω διὰ παντὸς ἀκοῦσαι.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

Ἥκω δολιχῆς τέρμα κελεύθου
διαμειψάμενος πρὸς σὲ, Προμηθεῦ,
τὸν πτερυγωκῆ τόνδ' οἰωνὸν
γνώμῃ στομίων ἄτερ εὐθύνων·
ταῖς σαῖς δὲ τύχαις, ἴσθι, συναλγῶ.
τό τε γάρ με, δοκῶ, συγγενὲς οὕτως
ἐσαναγκάζει,
χωρίς τε γένους οὐκ ἔστιν ὅτῳ

μείζονα μοῖραν νείμαιμ' ἢ σοί.
γνώσει δὲ τάδ' ὡς ἔτυμ', οὐδὲ μάτην
χαριτογλωσσεῖν ἔνι μοι· φέρε γὰρ
σήμαιν' ὅ τι χρή σοι συμπράσσειν·
οὐ γάρ ποτ' ἐρεῖς ὡς Ὠκεανοῦ
φίλος ἐστὶ βεβαιότερός σοι.

ΠΡ. ἔα, τί χρῆμα; καὶ σὺ δὴ πόνων ἐμῶν
ἥκεις ἐπόπτης; πῶς ἐτόλμησας, λιπὼν
ἐπώνυμόν τε ῥεῦμα καὶ πετρηρεφῆ
αὐτόκτιτ' ἄντρα, τὴν σιδηρομήτορα
ἐλθεῖν ἐς αἶαν; ἢ θεωρήσων τύχας
ἐμὰς ἀφῖξαι καὶ συνασχαλῶν κακοῖς;
δέρκου θέαμα, τόνδε τὸν Διὸς φίλον,
τὸν συγκαταστήσαντα τὴν τυραννίδα,
οἵαις ὑπ' αὐτοῦ πημοναῖσι κάμπτομαι.

ΩΚ. ὁρῶ, Προμηθεῦ, καὶ παραινέσαι γέ σοι
θέλω τὰ λῷστα, καίπερ ὄντι ποικίλῳ.
γίγνωσκε σαυτὸν καὶ μεθάρμοσαι τρόπους
νέους· νέος γὰρ καὶ τύραννος ἐν θεοῖς.
εἰ δ' ὧδε τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους
ῥίψεις, τάχ' ἄν σου καὶ μακρὰν ἀνωτέρω
θακῶν κλύοι Ζεύς, ὥστε σοι τὸν νῦν ὄχλον
παρόντα μόχθων παιδιὰν εἶναι δοκεῖν.
ἀλλ', ὦ ταλαίπωρ', ἃς ἔχεις ὀργὰς ἄφες,
ζήτει δὲ τῶνδε πημάτων ἀπαλλαγάς.
ἀρχαῖ' ἴσως σοι φαίνομαι λέγειν τάδε·
τοιαῦτα μέντοι τῆς ἄγαν ὑψηγόρου
γλώσσης, Προμηθεῦ, τἀπίχειρα γίγνεται.
σὺ δ' οὐδέπω ταπεινὸς οὐδ' εἴκεις κακοῖς,
πρὸς τοῖς παροῦσι δ' ἄλλα προσλαβεῖν θέλεις.
οὔκουν ἔμοιγε χρώμενος διδασκάλῳ

πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς, ὁρῶν ὅτι
τραχὺς μόναρχος οὐδ' ὑπεύθυνος κρατεῖ.
καὶ νῦν ἐγὼ μὲν εἶμι καὶ πειράσομαι
ἐὰν δύνωμαι τῶνδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων·
σὺ δ' ἡσύχαζε μηδ' ἄγαν λαβροστόμει.
ἢ οὐκ οἶσθ', ἀκριβῶς ὢν περισσόφρων, ὅτι
γλώσσῃ ματαίᾳ ζημία προστρίβεται;

ΠΡ. ζηλῶ σ' ὁθούνεκ' ἐκτὸς αἰτίας κυρεῖς
πόνων μετασχεῖν καὶ τετολμηκὼς ἐμοί.
καὶ νῦν ἔασον μηδέ σοι μελησάτω.
πάντως γὰρ οὐ πείσεις νιν· οὐ γὰρ εὐπιθής.
πάπταινε δ' αὐτὸς μή τι πημανθῇς ὁδῷ.

ΩΚ. πολλῷ γ' ἀμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφυς
ἢ σαυτόν· ἔργῳ κοὐ λόγῳ τεκμαίρομαι.
ὁρμώμενον δὲ μηδαμῶς ἀντισπάσῃς·
αὐχῶ γάρ, αὐχῶ τήνδε δωρειὰν ἐμοὶ
δώσειν Δί', ὥστε τῶνδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων.

ΠΡ. τὰ μέν σ' ἐπαινῶ κοὐδαμῇ λήξω ποτέ·
προθυμίας γὰρ οὐδὲν ἐλλείπεις. ἀτὰρ
μηδὲν πόνει· μάτην γὰρ οὐδὲν ὠφελῶν
ἐμοὶ πονήσεις, εἴ τι καὶ πονεῖν θέλεις.
ἀλλ' ἡσύχαζε σαυτὸν ἐκποδὼν ἔχων·
ἐγὼ γὰρ οὐκ, εἰ δυστυχῶ, τοῦδ' εἵνεκα
θέλοιμ' ἂν ὡς πλείστοισι πημονὰς τυχεῖν.
οὐ δῆτ', ἐπεί με χαὶ κασιγνήτου τύχαι
τείρουσ' Ἄτλαντος, ὃς πρὸς ἑσπέρους τόπους
ἕστηκε κίον' οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς
ὤμοιν ἐρείδων, ἄχθος οὐκ εὐάγκαλον.
τὸν γηγενῆ τε Κιλικίων οἰκήτορα
ἄντρων ἰδὼν ᾤκτιρα, δάϊον τέρας
ἑκατογκάρανον πρὸς βίαν χειρούμενον

Τυφῶνα θοῦρον· πᾶσι δ' ἀντέστη θεοῖς,
σμερδναῖσι γαμφηλαῖσι συρίζων φόνον·
ἐξ ὀμμάτων δ' ἤστραπτε γοργωπὸν σέλας,
ὡς τὴν Διὸς τυραννίδ' ἐκπέρσων βίᾳ.
ἀλλ' ἦλθεν αὐτῷ Ζηνὸς ἄγρυπνον βέλος,
καταιβάτης κεραυνὸς ἐκπνέων φλόγα,
ὃς αὐτὸν ἐξέπληξε τῶν ὑψηγόρων
κομπασμάτων· φρένας γὰρ εἰς αὐτὰς τυπεὶς
ἐφεψαλώθη κἀξεβροντήθη σθένος.
καὶ νῦν ἀχρεῖον καὶ παράορον δέμας
κεῖται στενωποῦ πλησίον θαλασσίου
ἰπούμενος ῥίζαισιν Αἰτναίαις ὕπο,
κορυφαῖς δ' ἐν ἄκραις ἥμενος μυδροκτυπεῖ
Ἥφαιστος. ἔνθεν ἐκραγήσονταί ποτε
ποταμοὶ πυρὸς δάπτοντες ἀγρίαις γνάθοις
τῆς καλλικάρπου Σικελίας λευροὺς γύας·
τοιόνδε Τυφὼς ἐξαναζέσει χόλον
θερμοῖς ἀπλάτου βέλεσι πυρπνόου ζάλης,
καίπερ κεραυνῷ Ζηνὸς ἠνθρακωμένος.
σὺ δ' οὐκ ἄπειρος, οὐδ' ἐμοῦ διδασκάλου
χρῄζεις· σεαυτὸν σῷζ' ὅπως ἐπίστασαι·
ἐγὼ δὲ τὴν παροῦσαν ἀντλήσω τύχην,
ἔστ' ἂν Διὸς φρόνημα λωφήσῃ χόλου.

ΩΚ. οὔκουν, Προμηθεῦ, τοῦτο γιγνώσκεις, ὅτι
ὀργῆς νοσούσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι;

ΠΡ. ἐάν τις ἐν καιρῷ γε μαλθάσσῃ κέαρ
καὶ μὴ σφριγῶντα θυμὸν ἰσχναίνῃ βίᾳ.

ΩΚ. ἐν τῷ προθυμεῖσθαι δὲ καὶ τολμᾶν τίνα
ὁρᾷς ἐνοῦσαν ζημίαν; δίδασκέ με.

ΠΡ. μόχθον περισσὸν κουφόνουν τ' εὐηθίαν.

ΩΚ. ἔα με τῇδε τῇ νόσῳ νοσεῖν, ἐπεὶ

κέρδιστον εὖ φρονοῦντα μὴ φρονεῖν δοκεῖν.
ΠΡ. ἐμὸν δοκήσει τἀμπλάκημ' εἶναι τόδε.
ΩΚ. σαφῶς μ' ἐς οἶκον σὸς λόγος στέλλει πάλιν.
ΠΡ. μὴ γάρ σε θρῆνος οὑμὸς εἰς ἔχθραν βάλῃ.
ΩΚ. ἦ τῷ νέον θακοῦντι παγκρατεῖς ἕδρας;
ΠΡ. τούτου φυλάσσου μή ποτ' ἀχθεσθῇ κέαρ.
ΩΚ. ἡ σή, Προμηθεῦ, συμφορὰ διδάσκαλος.
ΠΡ. στέλλου, κομίζου, σῷζε τὸν παρόντα νοῦν.
ΩΚ. ὁρμωμένῳ μοι τόνδ' ἐθώϋξας λόγον.
λευρὸν γὰρ οἶμον αἰθέρος ψαίρει πτεροῖς
τετρασκελὴς οἰωνός· ἄσμενος δέ τἂν
σταθμοῖς ἐν οἰκείοισι κάμψειεν γόνυ.

ΧΟ. Στένω σε τᾶς οὐλομένας τύχας, Προμηθεῦ, Str. 1.
δακρυσίστακτα δ' ἀπ' ὄσσων
ῥαδινὸν λειβομένα ῥέος παρειὰν
νοτίοις ἔτεγξα παγαῖς.
ἀμέγαρτα γὰρ τάδε Ζεὺς
ἰδίοις νόμοις κρατύνων
ὑπερήφανον θεοῖς τοῖς
πάρος ἐνδείκνυσιν αἰχμάν.

πρόπασα δ' ἤδη στόνοεν λέλακε χώρα, Ant. 1.
μεγαλοσχήμονα τ' – –
⏑ ⏑ ἀρχαιοπρεπῆ στένουσι τὰν σὰν
συνομαιμόνων τε τιμάν,
ὁπόσοι τ' ἔποικον ἁγνᾶς
Ἀσίας ἕδος νέμονται,
μεγαλοστόνοισι σοῖς πή-
μασι συγκάμνουσι θνατοί.

Κολχίδος τε γᾶς ἔνοικοι Str. 2.

παρθένοι, μάχας ἄτρεστοι,
καὶ Σκύθης ὅμιλος, οἳ γᾶς
ἔσχατον τόπον ἀμφὶ Μαι-
ῶτιν ἔχουσι λίμναν,

Ἀραβίας τ' ἄρειον ἄνθος, Ant. 2.
ὑψίκρημνον οἳ πόλισμα
Καυκάσου πέλας νέμονται,
δάϊος στρατὸς, ὀξυπρῴ-
ροισι βρέμων ἐν αἰχμαῖς.

μόνον δὴ πρόσθεν ἄλλον ἐν πόνοις Str. 3.
δαμέντ' (ἀκαμαντοδέτοις) [Τιτᾶνα λύμαις] ἐσει-
δόμαν θεὸν,
Ἄτλαντος ὑπέροχον σθένος κραταιὸν,
ὡς γᾶν οὐράνιόν τε πόλον
νώτοις ὑποστεγάζει.

βοᾷ δὴ πόντιος κλύδων ⏑ – Ant. 3.
⏑ – ⏑ – ξυμπίτνων στένει βυθὸς,
κελαινὸς Ἄϊδος ὑποβρέμει μυχὸς γᾶς,
παγαί θ' ἁγνορύτων ποταμῶν
στένουσιν ἄλγος οἰκτρόν.

ΠΡ. *Μή τοι χλιδῇ δοκεῖτε μηδ' αὐθαδίᾳ*
σιγᾶν με· συννοίᾳ δὲ δάπτομαι κέαρ,
ὁρῶν ἐμαυτὸν ὧδε προυσελούμενον.
καίτοι θεοῖσι τοῖς νέοις τούτοις γέρα
τίς ἄλλος ἢ 'γὼ παντελῶς διώρισεν;
ἀλλ' αὐτὰ σιγῶ· καὶ γὰρ εἰδυίαισιν ἂν
ὑμῖν λέγοιμι· τὰν βροτοῖς δὲ πήματα
ἀκούσαθ', ὥς σφας νηπίους ὄντας τὸ πρὶν

ἔννους ἔθηκα καὶ φρενῶν ἐπηβόλους.
λέξω δὲ, μέμψιν οὔτιν' ἀνθρώποις ἔχων,
ἀλλ' ὧν δέδωκ' εὔνοιαν ἐξηγούμενος·
οἳ πρῶτα μὲν βλέποντες ἔβλεπον μάτην,
κλύοντες οὐκ ἤκουον, ἀλλ' ὀνειράτων
ἀλίγκιοι μορφαῖσι τὸν μακρὸν βίον
ἔφυρον εἰκῇ πάντα, κοὔτε πλινθυφεῖς
δόμους προσείλους ᾖσαν, οὐ ξυλουργίαν·
κατώρυχες δ' ἔναιον, ὥστ' ἀήσυροι
μύρμηκες, ἄντρων ἐν μυχοῖς ἀνηλίοις.
ἦν δ' οὐδὲν αὐτοῖς οὔτε χείματος τέκμαρ
οὔτ' ἀνθεμώδους ἦρος οὔτε καρπίμου
θέρους βέβαιον, ἀλλ' ἄτερ γνώμης τὸ πᾶν
ἔπρασσον, ἔστε δή σφιν ἀντολὰς ἐγὼ
ἄστρων ἔδειξα τάς τε δυσκρίτους δύσεις.
καὶ μὴν ἀριθμὸν, ἔξοχον σοφισμάτων,
ἐξηῦρον αὐτοῖς, γραμμάτων τε συνθέσεις,
μνήμην ἁπάντων, μουσομήτορ' ἐργάνην.
κἄζευξα πρῶτος ἐν ζυγοῖσι κνώδαλα
ζεύγλαισι δουλεύοντα σάγμασίν θ', ὅπως
θνητοῖς μεγίστων διάδοχοι μοχθημάτων
γένοινθ', ὑφ' ἅρμα τ' ἤγαγον φιληνίους
ἵππους, ἄγαλμα τῆς ὑπερπλούτου χλιδῆς.
θαλασσόπλαγκτα δ' οὔτις ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ
λινόπτερ' ηὗρε ναυτίλων ὀχήματα.
τοιαῦτα μηχανήματ' ἐξευρὼν τάλας
βροτοῖσιν αὐτὸς οὐκ ἔχω σόφισμ' ὅτῳ
τῆς νῦν παρούσης πημονῆς ἀπαλλαγῶ.
ΧΟ. αἰκὲς πεπονθὼς πῆμ', ἀποσφαλεὶς φρενῶν
πλανᾷ, κακὸς δ' ἰατρὸς ὥς τις ἐς νόσον
πεσὼν ἀθυμεῖς καὶ σεαυτὸν οὐκ ἔχεις

εὑρεῖν ὁποίοις φαρμάκοις ἰάσιμον.
ΠΡ. τὰ λοιπά μου κλύουσα θαυμάσει πλέον,
οἵας τέχνας τε καὶ πόρους ἐμησάμην.
τὸ μὲν μέγιστον, εἴ τις ἐς νόσον πέσοι,
οὐκ ἦν ἀλέξημ' οὐδὲν, οὔτε βρώσιμον,
οὐ χριστὸν, οὔτε πιστὸν, ἀλλὰ φαρμάκων
χρείᾳ κατεσκέλλοντο, πρίν γ' ἐγώ σφισιν
ἔδειξα κράσεις ἠπίων ἀκεσμάτων,
αἷς τὰς ἁπάσας ἐξαμύνονται νόσους.
τρόπους τε πολλοὺς μαντικῆς ἐστοίχισα,
κἄκρινα πρῶτος ἐξ ὀνειράτων ἃ χρὴ
ὕπαρ γενέσθαι, κληδόνας τε δυσκρίτους
ἐγνώρισ' αὐτοῖς ἐνοδίους τε συμβόλους.
γαμψωνύχων τε πτῆσιν οἰωνῶν σκεθρῶς
διώρισ', οἵτινές τε δεξιοὶ φύσιν
εὐωνύμους τε, καὶ δίαιταν ἥντινα
ἔχουσ' ἕκαστοι, καὶ πρὸς ἀλλήλους τίνες
ἔχθραι τε καὶ στέργηθρα καὶ συνεδρίαι.
σπλάγχνων τε λειότητα, καὶ χροιὰν τίνα
ἔχοντ' ἂν εἴη δαίμοσιν πρὸς ἡδονήν,
* * * * * * * * * * * *
* * * * * * * * * * * *
χολῆς, λοβοῦ τε ποικίλην εὐμορφίαν.
κνίσῃ τε κῶλα συγκαλυπτὰ καὶ μακρὰν
ὀσφῦν πυρώσας δυστέκμαρτον ἐς τέχνην
ὥδωσα θνητοὺς, καὶ φλογωπὰ σήματα
ἐξωμμάτωσα, πρόσθεν ὄντ' ἐπάργεμα.
τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτ'· ἔνερθε δὲ χθονὸς
κεκρυμμέν' ἀνθρώποισιν ὠφελήματα,
χαλκὸν, σίδηρον, ἄργυρον, χρυσόν τε τίς
φήσειεν ἂν πάροιθεν ἐξευρεῖν ἐμοῦ;

οὐδείς, σάφ' οἶδα, μὴ μάτην φλύσαι θέλων.
βραχεῖ δὲ μύθῳ πάντα συλλήβδην μάθε,
πᾶσαι τέχναι βροτοῖσιν ἐκ Προμηθέως.

ΧΟ. μή νυν βροτοὺς μὲν ὠφέλει καιροῦ πέρα,
σαυτοῦ δ' ἀκήδει δυστυχοῦντος· ὡς ἐγὼ
εὔελπίς εἰμι τῶνδέ σ' ἐκ δεσμῶν ἔτι
λυθέντα μηδὲν μεῖον ἰσχύσειν Διός.

ΠΡ. οὐ ταῦτα ταύτῃ Μοῖρά πω τελεσφόρος
κρᾶναι πέπρωται, μυρίαις δὲ πημοναῖς
δύαις τε καμφθείς, ὧδε δεσμὰ φυγγάνω·
τέχνη δ' ἀνάγκης ἀσθενεστέρα μακρῷ.

ΧΟ. τίς οὖν ἀνάγκης ἐστὶν οἰακοστρόφος;

ΠΡ. Μοῖραι τρίμορφοι μνήμονές τ' Ἐρινύες.

ΧΟ. τούτων ἄρα Ζεύς ἐστιν ἀσθενέστερος;

ΠΡ. οὔκουν ἂν ἐκφύγοι γε τὴν πεπρωμένην.

ΧΟ. τί γὰρ πέπρωται Ζηνὶ πλὴν ἀεὶ κρατεῖν;

ΠΡ. τοῦτ' οὐκ ἂν ἐκπύθοιο μηδὲ λιπάρει.

ΧΟ. ἦ πού τι σεμνόν ἐστιν ὃ ξυναμπέχεις.

ΠΡ. ἄλλου λόγου μέμνησθε, τόνδε δ' οὐδαμῶς
καιρὸς γεγωνεῖν, ἀλλὰ συγκαλυπτέος
ὅσον μάλιστα· τόνδε γὰρ σῴζων ἐγὼ
δεσμοὺς ἀεικεῖς καὶ δύας ἐκφυγγάνω.

ΧΟ. Μηδάμ' ὁ πάντα νέμων Str. 1.
θεῖτ' ἐμᾷ γνώμᾳ κράτος ἀντίπαλον Ζεύς,
μηδ' ἐλινύσαιμι θεοὺς ὁσίαις
θοίναις ποτινισσομένα
βουφόνοις παρ' Ὠκεανοῦ πατρὸς ἄσβεστον πόρον,
μηδ' ἀλίτοιμι λόγοις·
ἀλλά μοι τοῦτ' ἐμμένοι καὶ μήποτ' ἐκτακείη·

ἁδύ τι θαρσαλέαις Ant. 1.

τὸν μακρὸν τείνειν βίον ἐλπίσι, φαναῖς
θυμὸν ἀλδαίνουσαν ἐν εὐφροσύναις.
φρίσσω δέ σε δερκομένα
μυρίοις μόχθοις διακναιόμενον – – ⏑ –.
Ζῆνα γὰρ οὐ τρομέων
ἰδίᾳ γνώμᾳ σέβει θνατοὺς ἄγαν, Προμηθεῦ.

φέρ' ὅπως ἄχαρις χάρις, ὦ φίλος, εἰπὲ Str. 2.
ποῦ τίς ἀλκά,
τίς ἐφαμερίων ἄρηξις; οὐδ' ἐδέρχθης
ὀλιγοδρανίαν ἄκικυν,
ἰσόνειρον, ᾇ τὸ φωτῶν
ἀλαὸν γένος ἐμπεποδισμένον; οὔποτε – –
τὰν Διὸς ἁρμονίαν θνατῶν παρεξίασι βουλαί.

ἔμαθον τάδε σὰς προσιδοῦσ' ὀλοὰς τύχας, Προμηθεῦ. Ant. 2.
τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλος προσέπτα
τόδ' ἐκεῖνό θ' ὅτ' ἀμφὶ λουτρὰ
καὶ λέχος σὸν ὑμεναίουν
ἰότατι γάμων, ὅτε τὰν ὁμοπάτριον ἕδνοις
ἄγαγες Ἡσιόναν πείθων δάμαρτα κοινόλεκτρον.

ΙΩ.

Τίς γῆ; τί γένος; τίνα φῶ λεύσσειν
τόνδε χαλινοῖς ἐν πετρίνοισιν
χειμαζόμενον;
τίνος ἀμπλακίας ποινὰς ὀλέκει;
σήμηνον ὅποι
γῆς ἡ μογερὰ πεπλάνημαι.

ἆ ἆ [*ἒ ἔ*],

χρίει τις αὖ με τὰν τάλαιναν οἶστρος,
εἴδωλον Ἄργου γηγενοῦς,
ἄλευ' ἆ δᾶ,
τὸν μυριωπὸν εἰσορῶσα βούταν.
ὁ δὲ πορεύεται δόλιον ὄμμ' ἔχων,
ὃν οὐδὲ κατθανόντα γαῖα κεύθει.
ἀλλ' ἐμὲ τὰν τάλαιναν κἀξ ἐνέρων περῶν
κυναγετεῖ πλανᾷ τε νῆστιν ἀνὰ τὰν
παραλίαν ψάμμαν.

ὑπὸ δὲ κηρόπακτος ὀτοβεῖ δόναξ Str.
ἀχέτας ὑπνοδόταν νόμον·
ἰὼ ἰὼ πόποι, ποῖ μ' ἄγουσιν ⏑ –
τηλέπλανοι πλάναι;
τί ποτέ μ', ὦ Κρόνιε παῖ, τί ποτε ταῖσδ'
ἐνέζευξας εὑρὼν ἁμαρτοῦσαν ἐν
πημοσύναις, ἐή,
οἰστρηλάτῳ δὲ δείματι δειλαίαν
παράκοπον ὧδε τείρεις;
πυρί ⟨με⟩ φλέξον, ἢ χθονὶ κάλυψον, ἢ
ποντίοις δάκεσι δὸς βορὰν,
μηδέ μοι φθονήσῃς
εὐγμάτων, ἄναξ.
ἅδην με πολύπλανοι πλάναι
γεγυμνάκασιν, οὐδ' ἔχω μαθεῖν ὅπᾳ
πημονὰς ἀλύξω.
κλύεις φθέγμα τᾶς βούκερω παρθένου;
ΠΡ. *πῶς δ' οὐ κλύω τῆς οἰστροδινήτου κόρης,*
τῆς Ἰναχείας; ἣ Διὸς θάλπει κέαρ
ἔρωτι, καὶ νῦν τοὺς ὑπερμήκεις δρόμους
Ἥρᾳ στυγητὸς πρὸς βίαν γυμνάζεται.

ΙΩ. *πόθεν ἐμοῦ σὺ πατρὸς ὄνομ' ἀπύεις;* Ant.
εἰπέ μοι τᾷ μογερᾷ τίς ὤν,
τίς ἄρα μ', ὦ τάλας, τὰν ταλαίπωρον ὧδ'
ἔτυμα προσθροεῖς,
θεόσυτόν τε νόσον ὠνόμασας ἃ
μαραίνει με χρίουσα κέντροις ◡ –
φοιταλέοις, ἐή.
σκιρτημάτων δὲ νήστισιν αἰκίαις
λαβρόσυτος ἦλθον, ⟨Ἥρας⟩
ἐπικότοισι μήδεσι δαμεῖσα. δυσ-
δαιμόνων δὲ τίνες οἷ', ἐή,
οἷ' ἐγὼ μογοῦσιν;
ἀλλά μοι τορῶς
τέκμηρον ὅ τι μ' ἐπαμμένει
παθεῖν, τί μῆχαρ, ἢ τί φάρμακον νόσου,
δεῖξον, εἴπερ οἶσθα·
θρόει, φράζε τᾷ δυσπλάνῳ παρθένῳ.
ΠΡ. *λέξω τορῶς σοι πᾶν ὅπερ χρῄζεις μαθεῖν,*
οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ', ἀλλ' ἁπλῷ λόγῳ,
ὥσπερ δίκαιον πρὸς φίλους οἴγειν στόμα·
πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ' ὁρᾷς Προμηθέα.
ΙΩ. *ὦ κοινὸν ὠφέλημα θνητοῖσιν φανείς,*
τλῆμον Προμηθεῦ, τοῦ δίκην πάσχεις τάδε;
ΠΡ. *ἁρμοῖ πέπαυμαι τοὺς ἐμοὺς θρηνῶν πόνους.*
ΙΩ. *οὔκουν πόροις ἂν τήνδε δωρειὰν ἐμοί;*
ΠΡ. *λέγ' ἥντιν' αἰτεῖ· πᾶν γὰρ ἂν πύθοιό μου.*
ΙΩ. *σήμηνον ὅστις ἐν φάραγγί σ' ὤχμασεν.*
ΠΡ. *βούλευμα μὲν τὸ Δῖον, Ἡφαίστου δὲ χείρ.*
ΙΩ. *ποίων δὲ ποινὰς ἀμπλακημάτων τίνεις;*
ΠΡ. *τοσοῦτον ἀρκῶ σοι σαφηνίσας μόνον.*
ΙΩ. *καὶ πρός γε τούτοις τέρμα τῆς ἐμῆς πλάνης*

δεῖξον τίς ἔσται τῇ ταλαιπώρῳ χρόνος.
ΠΡ. τὸ μὴ μαθεῖν σοι κρεῖσσον ἢ μαθεῖν τάδε.
ΙΩ. μήτοι με κρύψῃς τοῦθ' ὅπερ μέλλω παθεῖν.
ΠΡ. ἀλλ' οὐ μεγαίρω τοῦδέ σοι δωρήματος.
ΙΩ. τί δῆτα μέλλεις μὴ οὐ γεγωνίσκειν τὸ πᾶν;
ΠΡ. φθόνος μὲν οὐδείς, σὰς δ' ὀκνῶ θρᾶξαι φρένας.
ΙΩ. μή μου προκήδου μᾶσσον, ὡς ἐμοὶ γλυκύ.
ΠΡ. ἐπεὶ προθυμεῖ, χρὴ λέγειν· ἄκουε δή.
ΧΟ. μήπω γε· μοῖραν δ' ἡδονῆς κἀμοὶ πόρε.
τὴν τῆσδε πρῶτον ἱστορήσωμεν νόσον,
αὐτῆς λεγούσης τὰς πολυφθόρους τύχας·
τὰ λοιπὰ δ' ἄθλων σοῦ διδαχθήτω πάρα.
ΠΡ. σὸν ἔργον, Ἰοῖ, ταῖσδ' ὑπουργῆσαι χάριν,
ἄλλως τε πάντως καὶ κασιγνήταις πατρός.
ὡς τἀποκλαῦσαι κἀποδύρασθαι τύχας
ἐνταῦθ' ὅπου μέλλοι τις οἴσεσθαι δάκρυ
πρὸς τῶν κλυόντων, ἀξίαν τριβὴν ἔχει.
ΙΩ. οὐκ οἶδ' ὅπως ὑμῖν ἀπιστῆσαί με χρή,
σαφεῖ δὲ μύθῳ πᾶν ὅπερ προσχρῄζετε
πεύσεσθε· καίτοι καὶ λέγουσ' αἰσχύνομαι
θεόσσυτον χειμῶνα καὶ διαφθορὰν
μορφῆς, ὅθεν μοι σχετλίᾳ προσέπτατο.
ἀεὶ γὰρ ὄψεις ἔννυχοι πωλεύμεναι
ἐς παρθενῶνας τοὺς ἐμοὺς παρηγόρουν
λείοισι μύθοις "ὦ μέγ' εὔδαιμον κόρη,
τί παρθενεύει δαρὸν, ἐξόν σοι γάμου
τυχεῖν μεγίστου; Ζεὺς γὰρ ἱμέρου βέλει
πρὸς σοῦ τέθαλπται καὶ συναίρεσθαι Κύπριν
θέλει· σὺ δ', ὦ παῖ, μὴ 'πολακτίσῃς λέχος
τὸ Ζηνὸς, ἀλλ' ἔξελθε πρὸς Λέρνης βαθὺν
λειμῶνα, ποίμνας βουστάσεις τε πρὸς πατρὸς,

ὡς ἂν τὸ Δῖον ὄμμα λωφήσῃ πόθου".
τοιοῖσδε πάσας εὐφρόνας ὀνείρασιν
συνειχόμην δύστηνος, ἔστε δὴ πατρὶ
ἔτλην γεγωνεῖν νυκτίφοιτα φάσματα.
ὁ δ' ἔς τε Πυθὼ κἀπὶ Δωδώνης πυκνοὺς
θεοπρόπους ἴαλλεν, ὡς μάθοι τί χρὴ
δρῶντ' ἢ λέγοντα δαίμοσιν πράσσειν φίλα.
ἧκον δ' ἀναγγέλλοντες αἰολοστόμους
χρησμοὺς ἀσήμους δυσκρίτως τ' εἰρημένους.
τέλος δ' ἐναργὴς βάξις ἦλθεν Ἰνάχῳ
σαφῶς ἐπισκήπτουσα καὶ μυθουμένη
ἔξω δόμων τε καὶ πάτρας ὠθεῖν ἐμὲ,
ἄφετον ἀλᾶσθαι γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροις·
κεἰ μὴ θέλοι, πυρωπὸν ἐκ Διὸς μολεῖν
κεραυνὸν, ὃς πᾶν ἐξαϊστώσοι γένος.
τοιοῖσδε πεισθεὶς Λοξίου μαντεύμασιν
ἐξήλασέν με κἀπέκλησε δωμάτων,
ἄκουσαν ἄκων· ἀλλ' ἐπηνάγκαζέ νιν
Διὸς χαλινὸς πρὸς βίαν πράσσειν τάδε.
εὐθὺς δὲ μορφὴ καὶ φρένες διάστροφοι
ἦσαν, κεραστὶς δ', ὡς ὁρᾶτ', ὀξυστόμῳ
μύωπι χρισθεῖσ' ἐμμανεῖ σκιρτήματι
ᾖσσον πρὸς εὔποτόν τε Κερχνείας ῥέος
Λέρνης τε κρήνην· βουκόλος δὲ γηγενὴς
ἄκρατος ὀργὴν Ἄργος ὡμάρτει, πυκνοῖς
ὄσσοις δεδορκὼς τοὺς ἐμοὺς κατὰ στίβους.
ἀπροσδόκητος δ' αὐτὸν ἐξαίφνης μόρος
τοῦ ζῆν ἀπεστέρησεν. οἰστροπλὴξ δ' ἐγὼ
μάστιγι θείᾳ γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι.
κλύεις τὰ πραχθέντ'· εἰ δ' ἔχεις εἰπεῖν ὅ τι
λοιπὸν πόνων, σήμαινε· μηδέ μ' οἰκτίσας

σύνθαλπε μύθοις ψευδέσιν· νόσημα γὰρ
αἴσχιστον εἶναί φημι συνθέτους λόγους.

ΧΟ. ἔα ἔα, ἄπεχε, φεῦ·
οὐπώποτ' οὐπώποτ' ηὔχουν ξένους
μολεῖσθαι λόγους ἐς ἀκοὰν ἐμάν,
οὐδ' ὧδε δυσθέατα καὶ δύσοιστα,
πήματα, λύματα, δείματα κέντρῳ
ψύχειν ψυχὰν ἀμφάκει.
ἰὼ [ἰὼ] μοῖρα μοῖρα,
πέφρικ' εἰσιδοῦσα πρᾶξιν Ἰοῦς.

ΠΡ. πρῴ γε στενάζεις καὶ φόβου πλέα τις εἶ·
ἐπίσχες ἔστ' ἂν καὶ τὰ λοιπὰ προσμάθῃς.

ΧΟ. λέγ', ἐκδίδασκε· τοῖς νοσοῦσί τοι γλυκὺ
τὸ λοιπὸν ἄλγος προυξεπίστασθαι τορῶς.

ΠΡ. τὴν πρίν γε χρείαν ἠνύσασθ' ἐμοῦ πάρα
κούφως· μαθεῖν γὰρ τῆσδε πρῶτ' ἐχρῄζετε
τὸν ἀμφ' ἑαυτῆς ἆθλον ἐξηγουμένης·
τὰ λοιπὰ νῦν ἀκούσαθ', οἷα χρὴ πάθη
τλῆναι πρὸς Ἥρας τήνδε τὴν νεάνιδα.
σύ τ', Ἰνάχειον σπέρμα, τοὺς ἐμοὺς λόγους
θυμῷ βάλ', ὡς ἂν τέρματ' ἐκμάθῃς ὁδοῦ.
πρῶτον μὲν ἐνθένδ' ἡλίου πρὸς ἀντολὰς
στρέψασα σαυτὴν στεῖχ' ἀνηρότους γύας·
Σκύθας δ' ἀφίξει νομάδας, οἳ πλεκτὰς στέγας
πεδάρσιοι ναίουσ' ἐπ' εὐκύκλοις ὄχοις,
ἑκηβόλοις τόξοισιν ἐξηρτυμένοι·
οἷς μὴ πελάζειν, ἀλλὰ γυῖ' ἁλιστόνοις
χρίμπτουσα ῥαχίαισιν ἐκπερᾶν χθόνα.
* * * * * * * * * * * *
* * * * * * * * * * * *
λαιᾶς δὲ χειρὸς οἱ σιδηροτέκτονες

*οἰκοῦσι Χάλυβες, οὓς φυλάξασθαί σε χρή·
ἀνήμεροι γὰρ οὐδὲ πρόσπλατοι ξένοις.
ἥξεις δ' Ὑβριστὴν ποταμὸν οὐ ψευδώνυμον,
ὃν μὴ περάσῃς, οὐ γὰρ εὔβατος περᾶν,
πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν Καύκασον μόλῃς, ὀρῶν
ὕψιστον, ἔνθα ποταμὸς ἐκφυσᾷ μένος
κροτάφων ἀπ' αὐτῶν. ἀστρογείτονας δὲ χρὴ
κορυφὰς ὑπερβάλλουσαν ἐς μεσημβρινὴν
βῆναι κέλευθον, ἔνθ' Ἀμαζόνων στρατὸν
ἥξεις στυγάνορ', αἳ Θεμίσκυράν ποτε
κατοικιοῦσιν ἀμφὶ Θερμώδονθ', ἵνα
τραχεῖα πόντου Σαλμυδησσία γνάθος
ἐχθρόξενος ναύταισι, μητρυιὰ νεῶν·
αὗταί σ' ὁδηγήσουσι καὶ μάλ' ἀσμένως.
ἰσθμὸν δ' ἐπ' αὐταῖς στενοπόροις λίμνης πύλαις
Κιμμερικὸν ἥξεις, ὃν θρασυσπλάγχνως σε χρὴ
λιποῦσαν αὐλῶν' ἐκπερᾶν Μαιωτικόν·
ἔσται δὲ θνητοῖς εἰσαεὶ λόγος μέγας
τῆς σῆς πορείας, Βόσπορος δ' ἐπώνυμος
κεκλήσεται. λιποῦσα δ' Εὐρώπης πέδον
ἤπειρον ἥξεις Ἀσιάδ'. ἆρ' ὑμῖν δοκεῖ
ὁ τῶν θεῶν τύραννος ἐς τὰ πάνθ' ὁμῶς
βίαιος εἶναι; τῇδε γὰρ θνητῇ θεὸς
χρῄζων μιγῆναι τάσδ' ἐπέρριψεν πλάνας.
πικροῦ δ' ἔκυρσας, ὦ κόρη, τῶν σῶν γάμων
μνηστῆρος. οὓς γὰρ νῦν ἀκήκοας λόγους,
εἶναι δόκει σοὶ μηδέπω 'ν προοιμίοις.*

ΙΩ. *ἰώ μοί μοι [, ἒ ἔ].*

ΠΡ. *σὺ δ' αὖ κέκραγας κἀναμυχθίζει· τί που
δράσεις, ὅταν τὰ λοιπὰ πυνθάνῃ κακά;*

ΧΟ. *ἦ γάρ τι λοιπὸν τῇδε πημάτων ἐρεῖς;*

ΠΡ. δυσχείμερόν γε πέλαγος ἀτηρᾶς δύης.
ΙΩ. τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν κέρδος, ἀλλ' οὐκ ἐν τάχει
ἔρριψ' ἐμαυτὴν τῆσδ' ἀπὸ στύφλου πέτρας,
ὅπως πέδοι σκήψασα τῶν πάντων πόνων
ἀπηλλάγην; κρεῖσσον γὰρ εἰσάπαξ θανεῖν
ἢ τὰς ἁπάσας ἡμέρας πάσχειν κακῶς.
ΠΡ. ἦ δυσπετῶς ἂν τοὺς ἐμοὺς ἄθλους φέροις,
ὅτῳ θανεῖν μέν ἐστιν οὐ πεπρωμένον·
αὕτη γὰρ ἦν ἂν πημάτων ἀπαλλαγή·
νῦν δ' οὐδέν ἐστι τέρμα μοι προκείμενον
μόχθων, πρὶν ἂν Ζεὺς ἐκπέσῃ τυραννίδος.
ΙΩ. ἦ γάρ ποτ' ἔστιν ἐκπεσεῖν ἀρχῆς Δία;
ΠΡ. ἥδοι' ἄν, οἶμαι, τήνδ' ἰδοῦσα συμφοράν.
ΙΩ. πῶς δ' οὐκ ἄν, ἥτις ἐκ Διὸς πάσχω κακῶς;
ΠΡ. ὡς τοίνυν ὄντων τῶνδέ σοι μαθεῖν πάρα.
ΙΩ. πρὸς τοῦ τύραννα σκῆπτρα συληθήσεται;
ΠΡ. πρὸς αὐτὸς αὑτοῦ κενοφρόνων βουλευμάτων.
ΙΩ. ποίῳ τρόπῳ; σήμηνον, εἰ μή τις βλάβη.
ΠΡ. γαμεῖ γάμον τοιοῦτον ᾧ ποτ' ἀσχαλᾷ.
ΙΩ. θέορτον, ἢ βρότειον; εἰ ῥητὸν, φράσον.
ΠΡ. τί δ' ὅντιν'; οὐ γὰρ ⟨θεμιτὸν⟩ αὐδᾶσθαι τόδε.
ΙΩ. ἦ πρὸς δάμαρτος ἐξανίσταται θρόνων;
ΠΡ. ἢ τέξεταί γε παῖδα φέρτερον πατρός.
ΙΩ. οὐδ' ἔστιν αὐτῷ τῆσδ' ἀποστροφὴ τύχης;
ΠΡ. οὐ δῆτα, πλὴν ἔγωγ' ἂν ἐκ δεσμῶν λυθείς.
ΙΩ. τίς οὖν ὁ λύσων ἐστὶν ἄκοντος Διός;
ΠΡ. τῶν σῶν τιν' αὐτὸν ἐκγόνων εἶναι χρεών.
ΙΩ. πῶς εἶπας; ἦ 'μὸς παῖς σ' ἀπαλλάξει κακῶν;
ΠΡ. τρίτος γε γένναν πρὸς δέκ' ἄλλαισιν γοναῖς.
ΙΩ. ἥδ' οὐκέτ' εὐξύμβλητος ἡ χρησμῳδία.
ΠΡ. καὶ μηδὲ σαυτῆς ἐκμαθεῖν ζήτει πόνους.

ΙΩ. μή μοι προτείνων κέρδος, εἶτ' ἀποστέρει.
ΠΡ. δυοῖν λόγοιν σε θἀτέρῳ δωρήσομαι.
ΙΩ. ποίοιν; πρόδειξον αἵρεσίν τ' ἐμοὶ δίδου.
ΠΡ. δίδωμ'· ἑλοῦ γὰρ, ἢ πόνων τὰ λοιπά σοι
φράσω σαφηνῶς, ἢ τὸν ἐκλύσοντ' ἐμέ.
ΧΟ. τούτοιν σὺ τὴν μὲν τῇδε, τὴν δ' ἐμοὶ χάριν
θέσθαι θέλησον, μηδ' ἀτιμάσῃς λόγου·
καὶ τῇδε μὲν γέγωνε τὴν λοιπὴν πλάνην,
ἐμοὶ δὲ τὸν λύσοντα· τοῦτο γὰρ ποθῶ.
ΠΡ. ἐπεὶ προθυμεῖσθ', οὐκ ἐναντιώσομαι
τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν πᾶν ὅσον προσχρῄζετε.
σοὶ πρῶτον, Ἰοῖ, πολύδονον πλάνην φράσω,
ἣν ἐγγράφου σὺ μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν.
ὅταν περάσῃς ῥεῖθρον ἠπείροιν ὅρον,
πρὸς ἀντολὰς φλογῶπας ἡλίου στίβει
πόντου παρεῖσα φλοῖσβον, ἔστ' ἂν ἐξίκῃ
πρὸς Γοργόνεια πεδία Κισθήνης, ἵνα
αἱ Φορκίδες ναίουσι δηναιαὶ κόραι
τρεῖς κυκνόμορφοι, κοινὸν ὄμμ' ἐκτημέναι,
μονόδοντες, ἃς οὔθ' ἥλιος προσδέρκεται
ἀκτῖσιν οὔθ' ἡ νύκτερος μήνη ποτέ.
πέλας δ' ἀδελφαὶ τῶνδε τρεῖς κατάπτεροι,
δρακοντόμαλλοι Γοργόνες βροτοστυγεῖς,
ἃς θνητὸς οὐδεὶς εἰσιδὼν ἕξει πνοάς.
τοιοῦτο μέν σοι τοῦτο φρούριον λέγω·
ἄλλην δ' ἄκουσον δυσχερῆ θεωρίαν.
ὀξυστόμους γὰρ Ζηνὸς ἀκραγεῖς κύνας
γρῦπας φύλαξαι, τόν τε μουνῶπα στρατὸν
Ἀριμασπὸν ἱπποβάμον', οἳ χρυσόρρυτον
οἰκοῦσιν ἀμφὶ νᾶμα Πλούτωνος πόρου·
τούτοις σὺ μὴ πέλαζε. τηλουρὸν δὲ γῆν

ἥξεις κελαινὸν φῦλον, οἳ πρὸς ἡλίου
ναίουσι πηγαῖς, ἔνθα ποταμὸς Αἰθίοψ.
τούτου παρ' ὄχθας ἕρφ', ἕως ἂν ἐξίκῃ
καταβασμὸν, ἔνθα Βυβλίνων ὀρῶν ἄπο
ἵησι σεπτὸν Νεῖλος εὔποτον ῥέος.
οὗτός σ' ὁδώσει τὴν τρίγωνον ἐς χθόνα
Νειλῶτιν, οὗ δὴ τὴν μακρὰν ἀποικίαν,
'Ιοῖ, πέπρωται σοί τε καὶ τέκνοις κτίσαι.
τῶν δ' εἴ τί σοι ψελλόν τε καὶ δυσεύρετον,
ἐπανδίπλαζε καὶ σαφῶς ἐκμάνθανε·
σχολὴ δὲ πλείων ἢ θέλω πάρεστί μοι.

ΧΟ. εἰ μέν τι τῇδε λοιπὸν ἢ παρειμένον
ἔχεις γεγωνεῖν τῆς πολυφθόρου πλάνης,
λέγ'· εἰ δὲ πάντ' εἴρηκας, ἡμῖν αὖ χάριν
δὸς ἥνπερ αἰτούμεσθα, μέμνησαι δέ που.

ΠΡ. τὸ πᾶν πορείας ἥδε τέρμ' ἀκήκοεν·
ὅπως δ' ἂν εἰδῇ μὴ μάτην κλύουσά μου,
ἃ πρὶν μολεῖν δεῦρ' ἐκμεμόχθηκεν φράσω,
τεκμήριον τοῦτ' αὐτὸ δοὺς μύθων ἐμῶν.
ὄχλον μὲν οὖν τὸν πλεῖστον ἐκλείψω λόγων,
πρὸς αὐτὸ δ' εἶμι τέρμα σῶν πλανημάτων.
ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς Μολοσσὰ γῆς πέδα,
τὴν αἰπύνωτόν τ' ἀμφὶ Δωδώνην, ἵνα
μαντεῖα θᾶκός τ' ἐστὶ Θεσπρωτοῦ Διὸς,
τέρας τ' ἄπιστον, αἱ προσήγοροι δρύες,
ὑφ' ὧν σὺ λαμπρῶς κοὐδὲν αἰνικτηρίως
προσηγορεύθης ἡ Διὸς κλεινὴ δάμαρ
μέλλουσ' ἔσεσθαι· τῶνδε προσσαίνει σέ τι;
ἐντεῦθεν οἰστρήσασα τὴν παρακτίαν
κέλευθον ἦξας πρὸς μέγαν κόλπον 'Ρέας,
ἀφ' οὗ παλιμπλάγκτοισι χειμάζει δρόμοις·

χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόντιος μυχὸς,
σαφῶς ἐπίστασ', Ἰόνιος κεκλήσεται,
τῆς σῆς πορείας μνῆμα τοῖς πᾶσιν βροτοῖς.
σημεῖά σοι τάδ' ἐστὶ τῆς ἐμῆς φρενὸς,
ὡς δέρκεται πλέον τι τοῦ πεφασμένου.
τὰ λοιπὰ δ' ὑμῖν τῇδέ τ' ἐς κοινὸν φράσω,
ἐς ταὐτὸν ἐλθὼν τῶν πάλαι λόγων ἴχνος.
ἔστιν πόλις Κάνωβος ἐσχάτη χθονὸς,
Νείλου πρὸς αὐτῷ στόματι καὶ προσχώματι·
ἐνταῦθα δή σε Ζεὺς τίθησιν ἔμφρονα
ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ καὶ θιγὼν μόνον.
ἐπώνυμον δὲ τῶν Διὸς γεννημάτων
τέξεις κελαινὸν Ἔπαφον, ὃς καρπώσεται
ὅσην πλατύρρους Νεῖλος ἀρδεύει χθόνα·
πέμπτη δ' ἀπ' αὐτοῦ γέννα πεντηκοντάπαις
πάλιν πρὸς Ἄργος οὐχ ἑκοῦσ' ἐλεύσεται
θηλύσπορος, φεύγουσα συγγενῆ γάμον
ἀνεψιῶν· οἱ δ' ἐπτοημένοι φρένας,
κίρκοι πελειῶν οὐ μακρὰν λελειμμένοι,
ἥξουσι θηρεύσοντες οὐ θηρασίμους
γάμους, φθόνον δὲ σωμάτων ἕξει θεός·
Πελασγία δὲ δέξεται, θηλυκτόνῳ
Ἄρει δαμέντων νυκτιφρουρήτῳ θράσει.
γυνὴ γὰρ ἄνδρ' ἕκαστον αἰῶνος στερεῖ,
δίθηκτον ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος·
τοιάδ' ἐπ' ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς ἔλθοι Κύπρις.
μίαν δὲ παίδων ἵμερος θέλξει τὸ μὴ
κτεῖναι σύνευνον, ἀλλ' ἀπαμβλυνθήσεται
γνώμην· δυοῖν δὲ θάτερον βουλήσεται,
κλύειν ἄναλκις μᾶλλον ἢ μιαιφόνος·
αὕτη κατ' Ἄργος βασιλικὸν τέξει γένος.

μακροῦ λόγου δεῖ ταῦτ᾿ ἐπεξελθεῖν τορῶς.
σπορᾶς γε μὴν ἐκ τῆσδε φύσεται θρασὺς
τόξοισι κλεινός, ὃς πόνων ἐκ τῶνδ᾿ ἐμὲ
λύσει. τοιόνδε χρησμὸν ἡ παλαιγενὴς
μήτηρ ἐμοὶ διῆλθε Τιτανὶς Θέμις·
ὅπως δὲ χὤπῃ, ταῦτα δεῖ μακροῦ χρόνου
εἰπεῖν, σύ τ᾿ οὐδὲν ἐκμαθοῦσα κερδανεῖς.

ΙΩ. ἐλελεῦ, ἐλελεῦ,
ὑπό μ᾿ αὖ σφάκελος καὶ φρενοπληγεῖς
μανίαι θάλπουσ᾿, οἴστρου δ᾿ ἄρδις
χρίει μ᾿ ἄπυρος·
κραδία δὲ φόβῳ φρένα λακτίζει.
τροχοδινεῖται δ᾿ ὄμμαθ᾿ ἑλίγδην,
ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι λύσσης
πνεύματι μάργῳ, γλώσσης ἀκρατής·
θολεροὶ δὲ λόγοι παίουσ᾿ εἰκῇ
  στυγνῆς πρὸς κύμασιν ἄτης.

ΧΟ. Ἦ σοφὸς ἦ σοφὸς ἦν ὃς — Str.
πρῶτος ἐν γνώμᾳ τόδ᾿ ἐβάστασε καὶ γλώσ-
σᾳ διεμυθολόγησεν,
ὡς τὸ κηδεῦσαι καθ᾿ ἑαυτὸν ἀριστεύει μακρῷ,
καὶ μήτε τῶν πλούτῳ διαθρυπτομένων
μήτε τῶν γέννᾳ μεγαλυνομένων
ὄντα χερνήταν ἐραστεῦσαι γάμων.

μήποτε μήποτέ ⟨τοι⟩ μ᾿, ὦ — Ant.
⟨πότνιαι⟩ Μοῖραι, λεχέων Διὸς εὐνά-
τειραν ἴδοισθε πέλουσαν·
μηδὲ πλαθείην γαμέτᾳ τινὶ τῶν ἐξ οὐρανοῦ.
ταρβῶ γὰρ ἀστεργάνορα παρθενίαν

εἰσορῶσ' Ἰοῦς ἀμαλαπτομέναν
δυσπλάνοις Ἥρας ἀλατείαις πόνων.

ἐμοὶ δ', ὅτῳ μὲν ὁμαλὸς ὁ γάμος, ἄφοβος [οὐ
δέδια], Epod.
μηδὲ κρεισσόνων θεῶν
ἔρως ἄφυκτον ὄμμα προσδράκοι με.
ἀπόλεμος ὅδε γ' ὁ πόλεμος, ἄπορα πόριμος· οὐδ'
ἔχω τίς ἂν γενοίμαν·
τὰν Διὸς γὰρ οὐχ ὁρῶ
μῆτιν ὅπᾳ φύγοιμ' ἄν.

ΠΡ. Ἦ μὴν ἔτι Ζεὺς, καίπερ αὐθάδης φρενῶν,
ἔσται ταπεινὸς, οἷον ἐξαρτύεται
γάμον γαμεῖν, ὃς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος
θρόνων τ' ἄϊστον ἐκβαλεῖ· πατρὸς δ' ἀρὰ
Κρόνου τότ' ἤδη παντελῶς κρανθήσεται,
ἣν ἐκπίτνων ἠρᾶτο δηναιῶν θρόνων.
τοιῶνδε μόχθων ἐκτροπὴν οὐδεὶς θεῶν
δύναιτ' ἂν αὐτῷ πλὴν ἐμοῦ δεῖξαι σαφῶς.
ἐγὼ τάδ' οἶδα χᾧ τρόπῳ. πρὸς ταῦτά νυν
θαρσῶν καθήσθω τοῖς πεδαρσίοις κτύποις
πιστὸς, τινάσσων πυρπνόον χεροῖν βέλος.
οὐδὲν γὰρ αὐτῷ ταῦτ' ἐπαρκέσει τὸ μὴ οὐ
πεσεῖν ἀτίμως πτώματ' οὐκ ἀνασχετά·
τοῖον παλαιστὴν νῦν παρασκευάζεται
ἐπ' αὐτὸς αὐτῷ, δυσμαχώτατον τέρας·
ὃς δὴ κεραυνοῦ κρείσσον' εὑρήσει φλόγα,
βροντῆς θ' ὑπερφέροντα καρτερὸν κτύπον·
θαλασσίαν τε γῆς τινάκτειραν νόσον,
τρίαιναν, αἰχμὴν τὴν Ποσειδῶνος, σκεδᾷ.

πταίσας δὲ τῷδε πρὸς κακῷ μαθήσεται
ὅσον τό τ' ἄρχειν καὶ τὸ δουλεύειν δίχα.
ΧΟ. σύ θην ἃ χρῄζεις, ταῦτ' ἐπιγλωσσᾷ Διός.
ΠΡ. ἅπερ τελεῖται, πρὸς δ' ἃ βούλομαι λέγω.
ΧΟ. καὶ προσδοκᾶν χρὴ δεσπόσειν Ζηνός τινα;
ΠΡ. καὶ τῶνδέ γ' ἕξει δυσλοφωτέρους πόνους.
ΧΟ. πῶς δ' οὐχὶ ταρβεῖς τοιάδ' ἐκρίπτων ἔπη;
ΠΡ. τί δ' ἂν φοβοίμην ᾧ θανεῖν οὐ μόρσιμον;
ΧΟ. ἀλλ' ἆθλον ἄν σοι τοῦδ' ἔτ' ἀλγίω πόροι.
ΠΡ. ὁ δ' οὖν ποιείτω· πάντα προσδόκητά μοι.
ΧΟ. οἱ προσκυνοῦντες τὴν Ἀδράστειαν σοφοί.
ΠΡ. σέβου, προσεύχου, θῶπτε τὸν κρατοῦντ' ἀεί.
ἐμοὶ δ' ἔλασσον Ζηνὸς ἢ μηδὲν μέλει.
δράτω, κρατείτω τόνδε τὸν βραχὺν χρόνον
ὅπως θέλει· δαρὸν γὰρ οὐκ ἄρξει θεοῖς.

Ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε τὸν Διὸς τρόχιν,
τὸν τοῦ τυράννου τοῦ νέου διάκονον·
πάντως τι καινὸν ἀγγελῶν ἐλήλυθεν.

ΕΡΜΗΣ.

σὲ τὸν σοφιστήν, τὸν πικρῶς ὑπέρπικρον,
τὸν ἐξαμαρτόντ' ἐς θεοὺς ἐφημέροις
πορόντα τιμάς, τὸν πυρὸς κλέπτην λέγω·
πατὴρ ἄνωγέ σ' οὕστινας κομπεῖς γάμους
αὐδᾶν, πρὸς ὧν ἐκεῖνος ἐκπίπτει κράτους·
καὶ ταῦτα μέντοι μηδὲν αἰνικτηρίως,
ἀλλ' αὔθ' ἕκαστ' ἔκφραζε· μηδέ μοι διπλᾶς
ὁδούς, Προμηθεῦ, προσβάλῃς· ὁρᾷς δ' ὅτι
Ζεὺς τοῖς τοιούτοις οὐχὶ μαλθακίζεται.
ΠΡ. σεμνόστομός γε καὶ φρονήματος πλέως
ὁ μῦθός ἐστιν, ὡς θεῶν ὑπηρέτου.

νέον νέοι κρατεῖτε καὶ δοκεῖτε δὴ
ναίειν ἀπενθῆ πέργαμ'· οὐκ ἐκ τῶνδ' ἐγὼ
δισσοὺς τυράννους ἐκπεσόντας ᾐσθόμην;
τρίτον δὲ τὸν νῦν κοιρανοῦντ' ἐπόψομαι
αἴσχιστα καὶ τάχιστα. μή τί σοι δοκῶ
ταρβεῖν ὑποπτήσσειν τε τοὺς νέους θεούς;
πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντὸς ἐλλείπω. σὺ δὲ
κέλευθον ἥνπερ ἦλθες ἐγκόνει πάλιν·
πεύσει γὰρ οὐδὲν ὧν ἀνιστορεῖς ἐμέ.

ΕΡ. τοιοῖσδε μέντοι καὶ πρὶν αὐθαδίσμασιν
ἐς τάσδε σαυτὸν πημονὰς καθώρμισας.

ΠΡ. τῆς σῆς λατρείας τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν,
σαφῶς ἐπίστασ', οὐκ ἂν ἀλλάξαιμ' ἐγώ.

ΕΡ. κρεῖσσον γὰρ οἶμαι τῇδε λατρεύειν πέτρᾳ
ἢ πατρὶ φῦναι Ζηνὶ πιστὸν ἄγγελον.

ΠΡ. . . . .
οὕτως ὑβρίζειν τοὺς ὑβρίζοντας χρεών.

ΕΡ. χλιδᾶν ἔοικας τοῖς παροῦσι πράγμασιν.

ΠΡ. χλιδῶ; χλιδῶντας ὧδε τοὺς ἐμοὺς ἐγὼ
ἐχθροὺς ἴδοιμι· καὶ σὲ δ' ἐν τούτοις λέγω.

ΕΡ. ἦ κἀμὲ γάρ τι συμφοραῖς ἐπαιτιᾷ;

ΠΡ. ἁπλῷ λόγῳ τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεούς,
ὅσοι παθόντες εὖ κακοῦσί μ' ἐκδίκως.

ΕΡ. κλύω σ' ἐγὼ μεμηνότ' οὐ σμικρὰν νόσον.

ΠΡ. νοσοῖμ' ἄν, εἰ νόσημα τοὺς ἐχθροὺς στυγεῖν.

ΕΡ. εἴης φορητὸς οὐκ ἄν, εἰ πράσσοις καλῶς.

ΠΡ. ὤμοι.

ΕΡ. τόδε Ζεὺς τοὔπος οὐκ ἐπίσταται.

ΠΡ. ἀλλ' ἐκδιδάσκει πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνος.

ΕΡ. καὶ μὴν σύ γ' οὔπω σωφρονεῖν ἐπίστασαι.

ΠΡ. σὲ γὰρ προσηύδων οὐκ ἂν ὄνθ' ὑπηρέτην.

ΕΡ. ἐρεῖν ἔοικας οὐδὲν ὧν χρῄζει πατήρ.
ΠΡ. καὶ μὴν ὀφείλων γ' ἂν τίνοιμ' αὐτῷ χάριν.
ΕΡ. ἐκερτόμησας δῆθεν ὥστε παῖδά με.
ΠΡ. οὐ γὰρ σὺ παῖς τε κἄτι τοῦδ' ἀνούστερος,
εἰ προσδοκᾷς ἐμοῦ τι πεύσεσθαι πάρα;
οὐκ ἔστιν αἴκισμ' οὐδὲ μηχάνημ' ὅτῳ
προτρέψεταί με Ζεὺς γεγωνῆσαι τάδε,
πρὶν ἂν χαλασθῇ δεσμὰ λυμαντήρια.
πρὸς ταῦτα ῥιπτέσθω μὲν αἰθαλοῦσσα φλόξ,
λευκοπτέρῳ δὲ νιφάδι καὶ βροντήμασιν
χθονίοις κυκάτω πάντα καὶ ταρασσέτω·
γνάψει γὰρ οὐδὲν τῶνδέ μ' ὥστε καὶ φράσαι
πρὸς οὗ χρεών νιν ἐκπεσεῖν τυραννίδος.
ΕΡ. ὅρα νυν εἴ σοι ταῦτ' ἀρωγὰ φαίνεται.
ΠΡ. ὦπται πάλαι δὴ καὶ βεβούλευται τάδε.
ΕΡ. τόλμησον, ὦ μάταιε, τόλμησόν ποτε
πρὸς τὰς παρούσας πημονὰς ὀρθῶς φρονεῖν.
ΠΡ. ὀχλεῖς μάτην με κῦμ' ὅπως παρηγορῶν.
εἰσελθέτω σε μήποθ' ὡς ἐγὼ Διὸς
γνώμην φοβηθεὶς θηλύνους γενήσομαι
καὶ λιπαρήσω τὸν μέγα στυγούμενον
γυναικομίμοις ὑπτιάσμασιν χερῶν
λῦσαί με δεσμῶν τῶνδε· τοῦ παντὸς δέω.
ΕΡ. λέγων ἔοικα πολλὰ καὶ μάτην ἐρεῖν·
τέγγει γὰρ οὐδὲν οὐδὲ μαλθάσσει κέαρ
λιταῖς· δάκνων δὲ στόμιον ὡς νεοζυγὴς
πῶλος βιάζει καὶ πρὸς ἡνίας μάχει.
ἀτὰρ σφοδρύνει γ' ἀσθενεῖ σοφίσματι.
αὐθαδία γὰρ τῷ φρονοῦντι μὴ καλῶς
αὐτὴ καθ' αὑτὴν οὐδενὸς μεῖον σθένει.
σκέψαι δ', ἐὰν μὴ τοῖς ἐμοῖς πεισθῇς λόγοις,

οἷός σε χειμὼν καὶ κακῶν τρικυμία
ἔπεισ᾽ ἄφυκτος· πρῶτα μὲν γὰρ ὀκρίδα
φάραγγα βροντῇ καὶ κεραυνίᾳ φλογὶ
πατὴρ σπαράξει τήνδε, καὶ κρύψει δέμας
τὸ σὸν, πετραία δ᾽ ἀγκάλη σε βαστάσει.
μακρὸν δὲ μῆκος ἐκτελευτήσας χρόνου
ἄψορρον ἥξεις ἐς φάος· Διὸς δέ τοι
πτηνὸς κύων, δαφοινὸς ἀετὸς, λάβρως
διαρταμήσει σώματος μέγα ῥάκος,
ἄκλητος ἕρπων δαιταλεὺς πανήμερος,
κελαινόβρωτον δ᾽ ἧπαρ ἐκθοινάσεται.
τοιοῦδε μόχθου τέρμα μή τι προσδόκα,
πρὶν ἂν θεῶν τις διάδοχος τῶν σῶν πόνων
φανῇ, θελήσῃ τ᾽ εἰς ἀναύγητον μολεῖν
Ἅιδην κνεφαῖά τ᾽ ἀμφὶ Ταρτάρου βάθη.
πρὸς ταῦτα βούλευ᾽· ὡς ὅδ᾽ οὐ πεπλασμένος
ὁ κόμπος, ἀλλὰ καὶ λίαν εἰρημένος·
ψευδηγορεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταται στόμα
τὸ Δῖον, ἀλλὰ πᾶν ἔπος τελεῖ. σὺ δὲ
πάπταινε καὶ φρόντιζε, μηδ᾽ αὐθαδίαν
εὐβουλίας ἄμεινον ἡγήσῃ ποτέ.

ΧΟ. ἡμῖν μὲν Ἑρμῆς οὐκ ἄκαιρα φαίνεται
λέγειν· ἄνωγε γάρ σε τὴν αὐθαδίαν
μεθέντ᾽ ἐρευνᾶν τὴν σοφὴν εὐβουλίαν.
πιθοῦ· σοφῷ γὰρ αἰσχρὸν ἐξαμαρτάνειν.

ΠΡ. εἰδότι τοί μοι τάσδ᾽ ἀγγελίας
ὅδ᾽ ἐθώϋξεν, πάσχειν δὲ κακῶς
ἐχθρὸν ὑπ᾽ ἐχθρῶν οὐδὲν ἀεικές.
πρὸς ταῦτ᾽ ἐπ᾽ ἐμοὶ ῥιπτέσθω μὲν
πυρὸς ἀμφήκης βόστρυχος, αἰθὴρ δ᾽
ἐρεθιζέσθω βροντῇ σφακέλῳ τ᾽

ἀγρίων ἀνέμων· χθόνα δ' ἐκ πυθμένων
αὐταῖς ῥίζαις πνεῦμα κραδαίνοι,
κῦμα δὲ πόντου τραχεῖ ῥοθίῳ
συγχώσειεν τῶν οὐρανίων
ἄστρων διόδους, ἔς τε κελαινὸν
Τάρταρον ἄρδην ῥίψειε δέμας
τοὐμὸν ἀνάγκης στερραῖς δίναις·
πάντως ἐμέ γ' οὐ θανατώσει.

ΕΡ. τοιάδε μέντοι τῶν φρενοπλήκτων
βουλεύματ' ἔπη τ' ἔστιν ἀκοῦσαι.
τί γὰρ ἐλλείπει μὴ ⟨οὐ⟩ παραπαίειν
ἡ τοῦδ' εὐχή; τί χαλᾷ μανιῶν;
ἀλλ' οὖν ὑμεῖς γ' αἱ πημοσύναις
συγκάμνουσαι ταῖς τοῦδε τόπων
μετά ποι χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε θοῶς,
μὴ φρένας ὑμῶν ἠλιθιώσῃ
βροντῆς μύκημ' ἀτέραμνον.

ΧΟ. ἄλλο τι φώνει καὶ παραμυθοῦ μ'
ὅ τι καὶ πείσεις· οὐ γὰρ δή που
τοῦτό γε τλητὸν παρέσυρας ἔπος.
πῶς με κελεύεις κακότητ' ἀσκεῖν;
μετὰ τοῦδ' ὅ τι χρὴ πάσχειν ἐθέλω·
τοὺς προδότας γὰρ μισεῖν ἔμαθον,
κοὐκ ἔστι νόσος
τῆσδ' ἥντιν' ἀπέπτυσα μᾶλλον.

ΕΡ. ἀλλ' οὖν μέμνησθ' ἁγὼ προλέγω
μηδὲ πρὸς ἄτης θηραθεῖσαι
μέμψησθε τύχην, μηδέ ποτ' εἴπηθ'
ὡς Ζεὺς ὑμᾶς εἰς ἀπρόοπτον
πῆμ' εἰσέβαλεν· μὴ δῆτ', αὐταὶ δ'
ὑμᾶς αὐτάς. εἰδυῖαι γὰρ

κοὐκ ἐξαίφνης οὐδὲ λαθραίως
εἰς ἀπέραντον δίκτυον ἄτης
  ἐμπλεχθήσεσθ' ὑπ' ἀνοίας.
ΠΡ. καὶ μὴν ἔργῳ κοὐκέτι μύθῳ
χθὼν σεσάλευται.
βρυχία δ' ἠχὼ παραμυκᾶται
βροντῆς, ἕλικες δ' ἐκλάμπουσι
στεροπῆς ζάπυροι, στρόμβοι δὲ κόνιν
εἱλίσσουσι· σκιρτᾷ δ' ἀνέμων
πνεύματα πάντων εἰς ἄλληλα
στάσιν ἀντίπνουν ἀποδεικνύμενα·
ξυντετάρακται δ' αἰθὴρ πόντῳ.
τοιάδ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπὴ Διόθεν
τεύχουσα φόβον στείχει φανερῶς.
ὦ μητρὸς ἐμῆς σέβας, ὦ πάντων
αἰθὴρ κοινὸν φάος εἱλίσσων,
  ἐσορᾷς μ' ὡς ἔκδικα πάσχω.

II.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.
ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΩΝ.
ΙΣΜΗΝΗ.
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
ΚΗΡΥΞ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν Θήβαις ὑπόκειται· ὁ δὲ χορὸς ἐκ Θηβαίων ἐστὶ παρθένων· ἡ δὲ ὑπόθεσις, στρατιὰ Ἀργείων πολιορκοῦσα Θηβαίους, τοὺς καὶ νικήσαντας, καὶ θάνατος Ἐτεοκλέους καὶ Πολυνείκους. ἐδιδάχθη ἐπὶ Θεαγενίδου ὀλυμπιάδι οή. ἐνίκα Λαΐῳ, Οἰδίποδι, Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας, Σφιγγὶ σατυρικῇ. δεύτερος Ἀριστίας Περσεῖ, Ταντάλῳ, Παλαισταῖς σατυρικοῖς τοῖς Πρατίνου πατρός. τρίτος Πολυφράδμων Λυκουργείᾳ τετραλογίᾳ.

ΘΩΜΑ ΤΟΥ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ.

Οἰδίπους μαθὼν ὡς ἀθέσμως συνῆν τῇ μητρὶ ἐτύφλωσεν ἑαυτόν· οἱ δὲ παῖδες αὐτοῦ Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης, θέλοντες λήθῃ παραπέμψαι τὸ τοιοῦτον μίασμα, ἐγκατακλείουσιν οἰκίσκῳ αὐτόν. ὁ δὲ τοῦτο μὴ φέρων ἀρᾶται αὐτοῖς διὰ σιδήρου τὴν βασιλείαν λαχεῖν. οἱ δὲ εἰς φόβον πεπτωκότες ἐνταῦθα μὴ τὰς ἀρὰς τελέσωσιν οἱ θεοί, ἔγνωσαν δεῖν ἔχεσθαι τὴν βασιλείαν παρὰ μέρος, ἑκάτερος ἐνιαυτὸν ἄρχων. πρῶτον οὖν Ἐτεοκλῆς ἦρξεν, ἅτε καὶ πρεσβύτερος ὢν Πολυνείκους, εἰ καὶ Σοφοκλῆς νεώτερον λέγει. Πολυνείκης δὲ ὑπεχώρησε. τελεσθέντος δὲ τοῦ συγκειμένου ἐνιαυτοῦ, ἐπειδὴ Πολυνείκης ἐλθὼν ἀπῄτει τὸ σκῆπτρον, οὐ μόνον οὐκ ἔλαβεν, ἀλλὰ καὶ ἀπεπέμφθη κενὸς παρ' Ἐτεοκλέους, οὐ βουλομένου ἐκστῆναι τῆς ἀρχῆς, ἀλλ' ἐγκρατῶς ἐχομένου ταύτης. ὅθεν καὶ Πολυνείκης ἐκεῖθεν ἀπάρας εἰς Ἄργος ἔρχεται, καὶ τὴν Ἀδράστου θυγατέρα γήμας πείθει τοῦτον συνάρασθαί οἱ πρὸς

τὴν τῆς ἀρχῆς ἀνάληψιν· καὶ λαβὼν παρ' αὐτοῦ συχνὴν στρατιὰν ἀφικνεῖται κατὰ Θηβαίων. ἦρχον δὲ τῆς τοιαύτης ἀρχῆς μετὰ Πολυνείκους ἑπτὰ στρατηγοί, ἕβδομος γὰρ οὗτος ἦν, ὡς ἂν πρὸς τὰς ἑπτὰ πύλας τῶν Θηβῶν ἕκαστος ἑπαγάγοι λόχον πολιορκοῦντα. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι στρατηγοὶ ὑπὸ Θηβαίων ἀνῃρέθησαν ἐν τῷ πολέμῳ· Πολυνείκης δὲ καὶ Ἐτεοκλῆς μονομαχήσαντες πρὸς ἀλλήλους ἀναιροῦσιν ἀλλήλους. σημείωσαι δὲ ὡς Εὐριπίδης μὲν ἕνα τῶν ἑπτὰ τὸν Ἄδραστον λέγει, Αἰσχύλος δὲ ἕτερον τῶν ἑπτὰ Ἐτέοκλον, ἀντὶ Ἀδράστου προσθείς. ἐγράφη δὲ ἡ ἱστορία αὕτη ἐξ ἀρχῆς κατὰ λεπτὸν ἐν Φοινίσσαις Εὐριπίδου.

Ὁ Λάϊος τοῦ Λαβδάκου υἱὸς ὢν ἐβασίλευεν ἐν Θήβαις, γυναῖκα κεκτημένος Ἰοκάστην, τὴν θυγατέρα τοῦ Μενοικέως· ᾗ συνελθεῖν καὶ τέκνα ποιῆσαι οὐκ ἐτόλμα, τὰς τοῦ Πέλοπος δεδιὼς ἀράς. φασὶ γὰρ ὅτι τὸν τοῦ Πέλοπος υἱὸν Χρύσιππον, ὃς ἦν αὐτῷ ἐξ ἄλλης γυναικός, καὶ οὐκ ἐκ τῆς θυγατρὸς τοῦ Οἰνομάου Ἱπποδαμείας, ὁ Λάϊος ἥρπασεν, ἐρασθεὶς αὐτοῦ, καὶ αὐτῷ συνεγένετο, καὶ πρῶτος ἐν ἀνθρώποις τὴν ἀρρενοφθορίαν ὑπέδειξε, καθώσπερ δὴ καὶ ὁ Ζεὺς ἐν θεοῖς, τὸν Γανυμήδην ἁρπάσας. ὅπερ ὁ Πέλοψ μαθὼν τὸν Λάϊον κατηράσατο ἐξ οἰκείας φονευθῆναι γονῆς. ἐπεὶ γοῦν ὁ Λάϊος δι' ὃν εἴρηται τρόπον ἄπαις ἤδη παρήκμαζεν, εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος μαντεῖον παρεγένετο ἐρωτήσων εἰ δέοι τεκνώσασθαι. ἐξήνεγκε δὲ αὐτῷ τὸ χρηστήριον

Μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βίᾳ.

λαβὼν δὲ τὸν χρησμὸν καὶ ἀπελθὼν ἐφύλαττε μὴ συνευνᾶσθαι τῇ ἰδίᾳ γυναικί. ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν τῷ οἴνῳ βαρυνθεὶς συνῆλθε τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, ἀφ' ἧς ἔσχε τὸν Οἰδίποδα. φοβηθεὶς δὲ τὸν χρησμὸν εἰπόντα

Εἰ γὰρ τεκνώσεις παῖδ', ἀποκτενεῖ σ' ὁ φύς,

καθὼς καὶ Πέλοψ κατηράσατο, ἡνίκα ὁ Οἰδίπους ἐγεννήθη, διατορήσας τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ χρυσέους κρίκους διαπερονησάμενος, ἐν Κιθαιρῶνι τοῦτον ἐξέθετο. εὑρόντες δέ τινες αὐτὸν ποιμένες καὶ ἀναλαβόντες ἀνήνεγκαν τῷ τότε βασιλεῖ

Κορίνθου Πολύβῳ· ὃς λαβὼν αὐτὸν ἐπιμελείας ἠξίωσε καὶ εἰς ἀνδρῶν ἡλικίαν ἤγαγεν. ἔπειτα δὲ Οἰδίπους παρά τινος ὑβρισθεὶς καὶ ὀνειδισθεὶς ὡς νόθος ἐστὶ καὶ οὐ γνήσιος τοῦ Πολύβου, ἀπῆλθεν ἐρωτήσων εἰς τὴν Πυθίαν, ἤγουν εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος μαντεῖον, τίς τε εἴη καὶ τίνος υἱός. εἶπε δὲ αὐτῷ τὸ μαντεῖον, ὅτι πρόκειταί σοι φονεῦσαι τὸν πατέρα σου καὶ μητρί σου συνευνασθῆναι. ἀκούσας δὲ τοῦ χρησμοῦ κατέλειψεν ἀπελθεῖν εἰς Κόρινθον πρὸς τὸν Πόλυβον διὰ τὰ εἰρημένα, ὡς δοκῶν τὸν Πόλυβον λέγειν τὸ χρηστήριον πατέρα καὶ τὴν αὐτοῦ γυναῖκα μητέρα· καὶ ἀπῆλθε τὴν ἐς Θήβας ὁδόν. διεπορεύετο δὲ τὴν ὁδὸν ἐκείνην καὶ ὁ Λάϊος, ὁ τούτου πατὴρ, ἀπερχόμενος καὶ οὗτος εἰς τὸ μαντεῖον ἐρωτήσων περὶ τοῦ παρ' αὐτοῦ ἐκτεθέντος παιδὸς, ἤγουν τοῦ Οἰδίποδος, τί γέγονε. ἐπεὶ δὲ συνήντησαν ἄμφω, οἱ τοῦ Λαΐου δορυφόροι πρὸς τὸν Οἰδίποδα εἶπον· παραχώρησον, ὦ ξένε, τῷ βασιλεῖ τῆς ὁδοῦ. ὁ δ' οὐκ ἐπείσθη· πληγεὶς δὲ παρὰ τοῦ Λαΐου, ἐμάνη ἐπὶ τούτῳ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς μετ' αὐτοῦ· ἕνα δὲ μόνον ἀφῆκεν, ὃς στραφεὶς οἴκοι ἀπήγγειλε πάντα. ἐλθὼν δὲ εἰς Θήβας ὁ Οἰδίπους ὕστερον εὗρε κακὸν αὐτοῖς ἐπικείμενον μέγα, τὴν Σφίγγα· ἥτις αἰνίγματα ἔλεγε καὶ τὸν μὴ ἰσχύοντα λῦσαι αὐτὰ κατήσθιε. προέκειτο δὲ τότε παρὰ τῶν Θηβαίων τῷ εὑρόντι τὸ αἴνιγμα τῆς Σφιγγὸς βραβεῖον ἡ τοῦ Λαΐου γυνὴ Ἰοκάστη, δοθησομένη αὐτῷ εἰς γάμον. εἰπούσης οὖν τῆς Σφιγγὸς τὸ αἴνιγμα τὸ, τετράπους δίπους τε καὶ πάλιν τρίπους, ὃ σημαίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐφεῦρε τοῦτο ὁ Οἰδίπους· ἡ δὲ Σφὶγξ μανεῖσα ἀνεῖλεν αὐτήν. συνελθὼν οὖν ὁ Οἰδίπους τῇ ἰδίᾳ μητρὶ παῖδας ἐποίησε τέσσαρας, τὸν Πολυνείκην καὶ τὸν Ἐτεοκλῆν, τὴν Ἀντιγόνην καὶ τὴν Ἰσμήνην. ὕστερον δὲ μαθὼν τὸ ἀνόμημα ὃ ἔδρασεν ἐτύφλωσεν ἑαυτὸν, τοῖς δὲ εἰρημένοις υἱοῖς αὐτοῦ τὴν βασιλείαν κατέλειψεν. ἐπεὶ δὲ οὗτοι τοῦτον ὄντα τυφλὸν ἐν οἰκίσκῳ καθεῖρξαν, κατηράσατο αὐτοὺς ὥστε διὰ ξίφους καὶ πολέμου τὴν βασιλείαν διαμερίσασθαι. οὗ ἕνεκα καὶ φοβούμενοι τὸ ὁμοῦ μὲν εἶναι ἐν ταῖς Θήβαις καὶ βασιλεύειν κατέλειψαν· συμπεφωνήκασι δὲ ἵνα τοῦ ἑνὸς ἐξερχομένου τῆς πόλεως καὶ ἀποδημοῦντος ἐπὶ χρόνον ἕνα ὁ ἕτερος βασιλεύοι, καὶ πάλιν τοῦ ἀποδημοῦντος εἰσερχομένου

ὑποχωροίη ὁ ἕτερος, ὡς ἂν ἐκ τούτου φύγωσι τὴν ἀράν. ὁ γοῦν Πολυνείκης πρῶτος ὢν ἐκράτησεν ἐν χρόνῳ ἑνὶ τῆς βασιλείας, εἶτα ἐξῆλθε τῷ Ἐτεοκλεῖ παραχωρήσας αὐτῆς. τοῦ χρόνου δὲ συμπληρωθέντος ἐπὶ τὸ βασιλεύειν ὁ Πολυνείκης καὶ αὖθις εἰς τὰς Θήβας παρεγένετο κατὰ τὸ συμπεφωνημένον· μὴ παραδεχθεὶς δὲ ὑπὸ Ἐτεοκλέους εἰς τὸν τοῦ Ἄργους βασιλέα Ἄδραστον ἀπῆλθε, καὶ τούτου γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ γέγονεν, ἐπὶ ὑποσχέσει τοιαύτῃ, ἵνα συνεργήσῃ αὐτῷ ὁ Ἄδραστος ἐπανελθεῖν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν, καὶ βασιλείας δράξασθαι. λαβὼν τοίνυν ἐκ τοῦ Ἄργους στρατιὰν πλείστην ἄπεισιν εἰς Θήβας κατὰ τοῦ οἰκείου ἀδελφοῦ. ἔνθα καὶ αὐτὸς καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὑπ' ἀλλήλων ἐφονεύθησαν.

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Κάδμου πολῖται, χρὴ λέγειν τὰ καίρια
ὅστις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύμνῃ πόλεως,
οἴακα νωμῶν, βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνῳ.
εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν, αἰτία θεοῦ·
εἰ δ' αὖθ', ὃ μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι,
Ἐτεοκλέης ἂν εἷς πολὺς κατὰ πτόλιν
ὑμνοῖθ' ὑπ' ἀστῶν φροιμίοις πολυρρόθοις
οἰμώγμασίν θ', ὧν Ζεὺς ἀλεξητήριος
ἐπώνυμος γένοιτο Καδμείων πόλει.
ὑμᾶς δὲ χρὴ νῦν, καὶ τὸν ἐλλείποντ' ἔτι
ἥβης ἀκμαίας καὶ τὸν ἔξηβον χρόνῳ,
βλαστημὸν ἀλδαίνοντα σώματος πολύν,
ὥραν ἔχονθ' ἕκαστον ὥς τι συμπρεπές,
πόλει τ' ἀρήγειν καὶ θεῶν ἐγχωρίων
βωμοῖσι, τιμὰς μὴ 'ξαλειφθῆναί ποτε,
τέκνοις τε, Γῇ τε μητρί, φιλτάτῃ τροφῷ·
ἡ γὰρ νέους ἕρποντας εὐμενεῖ πέδῳ,
ἅπαντα πανδοκοῦσα παιδείας ὄτλον,
ἐθρέψατ' οἰκητῆρας ἀσπιδηφόρους,
πιστοί ποθ' ὡς γένοισθε πρὸς χρέος τόδε.
καὶ νῦν μὲν ἐς τόδ' ἦμαρ εὖ ῥέπει θεός·
χρόνον γὰρ ἤδη τόνδε πυργηρουμένοις

καλῶς τὰ πλείω πόλεμος ἐκ θεῶν κυρεῖ.
νῦν δ' ὡς ὁ μάντις φησίν, οἰωνῶν βοτήρ,
ἐν ὠσὶ νωμῶν καὶ φρεσίν, φάους δίχα,
χρηστηρίους ὄρνιθας ἀψευδεῖ τέχνῃ,
οὗτος τοιῶνδε δεσπότης μαντευμάτων
λέγει μεγίστην προσβολὴν Ἀχαιΐδα
νυκτηγορεῖσθαι κἀπιβουλεύειν πόλει.
ἀλλ' ἔς τ' ἐπάλξεις καὶ πύλας πυργωμάτων
ὁρμᾶσθε πάντες, σοῦσθε σὺν παντευχίᾳ,
πληροῦτε θωρακεῖα, κἀπὶ σέλμασιν
πύργων στάθητε, καὶ πυλῶν ἐπ' ἐξόδοις
μίμνοντες εὐθαρσεῖτε, μηδ' ἐπηλύδων
ταρβεῖτ' ἄγαν ὅμιλον· εὖ τελεῖ θεός.
σκοποὺς δὲ κἀγὼ καὶ κατοπτῆρας στρατοῦ
ἔπεμψα, τοὺς πέποιθα μὴ ματᾶν ὁδῷ·
καὶ τῶνδ' ἀκούσας οὔ τι μὴ ληφθῶ δόλῳ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ἐτεόκλεες, φέριστε Καδμείων ἄναξ,
ἥκω σαφῆ τἀκεῖθεν ἐκ στρατοῦ φέρων,
αὐτὸς κατόπτης δ' εἴμ' ἐγὼ τῶν πραγμάτων.
ἄνδρες γὰρ ἑπτὰ θούριοι λοχαγέται,
ταυροσφαγοῦντες ἐς μελάνδετον σάκος
καὶ θιγγάνοντες χερσὶ ταυρείου φόνου,
Ἄρη τ', Ἐνυώ, καὶ φιλαίματον Φόβον
ὡρκωμότησαν ἢ πόλει κατασκαφὰς
θέντες λαπάξειν ἄστυ Καδμείων βίᾳ,
ἢ γῆν θανόντες τήνδε φυράσειν φόνῳ·
μνημεῖά θ' αὑτῶν τοῖς τεκοῦσιν ἐς δόμους
πρὸς ἅρμ' Ἀδράστου χερσὶν ἔστεφον, δάκρυ
λείβοντες· οἶκτος δ' οὔτις ἦν διὰ στόμα·
σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρείᾳ φλέγων

ἔπνει, λεόντων ὡς Ἄρη δεδορκότων.
καὶ τῶνδε πίστις οὐκ ὄκνῳ χρονίζεται·
κληρουμένους δ' ἔλειπον, ὡς πάλῳ λαχὼν
ἕκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχον.
πρὸς ταῦτ' ἀρίστους ἄνδρας ἐκκρίτους πόλεως
πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισι τάγευσαι τάχος·
ἐγγὺς γὰρ ἤδη πάνοπλος Ἀργείων στρατὸς
χωρεῖ, κονίει, πεδία δ' ἀργηστὴς ἀφρὸς
χραίνει σταλαγμοῖς ἱππικῶν ἐκ πνευμόνων.
σὺ δ' ὥστε ναὸς κεδνὸς οἰακοστρόφος
φάρξαι πόλισμα, πρὶν καταιγίσαι πνοὰς
Ἄρεως· βοᾷ γὰρ κῦμα χερσαῖον στρατοῦ.
καὶ τῶνδε καιρὸν ὅστις ὤκιστος λαβέ·
κἀγὼ τὰ λοιπὰ πιστὸν ἡμεροσκόπον
ὀφθαλμὸν ἕξω, καὶ σαφηνείᾳ λόγου
εἰδὼς τὰ τῶν θύραθεν ἀβλαβὴς ἔσει.

ΕΤ. ὦ Ζεῦ τε καὶ Γῆ καὶ πολισσοῦχοι θεοί,
Ἀρά τ' Ἐρινὺς πατρὸς ἡ μεγασθενής,
μή μοι πόλιν γε πρέμνοθεν πανώλεθρον
ἐκθαμνίσητε δηάλωτον, Ἑλλάδος
φθόγγον χέουσαν, καὶ δόμους ἐφεστίους·
ἐλευθέραν δὲ γῆν τε καὶ Κάδμου πόλιν
ζυγοῖσι δουλίοισι μήποτε σχεθεῖν.
γένεσθε δ' ἀλκή· ξυνὰ δ' ἐλπίζω λέγειν·
πόλις γὰρ εὖ πράσσουσα δαίμονας τίει.

ΧΟΡΟΣ.

∪ ∪ ∪ ∪ θρέομαι φοβερὰ μεγάλ' ἄχη·
μεθεῖται στρατός· στρατόπεδον λιπὼν
ῥεῖ πολὺς ὅδε λεὼς πρόδρομος ἱππότας·
αἰθερία κόνις με πείθει φανεῖσ',
ἄναυδος σαφὴς ἔτυμος ἄγγελος. —

ἔλεδεμας πεδιοπλοκτύπος
⟨πο⟩τιχρίμπτεται, [βοᾷ] ποτᾶται, βρέμει δ'
ἀμαχέτου δίκαν ὕδατος ὀροτύπου. —
ἰὼ ἰὼ θεοὶ θεαί τ', ὀρόμενον
κακὸν ἀλεύσατε. —
βοὰ ὑπὲρ τειχέων·
ὁ λεύκασπις ὄρνυται λαὸς εὐ-
τρεπὴ ἐπὶ πτόλιν διώκων ⟨πόδα⟩. —
τίς ἄρα ῥύσεται, τίς ἄρ' ἐπαρκέσει
θεῶν ἢ θεᾶν; —
πότερα δῆτ' ἐγὼ ⟨πάτρια⟩ ποτιπέσω
βρέτη δαιμόνων; —
ἰὼ μάκαρες εὔεδροι, ἀκμάζει βρετέων
ἔχεσθαι. τί μέλλομεν ἀγάστονοι; —
ἀκούετ' ἢ οὐκ ἀκούετ' ἀσπίδων κτύπον;
πέπλων καὶ στεφέων,
εἰ μὴ νῦν, πότ' ἀμφὶ λιτάν' ἕξομεν; —
κτύπον δέδορκα· πάταγος οὐχ ἑνὸς δορός.
τί ῥέξεις, προδώσεις
παλαίχθων Ἄρης, τὰν τεὰν γᾶν; —
ὦ χρυσοπήληξ δαῖμον, ἔπιδ' ἔπιδε πόλιν
⟨τεὰν⟩, ἄν ποτ' εὐφιλήταν ἔθου.

θεοὶ πολίοχοι χθονός, ἴθ' ἄθροοι, Str. 1.
ἴδετε παρθένων
ἱκέσιον λόχον δουλοσύνας ὕπερ.
κῦμα περὶ πτόλιν δοχμολοφᾶν ἀνδρῶν
καχλάζει πνοαῖς Ἄρεος ὀρόμενον.
ἀλλ', ὦ Ζεῦ πάτερ παντελὲς, πάντως
ἄρηξον δαΐων ἅλωσιν.

83 Fortasse γᾶς (ex schol.) ἐλέλιξ' ἐμᾶς πεδί' ὁπλῶν κτύπος·

Ἀργεῖοι δὲ πόλισμα Κάδμου
κυκλοῦνται· φόβος δ' ἀρείων ὅπλων.
διὰ δέ τοι γενῦν ἱππιᾶν
μινύρονται φόνον χαλινοί.
ἑπτὰ δ' ἀγάνορες πρέποντες στρατοῦ
δορυσσοῖς σαγαῖς πύλαις ἑβδόμαις
προσίστανται πάλῳ λαχόντες.

σύ τ', ὦ Διογενὲς φιλόμαχον κράτος, Ant. 1.
ῥυσίπολις γενοῦ,
Παλλὰς, ὅ θ' ἵππιος ποντομέδων ἄναξ
ἰχθυβόλῳ μαχανᾷ, Ποσειδᾶν,
ἐπίλυσιν φόβων, ἐπίλυσιν δίδου.
σύ τ', Ἄρης, φεῦ φεῦ, ἐπώνυμον Κάδμου πόλιν
φύλαξον κήδεσαί τ' ἐναργῶς.
καὶ Κύπρις, ἅτε γένους προμάτωρ,
ἄλευσον· σέθεν γὰρ ἐξ αἵματος
γεγόναμεν· λιταῖσί σε θεοκλύτοις
ἀΰτοῦσαι πελαζόμεσθα.
καὶ σὺ, Λύκει' ἄναξ, Λύκειος γενοῦ
στρατῷ δαΐῳ στονωναυτας.
σύ τ', ὦ Λατογένεια
κούρα, τόξον εὐτυκάζου.

ἐὴ ἐὴ, Str. 2.
ὄτοβον ἁρμάτων ἀμφὶ πόλιν κλύω.
ὦ πότνι' Ἥρα,
ἔλακον ἀξόνων βριθομένων χνόαι.
Ἄρτεμι φίλα,
δοριτίνακτος αἰθὴρ ἐπιμαίνεται.
τί πόλις ἄμμι πάσχει, τί γενήσεται;
ποῖ δ' ἔτι τέλος ἐπάγει θεός;

ἐὴ ἐή, Ant. 2.
ἀκροβόλων ἐπάλξεων λιθὰς ἔρχεται.
ὦ φίλ' Ἄπολλον,
κόναβος ἐν πύλαις χαλκοδέτων σακέων·
παῖ Διός, ὅθεν
πολεμόκραντον ἁγνὸν τέλος ἐν μάχᾳ,
σύ τε, μάκαιρ' ἄνασσ', Ὄγκα πρὸ πτόλεως,
ἑπτάπυλον ἕδος ἐπιρρύου.

ἰὼ παναρκεῖς θεοί, Str. 3.
ἰὼ τέλειοι τέλειαί τε γᾶς
τᾶσδε πυργοφύλακες,
πόλιν δορίπονον μὴ προδῶθ'
ἑτεροφώνῳ στρατῷ.
κλύετε παρθένων κλύετε πανδίκως
χειροτόνους λιτάς.

ἰὼ φίλοι δαίμονες, Ant. 3.
λυτήριοί ⟨τ'⟩ ἀμφιβάντες πόλιν,
δείξαθ' ὡς φιλοπόλεις,
μέλεσθέ θ' ἱερῶν δημίων,
μελόμενοι δ' ἀρήξατε·
φιλοθύτων δέ τοι πόλεος ὀργίων
μνήστορες ἐστέ μοι.

ΕΤ. *Ὑμᾶς ἐρωτῶ, θρέμματ' οὐκ ἀνασχετά,*
ἦ ταῦτ' ἄρωγὰ καὶ πόλει σωτήρια,
στρατῷ τε θάρσος τῷδε πυργηρουμένῳ,
βρέτη πεσούσας πρὸς πολισσούχων θεῶν
αὔειν, λακάζειν, σωφρόνων μισήματα;
μήτ' ἐν κακοῖσι μήτ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ
ξύνοικος εἴην τῷ γυναικείῳ γένει.

κρατοῦσα μὲν γὰρ οὐχ ὁμιλητὸν θράσος,
δείσασα δ' οἴκῳ καὶ πόλει πλέον κακόν.
καὶ νῦν πολίταις τάσδε διαδρόμους φυγὰς
θεῖσαι διερροθήσατ' ἄψυχον κάκην·
τὰ τῶν θύραθεν δ' ὡς ἄριστ' ὀφέλλεται,
αὐτοὶ δ' ὑφ' αὑτῶν ἔνδοθεν πορθούμεθα.
τοιαῦτά τἂν γυναιξὶ συνναίων ἔχοις.
κεἰ μή τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀκούσεται,
ἀνὴρ γυνή τε χὤ τι τῶν μεταίχμιον,
ψῆφος κατ' αὐτῶν ὀλεθρία διοίσεται,
λευστῆρα δήμου δ' οὔ τι μὴ φύγῃ μόρον.
μέλει γὰρ ἀνδρὶ, μὴ γυνὴ βουλευέτω,
τἄξωθεν· ἔνδον δ' οὖσα μὴ βλάβην τίθει.
ἤκουσας ἢ οὐκ ἤκουσας, ἢ κωφῇ λέγω;

ΧΟ. ὦ φίλον Οἰδίπου τέκος, ἔδεισ' ἀκού- Str. 1.
σασα τὸν ἁρματόκτυπον ὄτοβον ὄτοβον,
ὅτε τε σύριγγες ἔκλαγξαν ἑλίτροχοι,
ἱππικῶν τ' ἄπνον πηδαλίων δία
στόμια πυριγενετᾶν χαλινῶν.

ΕΤ. τί οὖν; ὁ ναύτης ἆρα μὴ 'ς πρῷραν φυγὼν
πρύμνηθεν ηὗρε μηχανὴν σωτηρίας,
νεὼς καμούσης ποντίῳ πρὸς κύματι;

ΧΟ. ἀλλ' ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἦλθον ἀρ- Ant. 1.
χαῖα βρέτη, θεοῖς πίσυνος· ⟨ὁ δὲ⟩ νιφάδος
ὅτ' ὀλοᾶς νιφομένας βρόμος ἐν πύλαις,
δὴ τότ' ἤρθην φόβῳ πρὸς μακάρων λιτὰς,
πόλεος ἵν' ὑπερέχοιεν ἀλκάν.

ΕΤ. πύργον στέγειν εὔχεσθε πολέμιον δόρυ·
οὐκοῦν τάδ' ἔσται πρὸς θεῶν; ἀλλ' οὖν θεοὺς
αὐτοὺς ἁλούσης πόλεος ἐκλείπειν λόγος.

ΧΟ. μήποτ' ἐμὸν κατ' αἰῶνα λίποι θεῶν Str. 2.

ἅδε πανάγυρις, μηδ' ἐπίδοιμι τάνδ'
ἀστυδρομουμέναν πόλιν καὶ στράτευμ'
ἁπτόμενον πυρὶ δαΐῳ.
ET. μή μοι θεοὺς καλοῦσα βουλεύου κακῶς·
πειθαρχία γάρ ἐστι τῆς εὐπραξίας
μήτηρ γυνησωτηρος ὧδ' ἔχει λόγος.
XO. ἔστι· θεοῦ δ' ἔτ' ἰσχὺς καθυπερτέρα· Ant. 2.
πολλάκι δ' ἐν κακοῖσι τὸν ἀμάχανον
κἀκ χαλεπᾶς δύας ὕπερθ' ὀμμάτων
κρημναμενᾶν νεφελᾶν ὀρθοῖ.
ET. ἀνδρῶν τάδ' ἐστὶ, σφάγια καὶ χρηστήρια
θεοῖσιν ἔρδειν πολεμίων πειρωμένους·
σὸν δ' αὖ τὸ σιγᾶν καὶ μένειν εἴσω δόμων.
XO. διὰ θεῶν πόλιν νεμόμεθ' ἀδάματον, Str. 3.
δυσμενέων δ' ὄχλον πύργος ἀποστέγει.
τίς τάδε νέμεσις στυγεῖ;
ET. οὔτοι φθονῶ σοι δαιμόνων τιμᾶν γένος·
ἀλλ' ὡς πολίτας μὴ κακοσπλάγχνους τιθῇς,
ἕκηλος ἴσθι μηδ' ἄγαν ὑπερφοβοῦ.
XO. ποτίφατον κλύουσ' ἀνάμιγα πάταγον Ant. 3.
ταρβοσύνῳ φόβῳ τάνδ' ἐς ἀκρόπολιν,
τίμιον ἕδος, ἱκόμαν.
ET. μή νυν, ἐὰν θνήσκοντας ἢ τετρωμένους
πύθησθε, κωκυτοῖσιν ἁρπαλίζετε.
τούτῳ γὰρ Ἄρης βόσκεται, φόνῳ βροτῶν.
XO. καὶ μὴν ἀκούω γ' ἱππικῶν φρυαγμάτων.
ET. μή νυν ἀκούουσ' ἐμφανῶς ἄκου' ἄγαν.
XO. στένει πόλισμα γῆθεν, ὡς κυκλουμένων.
ET. οὐκοῦν ἔμ' ἀρκεῖ τῶνδε βουλεύειν πέρι.

---

225 corruptus.

ΧΟ. δέδοικ', ἀραγμὸς δ' ἐν πύλαις ὀφέλλεται.
ΕΤ. οὐ σῖγα μηδὲν τῶνδ' ἐρεῖς κατὰ πτόλιν;
ΧΟ. ὦ ξυντέλεια, μὴ προδῷς πυργώματα.
ΕΤ. οὐκ ἐς φθόρον σιγῶσ' ἀνασχήσει τάδε;
ΧΟ. θεοὶ πολῖται, μή με δουλείας τυχεῖν.
ΕΤ. αὐτὴ σὺ δουλοῖς καὶ σὲ καὶ πᾶσαν πόλιν.
ΧΟ. ὦ παγκρατὲς Ζεῦ, τρέψον εἰς ἐχθροὺς βέλος.
ΕΤ. ὦ Ζεῦ, γυναικῶν οἷον ὤπασας γένος.
ΧΟ. μοχθηρὸν, ὥσπερ ἄνδρας ὧν ἁλῷ πόλις.
ΕΤ. παλινστομεῖς αὖ θιγγάνουσ' ἀγαλμάτων;
ΧΟ. ἀψυχίᾳ γὰρ γλῶσσαν ἁρπάζει φόβος.
ΕΤ. αἰτουμένῳ μοι κοῦφον εἰ δοίης τέλος.
ΧΟ. λέγοις ἂν ὡς τάχιστα, καὶ τάχ' εἴσομαι.
ΕΤ. σίγησον, ὦ τάλαινα, μὴ φίλους φόβει.
ΧΟ. σιγῶ· σὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον.
ΕΤ. τοῦτ' ἀντ' ἐκείνων τοὔπος αἱροῦμαι σέθεν.
καὶ πρός γε τούτοις, ἐκτὸς οὖσ' ἀγαλμάτων,
εὔχου τὰ κρείσσω ξυμμάχους εἶναι θεούς·
κἀμῶν ἀκούσασ' εὐγμάτων, ἔπειτα σὺ
ὀλολυγμὸν ἱερὸν εὐμενῆ παιάνισον,
Ἑλληνικὸν νόμισμα θυστάδος βοῆς,
θάρσος φίλοις, λύουσα πολεμίων φόβον.
ἐγὼ δὲ χώρας τοῖς πολισσούχοις θεοῖς,
πεδιονόμοις τε κἀγορᾶς ἐπισκόποις,
Δίρκης τε πηγαῖς, χὔδατ' Ἰσμηνοῦ λέγω,
εὖ ξυντυχόντων καὶ πόλεως σεσωσμένης,
μήλοισιν αἱμάσσοντας ἑστίας θεῶν,
ταυροκτονοῦντας θεοῖσιν, ὧδ' ἐπεύχομαι
θύσειν τροπαῖα, δαΐων δ' ἐσθήματα
στέψειν λάφυρα δουρίπληχθ' ἁγνοῖς δόμοις.
τοιαῦτ' ἐπεύχου μὴ φιλοστόνως θεοῖς,

μηδ' ἐν ματαίοις κἀγρίοις ποιφύγμασιν·
οὐ γάρ τι μᾶλλον μὴ φύγῃς τὸ μόρσιμον.
ἐγὼ δ' ἐπάρχους ἓξ ἐμοὶ σὺν ἑβδόμῳ
ἀντηρέτας ἐχθροῖσι τὸν μέγαν τρόπον
εἰς ἑπτατειχεῖς ἐξόδους τάξω μολὼν,
πρὶν ἀγγέλους σπερχνούς τε καὶ ταχυρρόθους
λόγους ἱκέσθαι καὶ φλέγειν χρείας ὕπο.

ΧΟ. *Μέλει, φόβῳ δ' οὐχ ὑπνώσσει κέαρ·* Str. 1.
γείτονες δὲ καρδίας
μέριμναι ζωπυροῦσι τάρβος,
τὸν ἀμφιτειχῆ λεὼν δράκοντας ὥς τις τέκνων
ὑπερδέδοικεν λεχαίων δυσευνάτορας
πάντροφος πελειάς.
τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους
πανδαμὶ πανομιλὶ
στείχουσιν· τί γένωμαι;
τοὶ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοισιν
ἰάπτουσι πολῖται
χερμάδ' ὀκριόεσσαν.
παντὶ τρόπῳ, Διογενεῖς θεοί, πόλιν καὶ στρατὸν
Καδμογενῆ ῥύεσθε.

ποῖον δ' ἀμείψεσθε γαίας πέδον Ant. 1.
τᾶσδ' ἄρειον, ἐχθροῖς
ἀφέντες τὰν βαθύχθον' αἶαν,
ὕδωρ τε Διρκαῖον, εὐτραφέστατον πωμάτων
ὅσων ἵησιν Ποσειδὰν ὁ γαιάοχος
Τηθύος τε παῖδες.
πρὸς τάδ', ὦ πολιοῦχοι
θεοί, τοῖσι μὲν ἔξω
πύργων ἀνδρολέτειραν

. . ῥίψοπλον ἄταν,
ἐμβαλόντες ἄροισθε
κῦδος τοῖσδε πολίταις,
καὶ πόλεως ῥύτορες ⟨ἔστε τ'⟩ εὔεδροί τε στάθητ'
ὀξυγόοις λιταῖσιν.

οἰκτρὸν γὰρ πόλιν ὧδ' ὠγυγίαν Str. 2.
Ἀΐδα προϊάψαι, δορὸς ἄγραν
δουλίαν, ψαφαρᾷ σποδῷ,
ὑπ' ἀνδρὸς Ἀχαιοῦ πεδόθεν
περθομέναν ἀτίμως,
τὰς δὲ κεχειρωμένας ἄγεσθαι,
αἰαῖ, νέας τε καὶ παλαιὰς
ἱππηδὸν πλοκάμων, περιρ-
ρηγνυμένων φαρέων· βοᾷ δ'
ἐκκενουμένα πόλις,
λαΐδος ὀλλυμένας μιξοθρόου·
βαρείας τοι τύχας προταρβῶ.

κλαυτὸν δ' ἀρτιτρόποις ὠμοδρόπων Ant. 2.
νομίμων προπάροιθεν διαμεῖψαι
δωμάτων στυγερὰν ὁδόν.
τί; τὸν φθίμενον γὰρ προλέγω
βέλτερα τῶνδε πράσσειν.
πολλὰ γάρ, εὖτε πτόλις δαμασθῇ,
αἰαῖ, δυστυχῆ τε πράσσει.
ἄλλος δ' ἄλλον ἄγει, φονεύ-
ει, τὰ δὲ πυρφορεῖ· καπνῷ
χραίνεται πόλισμ' ἅπαν·
μαινόμενος δ' ἐπιπνεῖ λαοδάμας
μιαίνων εὐσέβειαν Ἄρης.

κορκορυγαὶ δ' ἀνὰ ἄστυ, ποτὶ πτόλιν δ' Str. 3.

ὀρκάνα πυργῶτις·
πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνὴρ δορὶ καίνεται·
βλαχαὶ δ' αἱματόεσσαι
τῶν ἐπιμαστιδίων
ἀρτιτρεφεῖς βρέμονται.
ἁρπαγαὶ δὲ διαδρομᾶν ὁμαίμονες·
ξυμβολεῖ φέρων φέροντι,
καὶ κενὸς κενὸν καλεῖ,
ξύννομον θέλων ἔχειν,
οὔτε μεῖον οὔτ' ἴσον λελιμμένοι.
ποῖ' ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι λόγος πάρα;

παντοδαπὸς δὲ καρπὸς χαμάδις πεσὼν Ant. 3.
ἀλγύνει κυρήσας,
πικρὸν δ' ὄμμα θαλαμηπόλων·
πολλὰ δ' ἀκριτόφυρτος
γᾶς δόσις οὐτιδανοῖς
ἐν ῥοθίοις φορεῖται.
δμωΐδες δὲ καινοπήμονες νέαι
τλάμον' αἶσαν αἰχμάλωτον,
ἀνδρὸς εὐτυχοῦντος αἷς
δυσμενοῦς ὑπερτέρου
ἐλπίς ἐστι νύκτερον τέλος μολεῖν,
παγκλαύτων ἀλγέων ἐπίρροθον.

Ὁ τοι κατόπτης, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, στρατοῦ
πευθώ τιν' ἡμῖν, ὦ φίλαι, νέαν φέρει,
σπουδῇ διώκων πομπίμους χνόας ποδοῖν. —
καὶ μὴν ἄναξ ὅδ' αὐτὸς Οἰδίπου τόκος
εἰσ' ἀρτίκολλον ἀγγέλου λόγον μαθεῖν·
σπουδὴ δὲ καὶ τοῦδ' οὐκ ἀπαρτίζει πόδα.

ΑΓ. λέγοιμ' ἂν εἰδὼς εὖ τὰ τῶν ἐναντίων,
ὥς τ' ἐν πύλαις ἕκαστος εἴληχεν πάλῳ.
Τυδεὺς μὲν ἤδη πρὸς πύλαισι Προιτίσιν
βρέμει, πόρον δ' Ἰσμηνὸν οὐκ ἐᾷ περᾶν
ὁ μάντις· οὐ γὰρ σφάγια γίγνεται καλά.
Τυδεὺς δὲ μαργῶν καὶ μάχης λελιμμένος
μεσημβριναῖς κλαγγαῖσιν ὡς δράκων βοᾷ·
θείνει δ' ὀνείδει μάντιν Οἰκλείδην σοφὸν,
σαίνειν μόρον τε καὶ μάχην ἀψυχίᾳ.
τοιαῦτ' ἀϋτῶν τρεῖς κατασκίους λόφους
σείει, κράνους χαίτωμ', ὑπ' ἀσπίδος δὲ τῷ
χαλκήλατοι κλάζουσι κώδωνες φόβον·
ἔχει δ' ὑπέρφρον σῆμ' ἐπ' ἀσπίδος τόδε,
φλέγονθ' ὑπ' ἄστροις οὐρανὸν τετυγμένον·
λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσῳ σάκει,
πρέσβιστον ἄστρων, νυκτὸς ὀφθαλμὸς, πρέπει.
τοιαῦτ' ἀλύων ταῖς ὑπερκόμποις σαγαῖς
βοᾷ παρ' ὄχθαις ποταμίαις, μάχης ἐρῶν,
ἵππος χαλινῶν ὣς κατασθμαίνων μένει,
ὅστις βοὴν σάλπιγγος ὀρ<θίαν κλύει>.
τίν' ἀντιτάξεις τῷδε; τίς Προίτου πυλῶν
κλήθρων λυθέντων προστατεῖν φερέγγυος;
ΕΤ. κόσμον μὲν ἀνδρὸς οὔτιν' ἂν τρέσαιμ' ἐγὼ,
οὐδ' ἑλκοποιὰ γίγνεται τὰ σήματα·
λόφοι δὲ κώδων τ' οὐ δάκνουσ' ἄνευ δορός.
καὶ νύκτα ταύτην ἣν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος
ἄστροισι μαρμαίρουσαν οὐρανοῦ κυρεῖν,
τάχ' ἂν γένοιτο μάντις ἀνοία τινί.
εἰ γὰρ θανόντι νὺξ ἐπ' ὄμμασιν πέσοι,
τῷ τοι φέροντι σῆμ' ὑπέρκομπον τόδε
γένοιτ' ἂν ὀρθῶς ἐνδίκως τ' ἐπώνυμον,

καὐτὸς καθ' αὑτοῦ τήνδ' ὕβριν μαντεύσεται.
ἐγὼ δὲ Τυδεῖ κεδνὸν Ἀστακοῦ τόκον
τῶνδ' ἀντιτάξω προστάτην πυλωμάτων,
μάλ' εὐγενῆ τε καὶ τὸν Αἰσχύνης θρόνον
τιμῶντα καὶ στυγοῦνθ' ὑπέρφρονας λόγους.
αἰσχρῶν γὰρ ἀργός, μὴ κακὸς δ' εἶναι φιλεῖ.
σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν, ὧν Ἄρης ἐφείσατο,
ῥίζωμ' ἀνεῖται, κάρτα δ' ἔστ' ἐγχώριος,
Μελάνιππος. ἔργον δ' ἐν κύβοις Ἄρης κρινεῖ·
Δίκη δ' ὁμαίμων κάρτα νιν προστέλλεται
εἴργειν τεκούσῃ μητρὶ πολέμιον δόρυ.

ΧΟ. τὸν ἁμὸν νυν ἀντίπαλον εὐτυχεῖν Str. 1.
θεοὶ δοῖεν, ὡς διὰ δίκας πόλεως
πρόμαχος ὄρνυται· τρέμω δ' αἱματη-
φόρους μόρους ὑπὲρ φίλων ὀλομένων ἰδέσθαι.

ΑΓ. τούτῳ μὲν οὕτως εὐτυχεῖν δοῖεν θεοί·
Καπανεὺς δ' ἐπ' Ἠλέκτραισιν εἴληχεν πύλαις,
γίγας ὅδ' ἄλλος τοῦ πάρος λελεγμένου
μείζων, ὁ κόμπος δ' οὐ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ,
πύργοις δ' ἀπειλεῖ δείν', ἃ μὴ κραίνοι τύχη·
θεοῦ τε γὰρ θέλοντος ἐκπέρσειν πόλιν
καὶ μὴ θέλοντός φησιν, οὐδὲ τὰν Διὸς
ἔριν πέδοι σκήψασαν ἐμποδὼν σχεθεῖν·
τὰς δ' ἀστραπάς τε καὶ κεραυνίους βολὰς
μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν προσῄκασεν.
ἔχει δὲ σῆμα γυμνὸν ἄνδρα πυρφόρον,
φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χεροῖν ὡπλισμένη·
χρυσοῖς δὲ φωνεῖ γράμμασιν „πρήσω πόλιν.“
τοιῷδε φωτὶ πέμπε, τίς ξυστήσεται,
τίς ἄνδρα κομπάζοντα μὴ τρέσας μενεῖ;

ΕΤ. καὶ τῷδε κέρδει κέρδος ἄλλο τίκτεται.

τῶν τοι ματαίων ἀνδράσιν φρονημάτων
ἡ γλῶσσ' ἀληθὴς γίγνεται κατήγορος.
Καπανεὺς δ' ἀπειλεῖν ἄρα παρεσκευασμένος,
θεοὺς ἀτίζων κἀπογυμνάζων στόμα
χαρᾷ ματαίᾳ θνητὸς ὢν εἰς οὐρανὸν
πέμπει γεγωνὰ Ζηνὶ κυμαίνοντ' ἔπη.
πέποιθα δ' αὐτῷ ξὺν δίκῃ τὸν πυρφόρον
ἥξειν κεραυνόν, οὐδὲν ἐξῃκασμένον
μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν τοῖς ἡλίου.
ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ, κεἰ στόμαργός ἐστ' ἄγαν,
αἴθων τέτακται λῆμα, Πολυφόντου βία,
φερέγγυον φρούρημα, προστατηρίας
Ἀρτέμιδος εὐνοίαισι σύν τ' ἄλλοις θεοῖς.
λέγ' ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα.

ΧΟ. *ὄλοιθ' ὃς πόλει μεγάλ' ἐπεύχεται,* Ant. 1.
κεραυνοῦ δέ νιν βέλος ἐπισχέθοι,
πρὶν ἐμὸν ἐσθορεῖν δόμον, πωλικῶν θ'
ἑδωλίων ὑπερκόπῳ δορί ποτ' ἐκλαπάξαι.

ΑΓ. *καὶ μὴν τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις*
λέξω· τρίτῳ γὰρ Ἐτεόκλῳ τρίτος πάλος
ἐξ ὑπτίου 'πήδησεν εὐχάλκου κράνους,
πύλαισι Νηΐσταισι προσβαλεῖν λόχον.
ἵππους δ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν ἐμβριμωμένας
δινεῖ, θελούσας πρὸς πύλαις πεπτωκέναι.
φιμοὶ δὲ συρίζουσι βάρβαρον νόμον,
μυκτηροκόμποις πνεύμασιν πληρούμενοι.
ἐσχημάτισται δ' ἀσπὶς οὐ σμικρὸν τρόπον·
ἀνὴρ ὁπλίτης κλίμακος προσαμβάσεις
στείχει πρὸς ἐχθρῶν πύργον, ἐκπέρσαι θέλων·
βοᾷ δὲ χοὖτος γραμμάτων ἐν ξυλλαβαῖς,
ὡς οὐδ' ἂν Ἄρης σφ' ἐκβάλοι πυργωμάτων.

καὶ τῷδε φωτὶ πέμπε τὸν φερέγγυον
πόλεως ἀπείργειν τῆσδε δούλιον ζυγόν.

ΕΤ. πέμποιμ' ἂν ἤδη τόνδε, σὺν τύχῃ δέ τῳ
* * * * * * * * * * * * *
καὶ δὴ πέπεμπται, κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων
Μεγαρεὺς, Κρέοντος σπέρμα τοῦ σπαρτῶν γένους,
ὃς οὔτι μάργων ἱππικῶν φρυαγμάτων
βρόμον φοβηθεὶς ἐκ πυλῶν χωρήσεται,
ἀλλ' ἢ θανὼν τροφεῖα πληρώσει χθονὶ,
ἢ καὶ δύ' ἄνδρε καὶ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος
ἑλὼν λαφύροις δῶμα κοσμήσει πατρός.
κόμπαζ' ἐπ' ἄλλῳ, μηδέ μοι φθόνει λόγων.

ΧΟ. ἐπεύχομαι δὴ τάδε μέν σε τυχεῖν, Str. 2.
ἰὼ πρόμαχ' ἐμῶν δόμων, τοῖσι δὲ δυστυχεῖν.
ὡς δ' ὑπέραυχα βάζουσιν ἐπὶ πτόλει
μαινομένᾳ φρενὶ, τώς νιν
Ζεὺς νεμέτωρ ἐπίδοι κοταίνων.

ΑΓ. τέταρτος ἄλλος, γείτονας πύλας ἔχων
Ὄγκας Ἀθάνας, ξὺν βοῇ παρίσταται,
Ἱππομέδοντος σχῆμα καὶ μέγας τύπος.
* * * * * * * * * * * * *
ἅλω δὲ πολλὴν, ἀσπίδος κύκλον λέγω,
ἔφριξα δινήσαντος· οὐκ ἄλλως ἐρῶ.
ὁ σηματουργὸς δ' οὔ τις εὐτελὴς ἄρ' ἦν
ὅστις τόδ' ἔργον ὤπασεν πρὸς ἀσπίδι,
Τυφῶν' ἱέντα πύρπνοον διὰ στόμα
λιγνὺν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς κάσιν.
ὄφεων δὲ πλεκτάναισι περίδρομον κύτος
προσηδάφισται κοιλογάστορος κύκλου.
αὐτὸς δ' ἐπηλάλαξεν, ἔνθεος δ' Ἄρει
βακχᾷ πρὸς ἀλκὴν Θυιὰς ὣς φόβον βλέπων.

τοιοῦδε φωτὸς πεῖραν εὖ φυλακτέον·
φοῖτος γὰρ ἤδη πρὸς πύλαις κομπάζεται.

ΕΤ. πρῶτον μὲν Ὄγκα Παλλὰς ἥδ' ἀγχίπτολις
πύλαισι (γείτων) ἀνδρὸς ἐχθαίρουσ' ὕβριν
εἴρξει νεοσσῶν ὡς δράκοντα δύσχιμον·
Ὑπέρβιος δὲ, κεδνὸς Οἴνοπος τόκος
ἀνὴρ κατ' ἄνδρα τοῦτον ᾑρέθη, θέλων
ἐξιστορῆσαι μοῖραν ἐν χρείᾳ τύχης,
οὔτ' εἶδος οὔτε θυμὸν οὐδ' ὅπλων σχέσιν
μωμητός· Ἑρμῆς δ' εὐλόγως ξυνήγαγεν.
ἐχθρὸς γὰρ ἀνὴρ ἀνδρὶ τῷ ξυστήσεται,
ξυνοίσετον δὲ πολεμίους ἐπ' ἀσπίδων
θεούς· ὁ μὲν γὰρ πύρπνοον Τυφῶν' ἔχει,
Ὑπερβίῳ δὲ Ζεὺς πατὴρ ἐπ' ἀσπίδος
σταδαῖος ἧσται, διὰ χερὸς βέλος φλέγων·
τοιάδε μέντοι προσφίλεια δαιμόνων.
πρὸς τῶν κρατούντων δ' ἐσμὲν, οἱ δ' ἡσσωμένων,
εἰ Ζεύς γε Τυφῶ καρτερώτερος μάχῃ,
κοὔπω τις εἶδε Ζῆνά του νικώμενον.
εἰκὸς δὲ πράξειν κἄνδρας ὧδ' ἀντιστάτας·
Ὑπερβίῳ τε πρὸς λόγον τοῦ σήματος
σωτὴρ γένοιτ' ἂν Ζεὺς ἐπ' ἀσπίδος τυχών.

ΧΟ. πέποιθα τὸν ⟨δὴ⟩ Διὸς ἀντίτυπον Ant. 2.
ἔχοντ' ἄφιλον ἐν σάκει τοῦ χθονίου δέμας
δαίμονος, ἐχθρὸν εἴκασμα βροτοῖς τε καὶ
δαροβίοισι θεοῖσιν,
πρόσθε πυλᾶν κεφαλὰν ἰάψειν.

ΑΓ. οὕτως γένοιτο. τὸν δὲ πέμπτον αὖ λέγω,
πέμπταισι προσταχθέντα Βορραίαις πύλαις,
τύμβον κατ' αὐτὸν Διογενοῦς Ἀμφίονος·
ὄμνυσι δ' αἰχμὴν ἣν ἔχει μᾶλλον θεοῦ

σέβειν πεποιθὼς ὀμμάτων θ' ὑπέρτερον, 530
ἦ μὴν λαπάξειν ἄστυ Καδμείων βίᾳ
Διός· τόδ' αὐδᾷ μητρὸς ἐξ ὀρεσκόου
βλάστημα καλλίπρῳρον, ἀνδρόπαις ἀνήρ.
στείχει δ' ἴουλος ἄρτι διὰ παρηΐδων,
ὥρας φυούσης, ταρφὺς ἀντέλλουσα θρίξ. 535
ὁ δ' ὠμὸν, οὔτι παρθένων ἐπώνυμον,
φρόνημα, γοργὸν δ' ὄμμ' ἔχων, προσίσταται, 537
Παρθενοπαῖος Ἀρκάς. ὁ δὲ τοιόσδ' ἀνὴρ, 547
μέτοικος, Ἄργει δ' ἐκτίνων καλὰς τροφὰς, 548
πύργοις ἀπειλεῖ τοῖσδ' ἃ μὴ κραίνοι θεός. 549
οὐ μὴν ἀκόμπαστός γ' ἐφίσταται πύλαις· 538
τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος ἐν χαλκηλάτῳ
σάκει, κυκλωτῷ σώματος προβλήματι, 540
Σφίγγ' ὠμόσιτον προσμεμηχανημένην
γόμφοις ἐνώμα, λαμπρὸν ἔκκρουστον δέμας,
φέρει δ' ὑφ' αὑτῇ φῶτα Καδμείων ἕνα,
ὡς πλεῖστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἰάπτεσθαι βέλη.
ἐλθὼν δ' ἔοικεν οὐ καπηλεύσειν μάχην, 545
μακρᾶς κελεύθου δ' οὐ καταισχυνεῖν πόρον. 546

ΕΤ. * * * * * * * * * * * * *
εἰ γὰρ τύχοιεν ὧν φρονοῦσι πρὸς θεῶν 550
* * * * * * * * * * * * *
αὐτοῖς ἐκείνοις ἀνοσίοις κομπάσμασιν,
ἦ τἂν πανώλεις παγκάκως τ' ὀλοίατο.
ἔστιν δὲ καὶ τῷδ', ὃν λέγεις τὸν Ἀρκάδα,
ἀνὴρ ἄκομπος, χεὶρ δ' ὁρᾷ τὸ δράσιμον,
Ἄκτωρ ἀδελφὸς τοῦ πάρος λελεγμένου· 555
ὃς οὐκ ἐάσει γλῶσσαν ἐργμάτων ἄτερ
εἴσω πυλῶν ῥέουσαν ἀλδαίνειν κακὰ,
οὐδ' εἰσαμεῖψαι θηρὸς ἐχθίστου δάκος

[εἰκὼ φέροντα πολεμίας ἐπ' ἀσπίδος].
ἔξωθεν εἰκὼν τῷ φέροντι μέμψεται
πυκνοῦ κροτησμοῦ τυγχάνουσ' ὑπὸ πτόλιν.
θεῶν θελόντων ⟨τά⟩δ' ἂν ἀληθεύσαιμ' ἐγώ.
ΧΟ. ἱκνεῖται λόγος διὰ στηθέων, Str. 3.
τριχὸς δ' ὀρθίας πλόκαμος ἵσταται,
μεγάλα μεγαληγόρων
κλύουσ' ἀνοσίων ἀνδρῶν. εἴθε γὰρ
θεοὶ τούσδ' ὀλέσειαν ἐν γᾷ.
ΑΓ. ἕκτον λέγοιμ' ἂν ἄνδρα σωφρονέστατον,
ἀλκήν τ' ἄριστον, μάντιν, Ἀμφιάρεω βίαν·
Ὁμολωΐσιν δὲ πρὸς πύλαις τεταγμένος
κακοῖσι βάζει πολλὰ Τυδέως βίαν,
τὸν ἀνδροφόντην, τὸν πόλεως ταράκτορα,
μέγιστον Ἄργει τῶν κακῶν διδάσκαλον,
Ἐρινύος κλητῆρα, πρόσπολον φόνου,
κακῶν τ' Ἀδράστῳ τῶνδε βουλευτήριον.
καὶ τὸν σὸν αὖθις προσ⟨θροῶν ὁμόσ⟩πορον
ἐξυπτιάζων ὄμμα Πολυνείκους βίαν,
δίς τ' ἐν τελευτῇ τοὔνομ' ἐνδατούμενος,
καλεῖ· λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα·
"ἦ τοῖον ἔργον καὶ θεοῖσι προσφιλές,
καλόν τ' ἀκοῦσαι καὶ λέγειν μεθυστέροις,
πόλιν πατρῴαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
πορθεῖν, στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβεβληκότα;
μητρός τε πηγὴν τίς κατασβέσει δίκη;
πατρίς τε γαῖα σῆς ὑπὸ σπουδῆς δορὸς
ἁλοῦσα πῶς σοι ξύμμαχος γενήσεται;
ἔγωγε μὲν δὴ τήνδε πιανῶ χθόνα,
μάντις κεκευθὼς πολεμίας ὑπὸ χθονός.
μαχώμεθ', οὐκ ἄτιμον ἐλπίζω μόρον."

τοιαῦθ' ὁ μάντις ἀσπίδ' εὔκυκλον νέμων
πάγχαλκον ηὔδα· σῆμα δ' οὐκ ἐπῆν κύκλῳ.
οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος, ἀλλ' εἶναι θέλει,
βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος,
ἐξ ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα.
τούτῳ σοφούς τε κἀγαθοὺς ἀντηρέτας
πέμπειν ἐπαινῶ· δεινὸς ὃς θεοὺς σέβει.

ΕΤ. *φεῦ τοῦ ξυναλλάσσοντος ὄρνιθος βροτοῖς*
δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυσσεβεστάτοις.
ἐν παντὶ πράγει δ' ἔσθ' ὁμιλίας κακῆς
κάκιον οὐδὲν, καρπὸς οὐ κομιστέος·
ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται.
ἢ γὰρ ξυνεισβὰς πλοῖον εὐσεβὴς ἀνὴρ
ναύταισι θερμοῖς ἐν πανουργίᾳ τινὶ
ὄλωλεν ἀνδρῶν σὺν θεοπτύστῳ γένει,
ἢ ξὺν πολίταις ἀνδράσιν δίκαιος ὢν
ἐχθροξένοις τε καὶ θεῶν ἀμνήμοσιν
ταὐτοῦ κυρήσας ἐνδίκως ἀγρεύματος,
πληγεὶς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳ 'δάμη.
οὕτως δ' ὁ μάντις, υἱὸν Οἰκλέους λέγω,
σώφρων δίκαιος ἀγαθὸς εὐσεβὴς ἀνὴρ,
μέγας προφήτης, ἀνοσίοισι συμμιγεὶς
θρασυστόμοισιν ἀνδράσιν βίᾳ φρενῶν,
τείνουσι πομπὴν τὴν μακρὰν πάλιν μολεῖν
Διὸς θέλοντος ξυγκαθελκυσθήσεται.
δοκῶ μὲν οὖν σφε μηδὲ προσβαλεῖν πύλαις,
οὐχ ὡς ἄθυμον οὐδὲ λήματος κάκῃ,
ἀλλ' οἶδεν ὥς σφε χρὴ τελευτῆσαι μάχῃ,
εἰ καρπός ἐστι θεσφάτοισι Λοξίου.
ὅμως δ' ἐπ' αὐτῷ φῶτα Λασθένους βίαν
ἐχθρόξενον πυλωρὸν ἀντιτάξομεν,

γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δ' ἡβῶσαν φύει,
φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια·
ποδώκες οἶμα, χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται
παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἁρπάσαι δόρυ.
θεοῦ δὲ δῶρόν ἐστιν εὐτυχεῖν βροτούς.

ΧΟ. κλύοντες θεοὶ δικαίας λιτὰς Ant. 3.
ἡμετέρας τελεῖθ', ὡς πόλις εὐτυχῇ,
δορίπονα κάκ' ἐκτρέπον-
τες εἰς ἐπιμόλους· πύργων δ' ἔκτοθεν
βαλὼν Ζεύς σφε κάνοι κεραυνῷ.

ΑΓ. τὸν ἕβδομον δὴ τὸν πρὸς ἑβδόμαις πύλαις
λέξω, τὸν αὐτοῦ σοῦ κασίγνητον, πόλει
οἵας ἀρᾶται καὶ κατεύχεται τύχας.
πύργοις ἐπεμβὰς κἀπικηρυχθεὶς χθονὶ
ἁλώσιμον παιᾶν' ἐπεξιακχάσας,
σοὶ ξυμφέρεσθαι καὶ κτανὼν θανεῖν πέλας

. . . .

ἢ ζῶντ' ἀτιμαστῆρα τὼς ἀνδρηλάτην
φυγῇ τὸν αὐτὸν τόνδε τίσασθαι τρόπον.
τοιαῦτ' ἀϋτεῖ καὶ θεοὺς γενεθλίους
καλεῖ πατρῴας γῆς ἐποπτῆρας λιτῶν
τῶν ὧν γενέσθαι πάγχυ Πολυνείκους βία.
ἔχει δὲ καινοπηγὲς εὔθετον σάκος
διπλοῦν τε σῆμα προσμεμηχανημένον.
χρυσήλατον γὰρ ἄνδρα τευχηστὴν ἰδεῖν
ἄγει γυνή τις σωφρόνως ἡγουμένη.
Δίκη δ' ἄρ' εἶναί φησιν, ὡς τὰ γράμματα
λέγει "κατάξω δ' ἄνδρα τόνδε καὶ πόλιν
ἕξει πατρῴων δωμάτων τ' ἐπιστροφάς."
τοιαῦτ' ἐκείνων ἐστὶ τἀξευρήματα.
σὺ δ' αὐτὸς ἤδη γνῶθι τίνα πέμπειν δοκεῖ

. . . .
ὡς οὔποτ' ἀνδρὶ τῷδε κηρυκευμάτων
μέμψει, σὺ δ' αὐτὸς γνῶθι ναυκληρεῖν πόλιν.

ΕΤ. ὦ θεομανές τε καὶ θεῶν μέγα στύγος,
ὦ πανδάκρυτον ἁμὸν Οἰδίπου γένος·
ὤμοι, πατρὸς δὴ νῦν ἀραὶ τελεσφόροι.
ἀλλ' οὔτε κλάειν οὔτ' ὀδύρεσθαι πρέπει,
μὴ καὶ τεκνωθῇ δυσφορώτερος γόος.
ἐπωνύμῳ δὲ κάρτα, Πολυνείκη λέγω,
τάχ' εἰσόμεσθα τοὐπίσημ' ὅποι τελεῖ,
εἴ νιν κατάξει χρυσότευκτα γράμματα
ἐπ' ἀσπίδος φλύοντα σὺν φοίτῳ φρενῶν.
εἰ δ' ἡ Διὸς παῖς παρθένος Δίκη παρῆν
ἔργοις ἐκείνου καὶ φρεσὶν, τάχ' ἂν τόδ' ἦν·
ἀλλ' οὔτε νιν φυγόντα μητρόθεν σκότον,
οὔτ' ἐν τροφαῖσιν, οὔτ' ἐφηβήσαντά πω,
οὔτ' ἐν γενείου ξυλλογῇ τριχώματος,
Δίκη προσεῖδε καὶ κατηξιώσατο·
οὐδ' ἐν πατρῴας μὴν χθονὸς κακουχίᾳ
οἶμαί νιν αὐτῷ νῦν παραστατεῖν πέλας,
ἢ δῆτ' ἂν εἴη πανδίκως ψευδώνυμος
Δίκη, ξυνοῦσα φωτὶ παντόλμῳ φρένας.
τούτοις πεποιθὼς εἶμι καὶ ξυστήσομαι
αὐτός· τίς ἄλλος μᾶλλον ἐνδικώτερος;
ἄρχοντί τ' ἄρχων καὶ κασιγνήτῳ κάσις,
ἐχθρὸς σὺν ἐχθρῷ στήσομαι. φέρ' ὡς τάχος
κνημῖδας, αἰχμὴν, καὶ πετρῶν προβλήματα.

ΧΟ. μὴ, φίλτατ' ἀνδρῶν, Οἰδίπου τέκος, γένῃ
ὀργὴν ὁμοῖος τῷ κάκιστ' αὐδωμένῳ·
ἀλλ' ἄνδρας Ἀργείοισι Καδμείους ἅλις
ἐς χεῖρας ἐλθεῖν· αἷμα γὰρ καθάρσιον.

ἀνδροῖν δ' ὁμαίμοιν θάνατος ὧδ' αὐτοκτόνος,
οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος.

ΕΤ. εἴπερ κακὸν φέροι τις αἰσχύνης ἄτερ,
ἔστω· μόνον γὰρ κέρδος ἐν τεθνηκόσιν·
κακῶν δὲ κᾀσχρῶν οὔτιν' εὐκλείαν ἐρεῖς.

ΧΟ. τί μέμονας, τέκνον; μή τί σε θυμοπλη- Str. 1.
θὴς δορίμαργος ἄτα φερέτω· κακοῦ δ'
ἔκβαλ' ἔρωτος ἀρχάν.

ΕΤ. ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα κάρτ' ἐπισπέρχει θεός,
ἴτω κατ' οὖρον κῦμα Κωκυτοῦ λαχὸν
Φοίβῳ στυγηθὲν πᾶν τὸ Λαΐου γένος.

ΧΟ. ὠμοδακής σ' ἄγαν ἵμερος ἐξοτρύ- Ant. 1.
νει πικρόκαρπος ἀνδροκτασίαν τελεῖν
αἵματος οὐ θεμιστοῦ.

ΕΤ. φίλου γὰρ ἐχθρά μοι πατρὸς μέλαιν' Ἀρὰ
ξηροῖς ἀκλαύτοις ὄμμασιν προσιζάνει,
λέγουσα κέρδος πρότερον ὑστέρου μόρου.

ΧΟ. ἀλλὰ σὺ μὴ 'ποτρύνου· κακὸς οὐ κεκλή- Str. 2.
σει βίον εὖ κυρήσας· μελάναιγις ἐκ δ'
εἶσι δόμων Ἐρινύς, ὅταν ἐκ χερῶν
θεοὶ θυσίαν δέχωνται.

ΕΤ. θεοῖς μὲν ἤδη πως παρημελήμεθα,
χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν ὀλομένων θαυμάζεται·
τί οὖν ἔτ' ἂν σαίνοιμεν ὀλέθριον μόρον;

ΧΟ. νῦν ὅτε σοι παρέστακεν· ἐπεὶ δαίμων Ant. 2.
λήματος ἐν τροπαίᾳ χρονίᾳ μεταλ-
λακτὸς ἴσως ἂν ἔλθοι θελεμωτέρῳ
πνεύματι· νῦν δ' ἔτι ζεῖ.

ΕΤ. ἐξέζεσεν γὰρ Οἰδίπου κατεύγματα·
ἄγαν δ' ἀληθεῖς ἐνυπνίων φαντασμάτων
ὄψεις, πατρῴων χρημάτων δατήριοι.

ΧΟ. *πιθοῦ γυναιξὶ, καίπερ οὐ στέργων ὅμως.*
ΕΤ. *λέγοιτ' ἂν ὧν ἄνη τις· οὐδὲ χρὴ μακράν.*
ΧΟ. *μὴ 'λθῃς ὁδοὺς σὺ τάσδ' ἐφ' ἑβδόμαις πύλαις.*
ΕΤ. *τεθηγμένον τοί μ' οὐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγῳ.*
ΧΟ. . . . .
ΕΤ. *νίκην γε μέντοι καὶ κακὴν τιμᾷ θεός.*
ΧΟ. . . . .
ΕΤ. *οὐκ ἄνδρ' ὁπλίτην τοῦτο χρὴ στέργειν ἔπος.*
ΧΟ. *ἀλλ' αὐτάδελφον αἷμα δρέψασθαι θέλεις;*
ΕΤ. *θεῶν διδόντων οὐκ ἂν ἐκφύγοι κακά.*

ΧΟ. *Πέφρικα τὰν ὠλεσίοικον* Str. 1.
θεὸν, οὐ θεοῖς ὁμοίαν,
παναλαθῆ κακόμαντιν,
πατρὸς εὐκταίαν 'Ερινὺν
τελέσαι τὰς περιθύμους
κατάρας Οἰδιπόδα βλαψίφρονος·
παιδολέτωρ δ' ἔρις ἅδ' ὀτρύνει.

ξένος δὲ κλήρους ἐπινωμᾷ Ant. 1.
Χάλυβος Σκυθᾶν ἄποικος,
κτεάνων χρηματοδαίτας
πικρὸς, ὠμόφρων σίδαρος,
χθόνα ναίειν διαπήλας,
ὁπόσαν καὶ φθιμένοισιν κατέχειν,
τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους.

ἐπειδὰν αὐτοκτόνως Str. 2.
αὐτοδάϊκτοι θάνωσιν,
καὶ χθονία κόνις πίῃ
μελαμπαγὲς αἷμα φοίνιον,

τίς ἂν καθαρμοὺς πόροι,
τίς ἄν σφε λούσειεν; ὢ
πόνοι δόμων νέοι παλαι-
οῖσι συμμιγεῖς κακοῖς.

παλαιγενῆ γὰρ λέγω Ant. 2.
παρβασίαν ὠκύποινον·
αἰῶνα δ' ἐς τρίτον μένει·
Ἀπόλλωνος εὖτε Λάϊος
βίᾳ, τρὶς εἰπόντος ἐν
μεσομφάλοις Πυθικοῖς
χρηστηρίοις θνάσκοντα γέν-
νας ἄτερ σῴζειν πόλιν,

κρατηθεὶς ἐκ φίλων ἀβουλιᾶν Str. 3.
ἐγείνατο μὲν μόρον αὑτῷ,
πατροκτόνον Οἰδιπόδαν,
ὅστε ματρὸς ἁγνὰν
σπείρας ἄρουραν, ἵν' ἐτράφη,
ῥίζαν αἱματόεσσαν
ἔτλα· παράνοια συνᾶγε
νυμφίους φρενώλεις.

κακῶν δ' ὥσπερ θάλασσα κῦμ' ἄγει. Ant. 3.
τὸ μὲν πίτνον, ἄλλο δ' ἀείρει
τρίχαλον, ὃ καὶ περὶ πρύ-
μναν πόλεως καχλάζει.
μεταξὺ δ' ἄλκαρ δι' ὀλίγῳ
τείνει πύργος ἐν εὔρει.
δέδοικα δὲ σὺν βασιλεῦσι
μὴ πόλις δαμασθῇ.

τέλειαι γὰρ παλαιφάτων ἀρᾶν Str. 4.

βαρεῖαι καταλλαγαί·
τὰ δ' ὀλοὰ πενομένους παρέρχεται,
πρόπρυμνα δ' ἐκβολὰν φέρει
ἀνδρῶν ἀλφηστᾶν
ὄλβος ἄγαν παχυνθείς.

τίν' ἀνδρῶν γὰρ τοσόνδ' ἐθαύμασάν τ' Ant. 4.
ἐν οἴκοις ξυνέστιοι,
πόλεος ὁ πολύβατός τ' ἀγὼν βροτῶν,
ὅσον τότ' Οἰδίπουν τίον,
τὰν ἁρπαξάνδραν
κῆρ' ἀφελόντα χώρας;

ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων ἐγένετο μέλεος ἀθλίων
γάμων, Str. 5.
ἐπ' ἄλγει δυσφορῶν
μαινομένᾳ κραδίᾳ
δίδυμα κάκ' ἐτέλεσεν·
πατροφόνῳ χερὶ τῶν
κρεισσοτέκνων ὀμμάτων ἐπλάγχθη·

τέκνοισιν δ' ἀρὰς ἐφῆκεν ἐπικότους τροφᾶς,
αἰαῖ, Ant. 5.
πικρογλώσσους ἀράς,
καί σφε σιδαρονόμῳ
διὰ χερί ποτε λαχεῖν
κτήματα· νῦν δὲ τρέω
μὴ τελέσῃ καμψίπους Ἐρινύς.

ΑΓ. Θαρσεῖτε, παῖδες μητέρων τεθραμμέναι
* * * * * * * * * * * * *
ΧΟ. πόλις πέφευγεν ἥδε δούλιον ζυγόν;

ΑΓ. πέπτωκεν ἀνδρῶν ὀβρίμων κομπάσματα·
πόλις δ' ἐν εὐδίᾳ τε καὶ κλυδωνίου 795
πολλαῖσι πληγαῖς ἄντλον οὐκ ἐδέξατο.
ΧΟ. στέγει δὲ πύργος, καὶ πύλας φερεγγύοις
ἐφαρξάμεσθα μονομάχοισι προστάταις;
ΑΓ. καλῶς ἔχει τὰ πλεῖστ' ἐν ἓξ πυλώμασιν·
τὰς δ' ἑβδόμας ὁ σεμνὸς ἑβδομαγέτης 800
ἄναξ Ἀπόλλων εἵλετ', Οἰδίπου γένει
κραίνων παλαιὰς Λαΐου δυσβουλίας.
ΧΟ. τί δ' ἐστὶ πρᾶγος νεόκοτον πόλει παρόν; 803
ΑΓ. ἄνδρες τεθνᾶσιν ἐκ χερῶν αὐτοκτόνων. 805
ΧΟ. τίνες; τί δ' εἶπας; παραφρονῶ φόβῳ λόγου.
ΑΓ. φρονοῦσα νῦν ἄκουσον· Οἰδίπου τόκω 807
ΧΟ. ἐκεῖθι κεῖσθον; βαρέα δ' οὖν ὅμως φράσον. 810
ΑΓ. οὐδ' ἀμφιλέκτως μὴν κατεσποδημένω. 809
ΧΟ. οἳ 'γὼ τάλαινα, μάντις οὖσα τῶν κακῶν· 808
οὕτως ἀδελφαῖς χερσὶν ἠναίροντ' ἄγαν. 811
ΑΓ. οὕτως ὁ δαίμων κοινὸς ἦν ἀμφοῖν ἅμα·
αὐτὸς δ' ἀναλοῖ δῆτα δύσποτμον γένος.
τοιαῦτα χαίρειν καὶ δακρύεσθαι πάρα·
πόλιν μὲν εὖ πράσσουσαν, οἱ δ' ἐπιστάται, 815
δισσὼ στρατηγὼ, διέλαχον σφυρηλάτῳ
Σκύθῃ σιδήρῳ κτημάτων παμπησίαν.
ἕξουσι δ' ἣν λάβωσιν ἐν ταφῇ χθόνα
πατρὸς κατ' εὐχὰς δυσπότμους φορούμενοι.
[πόλις σέσωσται· βασιλέοιν δ' ὁμοσπόροιν 820
πέπωκεν αἷμα γαῖ' ὑπ' ἀλλήλων φόνῳ.]
ΧΟ. ὦ μεγάλε Ζεῦ καὶ πολιοῦχοι
δαίμονες, οἳ δὴ Κάδμου πύργους

---

804 πόλις σέσωσται· βασιλέες δ' ὁμόσποροι.

. . . τούσδε ῥύεσθε,
πότερον χαίρω κἀπολολύξω
πόλεως ἀσινεῖ σωτῆρι,
ἢ τοὺς μογεροὺς καὶ δυσδαίμονας
ἀτέκνους κλαύσω πολεμάρχους;
οἳ δῆτ᾽ ὀρθῶς κατ᾽ ἐπωνυμίαν
⟨κλεινοί τ᾽ ἐτεὸν⟩ καὶ πολυνεικεῖς
ὤλοντ᾽ ἀσεβεῖ διανοίᾳ.

Ὦ μέλαινα καὶ τελεία Str. 1.
γένεος Οἰδίπου τ᾽ ἀρά,
κακόν με καρδίαν τι περιπίτνει κρύος.
ἔτευξα τύμβῳ μέλος
Θυιάς, αἱματοσταγεῖς
νεκροὺς κλύουσα δυσμόρως
θανόντας· ἦ δύσορνις ἅδε ξυναυλία δορός.

ἐξέπραξεν, οὐδ᾽ ἀπεῖπεν Ant. 1.
πατρόθεν εὐκταία φάτις·
βουλαὶ δ᾽ ἄπιστοι Λαΐου διήρκεσαν.
μέριμνα δ᾽ ἀμφὶ πτόλιν·
θέσφατ᾽ οὐκ ἀμβλύνεται.
ἰὼ πολύστονοι, τόδ᾽ εἰρ-
γάσασθ᾽ ἄπιστον· ἦλθε δ᾽ αἰακτὰ πήματ᾽ οὐ
λόγῳ.

τάδ᾽ αὐτόδηλα, προῦπτος ἀγγέλου λόγος· Str. 2.
διπλαῖ μέριμναι, δίδυμ᾽ ἀγανόρεα κακά,
αὐτοφόνα, δίμορα τέλεα τάδε πάθη. τί φῶ;
τί δ᾽ ἄλλο γ᾽ ἢ πόνοι πόνων ἐφέστιοι;
ἀλλὰ γόων, ὦ φίλαι, κατ᾽ οὖρον

ἐρέσσετ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν Ant. 2.
πίτυλον, ὃς αἰὲν δι' Ἀχέροντ' ἀμείβεται
τὰν ναύστολον μελάγκροκον θεωρίδα,
τὰν ἀστιβῆ 'πόλλωνι, τὰν ἀνάλιον,
πάνδοκον εἰς ἀφανῆ τε χέρσον.

Ἀλλὰ γὰρ ἥκουσ' αἵδ' ἐπὶ πρᾶγος
πικρὸν Ἀντιγόνη τ' ἠδ' Ἰσμήνη,
θρῆνον ἀδελφοῖν· οὐκ ἀμφιβόλως
οἶμαί σφ' ἐρατῶν ἐκ βαθυκόλπων
στηθέων ἥσειν ἄλγος ἐπάξιον.
ἡμᾶς δὲ δίκη πρότερον φήμης
τὸν δυσκέλαδόν θ' ὕμνον Ἐρινύος
ἀχεῖν Ἅιδου τ'
  ἐχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέλπειν.
ἰώ,
δυσαδελφόταται πασῶν ὁπόσαι
στρόφον ἐσθῆσιν περιβάλλονται,
κλάω, στένομαι, καὶ δόλος οὐδεὶς
  μὴ 'κ φρενὸς ὀρθῶς με λιγαίνειν.

ἰὼ ἰὼ δύσφρονες, Str.
φίλων ἄπιστοι καὶ κακῶν ἀτρύμονες,
δόμους ἑλόντες πατρῴους μέλεοι σὺν αἰχμᾷ.

μέλεοι δῆθ' οἳ μελέους θανάτους
  ηὕροντο δόμων ἐπὶ λύμῃ.

ἰὼ ἰὼ δωμάτων Ant.
ἐρειψίτοιχοι καὶ πικρὰς μοναρχίας
ἰδόντες, ἤδη διήλλαχθε σὺν σιδάρῳ.

κάρτα δ' ἀληθῆ πατρὸς Οἰδιπόδα
πότνι' Ἐρινὺς ἐπέκρανεν.

δὶ εὐωνύμων τετυμμένοι, Str. 1.
τετυμμένοι δῆθ', ὁμο-
σπλάγχνων τε πλευρωμάτων
⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ –
αἰαῖ δαιμόνιοι,
αἰαῖ δ' ἀντιφόνων
— θανάτων ἀραί

διανταίαν λέγεις δόμοισι καὶ
σώμασιν πεπλαγμένους,
ἀναυδάτῳ μένει ⟨τ'⟩
ἀραίῳ τ' ἐκ πατρὸς
⟨δὴ⟩ διχόφρονι πότμῳ.

διήκει δὲ καὶ πόλιν στόνος, Ant. 1.
στένουσι πύργοι, στένει
πέδον φίλανδρον· μενεῖ
κτέανά τ' ἐπιγόνοις,
δι' ὧν αἰνομόροις,
δι' ὧν νεῖκος ἔβα
καὶ θανάτου τέλος.

ἐμοιράσαντο δ' ὀξυκάρδιοι
κτήμαθ', ὥστ' ἴσον λαχεῖν.
διαλλακτῆρι δ' οὖν
ἀμεμφεία φίλοις,
οὐδ' ἐπίχαρις Ἄρης.

σιδαρόπλακτοι μὲν ὧδ' ἔχουσιν, Str. 2.
σιδαρόπλακτοι δὲ τοὺς μένουσιν,
τάχ' ἄν τις εἴποι, τίνες;
τάφων πατρῴων λαχαί.

δόμων μάλ' ἀχάεσσ' ἰὰ τοὺς
προπέμπει, δαϊκτὴρ
γόος αὐτόστονος, αὐτοπήμων,
δαϊόφρων, οὐ φιλογαθὴς,
ἐτύμως δακρυχέων ἐκ
φρενὸς, ἃ κλαομένας μου
μινύθει τοῖνδε δυοῖν ἀνάκτοιν.

πάρεστιν εἰπεῖν ἐπ' ἀθλίοισιν Ant. 2.
ὡς ἐρξάτην πολλὰ μὲν πολίτας,
ξένων τε πάντων στίχας
πολυφθόρους ἐν δαΐ.

⟨ἰὼ,⟩ δυσαίων σφ' ἁ τεκοῦσα
πρὸ πασᾶν γυναικῶν
ὁπόσαι τεκνογόνοι κέκληνται·
παῖδα τὸν αὑτᾶς πόσιν αὑτᾷ
θεμένα τούσδ' ἔτεχ', οἱ δ' ὧδ'
ἐτελεύτασαν ὑπ' ἀλλα-
λοφόνοις χερσὶν ὁμοσπόροισιν.

ὁμόσποροις δῆτα καὶ συνωλέθροις, Str. 3.
διανομαῖς ἀφίλοις
ἔριδι μαινομένᾳ,
νείκεος ἐν τελευτᾷ.

πέπανται δ' ἔχθος, ἐν δὲ γαίᾳ
ζόα φονορύτῳ
μέμεικται· κάρτα δ' εἴσ' ὅμαιμοι.
πικρὸς λυτὴρ νεικέων
ὁ πόντιος ξεῖνος ἐκ πυρὸς συθεὶς
θηκτὸς σίδαρος· πικρὸς δὲ χρημάτων
ἴσος δατητὰς Ἄρης
ἀρὰν πατρῴαν τιθεὶς ἀλαθῆ.

ἔχουσι μοῖραν λαχόντες, ὦ μέλεοι, Ant. 3.
διοδότων ἀχέων·
ὑπὸ δὲ σώματι γᾶς
πλοῦτος ἄβυσσος ἔσται.

ἰὼ πολλοῖς ἐπανθίσαντες
πόνοισι γενεάν·
τελευταῖαι δ' ἐπηλάλαξαν
Ἀραὶ τὸν ὀξὺν νόμον,
τετραμμένου παντρόπῳ φυγᾷ γένους.
ἕστακε δ' Ἄτας τροπαῖον ἐν πύλαις,
ἐν αἷς ἐθείνοντο, καὶ
δυοῖν κρατήσας ἔληξε δαίμων.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

παισθεὶς ἔπαισας. Prood.

ΙΣΜΗΝΗ.

σὺ δ' ἔθανες κατακτανών.

ΑΝ. δορὶ δ' ἔκανες.
ΙΣ. δορὶ δ' ἔθανες.
ΑΝ. μελεόπονος.
ΙΣ. μελεοπαθής.
ΑΝ. πρόκεισαι

ΙΣ. κατακτάς.
ΑΝ. ἴτω γόος.
ΙΣ. ἴτω δάκρυ.

ΑΝ. ἐή. Str.
ΙΣ. ἐή.
ΑΝ. μαίνεται γόοισι φρήν.
ΙΣ. ἐν δὲ καρδία στένει.
ΑΝ. ἰὼ ἰὼ πάνδυρτε σύ.
ΙΣ. σὺ δ' αὖτε καὶ πανάθλιε.
ΑΝ. πρὸς φίλου ἔφθισο.
ΙΣ. καὶ φίλον ἔκτανες.
ΑΝ. διπλᾶ λέγειν.
ΙΣ. διπλᾶ δ' ὁρᾶν.
ΑΝ. ἄχεα δοιὰ τάδ' ἐγγύθεν.
ΙΣ. πέλας ἀδελφέ' ἀδελφεῶν.
ΑΝ. ΙΣ. ἰὼ Μοῖρα βαρυδότειρα μογερὰ,
πότνιά τ' Οἰδίπου [σκιὰ,]
μέλαιν' Ἐρινὺς, ἦ μεγασθενής τις εἶ.

ΑΝ. ἐή. Ant.
ΙΣ. ἐή.
ΑΝ. δυσθέατα πήματα
ΙΣ. τόνδ' ἐδέξαθ' ἐκ φυγᾶς.
ΑΝ. οὐδ' ἵκεθ' ὡς κατέκτανεν.
ΙΣ. σωθεὶς δὲ πνεῦμ' ἀπώλεσεν.
ΑΝ. ὤλεσε δῆθ' ὅδε.
ΙΣ. τόνδε δ' ἐνόσφισεν.
ΑΝ. τάλαν γένος.
ΙΣ. τάλαν πάθος.
ΑΝ. δίπονα κήδε' ὁμώνυμα.

ΙΣ. δίυγρα τριπάλτων πημάτων.
ΑΝ. ΙΣ. ἰὼ Μοῖρα βαρυδότειρα μογερά,
πότνιά τ' Οἰδίπου [σκιά,]
μέλαιν' Ἐρινύς, ἦ μεγασθενής τις εἶ.

ΑΝ. σύ τοί νιν οἶσθα διαπερῶν, Epod.
ΙΣ. σὺ δ' οὐδὲν ὕστερος μαθών,
ΑΝ. ἐπεὶ κατῆλθες ἐς πόλιν,
ΙΣ. δορός γε τῷδ' ἀντηρέτας.
ΑΝ. ὀλοὰ λέγειν.
ΙΣ. ὀλοὰ δ' ὁρᾶν.
ΑΝ. ἰὼ πόνος,
ΙΣ. ἰὼ κακά,
ΑΝ. δώμασι καὶ χθονί,
ΙΣ. καὶ τὸ πρόσω γ' ἐμοί.
ΑΝ. ἰὼ ἰώ, δυστόνων κακῶν ἄναξ.
ΙΣ. ἰὼ πάντων πολυστονώτατε.
ΑΝ. ΙΣ. ἰὼ δαιμονῶντες ἐν ἄτᾳ.
ΑΝ. ἰὼ ἰώ, ποῦ σφε θήσομεν χθονός;
ΙΣ. ἰώ, οὗπέρ γε τιμιώτατον.
ΑΝ. ΙΣ. ἰὼ πῆμα πατρὶ πάρευνον.

ΚΗΡΥΞ.

δοκοῦντα καὶ δόξαντ' ἀπαγγέλλειν με χρὴ
δήμου προβούλοις τῆσδε Καδμείας πόλεως·
Ἐτεοκλέα μὲν τόνδ' ἐπ' εὐνοίᾳ χθονὸς
θάπτειν ἔδοξε γῆς φίλαις κατασκαφαῖς·
στέγων γὰρ ἐχθροὺς θάνατον εἵλετ' ἐν πόλει,
ἱερῶν πατρῴων δ' ὅσιος ὢν μομφῆς ἄτερ
τέθνηκεν οὗπερ τοῖς νέοις θνῄσκειν καλόν.
οὕτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπέσταλται λέγειν·

---

985 graviter corruptus.

τούτου δ' ἀδελφὸν τόνδε Πολυνείκους νεκρὸν
ἔξω βαλεῖν ἄθαπτον, ἁρπαγὴν κυσίν,
ὡς ὄντ' ἀναστατῆρα Καδμείων χθονός,
εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδὼν ἔστη δορὶ
τῷ τοῦδ'. ἄγος δὲ καὶ θανὼν κεκτήσεται
θεῶν πατρῴων, οὓς ἀτιμάσας ὅδε
στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβαλὼν ᾕρει πόλιν.
οὕτω πετηνῶν τόνδ' ὑπ' οἰωνῶν δοκεῖ
ταφέντ' ἀτίμως τοὐπιτίμιον λαβεῖν,
καὶ μήθ' ὁμαρτεῖν τυμβοχόα χειρώματα
μήτ' ὀξυμόλποις προσσέβειν οἰμώγμασιν,
ἄτιμον εἶναι δ' ἐκφορᾶς φίλων ὕπο.
τοιαῦτ' ἔδοξε τῷδε Καδμείων τέλει.

ΑΝ. ἐγὼ δὲ Καδμείων γε προστάταις λέγω,
ἢν μή τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλῃ,
ἐγώ σφε θάψω κἀνὰ κίνδυνον βαλῶ
θάψασ' ἀδελφὸν τὸν ἐμόν, οὐδ' αἰσχύνομαι
ἔχουσ' ἄπιστον τήνδ' ἀναρχίαν πόλει.
δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγχνον οὗ πεφύκαμεν,
μητρὸς ταλαίνης κἀπὸ δυστήνου πατρός.
τοιγὰρ θέλουσ' ἄκοντι κοινώνει κακῶν,
ψυχή, θανόντι ζῶσα συγγόνῳ φρενί.
τούτου δὲ σάρκας . . . .
. . . . οὐδὲ κοιλογάστορες
λύκοι πάσονται· μὴ δοκησάτω τινί.
τάφον γὰρ αὐτὴ καὶ κατασκαφὰς ἐγώ,
γυνή περ οὖσα, τῷδε μηχανήσομαι,
. . . .
κόλπῳ φέρουσα βυσσίνου πεπλώματος,
καὐτὴ καλύψω. μηδέ τῳ δόξῃ πάλιν·
θάρσει παρέσται μηχανὴ δραστήριος.

ΚΗ. αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τάδε.
ΑΝ. αὐδῶ σε μὴ περισσὰ κηρύσσειν ἐμοί.
ΚΗ. τραχύς γε μέντοι δῆμος ἐκφυγὼν κακά.
ΑΝ. τραχὺς δ' ἄθαπτος οὗτος οὐ γενήσεται;
ΚΗ. ἀλλ' ὃν πόλις στυγεῖ, σὺ τιμήσεις τάφῳ;
ΑΝ. ἤδη τὰ τοῦδ' οὐ δίχα τετίμηται θεοῖς.
ΚΗ. οὔ, πρίν γε χώραν τήνδε κινδύνῳ βαλεῖν.
ΑΝ. παθὼν κακῶς κακοῖσιν ἀντημείβετο.
ΚΗ. ἀλλ' εἰς ἅπαντας ἀνθ' ἑνὸς τόδ' ἔργον ἦν.
ΑΝ. ἔρις περαίνει μῦθον ὑστάτη θεῶν.
ἐγὼ δὲ θάψω τόνδε· μὴ μακρηγόρει.
ΚΗ. ἀλλ' αὐτόβουλος ἴσθ', ἀπεννέπω δ' ἐγώ.
ΧΟ. Φεῦ φεῦ.
ὦ μεγάλαυχοι καὶ φθερσιγενεῖς
Κῆρες Ἐρινύες, αἵτ' Οἰδιπόδα
γένος ὠλέσατε πρέμνοθεν οὕτως,
τί πάθω; τί δὲ δρῶ; τί δὲ μήσωμαι;
πῶς τολμήσω μήτε σὲ κλάειν
μήτε προπέμπειν ἐπὶ τύμβῳ;
ἀλλὰ φοβοῦμαι κἀποτρέπομαι
δεῖμα πολιτῶν.
σύ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων
τεύξει· κεῖνος δ' ὁ τάλας ἄγοος
μονόκλαυτον ἔχων θρῆνον ἀδελφῆς
εἶσιν. τίς ἂν οὖν τὰ πίθοιτο;
ΗΜ. δράτω ⟨τι⟩ πόλις καὶ μὴ δράτω
τοὺς κλάοντας Πολυνείκη·
ἡμεῖς μὲν ἴμεν καὶ συνθάψομεν
αἵδε προπομποί.
καὶ γὰρ γενεᾷ κοινὸν τόδ' ἄχος,
καὶ πόλις ἄλλως

ἄλλοτ' ἐπαινεῖ τὰ δίκαια.
ΗΜ. ἡμεῖς δ' ἅμα τῷδ', ὥσπερ τε πόλις
καὶ τὸ δίκαιον ξυνεπαινεῖ.
μετὰ γὰρ μάκαρας καὶ Διὸς ἰσχὺν
ὅδε Καδμείων ἤρυξε πόλιν
μὴ ἀνατραπῆναι μηδ' ἀλλοδαπῷ
κύματι φωτῶν
κατακλυσθῆναι τὰ μάλιστα.

III.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΠΕΡΣΑΙ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.
ΑΤΟΣΣΑ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΕΙΔΩΛΟΝ ΔΑΡΕΙΟΥ.
ΞΕΡΞΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Γλαῦκος ἐν τοῖς περὶ Αἰσχύλου μύθων ἐκ τῶν Φοινισσῶν φησι Φρυνίχου τοὺς Πέρσας παραπεποιῆσθαι. ἐκτίθησι δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ δράματος ταύτην·

Τάδ' ἐστὶ Περσῶν τῶν πάλαι βεβηκότων.

πλὴν ἐκεῖ εὐνοῦχός ἐστιν ἀγγέλλων ἐν ἀρχῇ τὴν τοῦ Ξέρξου ἧτταν, στορνύς τε θρόνους τινὰς τοῖς τῆς ἀρχῆς παρέδροις, ἐνταῦθα δὲ προλογίζει χορὸς πρεσβυτῶν. καὶ ἔστιν ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος παρὰ τῷ τάφῳ Δαρείου· ἡ δὲ ὑπόθεσις, Ξέρξης στρατευσάμενος κατὰ τῆς Ἑλλάδος μετὰ δυνάμεως πολλῆς, καὶ πεζῇ μὲν ἐν Πλαταιαῖς νικηθεὶς, ναυτικῇ δὲ ἐν Σαλαμῖνι, καὶ διὰ Θεσσαλίας φεύγων [διεπεραιώθη] εἰς τὴν Ἀσίαν.

Ἐπὶ Μένωνος τραγῳδῶν Αἰσχύλος ἐνίκα Φινεῖ, Πέρσαις, Γλαύκῳ, Προμηθεῖ.

Πρώτη ἔφοδος Περσῶν ἐπὶ Δαρείου ἐδυστύχησε περὶ Μαραθῶνα· δευτέρα Ξέρξου περὶ Σαλαμῖνα καὶ Πλαταιάς.

ΑΛΛΩΣ.

Ἰστέον ὅτι οἱ Ἕλληνες τριακοσίας μόνον νῆας εἶχον. πρώτη ἔφοδος Περσῶν ἐπὶ Δαρείου ἐδυστύχησε περὶ Μαραθῶνα· δευτέρα ἐπὶ Ξέρξου, περὶ Σαλαμῖνα καὶ Πλαταιὰς, τοῦ Θεμιστοκλέους στρατηγοῦ ὄντος τότε τῶν Ἀθηναίων καὶ ῥήτορος, καὶ νῆας εἰπόντος ποιῆσαι καὶ ἀντιτάξασθαι πρὸς τὸν Ξέρξην. οὗ καὶ γενομένου περιεγένοντο αὐτοῦ. ὁ Ἀπόλ-

λων γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις μαντευομένοις πῶς τῶν Περσῶν περιγενήσονται εἶπε τείχη ξύλινα κατασκευάσαι, καὶ οὕτω περιγενέσθαι αὐτῶν. καὶ οἱ μὲν τείχη ἔλεγον ποιῆσαι εἰς τὴν πόλιν ξύλινα ἀντὶ τῶν λιθίνων· ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς οὐχ οὕτως, ἀλλὰ νῆας εἶπε ποιῆσαι, αἳ πολλάκις διὰ τῶν οἰκείων τειχῶν σώζουσι τοὺς ἀνθρώπους.

Ἐπὶ Μένωνος τραγῳδῶν Αἰσχύλος ἐνίκα Φινεῖ, Πέρσαις, Γλαύκῳ Ποτνιεῖ, Προμηθεῖ.

Τοῦ Ξέρξου πατὴρ μὲν ἦν Δαρεῖος ὁ Περσῶν βασιλεύς, μήτηρ δὲ Ἄτοσσα. γίνωσκε δὲ ὅτι Δαρεῖοι τρεῖς εἰσι· πρῶτος δὲ τούτων υἱὸς Ὑστάσπου, προκριθεὶς ὑπὸ τῶν Περσῶν καὶ βασιλεύσας αὐτῶν, ὃς ἦν καὶ Ξέρξου πατὴρ τοῦ στρατεύσαντος ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας· δεύτερος δὲ ὁ Ἀρταξέρξου πατήρ, Σύρος προσαγορευθείς, ἢ Νόθος· ἔσχατος δὲ Δαρεῖος ὁ ὑπ' Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου καταλυθείς. τινὲς δὲ καὶ τέταρτον Δαρεῖον λέγουσιν εἶναι.

ΠΕΡΣΑΙ.

ΧΟΡΟΣ.

Τάδε μὲν Περσῶν τῶν οἰχομένων
Ἑλλάδ' ἐς αἶαν πιστὰ καλεῖται,
καὶ τῶν ἀφνεῶν καὶ πολυχρύσων
ἑδράνων φύλακες, κατὰ πρεσβείαν
οὓς αὐτὸς ἄναξ Ξέρξης βασιλεὺς
Δαρειογενὴς
  εἵλετο χώρας ἐφορεύειν.
ἀμφὶ δὲ νόστῳ τῷ βασιλείῳ
καὶ πολυχρύσου στρατιᾶς ἤδη
κακόμαντις ἄγαν ὀρσολοπεῖται
θυμὸς ἔσωθεν·
πᾶσα γὰρ ἰσχὺς Ἀσιατογενὴς
ᾤχωκε, νέον δ' ἄνδρα βαΰζει,
κοὔτε τις ἄγγελος οὔτε τις ἱππεὺς
  ἄστυ τὸ Περσῶν ἀφικνεῖται·
οἵτε τὸ Σούσων ἠδ' Ἀγβατάνων
καὶ τὸ παλαιὸν Κίσσιον ἕρκος
προλιπόντες ἔβαν,
οἱ μὲν ἐφ' ἵππων, οἱ δ' ἐπὶ ναῶν,
πεζοί τε βάδην
  πολέμου στῖφος παρέχοντες·
οἷος Ἀμίστρης ἠδ' Ἀρταφρένης

καὶ Μεγαβάτης ἠδ' Ἀστάσπης,
ταγοὶ Περσῶν,
βασιλῆς βασιλέως ὕποχοι μεγάλου,
σοῦνται, στρατιᾶς πολλῆς ἔφοροι,
τοξοδάμαντές τ' ἠδ' ἱπποβάται,
φοβεροὶ μὲν ἰδεῖν, δεινοὶ δὲ μάχην
ψυχῆς εὐτλήμονι δόξῃ·
Ἀρτεμβάρης θ' ἱππιοχάρμης
καὶ Μασίστης, ὅ τε τοξοδάμας
ἐσθλὸς Ἰμαῖος, Φαρανδάκης θ',
ἵππων τ' ἐλατὴρ Σοσθάνης.
ἄλλους δ' ὁ μέγας καὶ πολυθρέμμων
Νεῖλος ἔπεμψεν· Σουσισκάνης,
Πηγασταγὼν Αἰγυπτογενὴς,
ὅ τε τῆς ἱερᾶς Μέμφιδος ἄρχων
μέγας Ἀρσάμης, τάς τ' ὠγυγίους
Θήβας ἐφέπων Ἀριόμαρδος,
καὶ ἑλειοβάται ναῶν ἐρέται
δεινοὶ πλῆθός τ' ἀνάριθμοι.
ἁβροδιαίτων δ' ἕπεται Λυδῶν
ὄχλος, οἵτ' ἐπίπαν ἠπειρογενὲς
κατέχουσιν ἔθνος, τοὺς Μιτρογάθης
Ἀρκτεύς τ' ἀγαθὸς, βασιλῆς δίοποι,
καὶ πολύχρυσοι Σάρδεις ἐπόχους
πολλοῖς ἅρμασιν ἐξορμῶσιν,
δίρρυμά τε καὶ τρίρρυμα τέλη,
φοβερὰν ὄψιν προσιδέσθαι.
στεῦται δ' ἱεροῦ Τμώλου πελάτης
ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν δούλιον Ἑλλάδι,
Μάρδων, Θάρυβις, λόγχης ἄκμονες,
καὶ ἀκοντισταὶ Μυσοί· Βαβυλὼν δ'

ἡ πολύχρυσος πάμμεικτον ὄχλον
πέμπει σύρδην, ναῶν τ' ἐπόχους
καὶ τοξουλκῷ λήματι πιστούς·
τὸ μαχαιροφόρον τ' ἔθνος ἐκ πάσης
'Ασίας ἕπεται
  δειναῖς βασιλέως ὑπὸ πομπαῖς.
τοιόνδ' ἄνθος Περσίδος αἴας
οἴχεται ἀνδρῶν,
οὓς πέρι πᾶσα χθὼν 'Ασιᾶτις
θρέψασα πόθῳ στένεται μαλερῷ,
τοκέες τ' ἄλοχοί θ' ἡμερολεγδὸν
  τείνοντα χρόνον τρομέονται.

Πεπέρακεν μὲν ὁ περσέπτολις ἤδη   Str. 1.
βασίλειος στρατὸς εἰς ἀν-
τίπορον γείτονα χώραν,
λινοδέσμῳ σχεδίᾳ πορθμὸν ἀμείψας
'Αθαμαντίδος Ἕλλας,
πολύγομφον ὅδισμα
ζυγὸν ἀμφιβαλὼν αὐχένι πόντου.

πολυάνδρου δ' 'Ασίας θούριος ἄρχων   Ant. 1.
ἐπὶ πᾶσαν χθόνα ποιμα-
νόριον θεῖον ἐλαύνει
διχόθεν, πεζονόμοις ἔκ τε θαλάσσας
ἐχυροῖσι πεποιθὼς
στυφελοῖς ἐφέταις, χρυ-
σογόνου γενεᾶς ἰσόθεος φώς.

κυανοῦν δ' ὄμμασι λεύσσων   Str. 2.
φονίου δέργμα δράκοντος,

πολύχειρ καὶ πολυναύτας,
Σύριόν θ' ἅρμα διώκων,
ἐπάγει δουρικλύτοις ἀν-
δράσι τοξόδαμνον Ἄρη.

δόκιμος δ' οὔτις ὑποστὰς Ant. 2.
μεγάλῳ ῥεύματι φωτῶν
ἐχυροῖς ἕρκεσιν εἴργειν
ἄμαχον κῦμα θαλάσσας·
ἀπρόσοιστος γὰρ ὁ Περσᾶν
στρατὸς ἀλκίφρων τε λαός.

δολόμητιν δ' ἀπάταν θεοῦ Str. 3.
τίς ἀνὴρ θνατὸς ἀλύξει;
τίς ὁ κραιπνῷ ποδὶ πηδή-
ματος εὐπετέος ἀνάσσων;

φιλόφρων γὰρ παρασαίνει Ant. 3.
βροτὸν εἰς ἄρκυας Ἄτα,
τόθεν οὐκ ἔστιν ὑπὲρ
θνατὸν ἀλύξαντα φυγεῖν.

θεόθεν γὰρ κατὰ Μοῖρ' Str. 4.
ἐκράτησεν τὸ παλαιὸν, ἐπέσκηψε δὲ Πέρσαις
πολέμους πυργοδαΐκτους
διέπειν ἱππιοχάρμας
τε κλόνους πόλεών τ' ἀναστάσεις.

ἔμαθον δ' εὐρυπόροι- Ant. 4.
ο θαλάσσας πολιαινομένας πνεύματι λάβρῳ
ἐσορᾶν πόντιον ἄλσος,

πίσυνοι λεπτοδόμοις πεί-
σμασι λεωπόροις τε μαχαναῖς.

ταῦτά μου μελαγχίτων Str. 5.
φρὴν ἀμύσσεται φόβῳ,
⟨ὀᾶ⟩ ὀᾶ, Περσικὴ στενάγματος
τοῦδε μὴ πόλις πύθη-
ται, κένανδρον μέγ' ἄστυ Σουσίδος,

καὶ τὸ Κισσίων πόλισμ' Ant. 5.
ἀντίδουπον ᾄσεται,
⟨ὀᾶ⟩ ὀᾶ, τοῦτ' ἔπος γυναικοπλη-
θὴς ὅμιλος ἀπύων,
βυσσίνοις δ' ἐν πέπλοις πέσῃ λακίς.

πᾶς γὰρ ἱππηλάτας καὶ πεδοστιβὴς λεὼς Str. 6.
σμῆνος ὣς ἐκλέλοιπεν μελισ-
σᾶν σὺν ὀρχάμῳ στρατοῦ,
τὸν ἀμφίζευκτον ἐξαμείψας
ἀμφοτέρας ἅλιον
πρῶνα κοινὸν αἴας.

λέκτρα δ' ἀνδρῶν πόθῳ πίμπλαται δακρύμασιν·
Περσίδες δ' ἁβροπεν- [Ant. 6.
θεῖς ἑκάστα πόθῳ φιλάνορι
τὸν αἰχμάεντα θοῦρον εὐνα-
τῆρα προπεμψαμένα
λείπεται μονόζυξ.

ἀλλ' ἄγε, Πέρσαι, τόδ' ἐνεζόμενοι
στέγος ἀρχαῖον,

φροντίδα κεδνὴν καὶ βαθύβουλον
θώμεθα, χρεία δὲ προσήκει,
πῶς ἄρα πράσσει Ξέρξης βασιλεὺς
Δαρειογενής,
τὸ πατρωνύμιον γένος ἡμέτερον·
πότερον τόξου ῥῦμα τὸ νικῶν,
ἢ δορυκράνου
λόγχης ἰσχὺς κεκράτηκεν.
ἀλλ' ἥδε θεῶν ἴσον ὀφθαλμοῖς
φάος ὁρμᾶται μήτηρ βασιλέως,
βασίλεια δ' ἐμή, προσπίτνωμεν·
καὶ προσφθόγγοις δὲ χρεὼν αὐτὴν
πάντας μύθοισι προσαυδᾶν.

Ὦ βαθυζώνων ἄνασσα Περσίδων ὑπερτάτη,
μῆτερ ἡ Ξέρξου γεραιά, χαῖρε, Δαρείου γύναι·
θεοῦ μὲν εὐνάτειρα Περσῶν, θεοῦ δὲ καὶ μήτηρ ἔφυς,
εἴ τι μὴ δαίμων παλαιὸς νῦν μεθέστηκε στρατῷ.

ΑΤΟΣΣΑ.

ταῦτα δὴ λιποῦσ' ἱκάνω χρυσεοστόλμους δόμους
καὶ τὸ Δαρείου τε κἀμὸν κοινὸν εὐνατήριον.
κἀμὲ καρδίαν ἀμύσσει φροντίς· ἐς δ' ὑμᾶς ἐρῶ
μῦθον, οὐδαμῶς ἐμαυτῆς οὖσ' ἀδείμαντος, φίλοι·
μὴ μέγας στόλος κονίσας οὖδας ἀντρέψῃ ποδὶ
ὄλβον, ὃν Δαρεῖος ἦρεν οὐκ ἄνευ θεῶν τινός.
ταῦτά μοι μέριμν' ἄφραστός ἐστιν ἐν φρεσὶν διπλῆ,
μήτε χρημάτων ἀνάνδρων πλῆθος ἐν τιμῇ σέβειν,
μήτ' ἀχρημάτοισι λάμπειν φῶς, ὅσον σθένος πάρα.

ἔστι γὰρ πλοῦτός γ' ἀμεμφὴς, ἀμφὶ δ' ὀφθαλμῷ φόβος·
ὄμμα γὰρ δόμων νομίζω δεσπότου παρουσίαν.
πρὸς τάδ' ὡς οὕτως ἐχόντων τῶνδε, σύμβουλοι λόγου
τοῦδέ μοι γένεσθε, Πέρσαι, γηραλέα πιστώματα·
πάντα γὰρ τὰ κέδν' ἐν ὑμῖν ἐστί μοι βουλεύματα.

ΧΟ. εὖ τόδ' ἴσθι, γῆς ἄνασσα τῆσδε, μή σε δὶς φράσειν
μήτ' ἔπος μήτ' ἔργον ὧν ἂν δύναμις ἡγεῖσθαι θέλῃ·
εὐμενεῖς γὰρ ὄντας ἡμᾶς τῶνδε συμβούλους καλεῖς.

ΑΤ. πολλοῖς μὲν ἀεὶ νυκτέροις ὀνείρασιν
ξύνειμ', ἀφ' οὗπερ παῖς ἐμὸς στείλας στρατὸν
Ἰαόνων γῆν οἴχεται πέρσαι θέλων·
ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδ' ἐναργὲς εἰδόμην
ὡς τῆς πάροιθεν εὐφρόνης, λέξω δέ σοι.
ἐδοξάτην μοι δύο γυναῖκ' εὐείμονε,
ἡ μὲν πέπλοισι Περσικοῖς ἠσκημένη,
ἡ δ' αὖτε Δωρικοῖσιν, εἰς ὄψιν μολεῖν,
μεγέθει τε τῶν νῦν ἐκπρεπεστάτα πολὺ
κάλλει τ' ἀμώμῳ, καὶ κασιγνήτα γένους
ταὐτοῦ· πάτραν δ' ἔναιον ἡ μὲν Ἑλλάδα
κλήρῳ λαχοῦσα γαῖαν, ἡ δὲ βάρβαρον.
τούτω στάσιν τιν', ὡς ἐγὼ 'δόκουν ὁρᾶν,
τεύχειν ἐν ἀλλήλαισι· παῖς δ' ἐμὸς μαθὼν
κατεῖχε κἀπράϋνεν, ἅρμασιν δ' ὕπο
ζεύγνυσιν αὐτὼ καὶ λέπαδν' ἐπ' αὐχένων
τίθησι. χἠ μὲν τῇδ' ἐπυργοῦτο στολῇ
ἐν ἡνίαισί τ' εἶχεν εὔαρκτον στόμα,
ἡ δ' ἐσφάδαζε, καὶ χεροῖν ἔντη δίφρου

διασπαράσσει, καὶ ξυναρπάζει βίᾳ
ἄνευ χαλινῶν καὶ ζυγὸν θραύει μέσον.
πίπτει δ' ἐμὸς παῖς, καὶ πατὴρ παρίσταται
Δαρεῖος οἰκτίρων σφε· τὸν δ' ὅπως ὁρᾷ
Ξέρξης, πέπλους ῥήγνυσιν ἀμφὶ σώματι.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ νυκτὸς εἰσιδεῖν λέγω·
ἐπεὶ δ' ἀνέστην καὶ χεροῖν καλλιρρόου
ἔψαυσα πηγῆς, σὺν θυηπόλῳ χερὶ
βωμὸν προσέστην, ἀποτρόποισι δαίμοσιν
θέλουσα θῦσαι πέλανον, ὧν τέλη τάδε.
ὁρῶ δὲ φεύγοντ' ἀετὸν πρὸς ἐσχάραν
Φοίβου· φόβῳ δ' ἄφθογγος ἐστάθην, φίλοι·
μεθύστερον δὲ κίρκον εἰσορῶ δρόμῳ
πτεροῖς ἐφορμαίνοντα καὶ χηλαῖς κάρα
τίλλονθ'· ὁ δ' οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ πτήξας δέμας
παρεῖχε. ταῦτ' ἔμοιγε δείματ' εἰσιδεῖν,
ὑμῖν δ' ἀκούειν. εὖ γὰρ ἴστε, παῖς ἐμὸς
πράξας μὲν εὖ θαυμαστὸς ἂν γένοιτ' ἀνήρ,
κακῶς δὲ πράξας — οὐχ ὑπεύθυνος πόλει,
σωθεὶς δ' ὁμοίως τῆσδε κοιρανεῖ χθονός.

ΧΟ. οὔ σε βουλόμεσθα, μῆτερ, οὔτ' ἄγαν φοβεῖν λόγοις
οὔτε θαρσύνειν. θεοὺς δὲ προστροπαῖς ἱκνουμένη,
εἴ τι φλαῦρον εἶδες, αἰτοῦ τῶνδ' ἀποτροπὴν τελεῖν,
τὰ δ' ἀγάθ' ἐκτελῆ γενέσθαι σοί τε καὶ τέκνῳ σέθεν
καὶ πόλει φίλοις τε πᾶσι. δεύτερον δὲ χρὴ χοὰς
γῇ τε καὶ φθιτοῖς χέασθαι· πρευμενῶς δ' αἰτοῦ τάδε

σὸν πόσιν Δαρεῖον, ὅνπερ φῂς ἰδεῖν κατ' εὐφρόνην,
ἐσθλά σοι πέμπειν τέκνῳ τε γῆς ἔνερθεν ἐς φάος,
τἄμπαλιν δὲ τῶνδε γαίᾳ κάτοχα μαυροῦσθαι σκότῳ.
ταῦτα θυμόμαντις ὤν σοὶ πρευμενῶς παρήνεσα·
εὖ δὲ πανταχῇ τελοῖθ' ἃ τῶνδε κρίνομεν πέρι.

ΑΤ. ἀλλὰ μὴν εὔνους γ' ὁ πρῶτος τῶνδ' ἐνυπνίων κριτὴς
παιδὶ καὶ δόμοις ἐμοῖσι τήνδ' ἐκύρωσας φάτιν.
ἐκτελοῖτο δὴ τὰ χρηστά· ταῦτα δ', ὡς ἐφίεσαι,
πάντα θήσομεν θεοῖσι τοῖς τ' ἔνερθε γῆς φίλοις,
εὖτ' ἂν εἰς οἴκους μόλωμεν. κεῖνο δ' ἐκμαθεῖν θέλω,
ὦ φίλοι, ποῦ τὰς Ἀθήνας φασὶν ἱδρῦσθαι χθονός.

ΧΟ. τῆλε πρὸς δυσμαῖς, ἄνακτος Ἡλίου φθινάσμασιν.

ΑΤ. ἀλλὰ μὴν ἵμειρ' ἐμὸς παῖς τήνδε θηρᾶσαι πόλιν.

ΧΟ. πᾶσα γὰρ γένοιτ' ἂν Ἑλλὰς βασιλέως ὑπήκοος.

ΑΤ. ὧδέ τις πάρεστιν αὐτοῖς ἀνδροπλήθεια στρατοῦ;

ΧΟ. καὶ στρατὸς τοιοῦτος, ἔρξας πολλὰ δὴ Μήδους κακά.

ΑΤ. καὶ τί πρὸς τούτοισιν ἄλλο; πλοῦτος ἐξαρκὴς δόμοις;

ΧΟ. ἀργύρου πηγή τις αὐτοῖς ἐστι, θησαυρὸς χθονός.

ΑΤ. πότερα γὰρ τοξουλκὸς αἰχμὴ διὰ χερὸς λαοῖς πρέπει;

ΧΟ. οὐδαμῶς· ἔγχη σταδαῖα καὶ φεράσπιδες σαγαί.

ΑΤ. τίς δὲ ποιμάνωρ ἔπεστι κἀπιδεσπόζει στρατῷ;

ΧΟ. οὔτινος δοῦλοι κέκληνται φωτὸς οὐδ' ὑπήκοοι.

ΑΤ. πῶς ἂν οὖν μένοιεν ἄνδρας πολεμίους ἐπήλυδας;

ΧΟ. ὥστε Δαρείου πολύν τε καὶ καλὸν φθεῖραι στρατόν.
ΑΤ. δεινά τοι λέγεις συθέντων τοῖς τεκοῦσι φροντίσαι.
ΧΟ. ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖν τάχ' εἴσει πάντα ναμερτῆ λόγον·
τοῦδε γὰρ δράμημα φωτὸς Περσικὸν πρέπει μαθεῖν,
καὶ φέρει σαφές τι πρᾶγος ἐσθλὸν ἢ κακὸν κλύειν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ὦ γῆς ἁπάσης Ἀσίδος πολίσματα,
ὦ Περσὶς αἶα καὶ πολὺς πλούτου λιμήν,
ὡς ἐν μιᾷ πληγῇ κατέφθαρται πολὺς
ὄλβος, τὸ Περσῶν δ' ἄνθος οἴχεται πεσόν.
ὤμοι, κακὸν μὲν πρῶτον ἀγγέλλειν κακά·
ὅμως δ' ἀνάγκη πᾶν ἀναπτύξαι πάθος.

. . . .

Πέρσαι· στρατὸς γὰρ πᾶς ὄλωλε βαρβάρων.
ΧΟ. ἄνι' ἄνια κακὰ νεόκοτα Str. 1.
πανδάι'· αἰαῖ, διαίνεσθε, Πέρ-
σαι, τόδ' ἄχος κλύοντες.
ΑΓ. ὡς πάντα γ' ἔστ' ἐκεῖνα διαπεπραγμένα·
καὐτὸς δ' ἀέλπτως νόστιμον βλέπω φάος.
ΧΟ. ἦ μακροβίοτος ὅδε γέ τις Ant. 1.
αἰὼν ἐφάνθη γεραιοῖς, ἀκού-
ειν τόδε πῆμ' ἄελπτον.
ΑΓ. καὶ μὴν παρών γε κοὐ λόγους ἄλλων κλύων,
Πέρσαι, φράσαιμ' ἂν οἷ' ἐπορσύνθη κακά.
ΧΟ. ὀτοτοτοῖ, μάταν Str. 2.
τὰ πολέα βέλεα παμμιγῆ

τᾶσδ' ἀπ' Ἀσίδος ἦλθεν αἴας
δᾴαν Ἑλλάδα χώραν.

ΑΓ. πλήθουσι νεκρῶν δυσπότμως ἐφθαρμένων
Σαλαμῖνος ἀκταὶ πᾶς τε πρόσχωρος τόπος.

ΧΟ. ὀτοτοτοῖ, φίλων Ant. 2.
ἁλίδονα μέλεα παμβαφῆ
κατθανόντα λέγεις φέρεσθαι
πλαγκτῶν ἐν σπιλάδεσσιν.

ΑΓ. οὐδὲν γὰρ ἤρκει τόξα, πᾶς δ' ἀπώλλυτο
στρατὸς δαμασθεὶς ναΐοισιν ἐμβολαῖς.

ΧΟ. ἴυζ' ἄποτμον δαΐοις Str. 3.
δυσαιανῆ βοάν,
Πέρσαις ὡς πάντα παγκάκως
θεοὶ θέσαν, αἰαῖ στρατοῦ φθαρέντος.

ΑΓ. ὦ πλεῖστον ἔχθος ὄνομα Σαλαμῖνος κλύειν·
φεῦ, τῶν Ἀθηνῶν ὡς στένω μεμνημένος.

ΧΟ. στυγνᾶν γ' Ἀθανᾶν δαΐοις Ant. 3.
μεμνῆσθαί τοι πάρα,
πολλὰς ὡς Περσίδων μάταν
ἔκτισαν εὔπαιδας ἠδ' ἀνάνδρους.

ΑΤ. σιγῶ πάλαι δύστηνος ἐκπεπληγμένη
κακοῖς· ὑπερβάλλει γὰρ ἥδε συμφορά,
τὸ μήτε λέξαι μήτ' ἐρωτῆσαι πάθη.
ὅμως δ' ἀνάγκη πημονὰς βροτοῖς φέρειν
θεῶν διδόντων· πᾶν δ' ἀναπτύξας πάθος,
λέξον καταστάς, κεἰ στένεις κακοῖς ὅμως,
τίς οὐ τέθνηκε, τίνα δὲ καὶ πενθήσομεν
τῶν ἀρχελείων, ὅστ' ἐπὶ σκηπτουχίᾳ
ταχθεὶς ἄνανδρον τάξιν ἠρήμου θανών.

ΑΓ. Ξέρξης μὲν αὐτὸς ζῇ τε καὶ βλέπει φάος,

ΑΤ. ἐμοῖς μὲν εἶπας δώμασιν φάος μέγα

καὶ λευκὸν ἦμαρ νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου.
ΑΓ. Ἀρτεμβάρης δὲ μυρίας ἵππου βραβεὺς
στυφλοὺς παρ' ἀκτὰς θείνεται Σιληνιῶν.
χὠ χιλίαρχος Δαδάκης πληγῇ δορὸς
πήδημα κοῦφον ἐκ νεὼς ἀφήλατο·
Τενάγων τ' ἀριστεὺς Βακτρίων ἰθαγενὴς
θαλασσόπληκτον νῆσον Αἴαντος πολεῖ.
Λίλαιος, Ἀρσάμης τε κἀργήστης τρίτος,
οἵδ' ἀμφὶ νῆσον τὴν πελειοθρέμμονα
κυκώμενοι κύρισσον ἰσχυρὰν χθόνα·
πηγαῖς τε Νείλου γειτονῶν Αἰγυπτίου
Ἀρκτεὺς, Ἀδεύης, καὶ φερεσσακὴς τρίτος
Φαρνοῦχος, οἵδε ναὸς ἐκ μιᾶς πέσον.
Χρυσεὺς Μάταλλος μυριόνταρχος θανὼν,
πυρσὴν ζαπληθῆ δάσκιον γενειάδα
ἔτεγγ', ἀμείβων χρῶτα πορφυρᾷ βαφῇ.
καὶ Μᾶγος Ἄραβος, Ἀρτάμης τε Βάκτριος,
ἵππου μελαίνης ἡγεμὼν τρισμυρίας,
σκληρᾶς μέτοικος γῆς, ἐκεῖ κατέφθιτο.
Ἄμηστρις Ἀμφιστρεύς τε πολύπονον δόρυ
νωμῶν, ὅ τ' ἐσθλὸς Ἀριόμαρδος Σάρδεσιν
πένθος παρασχὼν, Σεισάμης θ' ὁ Μύσιος,
Θάρυβίς τε πεντήκοντα πεντάκις νεῶν
ταγὸς, γένος Λυρναῖος, εὐειδὴς ἀνὴρ,
κεῖται θανὼν δείλαιος οὐ μάλ' εὐτυχῶς·
Συέννεσίς τε πρῶτος εἰς εὐψυχίαν,
Κιλίκων ἔπαρχος, εἷς ἀνὴρ πλεῖστον πόνον
ἐχθροῖς παρασχὼν, εὐκλεῶς ἀπώλετο.
τοσόνδε ταγῶν νῦν ὑπεμνήσθην πέρι·
πολλῶν παρόντων δ' ὀλίγ' ἀπαγγέλλω κακά.
ΑΤ. αἰαῖ, κακῶν ὕψιστα δὴ κλύω τάδε,

αἴσχη τε Πέρσαις καὶ λιγέα κωκύματα.
ἀτὰρ φράσον μοι τοῦτ' ἀναστρέψας πάλιν,
νεῶν πόσον δὴ πλῆθος ἦν Ἑλληνίδων,
ὥστ' ἀξιῶσαι Περσικῷ στρατεύματι
μάχην συνάψαι ναΐοισιν ἐμβολαῖς.
ΑΓ. *πλήθους μὲν ἂν σάφ' ἴσθ' ἕκατι βάρβαρον*
ναυσὶν κρατῆσαι. καὶ γὰρ Ἕλλησιν μὲν ἦν
ὁ πᾶς ἀριθμὸς ἐς τριακάδας δέκα
ναῶν, δεκὰς δ' ἦν τῶνδε χωρὶς ἔκκριτος·
Ξέρξῃ δὲ, καὶ γὰρ οἶδα, χιλιὰς μὲν ἦν
ὧν ἦγε πλῆθος, αἱ δ' ὑπέρκοποι τάχει
ἑκατὸν δὶς ἦσαν ἑπτά θ'· ὧδ' ἔχει λόγος.
μή σοι δοκοῦμεν τῇδε λειφθῆναι μάχῃ;
ἀλλ' ὧδε δαίμων τις κατέφθειρε στρατὸν,
τάλαντα βρίσας οὐκ ἰσορρόπῳ τύχῃ. 346
ΑΤ. *ἔτ' ἆρ' Ἀθηνῶν ἔστ' ἀπόρθητος πόλις;* 348
ΑΓ. *ἀνδρῶν γὰρ ὄντων ἕρκος ἐστὶν ἀσφαλές.* 349
ΑΤ. *θεοὶ πόλιν σῴζουσι Παλλάδος θεᾶς.* 347
ἀρχὴ δὲ ναυσὶ συμβολῆς τίς ἦν; φράσον.
τίνες κατῆρξαν, πότερον Ἕλληνες, μάχης,
ἢ παῖς ἐμὸς, πλήθει καταυχήσας νεῶν;
ΑΓ. *ἦρξεν μὲν, ὦ δέσποινα, τοῦ παντὸς κακοῦ*
φανεὶς ἀλάστωρ ἢ κακὸς δαίμων ποθέν.
ἀνὴρ γὰρ Ἕλλην ἐξ Ἀθηναίων στρατοῦ
ἐλθὼν ἔλεξε παιδὶ σῷ Ξέρξῃ τάδε,
ὡς εἰ μελαίνης νυκτὸς ἵξεται κνέφας,
Ἕλληνες οὐ μενοῖεν, ἀλλὰ σέλμασιν
ναῶν ἐπενθορόντες ἄλλος ἄλλοσε
δρασμῷ κρυφαίῳ βίοτον ἐκσωσοίατο.
ὁ δ' εὐθὺς ὡς ἤκουσεν, οὐ ξυνεὶς δόλον
Ἕλληνος ἀνδρὸς οὐδὲ τὸν θεῶν φθόνον,

πᾶσιν προφωνεῖ τόνδε ναυάρχοις λόγον·
εὖτ' ἂν φλέγων ἀκτῖσιν ἥλιος χθόνα
λήξῃ, κνέφας δὲ τέμενος αἰθέρος λάβῃ,
τάξαι νεῶν στῖφος μὲν ἐν στοίχοις τρισὶν
ἔκπλους φυλάσσειν καὶ πόρους ἁλιρρόθους,
ἄλλας δὲ κύκλῳ νῆσον Αἴαντος πέριξ·
ὡς εἰ μόρον φευξοίαθ' Ἕλληνες κακὸν,
ναυσὶν κρυφαίως δρασμὸν εὑρόντες τινά,
πᾶσι στέρεσθαι κρατὸς ἦν προκείμενον.
τοιαῦτ' ἔλεξε κάρθ' ὑπ' εὐθύμου φρενός·
οὐ γὰρ τὸ μέλλον ἐκ θεῶν ἠπίστατο.
οἱ δ' οὐκ ἀκόσμως, ἀλλὰ πειθάρχῳ φρενὶ
δεῖπνόν ⟨τ'⟩ ἐπορσύνοντο, ναυβάτης τ' ἀνὴρ
τροποῦτο κώπην σκαλμὸν ἀμφ' εὐήρετμον.
ἐπεὶ δὲ φέγγος ἡλίου κατέφθιτο
καὶ νὺξ ἐπῄει, πᾶς ἀνὴρ κώπης ἄναξ
ἐς ναῦν ἐχώρει πᾶς θ' ὅπλων ἐπιστάτης·
τάξις δὲ τάξιν παρεκάλει νεὼς μακρᾶς·
πλέουσι δ' ὡς ἕκαστος ἦν τεταγμένος,
καὶ πάννυχοι δὴ διάπλοον καθίστασαν
ναῶν ἄνακτες πάντα ναυτικὸν λεών.
καὶ νὺξ ἐχώρει, κοὐ μάλ' Ἑλλήνων στρατὸς
κρυφαῖον ἔκπλουν οὐδαμῇ καθίστατο·
ἐπεί γε μέντοι λευκόπωλος ἡμέρα
πᾶσαν κατέσχε γαῖαν εὐφεγγὴς ἰδεῖν,
πρῶτον μὲν (ἠχῇ) κέλαδος Ἑλλήνων πάρα
μολπηδὸν ηὐφήμησεν, ὄρθιον δ' ἅμα
ἀντηλάλαξε νησιώτιδος πέτρας
ἠχώ· φόβος δὲ πᾶσι βαρβάροις παρῆν
γνώμης ἀποσφαλεῖσιν· οὐ γὰρ ὡς φυγῇ
παιᾶν' ἐφύμνουν σεμνὸν Ἕλληνες τότε,

ἀλλ' ἐς μάχην ὁρμῶντες εὐψύχῳ θράσει·
σάλπιγξ δ' ἀϋτῇ πάντ' ἐκεῖν' ἐπέφλεγεν.
εὐθὺς δὲ κώπης ῥοθιάδος ξυνεμβολῇ
ἔπαισαν ἅλμην βρύχιον ἐκ κελεύματος,
θοῶς δὲ πάντες ἦσαν ἐκφανεῖς ἰδεῖν.
τὸ δεξιὸν μὲν πρῶτον εὐτάκτως κέρας
ἡγεῖτο κόσμῳ, δεύτερον δ' ὁ πᾶς στόλος
ἐπεξεχώρει, καὶ παρῆν ὁμοῦ κλύειν
πολλὴν βοήν· "ὦ παῖδες Ἑλλήνων ἴτε,
ἐλευθεροῦτε πατρίδ', ἐλευθεροῦτε δὲ
παῖδας, γυναῖκας, θεῶν τε πατρῴων ἕδη,
θήκας τε προγόνων· νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγών."
καὶ μὴν παρ' ἡμῶν Περσίδος γλώσσης ῥόθος
ὑπηντίαζε, κοὐκέτ' ἦν μέλλειν ἀκμή.
εὐθὺς δὲ ναῦς ἐν νηῒ χαλκήρη στόλον
ἔπαισεν· ἦρξε δ' ἐμβολῆς Ἑλληνικὴ
ναῦς, κἀποθραύει πάντα Φοινίσσης νεὼς
κόρυμβ', ἐπ' ἄλλην δ' ἄλλος ἴθυνεν δόρυ.
τὰ πρῶτα μέν νυν ῥεῦμα Περσικοῦ στρατοῦ
ἀντεῖχεν· ὡς δὲ πλῆθος ἐν στενῷ νεῶν
ἤθροιστ', ἀρωγή τ' οὔτις ἀλλήλοις παρῆν,
αὐτοὶ δ' ὑφ' αὑτῶν ἐμβόλοις χαλκοστόμοις
παίοντ', ἔθραυον πάντα κωπήρη στόλον,
Ἑλληνικαί τε νῆες οὐκ ἀφρασμόνως
κύκλῳ πέριξ ἔθεινον, ὑπτιοῦτο δὲ
σκάφη νεῶν, θάλασσα δ' οὐκέτ' ἦν ἰδεῖν,
ναυαγίων πλήθουσα καὶ φόνου βροτῶν.
ἀκταὶ δὲ νεκρῶν χοιράδες τ' ἐπλήθυον,
φυγῇ δ' ἀκόσμῳ πᾶσα ναῦς ἠρέσσετο,
ὅσαιπερ ἦσαν βαρβάρου στρατεύματος.
τοὶ δ' ὥστε θύννους ἤ τιν' ἰχθύων βόλον

ἀγαῖσι κωπῶν θραύμασίν τ' ἐρειπίων
ἔπαιον, ἐρράχιζον, εὐχωλὴ δ' ὁμοῦ
κωκύμασιν κατεῖχε πελαγίαν ἅλα,
ἕως κελαινῆς νυκτὸς ὄμμ' ἀφείλετο.
κακῶν δὲ πλῆθος, οὐδ' ἂν εἰ δέκ' ἤματα
στοιχηγοροίην, οὐκ ἂν ἐκπλήσαιμί σοι.
εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι, μηδάμ' ἡμέρᾳ μιᾷ
πλῆθος τοσουτάριθμον ἀνθρώπων θανεῖν.

ΑΤ. αἰαῖ, κακῶν δὴ πέλαγος ἔρρωγεν μέγα
Πέρσαις τε καὶ πρόπαντι βαρβάρων γένει.

ΑΓ. εὖ νῦν τόδ' ἴσθι μηδέπω μεσοῦν κακόν·
τοιάδ' ἐπ' αὐτοὺς ἦλθε συμφορὰ πάθους,
ὡς τοῖσδε καὶ δὶς ἀντισηκῶσαι ῥοπῇ.

ΑΤ. καὶ τίς γένοιτ' ἂν τῆσδ' ἔτ' ἐχθίων τύχη;
λέξον τίν' αὖ φῂς τήνδε συμφορὰν στρατῷ
ἐλθεῖν κακῶν ῥέπουσαν ἐς τὰ μάσσονα.

ΑΓ. Περσῶν ὅσοιπερ ἦσαν ἀκμαῖοι φύσιν,
ψυχήν τ' ἄριστοι κεὐγένειαν ἐκπρεπεῖς,
αὐτῷ τ' ἄνακτι πίστιν ἐν πρώτοις ἀεὶ,
τεθνᾶσιν αἰσχρῶς δυσκλεεστάτῳ μόρῳ.

ΑΤ. οἳ 'γὼ τάλαινα συμφορᾶς κακῆς, φίλοι.
μόρῳ δὲ ποίῳ τούσδε φῂς ὀλωλέναι;

ΑΓ. νῆσός τις ἐστὶ πρόσθε Σαλαμῖνος τόπων,
βαιὰ, δύσορμος ναυσὶν, ἣν ὁ φιλόχορος
Πὰν ἐμβατεύει, ποντίας ἀκτῆς ἔπι.
ἐνταῦθα πέμπει τούσδ', ὅπως, ὅτ' ἐκ νεῶν
φθαρέντες ἐχθροὶ νῆσον ἐκσῳζοίατο,
κτείνειαν εὐχείρωτον Ἑλλήνων στρατὸν,
φίλους δ' ὑπεκσῴζοιεν ἐναλίων πόρων·
κακῶς τὸ μέλλον ἱστορῶν. ὡς γὰρ θεὸς
ναῶν ἔδωκε κῦδος Ἕλλησιν μάχης,

αὐθημερὸν φάρξαντες εὐχάλκοις δέμας
ὅπλοισι ναῶν ἐξέθρῳσκον· ἀμφὶ δὲ
κυκλοῦντο πᾶσαν νῆσον, ὥστ' ἀμηχανεῖν
ὅποι τράποιντο. πολλὰ μέν νυν ἐκ χερῶν
πέτροισιν ἠράσσοντο, τοξικῆς τ' ἀπὸ
θώμιγγος ἰοὶ προσπίτνοντες ὤλλυσαν·
τέλος δ' ἐφορμηθέντες ἐξ ἑνὸς ῥόθου
παίουσι, κρεοκοποῦσι δυστήνων μέλη,
ἕως ἁπάντων ἐξαπέφθειραν βίον.
Ξέρξης δ' ἀνῴμωξεν κακῶν ὁρῶν βάθος·
ἕδραν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγῆ στρατοῦ,
ὑψηλὸν ὄχθον ἄγχι πελαγίας ἁλός·
ῥήξας δὲ πέπλους κἀνακωκύσας λιγὺ,
πεζῷ παραγγείλας ἄφαρ στρατεύματι,
ἵησ' ἀκόσμῳ ξὺν φυγῇ. τοιάνδε σοι
πρὸς τῇ πάροιθε συμφορὰν στένειν πάρα.

ΑΤ. ὦ στυγνὲ δαῖμον, ὡς ἄρ' ἔψευσας φρενῶν
Πέρσας· πικρὰν δὲ παῖς ἐμὸς τιμωρίαν
κλεινῶν Ἀθηνῶν ηὗρε, κοὐκ ἀπήρκεσαν
οὓς πρόσθε Μαραθὼν βαρβάρων ἀπώλεσεν·
ὧν ἀντίποινα παῖς ἐμὸς πράξειν δοκῶν
τοσόνδε πλῆθος πημάτων ἐπέσπασεν.
σὺ δ' εἰπὲ, ναῶν οἳ πεφεύγασιν μόρον,
ποῦ τούσδ' ἔλειπες· οἶσθα σημῆναι τορῶς;

ΑΓ. ναῶν γε ταγοὶ τῶν λελειμμένων σύδην
κατ' οὖρον οὐκ εὔκοσμον αἴρονται φυγήν·
στρατὸς δ' ὁ λοιπὸς ἔν τε Βοιωτῶν χθονὶ
διώλλυθ', οἳ μὲν ἀμφὶ κρηναῖον γάνος
δίψῃ πονοῦντες, οἳ δ' ὑπ' ἄσθματος κενοί·
οἳ δ' ἐκπερῶμεν ἔς τε Φωκέων χθόνα
καὶ Δωρίδ' αἶαν, Μηλιᾶ τε κόλπον, οὗ

Σπερχειὸς ἄρδει πεδίον εὐμενεῖ ποτῷ·
κἀντεῦθεν ἡμᾶς γῆς Ἀχαιΐδος πέδον
καὶ Θεσσαλῶν πόλεις ὑπεσπανισμένους
βορᾶς ἐδέξαντ'· ἔνθα δὴ πλεῖστοι θάνον
δίψῃ τε λιμῷ τ'· ἀμφότερα γὰρ ἦν τάδε.
Μαγνητικὴν δὲ γαῖαν ἠδὲ Μακεδόνων
χώραν ἀφικόμεσθ', ἐπ' Ἀξίου πόρον,
Βόλβης θ' ἕλειον δόνακα, Πάγγαιόν τ' ὄρος,
Ἠδωνίδ' αἶαν· νυκτὶ δ' ἐν ταύτῃ θεὸς
χειμῶν' ἄωρον ὦρσε, πήγνυσιν δὲ πᾶν
ῥέεθρον ἁγνοῦ Στρυμόνος. θεοὺς δέ τις
τὸ πρὶν νομίζων οὐδαμοῦ τότ' ηὔχετο
λιταῖσι, γαῖαν οὐρανόν τε προσκυνῶν.
ἐπεὶ δὲ πολλὰ θεοκλυτῶν ἐπαύσατο
στρατὸς, περᾷ κρυσταλλοπῆγα διὰ πόρον.
χὤστις μὲν ἡμῶν, πρὶν σκεδασθῆναι θεοῦ
ἀκτῖνας, ὡρμήθη, σεσωσμένος κυρεῖ.
φλέγων γὰρ αὐγαῖς λαμπρὸς ἡλίου κύκλος
μέσον πόρον διῆκε, θερμαίνων φλογί·
πῖπτον δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· ηὐτύχει δέ τοι
ὅστις τάχιστα πνεῦμ' ἀπέρρηξεν βίου.
ὅσοι δὲ λοιποὶ κἄτυχον σωτηρίας,
Θρῄκην περάσαντες μόγις πολλῷ πόνῳ,
ἥκουσιν ἐκφυγόντες, οὐ πολλοί τινες,
ἐφ' ἑστιοῦχον γαῖαν· ὡς στένειν πόλιν
Περσῶν, ποθοῦσαν φιλτάτην ἥβην χθονός.
ταῦτ' ἔστ' ἀληθῆ· πολλὰ δ' ἐκλείπω λέγων
κακῶν ἃ Πέρσαις ἐγκατέσκηψεν θεός.

ΧΟ. ὦ δυσπόνητε δαῖμον, ὡς ἄγαν βαρὺς
ποδοῖν ἐνήλλου παντὶ Περσικῷ γένει.

ΑΤ. οἳ 'γὼ τάλαινα διαπεπραγμένου στρατοῦ·

ὦ νυκτὸς ὄψις ἐμφανὴς ἐνυπνίων,
ὡς κάρτα μοι σαφῶς ἐδήλωσας κακά.
ὑμεῖς δὲ φαύλως αὔτ' ἄγαν ἐκρίνατε.
ὅμως δ', ἐπειδὴ τῇδ' ἐκύρωσεν φάτις
ὑμῶν, θεοῖς μὲν πρῶτον εὔξασθαι θέλω·
ἔπειτα γῇ τε καὶ φθιτοῖς δωρήματα
ἥξω λαβοῦσα πέλανον ἐξ οἴκων ἐμῶν·
ἐπίσταμαι μὲν ὡς ἐπ' ἐξειργασμένοις,
ἀλλ' ἐς τὸ λοιπὸν εἴ τι δὴ λῷον πέλοι. 526

ΧΟ. Ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, νῦν . . Περσῶν 532
τῶν μεγαλαύχων καὶ πολυάνδρων
στρατιὰν ὀλέσας
ἄστυ τὸ Σούσων ἠδ' Ἀγβατάνων
  πένθει δνοφερῷ κατέκρυψας·
πολλαὶ δ' ἁμαλαῖς χερσὶ καλύπτρας
κατερεικόμεναι . . . .
διαμυδαλέοις δάκρυσι κόλπους
  τέγγουσ', ἄλγους μετέχουσαι.
αἱ δ' ἁβρόγοοι Περσίδες ἀνδρῶν
ποθέουσαι ἰδεῖν ἀρτιζυγίαν,
λέκτρων εὐνὰς ἁβροχίτωνας,
χλιδανῆς ἥβης τέρψιν, ἀφεῖσαι,
  πενθοῦσι γόοις ἀκορέστοις.
κἀγὼ δὲ μόρον τῶν οἰχομένων
  αἴρω δοκίμως πολυπενθῆ.

νῦν δὴ πρόπασα μὲν στένει Str. 1.
γαῖ' Ἀσὶς ἐκκενουμένα·
Ξέρξης μὲν ἄγαγεν, ποποῖ,
Ξέρξης δ' ἀπώλεσεν, τοτοῖ,

Ξέρξης δὲ πάντ' ἐπέσπε δυσφρόνως
βαρίδεσσι ποντίαις.
τίπτε Δαρεῖος μὲν οὕ-
τω τότ' ἀβλαβὴς ἐπῆν
τόξαρχος πολιάταις,
Σουσίδαις φίλος ἄκτωρ;

πεζούς τε καὶ θαλασσίους Ant. 1.
[αἵδ'] ὁμόπτεροι κυανώπιδες
νᾶες μὲν ἄγαγον, ποποῖ,
νᾶες δ' ἀπώλεσαν, τοτοῖ,
νᾶες πανωλέθροισιν ἐμβολαῖς,
ἠδ' Ἰαόνων χέρες.
τυτθὰ δ' ἐκφυγεῖν ἄνακτ'
αὐτὸν ὡς ἀκούομεν
Θρῄκης ἆμ πεδιήρεις
δυσχίμους τε κελεύθους.

τοὶ δ' ἄρα πρωτομόροιο, φεῦ, Str. 2.
ληφθέντες πρὸς ἀνάγκας, ἐή,
ἀκτὰς ἀμφὶ Κυχρείας, ὀᾶ,
— — —· στένε καὶ δακνά-
ζου, βαρὺ δ' ἀμβόασον
οὐράνι' ἄχη, ὀᾶ⟨ὀᾶ⟩,
τεῖνε δὲ δυσβάϋκτον
βοᾶτιν τάλαιναν αὐδάν.

γναπτόμενοι δ' ἀλὶ δεινά, φεῦ, Ant. 2.
σκύλλονται πρὸς ἀναύδων, ἐή,
παίδων τᾶς ἀμιάντου, ὀᾶ.
πενθεῖ δ' ἄνδρα δόμος στερη-

θείς· τοκέες δ' ἄπαιδες
δαιμόνι' ἄχη, δᾶ⟨δᾶ⟩,
δυρόμενοι γέροντες
τὸ πᾶν δὴ κλύουσιν ἄλγος.

τοὶ δ' ἀνὰ γᾶν Ἀσίαν δὴν — Str. 3.
οὐκέτι περσονομοῦνται,
οὐκέτι δασμοφοροῦσιν
δεσποσύνοισιν ἀνάγκαις,
οὐδ' ἐς γᾶν προπίτνοντες
ἄρξονται· βασιλεία
γὰρ διόλωλεν ἰσχύς.

οὐδ' ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν — Ant. 3.
ἐν φυλακαῖς· λέλυται γὰρ
λαὸς ἐλεύθερα βάζειν,
ὡς ἐλύθη ζυγὸν ἀλκᾶς.
αἱμαχθεῖσα δ' ἄρουραν
Αἴαντος περικλύστα
νᾶσος ἔχει τὰ Περσᾶν.

ΑΤ. Φίλοι, κακῶν μὲν ὅστις ἔμπειρος κυρεῖ,
ἐπίσταται βροτοῖσιν ὡς ὅταν κλύδων
κακῶν ἐπέλθῃ, πάντα δειμαίνειν φιλεῖ·
ὅταν δ' ὁ δαίμων εὐροῇ, πεποιθέναι
τὸν αὐτὸν αἰὲν ἄνεμον οὐριεῖν τύχης.
ἐμοὶ γὰρ ἤδη πάντα μὲν φόβου πλέα·
ἐν ὄμμασιν τἀνταῖα φαίνεται θεῶν,
βοᾷ δ' ἐν ὠσὶ κέλαδος οὐ παιώνιος·
τοία κακῶν ἔκπληξις ἐκφοβεῖ φρένας.
τοιγὰρ κέλευθον τήνδ' ἄνευ τ' ὀχημάτων

χλιδῆς τε τῆς πάροιθεν ἐκ δόμων πάλιν
ἔστειλα, παιδὸς πατρὶ πρευμενεῖς χοὰς
φέρουσ', ἅπερ νεκροῖσι μειλικτήρια,
βοός τ' ἀφ' ἁγνῆς λευκὸν εὔποτον γάλα,
τῆς τ' ἀνθεμουργοῦ στάγμα, παμφαὲς μέλι,
λιβάσιν ὑδρηλαῖς παρθένου πηγῆς μέτα,
ἀκήρατόν τε μητρὸς ἀγρίας ἄπο
ποτὸν παλαιᾶς ἀμπέλου γάνος τόδε·
τῆς τ' αἰὲν ἐν φύλλοισι θαλλούσης βίον
ξανθῆς ἐλάας καρπὸς εὐώδης πάρα,
ἄνθη τε πλεκτὰ, παμφόρου γαίας τέκνα.
ἀλλ', ὦ φίλοι, χοαῖσι ταῖσδε νερτέρων
ὕμνους ἐπευφημεῖτε, τόν τε δαίμονα
Δαρεῖον ἀγκαλεῖσθε, γαπότους δ' ἐγὼ
τιμὰς προπέμψω τάσδε νερτέροις θεοῖς.

ΧΟ. Βασίλεια γύναι, πρέσβος Πέρσαις,
σύ τε πέμπε χοὰς θαλάμους ὑπὸ γῆς,
ἡμεῖς δ' ὕμνοις αἰτησόμεθα
φθιμένων πομποὺς
εὔφρονας εἶναι κατὰ γαίας.
ἀλλὰ, χθόνιοι δαίμονες ἁγνοὶ,
Γῆ τε καὶ Ἑρμῆ, βασιλεῦ τ' ἐνέρων,
πέμψατ' ἔνερθε ψυχὴν ἐς φῶς·
εἰ γάρ τι κακῶν ἄκος οἶδέ τις ὄν,
μόνος ἂν θρήνων πέρας εἴποι.

ἦ ῥ' ἀΐει μου μακαρί- Str. 1.
τας ἰσοδαίμων βασιλεὺς
βάρβαρα σαφηνῆ
ἱέντος τὰ παναίολ' αἰ-
ανῆ δύσθροα βάγματα;

παντάλαν' ἄχη διαβοάσω;
νέρθεν ἆρα κλύει μου;

ἀλλὰ σύ μοι Γᾶ τε καὶ ἄλ- Ant. 1.
λοι χθονίων ἁγεμόνες
δαίμονα μεγαυχῆ
ἰόντ' αἰνέσατ' ἐκ δόμων,
Περσᾶν Σουσιγενῆ θεόν·
πέμπετε δ' ἄνω οἷον οὔπω
Περσὶς αἶα κάλυψεν.

ἦ φίλος ἀνήρ, φίλος ὄ- Str. 2.
χθος· φίλα γὰρ κέκευθεν ἤθη.
Ἀϊδωνεὺς δ' ἀναπομ-
πὸς ἀνείης, Ἀϊδωνεύς,
οἷον ἀνάκτορα Δαριᾶνα. ἠή.

οὔτι γὰρ ἄνδρας πότ' ἀπώλ- Ant. 2.
λυ πολεμοφθόροισιν ἄταις,
θεομήστωρ δ' ἐκικλή-
σκετο Πέρσαις, θεομήστωρ δ'
ἔσκεν, ἐπεὶ στρατὸν εὖ ποδούχει. ἠή.

βαλὴν ἀρχαῖος βαλήν, ἴθ' ἴθ' ἱκοῦ Str. 3.
τόνδ' ἐπ' ἄκρον κόρυμβον ὄχθου,
κροκόβαπτον ποδὸς εὔμαριν ἀείρων,
βασιλείου τιάρας φάλαρον πιφαύσκων.
βάσκε πάτερ ἄκακε Δαριάν, οἷ,

ὅπως καινά τε κλύῃς νέα τ' ἄχη· Ant. 3.
δέσποτα δεσπότου φάνηθι.

Στυγία γάρ τις ἐπ' ἀχλὺς πεπόταται·
νεολαία γὰρ ἤδη κατὰ πᾶσ' ὄλωλεν.
βάσκε πάτερ ἄκακε Δαριάν, οἶ.

αἰαῖ αἰαῖ· Epod.
ὦ πολύκλαυτε φίλοισι θανὼν,
τί τάδε δυνάτα δυνάτα
περὶ τᾷ σᾷ δίδυμα διαγόεν ἁμάρτια
πᾶσᾳ γᾷ τᾷδε
ἐξέφθινται τρίσκαλμοι
νᾶες ἄναες ἄναες.

ΕΙΔΩΛΟΝ ΔΑΡΕΙΟΥ.

Ὦ πιστὰ πιστῶν ἥλικές θ' ἥβης ἐμῆς
Πέρσαι γεραιοί, τίνα πόλις πονεῖ πόνον;
στένει, κέκοπται, καὶ χαράσσεται πέδον.
λεύσσων δ' ἄκοιτιν τὴν ἐμὴν τάφου πέλας
ταρβῶ, χοὰς δὲ πρευμενὴς ἐδεξάμην.
ὑμεῖς δὲ θρηνεῖτ' ἐγγὺς ἑστῶτες τάφου
καὶ ψυχαγωγοῖς ὀρθιάζοντες γόοις
οἰκτρῶς καλεῖσθέ μ'· ἐστὶ δ' οὐκ εὐέξοδον,
ἄλλως τε πάντως χοἱ κατὰ χθονὸς θεοὶ
λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν ἢ μεθιέναι.
ὅμως δ' ἐκείνοις ἐνδυναστεύσας ἐγὼ
ἥκω. τάχυνε δ', ὡς ἄμεμπτος ὦ χρόνου·
τί ἐστι Πέρσαις νεοχμὸν ἐμβριθὲς κακόν;

ΧΟ. *σέβομαι μὲν προσιδέσθαι,* Str.
σέβομαι δ' ἀντία λέξαι
σέθεν ἀρχαίῳ περὶ τάρβει.

ΔΑ. *ἀλλ' ἐπεὶ κάτωθεν ἦλθον σοῖς γόοις πεπεισμένος,*

675—677 graviter corrupti.

μή τι μακιστῆρα μῦθον, ἀλλὰ σύντομον λέγων
εἰπὲ καὶ πέραινε πάντα, τὴν ἐμὴν αἰδῶ μεθείς.
ΧΟ. δίεμαι μὲν χαρίσασθαι, Ant.
δίεμαι δ' ἀντία φάσθαι,
λέξας δύσλεκτα φίλοισιν.
ΔΑ. ἀλλ' ἐπεὶ δέος παλαιὸν σοὶ φρενῶν ἀνθίσταται,
τῶν ἐμῶν λέκτρων γεραιὰ ξύννομ', εὐγενὲς γύναι,
κλαυμάτων λήξασα τῶνδε καὶ γόων σαφές τί μοι
λέξον. ἀνθρώπεια δή τοι πήματ' ἂν τύχοι βροτοῖς.
πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χέρσου κακὰ
γίγνεται θνητοῖς, ὁ μάσσων βίοτος ἢν ταθῇ πρόσω.
ΑΤ. ὦ βροτῶν πάντων ὑπερσχὼν ὄλβον εὐτυχεῖ πότμῳ,
ὡς, ἕως τ' ἔλευσσες αὐγὰς ἡλίου, ζηλωτὸς ὢν
βίοτον εὐαίωνα Πέρσαις ὡς θεὸς διήγαγες,
νῦν τέ σε ζηλῶ θανόντα, πρὶν κακῶν ἰδεῖν βάθος·
πάντα γάρ, Δαρεῖ', ἀκούσει μῦθον ἐν βραχεῖ λόγῳ·
διαπεπόρθηται τὰ Περσῶν πράγμαθ', ὡς εἰπεῖν ἔπος.
ΔΑ. τίνι τρόπῳ; λοιμοῦ τις ἦλθε σκῆπτος, ἢ στάσις πόλει;
ΑΤ. οὐδαμῶς· ἀλλ' ἀμφ' Ἀθήνας πᾶς κατέφθαρται στρατός.
ΔΑ. τίς δ' ἐμῶν ἐκεῖσε παίδων ἐστρατηλάτει; φράσον·
ΑΤ. θούριος Ξέρξης, κενώσας πᾶσαν ἠπείρου πλάκα.
ΔΑ. πεζὸς ἢ ναύτης δὲ πεῖραν τήνδ' ἐμώρανεν τάλας;

ΑΤ. ἀμφότερα· διπλοῦν μέτωπον ἦν δυοῖν στρατευμάτοιν.
ΔΑ. πῶς δὲ καὶ στρατὸς τοσόσδε πεζὸς ἤνυσεν περᾶν;
ΑΤ. μηχαναῖς ἔζευξεν Ἕλλης πορθμὸν, ὥστ' ἔχειν πόρον.
ΔΑ. καὶ τόδ' ἐξέπραξεν, ὥστε Βόσπορον κλῇσαι μέγαν;
ΑΤ. ὧδ' ἔχει· γνώμης δέ πού τις δαιμόνων ξυνήψατο.
ΔΑ. φεῦ, μέγας τις ἦλθε δαίμων, ὥστε μὴ φρονεῖν καλῶς.
ΑΤ. ὡς ἰδεῖν τέλος πάρεστιν οἷον ἤνυσεν κακόν.
ΔΑ. καὶ τί δὴ πράξασιν αὐτοῖς ὧδ' ἐπιστενάζετε;
ΑΤ. ναυτικὸς στρατὸς κακωθεὶς πεζὸν ὤλεσε στρατόν.
ΔΑ. ὧδε παμπήδην δὲ λαὸς πᾶς κατέφθαρται δορί;
ΑΤ. πρὸς τάδ' ὡς Σούσων μὲν ἄστυ πᾶν κενανδρίαν στένει,
ΔΑ. ὢ πόποι κεδνῆς ἀρωγῆς κἀπικουρίας στρατοῦ.
ΑΤ. Βακτρίων δ' ἔρρει πανώλης δῆμος, οὐδέ τις περῶν.
ΔΑ. ὢ μέλεος, οἵαν ἄρ' ἥβην ξυμμάχων ἀπώλεσεν.
ΑΤ. μονάδα δὲ Ξέρξην ἔρημόν φασιν οὐ πολλῶν μέτα
ΔΑ. πῶς τε δὴ καὶ ποῖ τελευτᾶν; ἔστι τις σωτηρία;
ΑΤ. ἄσμενον μολεῖν γέφυραν γαῖν δυοῖν ζευκτηρίαν.
ΔΑ. καὶ πρὸς ἤπειρον σεσῶσθαι τήνδε, τοῦτ' ἐτήτυμον;
ΑΤ. ναί· λόγος κρατεῖ σαφηνὴς τοῦτο κοὐκ ἔνι στάσις.
ΔΑ. φεῦ, ταχεῖά γ' ἦλθε χρησμῶν πρᾶξις, ἐς δὲ παῖδ' ἐμὸν
Ζεὺς ἀπέσκηψεν τελευτὴν θεσφάτων· ἐγὼ δέ που
διὰ μακροῦ χρόνου τάδ' ηὔχουν ἐκτελευτήσειν θεούς·
ἀλλ' ὅταν σπεύδῃ τις αὐτὸς, χὠ θεὸς συνάπτεται.

νῦν κακῶν ἔοικε πηγὴ πᾶσιν ηὑρῆσθαι φίλοις.
παῖς δ' ἐμὸς τάδ' οὐ κατειδὼς ἤνυσεν νέῳ θράσει·
ὅστις Ἑλλήσποντον ἱρὸν δοῦλον ὣς δεσμώμασιν
ἤλπισε σχήσειν ῥέοντα, Βόσπορον ῥόον θεοῦ·
καὶ πόρον μετερρύθμιζε, καὶ πέδαις σφυρηλάτοις
περιβαλὼν πολλὴν κέλευθον ἤνυσεν πολλῷ στρατῷ,
θεῶν δὲ θνητὸς ὢν ἁπάντων ᾤετ', οὐκ εὐβουλίᾳ,
καὶ Ποσειδῶνος κρατήσειν. πῶς τάδ' οὐ νόσος φρενῶν
εἶχε παῖδ' ἐμόν; δέδοικα μὴ πολὺς πλούτου πόνος
οὑμὸς ἀνθρώποις γένηται τοῦ φθάσαντος ἁρπαγή.

ΑΤ. *ταῦτά τοι κακοῖς ὁμιλῶν ἀνδράσιν διδάσκεται*
θούριος Ξέρξης· λέγουσι δ' ὡς σὺ μὲν μέγαν τέκνοις
πλοῦτον ἐκτήσω ξὺν αἰχμῇ, τὸν δ' ἀνανδρίας ὕπο
ἔνδον αἰχμάζειν, πατρῷον δ' ὄλβον οὐδὲν αὐξάνειν.
τοιάδ' ἐξ ἀνδρῶν ὀνείδη πολλάκις κλύων κακῶν
τήνδ' ἐβούλευσεν κέλευθον καὶ στράτευμ' ἐφ' Ἑλλάδα.

ΔΑ. *τοιγάρ σφιν ἔργον ἐστὶν ἐξειργασμένον*
μέγιστον, ἀείμνηστον, οἷον οὐδέπω
τόδ' ἄστυ Σούσων ἐξεκείνωσεν πεσόν,
ἐξ οὗτε τιμὴν Ζεὺς ἄναξ τήνδ' ὤπασεν,
ἕν' ἄνδρ' ἁπάσης Ἀσίδος μηλοτρόφου
ταγεῖν, ἔχοντα σκῆπτρον εὐθυντήριον.
Μῆδος γὰρ ἦν ὁ πρῶτος ἡγεμὼν στρατοῦ·
ἄλλος δ' ἐκείνου παῖς τόδ' ἔργον ἤνυσεν·
φρένες γὰρ αὐτοῦ θυμὸν ᾠακοστρόφουν.

τρίτος δ' ἀπ' αὐτοῦ Κῦρος, εὐδαίμων ἀνήρ,
ἄρξας ἔθηκε πᾶσιν εἰρήνην φίλοις·
Λυδῶν δὲ λαὸν καὶ Φρυγῶν ἐκτήσατο,
Ἰωνίαν τε πᾶσαν ἤλασεν βίᾳ·
θεὸς γὰρ οὐκ ἤχθηρεν, ὡς εὔφρων ἔφυ.
Κύρου δὲ παῖς τέταρτος ἴθυνε στρατόν.
πέμπτος δὲ Μάρδις ἦρξεν, αἰσχύνη πάτρᾳ
θρόνοισί τ' ἀρχαίοισι· τὸν δὲ σὺν δόλῳ
Ἀρταφρένης ἔκτεινεν ἐσθλὸς ἐν δόμοις,
ξὺν ἀνδράσιν φίλοισιν, οἷς τόδ' ἦν χρέος.
[ἕκτος δὲ Μάραφις, ἕβδομος δ' Ἀρταφρένης.]
κἀγὼ πάλου τ' ἔκυρσα τοῦπερ ἤθελον,
κἀπεστράτευσα πολλὰ σὺν πολλῷ στρατῷ·
ἀλλ' οὐ κακὸν τοσόνδε προσέβαλον πόλει.
Ξέρξης δ' ἐμὸς παῖς ὢν νέος φρονεῖ νέα,
κοὐ μνημονεύει τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς·
εὖ γὰρ σαφῶς τόδ' ἴστ', ἐμοὶ ξυνήλικες,
ἅπαντες ἡμεῖς, οἳ κράτη τάδ' ἔσχομεν,
οὐκ ἂν φανεῖμεν πήματ' ἕρξαντες τόσα.

ΧΟ. τί οὖν, ἄναξ Δαρεῖε, ποῖ καταστρέφεις
λόγων τελευτήν; πῶς ἂν ἐκ τούτων ἔτι
πράσσοιμεν ὡς ἄριστα Περσικὸς λεώς;

ΔΑ. εἰ μὴ στρατεύοισθ' ἐς τὸν Ἑλλήνων τόπον,
μηδ' εἰ στράτευμα πλεῖον ᾖ τὸ Μηδικόν.
αὐτὴ γὰρ ἡ γῆ ξύμμαχος κείνοις πέλει.

ΧΟ. πῶς τοῦτ' ἔλεξας, τίνι τρόπῳ δὲ συμμαχεῖ;

ΔΑ. κτείνουσα λιμῷ τοὺς ὑπερπόλλους ἄγαν.

ΧΟ. ἀλλ' εὐσταλῆ τοι λεκτὸν ἀροῦμεν στόλον.

ΔΑ. ἀλλ' οὐδ' ὁ μείνας νῦν ἐν Ἑλλάδος τόποις
στρατὸς κυρήσει νοστίμου σωτηρίας.

ΧΟ. πῶς εἶπας; οὐ γὰρ πᾶν στράτευμα βαρβάρων

περᾷ τὸν Ἕλλης πορθμὸν Εὐρώπης ἄπο;
ΔΑ. παῦροί γε πολλῶν, εἴ τι πιστεῦσαι θεῶν
χρὴ θεσφάτοισιν, ἐς τὰ νῦν πεπραγμένα
βλέψαντα· συμβαίνει γὰρ οὐ τὰ μὲν, τὰ δ' οὔ.
κεἴπερ τάδ' ἐστὶ, πλῆθος ἔκκριτον στρατοῦ
λείπει κεναῖσιν ἐλπίσιν πεπεισμένος.
μίμνουσι δ' ἔνθα πεδίον Ἀσωπὸς ῥοαῖς
ἄρδει, φίλον πίασμα Βοιωτῶν χθονί·
οὗ σφιν κακῶν ὕψιστ' ἐπαμμένει παθεῖν,
ὕβρεως ἄποινα κἀθέων φρονημάτων·
οἳ γῆν μολόντες Ἑλλάδ' οὐ θεῶν βρέτη
ᾐδοῦντο συλᾶν οὐδὲ πιμπράναι νεώς·
βωμοὶ δ' ἄϊστοι, δαιμόνων θ' ἱδρύματα
πρόρριζα φύρδην ἐξανέστραπται βάθρων.
τοιγὰρ κακῶς δράσαντες οὐκ ἐλάσσονα
πάσχουσι, τὰ δὲ μέλλουσι, κοὐδέπω κακῶν
κρηπὶς ὕπεστιν, ἀλλ' ἔτ' ἐκπιδύεται.
τόσος γὰρ ἔσται πέλανος αἱματοσφαγὴς
πρὸς γῇ Πλαταιῶν Δωρίδος λόγχης ὕπο·
νεκρῶν δὲ θῖνες καὶ τριτοσπόρῳ γονῇ
ἄφωνα σημανοῦσιν ὄμμασιν βροτῶν
ὡς οὐχ ὑπέρφευ θνητὸν ὄντα χρὴ φρονεῖν.
ὕβρις γὰρ ἐξανθοῦσ' ἐκάρπωσε στάχυν
ἄτης, ὅθεν πάγκλαυτον ἐξαμᾷ θέρος.
τοιαῦθ' ὁρῶντες τῶνδε τἀπιτίμια
μέμνησθ' Ἀθηνῶν Ἑλλάδος τε, μηδέ τις
ὑπερφρονήσας τὸν παρόντα δαίμονα
ἄλλων ἐρασθεὶς ὄλβον ἐκχέῃ μέγαν.
Ζεύς τοι κολαστὴς τῶν ὑπερκόπων ἄγαν
φρονημάτων ἔπεστιν, εὔθυνος βαρύς.
πρὸς ταῦτ' ἐκεῖνον σωφρονεῖν κεχρημένον

πινύσκετ᾽ εὐλόγοισι νουθετήμασιν,
λῆξαι θεοβλαβοῦνθ᾽ ὑπερκόμπῳ θράσει.
σὺ δ᾽, ὦ γεραιὰ μῆτερ ἡ Ξέρξου φίλη,
ἐλθοῦσ᾽ ἐς οἴκους κόσμον ὅστις εὐπρεπὴς
λαβοῦσ᾽ ὑπαντίαζε παιδί. παντὶ γὰρ
κακῶν ὑπ᾽ ἄλγους λακίδες ἀμφὶ σώματι
στημορραγοῦσι ποικίλων ἐσθημάτων.
ἀλλ᾽ αὐτὸν εὐφρόνως σὺ πραΰνον λόγοις·
μόνης γάρ, οἶδα, σοῦ κλύων ἀνέξεται.
ἐγὼ δ᾽ ἄπειμι γῆς ὑπὸ ζόφον κάτω.
ὑμεῖς δέ, πρέσβεις, χαίρετ᾽, ἐν κακοῖς ὅμως
ψυχὴν διδόντες ἡδονῇ καθ᾽ ἡμέραν,
ὡς τοῖς θανοῦσι πλοῦτος οὐδὲν ὠφελεῖ.

ΧΟ. *ἦ πολλὰ καὶ παρόντα καὶ μέλλοντ᾽ ἔτι*
ἤλγησ᾽ ἀκούσας βαρβάροισι πήματα.

ΑΤ. *ὦ δαῖμον, ὥς με πόλλ᾽ ἐσέρχεται κακῶν*
ἄλγη, μάλιστα δ᾽ ἥδε συμφορὰ δάκνει,
ἀτιμίαν γε παιδὸς ἀμφὶ σώματι
ἐσθημάτων κλύουσαν, ἥ νιν ἀμπέχει.
ἀλλ᾽ εἶμι, καὶ λαβοῦσα κόσμον ἐκ δόμων
ὑπαντιάζειν παιδί μου πειράσομαι·
οὐ γὰρ τὰ φίλτατ᾽ ἐν κακοῖς προδώσομεν.
ὑμᾶς δὲ χρὴ ᾽πὶ τοῖσδε τοῖς πεπραγμένοις
πιστοῖσι πιστὰ ξυμφέρειν βουλεύματα·
καὶ παῖδ᾽, ἐάν περ δεῦρ᾽ ἐμοῦ πρόσθεν μόλῃ,
παρηγορεῖτε, καὶ προπέμπετ᾽ ἐς δόμους,
μὴ καί τι πρὸς κακοῖσι πρόσθηται κακόν.

ΧΟ. *Ὢ πόποι, ἦ μεγάλας ἀγαθᾶς τε πο-* Str. 1.
λισσονόμου βιοτᾶς ἐπεκύρσαμεν,
εὖθ᾽ ὁ γηραιὸς

παντἀρκὴς ἀκάκας ἄμαχος βασιλεὺς
ἰσόθεος Δαρεῖος ἆρχε χώρας.

πρῶτα μὲν εὐδοκίμους στρατιὰς ἀπε- Ant. 1.
φαινόμεθ᾽ ἠδὲ νομίσματα πύργινα
πάντ᾽ ἐπηύθυνον.
νόστοι δ᾽ ἐκ πολέμων ἀπόνους ἀπαθεῖς
– ◡ ◡ εὖ πράσσοντας ἆγον οἴκους.

ὅσσας δ᾽ εἷλε πόλεις πόρον οὐ δια- Str. 2.
βὰς Ἅλυος ποταμοῖο,
οὐδ᾽ ἀφ᾽ ἑστίας συθείς,
οἷαι Στρυμονίου πελάγους Ἀχε-
λωΐδες εἰσὶ πάροικοι
Θρῃκίων ἐπαύλων,

λίμνας τ᾽ ἔκτοθεν αἳ κατὰ χέρσον ἐ- Ant. 2.
ληλάμεναι περὶ πύργον
τοῦδ᾽ ἄνακτος ἄϊον,
Ἕλλας τ᾽ ἀμφὶ πόρον πλατὺν εὐχόμε-
ναι, μυχία τε Προποντὶς,
καὶ στόμωμα Πόντου·

νᾶσοί θ᾽ αἳ κατὰ πρῶν᾽ ἅλιον περίκλυστοι, Str. 3.
τᾷδε γᾷ προσήμεναι,
οἵα Λέσβος, ἐλαιόφυτός τε Σά-
μος, Χίος, ἠδὲ Πάρος, Νάξος, Μύκο-
νος, Τήνῳ τε συνάπτουσ᾽
Ἄνδρος ἀγχιγείτων,

καὶ τὰς ἀγχιάλους ἐκράτυνε μεσάκτους, Ant. 3.

Λῆμνον, Ἰκάρου θ' ἕδος,
καὶ Ῥόδον ἠδὲ Κνίδον Κυπρίας τε πό-
λεις, Πάφον ἠδὲ Σόλους Σαλαμῖνά τε,
τᾶς νῦν ματρόπολις τῶνδ'
αἰτία στεναγμῶν.

καὶ τὰς εὐκτεάνους κατὰ κλῆρον Ἰ- Epod.
αόνιον πολυάνδρους
Ἑλλάνων ἐκράτει σφετέραις φρεσίν·
ἀκάματον δὲ παρῆν σθένος ἀνδρῶν
τευχηστήρων
παμμείκτων τ' ἐπικούρων.
νῦν δ' οὐκ ἀμφιλόγως θεότρεπτα τάδ'
αὖ φέρομεν πολέμοιο
δμαθέντες μεγάλως πλαγαῖσι ποντίαισιν.

ΞΕΡΞΗΣ.

Ἰώ,
δύστηνος ἐγὼ στυγερᾶς μοίρας
τῆσδε κυρήσας ἀτεκμαρτοτάτης,
ὡς ὠμοφρόνως δαίμων ἐνέβη
Περσῶν γενεᾷ· τί πάθω τλήμων;
λέλυται γὰρ ἐμῶν γυίων ῥώμη
τήνδ' ἡλικίαν ἐσιδόντ' ἀστῶν.
εἴθ' ὄφελε, Ζεῦ, κἀμὲ μετ' ἀνδρῶν
τῶν οἰχομένων
θανάτου κατὰ μοῖρα καλύψαι.

ΧΟ. *ὀτοτοῖ, βασιλεῦ, στρατιᾶς ἀγαθῆς*
καὶ Περσονόμου τιμῆς μεγάλης,
κόσμου τ' ἀνδρῶν,
οὓς νῦν δαίμων ἐπέκειρεν.

γᾶ δ' αἰάζει τὰν ἐγγαίαν Prood.
ἥβαν Ξέρξᾳ κταμέναν Ἅιδου
σάκτορι Περσᾶν· ᾁδοβάται γὰρ
πολλοὶ φῶτες, χώρας ἄνθος,
τοξοδάμαντες, πάνυ ταρφύς τις
μυριὰς ἀνδρῶν, ἐξέφθινται·
αἰαῖ αἰαῖ κεδνᾶς ἀλκᾶς·
Ἀσία δὲ χθὼν, βασιλεῦ γαίας,
αἰνῶς αἰνῶς ἐπὶ γόνυ κέκλιται.

ΞΕ. *ὅδ' ἐγὼν, οἰοῖ, αἰακτὸς* Str. 1.
μέλεος γέννᾳ γᾷ τε πατρῴᾳ
κακὸν ἄρ' ἐγενόμαν.
ΧΟ. *πρόσφθογγόν σοι νόστου τὰν*
κακοφάτιδα βοὰν, κακομέλετον ἰὰν
Μαριανδυνοῦ θρηνητῆρος,
πέμψω πολύδακρυν ἰαχάν.

ΞΕ. *ἵετ' αἰανῆ πάνδυρτον* Ant. 1.
δύσθροον αὐδάν. δαίμων γὰρ ὅδ' αὖ
μετάτροπος ἐπ' ἐμοί.
ΧΟ. *ἥσω τοι τὰν πάνδυρτον,*
λαοπαθῆ τε σέβων ἁλίτυπά τε βάρη,
πόλεως γέννας πενθητῆρος·
κλάγξω δ' ἀρίδακρυν ἀϋτάν.

ΞΕ. *Ἰάων γὰρ ἀπηύρα,* Str. 2.
Ἰάων ναύφαρκτος
Ἄρης ἑτεραλκὴς
νυχίαν πλάκα κερσάμενος
δυσδαίμονά τ' ἀκτάν.

ΧΟ. οἰοιοῖ [βόα] καὶ πάντ' ἐκπεύθου.
ποῦ δὲ φίλων ἄλλος ὄχλος,
ποῦ δέ σοι παραστάται,
οἷος ἦν Φαρανδάκης,
Σούσας, Πελάγων καὶ Δατάμας,
Ψαμμισκάνης τ' ἠδ' Ἀγβάτας
Ἀγαβάτανα λιπών.

ΞΕ. ὀλοοὺς ἀπέλειπον Ant. 2.
Τυρίας ἐκ ναὸς
ἔρροντας ἐπ' ἄκραις
Σαλαμινιάσι, στυφελοῦ
θείνοντας ἐπ' ἀκτᾶς.
ΧΟ. οἰοιοῖ, ποῦ σοι Φαρνοῦχος
Ἀριόμαρδός τ' ἀγαθὸς,
ποῦ δὲ Σευάκης ἄναξ,
ἢ Λίλαιος εὐπάτωρ,
Μέμφις, Θάρυβις καὶ Μασίστρας
Ἀρτεμβάρης τ' ἠδ' Ὑσταίχμας;
τάδε σ' ἐπανερόμαν.

ΞΕ. ἰὼ ἰώ μοι, Str. 3.
τὰς ὠγυγίους κατιδόντες
στυγνὰς Ἀθάνας πάντες ἑνὶ πιτύλῳ,
ἐὴ ἐὴ, τλάμονες ἀσπαίρουσι χέρσῳ.
ΧΟ. ἦ καὶ τὸν Περσᾶν αὐτοῦ
τὸν σὸν πιστὸν πάντ' ὀφθαλμὸν
μύρια μύρια πεμπαστὰν
Βατανώχου παῖδ' Ἄλπιστον
– ∪ ∪ – ⏑
τοῦ Σεισάμα του Μεγαβάτα,
Πάρθον τε μέγαν τ' Οἰβάρην

ἔλιπες ἔλιπες, ὢ ὢ ⟨ὢ⟩ δᾴων,
Πέρσαις ἀγαυοῖς κακὰ πρόκακα λέγειν;

ΞΕ. ἴυγγά μοι δῆτ' — Ant. 3.
ἐσθλῶν ἑτάρων ὑπορίνεις.
ἄλαστ' ⟨ἄλαστα⟩ στυγνὰ πρόκακα λέγειν.
βοᾷ βοᾷ ⟨μοι⟩ μελέων ἔντοσθεν ἦτορ.
ΧΟ. καὶ μὴν ἄλλους γε ποθοῦμεν,
Μάρδων ἀνδρῶν μυριοταγὸν
Ξάνθιν ἄρειόν τ' Ἀγχάρην,
Διάϊξίν τ' ἠδ' Ἀρσάμην
ἱππιάνακτας,
Κηγδαδάταν καὶ Λυθίμναν
Τόλμον τ' αἰχμᾶς ἀκόρεστον.
ἔταφον ἔταφον, οὐκ ἀμφὶ σκηναῖς
τροχηλάτοισιν ὄπιθεν ἑπόμενοι.

ΞΕ. βεβᾶσι γὰρ τοίπερ ἀκρῶται στρατοῦ, — Str. 1.
ΧΟ. βεβᾶσιν, οἴ, νώνυμοι,
ΞΕ. ἰὴ ἰή, ἰὼ ἰώ,
ΧΟ. ἰὼ ἰώ, δαιμόνων
θέντων ἄελπτον κακόν.
ζαπρέπον οἷον δέδορκεν Ἄτα.

ΞΕ. πεπλήγμεθ', οἷαι δι' αἰῶνος τύχαι, — Ant. 1.
ΧΟ. πεπλήγμεθ'· εὔδηλα γάρ,
ΞΕ. νέᾳ νέᾳ δύᾳ δύᾳ,
ΧΟ. Ἰαόνων ναυβατᾶν
κύρσαντες οὐκ εὐτυχῶς.
δυσπόλεμον δὴ γένος τὸ Περσᾶν.

ΞΕ. πῶς δ' οὔ; στρατὸν μὲν τοσοῦτον τάλας πέπληγμαι. Str. 2.
ΧΟ. τί δ' οὐκ ὄλωλεν μεγάλα τὰ Περσᾶν;
ΞΕ. ὁρᾷς τὸ λοιπὸν τόδε τᾶς ἐμᾶς στολᾶς;
ΧΟ. ὁρῶ ὁρῶ.
ΞΕ. τάνδε τ' ὀϊστοδέγμονα;
ΧΟ. τί τόδε λέγεις σεσωσμένον;
ΞΕ. θησαυρὸν βελέεσσιν.
ΧΟ. βαιά γ' ὡς ἀπὸ πολλῶν.
ΞΕ. ἐσπανίσμεθ' ἀρωγῶν.
ΧΟ. Ἰάνων λαὸς οὐ φυγαίχμας.

ΞΕ. ἀγανόρειος· κατεῖδον δὲ πῆμ' ἄελπτον. Ant. 2.
ΧΟ. τραπέντα ναύφαρκτον ἐρεῖς ὅμιλον;
ΞΕ. πέπλον δ' ἐπέρρηξ' ἐπὶ συμφορᾷ κακοῦ.
ΧΟ. παπαῖ παπαῖ.
ΞΕ. καὶ πλέον ἢ παπαῖ μὲν οὖν.
ΧΟ. δίδυμα γάρ ἐστι καὶ τριπλᾶ.
ΞΕ. λυπρά, χάρματα δ' ἐχθροῖς.
ΧΟ. καὶ σθένος γ' ἐκολούσθη.
ΞΕ. γυμνός εἰμι προπομπῶν.
ΧΟ. φίλων ἄταισι ποντίαισιν.

ΞΕ. αἴαζ', αἴαζε πῆμα· πρὸς δόμους δ' ἴθι. Str. 3.
ΧΟ. αἰαῖ αἰαῖ, δύα δύα.
ΞΕ. βόα νυν ἀντίδουπά μοι.
ΧΟ. δόσιν κακὰν κακῶν κακοῖς.
ΞΕ. ἴυζ' ὁμοῦ τιθεὶς μέλος.
ΧΟ. ὀτοτοτοτοτοῖ.
βαρεῖά γ' ἅδε συμφορά.
οἳ μάλα καὶ τόδ' ἀλγῶ.

ΞΕ. ἔρεσσ' ἔρεσσε καὶ στέναζ' ἐμὴν χάριν. Ant. 3.
ΧΟ. διαίνομαι γοεδνὸς ὤν.
ΞΕ. βόα νυν ἀντίδουπά μοι.
ΧΟ. μέλειν πάρεστι, δέσποτα.
ΞΕ. ἐπορθίαζέ νυν γόοις.
ΧΟ. ὀτοτοτοτοῖ.
μέλαινα δ' ἀμμεμίξεται,
οἶ, στονόεσσα πλαγά.

ΞΕ. καὶ στέρν' ἄρασσε κἀπιβῶ τὸ Μύσιον. Str. 4.
ΧΟ. ἄνι' ἄνια.
ΞΕ. καί μοι γενείου πέρθε λευκήρη τρίχα.
ΧΟ. ἄπριγδ' ἄπριγδα μάλα γοεδνά.
ΞΕ. ἀΰτει δ' ὀξύ.
ΧΟ. καὶ τόδ' ἔρξω.

ΞΕ. πέπλον δ' ἔρεικε κολπίαν ἀκμῇ χερῶν. Ant. 4.
ΧΟ. ἄνι' ἄνια.
ΞΕ. καὶ ψάλλ' ἔθειραν καὶ κατοίκτιζε στρατόν.
ΧΟ. ἄπριγδ' ἄπριγδα μάλα γοεδνά.
ΞΕ. διαίνου δ' ὄσσε.
ΧΟ. τέγγομαί τοι.

ΞΕ. βόα νυν ἀντίδουπά μοι. Epod.
ΧΟ. οἰοῖ οἰοῖ.
ΞΕ. αἰακτὸς ἐς δόμους κίε.
⟨ΧΟ. αἰαῖ αἰαῖ.⟩
ΞΕ. ἰὼ Περσὶς αἶα.
ΧΟ. ἰὼ δυσβάϋκτος.
ΞΕ. ἰωὰ δὴ κατ' ἄστυ.
ΧΟ. ἰωὰ δῆτ' ἀν' αἶαν.

ΞΕ. γοᾶσθ' ἁβροβάται.
ΧΟ. ∪ – – ∪ ∪ –.
ΞΕ. ἰὼ Περσὶς αἶα.
ΧΟ. ἰὼ δυσβάϋκτος.
ΞΕ. ἰὴ ἰή, τρισκάλμοισι βάρισι φθιτοί.
ΧΟ. ἰὴ ἰή, πέμψω τοί σε δυσθρόοις γόοις.

IV.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΧΟΡΟΣ ΔΑΝΑΙΔΩΝ.
ΔΑΝΑΟΣ.
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΡΓΕΙΩΝ.
ΚΗΡΥΞ.

ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

ΧΟΡΟΣ.

Ζεὺς μὲν ἀφίκτωρ ἐπίδοι προφρόνως
στόλον ἡμέτερον
νάϊον ἀρθέντ᾽ ἀπὸ προστομίων
λεπτοψαμάθων
Νείλου. Δίαν δὲ λιποῦσαι
χθόνα σύγχορτον Συρίᾳ φεύγομεν,
οὔτιν᾽ ἐφ᾽ αἵματι δημηλασίαν
ψήφῳ πόλεως γνωσθεῖσαι,
ἀλλ᾽ αὐτογενεῖ φυξανορίᾳ,
γάμον Αἰγύπτου παίδων ἀσεβῆ τ᾽
ὀνοταζόμεναι ◡ ◡ – –.
Δαναὸς δὲ πατὴρ, καὶ βούλαρχος
καὶ στασίαρχος τάδε πεσσονομῶν,
κύδιστ᾽ ἀχέων ἐπέκρανεν,
φεύγειν ἀνέδην διὰ κῦμ᾽ ἅλιον,
κέλσαι δ᾽ Ἄργους γαῖαν, ὅθεν δὴ
γένος ἡμέτερον τῆς οἰστροδόνου
βοὸς ἐξ ἐπαφῆς κἀξ ἐπιπνοίας
Διὸς εὐχόμενον τετέλεσται.
τίν᾽ ἂν οὖν χώραν εὔφρονα μᾶλλον
τῆσδ᾽ ἀφικοίμεθα
σὺν τοῖσδ᾽ ἱκετῶν ἐγχειριδίοις

ἐριοστέπτοισι κλάδοισιν;
ὧν πόλις, ὧν γῆ καὶ λευκὸν ὕδωρ,
ὕπατοί τε θεοὶ, καὶ βαρύτιμοι
χθόνιοι θήκας κατέχοντες,
καὶ Ζεὺς σωτὴρ τρίτος, οἰκοφύλαξ
ὁσίων ἀνδρῶν,
δέξαιθ' ἱκέτην θηλυγενῆ στόλον
αἰδοίῳ πνεύματι χώρας·
ἀρσενοπληθῆ δ' ἑσμὸν ὑβριστὴν
Αἰγυπτογενῆ
πρὶν πόδα χέρσῳ τῇδ' ἐν ἀσώδει
θεῖναι ξὺν ὄχῳ ταχυήρει,
πέμψατε πόντονδ'· ἔνθα δὲ λαίλαπι
χειμωνοτύπῳ, βροντῇ στεροπῇ τ'
ὀμβροφόροισίν τ' ἀνέμοις, ἀγρίας
ἁλὸς ἀντήσαντες ὄλοιντο,
πρίν ποτε λέκτρων, ὧν θέμις εἴργει,
σφετεριξάμενοι πατραδέλφειαν
τήνδ', ἀεκόντων ἐπιβῆναι.

Νῦν δ' ἐπικεκλομένα Str. 1.
Δῖον πόρτιν ὑπερ-
πόντιον τιμάορ', ἶνιν
ἀνθονομούσας προγόνου βοὸς ἐξ ἐπιπνοίας
Ζηνὸς ἔφαψιν· ἐπωνυμίᾳ δ' ἐπε-
κραίνετο μόρσιμος αἰὼν
εὐλόγως, Ἔπαφόν τ' ἐγέννασεν·

ὅντ' ἐπιλεξαμένα, Ant. 1.
νῦν ἐν ποιονόμοις
ματρὸς ἀρχαίας τόποις τῶν

πρόσθε πόνων μνασαμένα, γονέων ἐπιδείξω
πιστὰ τεκμήρια· γαιονόμοισι δ' ἄ-
ελπτά περ ὄντα φανεῖται·
γνώσεται δὲ λόγους τις ἐν μάκει.

εἰ δὲ κυρεῖ τις πέλας οἰωνοπόλων Str. 2.
ἐγγάϊος οἶκτον ἀΐων,
δοξάσει τις ἀκούειν ὄπα τᾶς Τηρεΐας
μήτιδος οἰκτρᾶς ἀλόχου,
κιρκηλάτας ἀηδόνος,

ἅτ' ἀπὸ χώρων προτέρων εἰργομένα Ant. 2.
πενθεῖ νέον οἶκτον ἠθέων·
ξυντίθησι δὲ παιδὸς μόρον, ὡς αὐτοφόνως
ὤλετο πρὸς χειρὸς ἕθεν
δυσμάτορος κότου τυχών.

τὼς καὶ ἐγὼ φιλόδυρτος Ἰαονίοισι νόμοισιν Str. 3.
δάπτω τὰν ἁπαλὰν Νειλοθερῆ παρειὰν
ἀπειρόδακρύν τε καρδίαν.
γοεδνὰ δ' ἀνθεμίζομαι
δειμαίνουσα φίλους, τᾶσδε φυγᾶς
Ἀερίας ἀπὸ γᾶς
εἴ τις ἐστὶ κηδεμών.

ἀλλά, θεοὶ γενέται, κλύετ' εὖ τὸ δίκαιον ἰδόν-
τες· Ant. 3.
ἢ καὶ μὴ τέλεον δόντες ἔχειν παρ' αἶσαν,
ὕβριν δ' ἐτύμως στυγοῦντες, . .
πέλοιτ' ἂν ἔνδικοι γάμοις.

---

61 μήτιδος corruptum.

ἔστι δὲ κἀκ πολέμου τειρομένοις
βωμὸς ἀρῆς φυγάσιν
ῥῦμα, δαιμόνων σέβας.

Str. 4.

εἰθείη Διὸς εὖ παναλη-
θῶς. Διὸς ἵμερος οὐκ
εὐθήρατος ἐτύχθη.
παντᾶ τοι φλεγέθει
κἀν σκότῳ μελαίνᾳ
ξὺν τύχᾳ μερόπεσσι λαοῖς.

Ant. 4.

πίπτει δ' ἀσφαλὲς οὐδ' ἐπὶ νώ-
τῳ, Διὸς εἰ κορυφᾷ
κρανθῇ πρᾶγμα τέλειον.
δαυλοὶ γὰρ πραπίδων
δάσκιοί τε τείνου-
σιν πόροι κατιδεῖν ἄφραστοι.

Str. 5.

ἰάπτει δ' ἐλπίδων ἀφ' ὑψιπύρ-
γων πανώλεις βροτούς,
βίαν δ' οὔτιν' ἐξοπλίζει·
πᾶν ἄπονον δαιμόνιον·
θᾶσσον ἄνω φρόνημά πως
αὐτόθεν ἐξέπραξεν ἔμ-
πας ἑδράνων ἀφ' ἁγνῶν.

Ant. 5.

ἰδέσθω δ' εἰς ὕβριν βρότειον, οἵ-
α νεάζει πυθμὴν
δι' ἁμὸν γάμον τεθαλὼς
δυσπαραβούλοισι φρεσίν,
καὶ διάνοιαν μαινόλιν

---

85 corruptus.

κέντρον ἔχων ἄφυκτον, Ἄ-
τας δ' ἀπάταν μεταγνούς.

τοιαῦτα πάθεα μέλεα θρεομένα λέγω Str. 1.
λιγέα βαρέα δακρυοπετῆ,
ἰὴ ἰή,
ἰηλέμοισιν ἐμπρεπῆ·
ζῶσα γόοις με τιμῶ.
ἱλέομαι μὲν Ἀπίαν
βοῦνιν — καρβάνανδον δ' εὖ, γᾶ,
κοννεῖς — πολλάκι δ' ἐμπίτνω
ξὺν λακίδι λίνοισιν ἢ
Σιδονίᾳ καλύπτρᾳ.

θεοῖς δ' ἐναγέα τέλεα πελομένων καλῶς Ant. 1
ἐπίδρομ', ὁπόθι θάνατος ἐπῇ.
ἰὼ ἰώ,
ἰὼ δυσάγκριτοι πνόοι.
ποῖ τόδε κῦμ' ἀπάξει;
ἱλέομαι μὲν Ἀπίαν
βοῦνιν — καρβάνανδον δ' εὖ, γᾶ,
κοννεῖς — πολλάκι δ' ἐμπίτνω
ξὺν λακίδι λίνοισιν ἢ
Σιδονίᾳ καλύπτρᾳ.

πλάτα μὲν οὖν λινορραφής Str. 2.
τε δόμος ἅλα στέγων δορὸς
ἀχείματόν μ' ἔπεμπε σὺν πνοαῖς,
οὐδὲ μέμφομαι·
τελευτὰς δ' ἐν χρόνῳ
πατὴρ ὁ παντόπτας

πρευμενεῖς κτίσειεν.
σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρὸς
εὐνὰς ἀνδρῶν, ἐή,
ἄγαμον ἀδάματον ἐκφυγεῖν.

θέλουσα δ' αὖ θέλουσαν ἁ- Ant. 2.
γνά μ' ἐπιδέτω Διὸς κόρα,
ἔχουσα σέμν' ἐνώπι' ἀσφαλές,
παντὶ δὲ σθένει
διωγμοῖς ἀσχαλῶσ'
ἀδμῆτος ἀδμήτα
ῥύσιος γενέσθω.
σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρὸς
εὐνὰς ἀνδρῶν, ἐή,
ἄγαμον ἀδάματον ἐκφυγεῖν.

εἰ δὲ μή, μελανθὲς Str. 3.
ἡλιόκτυπον γένος
τὸν γάϊον,
τὸν πολυξενώτατον
Ζῆνα τῶν κεκμηκότων
ἱξόμεσθα σὺν κλάδοις
ἀρτάναις θανοῦσαι,
μὴ τυχοῦσαι θεῶν Ὀλυμπίων.
ἆ Ζήν, Ἰοῦς ἰὼ
μῆνις μάστειρ' ἐκ θεῶν.
κοννῶ δ' ἄταν γαμετᾶς
οὐρανόνικον. χαλεποῦ γὰρ ἐκ
πνεύματος εἶσι χειμών.

καὶ τότ' οὐ δικαίοις Ant. 3

Ζεὺς ἐνέξεται λόγοις,
τὸν τᾶς βοὸς
παῖδ' ἀτιμάσας, τὸν αὐ-
τός ποτ' ἔκτισεν γόνῳ,
νῦν ἔχων παλίντροπον
ὄψιν ἐν λιταῖσιν·
ὑψόθεν δ' εὖ κλύοι καλούμενος.
⟨ἆ Ζῆν, Ἰοῦς ἰὼ
μῆνις μάστειρ' ἐκ θεῶν.
κοννῶ δ' ἄταν γαμετᾶς
οὐρανόνικον. χαλεποῦ γὰρ ἐκ
πνεύματος εἶσι χειμών.⟩

ΔΑΝΑΟΣ.

Παῖδες, φρονεῖν χρή· ξὺν φρονοῦντι δ' ἥκετε
πιστῷ γέροντι τῷδε ναυκλήρῳ πατρί.
καὶ τἀπὶ χέρσου νῦν προμηθίαν λαβὼν
αἰνῶ φυλάξαι τἄμ' ἔπη δελτουμένας.
ὁρῶ κόνιν, ἄναυδον ἄγγελον στρατοῦ,
σύριγγες οὐ σιγῶσιν ἀξονήλατοι·
ὄχλον δ' ὑπασπιστῆρα καὶ δορυσσόον
λεύσσω ξὺν ἵπποις καμπύλοις τ' ὀχήμασιν.
τάχ' ἂν πρὸς ἡμᾶς τῆσδε γῆς ἀρχηγέται
ὀπτῆρες εἶεν ἀγγέλων πεπυσμένοι.
ἀλλ' εἴτ' ἀπήμων εἴτε καὶ τεθηγμένος
ὠμῇ ξὺν ὀργῇ τόνδ' ἐπόρνυται στόλον,
ἄμεινόν ἐστι παντὸς εἵνεκ', ὦ κόραι,
πάγον προσίζειν τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν.
κρεῖσσον δὲ πύργου βωμός, ἄρρηκτον σάκος.
ἀλλ' ὡς τάχιστα βᾶτε, καὶ λευκοστεφεῖς
ἱκτηρίας, ἀγάλματ' αἰδοίου Διός,
σεμνῶς ἔχουσαι διὰ χερῶν εὐωνύμων,

αἰδοῖα καὶ γοεδνὰ καὶ ζαχρεῖ᾽ ἔπη
ξένους ἀμείβεσθ᾽, ὡς ἐπήλυδας πρέπει,
τορῶς λέγουσαι τάσδ᾽ ἀναιμάκτους φυγάς.
φθογγῇ δ᾽ ἑπέσθω πρῶτα μὲν τὸ μὴ θρασὺ,
τὸ μὴ μάταιον δ᾽ ἐκ σεσωφρονισμένων
ἴτω προσώπων ὄμματος παρ᾽ ἡσύχου.
καὶ μὴ πρόλεσχος μηδ᾽ ἐφολκὸς ἐν λόγῳ
γένῃ· τὸ τῇδε κάρτ᾽ ἐπίφθονον γένος.
μέμνησο δ᾽ εἴκειν· χρεῖος εἶ ξένη φυγάς.
θρασυστομεῖν γὰρ οὐ πρέπει τοὺς ἥσσονας.
ΧΟ. πάτερ, φρονούντως πρὸς φρονοῦντας ἐννέπεις.
φυλάξομαι δὲ τάσδε μεμνῆσθαι σέθεν
κεδνὰς ἐφετμάς· Ζεὺς δὲ γεννήτωρ ἴδοι.
ΔΑ. ἴδοιτο δῆτα πρευμενοῦς ἀπ᾽ ὄμματος.
ΧΟ. θέλοιμ᾽ ἂν ἤδη σοὶ πέλας θρόνους ἔχειν.
ΔΑ. μή νυν σχόλαζε, μηχανῆς δ᾽ ἔστω κράτος.
ΧΟ. ὦ Ζεῦ, κόπων οἴκτιρε μὴ ἀπολωλότας.
ΔΑ. κείνου θέλοντος εὖ τελευτήσει τάδε.
ΧΟ. . . . .
ΔΑ. καὶ Ζηνὸς ὄρνιν τόνδε νῦν κικλήσκετε.
ΧΟ. καλοῦμεν αὐγὰς ἡλίου σωτηρίους.
ΔΑ. ἁγνόν τ᾽ Ἀπόλλω, φυγάδ᾽ ἀπ᾽ οὐρανοῦ θεόν.
ΧΟ. εἰδὼς ἂν αἶσαν τήνδε συγγνοίη βροτοῖς.
ΔΑ. συγγνοῖτο δῆτα καὶ παρασταίη πρόφρων.
ΧΟ. τίν᾽ οὖν κικλήσκω τῶνδε δαιμόνων ἔτι;
ΔΑ. ὁρῶ τρίαιναν τήνδε σημεῖον θεοῦ.
ΧΟ. ἀλλ᾽ εὖ τ᾽ ἔπεμψεν εὖ τε δεξάσθω χθονί.
ΔΑ. Ἑρμῆς ὅδ᾽ ἄλλος τοῖσιν Ἑλλήνων νόμοις.
ΧΟ. ἐλευθέροις νυν ἐσθλὰ κηρυκευέτω.
ΔΑ. πάντων δ᾽ ἀνάκτων τῶνδε κοινοβωμίαν
σέβεσθ᾽· ἐν ἁγνῷ δ᾽ ἑσμὸς ὡς πελειάδων

ἵξεσθε κίρκων τῶν ὁμοπτέρων φόβῳ,
ἐχθρῶν ὁμαίμων καὶ μιαινόντων γένος.
ὄρνιθος ὄρνις πῶς ἂν ἁγνεύοι φαγών;
πῶς δ' ἂν γαμῶν ἄκουσαν ἄκοντος πάρα
ἁγνὸς γένοιτ' ἄν; οὐδὲ μὴ 'ν Ἅιδου θανὼν
φύγῃ ματαίων αἰτίας, πράξας τάδε.
κἀκεῖ δικάζει τἀμπλακήμαθ', ὡς λόγος,
Ζεὺς ἄλλος ἐν καμοῦσιν ὑστάτας δίκας.
σκοπεῖτε κἀμείβεσθε τόνδε τὸν τρόπον,
ὅπως ἂν ὑμῖν πρᾶγος εὖ νικᾷ τόδε.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Ποδαπὸν ὅμιλον τόνδ' ἀνελληνόστολον
πέπλοισι βαρβάροισι καὶ πυκνώμασιν
χλίοντα προσφωνοῦμεν; οὐ γὰρ Ἀργολὶς
ἐσθὴς γυναικῶν οὐδ' ἀφ' Ἑλλάδος τόπων.
ὅπως δὲ χώραν οὔτε κηρύκων ὕπο,
ἀπρόξενοί τε, νόσφιν ἡγητῶν, μολεῖν
ἔτλητ' ἀτρέστως, τοῦτο θαυμαστὸν πέλει.
κλάδοι γε μὲν δὴ κατὰ νόμους ἀφικτόρων
κεῖνται παρ' ὑμῖν πρὸς θεοῖς ἀγωνίοις·
μόνον τόδ' Ἑλλὰς χθὼν συνοίσεται στόχῳ.
καὶ τἄλλα πόλλ' ἐπεικάσαι δίκαιον ἦν,
εἰ μὴ παρόντι φθόγγος ἦν ὁ σημανῶν.
ΧΟ. *εἴρηκας ἀμφὶ κόσμον ἀψευδῆ λόγον.*
ἐγὼ δὲ πρός σε πότερον ὡς ἔτην λέγω,
ἢ τηρὸν ἱροῦ ῥάβδον, ἢ πόλεως ἀγόν;
ΒΑ. *πρὸς ταῦτ' ἀμείβου καὶ λέγ' εὐθαρσὴς ἐμοί.*
τοῦ γηγενοῦς γάρ εἰμ' ἐγὼ Παλαίχθονος
ἶνις Πελασγὸς, τῆσδε γῆς ἀρχηγέτης.
ἐμοῦ δ' ἄνακτος εὐλόγως ἐπώνυμον
γένος Πελασγῶν τήνδε καρποῦται χθόνα.

καὶ πᾶσαν αἶαν ἧς δι' ἁγνὸς ἔρχεται
Στρυμὼν, τὸ πρὸς δύνοντος ἡλίου, κρατῶ.
ὁρίζομαι δὲ τήν τε Περραιβῶν χθόνα,
Πίνδου τε τἀπέκεινα, Παιόνων πέλας,
ὄρη τε Δωδωναῖα· συντέμνει δ' ὅρος
ὑγρᾶς θαλάσσης· τῶνδε τἀπὶ τάδε κρατῶ.
αὐτῆς δὲ χώρας Ἀπίας πέδον τόδε
πάλαι κέκληται φωτὸς ἰατροῦ χάριν.
Ἆπις γὰρ ἐλθὼν ἐκ πέρας Ναυπακτίας
ἰατρόμαντις παῖς Ἀπόλλωνος χθόνα
τήνδ' ἐκκαθαίρει κνωδάλων βροτοφθόρων,
τὰ δὴ παλαιῶν αἱμάτων μιάσμασιν
χρανθεῖσ' ἀνῆκε γαῖα μηνίσασ' ἄχη,
δρακονθόμιλον δυσμενῆ ξυνοικίαν.
τούτων ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια
πράξας ἀμέμπτως Ἆπις Ἀργείᾳ χθονὶ
μνήμην ποτ' ἀντίμισθον ηὗρετ' ἐν λιταῖς.
ἔχουσα δ' ἤδη τἀπ' ἐμοῦ τεκμήρια
γένος τ' ἂν ἐξεύχοιο καὶ λέγοις πρόσω.
μακράν γε μὲν δὴ ῥῆσιν οὐ στέργει πόλις.
ΧΟ. *βραχὺς τορός θ' ὁ μῦθος· Ἀργεῖαι γένος*
ἐξευχόμεσθα, σπέρματ' εὐτέκνου βοός·
καὶ ταῦτ' ἀληθῆ παντὶ προσφύσω λόγῳ.
ΒΑ. *ἄπιστα μυθεῖσθ', ὦ ξέναι, κλύειν ἐμοὶ,*
ὅπως τόδ' ὑμῖν ἐστιν Ἀργεῖον γένος.
Λιβυστικαῖς γὰρ μᾶλλον ἐμφερέστεραι
γυναιξίν ἐστε κοὐδαμῶς ἐγχωρίαις.
καὶ Νεῖλος ἂν θρέψειε τοιοῦτον φυτόν,
Κύπριος χαρακτὴρ τ' ἐν γυναικείοις τύποις
εἰκὼς πέπληκται τεκτόνων πρὸς ἀρσένων·
Ἰνδάς τ' ἀκούω νομάδας ἱπποβάμοσιν

⟨τοίας⟩ καμήλοις ἀστραβιζούσας, χθόνα
παρ' Αἰθίοψιν ἀστυγειτονουμένας.
καὶ τὰς ἀνάνδρους κρεοβόρους τ' Ἀμαζόνας,
εἰ τοξοτευχεῖς ἦτε, κάρτ' ἂν ᾔκασα
ὑμᾶς. διδαχθεὶς ⟨δ'⟩ ἂν τόδ' εἰδείην πλέον,
ὅπως γένεθλον σπέρμα τ' Ἀργεῖον τὸ σόν.
ΧΟ. κληδοῦχον Ἥρας φασὶ δωμάτων ποτὲ
Ἰὼ γενέσθαι τῇδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονί,
ΒΑ. ἦν ὡς μάλιστα, καὶ φάτις πολλὴ κρατεῖ.
ΧΟ. ἦ καὶ λόγος τις Ζῆνα μιχθῆναι βροτῷ.
ΒΑ. . . . .
ΧΟ. κἀκρυπτά γ' Ἥρας ταῦτα τἀμπαλάγματα.
ΒΑ. πῶς οὖν τελευτᾷ βασιλέων νείκη τάδε;
ΧΟ. βοῦν τὴν γυναῖκ' ἔθηκεν Ἀργεία θεός.
ΒΑ. οὔκουν πελάζει Ζεὺς ἐπ' εὐκραίρῳ βοΐ;
ΧΟ. φασίν, πρέποντα βουθόρῳ ταύρῳ δέμας.
ΒΑ. τί δῆτα πρὸς ταῦτ' ἄλοχος ἰσχυρὰ Διός;
ΧΟ. τὸν πάνθ' ὁρῶντα φύλακ' ἐπέστησεν βοΐ.
ΒΑ. ποῖον πανόπτην οἰοβουκόλον λέγεις;
ΧΟ. Ἄργον, τὸν Ἑρμῆς παῖδα γῆς κατέκτανεν.
ΒΑ. τί οὖν ἔτευξεν ἄλλο δυσπότμῳ βοΐ;
ΧΟ. βοηλάτην μύωπα κινητήριον.
ΒΑ. οἶστρον καλοῦσιν αὐτὸν οἱ Νείλου πέλας.
ΧΟ. τοιγάρ νιν ἐκ γῆς ἤλασεν μακρῷ δρόμῳ.
ΒΑ. καὶ ταῦτ' ἔλεξας πάντα συγκόλλως ἐμοί.
ΧΟ. καὶ μὴν Κάνωβον κἀπὶ Μέμφιν ἵκετο.
ΒΑ. . . . .
ΧΟ. καὶ Ζεύς γ' ἐφάπτωρ χειρὶ φιτύει γόνον.
ΒΑ. τίς οὖν ὁ Δῖος πόρτις εὔχεται βοός;

---

308 Ἰνάχου πέλας Hermann.

ΧΟ. Ἔπαφος ἀληθῶς ῥυσίων ἐπώνυμος.
ΒΑ. . . . .
ΧΟ. Λιβύη, μέγιστον γῆς ⟨πέδον⟩ καρπουμένη.
ΒΑ. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῆσδε βλαστημὸν λέγεις;
ΧΟ. Βῆλον δίπαιδα, πατέρα τοῦδ' ἐμοῦ πατρός.
ΒΑ. τὸ πάνσοφον νῦν ὄνομα τοῦτό μοι φράσον.
ΧΟ. Δαναός, ἀδελφὸς δ' ἐστὶ πεντηκοντάπαις.
ΒΑ. καὶ τοῦδ' ἄνοιγε τοὔνομ' ἀφθόνῳ λόγῳ.
ΧΟ. Αἴγυπτος. εἰδὼς δ' ἁμὸν ἀρχαῖον γένος
πράσσοις ἂν ὡς Ἀργεῖον ἀντήσας στόλον.
ΒΑ. δοκεῖτε δή μοι τῆσδε κοινωνεῖν χθονὸς
τἀρχαῖον. ἀλλὰ πῶς πατρῷα δώματα
λιπεῖν ἔτλητε; τίς κατέσκηψεν τύχη;
ΧΟ. ἄναξ Πελασγῶν, αἰόλ' ἀνθρώπων κακά·
πόνου δ' ἴδοις ἂν οὐδαμοῦ ταὐτὸν πτερόν.
ἐπεὶ τίς ηὔχει τήνδ' ἀνέλπιστον φυγὴν
κέλσειν ἐς Ἄργος κῆδος ἐγγενὲς τὸ πρίν,
ἔχθει μεταπτοιοῦσαν εὐναίων γάμων;
ΒΑ. τί φῂς ἱκνεῖσθαι τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν,
λευκοστεφεῖς ἔχουσα νεοδρέπτους κλάδους;
ΧΟ. ὡς μὴ γένωμαι δμωῒς Αἰγύπτου γένει.
ΒΑ. πότερα κατ' ἔχθραν, ἢ τὸ μὴ θέμις λέγεις;
ΧΟ. τίς δ' ἂν φίλους ὠνοῖτο τοὺς κεκτημένους;
ΒΑ. σθένος μὲν οὕτως μεῖζον αὔξεται βροτοῖς.
ΧΟ. καὶ δυστυχούντων γ' εὐμαρὴς ἀπαλλαγή.
ΒΑ. πῶς οὖν πρὸς ὑμᾶς εὐσεβὴς ἐγὼ πέλω;
ΧΟ. αἰτοῦσι μὴ 'κδοὺς παισὶν Αἰγύπτου πάλιν.
ΒΑ. βαρέα σύ γ' εἶπας, πόλεμον ἄρασθαι νέον.
ΧΟ. ἀλλ' ἡ δίκη γε ξυμμάχων ὑπερστατεῖ.
ΒΑ. εἴπερ γ' ἀπ' ἀρχῆς πραγμάτων κοινωνὸς ἦν.
ΧΟ. αἰδοῦ σὺ πρύμναν πόλεος ὧδ' ἐστεμμένην.

ΒΑ. πέφρικα λεύσσων τάσδ' ἕδρας κατασκίους.
ΧΟ. βαρύς γε μέντοι Ζηνὸς ἱκεσίου κότος.

Παλαίχθονος τέκος, κλῦθί μου — Str. 1.
πρόφρονι καρδίᾳ, Πελασγῶν ἄναξ.
ἴδε με τὰν ἱκέτιν φυγάδα περίδρομον,
λυκοδίωκτον ὡς δάμαλιν ἂμ πέτραις
ἠλιβάτοις, ἵν' ἀλ-
κᾷ πίσυνος μέμυκε φρά-
ζουσα βοτῆρι μόχθους.
ΒΑ. ὁρῶ κλάδοισι νεοδρόποις κατάσκιον
νεύονθ' ὅμιλον τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν.
εἴη δ' ἄνατον πρᾶγμα τοῦτ' ἀστοξένων,
μηδ' ἐξ ἀέλπτων κἀπρομηθήτων πόλει
νεῖκος γένηται· τῶν γὰρ οὐ δεῖται πόλις.
ΧΟ. ἴδοιτο δῆτ' ἄνατον φυγὰν — Ant. 1.
ἱκεσία Θέμις Διὸς κλαρίου.
σὺ δὲ παρ' ὀψιγόνου μάθε γεραρὰ φρονῶν·
ποτιτρόπαιον αἰδόμενος οὐ πενεῖ·
ἱεροδόκα θεῶν
– ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ –
λήμματ' ἀπ' ἀνδρὸς ἁγνοῦ.
ΒΑ. οὔτοι κάθησθε δωμάτων ἐφέστιοι
ἐμῶν· τὸ κοινὸν δ' εἰ μιαίνεται πόλις,
ξυνῇ μελέσθω λαὸς ἐκπονεῖν ἄκη.
ἐγὼ δ' ἂν οὐ κραίνοιμ' ὑπόσχεσιν πάρος,
ἀστοῖς δὲ πᾶσι τῶνδε κοινώσας πέρι.
ΧΟ. σύ τοι πόλις, σὺ δὲ τὸ δάμιον, — Str. 2.
πρύτανις ἄκριτος ὤν,
κρατύνεις βωμὸν, ἑστίαν χθονὸς,
μονοψήφοισι νεύμασιν σέθεν,

μονοσκήπτροισι δ' ἐν θρόνοις χρέος
πᾶν ἐπικραίνεις· ἄγος φυλάσσου.
ΒΑ. ἄγος μὲν εἴη τοῖς ἐμοῖς παλιγκότοις,
ὑμῖν δ' ἀρήγειν οὐκ ἔχω βλάβης ἄτερ·
οὐδ' αὖ τόδ' εὔφρον, τάσδ' ἀτιμάσαι λιτάς.
ἀμηχανῶ δὲ καὶ φόβος μ' ἔχει φρένας
δρᾶσαί τε μὴ δρᾶσαί τε καὶ τύχην ἑλεῖν.
ΧΟ. τὸν ὑψόθεν σκοπὸν ἐπισκόπει, Ant. 2.
φύλακα πολυπόνων
βροτῶν, οἳ τοῖς πέλας προσήμενοι
δίκας οὐ τυγχάνουσιν ἐννόμου.
μένει τοι Ζηνὸς ἱκτίου κότος
δυσπαραθέλκτους παθόντος οἴκτοις.
ΒΑ. εἴ τοι κρατοῦσι παῖδες Αἰγύπτου σέθεν
νόμῳ πόλεως, φάσκοντες ἐγγύτατα γένους
εἶναι, τίς ἂν τοῖσδ' ἀντιωθῆναι θέλοι;
δεῖ τοι σὲ φεύγειν, κατὰ νόμους τοὺς οἴκοθεν
ὡς οὐκ ἔχουσι κῦρος οὐδὲν ἀμφὶ σοῦ.
ΧΟ. μή τί ποτ' οὖν γενοίμαν ὑποχείριος Str. 3.
κάρτεσιν ἀρσένων. ὕπαστρον δέ τοι
μῆχαρ ὁρίζομαι γάμου δύσφρονος.
φυγᾷ ξύμμαχον δ' ἑλόμενος δίκαν
κρῖνε σέβας τὸ πρὸς θεῶν.
ΒΑ. οὐκ εὔκριτον τὸ κρῖμα· μή μ' αἱροῦ κριτήν.
εἶπον δὲ καὶ πρίν, οὐκ ἄνευ δήμου τάδε
πράξαιμ' ἄν, οὐδέπερ κρατῶν, μὴ καί ποτε
εἴπῃ λεώς, εἴ πού τι μὴ τοῖον τύχοι,
"ἐπήλυδας τιμῶν ἀπώλεσας πόλιν".
ΧΟ. ἀμφοτέρους ὁμαίμων τάδ' ἐπισκοπεῖ Ant. 3.
Ζεὺς ἑτερορρεπής, νέμων εἰκότως
ἄδικα μὲν κακοῖς, ὅσια δ' ἐννόμοις.

τί τῶνδ' ἐξ ἴσου ῥεπομένων μεταλ-
γεῖς τὸ δίκαιον ἔρξαι;

ΒΑ. δεῖ τοι βαθείας φροντίδος σωτηρίου,
δίκην κολυμβητῆρος, ἐς βυθὸν μολεῖν
δεδορκὸς ὄμμα, μηδ' ἄγαν ᾠνωμένον·
ὅπως ἄνατα ταῦτα πρῶτα μὲν πόλει,
αὐτοῖσί θ' ἡμῖν ἐκτελευτήσει καλῶς,
καὶ μήτε δῆρις ῥυσίων ἐφάψεται
μήτ' ἐν θεῶν ἕδραισιν ὧδ' ἱδρυμένας
ἐκδόντες ὑμᾶς τὸν πανώλεθρον θεὸν
βαρὺν ξύνοικον θησόμεσθ' ἀλάστορα,
ὃς οὐδ' ἐν Ἅιδου τὸν θανόντ' ἐλευθεροῖ.
μῶν οὐ δοκεῖ δεῖν φροντίδος σωτηρίου;

ΧΟ. φρόντισον καὶ γενοῦ πανδίκως Str. 1.
εὐσεβὴς πρόξενος·
τὰν φυγάδα μὴ προδῷς,
τὰν ἕκαθεν ἐκβολαῖς
δυσθέοις ὀρμέναν·

μηδ' ἴδῃς μ' ἐξ ἑδρᾶν πανθέων Ant. 1.
ῥυσιασθεῖσαν, ὦ
πᾶν κράτος ἔχων χθονός.
γνῶθι δ' ὕβριν ἀνέρων
καὶ φύλαξαι κότον.

μή τι τλῇς τὰν ἱκέτιν εἰσιδεῖν Str. 2.
ἀπὸ βρετέων βίᾳ δίκας ἀγομέναν
ἱππηδὸν ἀμπύκων
πολυμίτων πέπλων τ' ἐπιλαβὰς ἐμῶν.

ἴσθι γάρ, παισὶ τάδε καὶ δόμοις, Ant. 2.
ὁπότερ' ἂν κτίσῃς, μένει δορὶ τίνειν
ἀντίρροπον θέμιν.
τάδε φράσαι δίκαια Διόθεν κράτη.

ΒΑ. καὶ δὴ πέφρασμαι. δεῦρο δ' ἐξοκέλλεται·
ἢ τοῖσιν ἢ τοῖς πόλεμον αἴρεσθαι μέγαν
πᾶσ' ἔστ' ἀνάγκη, καὶ γεγόμφωται σκάφος
στρέβλαισι ναυτικαῖσιν ὡς προσηγμένον.
ἄνευ δὲ λύπης οὐδαμοῦ καταστροφή.
καὶ χρημάτων μὲν ἐκ δόμων πορθουμένων,
ἄτην γεμίζειν καὶ μέγ' ἐμπλῆσαι γόμου,
γένοιτ' ἂν ἄλλα κτησίου Διὸς χάριν·
καὶ γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια,
γένοιτο μύθου μῦθος ἂν θελκτήριος,
⟨μὴ⟩ ἀλγεῖν ἃ θυμοῦ κάρτα κινητήρια.
ὅπως δ' ὅμαιμον αἷμα μὴ γενήσεται,
δεῖ κάρτα θύειν καὶ πεσεῖν χρηστήρια
θεοῖσι πολλοῖς πολλά, πημονῆς ἄκη,
ἦ κάρτα νείκους τοῦδ' ἐγὼ παροίχομαι·
θέλω δ' ἄϊδρις μᾶλλον ἢ σοφὸς κακῶν
εἶναι· γένοιτο δ' εὖ παρὰ γνώμην ἐμήν.
ΧΟ. πολλῶν ἄκουσον τέρματ' αἰδοίων λόγων.
ΒΑ. ἤκουσα, καὶ λέγοις ἄν· οὔ με φεύξεται.
ΧΟ. ἔχω στρόβους ζώνας τε, συλλαβὰς πέπλων.
ΒΑ. τάχ' ἂν γυναικῶν ταῦτα συμπρέποι στολῇ.
ΧΟ. ἐκ τῶνδε τοίνυν, ἴσθι, μηχανὴ καλή.
ΒΑ. λέξον τίν' αὐδὴν τήνδε γηρυθεῖσ' ἔσει.
ΧΟ. εἰ μή τι πιστὸν τῷδ' ὑποστήσεις στόλῳ
ΒΑ. τί σοι περαίνει μηχανὴ συζωμάτων;
ΧΟ. νέοις πίναξι βρέτεα κοσμῆσαι τάδε.

ΒΑ. αἰνιγματῶδες τοὔπος· ἀλλ' ἁπλῶς φράσον.
ΧΟ. ἐκ τῶνδ' ὅπως τάχιστ' ἀπάγξασθαι θεῶν.
ΒΑ. ἤκουσα μαστικτῆρα καρδίας λόγον
ΧΟ. ξυνῆκας· ὠμμάτωσα γὰρ σαφέστερον.
ΒΑ. καὶ [μὴν] πολλαχῇ γε δυσπάλαιστα πράγματα·
κακῶν δὲ πλῆθος ποταμὸς ὣς ἐπέρχεται·
ἄτης δ' ἄβυσσον πέλαγος οὐ μάλ' εὔπορον
τόδ' ἐσβέβηκα, κοὐδαμοῦ λιμὴν κακῶν.
εἰ μὲν γὰρ ὑμῖν μὴ τόδ' ἐκπράξω χρέος,
μίασμ' ἔλεξας οὐχ ὑπερτοξεύσιμον·
εἰ δ' αὖθ' ὁμαίμοις παισὶν Αἰγύπτου σέθεν
σταθεὶς πρὸ τειχέων διὰ μάχης ἥξω τέλους,
πῶς οὐχὶ τἀνάλωμα γίγνεται πικρὸν,
ἄνδρας γυναικῶν εἵνεχ' αἱμάξαι πέδον;
ὅμως δ' ἀνάγκη Ζηνὸς αἰδεῖσθαι κότον
ἱκτῆρος· ὕψιστος γὰρ ἐν βροτοῖς φόβος·
σὺ μὲν, πάτερ γεραιὲ τῶνδε παρθένων,
κλάδους γε τούτους αἶψ' ἐν ἀγκάλαις λαβὼν
βωμοὺς ἐπ' ἄλλους δαιμόνων ἐγχωρίων
θὲς, ὡς ἴδωσι τῆσδ' ἀφίξεως τέκμαρ
πάντες πολῖται, μηδ' ἀπορριφθῇ λόγος
ἐμοῦ· κατ' ἀρχῆς γὰρ φιλαίτιος λεώς.
καὶ γὰρ τάχ' ἄν τις οἰκτίσας ἰδὼν τάδε
ὕβριν μὲν ἐχθήρειεν ἄρσενος στόλου,
ὑμῖν δ' ἂν εἴη δῆμος εὐμενέστερος·
τοῖς ἥσσοσιν γὰρ πᾶς τις εὐνοίας φέρει.
ΔΑ. πολλῶν τάδ' ἡμῖν ἐστιν ἠξιωμένα,
αἰδοῖον εὑρεθέντα πρόξενον λαβεῖν.
ὀπάονας δὲ φράστοράς τ' ἐγχωρίων
ξύμπεμψον, ὡς ἂν τῶν πολισσούχων θεῶν
βωμοὺς προνάους καὶ (πολισσούχων) ἕδρας

εὕρωμεν, ἀσφάλεια δ' ᾖ δι' ἄστεως
στείχουσι· μορφῆς δ' οὐχ ὁμόστολος φύσις.
Νεῖλος γὰρ οὐχ ὅμοιον Ἰνάχῳ γένος
τρέφει. φύλαξαι μὴ θράσος τέκῃ φόβον.
καὶ δὴ φίλον τις ἔκταν' ἀγνοίας ὕπο.
ΒΑ. στείχοιτ' ἄν, ἄνδρες· εὖ γὰρ ὁ ξένος λέγει.
ἡγεῖσθε βωμοὺς ἀστικούς, θεῶν ἕδρας·
καὶ ξυμβολοῦσιν οὐ πολυστομεῖν χρεὼν
ναύτην ἄγοντας τόνδ' ἐφέστιον θεῶν.
ΧΟ. Τούτῳ μὲν εἶπας, καὶ τεταγμένος κίοι·
ἐγὼ δὲ πῶς δρῶ; ποῦ θράσος νέμεις ἐμοί;
ΒΑ. κλάδους μὲν αὐτοῦ λεῖπε, σημεῖον πόνου.
ΧΟ. καὶ δή σφε λείπω χειρὶ καὶ λόγοις σέθεν.
ΒΑ. λευρὸν κατ' ἄλσος νῦν ἐπιστρέφου τόδε.
ΧΟ. καὶ πῶς βέβηλον ἂν <πέδον> ῥύοιτό με;
ΒΑ. οὔτοι πτερωτῶν ἁρπαγαῖς σ' ἐκδώσομεν.
ΧΟ. ἀλλ' εἰ δρακόντων δυσφρόνων ἐχθίοσιν.
ΒΑ. εὔφημον εἴη τοὔπος εὐφημουμένῃ.
ΧΟ. οὔτοι τι θαῦμα δυσφορεῖν φόβῳ φρενός.
ΒΑ. ἀεὶ γυναικῶν ἐστὶ δεῖμ' ἐξαίσιον.
ΧΟ. σὺ καὶ λέγων εὔφραινε καὶ πράσσων φρένα.
ΒΑ. ἀλλ' οὔτι δαρὸν θρόνον ἐρημώσει πατήρ.
ἐγὼ δὲ λαοὺς σύγκαλῶν ἐγχωρίους
πατῶ, τὸ κοινὸν ὡς ἂν εὐμενὲς τιθῶ,
καὶ σὸν διδάξω πατέρα ποῖα χρὴ λέγειν.
πρὸς ταῦτα μίμνε καὶ θεοὺς ἐγχωρίους
λιταῖς παραιτοῦ τῶν σ' ἔρως ἔχει τυχεῖν.
ἐγὼ δὲ ταῦτα πορσυνῶν ἐλεύσομαι·
πειθὼ δ' ἕποιτο καὶ τύχη πρακτήριος.

ΧΟ. Ἄναξ ἀνάκτων, μακάρων Str. 1.

μακάρτατε καὶ τελέων τελει-
ότατον κράτος, ὄλβιε Ζεῦ,
πιθοῦ τε καὶ γένει σῷ
ἄλευσον ἀνδρῶν ὕβριν εὖ στυγήσας·
λίμνᾳ δ' ἔμβαλε πορφυροειδεῖ
τὰν μελανόζυγ' ἄταν.

τὸ πρὸς γυναικῶν ἐπιδὼν, Ant. 1.
παλαίφατον ἁμέτερον γένος
φιλίας προγόνου γυναικὸς
νέωσον εὔφρον' αἶνον,
γενοῦ πολυμνᾶστορ ἔφαπτορ Ἰοῦς·
Δίας τοι γένος εὐχόμεθ' εἶναι
γᾶς ἀπὸ τᾶσδ' ἔνοικοι.

παλαιὸν δ' εἰς ἴχνος μετέσταν Str. 2.
ματέρος ἀνθονόμους ἐπωπὰς,
λειμῶνα βούχιλον, ἔνθεν Ἰὼ
οἴστρῳ ἐρεσσομένα
φεύγει ἁμαρτίνοος,
πολλὰ βροτῶν διαμειβομένα
φῦλα, διχῇ δ' ἀντίπορον
γαῖαν ἐν αἴσᾳ διατέμνουσα πόρον
κυματίαν ὁρίζει.

ἰάπτει δ' Ἀσίδος δι' αἴας Ant. 2.
μηλοβότου Φρυγίας διαμπάξ·
περᾷ δὲ Τεύθραντος ἄστυ Μυσῶν,
Λύδιά τ' ⟨ἂγ⟩ γύαλα,
καὶ δι' ὀρῶν Κιλίκων
Παμφύλων τε διορνυμένα

τὰν ποταμοὺς δ' ἀενάαυς
καὶ βαθύπλουτον χθόνα καὶ τᾶς Ἀφροδί-
τας πολύπυρον αἶαν.

ἱκνεῖται δ' εἰσικνουμένου βέλει Str. 3.
βουκόλου πτερόεντος
Δῖον πάμβοτον ἄλσος,
λειμῶνα χιονόβοσκον, ὅντ' ἐπέρχεται
Τυφῶ μένος ⟨χ⟩ὕδωρ τὸ Νεί-
λου νόσοις ἄθικτον,
μαινομένα πόνοις ἀτίμοις ὀδύναις τε κεντροδα-
λήτισι θυιὰς Ἥρας.

βροτοὶ δ', οἳ γᾶς τότ' ἦσαν ἔννομοι, Ant. 3.
χλωρῷ δείματι θυμὸν
πάλλοντ' ὄψιν ἀήθη,
μιξόμβροτον ἐσορῶντι δυσχερὲς βοτόν,
τὰν μὲν βοός, τὰν δ' αὖ γυναι-
κός· τέρας δ' ἐθάμβουν.
καὶ τότε δὴ τίς ἦν ὁ θέλξας πολύπλαγκτον ἀ-
θλίαν
οἰστροδόνητον Ἰώ;

δι' αἰῶνος κρέων ἀπαύστου Str. 4.
– – – ∪ ∪ – –
βία δ' ἀπημάντῳ σθένει
καὶ θείαις ἐπιπνοίαις
παύεται, δακρύων δ' ἀπο-

553—554 *γᾶς ποταμοὺς ἀενάους καὶ βαθύπλουτον χθόνα καὶ τὰν* Hermann. Fortasse *τλᾶ ποταμούς τ' ἀενάους.*
575—576 ⟨*πράκτωρ τῶνδ' ἐφάνη Ζεύς*⟩. *δύα δ'* Hermann *Δίῳ δ'* Weckleín.

στάζει πένθιμον αἰδῶ.
λαβοῦσα δ' ἕρμα Δῖον ἀψυθεῖ λόγῳ
γείνατο παῖδ' ἀμεμφῆ,

. . .

δι' αἰῶνος μακροῦ πάνολβον· Ant. 4.
ἔνθεν πᾶσα βοᾷ χθών,
"φυσιζόου γ' ἔρνος τόδε
Ζηνός ἐστιν ἀληθῶς·
τίς γὰρ ἂν κατέπαυσεν Ἥ-
ρας νόσους ἐπιβούλους;
Διὸς τάδ' ἔργα· καὶ τόδ' ἂν γένος λέγων
ἐξ Ἐπάφου κυρήσαις."

τίν' ἂν θεῶν ἐνδικωτέροισιν Str. 5
κεκλοίμαν εὐλόγως ἐπ' ἔργοις;
αὐτὸς ὁ πατὴρ φυτουργὸς αὐτόχειρ ἄναξ
γένους παλαιόφρων μέγας
τέκτων, τὸ πᾶν μῆχαρ οὔριος Ζεύς.

ὑπ' ἀρχᾶς δ' οὔτινος θοάζων Ant. 5.
τὸ μεῖον κρεισσόνων κρατύνει·
οὔτινος ἄνωθεν ἡμένου σέβει κάτω.
πάρεστι δ' ἔργον ὡς ἔπος
σπεῦσαί τι τῶν βούλιος φέρει φρήν.

ΔΑ. Θαρσεῖτε, παῖδες, εὖ τὰ τῶν ἐγχωρίων.
. . . .
δήμου δέδοκται παντελῆ ψηφίσματα.

ΧΟ. ὦ χαῖρε πρέσβυ, φίλτατ' ἀγγέλων ἐμοί,
ἔνισπε δ' ἡμῖν ποῖ κεκύρωται τέλος,
δήμου κρατοῦσα χείρ θ' ὅπῃ πληθύνεται.

ΔΑ. *ἔδοξεν Ἀργείοισιν οὐ διχορρόπως,*
ἀλλ' ὥστ' ἀνηβῆσαί με γηραιᾷ φρενί·
πανδημίᾳ γὰρ χερσὶ δεξιωνύμοις
ἔφριξεν αἰθὴρ τόνδε κραινόντων λόγον·
ἡμᾶς μετοικεῖν τῆσδε γῆς ἐλευθέρους
κἀρρυσιάστους ξύν τ' ἀσυλίᾳ βροτῶν·
καὶ μήτ' ἐνοίκων μήτ' ἐπηλύδων τινὰ
ἄγειν· ἐὰν δὲ προστιθῇ τὸ καρτερὸν,
τὸν μὴ βοηθήσαντα τῶνδε γαμόρων
ἄτιμον εἶναι ξὺν φυγῇ δημηλάτῳ.
τοιάνδ' ἔπειθε ῥῆσιν ἀμφ' ἡμῶν λέγων
ἄναξ Πελασγῶν, Ζηνὸς ἱκεσίου κότον
μέγαν προφωνῶν μήποτ' εἰσόπιν χρόνου
πόλιν παχῦναι, ξενικὸν ἀστικόν θ' ἅμα
λέγων διπλοῦν μίασμα πρὸς πόλεως φανὲν
ἀμήχανον βόσκημα πημονῆς πέλειν.
τοιαῦτ' ἀκούων χερσὶν Ἀργεῖος λεὼς
ἔκραν' ἄνευ κλητῆρος ὡς εἶναι τάδε.
δημηγόρους δ' ἤκουσεν εὐπιθὴς στροφὰς
δῆμος Πελασγῶν· Ζεὺς δ' ἐπικράναι τέλος.

ΧΟ. *Ἄγε δὴ, λέξωμεν ἐπ' Ἀργείοις*
εὐχὰς ἀγαθὰς, ἀγαθῶν ποινάς.
Ζεὺς δ' ἐφορεύοι ξένιος ξενίου
στόματος τιμὰς ἐπ' ἀληθείᾳ,
τέρμον' ἄμεμπτον πρὸς ἅπαντα.

νῦν ὅτε καὶ θεοὶ Str. 1.
Διογενεῖς κλύοιτ' εὐκταῖα γένει χεούσας· 632
μήποτε πυρίφατον τάνδε Πελασγίαν
τὸν ἄχορον βοὰν κτίσαι μάχλον Ἄρη, 636

τὸν ἀρότοις θερίζοντα βροτοὺς ἐν ἄλλοις,
οὕνεκ' ᾤκτισαν ἡμᾶς,
ψῆφον δ' εὔφρον' ἔθεντο,
αἰδοῦνται δ' ἱκέτας Διός,
ποίμναν τάνδ' ἀμέγαρτον·

οὐδὲ μετ' ἀρσένων Ant. 1.
ψῆφον ἔθεντ' ἀτιμώσαντες ἔριν γυναικῶν,
Δῖον ἐπιδόμενοι πράκτορα πάνσκοπον
δυσπόλεμον, τὸν οὔτις ἂν δόμος ἔχων
ἐπ' ὀρόφων ἰαίνοιτο· βαρὺς δ' ἐφίζει.
ἅζονται γὰρ ὁμαίμους
Ζηνὸς ἵκτορας ἁγνοῦ.
τοιγάρτοι καθαροῖσι βω-
μοῖς θεοὺς ἀρέσονται.

τοιγὰρ ὑποσκίων Str. 2.
ἐκ στομάτων ποτάσθω φιλότιμος εὐχά·
μήποτε λοιμὸς ἀνδρῶν
τάνδε πόλιν κενώσαι·
μηδ' ἐπιχωρίοις ⟨στάσις⟩
πτώμασιν αἱματίσαι πέδον γᾶς.
ἥβας δ' ἄνθος ἄδρεπτον
ἔστω, μηδ' Ἀφροδίτας
εὐνάτωρ βροτολοιγὸς Ἄ-
ρης κέρσειεν ἄωτον.

καὶ γεραροῖσι πρε- Ant. 2.
σβυτοδόκοι (γεμόντων) θυμέλαι φλεόντων.
τὼς πόλις εὖ νέμοιτο
Ζῆνα μέγαν σεβόντων,

τὸν ξένιον δ' ὑπερτάτως,
ὃς πολιῷ νόμῳ αἶσαν ὀρθοῖ.
τίκτεσθαι δὲ φόρους γᾶς
ἄλλους ⟨τ'⟩ εὐχόμεθ' ἀεί,
Ἄρτεμιν θ' ἑκάταν γυναι-
κῶν λόχους ἐφορεύειν.

μηδέ τις ἀνδροκμὴς — Str. 3.
λοιγὸς ἐπελθέτω τάνδε πόλιν δαΐζων,
ἄχορον ἀκίθαριν δακρυογόνον Ἄρη
βοάν τ' ἔνδημον ἐξοπλίζων·
νούσων δ' ἑσμὸς ἀπ' ἀστῶν
ἵζοι κρατὸς ἀτερπής·
εὐμενὴς δ' ὁ Λύκειος ἔ-
στω πάσᾳ νεολαίᾳ.

καρποτελῆ δέ τοι — Ant. 3.
Ζεὺς ἐπικραινέτω φέρματι γᾶν πανώρῳ.
πρόνομα δὲ βοτὰ τοῖς πολύγονα τελέθοι·
τὸ πᾶν τ' ἐκ δαιμόνων λάχοιεν.
εὐφάμοις δ' ἐπὶ βωμοῖς
μοῦσαν θείατ' ἀοιδοί·
ἁγνῶν τ' ἐκ στομάτων φερέ-
σθω φάμα φιλοφόρμιγξ.

φυλάσσοι τ' ἀτρεμαῖα τιμὰς — Str. 4.
τὸ δάμιον, τὸ πτόλιν κρατύνει,
προμαθὶς εὐκοινόμητις ἀρχά·
ξένοισί τ' εὐξυμβόλους,
πρὶν ἐξοπλίζειν Ἄρη,
δίκας ἄτερ πημάτων διδοῖεν.

θεοὺς δ', οἳ γᾶν ἔχουσιν, ἀεὶ Ant. 4.
τίοιεν ἐγχωρίους πατρῴαις
δαφνηφόροις βουθύτοισι τιμαῖς.
τὸ γὰρ τεκόντων σέβας
τρίτον τόδ' ἐν θεσμίοις
Δίκας γέγραπται μεγιστοτίμου.

ΔΑ. Εὐχὰς μὲν αἰνῶ τάσδε σώφρονας, φίλαι·
ὑμεῖς δὲ μὴ τρέσητ' ἀκούσασαι πατρὸς
ἀπροσδοκήτους τούσδε καὶ νέους λόγους.
ἱκεταδόκου γὰρ τῆσδ' ἀπὸ σκοπῆς ὁρῶ
τὸ πλοῖον. εὔσημον γὰρ, οὐδὲ λανθάνει
στολμοί τε λαίφους καὶ παραρρύσεις νεὼς,
καὶ πρῷρα πρόσθεν ὄμμασι βλέπουσ' ὁδὸν,
οἴακος ἰθυντῆρος ὑστάτου νεὼς
ἄγαν καλῶς κλύουσά γ' ὡς ἂν οὐ φίλη.
πρέπουσι δ' ἄνδρες νάϊοι μελαγχίμοις
γυίοισι λευκῶν ἐκ πεπλωμάτων ἰδεῖν,
καὶ τἄλλα πλοῖα πᾶσά θ' ἡ 'πικουρία
εὔπρεπτος· αὐτὴ δ' ἡγεμὼν ὑπὸ χθόνα
στείλασα λαῖφος παγκρότως ἐρέσσεται.
ἀλλ' ἡσύχως χρὴ καὶ σεσωφρονισμένως
πρὸς πρᾶγμ' ὁρώσας τῶνδε μὴ ἀμελεῖν θεῶν.
ἐγὼ δ' ἀρωγοὺς ξυνδίκους θ' ἥξω λαβών.
ἴσως γὰρ ἂν κῆρυξ τις ἢ πρέσβυς μόλοι,
ἄγειν θέλοντες ῥυσίων ἐφάπτορες·
ἀλλ' οὐδὲν ἔσται τῶνδε· μὴ τρέσητέ νιν.
ὅμως ἄμεινον, εἰ βραδύνοιμεν βοῇ,
ἀλκῆς λαθέσθαι τῆσδε μηδαμῶς ποτέ.

θάρσει. χρόνῳ τοι κυρίῳ τ' ἐν ἡμέρᾳ

θεοὺς ἀτίζων τις βροτῶν δώσει δίκην.
ΧΟ. πάτερ, φοβοῦμαι, νῆες ὡς ὠκύπτεροι
ἥκουσι· μῆκος δ' οὐδὲν ἐν μέσῳ χρόνου.
περίφοβόν μ' ἔχει τάρβος ἐτητύμως Str. 1.
πολυδρόμου φυγᾶς ὄφελος εἴ τί μοι·
παροίχομαι, πάτερ, δείματι.
ΔΑ. ἐπεὶ τελεία ψῆφος Ἀργείων, τέκνα,
θάρσει, μαχοῦνται περὶ σέθεν, σάφ' οἶδ' ἐγώ.
ΧΟ. ἐξῶλές ἐστι μάργον Αἰγύπτου γένος
μάχης τ' ἄπληστον· καὶ λέγω πρὸς εἰδότα.
δοριπαγεῖς δ' ἔχοντες κυανώπιδας Ant. 1.
νέας ἔπλευσαν ὧδ' ἐπιτυχεῖ κότῳ
πολεῖ μελαγχίμῳ σὺν στρατῷ.
ΔΑ. πολλοὺς δέ γ' εὑρήσουσιν ἐν μεσημβρίας
θάλπει βραχίον' εὖ κατερρινημένους.
ΧΟ. μόνην δὲ μὴ πρόλειπε· λίσσομαι, πάτερ.
γυνὴ μονωθεῖσ' οὐδέν· οὐκ ἔνεστ' Ἄρης.
οὐλόφρονες δὲ καὶ δολιομήτιδες Str. 2.
δυσάγνοις φρεσίν,
κόρακες ὥστε, βωμὸν ἀλέγοντες οὐδέν.
ΔΑ. καλῶς ἂν ἡμῖν ξυμφέροι ταῦτ', ὦ τέκνα,
εἰ σοί τε καὶ θεοῖσιν ἐχθαιροίατο.
ΧΟ. οὐ μὴ τριαίνας τάσδε καὶ θεῶν σέβη
δείσαντες ἡμῶν χεῖρ' ἀπόσχωνται, πάτερ.
φυσίφρονες δ' ἄγαν ἀνιέρῳ μένει Ant. 2.
μεμαργωμένοι
κυνοθρασεῖς, θεῶν ἐπαΐοντες οὐδέν.
ΔΑ. ἀλλ' ἔστι φήμη κρείσσονας λύκους κυνῶν
εἶναι· βύβλου δὲ καρπὸς οὐ κρατεῖ στάχυν.
ΧΟ. ὡς καὶ ματαίων ἀνοσίων τε κνωδάλων
ἔχοντας ὀργὰς χρὴ φυλάσσεσθαι κράτος.

ΔΑ. οὔτοι ταχεῖα ναυτικοῦ στρατοῦ στολή,
οὐδ' ὅρμος, οὐδὲ πεισμάτων σωτηρία
ἐς γῆν ἐνεγκεῖν, οὐδ' ἐν ἀγκυρουχίαις
θαρσοῦσι ναῶν ποιμένες παραυτίκα,
ἄλλως τε καὶ μολόντες ἀλίμενον χθόνα
ἐς νύκτ' ἀποστείχοντος ἡλίου. φιλεῖ
ὠδῖνα τίκτειν νὺξ κυβερνήτῃ σοφῷ,
κἂν ᾖ γαλήνη ⟨νηνεμός θ' εὕδῃ κλύδων⟩.
οὕτω γένοιτ' ἂν οὐδάμ' ἔκβασις στρατοῦ
καλή, πρὶν ὅρμῳ ναῦν θρασυνθῆναι. σὺ δὲ
φρόνει μὲν ὡς ταρβοῦσα μάμελεῖν θεῶν·
. . . .
πράξας ἀρωγήν· ἄγγελον δ' οὐ μέμψεται
πόλις γέρονθ', ἡβῶντα δ' εὐγλώσσῳ φρενί.

ΧΟ. Ἰὼ γᾶ βοῦνι, πάνδικον σέβας, Str. 1.
τί πεισόμεσθα; ποῖ φύγωμεν Ἀπίας
χθονός, κελαινὸν εἴ τι κεῦθός ἐστί που;
μέλας γενοίμαν καπνὸς
νέφεσσι γειτονῶν Διός·
τὸ πᾶν δ' ἄφαντος ἀμπετὴς ἄϊστος ὡς
κόνις ἄτερθε πτερύγων ὀροίμαν.

ἄφυκτον δ' οὐκέτ' ἂν πέλοι κέαρ. Ant. 1.
κελαινόχρως δὲ πάλλεταί μου καρδία.
πατρὸς σκοπαὶ δέ μ' εἷλον· οἴχομαι φόβῳ.
θέλοιμι δ' ἂν μορσίμου
βρόχου τυχεῖν ἐν ἀρτάναις,
πρὶν ἄνδρ' ἀπευκτὸν τῷδε χριμφθῆναι χροΐ·
πρόπαρ θανούσας δ' Ἀΐδας ἀνάσσοι.

---

784 Fortasse ἀφύκτων δ' οὐκέτ' ἂν πέλοι σκέπας.

πόθεν δέ μοι γένοιτ' ἂν αἰθέρος θρόνος, Str. 2.
πρὸς ὃν νεφῶν ὑδρηλὰ γίγνεται χιών,
ἢ λισσὰς αἰγίλιψ ἀπρόσ-
δεικτος οἰόφρων κρεμὰς
γυπιὰς πέτρα, βαθὺ
πτῶμα μαρτυροῦσά μοι,
πρὶν δαΐκτορος βίᾳ
καρδίας γάμου κυρῆσαι.

κυσὶν δ' ἔπειθ' ἕλωρα κἀπιχωρίοις Ant. 2.
ὄρνισι δεῖπνον οὐκ ἀναίνομαι πέλειν.
τῷ γὰρ θανεῖν ἐλευθεροῦ-
μαι φιλαιάκτων κακῶν·
ἐλθέτω μόρος, πρὸ κοί-
τας γαμηλίου τυχών.
τίν' ἀμφυγᾶς ἔτι πόρον
τέμνω γάμου λυτῆρα;

ἴυζε δ' ὀμφὰν οὐρανίαν, Str. 3.
μέλη θεοῖσι λιτανά·
τέλεα δὲ πῶς πελόμενά μοι;
λύσιμά μ' ἄχειμ' ἔπιδε, πάτερ,
βίαια μὴ φαιδροῖς ὁρῶν
ὄμμασιν ἐνδίκοις. σεβί-
ζου δ' ἱκέτας σέθεν, γαι-
άοχε παγκρατὲς Ζεῦ.

γένος γὰρ Αἰγύπτιον ὕβριν Ant. 3.
δύσοιστον ἀρσενογενὲς
μετά με δρόμοισι διόμενοι
φυγάδα μάταισι πολυθρόοις

βίαια δίζηνται λαβεῖν.
σὸν δ' ἐπίπαν ζυγὸν ταλάν-
του. τί δ' ἄνευ σέθεν θνα-
τοῖσι τέλειόν ἐστιν;

Ο' ό ό ά ά ά.
ὅδε μάρπτις ναΐος γάϊος.
τῶν πρὸ μάρπτι κάμνοις. ἰόφ. ὄμ.
αὖθι κάκκας νο
δυΐαν βοὰν ἀμφαίνω.
δρῶ τάδε φροίμια πράξαν πόνων
βιαίων ἐμῶν. ἠὲ ηέ.
βαῖνε φυγᾷ πρὸς ἀλκάν·
βλοσυρόφρονα χλιδᾷ
δύσφορα ναῒ κὰν γᾷ.
γάῗ ἄναξ προτάσσου.

ΚΗΡΥΞ.

σοῦσθε σοῦσθ' ἐπὶ βᾶριν ὅπως ποδῶν.
οὐκοῦν οὐκοῦν
τιλμοὶ τιλμοὶ καὶ στιγμοί,
πολυαίμων φόνιος
ἀποκοπὰ κρατός.
σοῦσθε σοῦσθ' ὀλύμεναι ὀλόμεν' ἐπ' ἀμίδα.

ΧΟ. εἴθ' ἀνὰ πολύρυτον Str. 1.
ἁλμήεντα πόρον
δεσποσίῳ ξὺν ὕβρει,
γομφοδέτῳ τε δόρει διώλου.
ΚΗ. αἵμονες ὡς ἐπάμιδα

---

825 sqq. misere corrupti.

847 *αἵμον' ἴζω σ' ἐπ' ἄμιδα*, coll. schol., Turnebus. Conjeci *δίαιμόν σ' ἐς ἄμαλ' ἴζω σύδην· ἀπιτέ', ἀπιτέα.*

ησυδουπιατάπιτα.
ΧΟ. κελεύω βία μεθέσθαι
ἴχαρ φρενί τ᾽ ἄταν. 850
ΚΗ. ἰὼ ἰώ,
λεῖφ᾽ ἕδρανα, κί᾽ ἐς δόρυ,
ἀτιέτανα πόλιν εὐσεβῶν

ΧΟ. μήποτε πάλιν ἴδοιν Ant. 1.
ἀλφεσίβοιον ὕδωρ, 855
ἔνθεν ἀεξόμενον
ζώφυτον αἷμα βροτοῖσι θάλλει.
ΚΗ. σὺ δ᾽ ἐν ναῒ ναῒ βάσει τάχα 861
θέλεος ἀθέλεος. 862
ΧΟ. ἄγειος ἐγὼ βαθυχαῖος 859
βαθρείας βαθρείας γέρον. 860
ΚΗ. βίᾳ βίᾳ τε πολλᾷ φροῦδα 863
βάτεαι βαθυμι προκακὰ παθῶν
ὀλόμεναι παλάμαις. 865

αἰαῖ αἰαῖ. Str. 2.
αἲ γὰρ δυσπαλάμως ὄλοιο
δι᾽ ἁλίρρυτον ἄλσος,
κατὰ Σαρπηδόνιον χῶμα πολύψαμμον ἀλαθεὶς 870
ἀερίαισιν αὔραις.
ΚΗ. ἴυζε καὶ λάκαζε καὶ κάλει θεούς.
Αἰγυπτίαν γὰρ βᾶριν οὐχ ὑπερθορεῖ. 874
[ἴυζε καὶ βόα] πικρότερ᾽ ἀχέων οἰζύος ὄνομ᾽ ἔχων.

ΧΟ. οἰοῖ οἰοῖ, Ant. 2.

863—865 φροῦδα βατέα βαθμίδων Enger. πρόκακα πάθε᾽ ὀλόμεναι W. παλάμαις ἐμαῖς Donaldson.

875 Fortasse ⟨πρὸς ταῦτα⟩ πικρότερ᾽ οἰζύος νόμον χέον.

λύμας εἶς σὺ πρὸ γᾶς ὑλά-
σκων περίχαννα βρυάζεις·
ὃς ἐπωπᾷ σ᾽, ὁ μέγας Νεῖλος ὑβρίζοντά σ᾽ ἀπο-
τρέ-
ψειεν ἄϊστον ὕβριν.
ΚΗ. βαίνειν κελεύω βᾶριν εἰς ἀμφίστροφον
ὅσον τάχιστα· μηδέ τις σχολαζέτω.
ὁλκὴ γὰρ οὔτι πλόκαμον οὐδάμ᾽ ἅζεται.

ΧΟ. οἰοῖ, πάτερ, Str. 3.
βρέτεος ἄρος ἄτα.
μάλα δ᾽ ἄγει,
ἄραχνος ὡς βάδην,
ὄναρ ὄναρ μέλαν.
ὀτοτοτοῖ.
μᾶ Γᾶ μᾶ Γᾶ, βόαν
φοβερὸν ἀπότρεπε,
ὦ πᾶ, Γᾶς παῖ, Ζεῦ.
ΚΗ. οὔτοι φοβοῦμαι δαίμονας τοὺς ἐνθάδε·
οὐ γάρ μ᾽ ἔθρεψαν, οὐδ᾽ ἐγήρασαν τροφῇ.

ΧΟ. μαιμᾷ πέλας, Ant. 3.
. . . . .
δίπος ὄφις,
ἔχιδνα δ᾽ ὥς μέ τις
ποτιδακοῦσ᾽ ἔχει.
ὀτοτοτοῖ.
μᾶ Γᾶ μᾶ Γᾶ, βόαν
φοβερὸν ἀπότρεπε,
ὦ πᾶ, Γᾶς παῖ, Ζεῦ.
ΚΗ. εἰ μή τις ἐς ναῦν εἶσιν αἰνέσας τάδε,

λακὶς χιτῶνος ἔργον οὐ κατοικτιεῖ. 903

ΧΟ. ἰὼ πόλεως ἀγοὶ πρόμοι, δάμναμαι. Str. 4.
ΚΗ. ἕλξειν ἔοιχ᾽ ὑμᾶς ἀποσπάσας κόμης, 909
ἐπεὶ οὐκ ἀκούετ᾽ ὀξὺ τῶν ἐμῶν λόγων. 910

ΧΟ. διωλόμεσθ᾽· ἄελπτ᾽, ἄναξ, πάσχομεν. Ant. 4.
ΚΗ. πολλοὺς ἄνακτας, παῖδας Αἰγύπτου, τάχα 905
ὄψεσθε· θαρσεῖτ᾽, οὐκ ἐρεῖτ᾽ ἀναρχίαν. 906

ΒΑ. Οὗτος, τί ποιεῖς; ἐκ τίνος φρονήματος
ἀνδρῶν Πελασγῶν τήνδ᾽ ἀτιμάζεις χθόνα;
ἀλλ᾽ ἦ γυναικῶν ἐς πόλιν δοκεῖς μολεῖν;
κάρβανος ὢν δ᾽ Ἕλλησιν ἐγχλίεις ἄγαν·
καὶ πόλλ᾽ ἁμαρτὼν οὐδὲν ὤρθωσας φρενί.
ΚΗ. τί δ᾽ ἠμπλάκηται τῶνδ᾽ ἐμοὶ δίκης ἄτερ;
ΒΑ. ξένος μὲν εἶναι πρῶτον οὐκ ἐπίστασαι.
ΚΗ. πῶς δ᾽ οὐχί; τἄμ᾽ ὀλωλόθ᾽ εὑρίσκων ἄγω.
ΒΑ. ποίοισιν εἰπὼν προξένοις ἐγχωρίοις;
ΚΗ. Ἑρμῇ μεγίστῳ προξένῳ μαστηρίῳ.
ΒΑ. θεοῖσιν εἰπὼν τοὺς θεοὺς οὐδὲν σέβει.
ΚΗ. τοὺς ἀμφὶ Νεῖλον δαίμονας σεβίζομαι.
ΒΑ. οἱ δ᾽ ἐνθάδ᾽ οὐδὲν, ὡς ἐγὼ σέθεν κλύω.
ΚΗ. ἄγοιμ᾽ ἂν, οὗ τις τάσδε μὴ ᾽ξαιρήσεται.
ΒΑ. κλάοις ἂν, εἰ ψαύσειας, οὐ μάλ᾽ ἐς μακράν.
ΚΗ. ἤκουσα τοὔπος οὐδαμῶς φιλόξενον.
ΒΑ. οὐ γὰρ ξενοῦμαι τοὺς θεῶν συλήτορας.
ΚΗ. λέγοιμ᾽ ἂν ἐλθὼν παισὶν Αἰγύπτου τάδε.
ΒΑ. ἀβουκόλητον τοῦτ᾽ ἐμῷ φρονήματι.
ΚΗ. ἀλλ᾽ ὡς ἂν εἰδὼς ἐννέπω σαφέστερον —
καὶ γὰρ πρέπει κήρυκ᾽ ἀπαγγέλλειν τορῶς
ἕκαστα — πῶς φῶ πρὸς τίνος τ᾽ ἀφαιρεθεὶς

ἥκειν γυναικῶν αὐτανέψιον στόλον;
* * * * * * * * * * * * *
* * * * * * * * * * * *
οὔτοι δικάζει ταῦτα μαρτύρων ὕπο
Ἄρης· τὸ νεῖκος δ' οὐκ ἐν ἀργύρου λαβῇ
ἔλυσεν· ἀλλὰ πολλὰ γίγνεται πάρος
πεσήματ' ἀνδρῶν κἀπολακτισμοὶ βίων.
ΒΑ. τί σοι λέγειν χρὴ τοὔνομ'; ἐν χρόνῳ μαθὼν
εἴσει σύ τ' αὐτὸς χοἰ ξυνέμποροι σέθεν.
ταύτας δ' ἑκούσας μὲν κατ' εὔνοιαν φρενῶν
ἄγοις ἄν, εἴπερ εὐσεβὴς πίθοι λόγος.
τοιάδε δημόπρακτος ἐκ πόλεως μία
ψῆφος κέκρανται, μήποτ' ἐκδοῦναι βίᾳ
στόλον γυναικῶν· τῶνδ' ἐφήλωται τορῶς
γόμφος διαμπάξ, ὡς μένειν ἀραρότα.
ταῦτ' οὐ πίναξίν ἐστιν ἐγγεγραμμένα
οὐδ' ἐν πτυχαῖς βίβλων κατεσφραγισμένα,
σαφῆ δ' ἀκούεις ἐξ ἐλευθεροστόμου
γλώσσης. κομίζου δ' ὡς τάχιστ' ἐξ ὀμμάτων.
ΚΗ. ἴσθ' οὖν τάδ' ἤδη πόλεμον αἴρεσθαι νέον.
εἴη δὲ νίκη καὶ κράτος τοῖς ἄρσεσιν.
ΒΑ. ἀλλ' ἄρσενάς τοι τῆσδε γῆς οἰκήτορας
εὑρήσετ' οὐ πίνοντας ἐκ κριθῶν μέθυ.
Ὑμεῖς δὲ πᾶσαι σὺν φίλαις ὀπάοσιν
θράσος λαβοῦσαι στείχετ' εὐερκῆ πόλιν,
πύργων βαθείᾳ μηχανῇ κεκλημένην.
καὶ δώματ' ἐστὶ πολλὰ μὲν τὰ δήμια,
δεδωμάτωμαι δ' οὐδ' ἐγὼ σμικρᾷ χερί.
ἔνθ' ἔστιν ὑμῖν εὐτύκους ναίειν δόμους
πολλῶν μετ' ἄλλων· εἰ δέ τις μείζων χάρις,
πάρεστιν οἰκεῖν καὶ μονορρύθμους δόμους.

τούτων τὰ λῷστα καὶ τὰ θυμηδέστατα,
πάρεστι, λωτίσασθε. προστάτης δ' ἐγὼ
ἀστοί τε πάντες, ὧνπερ ἥδε κραίνεται
ψῆφος. τί τῶνδε κυριωτέρους μένεις;

ΧΟ. ἀλλ' ἀντ' ἀγαθῶν ἀγαθοῖσι βρύοις,
δῖε Πελασγῶν.
πέμψον δὲ πρόφρων δεῦρ' ἡμέτερον
πατέρ' εὐθαρσῆ
Δαναὸν, πρόνοον καὶ βούλαρχον.
τοῦ γὰρ προτέρα μῆτις, ὅπου χρὴ
δώματα ναίειν, καὶ τόπος εὔφρων.
πᾶς τις ἐπειπεῖν ψόγον ἀλλοθρόοις
  εὔτυκος· εἴη δὲ τὰ λῷστα.
σύν τ' εὐκλείᾳ καὶ ἀμηνίτῳ
βάξει λαῶν
* * * * * * * *
* * * * ἐν χώρῳ
τάσσεσθε, φίλαι δμωΐδες, οὕτως
ὡς ἐφ' ἑκάστῃ διεκλήρωσεν
  Δαναὸς θεραποντίδα φερνήν.

ΔΑ. Ὦ παῖδες, Ἀργείοισιν εὔχεσθαι χρεὼν
θύειν τε λείβειν θ', ὡς θεοῖς Ὀλυμπίοις,
σπονδὰς, ἐπεὶ σωτῆρες οὐ διχορρόπως.
καί μου τὰ μὲν πραχθέντα πρὸς τοὺς ἐγγενεῖς
φίλους πικρῶς ἤκουσαν αὐτανεψίοις·
ἐμοὶ δ' ὀπαδοὺς τούσδε καὶ δορυσσόους
ἔταξαν, ὡς ἔχοιμι τίμιον γέρας,
μηδ' ἐξ ἀέλπτων δορικανεῖ μόρῳ θανὼν
λάθοιμι, χώρᾳ δ' ἄχθος ἀείζων πέλοι.
τοιῶνδε τυγχάνοντος εὐπρυμνῆ φρενὸς
χάριν σέβεσθε τιμιωτέραν ἐμοῦ.

καὶ ταῦθ' ἅμ' ἐγγράψασθε πρὸς γεγραμμένοις
πολλοῖσιν ἄλλοις σωφρονίσμασιν πατρός.
. . . .
ἀγνῶθ' ὅμιλον ὡς ἐλέγχεσθαι χρόνῳ.
πᾶς δ' ἐν μετοίκῳ γλῶσσαν εὔτυκον φέρει
κακὴν, τό τ' εἰπεῖν εὐπετὲς μύσαγμά πως.
ὑμᾶς δ' ἐπαινῶ μὴ καταισχύνειν ἐμὲ,
ὥραν ἐχούσας τήνδ' ἐπίστρεπτον βροτοῖς.
τέρειν' ὀπώρα δ' εὐφύλακτος οὐδαμῶς,
θῆρες δὲ κηραίνουσι καὶ βροτοὶ, τί μήν; 999
καρπώματα στάζοντα κηρύσσει Κύπρις. 1001
καὶ κνώδαλα πτεροῦντα καὶ πεδοστιβῆ 1000
κάλωρα κωλύουσαν θωσμένειν ἐρῶ· 1002
καὶ παρθένων χλιδαῖσιν εὐμόρφοις ἔπι
πᾶς τις παρελθὼν ὄμματος θελκτήριον
τόξευμ' ἔπεμψεν, ἱμέρου νικώμενος.
πρὸς ταῦτα μὴ πάθωμεν ὧν πολὺς πόνος,
πολὺς δὲ πόντος εἵνεκ' ἠρόθη δορὶ,
μηδ' αἶσχος ἡμῖν, ἡδονὴν δ' ἐχθροῖς ἐμοῖς
πράξωμεν. οἴκησις δὲ καὶ διπλῆ πάρα·
τὴν μὲν Πελασγὸς, τὴν δὲ καὶ πόλις διδοῖ,
οἰκεῖν λάτρων ἄτερθεν· εὐπετῆ τάδε.
μόνον φύλαξαι τάσδ' ἐπιστολὰς πατρὸς,
τὸ σωφρονεῖν τιμῶσα τοῦ βίου πλέον.

ΧΟ. τἄλλ' εὐτυχοῖμεν πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων·
ἐμῆς δ' ὀπώρας εἵνεκ' εὐθάρσει, πάτερ.
εἰ γάρ τι μὴ θεοῖς βεβούλευται νέον,
ἴχνος τὸ πρόσθεν οὐ διαστρέψω φρενός.

Ἴτε μὰν ἀστυάνακτας Str. 1.

1002 desperatus.

μάκαρας θεοὺς γανάοντες
πολιούχους τε καὶ οἳ χεῦμ' Ἐρασίνου
περιναίονται παλαιόν.
ὑποδέξασθε ⟨δ'⟩ ὀπαδοὶ
μέλος· αἶνος δὲ πόλιν τάνδε Πελασγῶν
ἐχέτω, μηδ' ἔτι Νείλου
προχοὰς σέβωμεν ὕμνοις·

ποταμοὺς δ' οἳ διὰ χώρας Ant. 1.
θελεμὸν πῶμα χέουσιν
πολύτεκνοι, λιπαροῖς χεύμασι γαίας
τόδε μειλίσσοντες οὖδας.
ἐπίδοι δ' Ἄρτεμις ἁγνὰ
στόλον οἰκτιζομένα, μηδ' ὑπ' ἀνάγκας
τέλος ἔλθοι Κυθερείας·
στυγερῶν πέλοι τόδ' ἆθλον.

Κύπριδος ⟨δ'⟩ οὐκ ἀμελὴς ἐσμὸς ὅδ' εὔφρων. Str. 2.
δύναται γὰρ Διὸς ἄγχιστα σὺν Ἥρᾳ·
τίεται δ' αἰολόμητις
θεὸς ἔργοις ἐπὶ σεμνοῖς.
μετάκοινοι δὲ φίλᾳ ματρὶ πάρεισιν
Πόθος ⟨ᾇ⟩ τ' οὐδὲν ἄπαρνον
τελέθει θέλκτορι Πειθοῖ.
δέδοται δ' Ἁρμονίᾳ μοῖρ' Ἀφροδίτας
ψεδυραὶ τρίβοι τ' ἐρώτων.

φυγάδεσσιν δ' ἐπιπνοίας κακά τ' ἄλγη Ant. 2.
πολέμους θ' αἱματόεντας προφοβοῦμαι.
τί ποτ' εὔπλοιαν ἔπραξαν
ταχυπόμποισι διωγμοῖς;
ὅ τί τοι μόρσιμόν ἐστιν, τὸ γένοιτ' ἄν·

Διὸς οὐ παρβατός ἐστιν
μεγάλα φρὴν ἀπέρατος·
μετὰ πολλῶν δὲ γάμων ἅδε τελευτὰ
προτερᾶν πέλοι γυναικῶν.

ὁ μέγας Ζεὺς ἀπαλέξει Str. 3.
γάμον Αἰγυπτογενῆ μοι. —
τὸ μὲν ἂν βέλτατον εἴη.
σὺ δὲ θέλγοις ἂν ἄθελκτον. —
σὺ δέ γ' οὐκ οἶσθα τὸ μέλλον.

τί δὲ μέλλω φρένα Δίαν Ant. 3.
καθορᾶν, ὄψιν ἄβυσσον; —
μέτριον νῦν ἔπος εὔχου.
τίνα καιρόν με διδάσκεις; —
τὰ θεῶν μηδὲν ἀγάζειν.

Ζεὺς ἄναξ ἀποστεροί- Str. 4.
η γάμον δυσάνορα
δάϊον, ὅσπερ Ἰὼ
πημονᾶς ἐλύσατ' εὖ
χειρὶ παιωνίᾳ, κατάσχετον
εὐμενεῖ βίᾳ κτίσας.

καὶ κράτος νέμοι γυναι- Ant. 4.
ξίν· τὸ βέλτερον κακοῦ
καὶ τὸ δίμοιρον αἰνῶ,
καὶ δίκᾳ δίκας ἕπε-
σθαι ξὺν εὐχαῖς ἐμαῖς, λυτηρίοις
μαχαναῖς θεοῦ πάρα.

V.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΦΥΛΑΞ.
ΧΟΡΟΣ.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ ΚΗΡΥΞ.
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.
ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἀγαμέμνων εἰς Ἴλιον ἀπιὼν τῇ Κλυταιμνήστρᾳ, εἰ πορθήσοι τὸ Ἴλιον, ὑπέσχετο τῆς αὐτῆς ἡμέρας σημανεῖν διὰ τοῦ πυρσοῦ. ὅθεν σκοπὸν ἐκάθισεν ἐπὶ μισθῷ Κλυταιμνήστρα, ἵνα τηροίη τὸν πυρσόν. καὶ ὁ μὲν ἰδὼν ἀπήγγειλεν, αὐτὴ δὲ τῶν πρεσβυτῶν ὄχλον μεταπέμπεται περὶ τοῦ πυρσοῦ ἐροῦσα, ἐξ ὧν καὶ ὁ χορὸς συνίσταται· οἵτινες ἀκούσαντες παιανίζουσι. μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ Ταλθύβιος παραγίνεται καὶ τὰ κατὰ τὸν πλοῦν διηγεῖται. Ἀγαμέμνων δ' ἐπὶ ἀπήνης ἔρχεται. εἵπετο δ' αὐτῷ ἑτέρα ἀπήνη, ἔνθα ἦν τὰ λάφυρα καὶ ἡ Κασάνδρα. αὐτὸς μὲν οὖν προεισέρχεται εἰς τὸν οἶκον σὺν τῇ Κλυταιμνήστρᾳ, Κασάνδρα δὲ προμαντεύεται, πρὶν εἰς τὰ βασίλεια εἰσελθεῖν, τὸν ἑαυτῆς καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος θάνατον καὶ τὴν ἐξ Ὀρέστου μητροκτονίαν, καὶ εἰσπηδᾷ ὡς θανουμένη, ῥίψασα τὰ στέμματα. τοῦτο δὲ τὸ μέρος τοῦ δράματος θαυμάζεται ὡς καὶ ἔκπληξιν ἔχον καὶ οἶκτον ἱκανόν. ἰδίως δὲ Αἰσχύλος τὸν Ἀγαμέμνονα ἐπὶ σκηνῆς ἀναιρεῖσθαι ποιεῖ, τὸν δὲ Κασάνδρας σιωπήσας θάνατον νεκρὰν αὐτὴν ὑπέδειξε, πεποίηκέ τε Αἴγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν ἑκάτερον διισχυριζόμενον περὶ τῆς ἀναιρέσεως ἑνὶ κεφαλαίῳ, τὴν μὲν τῇ ἀναιρέσει Ἰφιγενείας, τὸν δε ταῖς τοῦ πατρὸς Θυέστου ἐξ Ἀτρέως συμφοραῖς.

Ἐδιδάχθη τὸ δρᾶμα ἐπὶ ἄρχοντος Φιλοκλέους ὀλυμπιάδι ὀγδοηκοστῇ ἔτει δευτέρῳ. πρῶτος Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι, Χοηφόροις, Εὐμενίσι, Πρωτεῖ σατυρικῷ. ἐχορήγει Ξενοκλῆς Ἀφιδνεύς.

Θεράπων Ἀγαμέμνονος ὁ προλογιζόμενος, οὐχὶ ὁ ὑπὸ Αἰγίσθου ταχθείς.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΦΥΛΑΞ.

Θεοὺς μὲν αἰτῶ τῶνδ' ἀπαλλαγὴν πόνων
φρουρᾶς ἐτείας μῆκος, ἣν κοιμώμενος
στέγης Ἀτρειδῶν ἄγκαθεν, κυνὸς δίκην,
ἄστρων κάτοιδα νυκτέρων ὁμήγυριν,
καὶ τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρος βροτοῖς
λαμπροὺς δυνάστας, ἐμπρέποντας αἰθέρι
[ἀστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν].
καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τὸ σύμβολον,
αὐγὴν πυρὸς φέρουσαν ἐκ Τροίας φάτιν
ἁλώσιμόν τε βάξιν· ὧδε γὰρ κρατεῖ
γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζον κέαρ.
εὖτ' ἂν δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδροσόν τ' ἔχω
εὐνὴν ὀνείροις οὐκ ἐπισκοπουμένην,
(ἐμήν·) φόβος γὰρ ἀνθ' ὕπνου παραστατεῖ,
τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ·
ὅταν δ' ἀείδειν ἢ μινύρεσθαι δοκῶ,
ὕπνου τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος,
κλάω τότ' οἴκου τοῦδε συμφορὰν στένων
οὐχ ὡς τὰ πρόσθ' ἄριστα δεσποτουμένου.
νῦν δ' εὐτυχὴς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων
εὐαγγέλου φανέντος ὀρφναίου πυρός. —
ὦ χαῖρε λαμπτὴρ νυκτός, ἡμερήσιον

φάος πιφαύσκων καὶ χορῶν κατάστασιν
πολλῶν ἐν Ἄργει, τῆσδε συμφορᾶς χάριν.
ἰοῦ ἰοῦ·
Ἀγαμέμνονος γυναικὶ σημαίνω τορῶς
εὐνῆς ἐπαντείλασαν ὡς τάχος δόμοις
ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα τῇδε λαμπάδι
ἐπορθιάζειν, εἴπερ Ἰλίου πόλις
ἑάλωκεν, ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει·
αὐτός τ' ἔγωγε φροίμιον χορεύσομαι.
τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντ' αἰσθήσομαι
τρὶς ἓξ βαλούσης τῆσδέ μοι φρυκτωρίας.
γένοιτο δ' οὖν μολόντος εὐφιλῆ χέρα
ἄνακτος οἴκων τῇδε βαστάσαι χερί.
τὰ δ' ἄλλα σιγῶ· βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ μέγας
βέβηκεν· οἶκος δ' αὐτὸς, εἰ φθογγὴν λάβοι,
σαφέστατ' ἂν λέξειεν. ὡς ἑκὼν ἐγὼ
μαθοῦσιν αὐδῶ κοὐ μαθοῦσι λήθομαι.

ΧΟΡΟΣ.

Δέκατον μὲν ἔτος τόδ' ἐπεὶ Πριάμου
Μενέλαος ἄναξ μέγας ἀντίδικος
ἠδ' Ἀγαμέμνων,
διθρόνου Διόθεν καὶ δισκήπτρου
τιμῆς ὀχυρὸν ζεῦγος Ἀτρειδαιν,
στόλον Ἀργείων χιλιοναύτην
τῆσδ' ἀπὸ χώρας
ἦραν, στρατιῶτιν ἀρωγήν,
μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντες Ἄρη
τρόπον αἰγυπιῶν,
οἵτ' ἐκπατίοις ἄλγεσι παίδων
ὕπατοι λεχέων στροφοδινοῦνται
πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι,

δεμνιοτήρη
πόνον ὀρταλίχων ὀλέσαντες·
ὕπατος δ' ἀΐων ἤ τις Ἀπόλλων
ἢ Πὰν ἢ Ζεὺς οἰωνόθροον
γόον ὀξυβόαν τῶνδε μετοίκων
ὑστερόποινον
πέμπει παραβᾶσιν Ἐρινύν.
οὕτω δ' Ἀτρέως παῖδας ὁ κρείσσων
ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πέμπει ξένιος
Ζεὺς πολυάνορος ἀμφὶ γυναικὸς
πολλὰ παλαίσματα καὶ γυιοβαρῆ
γόνατος κονίαισιν ἐρειπομένου
διακναιομένης τ' ἐν προτελείοις
κάμακος θήσων Δαναοῖσιν
Τρωσί θ' ὁμοίως. ἔστι δ' ὅπῃ νῦν
ἔστι· τελεῖται δ' ἐς τὸ πεπρωμένον·
οὔθ' ὑποκάων οὔθ' ὑπολείβων
οὔτε δακρύων ἀπύρων ἱερῶν
ὀργὰς ἀτενεῖς παραθέλξει. —
ἡμεῖς δ' ἀτίται σαρκὶ παλαιᾷ
τῆς τότ' ἀρωγῆς ὑπολειφθέντες
μίμνομεν ἰσχὺν
σκήπτροις ἰσόπαιδα νέμοντες.
ὅ τε γὰρ νεαρὸς μυελὸς στέρνων
ἐντὸς ἀνᾴσσων
ἰσόπρεσβυς, Ἄρεως δ' οὐκ ἔνι χώρα·
τί θ' ὑπέργηρως φυλλάδος ἤδη
κατακαρφομένης; τρίποδας μὲν ὁδοὺς
στείχει, παιδὸς δ' οὐδὲν ἀρείων
ὄναρ ἡμερόφαντον ἀλαίνει.
σὺ δὲ, Τυνδάρεω

θύγατερ, βασίλεια Κλυταιμνήστρα,
τί χρέος; τί νέον; τί δ' ἐπαισθομένη,
τίνος ἀγγελίας
  πειθοῖ περίπεμπτα θυοσκεῖς;
πάντων δὲ θεῶν τῶν ἀστυνόμων,
ὑπάτων, χθονίων,
τῶν τε θυραίων τῶν τ' ἀγοραίων,
  βωμοὶ δώροισι φλέγονται·
ἄλλη δ' ἄλλοθεν οὐρανομήκης
λαμπὰς ἀνίσχει,
φαρμασσομένη χρίματος ἁγνοῦ
μαλακαῖς ἀδόλοισι παρηγορίαις,
  πελάνῳ μυχόθεν βασιλείῳ.
τούτων λέξασ' ὅ τι καὶ δυνατὸν
καὶ θέμις αἰνεῖν,
παιὼν γίγνου τῆσδε μερίμνης,
ἣ νῦν τοτὲ μὲν κακόφρων τελέθει,
τοτὲ δ' ἐκ θυσιῶν ἀγανὴ φαίνουσ'
ἐλπὶς ἀμύνει φροντίδ' ἄπληστον
  λύπης, θυμοφθόρον ἄτην.

κύριός εἰμι θροεῖν ὅδιον κράτος αἴσιον ἀνδρῶν Str.
ἐκτελέων· ἔτι γὰρ θεόθεν καταπνείει πειθώ,
μολπᾶν ἀλκὰν, σύμφυτος αἰών·
ὅπως Ἀχαιῶν δίθρονον κράτος, Ἑλλάδος ἥβας
ξύμφρονε ταγὼ,
πέμπει σὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι θούριος ὄρνις
Τευκρίδ' ἐπ' αἶαν,
οἰωνῶν βασιλεὺς βασιλεῦσι νε-
ῶν, ὁ κελαινὸς, ὁ δ' ἐξόπιν ἀργᾶς,
φανέντες ἴκταρ μελάθρων χερὸς ἐκ δοριπάλτου

παμπρέπτοις ἐν ἕδραισιν,
βοσκόμενοι λαγίναν, ἐρικυμάδα, φέρματα, γένναν,
βλαβέντα λοισθίων δρόμων.
αἴλινον αἴλινον εἰπὲ, τὸ δ' εὖ νικάτω.

κεδνὸς δὲ στρατόμαντις ἰδὼν δύο λήμασιν ἴσους Ant.
Ἀτρείδας μαχίμους ἐδάη λαγοδαίτας πομπᾶς
ἀρχούς· οὕτω δ' εἶπε τεράζων·
"χρόνῳ μὲν ἀγρεῖ Πριάμου πόλιν ἅδε κέλευθος,
πάντα δὲ πύργων
κτήνη πρόσθε τὰ δημιοπληθέα Μοῖρα λαπάξει
πρὸς τὸ βίαιον·
οἷον μή τις ἄγα θεόθεν κνεφά-
σῃ προτυπὲν στόμιον μέγα Τροίας
στρατωθέν. οἴκῳ γὰρ ἐπίφθονος Ἄρτεμις ἁγνὰ
πτανοῖσιν κυσὶ πατρὸς
αὐτότοκον πρὸ λόχου μογερὰν πτάκα θυομέ-
νοισιν·
στυγεῖ δὲ δεῖπνον αἰετῶν."
αἴλινον αἴλινον εἰπὲ, τὸ δ' εὖ νικάτω.

τόσον περ εὔφρων, καλὰ, Epod.
δρόσοις ἀέπτοις μαλερῶν ⟨τε⟩ λεόντων
πάντων τ' ἀγρονόμων φιλομάστοις
θηρῶν ὀβρικάλοισι, τερπνὰ
τούτων αἰτεῖ ξύμβολα κρᾶναι,
δεξιὰ μὲν, κατάμομφα δὲ φάσματα στρουθῶν.
ἰήιον δὴ καλέω Παιᾶνα,

---

135 *στρατωθέν· οἴκῳ* corrupta. Conieci *πάροιθεν οἴκων.*

143—145 Fortasse ⟨*τὰ*⟩ *τερπνά* ⟨*σε*⟩ *τούτων αἰτῶ* | *ξύμβολα κρᾶναι,* | *δεξιὰ μὲν, κατάμομφα δὲ φάσματ' ἐσαθρῶν.*

μή τινας ἀντιπνόους Δαναοῖς χρονί-
ας ἐχενῇδας ἀπλοίας τεύξῃς.
σπευδομένα θυσίαν ἑτέραν ἄνομόν τιν', ἄδαιτον
νεικέων τέκτονα σύμφυτον, οὐ δεισήνορα, <δαΐ-
σαι>.
μίμνει γὰρ φοβερὰ παλίνορτος
οἰκονόμος δολία μνάμων μῆνις τεκνόποινος."
τοιάδε Κάλχας ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέκλαγξεν
μόρσιμ' ἀπ' ὀρνίθων ὁδίων οἴκοις βασιλείοις·
τοῖς δ' ὁμόφωνον
αἴλινον αἴλινον εἰπὲ, τὸ δ' εὖ νικάτω.

Ζεὺς, ὅστις ποτ' ἐστὶν, εἰ τόδ' αὐ- Str. 1.
τῷ φίλον κεκλημένῳ,
τοῦτό νιν προσεννέπω·
οὐκ ἔχω προσεικάσαι
πάντ' ἐπισταθμώμενος
πλὴν Διὸς, εἰ τὸ μάταν ἀπὸ φροντίδος ἄχθος
χρὴ βαλεῖν ἐτητύμως.

οὐδ' ὅστις πάροιθεν ἦν μέγας, Ant. 1.
παμμάχῳ θράσει βρύων,
οὐδὲ λέξεται πρὶν ὤν·
ὃς δ' ἔπειτ' ἔφυ, τρια-
κτῆρος οἴχεται τυχών.
Ζῆνα δέ τις προφρόνως ἐπινίκια κλάζων
τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν.

τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὁδώ- Str. 2.
σαντα, τὸν πάθει μάθος
θέντα κυρίως ἔχειν.

στάζει δ' ἔν θ' ὕπνῳ πρὸ καρδίας
μνησιπήμων πόνος· καὶ παρ' ἄ-
κοντας ἦλθε σωφρονεῖν.
δαιμόνων δέ που χάρις βιαίως
σέλμα σεμνὸν ἡμένων.

καὶ τόθ' ἡγεμὼν ὁ πρέ- Ant. 2.
σβυς νεῶν Ἀχαιϊκῶν,
μάντιν οὔτινα ψέγων,
ἐμπαίοις τύχαισι συμπνέων,
εὖτ' ἀπλοίᾳ κεναγγεῖ βαρύ-
νοντ' Ἀχαιϊκὸς λεὼς,
Χαλκίδος πέραν ἔχων παλιρρό-
χθοις ἐν Αὐλίδος τόποις·

πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρυμόνος μολοῦσαι Str. 3.
κακόσχολοι, νήστιδες, δύσορμοι,
βροτῶν ἄλαι, νεῶν ⟨τε⟩ καὶ πεισμάτων ἀφειδεῖς,
παλιμμήκη χρόνον τιθεῖσαι
τριβαῖσιν κατέξαινον ἄνθος Ἀργείων·
ἐπεὶ δὲ καὶ πικροῦ
χείματος ἄλλο μῆχαρ
βριθύτερον πρόμοισιν
μάντις ἔκλαγξεν προφέρων
Ἄρτεμιν, ὥστε χθόνα βάκ-
τροις ἐπικρούσαντας Ἀτρεί-
δας δάκρυ μὴ κατασχεῖν·

ἄναξ δ' ὁ πρέσβυς τόδ' εἶπε φωνῶν· Ant. 3.
"βαρεῖα μὲν κὴρ τὸ μὴ πιθέσθαι,
βαρεῖα δ', εἰ τέκνον δαΐξω, δόμων ἄγαλμα,
μιαίνων παρθενοσφάγοισιν

ῥεέθροις πατρῴους χέρας πέλας βωμοῦ.
τί τῶνδ' ἄνευ κακῶν;
πῶς λιπόναυς γένωμαι
ξυμμαχίας ἁμαρτών;
παυσανέμου γὰρ θυσίας
παρθενίου θ' αἵματος ὀρ-
γᾷ περιοργῶς ἐπιθυ-
μεῖν θέμις. εὖ γὰρ εἴη."

ἐπεὶ δ' ἀνάγκας ἔδυ λέπαδνον — Str. 4.
φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν
ἄναγνον, ἀνίερον, τόθεν
τὸ παντότολμον φρονεῖν μετέγνω.
βροτοὺς θρασύνει γὰρ αἰσχρόμητις
τάλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμων.
ἔτλα δ' οὖν θυτὴρ γενέ-
σθαι θυγατρὸς, γυναικοποί-
νων πολέμων ἀρωγὰν
καὶ προτέλεια ναῶν.

λιτὰς δὲ καὶ κληδόνας πατρῴους — Ant. 4.
παρ' οὐδὲν αἰῶνα παρθένειον
ἔθεντο φιλόμαχοι βραβῆς.
φράσεν δ' ἀόζοις πατὴρ μετ' εὐχὰν
δίκαν χιμαίρας ὕπερθε βωμοῦ
πέπλοισι περιπετῆ παντὶ θυμῷ
προνωπῆ λαβεῖν ἀέρ-
δην, στόματός τε καλλιπρῴ-
ρου φυλακᾷ κατασχεῖν
φθόγγον ἀραῖον οἴκοις,

βίᾳ χαλινῶν τ' ἀναύδῳ μένει. — Str. 5.

κρόκου βαφὰς δ' ἐς πέδον χέουσα
ἔβαλλ' ἕκαστον θυτήρων ἀπ' ὄμματος βέλει
φιλοίκτῳ, πρέπουσά θ' ὡς ἐν γραφαῖς, προσεννέπειν
θέλουσ', ἐπεὶ πολλάκις
πατρὸς κατ' ἀνδρῶνας εὐτραπέζους
ἔμελψεν· ἁγνὰ δ' ἀταύρωτος αὐδᾷ πατρὸς
φίλου τριτόσπονδον εὔ-
ποτμον παιᾶνα φίλως ἐτίμα.

τὰ δ' ἔνθεν οὔτ' εἶδον οὔτ' ἐννέπω· Ant. 5.
τέχναι δὲ Κάλχαντος οὐκ ἄκραντοι.
Δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσιν μαθεῖν ἐπιρρέπει·
τὸ μέλλον δ' ἐπεὶ γένοιτ' ἂν κλύοις, πρὸ χαιρέτω·
ἴσον δὲ τῷ προστένειν.
τορὸν γὰρ ἥξει σύνορθρον αὐγαῖς.
πέλοιτο δ' οὖν τἀπὶ τούτοισιν εὔπραξις, ὡς
θέλει τόδ' ἄγχιστον Ἀ-
πίας γαίας μονόφρουρον ἕρκος.

Ἥκω σεβίζων σόν, Κλυταιμνήστρα, κράτος·
δίκη γάρ ἐστι φωτὸς ἀρχηγοῦ τίειν
γυναῖκ' ἐρημωθέντος ἄρσενος θρόνου.
σὺ δ' εἴ τι κεδνὸν, εἴτε μὴ πεπυσμένη
εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυηπολεῖς,
κλύοιμ' ἂν εὔφρων· οὐδὲ σιγώσῃ φθόνος.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

εὐάγγελος μὲν, ὥσπερ ἡ παροιμία,
ἕως γένοιτο μητρὸς εὐφρόνης πάρα.
πεύσει δὲ χάρμα μεῖζον ἐλπίδος κλύειν·

Πριάμου γὰρ ᾑρήκασιν Ἀργεῖοι πόλιν.
ΧΟ. πῶς φῄς; πέφευγε τοὔπος ἐξ ἀπιστίας.
ΚΛ. Τροίαν Ἀχαιῶν οὖσαν· ἦ τορῶς λέγω;
ΧΟ. χαρά μ' ὑφέρπει δάκρυον ἐκκαλουμένη.
ΚΛ. εὖ γὰρ φρονοῦντος ὄμμα σοῦ κατηγορεῖ.
ΧΟ. ἦ γάρ τι πιστόν ἐστι τῶνδέ σοι τέκμαρ;
ΚΛ. ἔστιν· τί δ' οὐχί; μὴ δολώσαντος θεοῦ.
ΧΟ. πότερα δ' ὀνείρων φάσματ' εὐπιθῆ σέβεις;
ΚΛ. οὐ δόξαν ἂν λάβοιμι βριζούσης φρενός.
ΧΟ. ἀλλ' ἦ σ' ἐπίανέν τις ἄπτερος φάτις;
ΚΛ. παιδὸς νέας ὣς κάρτ' ἐμωμήσω φρένας.
ΧΟ. ποίου χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις;
ΚΛ. τῆς νῦν τεκούσης φῶς τόδ' εὐφρόνης λέγω.
ΧΟ. καὶ τίς τόδ' ἐξίκοιτ' ἂν ἀγγέλων τάχος;
ΚΛ. Ἥφαιστος Ἴδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.
φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς
ἔπεμπεν· Ἴδη μὲν πρὸς Ἑρμαῖον λέπας
Λήμνου· μέγαν δὲ πανὸν ἐκ νήσου τρίτον
Ἀθῷον αἶπος Ζηνὸς ἐξεδέξατο.

. . . .

ὑπερτελής τε, πόντον ὥστε νωτίσαι,
ἰσχὺς πορευτοῦ λαμπάδος πρὸς ἡδονὴν
πεύκη τὸ χρυσοφεγγές, ὥς τις ἥλιος,
σέλας παραγγείλασα Μακίστου σκοπαῖς·
ὁ δ' οὔτι μέλλων οὐδ' ἀφρασμόνως ὕπνῳ
νικώμενος παρῆκεν ἀγγέλου μέρος·

Ante 286 duo trimetri excidisse videntur, quorum alterum, collata Hesychii glossa προσαιθρίζουσα πόμπιμον φλόγα, fuisse conieci πεύκη προσαιθρίζουσα πόμπιμον φλόγα.

288 ⟨προσέσν⟩το χρυσοφεγγὲς Keck.

ἑκὰς δὲ φρυκτοῦ φῶς ἐπ' Εὐρίπου ῥοὰς
Μεσσαπίου φύλαξι σημαίνει μολόν.
οἱ δ' ἀντέλαμψαν καὶ παρήγγειλαν πρόσω
γραίας ἐρείκης θωμὸν ἅψαντες πυρί.
σθένουσα λαμπὰς δ' οὐδέπω μαυρουμένη,
ὑπερθοροῦσα πεδίον Ἀσωποῦ, δίκην
φαιδρᾶς σελήνης, πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας
ἤγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πομποῦ πυρός.
φάος δὲ τηλέπομπον οὐκ ἠναίνετο
φρουρὰ πλέον καίουσα τῶν εἰρημένων·
λίμνην δ' ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος·
ὄρος τ' ἐπ' Αἰγίπλαγκτον ἐξικνούμενον
ὤτρυνε θεσμὸν μὴ χρονίζεσθαι πυρός.
πέμπουσι δ' ἀνδαίοντες ἀφθόνῳ μένει
φλογὸς μέγαν πώγωνα, καὶ Σαρωνικοῦ
πορθμοῦ κάτοπτον πρῶν' ὑπερβάλλειν πρόσω
φλέγουσαν· ἡ δ' ἔσκηψεν, ἔστ' ἀφίκετο
Ἀραχναῖον αἶπος, ἀστυγείτονας σκοπάς·
κἄπειτ' Ἀτρειδῶν ἐς τόδε σκήπτει στέγος
φάος τόδ' οὐκ ἄπαππον Ἰδαίου πυρός.
τοιοίδε τοί μοι λαμπαδηφόρων νόμοι,
ἄλλος παρ' ἄλλου διαδοχαῖς πληρούμενοι·
νικᾷ δ' ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος δραμών.
τέκμαρ τοιοῦτο σύμβολόν τε σοὶ λέγω
ἀνδρὸς παραγγείλαντος ἐκ Τροίας ἐμοί.

ΧΟ. θεοῖς μὲν αὖθις, ὦ γύναι, προσεύξομαι·
λόγους δ' ἀκοῦσαι τούσδε κἀποθαυμάσαι
διανεκῶς θέλοιμ' ἄν, οὓς λέγεις, πάλιν.

ΚΛ. Τροίαν Ἀχαιοὶ τῇδ' ἔχουσ' ἐν ἡμέρᾳ.
οἶμαι βοὴν ἄμεικτον ἐν πόλει πρέπειν.
ὄξος τ' ἄλειφά τ' ἐγχέας ταὐτῷ κύτει

διχοστατοῦντ' ἂν, οὐ φίλω, προσεννέποις·
καὶ τῶν ἁλόντων καὶ κρατησάντων δίχα
φθογγὰς ἀκούειν ἔστι συμφορᾶς διπλῆς.
οἱ μὲν γὰρ ἀμφὶ σώμασιν πεπτωκότες
ἀνδρῶν κασιγνήτων τε καὶ φυτάλμιοι
παίδων γέροντες οὐκέτ' ἐξ ἐλευθέρου
δέρης ἀποιμώζουσι φιλτάτων μόρον·
τοὺς δ' αὖτε νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος
νήστεις τε πρὸς ἀρίστοισιν ὧν ἔχει πόλις
τάσσει, πρὸς οὐδὲν ἐν μέρει τεκμήριον,
ἀλλ' ὡς ἕκαστος ἔσπασεν τύχης πάλον·
ἐν ⟨τ'⟩ αἰχμαλώτοις Τρωϊκοῖς οἰκήμασιν
ναίουσιν ἤδη, τῶν ὑπαιθρίων πάγων
δρόσων τ' ἀπαλλαγέντες, ὡς δ' εὐδαίμονες
ἀφύλακτον εὑδήσουσι πᾶσαν εὐφρόνην.
εἰ δ' εὐσεβοῦσι τοὺς πολισσούχους θεοὺς
τοὺς τῆς ἁλούσης γῆς θεῶν θ' ἱδρύματα,
οὔ τἂν ἑλόντες αὖθις ἀνθαλοῖεν ἄν.
ἔρως δὲ μή τις πρότερον ἐμπίπτοι στρατῷ
πορθεῖν ἃ μὴ χρή, κέρδεσιν νικωμένους.
δεῖ γὰρ πρὸς οἴκους νοστίμου σωτηρίας
κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν·
θεοῖς δ' ἀναμπλάκητος εἰ μόλοι στρατός,
ἐγρήγορον τὸ πῆμα τῶν ὀλωλότων
γένοιτ' ἄν, εἰ πρόσπαιά πῃ τεύχοι κακά.
τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἐξ ἐμοῦ κλύεις·
τὸ δ' εὖ κρατοίη, μὴ διχορρόπως ἰδεῖν.
πολλῶν γὰρ ἐσθλῶν τὴν ὄνησιν εἱλόμην.

ΧΟ. γύναι, κατ' ἄνδρα σώφρον' εὐφρόνως λέγεις.
ἐγὼ δ' ἀκούσας πιστά σου τεκμήρια
θεοὺς προσειπεῖν αὖ παρασκευάζομαι.

χάρις γὰρ οὐκ ἄτιμος εἴργασται πόνων.

Ὦ Ζεῦ βασιλεῦ καὶ νὺξ φιλία
  μεγάλων κόσμων κτεάτειρα,
ἥτ' ἐπὶ Τροίας πύργοις ἔβαλες
στεγανὸν δίκτυον, ὡς μήτε μέγαν
μήτ' οὖν νεαρῶν τιν' ὑπερτελέσαι
μέγα δουλείας
  γάγγαμον ἄτης παναλώτου.
Δία τοι ξένιον μέγαν αἰδοῦμαι
τὸν τάδε πράξαντ' ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ
τείνοντα πάλαι τόξον, ὅπως ἂν
μήτε πρὸ καιροῦ μήθ' ὑπὲρ ἄστρων
  βέλος ἠλίθιον σκήψειεν.

Διὸς πλαγὰν ἔχουσιν εἰπεῖν, Str. 1.
πάρεστιν τοι τόδ' ἐξιχνεῦσαι.
ἔπραξαν ὡς ἔκρανεν. οὐκ ἔφα τις
θεοὺς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν
ὅσοις ἀθίκτων χάρις
πατοῖθ'· ὁ δ' οὐκ εὐσεβής.
πέφανται δ' ἐγγόνους
ἀτολμήτων Ἄρη
πνεόντων μεῖζον ἢ δικαίως,
φλεόντων δωμάτων ὑπέρφευ.
⟨μέτρον⟩ τὸ βέλτιστον. ἔστω δ' ἀπή-
μαντον, ὥστ' ἀπαρκεῖν
εὖ πραπίδων λαχόντι.
οὐ γάρ ἐστιν ἔπαλξις

374—375 graviter corrupti.

πλούτου πρὸς κόρον ἀνδρὶ
λακτίσαντι μέγαν Δίκας
βωμὸν εἰς ἀφάνειαν.

βιᾶται δ' ἁ τάλαινα πειθὼ Ant. 1.
πρόβουλος, παῖς ἄφερτος ἄτας.
ἄκος δὲ παμμάταιον. οὐκ ἐκρύφθη,
πρέπει δέ, φῶς αἰνολαμπὲς, σίνος·
κακοῦ δὲ χαλκοῦ τρόπον
τρίβῳ τε καὶ προσβολαῖς
μελαμπαγὴς πέλει
δικαιωθεὶς, ἐπεὶ
διώκει παῖς ποτανὸν ὄρνιν,
πόλει πρόστριμμ' ἄφερτον ἐνθείς.
λιτᾶν δ' ἀκούει μὲν οὔτις θεῶν·
τὸν δ' ἐπίστροφον τῶνδε
φῶτ' ἄδικον καθαιρεῖ.
οἷος καὶ Πάρις ἐλθὼν
ἐς δόμον τὸν Ἀτρειδᾶν
ᾔσχυνε ξενίαν τράπε-
ζαν κλοπαῖσι γυναικός.

λιποῦσα δ' ἀστοῖσιν ἀσπίστορας Str. 2.
κλόνους λογχίμους τε καὶ ναυβάτας ὁπλισμοὺς,
ἄγουσά τ' ἀντίφερνον Ἰλίῳ φθορὰν,
βέβακεν ῥίμφα διὰ πυλᾶν ἄτλα-
τα τλᾶσα· πολλὰ δ' ἔστενον
τάδ' ἐννέποντες δόμων προφῆται·
"ἰὼ ἰὼ δῶμα δῶμα καὶ πρόμοι,

397 corruptus.

ἰὼ λέχος καὶ στίβοι φιλάνορες.
πάρεστι σιγᾶς ἄτιμος ἀλοίδορος
ἅδιστος ἀφεμένων ἰδεῖν.
πόθῳ δ' ὑπερποντίας φάσμα δό-
ξει δόμων ἀνάσσειν.
εὐμόρφων δὲ κολοσσῶν
ἔχθεται χάρις ἀνδρί·
ὀμμάτων δ' ἐν ἀχηνίαις
ἔρρει πᾶσ' Ἀφροδίτα.

ὀνειρόφαντοι δὲ πενθήμονες Ant. 2.
πάρεισι δόξαι φέρουσαι χάριν ματαίαν.
μάταν γάρ, εὖτ' ἂν ἐσθλά τις δοκῶν ὁρᾷ,
παραλλάξασα διὰ χερῶν βέβα-
κεν ὄψις οὐ μεθύστερον,
πτεροῖς ὀπαδοῦσ' ὕπνου κελεύθοις."
τὰ μὲν κατ' οἴκους ἐφεστίους ἄχη,
τὰ δ' ἐστὶ καὶ τῶνδ' ὑπερβατώτερα.
τὸ πᾶν δ' ἀφ' Ἕλλανος αἴας συνορμένοις
πένθεια τλησικάρδιος
δόμων ἑκάστου πρέπει. πολλὰ γοῦν
θιγγάνει πρὸς ἧπαρ·
οὓς μὲν γάρ ⟨τις⟩ ἔπεμψεν
οἶδεν, ἀντὶ δὲ φωτῶν
τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἑκά-
στου δόμους ἀφικνεῖται.

ὁ χρυσαμοιβὸς δ' Ἄρης σωμάτων Str. 3.
καὶ ταλαντοῦχος ἐν μάχῃ δορὸς

412—413 misere corrupti.

πυρωθὲν ἐξ Ἰλίου
φίλοισι πέμπει βαρὺ
ψῆγμα δυσδάκρυτον ἀν-
τήνορος σποδοῦ γεμί-
ζων λέβητας εὐθέτους.
στένουσι δ' εὖ λέγοντες ἄνδρα τὸν μὲν ὡς
μάχης ἴδρις, τὸν δ' ἐν φοναῖς καλῶς πεσόντ'
ἀλλοτρίας διαὶ γυναι-
κός. τάδε σῖγά τις βαΰ-
ζει. φθονερὸν δ' ὑπ' ἄλγος ἕρ-
πει προδίκοις Ἀτρείδαις.
οἱ δ' αὐτοῦ περὶ τεῖχος
θήκας Ἰλιάδος γᾶς
εὔμορφοι κατέχουσιν· ἐχ-
θρὰ δ' ἔχοντας ἔκρυψεν.

βαρεῖα δ' ἀστῶν φάτις ξὺν κότῳ· Ant. 3.
δημοκράντου δ' ἀρᾶς τίνει χρέος.
μένει δ' ἀκοῦσαί τί μου
μέριμνα νυκτηρεφές.
τῶν πολυκτόνων γὰρ οὐκ
ἄσκοποι θεοί. κελαι-
ναὶ δ' Ἐρινύες χρόνῳ
τυχηρὸν ὄντ' ἄνευ δίκας παλιντυχεῖ
τριβᾷ βίου τιθεῖσ' ἀμαυρὸν, ἐν δ' ἀΐ-
στοις τελέθοντος οὔτις ἀλ-
κά· τὸ δ' ὑπερκόπως κλύειν
εὖ βαρύ· βάλλεται γὰρ ὄσ-
σοις Διόθεν κεραυνός.

469 ὄσσοις corruptum.

κρίνω δ' ἄφθονον ὄλβον.
μήτ' εἴην πτολιπόρθης,
μήτ' οὖν αὐτὸς ἁλοὺς ὑπ' ἄλ-
λων βίον κατίδοιμι.

πυρὸς δ' ὑπ' εὐαγγέλου
πόλιν διήκει θοὰ
βάξις· εἰ δ' ἐτήτυμος,
τίς οἶδεν, ἤ τι θεῖόν ἐστί πη ψύθος. —
τίς ὧδε παιδνὸς ἢ φρενῶν κεκομμένος,
φλογὸς παραγγέλμασιν
νέοις πυρωθέντα καρδίαν ἔπειτ'
ἐν ἀλλαγᾷ λόγου καμεῖν; —
γυναικὸς αἰχμᾷ πρέπει
πρὸ τοῦ φανέντος χάριν ξυναινέσαι.
πιθανὸς ἄγαν ὁ θῆλυς ὅρος ἐπινέμεται
ταχύπορος· ἀλλὰ ταχύμορον
γυναικογήρυτον ὄλλυται κλέος.

Τάχ' εἰσόμεσθα λαμπάδων φαεσφόρων
φρυκτωριῶν τε καὶ πυρὸς παραλλαγάς,
εἴτ' οὖν ἀληθεῖς εἴτ' ὀνειράτων δίκην
τερπνὸν τόδ' ἐλθὸν φῶς ἐφήλωσεν φρένας.
κήρυκ' ἀπ' ἀκτῆς τόνδ' ὁρῶ κατάσκιον
κλάδοις ἐλάας· μαρτυρεῖ δέ μοι κάσις
πηλοῦ ξύνουρος διψία κόνις τάδε,
ὡς οὔτ' ἄναυδος οὔτε σοι δαίων φλόγα
ὕλης ὀρείας σημανεῖ καπνῷ πυρός,
ἀλλ' ἢ τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάξει λέγων·
τὸν ἀντίον δὲ τοῖσδ' ἀποστέργω λόγον·
εὖ γὰρ πρὸς εὖ φανεῖσι προσθήκη πέλοι.

ὅστις τάδ' ἄλλως τῇδ' ἐπεύχεται πόλει,
αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἁμαρτίαν.

ΚΗΡΥΞ.

ἰὼ πατρῷον οὖδας Ἀργείας χθονὸς,
δεκάτῳ σε φέγγει τῷδ' ἀφικόμην ἔτους,
πολλῶν ῥαγεισῶν ἐλπίδων μιᾶς τυχών.
οὐ γάρ ποτ' ηὔχουν τῇδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονὶ
θανὼν μεθέξειν φιλτάτου τάφου μέρος.
νῦν χαῖρε μὲν χθὼν, χαῖρε δ' ἡλίου φάος,
ὕπατός τε χώρας Ζεὺς, ὁ Πύθιός τ' ἄναξ,
τόξοις ἰάπτων μηκέτ' εἰς ἡμᾶς βέλη·
ἅλις παρὰ Σκάμανδρον ἦσθ' ἀνάρσιος·
νῦν δ' αὖτε σωτὴρ ἴσθι καὶ παιώνιος,
ἄναξ Ἄπολλον. τούς τ' ἀγωνίους θεοὺς
πάντας προσαυδῶ, τόν τ' ἐμὸν τιμάορον
Ἑρμῆν, φίλον κήρυκα κηρύκων σέβας,
ἥρως τε τοὺς πέμψαντας, εὐμενεῖς πάλιν
στρατὸν δέχεσθαι τὸν λελειμμένον δορός.
ἰὼ μέλαθρα βασιλέων, φίλαι στέγαι,
σεμνοί τε θᾶκοι, δαίμονές τ' ἀντήλιοι,
εἴ που πάλαι φαιδροῖς προσείδετ' ὄμμασιν,
δέξασθε κόσμῳ βασιλέα πολλῷ χρόνῳ.
ἥκει γὰρ ὑμῖν φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων
καὶ τοῖσδ' ἅπασι κοινὸν Ἀγαμέμνων ἄναξ.
ἀλλ' εὖ νιν ἀσπάσασθε, καὶ γὰρ οὖν πρέπει,
Τροίαν κατασκάψαντα τοῦ δικηφόρου
Διὸς μακέλλῃ, τῇ κατείργασται πέδον,
βωμοὶ δ' ἄϊστοι καὶ θεῶν ἱδρύματα,
καὶ σπέρμα πάσης ἐξαπόλλυται χθονός.
τοιόνδε Τροίᾳ περιβαλὼν ζευκτήριον
ἄναξ Ἀτρείδης πρέσβυς εὐδαίμων ἀνὴρ

ἥκει, τίεσθαι δ' ἀξιώτατος βροτῶν
τῶν νῦν· Πάρις γὰρ οὔτε συντελὴς πόλις
ἐξεύχεται τὸ δρᾶμα τοῦ πάθους πλέον.
ὀφλὼν γὰρ ἁρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην
τοῦ ῥυσίου θ' ἥμαρτε καὶ πανώλεθρον
αὐτόχθονον πατρῷον ἔθρισεν δόμον.
διπλᾶ δ' ἔτεισαν Πριαμίδαι θἀμάρτια.

ΧΟ. κῆρυξ Ἀχαιῶν χαῖρε τῶν ἀπὸ στρατοῦ.
ΚΗ. χαίρω ⟨τε⟩, τεθνάναι τ' οὐκέτ' ἀντερῶ θεοῖς.
ΧΟ. ἔρως πατρῴας τῆσδε γῆς σ' ἐγύμνασεν.
ΚΗ. ὥστ' ἐνδακρύειν γ' ὄμμασιν χαρᾶς ὕπο.
ΧΟ. τερπνῆς ἄρ' ἦτε τῆσδ' ἐπήβολοι νόσου.
ΚΗ. πῶς δή; διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λόγου.
ΧΟ. τῶν ἀντερώντων ἱμέρῳ πεπληγμένοι.
ΚΗ. ποθεῖν ποθοῦντα τήνδε γῆν στρατὸν λέγεις.
ΧΟ. ὡς πόλλ' ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός ⟨μ'⟩ ἀναστένειν.
ΚΗ. πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ' ἐπῆν στύγος (στρατῷ);
ΧΟ. πάλαι τὸ σιγᾶν φάρμακον βλάβης ἔχω.
ΚΗ. καὶ πῶς; ἀπόντων κοιράνων ἔτρεις τινάς;
ΧΟ. ὡς νῦν τὸ σὸν δὴ καὶ θανεῖν πολλὴ χάρις.
ΚΗ. εὖ γὰρ πέπρακταί γ'· οἷα δ' ἐν πολλῷ χρόνῳ,
τὰ μέν τις ἂν λέξειεν εὐπετῶς ἔχειν,
τὰ δ' αὖτε κἀπίμομφα. τίς δὲ πλὴν θεῶν
ἅπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰῶνος χρόνον;
μόχθους γὰρ εἰ λέγοιμι καὶ δυσαυλίας,
σπαρνὰς παρήξεις καὶ κακοστρώτους, τί δ' οὐ
στένοντες, εὖ λαχόντες ἤματος μέρος;
τὰ δ' αὖτε χέρσῳ καὶ προσῆν πλέον στύγος·
εὐναὶ γὰρ ἦσαν δαΐων πρὸς τείχεσιν,
ἐξ οὐρανοῦ δὲ κἀπὸ γῆς λειμώνιαι
δρόσοι κατεψάκαζον ἔμπεδον σίνος

ἐσθημάτων, τιθέντες ἔνθηρον τρίχα.
χειμῶνα δ' εἰ λέγοι τις οἰωνοκτόνον,
οἷον παρεῖχ' ἄφερτον Ἰδαία χιών,
ἢ θάλπος, εὖτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς
κοίταις ἀκύμων νηνέμοις εὕδοι πεσών·
τί ταῦτα πενθεῖν δεῖ; παροίχεται πόνος·
παροίχεται δέ, τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν
τὸ μήποτ' αὖθις μηδ' ⟨ἂν⟩ ἀνστῆναι μέλειν.
τί τοὺς ἀναλωθέντας ἐν ψήφῳ λέγειν,
τὸν ζῶντα δ' ἀλγεῖν χρὴ τύχης παλιγκότου;
καὶ πολλὰ χαίρειν συμφοραῖς καταξιῶ.
ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖσιν Ἀργείων στρατοῦ
νικᾷ τὸ κέρδος, πῆμα δ' οὐκ ἀντιρρέπει.
ὡς κομπάσαι τάδ' εἰκὸς ἡλίου φάει
ὑπὲρ θαλάσσης καὶ χθονὸς ποτωμένοις·
"Τροίαν ἑλόντες δή ποτ' Ἀργείων στόλος
θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ' Ἑλλάδα
δόμοις ἐπασσάλευσαν ἀρχαῖον γάνος."
τοιαῦτα χρὴ κλύοντας εὐλογεῖν πόλιν
καὶ τοὺς στρατηγούς· καὶ χάρις τιμήσεται
Διὸς τόδ' ἐκπράξασα. πάντ' ἔχεις λόγον.

ΧΟ. νικώμενος λόγοισιν οὐκ ἀναίνομαι·
ἀεὶ γὰρ ἡβᾷ τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν.
δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμνήστρᾳ μέλειν
εἰκὸς μάλιστα, σὺν δὲ πλουτίζειν ἐμέ.

ΚΛ. Ἀνωλόλυξα μὲν πάλαι χαρᾶς ὕπο,
ὅτ' ἦλθ' ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρός,
φράζων ἅλωσιν Ἰλίου τ' ἀνάστασιν.
καί τίς μ' ἐνίπτων εἶπε, "φρυκτωρῶν δία

---

562 corruptus.

πεισθεῖσα Τροίαν νῦν πεπορθῆσθαι δοκεῖς;
ἦ κάρτα πρὸς γυναικὸς αἴρεσθαι κέαρ."
λόγοις τοιούτοις πλαγκτὸς οὖσ' ἐφαινόμην.
ὅμως δ' ἔθυον, καὶ γυναικείῳ νόμῳ
ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν
ἔλασκον εὐφημοῦντες, ἐν θεῶν ἕδραις
θυηφάγον κοιμῶντες εὐώδη φλόγα.
καὶ νῦν τὰ μάσσω μὲν τί δεῖ σ' ἐμοὶ λέγειν;
ἄνακτος αὐτοῦ πάντα πεύσομαι λόγον.
ὅπως δ' ἄριστα τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν
σπεύσω πάλιν μολόντα δέξασθαι. τί γὰρ
γυναικὶ τούτου φέγγος ἥδιον δρακεῖν,
ἀπὸ στρατείας ἄνδρα σώσαντος θεοῦ
πύλας ἀνοῖξαι; ταῦτ' ἀπάγγειλον πόσει·
ἥκειν ⟨δ'⟩ ὅπως τάχιστ' ἐράσμιον πόλει·
γυναῖκα πιστὴν δ' ἐν δόμοις εὕροι μολὼν
οἵανπερ οὖν ἔλειπε, δωμάτων κύνα
ἐσθλὴν ἐκείνῳ, πολεμίαν τοῖς δύσφροσιν,
καὶ τἄλλ' ὁμοίαν πάντα, σημαντήριον
οὐδὲν διαφθείρασαν ἐν μήκει χρόνου.
οὐδ' οἶδα τέρψιν οὐδ' ἐπίψογον φάτιν
ἄλλου πρὸς ἀνδρὸς μᾶλλον ἢ χαλκοῦ βαφάς.
τοιόσδ' ὁ κόμπος τῆς ἀληθείας γέμων
οὐκ αἰσχρὸς ὡς γυναικὶ γενναίᾳ λακεῖν.

ΧΟ. Αὕτη μὲν οὕτως εἶπε μανθάνοντί σοι
τοροῖσιν ἑρμηνεῦσιν εὐπρεπῶς λόγον.
σὺ δ' εἰπέ, κῆρυξ, Μενέλεων δὲ πεύθομαι
εἰ νόστιμός τε καὶ σεσωσμένος πάλιν
ἥκει σὺν ὑμῖν, τῆσδε γῆς φίλον κράτος.

ΚΗ. οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλὰ
ἐς τὸν πολὺν φίλοισι καρποῦσθαι χρόνον.

ΧΟ. πῶς δῆτ' ἂν εἰπὼν κεδνὰ τἀληθῆ τύχοις;
σχισθέντα δ' οὐκ εὔκρυπτα γίγνεται τάδε.
ΚΗ. ἀνὴρ ἄφαντος ἐξ Ἀχαιϊκοῦ στρατοῦ,
αὐτός τε καὶ τὸ πλοῖον. οὐ ψευδῆ λέγω.
ΧΟ. πότερον ἀναχθεὶς ἐμφανῶς ἐξ Ἰλίου,
ἢ χεῖμα κοινὸν ἄχθος ἥρπασε στρατοῦ;
ΚΗ. ἔκυρσας ὥστε τοξότης ἄκρος σκοποῦ·
μακρὸν δὲ πῆμα συντόμως ἐφημίσω.
ΧΟ. πότερα γὰρ αὐτοῦ ζῶντος ἢ τεθνηκότος
φάτις πρὸς ἄλλων ναυτίλων ἐκλῄζετο;
ΚΗ. οὐκ οἶδεν οὐδεὶς ὥστ' ἀπαγγεῖλαι τορῶς,
πλὴν τοῦ τρέφοντος Ἡλίου χθονὸς φύσιν.
ΧΟ. πῶς γὰρ λέγεις χειμῶνα ναυτικῷ στρατῷ
ἐλθεῖν τελευτῆσαί τε δαιμόνων κότῳ;
ΚΗ. εὔφημον ἦμαρ οὐ πρέπει κακαγγέλῳ
γλώσσῃ μιαίνειν· χωρὶς ἡ τιμὴ θεῶν.
ὅταν δ' ἀπευκτὰ πήματ' ἄγγελος πόλει
στυγνῷ προσώπῳ πτωσίμου στρατοῦ φέρῃ,
πόλει μὲν ἕλκος ἓν τὸ δήμιον τυχεῖν,
πολλοὺς δὲ πολλῶν ἐξαγισθέντας δόμων
ἄνδρας διπλῇ μάστιγι, τὴν Ἄρης φιλεῖ,
δίλογχον ἄτην, φοινίαν ξυνωρίδα·
τοιῶνδε μέντοι πημάτων σεσαγμένον
πρέπει λέγειν παιᾶνα τόνδ' Ἐρινύων.
σωτηρίων δὲ πραγμάτων εὐάγγελον
ἥκοντα πρὸς χαίρουσαν εὐεστοῖ πόλιν,
πῶς κεδνὰ τοῖς κακοῖσι συμμείξω, λέγων
χειμῶν' Ἀχαιοῖς οὐκ ἀμήνιτον θεῶν;
ξυνώμοσαν γάρ, ὄντες ἔχθιστοι τὸ πρίν,
πῦρ καὶ θάλασσα, καὶ τὰ πίστ' ἐδειξάτην
φθείροντε τὸν δύστηνον Ἀργείων στρατόν.

ἐν νυκτὶ δυσκύμαντα δ' ὠρώρει κακά.
ναῦς γὰρ πρὸς ἀλλήλαισι Θρῄκιαι πνοαὶ
ἤρεικον· αἱ δὲ κεροτυπούμεναι βίᾳ
χειμῶνι τυφῶ σὺν ζάλῃ τ' ὀμβροκτύπῳ,
ᾤχοντ' ἄφαντοι, ποιμένος κακοῦ στρόβῳ.
ἐπεὶ δ' ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος,
ὁρῶμεν ἀνθοῦν πέλαγος Αἰγαῖον νεκροῖς
ἀνδρῶν Ἀχαιῶν ναυτικοῖς τ' ἐρειπίοις.
ἡμᾶς γε μὲν δὴ ναῦν τ' ἀκήρατον σκάφους
ἤτοι τις ἐξέκλεψεν ἢ 'ξῃτήσατο
θεός τις, οὐκ ἄνθρωπος, οἴακος θιγών.
τύχη δὲ σωτὴρ ναυστολοῦσ' ἐφέζετο,
ὡς μήτ' ἐν ὅρμῳ κύματος ζάλην ἔχειν
μήτ' ἐξοκεῖλαι πρὸς κραταίλεων χθόνα.
ἔπειτα δ' ᾅδην πόντιον πεφευγότες,
λευκὸν κατ' ἦμαρ οὐ πεποιθότες τύχῃ,
ἐβουκολοῦμεν φροντίσιν νέον πάθος,
στρατοῦ καμόντος καὶ κατεσποδημένου.
καὶ νῦν ἐκείνων εἴ τις ἐστὶν ἐμπνέων,
λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὀλωλότας, τί μήν;
ἡμεῖς τ' ἐκείνους ταῦτ' ἔχειν δοξάζομεν.
γένοιτο δ' ὡς ἄριστα. Μενέλεων γὰρ οὖν
πρῶτόν τε καὶ μάλιστα προσδόκα μολεῖν.
εἰ δ' οὖν τις ἀκτὶς ἡλίου νιν ἱστορεῖ
χλωρόν τε καὶ βλέποντα, μηχαναῖς Διός,
οὔπω θέλοντος ἐξαναλῶσαι γένος,
ἐλπίς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἥξειν πάλιν.
τοσαῦτ' ἀκούσας ἴσθι τἀληθῆ κλύων.

ΧΟ. *Τίς ποτ' ὠνόμαζεν ὧδ'* Str. 1.
ἐς τὸ πᾶν ἐτητύμως —

μή τις ὅντιν' οὐχ ὁρῶμεν προνοί-
αισι τοῦ πεπρωμένου
γλῶσσαν ἐν τύχᾳ νέμων; —
τὰν δορίγαμβρον ἀμφινει-
κῆ θ' Ἑλέναν; ἐπεὶ πρεπόντως
ἑλέναυς, ἕλανδρος, ἑλέπτολις,
ἐκ τῶν ἁβροπήνων
προκαλυμμάτων ἔπλευσε
ζεφύρου γίγαντος αὔρᾳ,
πολύανδροί τε φεράσπιδες κυναγοὶ
κατ' ἴχνος πλατᾶν ἄφαντον
κέλσοντες Σιμόεντος
ἀκτὰς ἐπ' ἀεξιφύλλους
δι' ἔριν αἱματόεσσαν.

Ἰλίῳ δὲ κῆδος ὀρ- Ant. 1.
θώνυμον τελεσσίφρων
μῆνις ἤλασεν, τραπέζας ἀτί-
μωσιν ὑστέρῳ χρόνῳ
καὶ ξυνεστίου Διὸς
πρασσομένα τὸ νυμφότι-
μον μέλος ἐκφάτως τίοντας,
ὑμέναιον, ὃς τότ' ἐπέρρεπεν
γαμβροῖσιν ἀείδειν.
μεταμανθάνουσα δ' ὕμνον
Πριάμου πόλις γεραιὰ
πολύθρηνον μέγα που στένει, κικλή-
σκουσα Πάριν τὸν αἰνόλεκτρον,
παμπρόσθη πολύθρηνον
αἰῶν' ἀμφὶ πολιτᾶν

714—715 graviter corrupti.

μέλεον αἷμ' ἀνατλᾶσα.

ἔθρεψεν δὲ λέοντος ἴ- Str. 2.
νιν δόμοις ἀγάλακτον οὕ-
τως ἀνὴρ φιλομάστων,
ἐν βιότου προτελείοις
ἅμερον, εὐφιλόπαιδα
καὶ γεραροῖς ἐπίχαρτον·
πολέα δ' ἔσχ' ἐν ἀγκάλαις
νεοτρόφου τέκνου δίκαν
φαιδρωπῶς ποτὶ χεῖρα σαί-
νοντα γαστρὸς ἀνάγκαις.

χρονισθεὶς δ' ἀπέδειξεν ἦ- Ant. 2.
θος τὸ πρὸς τοκέων· χάριν
γὰρ τροφεῦσιν ἀμείβων
μηλοφόνοισιν ⟨ἐν⟩ ἄταις
δαῖτ' ἀκέλευστος ἔτευξεν,
αἵματι δ' οἶκος ἐφύρθη,
ἄμαχον ἄλγος οἰκέταις,
μέγα σίνος πολύκτονον·
ἐκ θεοῦ δ' ἱερεύς τις ἄ-
τας δόμοις προσεθρέφθη.

πάραυτα δ' ἐλθεῖν ἐς Ἰλίου πόλιν Str. 3.
λέγοιμ' ἂν φρόνημα μὲν νηνέμου γαλάνας,
ἀκασκαῖόν ⟨τ'⟩ ἄγαλμα πλούτου,
μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος,
δηξίθυμον ἔρωτος ἄνθος.
παρακλίνασ' ἐπέκρανεν
δὲ γάμου πικρὰς τελευτάς,

δύσεδρος καὶ δυσόμιλος
συμένα Πριαμίδαισιν,
πομπᾷ Διὸς ξενίου,
νυμφόκλαυτος Ἐρινύς.

παλαίφατος δ' ἐν βροτοῖς γέρων λόγος Ant. 3.
τέτυκται, μέγαν τελεσθέντα φωτὸς ὄλβον
τεκνοῦσθαι μηδ' ἄπαιδα θνήσκειν,
ἐκ δ' ἀγαθᾶς τύχας γένει
βλαστάνειν ἀκόρεστον οἰζύν.
δίχα δ' ἄλλων μονόφρων εἰ-
μί. τὸ δυσσεβὲς γὰρ ἔργον
μετὰ μὲν πλείονα τίκτει,
σφετέρᾳ δ' εἰκότα γέννᾳ.
οἴκων δ' ἄρ' εὐθυδίκων
καλλίπαις πότμος ἀεί.

φιλεῖ δὲ τίκτειν ὕβρις μὲν παλαιὰ νεά- Str. 4.
ζουσαν ἐν κακοῖς βροτῶν,
ὕβριν, τότ' ἢ τοθ', ὅτε τὸ κύριον μόλῃ φάος τόκου,
δαίμονά τε τὰν ἀμάχετον, ἀπόλεμον,
ἀνίερον θράσος μελαί-
νας μελάθροισιν Ἄτας,
εἰδομέναν τοκεῦσιν.

Δίκα δὲ λάμπει μὲν ἐν δυσκάπνοις δώμασιν, Ant. 4.
τὸν δ' ἐναίσιμον τίει βίον·
τὰ χρυσόπαστα δ' ἔδεθλα σὺν πίνῳ χερῶν πα-
λιντρόποις
ὄμμασι λιποῦσ' ὅσια προσεβάλετο
δύναμιν οὐ σέβουσα πλού-

του παράσημον αἴνῳ·
πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νωμᾷ.

Ἄγε δή, βασιλεῦ, Τροίας πτολίπορθ',
Ἀτρέως γένεθλον,
πῶς σε προσείπω; πῶς σε σεβίζω
μήθ' ὑπεράρας μήθ' ὑποκάμψας
καιρὸν χάριτος;
πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι
προτίουσι δίκην παραβάντες.
τῷ δυσπραγοῦντί τ' ἐπιστενάχειν
πᾶς τις ἕτοιμος· δῆγμα δὲ λύπης
οὐδὲν ἐφ' ἧπαρ προσικνεῖται·
καὶ ξυγχαίρουσιν ὁμοιοπρεπεῖς
ἀγέλαστα πρόσωπα βιαζόμενοι
. . . .
ὅστις δ' ἀγαθὸς προβατογνώμων,
οὐκ ἔστι λαθεῖν ὄμματα φωτὸς,
τὰ δοκοῦντ' εὔφρονος ἐκ διανοίας
ὑδαρεῖ σαίνει φιλότητι.
σὺ δέ μοι τότε μὲν στέλλων στρατιὰν
Ἑλένης ἕνεκ', οὐκ ἐπικεύσω,
κάρτ' ἀπομούσως ἦσθα γεγραμμένος
οὐδ' εὖ πραπίδων οἴακα νέμων,
θράσος ἑκούσιον
ἀνδράσι θνήσκουσι κομίζων.
νῦν δ' οὐκ ἀπ' ἄκρας φρενὸς οὐδ' ἀφίλως
εὔφρων πνόος εὖ τελέσασιν.
γνώσει δὲ χρόνῳ διαπευθόμενος

803 corruptus.

τόν τε δικαίως καὶ τὸν ἀκαίρως
  πόλιν οἰκουροῦντα πολιτῶν.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

πρῶτον μὲν Ἄργος καὶ θεοὺς ἐγχωρίους
δίκη προσειπεῖν, τοὺς ἐμοὶ μεταιτίους
νόστου δικαίων θ' ὧν ἐπραξάμην πόλιν
Πριάμου· δίκας γὰρ οὐκ ἀπὸ γλώσσης θεοὶ
κλύοντες ἀνδροθνῆτας Ἰλίου φθορᾶς
εἰς αἱματηρὸν τεῦχος οὐ διχορρόπως
ψήφους ἔθεντο· τῷ δ' ἐναντίῳ κύτει
ἐλπὶς προσῄει χειρὸς οὐ πληρουμένῳ.
καπνῷ δ' ἁλοῦσα νῦν ἔτ' εὔσημος πόλις.
ἄτης θύελλαι ζῶσι· συνθνῄσκουσα δὲ
σποδὸς προπέμπει πίονας πλούτου πνοάς.
τούτων θεοῖσι χρὴ πολύμνηστον χάριν
τίνειν, ἐπείπερ καὶ πάγας ὑπερκόπους
ἐφαρξάμεσθα καὶ γυναικὸς εἵνεκα
πόλιν διημάθυνεν Ἀργεῖον δάκος,
ἵππου νεοσσός, ἀσπιδηφόρος λεώς,
πήδημ' ὀρούσας ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν·
ὑπερθορὼν δὲ πύργον, ὠμηστὴς λέων
ἄδην ἔλειξεν αἵματος τυραννικοῦ.
θεοῖς μὲν ἐξέτεινα φροίμιον τόδε·
τὰ δ' ἐς τὸ σὸν φρόνημα, μέμνημαι κλύων
καὶ φημὶ ταὐτὰ καὶ συνήγορόν μ' ἔχεις.
παύροις γὰρ ἀνδρῶν ἐστι συγγενὲς τόδε,
φίλον τὸν εὐτυχοῦντ' ἄνευ φθόνου σέβειν.
δύσφρων γὰρ ἰὸς καρδίαν προσήμενος
ἄχθος διπλοΐζει τῷ πεπαμένῳ νόσον·
τοῖς τ' αὐτὸς αὑτοῦ πήμασιν βαρύνεται
καὶ τὸν θυραῖον ὄλβον εἰσορῶν στένει.

εἰδὼς λέγοιμ' ἄν· εὖ γὰρ ἐξεπίσταμαι
ὁμιλίας κάτοπτρον, εἴδωλον σκιᾶς
δοκοῦντας εἶναι κάρτα πρευμενεῖς ἐμοί.
μόνος δ' Ὀδυσσεύς, ὅσπερ οὐχ ἑκὼν ἔπλει,
ζευχθεὶς ἕτοιμος ἦν ἐμοὶ σειραφόρος·
εἴτ' οὖν θανόντος εἴτε καὶ ζῶντος πέρι
λέγω. τὰ δ' ἄλλα πρὸς πόλιν τε καὶ θεοὺς
κοινοὺς ἀγῶνας θέντες ἐν πανηγύρει
βουλευσόμεσθα. καὶ τὸ μὲν καλῶς ἔχον
ὅπως χρονίζον εὖ μενεῖ βουλευτέον·
ὅτῳ δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιωνίων,
ἤτοι κέαντες ἢ τεμόντες εὐφρόνως
πειρασόμεσθα πῆμ' ἀποστρέψαι νόσου.
νῦν δ' ἐς μέλαθρα καὶ δόμους ἐφεστίους
ἐλθὼν θεοῖσι πρῶτα δεξιώσομαι,
οἵπερ πρόσω πέμψαντες ἤγαγον πάλιν.
νίκη δ' ἐπείπερ ἕσπετ', ἔμπεδος μένοι.

ΚΛ. Ἄνδρες πολῖται, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
οὐκ αἰσχυνοῦμαι τοὺς φιλάνορας τρόπους
λέξαι πρὸς ὑμᾶς· ἐν χρόνῳ δ' ἀποφθίνει
τὸ τάρβος ἀνθρώποισιν. οὐκ ἄλλων πάρα
μαθοῦσ', ἐμαυτῆς δύσφορον λέξω βίον
τοσόνδ' ὅσονπερ οὗτος ἦν ὑπ' Ἰλίῳ.
τὸ μὲν γυναῖκα πρῶτον ἄρσενος δίχα
ἧσθαι δόμοις ἔρημον ἔκπαγλον κακόν,
[πολλὰς κλύουσαν κληδόνας παλιγκότους]·
καὶ τὸν μὲν ἥκειν, τὸν δ' ἐπεισφέρειν, κακοῦ
κάκιον ἄλλο πῆμα λάσκοντας δόμοις.
καὶ τραυμάτων μὲν εἰ τόσων ἐτύγχανεν
ἀνὴρ ὅδ', ὡς πρὸς οἶκον ὠχετεύετο
φάτις, τέτρηται δικτύου πλέον λέγειν.

εἰ δ' ἦν τεθνηκὼς, ὡς ἐπλήθυνον λόγοι,
τρισώματός τἂν Γηρυὼν ὁ δεύτερος
[πολλὴν ἄνωθεν, τὴν κάτω γὰρ οὐ λέγω,]
χθονὸς τρίμοιρον χλαῖναν ἐξηύχει λαβεῖν,
ἅπαξ ἑκάστῳ κατθανὼν μορφώματι.
τοιῶνδ' ἕκατι κληδόνων παλιγκότων
πολλὰς ἄνωθεν ἀρτάνας ἐμῆς δέρης
ἔλυσαν ἄλλοι πρὸς βίαν λελημμένης.
ἐκ τῶνδέ τοι παῖς ἐνθάδ' οὐ παραστατεῖ,
ἐμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστωμάτων,
ὡς χρῆν, Ὀρέστης· μηδὲ θαυμάσῃς τόδε.
τρέφει γὰρ αὐτὸν εὐμενὴς δορύξενος
Στρόφιος ὁ Φωκεὺς, ἀμφίλεκτα πήματα
ἐμοὶ προφωνῶν, τόν θ' ὑπ' Ἰλίῳ σέθεν
κίνδυνον, εἴ τε δημόθρους ἀναρχία
βουλὴν καταρρίψειεν, ὥστε σύγγονον
βροτοῖσι τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον.
τοιάδε μέντοι σκῆψις οὐ δόλον φέρει.
ἔμοιγε μὲν δὴ κλαυμάτων ἐπίσσυτοι
πηγαὶ κατεσβήκασιν, οὐδ' ἔνι σταγών·
ἐν ὀψικοίτοις δ' ὄμμασιν βλάβας ἔχω
τὰς ἀμφί σοι κλάουσα λαμπτηρουχίας
ἀτημελήτους αἰέν. ἐν δ' ὀνείρασιν
λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος ἐξηγειρόμην
ῥιπαῖσι θωΰσσοντος, ἀμφί σοι πάθη
ὁρῶσα πλείω τοῦ ξυνεύδοντος χρόνου.
νῦν ταῦτα πάντα τλᾶσ', ἀπενθήτῳ φρενὶ
λέγοιμ' ἂν ἄνδρα τόνδ' ἐγὼ σταθμῶν κύνα,
σωτῆρα ναὸς πρότονον, ὑψηλῆς στέγης
στῦλον ποδήρη, μονογενὲς τέκνον πατρὶ,
καὶ γῆν φανεῖσαν ναυτίλοις παρ' ἐλπίδα,

κάλλιστον ἦμαρ εἰσιδεῖν ἐκ χείματος,
ὁδοιπόρῳ διψῶντι πηγαῖον ῥέος·
τερπνὸν δὲ τἀναγκαῖον ἐκφυγεῖν ἅπαν.
τοιοῖσδέ τοί νιν ἀξιῶ προσφθέγμασιν.
φθόνος δ' ἀπέστω· πολλὰ γὰρ τὰ πρὶν κακὰ
ἠνειχόμεσθα. νῦν δέ μοι, φίλον κάρα,
ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε, μὴ χαμαὶ τιθεὶς
τὸν σὸν πόδ', ὦναξ, Ἰλίου πορθήτορα.
δμωαί, τί μέλλεθ', αἷς ἐπέσταλται τέλος
πέδον κελεύθου στρωννύναι πετάσμασιν;
εὐθὺς γενέσθω πορφυρόστρωτος πόρος,
ἐς δῶμ' ἄελπτον ὡς ἂν ἡγῆται Δίκη.
τὰ δ' ἄλλα φροντὶς οὐχ ὕπνῳ νικωμένη
θήσει δικαίως σὺν θεοῖσιν ἅρμενα.

ΑΓ. Λήδας γένεθλον, δωμάτων ἐμῶν φύλαξ,
ἀπουσίᾳ μὲν εἶπας εἰκότως ἐμῇ·
μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας· ἀλλ' ἐναισίμως
αἰνεῖν, παρ' ἄλλων χρὴ τόδ' ἔρχεσθαι γέρας.
καὶ τἄλλα μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμὲ
ἅβρυνε, μηδὲ βαρβάρου φωτὸς δίκην
χαμαιπετὲς βόαμα προσχάνῃς ἐμοί,
μηδ' εἵμασι στρώσασ' ἐπίφθονον πόρον
τίθει· θεούς τοι τοῖσδε τιμαλφεῖν χρεών·
ἐν ποικίλοις δὲ θνητὸν ὄντα κάλλεσιν
βαίνειν ἐμοὶ μὲν οὐδαμῶς ἄνευ φόβου.
λέγω κατ' ἄνδρα, μὴ θεόν, σέβειν ἐμέ.
χωρὶς ποδοψήστρων τε καὶ τῶν ποικίλων
κληδὼν ἀϋτεῖ· καὶ τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν
θεοῦ μέγιστον δῶρον. ὀλβίσαι δὲ χρὴ
βίον τελευτήσαντ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ.
εἶπον τάδ' ὡς πράσσοιμ' ἄν, εὐθαρσὴς λέγων.

ΚΛ. καὶ μὴν τόδ' εἰπὲ μὴ παρὰ γνώμην ἐμοί.
ΑΓ. γνώμην μὲν ἴσθι μὴ διαφθεροῦντ' ἐμέ.
ΚΛ. ηὔξω θεοῖς δείσας ἂν ὧδ' ἔρδειν τάδε.
ΑΓ. εἴπερ τις, εἰδώς γ' εὖ τόδ' ἐξεῖπον τέλος.
ΚΛ. τί δ' ἂν δοκεῖ σοι Πρίαμος, εἰ τάδ' ἤνυσεν;
ΑΓ. ἐν ποικίλοις ἂν κάρτα μοι βῆναι δοκεῖ.
ΚΛ. μή νυν τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθῇς ψόγον.
ΑΓ. φήμη γε μέντοι δημόθρους μέγα σθένει.
ΚΛ. ὁ δ' ἀφθόνητός γ' οὐκ ἐπίζηλος πέλει.
ΑΓ. οὔτοι γυναικός ἐστιν ἱμείρειν μάχης.
ΚΛ. τοῖς δ' ὀλβίοις γε καὶ τὸ νικᾶσθαι πρέπει.
ΑΓ. ἦ καὶ σὺ νίκην τήνδε δήριος τίεις.
ΚΛ. πιθοῦ· κρατεῖς μέντοι παρείς γ' ἑκὼν ἐμοί.
ΑΓ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι ταῦθ', ὑπαί τις ἀρβύλας
λύοι τάχος, πρόδουλον ἔμβασιν ποδός.
καὶ τοῖσδέ μ' ἐμβαίνονθ' ἁλουργέσιν θεῶν
μή τις πρόσωθεν ὄμματος βάλοι φθόνος.
πολλὴ γὰρ αἰδὼς εἱματοφθορεῖν ποσὶν
στείβοντα πλοῦτον ἀργυρωνήτους θ' ὑφάς.
τοὐμὸν μὲν οὕτω· τὴν ξένην δὲ πρευμενῶς
τήνδ' ἐσκόμιζε· τὸν κρατοῦντα μαλθακῶς
θεὸς πρόσωθεν εὐμενῶς προσδέρκεται.
ἑκὼν γὰρ οὐδεὶς δουλίῳ χρῆται ζυγῷ.
αὕτη δὲ πολλῶν χρημάτων ἐξαίρετον
ἄνθος, στρατοῦ δώρημ', ἐμοὶ ξυνέσπετο.
ἐπεὶ δ' ἀκούειν σοῦ κατέστραμμαι τάδε,
εἶμ' ἐς δόμων μέλαθρα πορφύρας πατῶν.
ΚΛ. ἔστιν θάλασσα, τίς δέ νιν κατασβέσει;
τρέφουσα πολλῆς πορφύρας ἰσάργυρον
κηκῖδα παγκαίνιστον, εἱμάτων βαφάς.
οἴκοις δ' ὑπάρχει τῶνδε σὺν θεοῖς, ἄναξ,

ἔχειν· πένεσθαι δ' οὐκ ἐπίσταται δόμος.
πολλῶν πατησμὸν δ' εἱμάτων ἂν ηὐξάμην,
δόμοισι προυνεχθέντος ἐν χρηστηρίοις
ψυχῆς κόμιστρα τῆσδε μηχανωμένῃ.
ῥίζης γὰρ οὔσης φυλλὰς ἵκετ' ἐς δόμους,
σκιὰν ὑπερτείνασα σειρίου κυνός.
καὶ σοῦ μολόντος δωματῖτιν ἑστίαν,
θάλπος μὲν ἐν χειμῶνι σημαίνεις μολόν·
ὅταν δὲ τεύχῃ Ζεὺς ἀπ' ὄμφακος πικρᾶς
οἶνον, τότ' ἤδη ψῦχος ἐν δόμοις πέλει,
ἀνδρὸς τελείου δῶμ' ἐπιστρωφωμένου.
Ζεῦ Ζεῦ τέλειε, τὰς ἐμὰς εὐχὰς τέλει·
μέλοι δέ τοι σοὶ τῶνπερ ἂν μέλλῃς τελεῖν.

ΧΟ. *Τίπτε μοι τόδ' ἐμπέδως* Str. 1.
δεῖμα προστατήριον
καρδίας τερασκόπου ποτᾶται,
μαντιπολεῖ δ' ἀκέλευστος ἄμισθος ἀοιδά,
οὐδ' ἀποπτύσας δίκαν
δυσκρίτων ὀνειράτων,
θάρσος εὐπειθὲς ἵζει φρενὸς φίλον θρόνον;
χρόνος δ' ἐπεὶ πρυμνησίων ξυνεμβόλοις
ψαμμίας ἀκάτα παρήβησεν, εὖθ' ὑπ' Ἴλιον
ὦρτο ναυβάτας στρατός·

πεύθομαι δ' ἀπ' ὀμμάτων Ant. 1.
νόστον, αὐτόμαρτυς ὤν·
τὸν δ' ἄνευ λύρας ὅμως ὑμνῳδεῖ
θρῆνον Ἐρινύος αὐτοδίδακτος ἔσωθεν
θυμός, οὐ τὸ πᾶν ἔχων

984—986 *χρόνος . . . παρήβησεν* graviter corrupta.

ἐλπίδος φίλον θράσος.
σπλάγχνα δ' οὔτοι ματᾴζει, πρὸς ἐνδίκοις φρε-
σὶν
τελεσφόροις δίναις κυκλούμενον κέαρ.
εὔχομαι δ' ἐξ ἐμᾶς ἐλπίδος ψύθη πεσεῖν
ἐς τὸ μὴ τελεσφόρον.

μάλα γε τοι τᾶς πολλᾶς ὑγιείας Str. 2.
ἀκόρεστον τέρμα. νόσος γὰρ ⏑ –
γείτων ὁμότοιχος ἐρείδει,
. . . .
καὶ πότμος εὐθυπορῶν
ἀνδρὸς ἔπαισεν ἄφαντον ἕρμα.
καὶ πρὸ μέν τι χρημάτων
κτησίων ὄκνος βαλὼν
σφενδόνας ἀπ' εὐμέτρου,
οὐκ ἔδυ πρόπας δόμος
πημονᾶς γέμων ἄγαν,
οὐδ' ἐπόντισε σκάφος.
πολλά τοι δόσις ἐκ Διὸς ἀμφιλα-
φής τε καὶ ἐξ ἀλόκων ἐπετειᾶν
νῆστιν ἤλασεν νόσον.

το δ' ἐπὶ γᾶν ἅπαξ πεσὸν θανάσιμον Ant. 2.
προπάροιθ' ἀνδρὸς μέλαν αἷμα τίς ἂν
πάλιν ἀγκαλέσαιτ' ἐπαείδων;
οὐδὲ τὸν ὀρθοδαῆ
τῶν φθιμένων ἀνάγειν
Ζεὺς ἀπέπαυσεν ἐπ' ἀβλαβείᾳ.
εἰ δὲ μὴ τεταγμένα
μοῖρα μοῖραν ἐκ θεῶν

εἶργε μὴ πλέον φέρειν
προφθάσασα καρδία
γλῶσσαν ἂν παρεξέχει.
νῦν δ' ὑπὸ σκότῳ βρέμει
θυμαλγής τε καὶ οὐδὲν ἐπελπομέ-
να ποτὲ καίριον ἐκτολυπεύσειν
ζωπυρουμένας φρενός.

ΚΛ. Εἴσω κομίζου καὶ σὺ, Κασσάνδραν λέγω,
ἐπεί σ' ἔθηκε Ζεὺς ἀμηνίτως δόμοις
κοινωνὸν εἶναι χερνίβων, πολλῶν μετὰ
δούλων σταθεῖσαν κτησίου βωμοῦ πέλας.
ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε, μηδ' ὑπερφρόνει·
καὶ παῖδα γάρ τοι φασὶν Ἀλκμήνης ποτὲ
πραθέντα τλῆναι δουλίας μάζης βίαν.
εἰ δ' οὖν ἀνάγκη τῆσδ' ἐπιρρέποι τύχης,
ἀρχαιοπλούτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις·
οἳ δ' οὔποτ' ἐλπίσαντες ἤμησαν καλῶς,
ὠμοί τε δούλοις πάντα καὶ παρὰ στάθμην.
ἔχεις παρ' ἡμῶν οἷάπερ νομίζεται.

ΧΟ. σοί τοι λέγουσα παύεται σαφῆ λόγον.
ἐκτὸς δ' ἂν οὖσα μορσίμων ἀγρευμάτων
πείθοι' ἄν, εἰ πείθοι'· ἀπειθοίης δ' ἴσως.

ΚΛ. ἀλλ' εἴπερ ἐστὶ μὴ χελιδόνος δίκην
ἀγνῶτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη,
ἔσω φρενῶν λέγουσα πείθω νιν λόγῳ.

ΧΟ. ἕπου· τὰ λῷστα τῶν παρεστώτων λέγει.
πιθοῦ λιποῦσα τόνδ' ἁμαξήρη θρόνον.

ΚΛ. οὔτοι θυραίαν τήνδ' ἐμοὶ σχολὴν πάρα

1041 Fortasse δουλίας μάσθλης βίαν.
1052 Fortasse ἔξω φρενῶν ἂν οὖσ' ἀπειθοίη λόγῳ.

τρίβειν· τὰ μὲν γὰρ ἑστίας μεσομφάλου
ἕστηκεν ἤδη μῆλα πρὸς σφαγὰς πάρος,
ὡς οὔποτ' ἐλπίσασι τήνδ' ἕξειν χάριν.
σὺ δ' εἴ τι δράσεις τῶνδε, μὴ σχολὴν τίθει·
εἰ δ' ἀξυνήμων οὖσα μὴ δέχει λόγον,
σὺ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβάνῳ χερί.

ΧΟ. ἑρμηνέως ἔοικεν ἡ ξένη τοροῦ
δεῖσθαι· τρόπος δὲ θηρὸς ὡς νεαιρέτου.

ΚΛ. ἦ μαίνεταί γε καὶ κακῶν κλύει φρενῶν,
ἥτις λιποῦσα μὲν πόλιν νεαίρετον
ἥκει, χαλινὸν δ' οὐκ ἐπίσταται φέρειν,
πρὶν αἱματηρὸν ἐξαφρίζεσθαι μένος.
οὐ μὴν πλέω ῥίψασ' ἀτιμασθήσομαι.

ΧΟ. ἐγὼ δ', ἐποικτίρω γάρ, οὐ θυμώσομαι.
ἴθ', ὦ τάλαινα, τόνδ' ἐρημώσασ' ὄχον,
εἴκουσ' ἀνάγκῃ τῇδε καίνισον ζυγόν.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ὀτοτοτοῖ πόποι δᾶ. Str. 1.
Ἀπόλλων, Ἀπόλλων.

ΧΟ. τί ταῦτ' ἀνωτότυξας ἀμφὶ Λοξίου;
οὐ γὰρ τοιοῦτος ὥστε θρηνητοῦ τυχεῖν.

ΚΑ. ὀτοτοτοῖ πόποι δᾶ. Ant. 1.
Ἀπόλλων, Ἀπόλλων.

ΧΟ. ἡ δ' αὖτε δυσφημοῦσα τὸν θεὸν καλεῖ
οὐδὲν προσήκοντ' ἐν γόοις παραστατεῖν.

ΚΑ. Ἀπόλλων, Ἀπόλλων Str. 2.
ἀγυιᾶτ', ἀπόλλων ἐμός·
ἀπώλεσας γὰρ οὐ μόλις τὸ δεύτερον.

ΧΟ. χρήσειν ἔοικεν ἀμφὶ τῶν αὑτῆς κακῶν.

μένει τὸ θεῖον δουλίᾳ περ ἐν φρενί.

ΚΑ. Ἄπολλον, Ἄπολλον Ant. 2.
ἀγυιᾶτ', ἀπόλλων ἐμός·
ἆ ποῖ ποτ' ἤγαγές με; πρὸς ποίαν στέγην;
ΧΟ. πρὸς τὴν Ἀτρειδῶν· εἰ σὺ μὴ τόδ' ἐννοεῖς,
ἐγὼ λέγω σοι· καὶ τάδ' οὐκ ἐρεῖς ψύθη.

ΚΑ. μισόθεον μὲν οὖν, πολλὰ συνίστορα Str. 3.
αὐτόφονα κακὰ κρεατόμα,
ἀνδροσφαγεῖον καὶ πεδορραντήριον.
ΧΟ. ἔοικεν εὔρις ἡ ξένη κυνὸς δίκην
εἶναι, ματεύει δ' ὧν ἀνευρήσει φόνον.

ΚΑ. μαρτυρίοισι γὰρ τοῖσδ' ἐπιπείθομαι· Ant. 3.
κλαόμενα τάδε βρέφη σφαγὰς
ὀπτάς τε σάρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας.
ΧΟ. ἦμεν κλέος σοῦ μαντικὸν πεπυσμένοι·
⟨τούτων⟩ προφήτας δ' οὔτινας ματεύομεν.

ΚΑ. ἰὼ πόποι, τί ποτε μήδεται; Str. 4.
τί τόδ' ἄχος νέον [μέγα]
μέγ' ἐν δόμοισι τοῖσδε μήδεται κακὸν
ἄφερτον φίλοισιν, δυσίατον; ἀλκὰ δ'
ἑκὰς ἀποστατεῖ.
ΧΟ. τούτων ἄϊδρίς εἰμι τῶν μαντευμάτων.
ἐκεῖνα δ' ἔγνων· πᾶσα γὰρ πόλις βοᾷ.

ΚΑ. ἰὼ τάλαινα, τόδε γὰρ τελεῖς, Ant. 4.
τὸν ὁμοδέμνιον [πόσιν]
λουτροῖσι φαιδρύνασα; πῶς φράσω τέλος;

τάχος γὰρ τόδ' ἔσται· προτείνει δὲ χεὶρ ἐκ
χερὸς ὀρέγματα.
ΧΟ. οὔπω ξυνῆκα· νῦν γὰρ ἐξ αἰνιγμάτων
ἐπαργέμοισι θεσφάτοις ἀμηχανῶ.

ΚΑ. ἐή, παπαῖ παπαῖ, τί τόδε φαίνεται; Str. 5.
ἦ δίκτυόν τί γ' Ἅιδου;
μάλ' ἄρκυς ἁ ξύνευνος, ἁ ξυναιτία
φόνου. στάσις δ' ἀκόρετος γένει
κατολολυξάτω θύματος λευσίμου.
ΧΟ. ποίαν Ἐρινὺν τήνδε δώμασιν κέλει
ἐπορθιάζειν; οὔ με φαιδρύνει λόγος.
ἐπὶ δὲ καρδίαν κροκοβαφὴς δράμε
σταγών, ἅτε καὶ δορὶ πτωσίμοις
ξυνανύτει βίου
δύντος αὐγαῖς. ταχεῖα δ' ἄτα πέλει.

ΚΑ. ἆᾶ, ἰδοὺ ἰδού· ἄπεχε τᾶς βοὸς Ant. 5.
τὸν ταῦρον· ἐν πέπλου νιν
μελάγκερως λαβοῦσα μηχανήματι
τύπτει· πίτνει δ' ⟨ἐν⟩ ἐνύδρῳ κύτει.
δολοφόνου λέβητος τέχναν σοι λέγω.
ΧΟ. οὐ κομπάσαιμ' ἂν θεσφάτων γνώμων ἄκρος
εἶναι, κακῷ δέ τῳ προσεικάζω τάδε.
ἀπὸ δὲ θεσφάτων τίς ἀγαθὰ φάτις
βροτοῖς τέλλεται; κακῶν γὰρ διαὶ
πολυεπεῖς τέχναι θεσπιῳδὸν
φόβον φέρουσιν μαθεῖν.

ΚΑ. ἰὼ ἰὼ ταλαίνας κακόποτμοι τύχαι· Str. 6.
τὸ γὰρ ἐμὸν θροῶ πάθος ἐπεγχέασα.

ποῖ δή με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἤγαγες;
οὐδέν ποτ᾽ εἰ μὴ ξυνθανουμένην. τί γάρ;

ΧΟ. φρενομανής τις εἶ θεοφόρητος, ἀμ-
φὶ δ᾽ αὑτᾶς θροεῖς
νόμον ἄνομον, οἷά τις ξουθὰ
ἀκόρετος βοᾶς, φεῦ, ταλαίναις φρεσὶν
Ἴτυν Ἴτυν στένουσ᾽ ἀμφιθαλῆ κακοῖς
ἀηδὼν βίον.

ΚΑ. ἰὼ ἰὼ λιγείας μόρον ἀηδόνος· Ant. 6.
περίβαλον γάρ οἱ πτεροφόρον δέμας θεοὶ
γλυκύν τ᾽ ἀγ⟨ειν αἰ⟩ῶνα κλαυμάτων διαί·
ἐμοὶ δὲ μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορί.

ΧΟ. πόθεν ἐπισσύτους θεοφόρους ἔχεις
ματαίους δύας,
τὰ δ᾽ ἐπίφοβα δυσφάτῳ κλαγγᾷ
μελοτυπεῖς ὁμοῦ τ᾽ ὀρθίοις ἐν νόμοις;
πόθεν ὅρους ἔχεις θεσπεσίας ὁδοῦ
κακορρήμονας;

ΚΑ. ἰὼ γάμοι γάμοι Πάριδος ὀλέθριοι φίλων. Str. 7.
ἰὼ Σκαμάνδρου πάτριον ποτόν·
τότε μὲν ἀμφὶ σὰς ἀϊόνας τάλαιν᾽
ἠνυτόμαν τροφαῖς·
νῦν δ᾽ ἀμφὶ Κωκυτόν τε κἀχερουσίους
ὄχθους ἔοικα θεσπιῳδήσειν τάχα.

ΧΟ. τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω;
⟨καὶ⟩ νεογνὸς ἂν βροτῶν μάθοι.
πέπληγμαι δ᾽, ὅπερ δήγματι φοινίῳ,
δυσαλγεῖ τύχᾳ
μινυρὰ θρεομένας, θαύματ᾽ ἐμοὶ κλύειν.

ΚΑ. ἰὼ πόνοι πόνοι πόλεος ὀλομένας τὸ πᾶν. Ant. 7.
ἰὼ πρόπυργοι θυσίαι πατρὸς
πολυκανεῖς βοτῶν ποιονόμων· ἄκος δ'
οὐδὲν ἐπήρκεσεν
τὸ μὴ ⟨οὐ⟩ πόλιν μὲν ὥσπερ οὖν ἔχει παθεῖν·
ἐγὼ δὲ θερμόνους τάχ' ἐμπέδῳ βαλῶ.
ΧΟ. ἑπόμενα προτέροις τάδ' ⟨ἐπ⟩εφημίσω.
καί τίς σε κακοφρονῶν τίθη-
σι δαίμων ὑπερβαρὴς ἐμπίτνων
μελίζειν πάθη
γοερὰ θανατοφόρα· τέρμα δ' ἀμηχανῶ.

ΚΑ. καὶ μὴν ὁ χρησμὸς οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων
ἔσται δεδορκὼς νεογάμου νύμφης δίκην·
λαμπρὸς δ' ἔοικεν ἡλίου πρὸς ἀντολὰς
πνέων ἐσάξειν, ὥστε κύματος δίκην
κλύζειν πρὸς αὐγὰς πῆμα πήματος πολὺ
μεῖζον· φρενώσω δ' οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων.
καὶ μαρτυρεῖτε συνδρόμως ἴχνος κακῶν
ῥινηλατούσῃ τῶν πάλαι πεπραγμένων.
τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὔποτ' ἐκλείπει χορὸς
σύμφθογγος οὐκ εὔφωνος· οὐ γὰρ εὖ λέγει.
καὶ μὴν πεπωκώς γ', ὡς θρασύνεσθαι πλέον,
βρότειον αἷμα κῶμος ἐν δόμοις μένει,
δύσπεμπτος ἔξω, συγγόνων Ἐρινύων.
ὑμνοῦσι δ' ὕμνον δώμασιν προσήμεναι
πρώταρχον ἄτην· ἐν μέρει δ' ἀπέπτυσαν
εὐνὰς ἀδελφοῦ τῷ πατοῦντι δυσμενεῖς.
ἥμαρτον, ἢ κυρῶ τι τοξότης τις ὥς;

1172 Fortasse ἐγὼ δὲ θερμόπους τάχ' ἐμπαίσω βόλῳ.

ἢ ψευδόμαντίς εἰμι θυροκόπος φλέδων;
ἐκμαρτύρησον προυμόσας τὸ μὴ εἰδέναι
λόγῳ παλαιὰς τῶνδ' ἁμαρτίας δόμων.

ΧΟ. καὶ πῶς ἂν ὅρκου πῆγμα γενναίως παγὲν
παιώνιον γένοιτο; θαυμάζω δέ σε
πόντου πέραν τραφεῖσαν ἀλλόθρουν, τὸ πᾶν
κυρεῖν λέγουσαν, ὥσπερ εἰ παρεστάτεις.

ΚΑ. μάντις μ' Ἀπόλλων τῷδ' ἐπέστησεν τέλει.

ΧΟ. . . . .

ΚΑ. προτοῦ μὲν αἰδὼς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε.

ΧΟ. μῶν καὶ θεός περ ἱμέρῳ πεπληγμένος;

ΚΑ. . . . .

ΧΟ. ἁβρύνεται γὰρ πᾶς τις εὖ πράσσων πλέον.

ΚΑ. ἀλλ' ἦν παλαιστὴς κάρτ' ἐμοὶ πνέων χάριν.

ΧΟ. ἦ καὶ τέκνων εἰς ἔργον ἠλθέτην νόμῳ;

ΚΑ. ξυναινέσασα Λοξίαν ἐψευσάμην.

ΧΟ. ἤδη τέχναισιν ἐνθέοις ᾑρημένη;

ΚΑ. ἤδη πολίταις πάντ' ἐθέσπιζον πάθη.

ΧΟ. πῶς δῆτ' ἄνατος ἦσθα Λοξίου κότῳ;

ΚΑ. ἔπειθον οὐδέν' οὐδὲν, ὡς τάδ' ἤμπλακον.

ΧΟ. ἡμῖν γε μὲν δὴ πιστὰ θεσπίζειν δοκεῖς.

ΚΑ. ἰοὺ ἰού.
ὑπ' αὖ με δεινοῖς ὀρθομαντείας πόνος
στροβεῖ ταράσσων φροιμίοις. ὢ ὢ κακά.
ὁρᾶτε τούσδε τοὺς δόμοις ἐφημένους
νέους, ὀνείρων προσφερεῖς μορφώμασιν;
παῖδες θανόντες ὡσπερεὶ πρὸς τῶν φίλων,
χεῖρας κρεῶν πλήθοντες, οἰκείας βορᾶς,
σὺν ἐντέροις τε σπλάγχν', ἐποίκτιστον γέμος,
πρέπουσ' ἔχοντες, ὧν πατὴρ ἐγεύσατο.
ἐκ τῶνδε ποινάς φημι βουλεύειν τινὰ

λέοντ' ἄναλκιν ἐν λέχει στρωφώμενον
οἰκουρὸν ἐκ μόθου μολόντι δεσπότῃ
ἐμῷ· φέρειν γὰρ χρὴ τὸ δούλιον ζυγόν.
νεῶν τ' ἔπαρχος Ἰλίου τ' ἀναστάτης
οὐκ οἶδεν οἷα γλῶσσα μισητῆς κυνὸς
λέξασα καὶ κτείνασα φαιδρόνους, δίκην
ἄτης λαθραίου, τεύξεται κακῇ τύχῃ.
τοιάδε τόλμα· θῆλυς ἄρσενος φονεὺς
ἔστιν. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος
τύχοιμ' ἄν; ἀμφίσβαιναν, ἢ Σκύλλαν τινὰ
οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι, ναυτίλων βλάβην,
θύουσαν Ἅιδου λήτορ' ἄσπονδόν τ' Ἄρη
φίλοις πνέουσαν; ὡς δ' ἐπωλολύξατο
ἡ παντότολμος, ὥσπερ ἐν μάχης τροπῇ.
δοκεῖ δὲ χαίρειν νοστίμῳ σωτηρίᾳ.
καὶ τῶνδ' ὅμοιον εἴ τι μὴ πείθω· τί γάρ;
τὸ μέλλον ἥξει. καὶ σύ μ' ἐν τάχει παρὼν
ἄγαν ἀληθόμαντιν οἰκτίρας ἐρεῖς.

ΧΟ. τὴν μὲν Θυέστου δαῖτα παιδείων κρεῶν
ξυνῆκα καὶ πέφρικα, καὶ θάμβος μ' ἔχει
κλύοντ' ἀληθῶς, οὐδὲν ἐξῃκασμένα·
τὰ δ' ἄλλ' ἀκούσας ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω.

ΚΑ. Ἀγαμέμνονός σέ φημ' ἐπόψεσθαι μόρον.

ΧΟ. εὔφημον, ὦ τάλαινα, κοίμησον στόμα.

ΚΑ. ἀλλ' οὔτι παιὼν τῷδ' ἐπιστατεῖ λόγῳ.

ΧΟ. οὔκ, εἴπερ ἔσται γ'· ἀλλὰ μὴ γένοιτό πως.

ΚΑ. σὺ μὲν κατεύχει, τοῖς δ' ἀποκτείνειν μέλει.

1228—1230: Fortasse **οὐκ οἶδεν οἵαν γλῶσσα μισητή, κυνὸς λείξασα καὶ σήνασα φαιδρόνου δίκην, ἄτην λαθραῖον τεύχεται.** (**λείξασα** Tyrwhitt. **καὶ σήνασα** Wakefield. **μισητή, κυνὸς** et **φαιδρόνου δίκην** Kirchhoff.)

ΧΟ. τίνος πρὸς ἀνδρὸς τοῦτ᾽ ἄγος πορσύνεται;
ΚΑ. ἦ κάρτα τἄρα παρεκόπης χρησμῶν ἐμῶν.
ΧΟ. τοῦ γὰρ τελοῦντος; οὐ ξυνῆκ᾽ ἀμηχανῶν.
ΧΑ. καὶ μὴν ἄγαν γ᾽ Ἕλλην᾽ ἐπίσταμαι φάτιν.
ΧΟ. καὶ γὰρ τὰ πυθόκραντα· δυσμαθῆ δ᾽ ὅμως.
ΚΑ. παπαῖ ⟨παπαῖ⟩.
οἷον τό⟨δ᾽ ἕρπει⟩ πῦρ· ἐπέρχεται δ᾽ ἐμοί.
ὀτοτοῖ, Λύκει᾽ Ἄπολλον, οἲ ἐγὼ ἐγώ.
αὕτη δίπους λέαινα συγκοιμωμένη
λύκῳ, λέοντος εὐγενοῦς ἀπουσίᾳ,
κτενεῖ με τὴν τάλαιναν· ὡς δὲ φάρμακον
τεύχουσα κἀμοῦ μισθὸν ἐνθήσει ποτῷ,
κἀπεύχεται, θήγουσα φωτὶ φάσγανον,
ἐμῆς ἀγωγῆς ἀντιτείσεσθαι φόνον.
τί δῆτ᾽ ἐμαυτῆς καταγέλωτ᾽ ἔχω τάδε,
καὶ σκῆπτρα καὶ μαντεῖα περὶ δέρῃ στέφη;
σφὲ μὲν πρὸ μοίρας τῆς ἐμῆς διαφθερῶ.
ἴτ᾽ ἐς φθόρον πεσόντ᾽, ἐγὼ δ᾽ ἅμ᾽ ἕψομαι.
ἄλλην τιν᾽ ἄτης ἀντ᾽ ἐμοῦ πλουτίζετε.
ἰδοὺ δ᾽ Ἀπόλλων αὐτὸς ἐκδύων ἐμὲ
χρηστηρίαν ἐσθῆτ᾽, ἐποπτεύσας ἐμὲ
κἀν τοῖσδε κόσμοις καταγελωμένην μέγα
φίλων ὑπ᾽ ἐχθρῶν, οὐ διχορρόπως μάτην.
καλουμένη δὲ φοιτὰς, ὡς ἀγύρτρια
πτωχός τε μαινὰς λιμοθνὴς, ἠνεσχόμην.
καὶ νῦν ὁ μάντις μάντιν ἐκπράξας ἐμὲ
ἀπήγαγ᾽ ἐς τοιάσδε θανασίμους τύχας.
βωμοῦ πατρῴου δ᾽ ἀντ᾽ ἐπίξηνον μένει,
θερμῷ κοπείσης φοίνιον προσφάγματι.
οὐ μὴν ἄτιμοί γ᾽ ἐκ θεῶν τεθνήξομεν.
ἥξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμάορος,

μητροκτόνον φίτυμα, ποινάτωρ πατρός·
φυγὰς δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος
κάτεισιν, ἄτας τάσδε θριγκώσων φίλοις· 1283
ἄραρε γάρ⟨τις⟩ ὅρκος ἐκ θεῶν μέγας, 1289
πράξειν νιν ὑπτίασμα κειμένου πατρός. 1284
τί δῆτ' ἐγὼ κάτοικτος ὧδ' ἀναστένω; 1285
ἐπεὶ τὸ πρῶτον εἶδον Ἰλίου πόλιν
πράξασαν ὡς ἔπραξεν, οἳ δ' εἷλον πόλιν
οὕτως ἀπαλλάσσουσιν ἐν θεῶν κρίσει, 1288
αἰνοῦσ' ἃ πράξω τλήσομαι τὸ κατθανεῖν. 1290
Ἅιδου πύλας δὴ τάσδ' ἐγὼ προσεννέπω·
ἐπεύχομαι δὲ καιρίας πληγῆς τυχεῖν,
ὡς ἀσφάδαστος, αἱμάτων εὐθνησίμων
ἀπορρυέντων, ὄμμα συμβάλω τόδε.

ΧΟ. ὦ πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δ' αὖ σοφὴ 1295
γύναι, μακρὰν ἔτεινας. εἰ δ' ἐτητύμως
μόρον τὸν αὑτῆς οἶσθα, πῶς θεηλάτου
βοὸς δίκην πρὸς βωμὸν εὐτόλμως πατεῖς;

ΚΑ. οὐκ ἔστ' ἄλυξις, οὐ, ξένοι, χρόνῳ πλέον.

ΧΟ. ὁ δ' ὕστατός γε τοῦ χρόνου πρεσβεύεται. 1300

ΚΑ. ἥκει τόδ' ἦμαρ· σμικρὰ κερδανῶ φυγῇ.

ΧΟ. ἀλλ' ἴσθι τλήμων οὖσ' ἀπ' εὐτόλμου φρενός. 1302

ΚΑ. ἀλλ' εὐκλεῶς τοι κατθανεῖν χάρις βροτῷ. 1304

ΧΟ. οὐδεὶς ἀκούει ταῦτα τῶν εὐδαιμόνων. 1303

ΚΑ. ἰὼ πάτερ σοῦ σῶν τε γενναίων τέκνων. 1305

ΧΟ. τί δ' ἐστὶ χρῆμα; τίς σ' ἀποστρέφει φόβος;

ΚΑ. φεῦ φεῦ.

ΧΟ. τί τοῦτ' ἔφευξας; εἴ τι μὴ φρενῶν στύγος.

ΚΑ. φόνον δόμοι πνέουσιν αἱματοσταγῆ.

ΧΟ. καὶ πῶς; τόδ' ὄζει θυμάτων ἐφεστίων. 1310

ΚΑ. ὅμοιος ἀτμὸς ὥσπερ ἐκ τάφου πρέπει.

ΧΟ. οὐ Σύριον ἀγλάϊσμα δώμασιν λέγεις. 1312
ΚΑ. ἰὼ ξένοι. 1315
οὔτοι δυσοίζω θάμνον ὡς ὄρνις φόβῳ,
ἀλλ' ὡς θανούσῃ μαρτυρῆτέ μοι τότε,
ὅταν γυνὴ γυναικὸς ἀντ' ἐμοῦ θάνῃ,
ἀνήρ τε δυσδάμαρτος ἀντ' ἀνδρὸς πέσῃ.
ἐπιξενοῦμαι ταῦτα δ' ὡς θανουμένη. 1320
ΧΟ. ὦ τλῆμον, οἰκτίρω σε θεσφάτου μόρου.
ΚΑ. ἅπαξ ἔτ' εἰπεῖν ῥῆσιν, οὐ θρῆνον θέλω
ἐμὸν τὸν αὐτῆς· ἡλίου δ' ἐπεύχομαι
πρὸς ὕστατον φῶς, τοῖς ἐμοῖς τιμαόροις
ἐχθροῖς φονεῦσι τοῖς ἐμοῖς τίνειν ὁμοῦ, 1325
δούλης θανούσης, εὐμαροῦς χειρώματος. 1326
ἀλλ' εἶμι κἀν θανοῦσι κωκύσουσ' ἐμὴν 1313
Ἀγαμέμνονός τε μοῖραν· ἀρκείτω βίος. 1314
ΧΟ. ἰὼ βρότεια πράγματ'· εὐτυχοῦντα μὲν 1327
σκιᾷ τις ἂν πρέψειεν· εἰ δὲ δυστυχοῖ,
βολαῖς ὑγρώσσων σπόγγος ὤλεσεν γραφήν.
καὶ ταῦτ' ἐκείνων μᾶλλον οἰκτίρω πολύ. 1330

Τὸ μὲν εὖ πράσσειν ἀκόρεστον ἔφυ
πᾶσι βροτοῖσιν· δακτυλοδείκτων δ'
οὔτις ἀπειπὼν εἴργει μελάθρων,
  μηκέτ' ἐσέλθῃς, τάδε φωνῶν.
καὶ τῷδε πόλιν μὲν ἑλεῖν ἔδοσαν 1335
μάκαρες Πριάμου·
θεοτίμητος δ' οἴκαδ' ἱκάνει·
νῦν δ' εἰ προτέρων αἷμ' ἀποτείσας
καὶ τοῖσι θανοῦσι θανὼν ἄλλων

1324—1325 corrupti.

ποινὰς θανάτων ἐπικραίνει,
τίς ⟨ποτ'⟩ ἂν εὔξαιτο βροτῶν ἀσινεῖ
δαίμονι φῦναι τάδ' ἀκούων;

ΑΓ. ὤμοι, πέπληγμαι καιρίαν ⟨πλευρῶν⟩ ἔσω.

ΧΟΡΟΥ δ ά.

σῖγα· τίς πληγὴν ἀϋτεῖ καιρίως οὐτασμένος;

ΑΓ. ὤμοι μάλ' αὖθις, δευτέραν πεπληγμένος.

α΄. τοὔργον εἰργάσθαι δοκεῖ μοι βασιλέως οἰμώγμασιν·
ἀλλὰ κοινωσαίμεθ' ἄν πως ἀσφαλῆ βουλεύματα;

β΄. ἐγὼ μὲν ὑμῖν τὴν ἐμὴν γνώμην λέγω,
πρὸς δῶμα δεῦρ' ἀστοῖσι κηρύσσειν βοήν.

γ΄. ἐμοὶ δ' ὅπως τάχιστά γ' ἐμπεσεῖν δοκεῖ
καὶ πρᾶγμ' ἐλέγχειν σὺν νεορρύτῳ ξίφει.

δ΄. κἀγὼ τοιούτου γνώματος κοινωνὸς ὢν
ψηφίζομαί τι δρᾶν· τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή.

ε΄. ὁρᾶν πάρεστι· φροιμιάζονται γὰρ ὡς
τυραννίδος σημεῖα πράσσοντες πόλει.

ϛ΄. χρονίζομεν γάρ· οἱ δὲ τῆς μελλοῦς κλέος
πέδοι πατοῦντες οὐ καθεύδουσιν χερί.

ζ΄. οὐκ οἶδα βουλῆς ἧστινος τυχὼν λέγω·
τοῦ δρῶντος ἄν τι καὶ τὸ βουλεῦσαι πέρι.

η΄. κἀγὼ τοιοῦτός εἰμ', ἐπεὶ δυσμηχανῶ
λόγοισι τὸν θανόντ' ἀνιστάναι πάλιν.

θ΄. ἦ καὶ βίον τείνοντες ὧδ' ὑπείξομεν
δόμων καταισχυντῆρσι τοῖσδ' ἡγουμένοις;

ι΄. ἀλλ' οὐκ ἀνεκτὸν, ἀλλὰ κατθανεῖν κρατεῖ·
πεπαιτέρα γὰρ μοῖρα τῆς τυραννίδος.

ια΄. ἦ γὰρ τεκμηρί' ἐστίν; ἦ 'ξ οἰμωγμάτων
μαντευσόμεσθα τἀνδρὸς ὡς ὀλωλότος;

ιβʹ. σάφ' εἰδότας χρὴ τῶνδε θυμοῦσθαι πέρι·
τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα.
αʹ. ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι,
τρανῶς Ἀτρείδην εἰδέναι κυροῦνθ' ὅπως.
ΚΛ. Πολλῶν πάροιθεν καιρίως εἰρημένων
τἀναντί' εἰπεῖν οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι.
πῶς γάρ τις ἐχθροῖς ἐχθρὰ πορσύνων, φίλοις
δοκοῦσιν εἶναι, πημονῆς ἀρκύστατ' ἂν
φάρξειεν ὕψος κρεῖσσον ἐκπηδήματος;
ἐμοὶ δ' ἀγὼν ὅδ' οὐκ ἀφρόντιστος πάλαι
νείκης παλαιᾶς· ἦλθε σὺν χρόνῳ γε μήν·
ἕστηκα δ' ἔνθ' ἔπαισ' ἐπ' ἐξειργασμένοις.
οὕτω δ' ἔπραξα, καὶ τάδ' οὐκ ἀρνήσομαι,
ὡς μήτε φεύγειν μήτ' ἀμύνεσθαι μόρον.
ἄπειρον ἀμφίβληστρον, ὥσπερ ἰχθύων,
περιστιχίζω, πλοῦτον εἵματος κακόν.
παίω δέ νιν δίς· κἀν δυοῖν οἰμωγμάτοιν
μεθῆκεν αὑτοῦ κῶλα· καὶ πεπτωκότι
τρίτην ἐπενδίδωμι, τοῦ κατὰ χθονὸς
Διὸς νεκρῶν σωτῆρος εὐκταίαν χάριν.
οὕτω τὸν αὑτοῦ θυμὸν ὀρυγάνει πεσών·
κἀκφυσιῶν ὀξεῖαν αἵματος σφαγὴν
βάλλει μ' ἐρεμνῇ ψακάδι φοινίας δρόσου,
χαίρουσαν οὐδὲν ἧσσον ἢ διοσδότῳ
γάνει σπορητὸς κάλυκος ἐν λοχεύμασιν.
ὡς ὧδ' ἐχόντων, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
χαίροιτ' ἄν, εἰ χαίροιτ', ἐγὼ δ' ἐπεύχομαι.
εἰ δ' ἦν πεσόντων ὥσι' ἐπισπένδειν νεκρῷ,
τῷδ' ἂν δικαίως ἦν, ὑπερδίκως μὲν οὖν.
τοσῶνδε κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὅδε
πλήσας ἀραίων αὐτὸς ἐκπίνει μολών.

ΧΟ. θαυμάζομέν σου γλῶσσαν, ὡς θρασύστομος,
ἥτις τοιόνδ' ἐπ' ἀνδρὶ κομπάζεις λόγον.
ΚΛ. πειρᾶσθέ μου γυναικὸς ὡς ἀφράσμονος·
ἐγὼ δ' ἀτρέστῳ καρδίᾳ πρὸς εἰδότας
λέγω· σὺ δ' αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις
ὅμοιον. οὗτός ἐστιν Ἀγαμέμνων, ἐμὸς
πόσις, νεκρὸς δὲ τῆσδε δεξιᾶς χερὸς,
ἔργον δικαίας τέκτονος. τάδ' ὧδ' ἔχει.

ΧΟ. τί κακὸν, ὦ γύναι, Str.
χθονοτρεφὲς ἐδανὸν ἢ ποτὸν
πασαμένα ῥυτᾶς ἐξ ἁλὸς ὄρμενον
τόδ' ἐπέθου θύος; δαμοθρόους ἀραῖς
ἀπέδικεν, ἀπέταμέν σ' — ἀπόπολις δ' ἔσει —
μῖσος ὄβριμον ἀστῶν.

ΚΛ. νῦν μὲν δικάζεις ἐκ πόλεως φυγὴν ἐμοὶ
καὶ μῖσος ἀστῶν δημόθρους τ' ἔχειν ἀράς,
οὐδὲν τότ' ἀνδρὶ τῷδ' ἐναντίον φέρων·
ὃς οὐ προτιμῶν, ὡσπερεὶ βοτοῦ μόρον,
μήλων φλεόντων εὐπόκοις νομεύμασιν,
ἔθυσεν αὑτοῦ παῖδα, φιλτάτην ἐμοὶ
ὠδῖν', ἐπῳδὸν Θρῃκίων ἀημάτων.
οὐ τοῦτον ἐκ γῆς τῆσδε χρῆν σ' ἀνδρηλατεῖν,
μιασμάτων ἄποιν'; ἐπήκοος δ' ἐμῶν
ἔργων δικαστὴς τραχὺς εἶ. λέγω δέ σοι
τοιαῦτ' ἀπειλεῖν, ὡς παρεσκευασμένης
ἐκ τῶν ὁμοίων, χειρὶ νικήσαντ' ἐμοῦ
ἄρχειν ⟨σ'⟩· ἐὰν δὲ τοὔμπαλιν κραίνῃ θεὸς,
γνώσει διδαχθεὶς ὀψὲ γοῦν τὸ σωφρονεῖν.

ΧΟ. μεγαλόμητις εἶ, Ant.

περίφρονα δ' ἔλακες, ὥσπερ οὖν
φονολιβεῖ τύχᾳ φρὴν ἐπιμαίνεται
λίπος ἐπ' ὀμμάτων αἵματος εὖ πρέπειν.
ἀτίετον ἔτι σὲ χρὴ στερομέναν φίλων
τύμμα τύμματι τεῖσαι.

ΚΛ. καὶ τήνδ' ἀκούεις ὁρκίων ἐμῶν θέμιν·
μὰ τὴν τέλειον τῆς ἐμῆς παιδὸς Δίκην,
Ἄτην Ἐρινύν θ', αἷσι τόνδ' ἔσφαξ' ἐγώ,
οὔ μοι μελάθρων ἐλπὶς ἐμπατεῖν φόβον,
ἕως ἂν αἴθῃ πῦρ ἐφ' ἑστίας ἐμῆς
Αἴγισθος, ὡς τὸ πρόσθεν εὖ φρονῶν ἐμοί·
οὗτος γὰρ ἡμῖν ἀσπὶς οὐ σμικρὰ θράσους.
κεῖται γυναικὸς τῆσδε λυμαντήριος,
Χρυσηΐδων μείλιγμα τῶν ὑπ' Ἰλίῳ·
ἥ τ' αἰχμάλωτος ἥδε καὶ τερασκόπος,
ἡ κοινόλεκτρος τοῦδε θεσφατηλόγος
πιστὴ ξύνευνος, ναυτίλων γε σελμάτων
ἰσοτριβής. ἄτιμα δ' οὐκ ἐπραξάτην.
ὁ μὲν γὰρ οὕτως, ἡ δέ τοι κύκνου δίκην
τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόον
κεῖται φιλήτωρ τοῦδ', ἐμοὶ δ' ἐπήγαγεν
θοίνης παροψώνημα τῆσδ' εὐνῆς χλιδήν.

ΧΟ. φεῦ, τίς ἂν ἐν τάχει, Str. 1.
μὴ περιώδυνος,
μηδὲ δεμνιοτήρης,
μόλοι τὸν ἀεὶ φέρουσ' ἐν ἡμῖν
Μοῖρ' ἀτέλευτον ὕπνον, δαμέντος
φύλακος εὐμενεστάτου
πολέα τλάντος γυναι-

κὸς διαί· πρὸς γυναι-
κὸς δ' ἀπέφθισεν βίον.

ἰὼ ⟨ἰὼ⟩ παράνους Ἑλένα Syst. a.
μία τὰς πολλάς, τὰς πάνυ πολλὰς
  ψυχὰς ὀλέσασ' ὑπὸ Τροίᾳ.
νῦν δὲ τελείαν . . . .
. . . .
. . . .
. . . .
  . . . .

⟨ἢ⟩ πολύμναστον ἐπηνθίσω αἷμ' ἄνιπτον, Str. a.
ἥτις ἦν τότ' ἐν δόμοις
ἔρις ἐρίδματος ἀνδρὸς οἰζύς.

ΚΛ. μηδὲν θανάτου μοῖραν ἐπεύχου Syst. 1.
τοῖσδε βαρυνθείς·
μηδ' εἰς Ἑλένην κότον ἐκτρέψῃς,
ὡς ἀνδρολέτειρ', ὡς μία πολλῶν
ἀνδρῶν ψυχὰς Δαναῶν ὀλέσασ'
  ἀξύστατον ἄλγος ἔπραξεν.

ΧΟ. δαῖμον, ὃς ἐμπίτνεις Astr. 1.
δώμασι καὶ διφυί-
οισι Τανταλίδαισιν,
κράτος ἰσόψυχον ἐκ γυναικῶν
καρδιόδηκτον ἐμοὶ κρατύνεις.
ἐπὶ δὲ σώματος δίκαν

1460—1461 corrupti.

κόρακος ἐχθροῦ σταθεῖσ'
ἐννόμως ὕμνον ὑ-
μνεῖν ἐπεύχεται ◡ –.

ΚΛ. νῦν δ' ὤρθωσας στόματος γνώμην, Asy. 1.
τὸν τριπάχυντον 1476
δαίμονα γέννης τῆσδε κικλήσκων.
ἐκ τοῦ γὰρ ἔρως αἱματολοιχὸς
νείρᾳ τρέφεται, πρὶν καταλῆξαι
τὸ παλαιὸν ἄχος, νέος ἰχώρ. 1480

ΧΟ. ἦ μέγαν, ⟨ἦ μέγαν⟩ οἴκοις Str. 2.
δαίμονα καὶ βαρύμηνιν αἰνεῖς,
φεῦ φεῦ, κακὸν αἶνον ἀτηρᾶς τύχας ἀκορέστου·
ἰὴ ἰή, διαὶ Διὸς παναιτίου πανεργέτα. 1486
τί γὰρ βροτοῖς ἄνευ Διὸς τελεῖται;
τί τῶνδ' οὐ θεόκραντόν ἐστιν;

ἰὼ ἰὼ βασιλεῦ βασιλεῦ, Syst. b.
πῶς σε δακρύσω; 1490
φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω;
κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ'
ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων.

ὤμοι μοι κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον Str. b.
δολίῳ μόρῳ δαμεὶς 1495
ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.

ΚΛ. αὐχεῖς εἶναι τόδε τοὔργον ἐμόν· Syst. 2.
μηδ' ἐπιλεχθῇς
Ἀγαμεμνονίαν εἶναί μ' ἄλοχον.

φανταζόμενος δὲ γυναικὶ νεκροῦ
τοῦδ' ὁ παλαιὸς δριμὺς ἀλάστωρ
'Ατρέως χαλεποῦ θοινατῆρος
τόνδ' ἀπέτεισεν,
τέλεον νεαροῖς ἐπιθύσας.

ΧΟ. ὡς μὲν ἀναίτιος εἶ ⟨σὺ⟩ Astr. 2.
τοῦδε φόνου τίς ὁ μαρτυρήσων;
πῶ πῶ; πατρόθεν δὲ συλλή-
πτωρ γένοιτ' ἂν ἀλάστωρ.
βιάζεται δ' ὁμοσπόροις ἐπιρροαῖσιν αἱμάτων
μέλας Ἄρης, ὅποι δὲ καὶ προβαίνων
πάχνᾳ κουροβόρῳ παρέξει.

ἰὼ ἰὼ βασιλεῦ βασιλεῦ, Asy. b.
πῶς σε δακρύσω;
φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω;
κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ'
ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων.

ὤμοι μοι κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον Astr. b.
δολίῳ μόρῳ δαμεὶς
ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.

ΚΛ. [οὔτ' ἀνελεύθερον οἶμαι θάνατον Asy. 2.
τῷδε γενέσθαι.]
οὐδὲ γὰρ οὗτος δολίαν ἄτην
οἴκοισιν ἔθηκ';
ἀλλ' ἐμὸν ἐκ τοῦδ' ἔρνος ἀερθὲν,
τὴν πολύκλαυτόν τ' Ἰφιγένειαν,
ἄξια δράσας ἄξια πάσχων

μηδὲν ἐν Ἅιδου μεγαλαυχείτω,
ξιφοδηλήτῳ
  θανάτῳ τείσας ἅπερ ἔρξεν.

ΧΟ. ἀμηχανῶ φροντίδος στερηθεὶς Str. 3.
εὐπαλάμων μεριμνᾶν
ὅπᾳ τράπωμαι, πίτνοντος οἴκου.
δέδοικα δ' ὄμβρου κτύπον δομοσφαλῆ
τὸν αἱματηρόν· ψακὰς δὲ λήγει.
Δίκα δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγάνει βλάβας
πρὸς ἄλλαις θηγάναις μάχαιραν.

ἰὼ γᾶ γᾶ, εἴθ' ἔμ' ἐδέξω, Asy. a.
πρὶν τόνδ' ἐπιδεῖν ἀργυροτοίχου
  δροίτης κατέχοντα χαμεύνην.
τίς ὁ θάψων νιν; τίς ὁ θρηνήσων;
ἦ σὺ τόδ' ἔρξαι τλήσει, κτείνασ'
ἄνδρα τὸν αὑτῆς ἀποκωκῦσαι,
ψυχῇ τ' ἄχαριν χάριν ἀντ' ἔργων
  μεγάλων ἀδίκως ἐπικρᾶναι;

τίς δ' ἐπιτύμβιος αἶνον ἐπ' ἀνδρὶ θείῳ Astr. a.
σὺν δακρύοις ἰάπτων
ἀλαθείᾳ φρενῶν πονήσει;

ΚΛ. οὐ σὲ προσήκει τὸ μέλημ' ἀλέγειν Syst. 3.
τοῦτο· πρὸς ἡμῶν
κάππεσε, κάτθανε, καὶ καταθάψομεν
οὐχ ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἐξ οἴκων,
. . . .
. . . .

ἀλλ' Ἰφιγένειά νιν ἀσπασίως
θυγάτηρ, ὡς χρή,
πατέρ' ἀντιάσασα πρὸς ὠκύπορον
πόρθμευμ' ἀχέων
  περὶ χεῖρε βαλοῦσα φιλήσει.

ΧΟ. ὄνειδος ἥκει τόδ' ἀντ' ὀνείδους. Astr. 3.
δύσμαχα δ' ἔστι κρῖναι.
φέρει φέροντ', ἐκτίνει δ' ὁ καίνων.
μένει δὲ μίμνοντος ἐν θρόνῳ Διὸς
παθεῖν τὸν ἔρξαντα· θέσμιον γάρ.
τίς ἂν γονὰν ἀραῖον ἐκβάλοι δόμων;
κεκόλληται γένος πρὸς ἄτᾳ.

ΚΛ. ἐς τόνδ' ἐνέβης ξὺν ἀληθείᾳ Asy. 3.
χρησμόν. ἐγὼ δ' οὖν
ἐθέλω δαίμονι τῷ Πλεισθενιδῶν
ὅρκους θεμένη τάδε μὲν στέργειν,
δύστλητά περ ὄνθ', ὃ δὲ λοιπὸν, ἰόντ'
ἐκ τῶνδε δόμων ἄλλην γενεὰν
τρίβειν θανάτοις αὐθένταισι·
κτεάνων δὲ μέρος
βαιὸν ἐχούσῃ πᾶν ἀπόχρη μοι
μανίας μελάθρων
  ἀλληλοφόνους ἀφελούσῃ.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Ὦ φέγγος εὖφρον ἡμέρας δικηφόρου.
φαίην ἂν ἤδη νῦν βροτῶν τιμαόρους
θεοὺς ἄνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄγη,
ἰδὼν ὑφαντοῖς ἐν πέπλοις Ἐρινύων
τὸν ἄνδρα τόνδε κείμενον φίλως ἐμοί,

χερὸς πατρῴας ἐκτίνοντα μηχανάς.
Ἀτρεὺς γὰρ ἄρχων τῆσδε γῆς, τούτου πατήρ,
πατέρα Θυέστην τὸν ἐμὸν, ὡς τορῶς φράσαι,
αὑτοῦ δ' ἀδελφὸν, ἀμφίλεκτος ὢν κράτει,
ἠνδρηλάτησεν ἐκ πόλεώς τε καὶ δόμων.
καὶ προστρόπαιος ἑστίας μολὼν πάλιν
τλήμων Θυέστης μοῖραν ηὗρετ' ἀσφαλῆ,
τὸ μὴ θανὼν πατρῷον αἱμάξαι πέδον
αὐτός· ξένια δὲ τοῦδε δύσθεος πατὴρ
['Ἀτρεὺς, προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως, πατρὶ]
τὠμῷ, κρεουργὸν ἦμαρ εὐθύμως ἄγειν
δοκῶν, παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν.
τὰ μὲν ποδήρη καὶ χερῶν ἄκρους κτένας
ἔθρυπτ' ἄπωθεν ἀνδρακὰς καθημένοις
ἄσημ'· ὁ δ' αὐτῶν αὐτίκ' ἀγνοίᾳ λαβὼν
ἔσθει βορὰν ἄσωτον, ὡς ὁρᾷς, γένει.
κἄπειτ' ἐπιγνοὺς ἔργον οὐ καταίσιον
ᾤμωξεν, ἀμπίπτει δ' ἀπὸ σφαγὴν ἐρῶν,
μόρον δ' ἄφερτον Πελοπίδαις ἐπεύχεται,
λάκτισμα δείπνου ξυνδίκως τιθεὶς ἀρᾷ,
οὕτως ὀλέσθαι πᾶν τὸ Πλεισθένους γένος.
ἐκ τῶνδέ σοι πεσόντα τόνδ' ἰδεῖν πάρα.
κἀγὼ δίκαιος τοῦδε τοῦ φόνου ῥαφεύς.
τρίτον γὰρ ὄντα μ' ἔλιπε κἀθλίῳ πατρὶ
συνεξελαύνει τυτθὸν ὄντ' ἐν σπαργάνοις·
τραφέντα δ' αὖθις ἡ δίκη κατήγαγεν.
καὶ τοῦδε τἀνδρὸς ἡψάμην θυραῖος ὤν,
πᾶσαν συνάψας μηχανὴν δυσβουλίας.
οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἐμοὶ,
ἰδόντα τοῦτον τῆς δίκης ἐν ἕρκεσιν.

ΧΟ. *Αἴγισθ', ὑβρίζειν ἐν κακοῖσιν οὐ σέβω.*

σὺ δ' ἄνδρα τόνδ' οὔ φῃς ἑκὼν κατακτανεῖν,
μόνος δ' ἔποικτον τόνδε βουλεῦσαι φόνον·
οὔ φημ' ἀλύξειν ἐν δίκῃ τὸ σὸν κάρα
δημορριφεῖς, σάφ' ἴσθι, λευσίμους ἀράς.
ΑΙ. σὺ ταῦτα φωνεῖς νερτέρᾳ προσήμενος
κώπῃ, κρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῷ δορός;
γνώσει γέρων ὢν ὡς διδάσκεσθαι βαρὺ
τῷ τηλικούτῳ, σωφρονεῖν εἰρημένον.
δεσμὸς δὲ καὶ τὸ γῆρας αἵ τε νήστιδες
δύαι διδάσκειν ἐξοχώταται φρενῶν
ἰατρομάντεις. οὐχ ὁρᾷς ὁρῶν τάδε;
πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε, μὴ παίσας μογῇς.
ΧΟ. γυνὴ σὺ τοὺς ἥκοντας ἐκ μάχης μένων
οἰκουρὸς, εὐνὴν ἀνδρὸς αἰσχύνων ἅμα,
ἀνδρὶ στρατηγῷ τόνδ' ἐβούλευσας μόρον;
ΑΙ. καὶ ταῦτα τἄπη κλαυμάτων ἀρχηγενῆ.
Ὀρφεῖ δὲ γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις.
ὁ μὲν γὰρ ἦγε πάντ' ἀπὸ φθογγῆς χαρᾷ,
σὺ δ' ἐξορίνας νηπίοις ὑλάγμασιν
ἄξει· κρατηθεὶς δ' ἡμερώτερος φανεῖ.
ΧΟ. ὡς δὴ σύ μοι τύραννος Ἀργείων ἔσει,
ὃς οὐκ, ἐπειδὴ τῷδ' ἐβούλευσας μόρον,
δρᾶσαι τόδ' ἔργον οὐκ ἔτλης αὐτοκτόνως;
ΑΙ. τὸ γὰρ δολῶσαι πρὸς γυναικὸς ἦν σαφῶς·
ἐγὼ δ' ὕποπτος ἐχθρὸς ἢ παλαιγενής.
ἐκ τῶν δὲ τοῦδε χρημάτων πειράσομαι
ἄρχειν πολιτῶν· τὸν δὲ μὴ πειθάνορα
ζεύξω βαρείαις, οὔτι μὴ σειραφόρον
κριθῶντα πῶλον, ἀλλ' ὁ δυσφιλὴς σκότῳ
λιμὸς ξύνοικος μαλθακόν σφ' ἐπόψεται.
ΧΟ. τί δὴ τὸν ἄνδρα τόνδ' ἀπὸ ψυχῆς κακῆς

οὐκ αὐτὸς ἠνάριζες, ἀλλά νιν γυνὴ
χώρας μίασμα καὶ θεῶν ἐγχωρίων
ἔκτειν'; Ὀρέστης ἆρά που βλέπει φάος,
ὅπως κατελθὼν δεῦρο πρευμενεῖ τύχῃ
ἀμφοῖν γένηται τοῖνδε παγκρατὴς φονεύς.

ΑΙ. ἀλλ' ἐπεὶ δοκεῖς τάδ', ἔρδειν καὶ λέγειν γνώσει τάχα
. . . . ⟨δίχα⟩.
εἶα δή, φίλοι λοχῖται, τοὔργον οὐχ ἑκὰς τόδε.

ΧΟ. εἶα δή, ξίφος πρόκωπον πᾶς τις εὐτρεπιζέτω.

ΑΙ. ἀλλὰ μὴν κἀγὼ πρόκωπος οὐκ ἀναίνομαι θανεῖν.

ΧΟ. δεχομένοις λέγεις θανεῖν σε· τὴν τύχην δ' αἱρούμεθα.

ΚΛ. μηδαμῶς, ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἄλλα δράσωμεν κακά·
ἀλλὰ καὶ τάδ' ἐξαμῆσαι πολλὰ δύστηνον θέρος·
πημονῆς ἅλις δ' ὑπάρχει· μηδὲν αἱματώμεθα.
στεῖχε δὴ σὺ χοἱ γέροντες πρὸς δόμους πεπρωμένους,
πρὶν παθεῖν ἔρξαι τ' ἄκαιρα. χρῆν τάδ' ὡς ἐπράξαμεν·
εἰ δέ τοι μόχθων γένοιτο τῶνδ' ἅλις, δεχοίμεθ' ἄν,
δαίμονος χολῇ βαρείᾳ δυστυχῶς πεπληγμένοι.
ὧδ' ἔχει λόγος γυναικός, εἴ τις ἀξιοῖ μαθεῖν.

ΑΙ. ἀλλὰ τούσδ' ἐμοὶ ματαίαν γλῶσσαν ὧδ' ἀπανθίσαι
κἀκβαλεῖν ἔπη τοιαῦτα δαίμονος πειρωμένους,
σώφρονος γνώμης δ' ἁμαρτεῖν τὸν κρατοῦντ' α⟨ἰδουμένης⟩.

ΧΟ. οὐκ ἂν Ἀργείων τόδ' εἴη, φῶτα προσσαίνειν κακόν.

ΑΙ. ἀλλ' ἐγώ σ' ἐν ὑστέραισιν ἡμέραις μέτειμ' ἔτι.
ΧΟ. οὐκ, ἐὰν δαίμων Ὀρέστην δεῦρ' ἀπευθύνῃ μολεῖν.
ΑΙ. οἶδ' ἐγὼ φεύγοντας ἄνδρας ἐλπίδας σιτουμένους.
ΧΟ. πρᾶσσε, πιαίνου, μιαίνων τὴν δίκην, ἐπεὶ πάρα.
ΑΙ. ἴσθι μοι δώσων ἄποινα τῆσδε μωρίας χάριν.
ΧΟ. κόμπασον θαρσῶν, ἀλέκτωρ ὥστε θηλείας πέλας.
ΚΛ. μὴ προτιμήσῃς ματαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων· ἐγὼ
καὶ σὺ θήσομεν κρατοῦντε τῶνδε δωμάτων κα-
λῶς.

VI.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΧΟΗΦΟΡΟΙ.

VI.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΧΟΗΦΟΡΟΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.
ΠΥΛΑΔΗΣ.
ΧΟΡΟΣ.
ΗΛΕΚΤΡΑ.
ΤΡΟΦΟΣ.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
ΑΙΓΙΣΘΟΣ.
ΘΕΡΑΠΩΝ.

ΧΟΗΦΟΡΟΙ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἑρμῆ χθόνιε πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη,
σωτὴρ γενοῦ μοι ξύμμαχός τ' αἰτουμένῳ·
ἥκω γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.
*   *   *   *   *   *
τύμβου δ' ἐπ' ὄχθῳ τῷδε κηρύσσω πατρὶ
κλύειν, ἀκοῦσαι.   *   *
*   *   *   *   *   *
* * πλόκαμον Ἰνάχῳ θρεπτήριον,
τὸν δεύτερον δὲ τόνδε πενθητήριον
*   *   *   *   *   *
οὐ γὰρ παρὼν ᾤμωξα σὸν, πάτερ, μόρον
οὐδ' ἐξέτεινα χεῖρ' ἐπ' ἐκφορᾷ νεκροῦ.
*   *   *   *   *   *
τί χρῆμα λεύσσω; τίς ποθ' ἥδ' ὁμήγυρις
στείχει γυναικῶν φάρεσιν μελαγχίμοις
πρέπουσα; ποίᾳ ξυμφορᾷ προσεικάσω;
πότερα δόμοισι πῆμα προσκυρεῖ νέον;
ἢ πατρὶ τὠμῷ τάσδ' ἐπεικάσας τύχω
χοὰς φερούσας νερτέροις μειλίγματα;
οὐδέν ποτ' ἄλλο· καὶ γὰρ Ἠλέκτραν δοκῶ
στείχειν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν πένθει λυγρῷ
πρέπουσαν. ὦ Ζεῦ, δός με τείσασθαι μόρον

πατρὸς, γενοῦ δὲ σύμμαχος θέλων ἐμοί.
Πυλάδη, σταθῶμεν ἐκποδὼν, ὡς ἂν σαφῶς
μάθω γυναικῶν ἥτις ἥδε προστροπή.

ΧΟΡΟΣ.

Ἰαλτὸς ἐκ δόμων ἔβαν Str. 1.
χοὰς προπομπὸς ὀξύχειρι σὺν κόπῳ.
πρέπει παρῇσι φοινίοις ἀμυγμὸς
ὄνυχος ἄλοκι νεοτόμῳ,
δι' αἰῶνος δ' ἰυγμοῖσι βόσκεται κέαρ.
λινοφθόροι δ' ὑφασμάτων
λακίδες ἔφλαδον ὑπ' ἄλγεσιν
πρόστερνοι στολμοὶ πέπλων ἀγελάστοις
ξυμφοραῖς πεπληγμένων.

τορὸς γὰρ ὀρθόθριξ φόβος Ant. 1.
δόμων ὀνειρόμαντις, ἐξ ὕπνου κότον
πνέων, ἀωρόνυκτον ἀμβόαμα
μυχόθεν ἔλακε περὶ φόβῳ,
γυναικείοισιν ἐν δώμασιν βαρὺς πίτνων.
κριταί ⟨τε⟩ τῶνδ' ὀνειράτων
θεόθεν ἔλακον ὑπέγγυοι
μέμφεσθαι τοὺς γᾶς νέρθεν περιθύμως
τοῖς κτανοῦσί τ' ἐγκοτεῖν.

τοιάνδε χάριν ἀχάριτον ἀπότροπον κακῶν, Str. 2.
ἰὼ γαῖα μαῖα, μωμένα μ' ἰάλλει
δύσθεος γυνά. φοβοῦμαι δ' ἔπος τόδ' ἐκβαλεῖν.
τί γὰρ λύτρον πεσόντος αἵματος πέδοι;
ἰὼ πάνοιζυς ἑστία,
ἰὼ κατασκαφαὶ δόμων.
ἀνήλιοι βροτοστυγεῖς

δνόφοι καλύπτουσι δόμους
δεσποτᾶν θανάτοισιν.

σέβας δ' ἄμαχον, ἀδάματον, ἀπόλεμον τὸ πρὶν Ant. 2.
δι' ὤτων φρενός τε δαμίας περαῖνον
νῦν ἀφίσταται· φοβεῖται δέ τις. τὸ δ' εὐτυχεῖν,
τόδ' ἐν βροτοῖς θεός τε καὶ θεοῦ πλέον.
ῥοπὴ δ' ἐπισκοπεῖ δίκας
ταχεῖα τοὺς μὲν ἐν φάει,
τὰ δ' ἐν μεταιχμίῳ σκότου
μένει χρονίζοντα βρύει·
τοὺς δ' ἄκρατος ἔχει νύξ.

δι' αἵματ' ἐκποθένθ' ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ Str. 3.
τίτας φόνος πέπηγεν οὐ διαρρύδαν.
διαλγὴς ἄτα διαφέρει
τὸν αἴτιον παναρκέτας νόσου βρύειν.

θιγόντι δ' οὔτι νυμφικῶν ἑδωλίων Ant. 3.
ἄκος, πόροι τε πάντες ἐκ μιᾶς ὁδοῦ
<προ>βαίνοντες τὸν χερομυσῆ
φόνον καθαίροντες ἔκλυσαν μάταν.

ἐμοὶ δ' — ἀνάγκαν γὰρ ἀμφίπτολιν Epod.
θεοὶ προσήνεγκαν· ἐκ γὰρ οἴκων
πατρῴων δουλείαν ἐσᾶγον αἶσαν —
δίκαια καὶ μὴ [δίκαια] πρέποντ' ἀρχὰς βίου
βίᾳ φρενῶν αἰνέσαι, πικρὸν στύγος κρατούσῃ.
δακρύω δ' ὑφ' εἱμάτων
ματαίοισι δεσπόταν τύχαις,
κρυφαίοις πένθεσιν παχνουμένη.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Δμωαὶ γυναῖκες, δωμάτων εὐθήμονες,
ἐπεὶ πάρεστε τῆσδε προστροπῆς ἐμοὶ
πομποὶ, γενέσθε τῶνδε σύμβουλοι πέρι·
τύμβῳ χέουσα τάσδε κηδείους χοὰς
πῶς εὔφρον' εἴπω, πῶς κατεύξωμαι πατρί;
πότερα λέγουσα παρὰ φίλης φίλῳ φέρειν
γυναικὸς ἀνδρὶ, τῆς ἐμῆς μητρὸς πάρα;
ἢ τοῦτο φάσκω τοὔπος, ὡς νόμος βροτοῖς,
ἴσ' ἀντιδοῦναι τοῖσι πέμπουσιν τάδε
στέφη, δόσιν γε τῶν κακῶν ἐπαξίαν;
τῶνδ' οὐ πάρεστι θάρσος, οὐδ' ἔχω τί φῶ,
χέουσα τόνδε πέλανον ἐν τύμβῳ πατρός.
ἢ σῖγ' ἀτίμως, ὥσπερ οὖν ἀπώλετο
πατὴρ, τάδ' ἐκχέασα, γάποτον χύσιν,
στείχω, καθάρμαθ' ὥς τις ἐκπέμψας, πάλιν
δικοῦσα τεῦχος ἀστρόφοισιν ὄμμασιν;
τῆσδ' ἐστὲ βουλῆς, ὦ φίλαι, μεταίτιαι·
κοινὸν γὰρ ἔχθος ἐν δόμοις νομίζομεν.
μὴ κεύθετ' ἔνδον καρδίας φόβῳ τινός·
τὸ μόρσιμον γὰρ τόν τ' ἐλεύθερον μένει
καὶ τὸν πρὸς ἄλλης δεσποτούμενον χερός.
λέγοις ἂν, εἴ τι τῶνδ' ἔχεις ὑπέρτερον.
ΧΟ. *αἰδουμένη σοὶ βωμὸν ὣς τύμβον πατρὸς*
λέξω, κελεύεις γὰρ, τὸν ἐκ φρενὸς λόγον.
ΗΛ. *λέγοις ἂν, ὥσπερ ᾐδέσω τάφον πατρός.*
ΧΟ. *φθέγγου χέουσα κεδνὰ τοῖσιν εὔφροσιν.*
ΗΛ. *τίνας δὲ τούτους τῶν φίλων προσεννέπω;*
ΧΟ. *πρῶτον μὲν αὑτὴν χὤστις Αἴγισθον στυγεῖ.*
ΗΛ. *ἐμοί τε καὶ σοί τἄρ' ἐπεύξωμαι τάδε;*
ΧΟ. *αὐτὴ σὺ ταῦτα μανθάνουσ' ἤδη φράσαι.*

ΗΛ. τίν᾽ οὖν ἔτ᾽ ἄλλον τῇδε προστιθῶ στάσει;
ΧΟ. μέμνησ᾽ Ὀρέστου, κεἰ θυραῖός ἐσθ᾽ ὅμως.
ΗΛ. εὖ τοῦτο, κἀφρένωσας οὐχ ἥκιστά με.
ΧΟ. τοῖς αἰτίοις νῦν τοῦ φόνου μεμνημένη
ΗΛ. τί φῶ; δίδασκ᾽ ἄπειρον ἐξηγουμένη.
ΧΟ. ἐλθεῖν τιν᾽ αὐτοῖς δαίμον᾽ ἢ βροτῶν τινα
ΗΛ. πότερα δικαστὴν ἢ δικηφόρον λέγω;
ΧΟ. ἁπλῶς τι φράζουσ᾽, ὅστις ἀνταποκτενεῖ.
ΗΛ. καὶ ταῦτά μοὐστὶν εὐσεβῆ θεῶν πάρα;
ΧΟ. πῶς δ᾽ οὔ, τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβεσθαι κακοῖς;
ΗΛ. κῆρυξ μέγιστε τῶν ἄνω τε καὶ κάτω,
⟨ἄρηξον,⟩ Ἑρμῆ χθόνιε, κηρύξας ἐμοὶ
τοὺς γῆς ἔνερθε δαίμονας κλύειν ἐμὰς
εὐχάς, πατρῴων αἱμάτων ἐπισκόπους,
καὶ γαῖαν αὐτήν, ἣ τὰ πάντα τίκτεται,
θρέψασά τ᾽ αὖθις τῶνδε κῦμα λαμβάνει.
κἀγὼ χέουσα τάσδε χέρνιβας φθιτοῖς
λέγω καλοῦσα πατέρ᾽· ἐποίκτιρόν τ᾽ ἐμὲ
φίλον τ᾽ Ὀρέστην, ὡς ἀναχθῶμεν δόμοις·
πεπραμένοι γὰρ νῦν γέ πως ἀλώμεθα
πρὸς τῆς τεκούσης, ἄνδρα δ᾽ ἀντηλλάξατο
Αἴγισθον, ὅσπερ σοῦ φόνου μεταίτιος.
κἀγὼ μὲν ἀντίδουλος· ἐκ δὲ χρημάτων
φεύγων Ὀρέστης ἐστίν, οἱ δ᾽ ὑπερκόπως
ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσιν μέγα.
ἐλθεῖν δ᾽ Ὀρέστην δεῦρο σὺν τύχῃ τινὶ
κατεύχομαί σοι, καὶ σὺ κλῦθί μου, πάτερ·
αὐτῇ τέ μοι δὸς σωφρονεστέρᾳ πολὺ
μητρὸς γενέσθαι χεῖρά τ᾽ εὐσεβεστέρᾳ.
ἡμῖν μὲν εὐχὰς τάσδε, τοῖς δ᾽ ἐναντίοις
λέγω φανῆναί σου, πάτερ, τιμάορον,

καὶ τοὺς κτανόντας ἀντικατθανεῖν, δίκην

. . . .

ταῦτ᾽ ἐν μέσῳ τίθημι τῆς κακῆς ἀρᾶς,
κείνοις λέγουσα τήνδε τὴν κακὴν ἀράν.
ἡμῖν δὲ πομπὸς ἴσθι τῶν ἐσθλῶν ἄνω,
σὺν θεοῖσι καὶ γῇ καὶ δίκῃ νικηφόρῳ.
τοιαῖσδ᾽ ἐπ᾽ εὐχαῖς τάσδ᾽ ἐπισπένδω χοάς·
ὑμᾶς δὲ κωκυτοῖς ἐπανθίζειν νόμος,
παιᾶνα τοῦ θανόντος ἐξαυδωμένας.

ΧΟ. ἵετε δάκρυ καναχὲς ὀλόμενον
ὀλομένῳ δεσπότᾳ,
πρὸς ἔρυμα τόδε κακῶν κεδνῶν τ᾽ ἀπότροπον
ἄγος ἀπεύχετον κεχυμένων χοᾶν.
κλύε δέ μοι σέβας,
κλύ᾽, ὦ δέσποτ᾽, ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός.
ὀτοτοτοτοτοτοῖ,
ἴτω τις δορυσθενὴς ἀνήρ,
ἀναλυτὴρ δόμων,
Σκύθης θ᾽ ἅτ᾽ ἐν χεροῖν παλίντον᾽
ἐν ἔργῳ βέλη ᾽πιπάλλων Ἄρης
σχέδιά τ᾽ αὐτόκωπα νωμῶν ξίφη.

ΗΛ. ἔχει μὲν ἤδη γαπότους χοὰς πατήρ·
νέου δὲ μύθου τοῦδε κοινωνήσατε.

ΧΟ. λέγοις ἄν· ὀρχεῖται δὲ καρδία φόβῳ.

ΗΛ. ὁρῶ τομαῖον τόνδε βόστρυχον τάφῳ.

ΧΟ. τίνος ποτ᾽ ἀνδρὸς, ἢ βαθυζώνου κόρης;

ΗΛ. εὔξυμβολον τόδ᾽ ἐστὶ παντὶ δοξάσαι.

ΧΟ. πῶς οὖν παλαιὰ παρὰ νεωτέρας μάθω;

---

145 Fortasse τίθημι, τοῖς κακοῖς ἄρα

154—155 πρὸς ἔρυμα . . . ἀπεύχετον graviter laborant.

ΗΛ. οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἐμοῦ κείραιτό νιν;
ΧΟ. ἐχθροὶ γὰρ οἷς προσῆκε πενθῆσαι τριχί.
ΗΛ. καὶ μὴν ὅδ' ἐστὶ κάρτ' ἰδεῖν ὁμόπτερος.
ΧΟ. ποίαις ἐθείραις; τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν.
ΗΛ. αὐτοῖσιν ἡμῖν κάρτα προσφερὴς ἰδεῖν.
ΧΟ. μῶν οὖν Ὀρέστου κρύβδα δῶρον ἦ τόδε;
ΗΛ. μάλιστ' ἐκείνου βοστρύχοις προσείδεται.
ΧΟ. καὶ πῶς ἐκεῖνος δεῦρ' ἐτόλμησεν μολεῖν;
ΗΛ. ἔπεμψε χαίτην κουρίμην χάριν πατρός.
ΧΟ. οὐχ ἧσσον εὐδάκρυτά μοι λέγεις τάδε,
εἰ τῆσδε χώρας μήποτε ψαύσει ποδί.
ΗΛ. κἀμοὶ προσέστη καρδίαν κλυδώνιον
χολῆς, ἐπαίσθην δ' ὡς διανταίῳ βέλει·
ἐξ ὀμμάτων δὲ δίψιοι πίπτουσί μοι
σταγόνες ἄφαρκτοι δυσχίμου πλημμυρίδος,
πλόκαμον ἰδούσῃ τόνδε· πῶς γὰρ ἐλπίσω
ἀστῶν τιν' ἄλλον τῆσδε δεσπόζειν φόβης;
ἀλλ' οὐδὲ μήν νιν ἡ κτανοῦσ' ἐκείρατο,
ἐμή γε μήτηρ, οὐδαμῶς δ' ἐπώνυμον
φρόνημα παισὶ δύσθεον πεπαμένη.
ἐγὼ δ' ὅπως μὲν ἄντικρυς τάδ' αἰνέσω,
εἶναι τόδ' ἀγλάϊσμά μοι τοῦ φιλτάτου
βροτῶν Ὀρέστου — σαίνομαι δ' ὑπ' ἐλπίδος.
φεῦ·
εἴθ' εἶχε φωνὴν ἔμφρον' ἀγγέλου δίκην,
ὅπως δίφροντις οὖσα μὴ 'κινυσσόμην,
ἀλλ' εὖ σάφ' ἦν ἢ τόνδ' ἀποπτύσαι πλόκον,
εἴπερ γ' ἀπ' ἐχθροῦ κρατὸς ἦν τετμημένος,
ἢ ξυγγενὴς ὢν εἶχε συμπενθεῖν ἐμοί,
ἄγαλμα τύμβου τοῦδε καὶ τιμὴν πατρός.
καὶ μὴν στίβοι γε, δεύτερον τεκμήριον,

ποδῶν ὅμοιοι τοῖς τ' ἐμοῖσιν ἐμφερεῖς.
καὶ γὰρ δύ' ἐστὸν τώδε περιγραφὰ ποδοῖν,
αὐτοῦ τ' ἐκείνου καὶ συνεμπόρου τινός.

. . . .

πτέρναι τενόντων θ' ὑπογραφαὶ μετρούμεναι
ἐς ταὐτὸ συμβαίνουσι τοῖς ἐμοῖς στίβοις. 210
πάρεστι δ' ὠδὶς καὶ φρενῶν καταφθορά. 211
ἀλλ' εἰδότας μὲν τοὺς θεοὺς καλούμεθα, 201
οἵοισιν ἐν χειμῶσι ναυτίλων δίκην
στροβούμεθ'· εἰ δὲ χρὴ τυχεῖν σωτηρίας,
σμικροῦ γένοιτ' ἂν σπέρματος μέγας πυθμήν. 204

ΟΡ. *Εὔχου τὰ λοιπὰ, τοῖς θεοῖς τελεσφόρους* 212
εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα, τυγχάνειν καλῶς.
ΗΛ. *ἐπεὶ τί νῦν ἕκατι δαιμόνων κυρῶ;*
ΟΡ. *εἰς ὄψιν ἥκεις ὧνπερ ἐξηύχου πάλαι.* 215
ΗΛ. *καὶ τίνα σύνοισθά μοι καλουμένη βροτῶν;*
ΟΡ. *σύνοιδ' Ὀρέστην πολλά σ' ἐκπαγλουμένην.*
ΗΛ. *καὶ πρὸς τί δῆτα τυγχάνω κατευγμάτων;*
ΟΡ. *ὅδ' εἰμί· μὴ μάτευ' ἐμοῦ μᾶλλον φίλον.*
ΗΛ. *ἀλλ' ἦ δόλον τιν', ὦ ξέν', ἀμφί μοι πλέκεις;* 220
ΟΡ. *αὐτὸς καθ' αὑτοῦ τἄρα μηχανορραφῶ.*
ΗΛ. *ἀλλ' ἐν κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς γελᾶν θέλεις.*
ΟΡ. *κἀν τοῖς ἐμοῖς ἄρ', εἴπερ ἔν γε τοῖσι σοῖς.*
ΗΛ. *ὡς ὄντ' Ὀρέστην τάδε λέγω σε προυννέπειν;*
ΟΡ. *αὐτὸν μὲν οὖν ὁρῶσα δυσμαθεῖς ἐμέ.* 225
κουρὰν δ' ἰδοῦσα τήνδε κηδείου τριχὸς 226
ἰχνοσκοποῦσά τ' ἐν στίβοισι τοῖς ἐμοῖς 228
ἀνεπτερώθης κἀδόκεις ὁρᾶν ἐμέ. 227
σκέψαι τομῇ προσθεῖσα βόστρυχον τριχὸς 230
σαυτῆς ἀδελφοῦ, συμμέτρου τῷ σῷ κάρᾳ. 229
ἰδοῦ δ' ὕφασμα τοῦτο, σῆς ἔργον χερὸς, 231

σπάθης τε πληγὰς ἔσιδε, θήρειον γραφήν.

ΗΛ. *ὦ τερπνὸν ὄμμα τέσσαρας μοίρας ἔχον*
ἐμοί· προσαυδᾶν δή σ' ἀναγκαίως ἔχω
πατέρα τε καὶ τὸ μητρὸς ἐς σέ μοι ῥέπει
στέργηθρον — ἡ δὲ πανδίκως ἐχθαίρεται —
καὶ τῆς τυθείσης νηλεῶς ὁμοσπόρου·
πιστὸς δ' ἀδελφὸς ἦσθ', ἐμοὶ σέβας φέρων.

ΟΡ. *ἔνδον γενοῦ, χαρᾷ δὲ μὴ 'κπλαγῇς φρένας·*
τοὺς φιλτάτους γὰρ οἶδα νῷν ὄντας πικρούς.

ΗΛ. *ὦ φίλτατον μέλημα δώμασιν πατρὸς,*
δακρυτὸς ἐλπὶς σπέρματος σωτήριος,
ἀλκῇ πεποιθὼς δῶμ' ἀνακτήσει πατρός.
μόνον Κράτος τε καὶ Δίκη σὺν τῷ τρίτῳ
πάντων μεγίστῳ Ζηνὶ συγγένοιτο νῷν.

ΟΡ. *Ζεῦ Ζεῦ, θεωρὸς τῶνδε πραγμάτων γενοῦ·*
ἰδοῦ δὲ γένναν εὖνιν ἀετοῦ πατρὸς,
θανόντος ἐν πλεκταῖσι καὶ σπειράμασιν
δεινῆς ἐχίδνης. τοὺς δ' ἀπωρφανισμένους
νῆστις πιέζει λιμός· οὐ γὰρ ἐντελεῖς
θήραν πατρῴαν προσφέρειν σκηνήμασιν.
οὕτω δὲ κἀμὲ τήνδε τ', Ἠλέκτραν λέγω,
ἰδεῖν πάρεστί σοι, πατροστερῆ γόνον,
ἄμφω φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμων.
καίτοι θυτῆρος καί σε τιμῶντος μέγα
πατρὸς νεοσσοὺς τούσδ' ἀποφθείρας, πόθεν
ἕξεις ὁμοίας χειρὸς εὔθοινον γέρας;
οὔτ' ἀετοῦ γένεθλ' ἀποφθείρας, πάλιν
πέμπειν ἔχοις ἂν σήματ' εὐπιθῆ βροτοῖς,
οὔτ' ἀρχικός σοι πᾶς ὅδ' αὐανθεὶς πυθμὴν
βωμοῖς ἀρήξει βουθύτοις ἐν ἤμασιν.
κόμιζ', ἀπὸ σμικροῦ δ' ἂν ἄρειας μέγαν

δόμον, δοκοῦντα κάρτα νῦν πεπτωκέναι.
ΧΟ. ὦ παῖδες, ὦ σωτῆρες ἑστίας πατρὸς,
σιγᾶθ', ὅπως μὴ πεύσεταί τις, ὦ τέκνα,
γλώσσης χάριν δὲ πάντ' ἀπαγγείλῃ τάδε
πρὸς τοὺς κρατοῦντας· οὓς ἴδοιμ' ἐγώ ποτε
φθίνοντας ἐν κηκῖδι πισσήρει φλογός.
ΟΡ. οὔτοι προδώσει Λοξίου μεγασθενὴς
χρησμὸς κελεύων τόνδε κίνδυνον περᾶν,
κἀξορθιάζων πολλὰ καὶ δυσχειμέρους
ἄτας ὑφ' ἧπαρ θερμὸν ἐξαυδώμενος,
εἰ μὴ μέτειμι τοῦ πατρὸς τοὺς αἰτίους
τρόπον τὸν αὐτὸν, ἀνταποκτεῖναι λέγων,
ἀποχρημάτοισι ζημίαις ταυρούμενον.
αὐτὸν δ' ἔφασκε τῇ φίλῃ ψυχῇ τάδε
τείσειν μ' ἔχοντα πολλὰ δυστερπῆ κακά.
τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς δυσφρόνων μειλίγματα
βροτοῖς πιφαύσκων εἶπε τασδενω νόσους
σαρκῶν ἐπαμβατῆρας, ἀγρίαις γνάθοις
λειχῆνας ἐξέσθοντας ἀρχαίαν φύσιν·
λευκὰς δὲ κόρσας τῇδ' ἐπαντέλλειν νόσῳ·
ἄλλας τ' ἐφώνει προσβολὰς Ἐρινύων
ἐκ τῶν πατρῴων αἱμάτων τελουμένας,
* * * * * * *
* * * * * *
δρῶντα λαμπρὸν ἐν σκότῳ νωμῶντ' ὀφρύν.
τὸ γὰρ σκοτεινὸν τῶν ἐνερτέρων βέλος
ἐκ προστροπαίων ἐν γένει πεπτωκότων
λύσσαν τε καὶ ματαίους ἐκ νυκτῶν φόβους

278—279 Fortasse μηνίματα (sic Lobeck) βροτοῖς πιφαύσκειν (sic Heimsoeth) ἑρπετὰς δεινὰς νόσους.

κινεῖν, ταράσσειν, καὶ διώκεσθαι πόλεως
χαλκηλάτῳ πλάστιγγι λυμανθὲν δέμας.
καὶ τοῖς τοιούτοις οὔτε κρατῆρος μέρος
εἶναι μετασχεῖν, οὐ φιλοσπόνδου λιβός,
βωμῶν τ᾽ ἀπείργειν οὐχ ὁρωμένην πατρὸς
μῆνιν, δέχεσθαι ⟨δ᾽⟩ οὔτε συλλύειν τινά·
πάντων δ᾽ ἄτιμον κἄφιλον θνήσκειν χρόνῳ
κακῶς ταριχευθέντα παμφθάρτῳ μόρῳ.
τοιοῖσδε χρησμοῖς ἆρα χρὴ πεποιθέναι·
κεἰ μὴ πέποιθα, τοὔργον ἔστ᾽ ἐργαστέον.
πολλοὶ γὰρ εἰς ἓν συμπίτνουσιν ἵμεροι,
θεοῦ τ᾽ ἐφετμαὶ καὶ πατρὸς πένθος μέγα,
καὶ πρὸς πιέζει χρημάτων ἀχηνία,
τὸ μὴ πολίτας εὐκλεεστάτους βροτῶν,
Τροίας ἀναστατῆρας εὐδόξῳ φρενί,
δυοῖν γυναικοῖν ὧδ᾽ ὑπηκόους πέλειν.
θήλεια γὰρ φρήν· εἰ δὲ μή, τάχ᾽ εἴσεται.

ΧΟ. *Ἀλλ᾽ ὦ μεγάλαι Μοῖραι, Διόθεν* Syst. 1.
τῇδε τελευτᾶν
ᾗ τὸ δίκαιον μεταβαίνει.
ἀντὶ μὲν ἐχθρᾶς γλώσσης ἐχθρὰ
γλῶσσα τελείσθω· τοὐφειλόμενον
πράσσουσα Δίκη μέγ᾽ ἀϋτεῖ·
ἀντὶ δὲ πληγῆς φονίας φονίαν
πληγὴν τινέτω. δράσαντι παθεῖν,
τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ.

ΟΡ. *ὦ πάτερ αἰνόπατερ, τί σοι* Str. 1.
φάμενος ἢ τί ῥέξας
τύχοιμ᾽ ἂν ἕκαθεν οὐρίσας

ἔνθα σ' ἔχουσιν εὐναί;
σκότῳ φάος ἀντίμοι-
ρον· χάριτες δ' ὁμοίως
κεκλῆτ' ἂν γόος εὐκλεὴς
προσθοδόμοις Ἀτρείδαις.

ΧΟ. τέκνον, φρόνημα τοῦ θανόντος οὐ δαμά- Str. 2.
ζει πυρὸς μαλερὰ γνάθος,
φαίνει δ' ὕστερον ὀργάς·
ὀτοτύζεται δ' ὁ θνῄσκων,
ἀναφαίνεται δ' ὁ βλάπτων,
πατέρων τε καὶ τεκόντων
γόος ἔνδικος ματεύει
τὸ πᾶν ἀμφιλαφὴς ταραχθείς.

ΗΛ. κλῦθί νυν, ὦ πάτερ, ἐν μέρει Astr. 1.
πολυδάκρυτα πένθη.
δίπαις τοί σ' ἐπιτύμβιος
θρῆνος ἀναστενάζει.
τάφος δ' ἱκέτας δέδε-
κται φυγάδας θ' ὁμοίως.
τί τῶνδ' εὖ, τί δ' ἄτερ κακῶν;
οὐκ ἀτρίακτος ἄτα;

ΧΟ. ἀλλ' ἔτ' ἂν ἐκ τῶνδε θεὸς χρῄζων Syst. 2.
θείη κελάδους εὐφθογγοτέρους·
ἀντὶ δὲ θρήνων ἐπιτυμβιδίων
παιὰν μελάθροις ἐν βασιλείοις
νεοκρᾶτα φίλον κομίσειεν.

ΟΡ. εἰ γὰρ ὑπ' Ἰλίῳ Str. 3.

πρός τινος Λυκίων, πάτερ,
δορίδματος κατηναρίσθης,
λιπὼν ἂν εὔκλειαν ἐν δόμοισιν
τέκνων τ' ἐν κελεύθοις
ἐπιστρεπτὸν αἰῶ
κτίσας πολύχωστον ἂν εἶχες
τάφον διαποντίου γᾶς
δώμασιν εὐφόρητον.

ΧΟ. *φίλος φίλοισι τοῖς ἐκεῖ καλῶς θανοῦ-* Astr. 2.
σιν κατὰ χθονὸς ἐμπρέπων
σεμνότιμος ἀνάκτωρ,
πρόπολός τε τῶν μεγίστων
χθονίων ἐκεῖ τυράννων·
βασιλεὺς γὰρ ἦν, ὄφρ' ἔζη,
μόριμον λάχος πιπλάντων
χεροῖν πεισιβρότῳ τε βάκτρῳ.

ΗΛ. *μηδ' ὑπὸ Τρωΐας* Astr. 3.
τείχεσι φθίμενος, πάτερ,
μετ' ἄλλων δουρικμῆτι λαῷ
παρὰ Σκαμάνδρου πόρον τεθάφθαι,
πάρος δ' οἱ κτανόντες
νιν οὕτως δαμῆναι
⏑ – θανατηφόρον αἶσαν
πρόσω τινὰ πυνθάνεσθαι
τῶνδε πόνων ἄπειρον.

ΧΟ. *ταῦτα μέν, ὦ παῖ, κρείσσονα χρυσοῦ* Asy. 1.
μεγάλης τε τύχης καὶ ὑπερβορέου
  μείζονα φωνεῖς· δύνασαι γάρ.
ἀλλὰ διπλῆς γὰρ τῆσδε μαράγνης

δοῦπος ἱκνεῖται, τῶν μὲν ἀρωγοὶ
  κατὰ γῆς ἤδη . . . .
τῶν δὲ κρατούντων χέρες οὐχ ὅσιαι,
στυγερῶν τούτῳ,
  παισὶ δὲ μᾶλλον γεγένηνται.

ΗΛ. τοῦτο διαμπερὲς οὖς Str. 4.
ἵκεθ' ἅπερ τι βέλος. 381
Ζεῦ Ζεῦ, κάτωθεν ἀμπέμπων
ὑστερόποινον ἄταν,
βροτῶν τλάμονι καὶ πανούργῳ
χειρί, τοκεῦσι δ' ὅμως τελεῖσθαι.

ΧΟ. ἐφυμνῆσαι γένοιτό μοι πυκά- Str. 5.
εντ' ὀλολυγμὸν ἀνδρὸς 386
θεινομένου, γυναικός τ'
ὀλλυμένας· τί γὰρ κεύ-
θω φρενὸς οἷον ἔμπας
ποτᾶται, πάροιθεν δὲ πρῴρας 390
δριμὺς ἄηται κραδίας
θυμὸς ἔγκοτον στύγος.

ΟΡ. καὶ πότ' ἂν ἀμφιθαλὴς Astr. 4.
Ζεὺς ἐπὶ χεῖρα βάλοι; 395
φεῦ φεῦ, κάρανα δαΐξας,
πιστὰ γένοιτο χώρᾳ.
δίκαν δ' ἐξ ἀδίκων ἀπαιτῶ·
κλῦτε δὲ Γᾶ χθονίων τε τιμαί.

ΧΟ. ἀλλὰ νόμος μὲν φονίας σταγόνας Asy. 2.

391—392 corrupti.

χυμένας ἐς πέδον ἄλλο προσαιτεῖν
αἷμα. βοᾷ γὰρ λοιγὸς Ἐρινὺν
παρὰ τῶν πρότερον φθιμένων ἄτην
ἑτέραν ἐπάγουσαν ἐπ᾽ ἄτῃ.

ΗΛ. *πόποι δᾶ, νερτέρων τυραννίδες,* Str. 6.
ἴδετε πολυκρατεῖς ἀραὶ
φθινομένων, ἴδεσθ᾽ Ἀτρει-
δᾶν τὰ λοίπ᾽ ἀμηχάνως
ἔχοντα καὶ δωμάτων
ἄτιμα. πᾶ τίς τράποιτ᾽ ἄν, ὦ Ζεῦ;

ΧΟ. *πέπαλται δ᾽ αὖτέ μοι φίλον κέαρ* Astr. 5.
τόνδε κλύουσαν οἶκτον.
καὶ τότε μὲν δύσελπις,
σπλάγχνα δέ μοι κελαινοῦ-
ται πρὸς ἔπος κλυούσᾳ·
ὅταν δ᾽ αὖτ᾽ ἐπαλκὲς
θραρέ᾽ ἀπέστασεν ἄχος
πρὸς τὸ φανεῖσθαί μοι καλῶς.

ΟΡ. *τί δ᾽ ἂν φάντες τύχοιμεν οἷάπερ* Astr. 6.
πάθομεν ἄχεα πρός γε τῶν τεκομένων;
πάρεστι σαίνειν, τὰ δ᾽ οὔτι θέλγεται·
λύκος γὰρ ὥστ᾽ ὠμόφρων
ἄσαντος ἐκ ματρός ἐστι θυμός.

ΧΟ. *ἔκοψα κομμὸν Ἄριον ἔν τε Κισσίας* Str. 1.
νόμοις ἰηλεμιστρίας,
ἀπριγδόπληκτα πολυπλάνητ᾽ ἄδην ἰδεῖν

415—417 corrupti.

ἐπασσυτεροτριβῆ τὰ χερὸς ὀρέγματα
ἄνωθεν ἀνέκαθεν, κτύπῳ δ' ἐπιρροθεῖ
κροτητὸν ἀμὸν καὶ πανάθλιον κάρα.
ΗΛ. ἰὼ ἰὼ δαΐα
πάντολμε μᾶτερ, δαΐαις ἐν ἐκφοραῖς
ἄνευ πολιτᾶν ἄνακτ',
ἄνευ δὲ πενθημάτων
ἔτλας ἀνοίμωκτον ἄνδρα θάψαι.

ΟΡ. τὸ πᾶν ἀτίμως ἔλεξας, οἴμοι. Str. 2.
πατρὸς δ' ἀτίμωσιν ἆρα τείσει
ἕκατι μὲν δαιμόνων,
ἕκατι δ' ἀμᾶν χερῶν.
ἔπειτ' ἐγὼ νοσφίσας ὀλοίμαν.

ΧΟ. ἐμασχαλίσθη δέ γ', ὡς τόσ' εἰδῇς, Ant. 2.
ἔπρασσε δ' ἅπερ νιν ὧδε θάπτει,
μόρον κτίσαι μωμένα
ἄφερτον αἰῶνι σῷ.
κλύεις πατρῴους δύας ἀτίμους.

ΗΛ. ἔχεις πατρῷον μόρον· ἐγὼ δ' ἀπεστάτουν Ant. 1.
ἄτιμος, οὐδὲν ἀξία.
μυχοῦ δ' ἄφερκτος πολυσινοῦς κυνὸς δίκαν
ἑτοιμότερα γέλωτος ἀνέφερον λίβη,
χέουσα πολύδακρυν γόον κεκρυμμένον.
τοιαῦτ' ἀκούων – ∪ ἐν φρεσὶν γράφου.
ΧΟ. δι' ὤτων δὲ συν ∪ –
τέτραινε μῦθον ἡσύχῳ φρενῶν βάσει.
τὰ μὲν γὰρ οὕτως ἔχει,
τὰ δ' αὖθις ὧρα μαθεῖν·

πρέπει δ᾽ ἀκάμπτῳ μένει καθήκειν.

ΟΡ. σέ τοι λέγω, ξυγγενοῦ, πάτερ, φίλοις. Str. 1.
ΗΛ. ἐγὼ δ᾽ ἐπιφθέγγομαι κεκλαυμένα.
ΧΟ. στάσις δὲ πάγκοινος ἅδ᾽ ἐπιρροθεῖ,
ἄκουσον ἐς φάος μολὼν,
ξὺν δὲ γενοῦ πρὸς ἐχθρούς.

ΟΡ. Ἄρης Ἄρει ξυμβαλεῖ, Δίκᾳ Δίκα. Ant. 1.
ΗΛ. ἰὼ θεοὶ, κραίνετ᾽ ἐνδίκως ⟨δίκας⟩.
ΧΟ. τρόμος μ᾽ ὑφέρπει κλύουσαν εὐγμάτων.
τὸ μόρσιμον μένει πάλαι,
εὐχομένοις δ᾽ ἂν ἔλθοι.

ὦ πόνος ἐγγενὴς Str. 2.
καὶ παράμουσος ἄτας
αἱματόεσσα πλαγά.
ἰὼ δύστον᾽ ἄφερτα κήδη·
ἰὼ δυσκατάπαυστον ἄλγος.

δώμασιν ἔμμοτον Ant. 2.
τῶνδ᾽ ἄκος, οὐδ᾽ ἀπ᾽ ἄλλων
ἔκτοθεν, ἀλλ᾽ ἀπ᾽ αὐτῶν
δι᾽ ὠμὰν ἔριν αἱματηράν.
θεῶν ⟨τῶν⟩ κατὰ γᾶς ὅδ᾽ ὕμνος.

ἀλλὰ κλύοντες, μάκαρες χθόνιοι,
τῆσδε κατευχῆς πέμπετ᾽ ἀρωγὴν
παισὶν προφρόνως ἐπὶ νίκῃ.

ΟΡ. πάτερ, τρόποισιν οὐ τυραννικοῖς θανὼν,

αἰτουμένῳ μοι δὸς κράτος τῶν σῶν δόμων.
ΗΛ. κἀγώ, πάτερ, τοιάνδε σου χρείαν ἔχω,
φυγεῖν μέγαν προσθεῖσαν Αἰγίσθῳ ⟨πόνον⟩.
ΟΡ. οὕτω γὰρ ἄν σοι δαῖτες ἔννομοι βροτῶν
κτιζοίατ'· εἰ δὲ μή, παρ' εὐδείπνοις ἔσει
ἄτιμος ἐμπύροισι κνισωτοῖς χθονός.
ΗΛ. κἀγὼ χοάς σοι τῆς ἐμῆς παγκληρίας
οἴσω πατρῴων ἐκ δόμων γαμηλίους·
πάντων δὲ πρῶτον τόνδε πρεσβεύσω τάφον.
ΟΡ. ὦ γαῖ', ἄνες μοι πατέρ' ἐποπτεῦσαι μάχην.
ΗΛ. ὦ Περσέφασσα, δὸς δ' ἔπ' εὔμορφον κράτος.
ΟΡ. μέμνησο λουτρῶν οἷς ἐνοσφίσθης, πάτερ.
ΗΛ. μέμνησο δ' ἀμφίβληστρον ᾧ σ' ἐκαίνισαν,
ΟΡ. πέδαις ἀχαλκεύτοις δ' ἠρέθης, πάτερ,
ΗΛ. αἰσχρῶς τε βουλευτοῖσιν ἐν καλύμμασιν.
ΟΡ. ἆρ' ἐξεγείρει τοῖσδ' ὀνείδεσιν, πάτερ;
ΗΛ. ἆρ' ὀρθὸν αἴρεις φίλτατον τὸ σὸν κάρα;
ΟΡ. ἤτοι δίκην ἴαλλε σύμμαχον φίλοις,
ἢ τὰς ὁμοίας ⟨αὐτὸς⟩ ἀντίδος λαβεῖν,
εἴπερ κρατηθείς γ' ἀντινικῆσαι θέλεις.
ΗΛ. καὶ τῆσδ' ἄκουσον λοισθίου βοῆς, πάτερ·
ἰδὼν νεοσσοὺς τούσδ' ἐφημένους τάφῳ,
οἴκτιρε θῆλυν ἄρσενός θ' ὁμοῦ γόον.
ΟΡ. καὶ μὴ 'ξαλείψῃς σπέρμα Πελοπιδῶν τόδε·
οὕτω γὰρ οὐ τέθνηκας οὐδέ περ θανών.
ΗΛ. παῖδες γὰρ ἀνδρὶ κληδόνες σωτήριοι
θανόντι· φελλοὶ δ' ὣς ἄγουσι δίκτυον,
τὸν ἐκ βυθοῦ κλωστῆρα σῴζοντες λίνου.
ΟΡ. ἄκου', ὑπὲρ σοῦ τοιάδ' ἔστ' ὀδύρματα·
αὐτὸς δὲ σῴζει τόνδε τιμήσας λόγον.
ΧΟ. καὶ μὴν ἀμεμφῆ τόνδ' ἐτεινάτην λόγον,

τίμημα τύμβου τῆς ἀνοιμώκτου τύχης.
τὰ δ' ἄλλ', ἐπειδὴ δρᾶν κατώρθωσαι φρενὶ,
ἔρδοις ἂν ἤδη δαίμονος πειρώμενος.
ΟΡ. ἔσται· πυθέσθαι δ' οὐδέν ἐστ' ἔξω δρόμου,
πόθεν χοὰς ἔπεμψεν, ἐκ τίνος λόγου
μεθύστερον τιμῶσ' ἀνήκεστον πάθος;
θανόντι δ' οὐ φρονοῦντι δειλαία χάρις
ἐπέμπετ'· οὐκ ἔχοιμ' ἂν εἰκάσαι τάδε
τὰ δῶρα, μείω δ' ἐστὶ τῆς ἁμαρτίας.
τὰ πάντα γάρ τις ἐκχέας ἀνθ' αἵματος
ἑνὸς, μάτην ὁ μόχθος· ὧδ' ἔχει λόγος.
θέλοντι δ', εἴπερ οἶσθ', ἐμοὶ φράσον τάδε.
ΧΟ. οἶδ', ὦ τέκνον, παρῆ γάρ· ἔκ τ' ὀνειράτων
καὶ νυκτιπλάγκτων δειμάτων πεπαλμένη
χοὰς ἔπεμψε τάσδε δύσθεος γυνή.
ΟΡ. ἦ καὶ πέπυσθε τοὔναρ, ὥστ' ὀρθῶς φράσαι;
ΧΟ. τεκεῖν δράκοντ' ἔδοξεν, ὡς αὐτὴ λέγει,
ΟΡ. καὶ ποῖ τελευτᾷ καὶ καρανοῦται λόγος;
ΧΟ. ἐν σπαργάνοις τε παιδὸς ὁρμίσαι δίκην
ΟΡ. τίνος βορᾶς χρῄζοντα, νεογενὲς δάκος;
ΧΟ. αὐτή τ' ἐπισχεῖν μαστὸν ἐν τὠνείρατι.
ΟΡ. καὶ πῶς ἄτρωτον οὖθαρ ἦν ὑπὸ στύγους;
ΧΟ. ὥστ' ἐν γάλακτι θρόμβον αἵματος σπάσαι.
ΟΡ. οὔτοι μάταιον ἂν τόδ' ὄψανον πέλοι.
ΧΟ. ἡ δ' ἐξ ὕπνου κέκλαγγεν ἐπτοημένη.
πολλοὶ δ' ἀνῆθοντ', ἐκτυφλωθέντες σκότῳ,
λαμπτῆρες ἐν δόμοισι δεσποίνης χάριν·
πέμπει τ' ἔπειτα τάσδε κηδείους χοὰς,
ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων.
ΟΡ. ἀλλ' εὔχομαι γῇ τῇδε καὶ πατρὸς τάφῳ
τοὔνειρον εἶναι τοῦτ' ἐμοὶ τελεσφόρον.

κρίνω δέ τοί νιν ὥστε συγκόλλως ἔχειν.
εἰ γὰρ τὸν αὐτὸν χῶρον ἐκλιπὼν ἐμοὶ
οὔφις τε, παῖς ὥς, σπαργάνοις ὡπλίζετο,
καὶ μαστὸν ἀμφέχασκ' ἐμὸν θρεπτήριον,
θρόμβῳ τ' ἔμειξεν αἵματος φίλον γάλα,
ἡ δ' ἀμφὶ τάρβει τῷδ' ἐπῴμωξεν πάθει,
δεῖ τοί νιν, ὡς ἔθρεψεν ἔκπαγλον τέρας,
θανεῖν βιαίως· ἐκδρακοντωθεὶς δ' ἐγὼ
κτενῶ νιν, ὡς τοὔνειρον ἐννέπει τόδε.
ΧΟ. τερασκόπον δὴ τῶνδέ σ' αἱροῦμαι πέρι,
γένοιτο δ' οὕτως. τἄλλα δ' ἐξηγοῦ φίλοις,
ποῦ δεῖ τί ποιεῖν, ποῦ δὲ μή τί δρᾶν λέγων.
ΟΡ. ἁπλοῦς ὁ μῦθος· τήνδε μὲν στείχειν ἔσω,
ὑμᾶν δὲ κρύπτειν τάσδε συνθήκας ἐμάς,
ὡς ἂν δόλοις κτείναντες ἄνδρα τίμιον
δόλοισι καὶ ληφθῶσιν ἐν ταὐτῷ βρόχῳ
θανόντες, ᾗ καὶ Λοξίας ἐφήμισεν,
ἄναξ Ἀπόλλων, μάντις ἀψευδὴς τὸ πρίν.
ξένῳ γὰρ εἰκώς, παντελῆ σαγὴν ἔχων,
ἥξω σὺν ἀνδρὶ τῷδ' ἐφ' ἑρκείους πύλας
Πυλάδῃ, ξένος τε καὶ δορύξενος δόμων.
ἄμφω δὲ φωνὴν ἥσομεν Παρνησίδα,
γλώσσης ἀϋτὴν Φωκίδος μιμουμένω.
καὶ δὴ θυρωρῶν οὔτις ἂν φαιδρᾷ φρενὶ
δέξαιτ', ἐπειδὴ δαιμονᾷ δόμος κακοῖς.
μενοῦμεν οὕτως ὥστ' ἐπεικάζειν τινὰ
δόμους παραστείχοντα καὶ τάδ' ἐννέπειν·
"τί δὴ πύλαισι τὸν ἱκέτην ἀπείργεται
Αἴγισθος, εἴπερ οἶδεν ἔνδημος παρών;"

562 Fortasse καινοῖς τε ⟨μύθοις⟩ ἐκ δορυξένων δόμων.

εἰ δ' οὖν ἀμείψω βαλὸν ἑρκείων πυλῶν
κἀκεῖνον ἐν θρόνοισιν εὑρήσω πατρὸς,
ἢ καὶ μολεῖν ἔπειτά μοι κατὰ στόμα
ἔξει, σάφ' ἴσθι, καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς βαλεῖν,
πρὶν αὐτὸν εἰπεῖν "ποδαπὸς ὁ ξένος;" νεκρὸν
θήσω, ποδώκει περιβαλὼν χαλκεύματι.
φόνου δ' Ἐρινὺς οὐχ ὑπεσπανισμένη
ἄκρατον αἷμα πίεται τρίτην πόσιν.
οὐκοῦν σὺ μὲν φύλασσε τἀν οἴκῳ καλῶς,
ὅπως ἂν ἀρτίκολλα συμβαίνῃ τάδε·
ὑμῖν δ' ἐπαινῶ γλῶσσαν εὔφημον φέρειν,
σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν τὰ καίρια.
τὰ δ' ἄλλα τούτῳ δεῦρ' ἐποπτεῦσαι λέγω,
ξιφηφόρους ἀγῶνας ὀρθώσαντί μοι.

ΧΟ. *Πολλὰ μὲν γᾶ τρέφει δεινὰ δειμάτων ἄχη* Str. 1.
πόντιαί τ' ἀγκάλαι κνωδάλων
ἀνταίων βροτοῖσι·
πλάθουσι [βλαστοῦσι] καὶ πεδαίχμιοι
λαμπάδες πεδάοροι·
πτανά τε καὶ πεδοβάμονα κἀνεμοέντ' ἂν
αἰγίδων φράσαις κότον.

ἀλλ' ὑπέρτολμον ἀνδρὸς φρόνημα τίς λόγῳ Ant. 1.
καὶ γυναικῶν φράσει τλαμόνων
παντόλμους ἔρωτας
ἄταις τε συννόμους βροτῶν
συζύγους ὁμαυλίας;
θηλυκρατὴς ἀπέρωτος ἔρως παρανικᾷ
κνωδάλων τε καὶ στρόβων.

ἴστω δ' ὅστις οὐχ ὑπόπτερος Str. 2.

φροντίσιν δαείς,
τὰν ἁ παιδολυ-
μὰς τάλαινα Θεστιὰς μήσατο
πυρδαῆτιν πρόνοι-
αν, καταίθουσα παιδὸς δαφοινὸν
δαλὸν ἥλικ', ἐπεὶ μολὼν
ματρόθεν κελάδησε,
ξύμμετρόν τε διαὶ βίου
μοιρόκραντον ἐς ἆμαρ.

ἄλλαν δ' ἦν τιν' ἐν λόγοις στυγεῖν Ant. 2.
φοινίαν Σκύλλαν,
ἅτ' ἐχθρῶν ὑπαὶ
φῶτ' ἀπώλεσεν φίλον Κρητικοῖς
χρυσοκμήτοισιν ὅρ-
μοις πιθήσασα δώροισι Μίνω,
Νῖσον ἀθανάτας τριχὸς
νοσφίσασ' ἀπροβούλως
πνέονθ' ἁ κυνόφρων ὕπνῳ·
κιγχάνει δέ νιν Ἑρμῆς.

ἐπεὶ δ' ἐπεμνασάμαν ἀμειλίχων Str. 3.
πόθων, ὁ καιρὸς δὲ δυσφιλὲς γαμήλευμ' ἀπεύ-
χεται δόμοις
γυναικοβούλους τε μήτιδας φρενῶν
ἐπ' ἀνδρὶ τευχεσφόρῳ,
ἐπ' ἀνδρὶ δᾴοις ἐπικότῳ σέβας,
τίων ἀθέρμαντον ἑστίαν δόμων,
γυναικείαν ἄτολμον αἰχμάν.

---

628 corruptus.

κακῶν δὲ πρεσβεύεται τὸ Λήμνιον Ant. 3.
λόγῳ· βοᾶται δ' ἀεὶ τόθεν κατάπτυστον· ᾔκασεν
δέ τις
τὸ δεινὸν ἂν Λημνίοισι πήμασιν.
θεοστυγήτῳ δ' ἄγει
βροτῶν ἀτιμωθὲν οἴχεται γένος·
σέβει γὰρ οὔτις τὸ δυσφιλὲς θεοῖς.
τί τῶνδ' οὐκ ἐνδίκως ἀγείρω;

τὸ δ' ἄγχι πνευμόνων ξίφος Str. 4.
διανταίαν ὀξυπευκὲς οὐτᾷ·
διαὶ Δίκας τὸ μὴ θέμις [γὰρ οὐ] λὰξ πέδοι πα-
τούμενοι,
τὸ πᾶν Διὸς σέβας παρεκβάντες οὐ θεμιστῶς.

Δίκας δ' ἐρείδεται πυθμήν· Ant. 4.
προχαλκεύει δ' Αἶσα φασγανουργός.
τέκνον δ' ἐπεισφέρει δόμοις αἱμάτων παλαι-
τέρων
τίνειν μύσος χρόνῳ κλυτὰ βυσσόφρων Ἐρινύς.

ΟΡ. *Παῖ παῖ, θύρας ἄκουσον ἑρκείας κτύπον.*
τίς ἔνδον, ὦ παῖ, παῖ, μάλ' αὖθις, ἐν δόμοις;
τρίτον τόδ' ἐκπέραμα δωμάτων καλῶ,
εἴπερ φιλόξενός τις Αἰγίσθου βία.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

εἶεν, ἀκούω· ποδαπὸς ὁ ξένος; πόθεν;

ΟΡ. *ἄγγελλε τοῖσι κυρίοισι δωμάτων,*
πρὸς οὕσπερ ἥκω καὶ φέρω καινοὺς λόγους —
τάχυνε δ', ὡς καὶ νυκτὸς ἅρμ' ἐπείγεται
σκοτεινὸν, ὥρα δ' ἐμπόρους καθιέναι

ἄγκυραν ἐν δόμοισι πανδόκοις ξένων —
ἐξελθέτω τις δωμάτων τελεσφόρος,
γυνή τ' ἔπαρχος, ἄνδρα δ' εὐπρεπέστερον·
αἰδὼς γὰρ ἐν λέσχαισιν οὓς ἐπαργέμους
λόγους τίθησιν, εἶπε θαρσήσας ἀνὴρ
πρὸς ἄνδρα, κἀσήμηνεν ἐμφανὲς τέκμαρ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ξένοι, λέγοιτ' ἂν εἴ τι δεῖ· πάρεστι γὰρ
ὁποῖάπερ δόμοισι τοῖσδ' ἐπεικότα,
καὶ θερμὰ λουτρὰ καὶ πόνων θελκτήρια,
στρωμνὴ δικαίων τ' ὀμμάτων παρουσία.
εἰ δ' ἄλλο πρᾶξαι δεῖ τι βουλιώτερον,
ἀνδρῶν τόδ' ἐστὶν ἔργον, οἷς κοινώσομεν.

ΟΡ. ξένος μέν εἰμι Δαυλιεὺς ἐκ Φωκέων·
στείχοντα δ' αὐτόφορτον οἰκείᾳ σαγῇ
εἰς Ἄργος, ὥσπερ δεῦρ' ἀπεζύγην πόδα,
ἀγνὼς πρὸς ἀγνῶτ' εἶπε συμβαλὼν ἀνήρ,
ἐξιστορήσας καὶ σαφηνίσας ὁδόν,
Στρόφιος ὁ Φωκεύς· πεύθομαι γὰρ ἐν λόγῳ·
"ἐπείπερ ἄλλως, ὦ ξέν', εἰς Ἄργος κίεις,
πρὸς τοὺς τεκόντας πανδίκως μεμνημένος
τεθνεῶτ' Ὀρέστην εἰπὲ, μηδαμῶς λάθῃ.
εἴτ' οὖν κομίζειν δόξα νικήσει φίλων,
εἴτ' οὖν μέτοικον, ἐς τὸ πᾶν ἀεὶ ξένον,
θάπτειν, ἐφετμὰς τάσδε πόρθμευσον πάλιν.
νῦν γὰρ λέβητος χαλκέου πλευρώματα
σποδὸν κέκευθεν ἀνδρὸς εὖ κεκλαυμένου."
τοσαῦτ' ἀκούσας εἶπον. εἰ δὲ τυγχάνω
τοῖς κυρίοισι καὶ προσήκουσιν λέγων
οὐκ οἶδα, τὸν τεκόντα δ' εἰκὸς εἰδέναι.

ΗΛ. οἲ 'γὼ, κατ' ἄκρας εἶπας οἷς πορθούμεθα.

ὦ δυσπάλαιστε τῶνδε δωμάτων ἀρὰ,
ὡς πόλλ' ἐπωπᾷς, κἀκποδὼν εὖ κείμενα
τόξοις πρόσωθεν εὐσκόποις χειρουμένη
φίλων ἀποψιλοῖς με τὴν παναθλίαν.
καὶ νῦν, Ὀρέστης ἦν γὰρ εὐβόλως ἔχων,
ἔξω κομίζων ὀλεθρίου πηλοῦ πόδα,
νῦν δ', ἥπερ ἦν δόμοισι βακχείας ἄλης
ἰατρὸς ἐλπὶς παραπεσοῦσαν ἔγγραφε.

ΟΡ. ἐγὼ μὲν οὖν ξένοισιν ὧδ' εὐδαίμοσιν
κεδνῶν ἕκατι πραγμάτων ἂν ἤθελον
γνωστὸς γενέσθαι καὶ ξενωθῆναι· τί γὰρ
ξένου ξένοισίν ἐστιν εὐμενέστερον;
πρὸς δυσσεβείας ⟨δ'⟩ ἦν ἐμοὶ τόδ' ἐν φρεσὶν,
τοιόνδε πρᾶγμα μὴ καρανῶσαι φίλοις,
καταινέσαντα καὶ κατεξενωμένον.

ΚΛ. οὔτοι κυρήσεις μεῖον ἀξίας σέθεν,
οὐδ' ἧσσον ἂν γένοιο δώμασιν φίλος·
ἄλλος δ' ὁμοίως ἦλθεν ἂν τάδ' ἀγγελῶν.
ἀλλ' ἔσθ' ὁ καιρὸς ἡμερεύοντας ξένους
μακρᾶς κελεύθου τυγχάνειν (τὰ πρόσφορα),
ἄγ' αὐτὸν εἰς ἀνδρῶνας εὐξένους δόμων,
ὀπισθόπους τε τούσδε καὶ ξυνεμπόρους·
κἀκεῖ κυρούντων σώμασιν τὰ πρόσφορα.
αἰνῶ δὲ πράσσειν ὡς ὑπευθύνῳ τάδε.
ἡμεῖς δὲ ταῦτα τοῖς κρατοῦσι δωμάτων
κοινώσομέν τε κοὐ σπανίζοντες φίλων
βουλευσόμεσθα τῆσδε συμφορᾶς πέρι.

ΧΟ. Εἶεν, φιλίαν, δμωΐδες οἴκων,
πότε δὴ στομάτων
δείξομεν ἰσχὺν ἐπ' Ὀρέστῃ;

ὦ πότνια χθὼν καὶ πότνι' ἀκτὴ
χώματος, ἣ νῦν ἐπὶ ναυάρχῳ
σώματι κεῖσαι τῷ βασιλείῳ,
νῦν ἐπάκουσον, νῦν ἐπάρηξον·
νῦν γὰρ ἀκμάζει
Πειθὼ δολίαν ξυγκαταβῆναι,
χθόνιον δ' Ἑρμῆν καὶ τὸν νύχιον
τοῖσδ' ἐφοδεῦσαι
ξιφοδηλήτοισιν ἀγῶσιν.

Ἔοικεν ἀνὴρ ὁ ξένος τεύχειν κακόν·
τροφὸν δ' Ὀρέστου τήνδ' ὁρῶ κεκλαυμένην,
ποῖ δὴ πατεῖς, Κίλισσα, δωμάτων πύλας;
λύπη δ' ἄμισθός ἐστί σοι ξυνέμπορος.

ΤΡΟΦΟΣ.

Αἴγισθον ἡ κρατοῦσα . . . .
. . . . τοῖς ξένοις καλεῖν
ὅπως τάχιστ' ἄνωγεν, ὡς σαφέστερον
ἀνὴρ ἀπ' ἀνδρὸς τὴν νεάγγελτον φάτιν
ἐλθὼν πύθηται. τὴν δὲ πρὸς μὲν οἰκέτας
θέτο σκυθρωπὸν, ἐντὸς ὀμμάτων γέλων
κεύθουσ', ἐπ' ἔργοις διαπεπραγμένοις καλῶς
κείνῃ, δόμοις δὲ τοῖσδε παγκάκως ἔχει
φήμης ὑφ' ἧς ἤγγειλαν οἱ ξένοι τορῶς.
ἦ δὴ κλύων ἐκεῖν' ὃν εὐφρανεῖ νόον,
εὖτ' ἂν πύθηται μῦθον. ὢ τάλαιν' ἐγώ·
ὥς μοι τὰ μὲν παλαιὰ συγκεκραμένα
ἄλγη δύσοιστα τοῖσδ' ἐν Ἀτρέως δόμοις
τυχόντ' ἐμὴν ἤλγυνεν ἐν στέρνοις φρένα·
ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδε πῆμ' ἀνεσχόμην.
τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τλημόνως ἤντλουν κακά·

φίλον δ' Ὀρέστην, τῆς ἐμῆς ψυχῆς τριβήν,
ὃν ἐξέθρεψα μητρόθεν δεδεγμένη,
καὶ νυκτιπλάγκτων ὀρθίων κελευμάτων
* * * * * *
* * * * *
καὶ πολλὰ καὶ μοχθήρ' ἀνωφέλητ' ἐμοὶ
τλάσῃ· τὸ μὴ φρονοῦν γὰρ ὡσπερεὶ βοτὸν
τρέφειν ἀνάγκη, πῶς γὰρ οὔ; στόχῳ φρενός·
οὐ γάρ τι φωνεῖ παῖς ἔτ' ὢν ἐν σπαργάνοις,
εἰ λιμὸς, ἢ δίψη τις, ἢ λιψουρία
ἔχει· νέα δὲ νηδὺς αὐτάρκης τέκνων.
τούτων πρόμαντις οὖσα, πολλὰ δ', οἴομαι,
ψευσθεῖσα, παιδὸς σπαργάνων φαιδρύντρια,
κναφεὺς τροφεύς τε ταὐτὸν εἰχέτην τέλος.
ἐγὼ διπλᾶς δὲ τάσδε χειρωναξίας
ἔχουσ' Ὀρέστην ἐξεθρεψάμην πατρί·
τεθνηκότος δὲ νῦν τάλαινα πεύθομαι.
στείχω δ' ἐπ' ἄνδρα τῶνδε λυμαντήριον
οἴκων, θέλων δὲ τόνδε πεύσεται λόγον.
ΧΟ. πῶς οὖν κελεύει νιν μολεῖν ἐσταλμένον;
ΤΡ. ὅπως; λέγ' αὖθις, ὡς μάθω σαφέστερον.
ΧΟ. εἰ ξὺν λοχίταις, εἴτε καὶ μονοστιβῆ.
ΤΡ. ἄγειν κελεύει δορυφόρους ὀπάονας.
ΧΟ. μή νυν σὺ ταῦτ' ἄγγελλε δεσπότου στύγει·
ἀλλ' αὐτὸν ἐλθεῖν, ὡς ἀδειμάντως κλύῃ,
ἄνωχθ' ὅσον τάχιστα γηθούσῃ φρενί.
ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κυρτὸς ὀρθοῦται λόγος.
ΤΡ. ἀλλ' ἦ φρονεῖς εὖ τοῖσι νῦν ἠγγελμένοις;
ΧΟ. ἀλλ' εἰ τροπαίαν Ζεὺς κακῶν θήσει ποτέ.
ΤΡ. καὶ πῶς; Ὀρέστης ἐλπὶς οἴχεται δόμων.
ΧΟ. οὔπω· κακός γε μάντις ἂν γνοίη τάδε.

ΤΡ. *τί φῄς; ἔχεις τι τῶν λελεγμένων δίχα;*
ΧΟ. *ἄγγελλ' ἰοῦσα, πρᾶσσε τἀπεσταλμένα.*
μέλει θεοῖσιν ὧνπερ ἂν μέλῃ πέρι.
ΤΡ. *ἀλλ' εἶμι καὶ σοῖς ταῦτα πείσομαι λόγοις.*
γένοιτο δ' ὡς ἄριστα σὺν θεῶν δόσει.

ΧΟ. *Νῦν παραιτουμένᾳ μοι, πάτερ* Str. 1.
Ζεῦ θεῶν Ὀλυμπίων,
δὸς τύχας, τυχεῖν δέ μου κυρίως
τὰ σώφροσυνευ μαιομένοις ἰδεῖν.
διαδικᾶσαι πᾶν ἔπος
ἔλακον, Ζεῦ, σὺ δέ νιν φυλάσσοις.
ἒ ἔ, πρὸ δὲ δὴ 'χθρῶν
τὸν ἔσωθεν μελάθρων, Ζεῦ,
θὲς, ἐπεί νιν μέγαν ἄρας,
δίδυμα καὶ τριπλᾶ παλιμ-
ποινα θέλων ἀμείψει.

ἴσθι δ' ἀνδρὸς φίλου πῶλον εὔ- Ant. 1.
νιν ζυγένθ' ἐν ἅρμασιν
πημάτων, ἐν δρόμῳ προστιθεὶς
μέτρον. τίς ἂν σωζόμενον ῥυθμὸν
τοῦτ' ἰδεῖν δάπεδον

---

785 sqq. Fortasse *τυχεῖν δέ μοι* | *κύρι', ὡς τὰ σώφρον' εὖ μαιομένοις ἔρδειν* | *διὰ δίκας Παιὰν ἔπος* | *ἔλακεν· ὦ Ζεῦ, σύ νιν φυλάσσοις.* Haec ultima inserto *ὦ* et deleto *δέ* correxit Hermann.

796—799 Fortasse *σὺ δ'* (C. O. Mueller) *ἐν δρόμου* | *πως τίθει μέτροισιν εὖ, σῳζομένου ῥυμοῦ,* | *τόδ' ἐπιδεῖν γαίας πέδον* | *ἀνομένων βημάτων ὄρεγμα.* Cf. schol. *μηδὲ ὑπερδραμὼν ἐν τῷ δαπέδῳ διαρρήξῃ τὸν χαλινόν*, et schol. Sept. 304.

ἀνομένων βημάτων ὄρεγμα;
⟨ἒ ἔ, πρὸ δὲ δὴ 'χθρῶν
τὸν ἔσωθεν μελάθρων, Ζεῦ,
θὲς, ἐπεί νιν μέγαν ἄρας,
δίδυμα καὶ τριπλᾶ πάλιμ-
ποινα θέλων ἀμείψει.⟩

οἵ τ' ἔσω δωμάτων Str. 2.
πλουτογαθῆ μυχὸν νομίζετε,
κλῦτε, σύμφρονες θεοί.
ἄγετε, τῶν πάλαι [πεπραγμένων]
λύσασθ' αἷμα προσφάτοις δίκαις.
. . . . . . *γέρων φόνος*
μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι.
τὸ δὲ καλῶς κτάμενον, ὦ μέγα ναίων
στόμιον, εὖ δὸς ἀνάγειν δόμον ἀνδρός,
καί νιν ἐλευθερίας
λαμπρὸν ἰδεῖν ⟨φῶς⟩ φιλίοις
ὄμμασιν ⟨ἐκ⟩ δνοφερᾶς καλύπτρας.

ξυλλάβοι δ' ἐνδίκως Ant. 2.
παῖς ὁ Μαίας, ἐπεὶ φορώτατος
πρᾶξιν οὐρίσαι θέλων.
πολέα δ' ἀμφανεῖ
χρῄζων [κρυπτά]. ἄσκοπον δ' ἔπος λέγων
νύκτα πρό τ' ὀμμάτων σκότον φέρει, καθ' ἡμέ-
ραν [δ']
οὐδὲν ἐμφανέστερος.
⟨τὸ δὲ καλῶς κτάμενον, ὦ μέγα ναίων
στόμιον, εὖ δὸς ἀνάγειν δόμον ἀνδρός,
καί νιν ἐλευθερίας

λαμπρὸν ἰδεῖν φῶς φιλίοις
ὄμμασιν ἐκ δνοφερᾶς καλύπτρας.⟩

καὶ τότ᾽ ἤδη πλοῦτον Str. 3.
δωμάτων λυτήριον,
θῆλυν οὐριοστάταν
ὀξύκρεκτον γοατὰν νόμον
μεθήσομεν πόλει· τὰ δ᾽ εὖ
ἐμὸν ἐμὸν κέρδος αὔξεται τόδ᾽· ἄ-
τα δ᾽ ἀποστατεῖ φίλων.
σὺ δὲ θαρσῶν, ὅταν ἥκῃ
μέρος ἔργων, ἐπαΰσας
πατρὸς ⟨οἶτον⟩ θροούσᾳ
πρὸς σὲ "τέκνον" ματρὸς αὐδᾷ,
ἐκπέραιν᾽ ἀνεπίμομφον ἄταν.

Περσέως τ᾽ ἐν φρεσὶν Ant. 3.
καρδίαν σχεθὼν ⟨σχεδρὰν⟩,
τοῖς θ᾽ ὑπὸ χθονὸς φίλοις
τοῖς τ᾽ ἄνωθεν προπράσσων χάριν,
Γοργόνος λυγρᾶς ἔνδοθεν
φοινίαν ἄταν τίθει, τὸν αἴτιον δ᾽
ἐξαπόλλυ μόρον.
⟨σὺ δὲ θαρσῶν, ὅταν ἥκῃ
μέρος ἔργων, ἐπαΰσας
πατρὸς οἶτον θροούσᾳ
πρὸς σε "τέκνον" ματρὸς αὐδᾷ,
ἐκπέραιν᾽ ἀνεπίμομφον ἄταν.⟩

---

819 πλοῦτον corruptum.
824—826 corrupti.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Ἥκω μὲν οὐκ ἄκλητος, ἀλλ' ὑπάγγελος·
νέαν φάτιν δὲ πεύθομαι λέγειν τινὰς
ξένους μολόντας οὐδαμῶς ἐφίμερον,
μόρον γ' Ὀρέστου. καὶ τόδ' ἀμφέρειν δόμοις
γένοιτ' ἂν ἄχθος δειματοστάγ' ἐσφόνῳ
τῷ πρόσθεν ἑλκαίνοντι καὶ δεδηγμένῳ.
πῶς ταῦτ' ἀληθῆ καὶ βλέποντα δοξάσω;
ἢ πρὸς γυναικῶν δειματούμενοι λόγοι
πεδάρσιοι θρῴσκουσι, θνήσκοντες μάτην;
τί τῶνδ' ἂν εἴποις ὥστε δηλῶσαι φρενί;

ΧΟ. ἠκούσαμεν μέν, πυνθάνου δὲ τῶν ξένων
εἴσω παρελθών. οὐδὲν ἀγγέλων σθένος
ὡς αὐτὸν ἀνδρὸς ἄνδρα πεύθεσθαι πάρα.

ΑΙ. ἰδεῖν ἐλέγξαι τ' αὖ θέλω τὸν ἄγγελον,
εἴτ' αὐτὸς ἦν θνήσκοντος ἐγγύθεν παρών,
εἴτ' ἐξ ἀμαυρᾶς κληδόνος λέγει μαθών.
οὔτοι φρέν' ἂν κλέψειεν ὠμματωμένην.

ΧΟ. Ζεῦ Ζεῦ, τί λέγω, πόθεν ἄρξωμαι
τάδ' ἐπευχομένη κἀπιθεάζουσ',
ὑπὸ δ' εὐνοίας
πῶς ἴσον εἰποῦσ' ἀνύσωμαι;
νῦν γὰρ μέλλουσι μιανθεῖσαι
πειραὶ κοπάνων ἀνδροδαΐκτων
ἢ πάνυ θήσειν Ἀγαμεμνονίων
οἴκων ὄλεθρον διὰ παντός,
ἢ πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἐλευθερίᾳ

841—843 Fortasse καὶ τόδ' ἂν (sic Turnebus) φέρειν δόμος | ἕλοιτ' ἂν ἄχθος, αἱματοσταγεῖ φόβῳ | τὸ πρόσθεν ἑλκαίνων τε καὶ δεδηγμένος.

δαΐων ἀρχάς τε πολισσονόμους
πατέρων θ' ἕξει μέγαν ὄλβον.
τοιάνδε πάλην μόνος ὢν ἔφεδρος
δισσοῖς μέλλει θεῖος Ὀρέστης
ἅψειν· εἴη δ' ἐπὶ νίκῃ.

ΑΙ. ἐή, ὀτοτοτοῖ.

ΧΟ. ἔα ἔα μάλα·
πῶς ἔχει; πῶς κέκρανται δόμοις;
ἀποσταθῶμεν πράγματος τελουμένου,
ὅπως δοκῶμεν τῶνδ' ἀναίτιαι κακῶν
εἶναι· μάχης γὰρ δὴ κεκύρωται τέλος.

ΟΙ. Οἴμοι, πανοίμοι δεσπότου (τελουμένου),
οἴμοι μάλ' αὖθις ἐν τρίτοις προσφθέγμασιν.
Αἴγισθος οὐκέτ' ἔστιν. ἀλλ' ἀνοίξατε
ὅπως τάχιστα, καὶ γυναικείους πύλας
μοχλοῖς χαλᾶτε· καὶ μάλ' ἡβῶντος δὲ δεῖ,
οὐχ ὥστ' ἀρῆξαι διαπεπραγμένῳ· τί γάρ;
ἰοὺ ἰού.
κωφοῖς ἀϋτῶ καὶ καθεύδουσιν μάτην
ἄκραντα βάζω. ποῖ Κλυταιμνήστρα; τί δρᾷ;
ἔοικε νῦν αὖ τῆσδε συζύγου πέλας
αὐχὴν πεσεῖσθαι πρὸς δίκην πεπληγμένος.

ΚΛ. Τί δ' ἐστὶ χρῆμα; τίνα βοὴν ἵστης δόμοις;

ΟΙ. τὸν ζῶντα καίνειν τοὺς τεθνηκότας λέγω.

ΚΛ. οἲ 'γώ· ξυνῆκα τοὔπος ἐξ αἰνιγμάτων.
δόλοις ὀλούμεθ', ὥσπερ οὖν ἐκτείναμεν.
δοίη τις ἀνδροκμῆτα πέλεκυν ὡς τάχος·
εἰδῶμεν εἰ νικῶμεν, ἢ νικώμεθα.
ἐνταῦθα γὰρ δὴ τοῦδ' ἀφικόμην κακοῦ.

ΟΡ. Σὲ καὶ ματεύω· τῷδε δ' ἀρκούντως ἔχει.

ΚΛ. οἲ 'γώ· τέθνηκας, φίλτατ' Αἰγίσθου βία.

ΟΡ. φιλεῖς τὸν ἄνδρα; τοιγὰρ ἐν ταὐτῷ τάφῳ
κείσει. θανόντα δ' οὔτι μὴ προδῷς ποτέ.
ΚΛ. ἐπίσχες, ὦ παῖ, τόνδε δ' αἴδεσαι, τέκνον,
μαστόν, πρὸς ᾧ σὺ πολλὰ δὴ βρίζων ἅμα
οὔλοισιν ἐξήμελξας εὐτραφὲς γάλα.
ΟΡ. Πυλάδη, τί δράσω; μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν;

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ποῦ δὴ τὰ λαμπρὰ Λοξίου μαντεύματα
τὰ πυθόχρηστα, πιστὰ δ' εὐορκώματα;
ἅπαντας ἐχθροὺς τῶν θεῶν ἡγοῦ πλέον.
ΟΡ. κρίνω σὲ νικᾶν, καὶ παραινεῖς μοι καλῶς.
ἕπου, πρὸς αὐτὸν τόνδε σὲ σφάξαι θέλω.
καὶ ζῶντα γάρ νιν κρείσσον' ἡγήσω πατρός·
τούτῳ θανοῦσα συγκάθευδ', ἐπεὶ φιλεῖς
τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν δ' ἐχρῆν φιλεῖν στυγεῖς.
ΚΛ. ἐγώ σ' ἔθρεψα, σὺν δὲ γηράναι θέλω.
ΟΡ. πατροκτονοῦσα γὰρ ξυνοικήσεις ἐμοί;
ΚΛ. ἡ Μοῖρα τούτων, ὦ τέκνον, παραιτία.
ΟΡ. καὶ τόνδε τοίνυν Μοῖρ' ἐπόρσυνεν μόρον.
ΚΛ. οὐδὲν σεβίζει γενεθλίους ἀράς, τέκνον;
ΟΡ. τεκοῦσα γάρ μ' ἔρριψας ἐς τὸ δυστυχές.
ΚΛ. οὔτοι σ' ἀπέρριψ' ἐς δόμους δορυξένους.
ΟΡ. διχῶς ἐπράθην ὢν ἐλευθέρου πατρός.
ΚΛ. ποῦ δῆθ' ὁ τῖμος, ὅντιν' ἀντεδεξάμην;
ΟΡ. αἰσχύνομαί σοι τοῦτ' ὀνειδίσαι σαφῶς.
ΚΛ. μὴ ἀλλ' εἴφ' ὁμοίως καὶ πατρὸς τοῦ σοῦ μάτας.
ΟΡ. μὴ 'λεγχε τὸν πονοῦντ' ἔσω καθημένη.
ΚΛ. ἄλγος γυναιξὶν ἀνδρὸς εἴργεσθαι, τέκνον.
ΟΡ. τρέφει δέ γ' ἀνδρὸς μόχθος ἡμένας ἔσω.
ΚΛ. κτενεῖν ἔοικας, ὦ τέκνον, τὴν μητέρα.
ΟΡ. σύ τοι σεαυτήν, οὐκ ἐγώ, κατακτενεῖς.

ΚΛ. ὅρα, φύλαξαι μητρὸς ἐγκότους κύνας.
ΟΡ. τὰς τοῦ πατρὸς δὲ πῶς φύγω, παρεὶς τάδε;
ΚΛ. ἔοικα θρηνεῖν ζῶσα πρὸς τύμβον μάτην.
ΟΡ. πατρὸς γὰρ αἶσα τόνδ' ἐπουρίζει μόρον.
ΚΛ. οἲ 'γὼ τεκοῦσα τόνδ' ὄφιν ἐθρεψάμην.
ΟΡ. ἦ κάρτα μάντις οὑξ ὀνειράτων φόβος.
ΚΛ. . . . .
ΟΡ. ἔκανες ὃν οὐ χρῆν, καὶ τὸ μὴ χρεὼν πάθε.
ΧΟ. στένω μὲν οὖν καὶ τῶνδε συμφορὰν διπλῆν·
ἐπεὶ δὲ πολλῶν αἱμάτων ἐπήκρισεν
τλήμων Ὀρέστης, τοῦθ' ὅμως αἱρούμεθα,
ὀφθαλμὸν οἴκων μὴ πανώλεθρον πεσεῖν.

Ἔμολε μὲν δίκα Πριαμίδαις χρόνῳ, Str. 1.
βαρύδικος ποινά·
ἔμολε δ' ἐς δόμον τὸν Ἀγαμέμνονος
διπλοῦς λέων, διπλοῦς Ἄρης.
ἔλασε δ' ἐς τὸ πᾶν ὁ πυθοχρήστας φυγὰς
θεόθεν εὖ φραδαῖσιν ὡρμημένος.
ἐπολολύξατ' ὢ δεσποσύνων δόμων
ἀναφυγᾷ κακῶν καὶ κτεάνων τριβᾶς,
ὑπὸ δυοῖν μιαστόροιν δυσοίμου τύχας.

ἔμολε δ' ᾧ μέλει κρυπταδίου μάχας Ant. 1.
δολιόφρων ποινά·
ἔθιγε δ' ἐν μάχᾳ χερὸς ἐτητύμως
Διὸς κόρα — Δίκαν δέ νιν
προσαγορεύομεν βροτοὶ τυχόντες καλῶς —
ὀλέθριον πνέουσ' ἐν ἐχθροῖς κότον.
⟨ἐπολολύξατ' ὢ δεσποσύνων δόμων
ἀναφυγᾷ κακῶν καὶ κτεάνων τριβᾶς,
ὑπὸ δυοῖν μιαστόροιν δυσοίμου τύχας.⟩

τάπερ ὁ Λοξίας ὁ Παρνάσιος Str. 2.
μέγαν ἔχων μυχὸν χθονὸς ἐπωρθία-
ξε, δολίαν δόλοις βλαπτομέναν <πάλιν
βλάβαν> ἐγχρονισθεῖσαν ἐποίχεται.
κρατεῖταί πως τὸ θεῖον . . .
πάρα τὸ μὴ ⏑ – ὑπουργεῖν κακοῖς,
ἄξια δ' οὐρανοῦχον ἀρχὰν σέβειν.
πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν.
μέγα δ' ἀφῃρέθη ψάλιον οἰκίων·
ἄνα γε μὰν δόμοι· πολὺν ἄγαν χρόνον
χαμαιπετεῖς ἔκεισθ' ἀεί.

τάχα δὲ παντελὴς ἀμείψει χρόνος Ant. 2.
πρόθυρα δωμάτων ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ –,
ὅταν ἀφ' ἑστίας πᾶν ἐλαθῇ μύσος
καθαρμοῖσιν ἀτᾶν ἐλατηρίοις,
τύχα δ' εὐπρόσωπ' ἐπωπᾷ τὸ πᾶν.
ἰδεῖν ἀκοῦσαι θρεομένοις
μέτοικοι δόμων πεσοῦνται πάλιν.
πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν.
<μέγα δ' ἀφῃρέθη ψάλιον οἰκίων·
ἄνα γε μὰν δόμοι· πολὺν ἄγαν χρόνον
χαμαιπετεῖς ἔκεισθ' ἀεί.>

ΟΡ. Ἴδεσθε χώρας τὴν διπλῆν τυραννίδα
πατροκτόνους τε δωμάτων πορθήτορας.
σεμνοὶ μὲν ἦσαν ἐν θρόνοις τόθ' ἥμενοι,
φίλοι δὲ καὶ νῦν, ὡς ἐπεικάσαι πάθη

---

957 et 970 corrupti et mutili.

πάρεστιν, ὅρκος τ' ἐμμένει πιστώμασιν.
ξυνώμοσαν μὲν θάνατον ἀθλίῳ πατρὶ
καὶ ξυνθανεῖσθαι· καὶ τάδ' εὐόρκως ἔχει.
ἴδεσθε δ' αὖτε, τῶνδ' ἐπήκοοι κακῶν,
τὸ μηχάνημα, δεσμὸν ἀθλίῳ πατρί,
πέδας τε χειροῖν καὶ ποδοῖν ξυνωρίδα.
ἐκτείνατ' αὐτὸ καὶ κύκλῳ παρασταδὸν
στέγαστρον ἀνδρὸς δείξαθ', ὡς ἴδῃ πατήρ,
οὐχ οὑμός, ἀλλ' ὁ πάντ' ἐποπτεύων τάδε
Ἥλιος, ἄναγνα μητρὸς ἔργα τῆς ἐμῆς·
ὡς ἂν παρῇ μοι μάρτυς ἐν δίκῃ ποτέ,
ὡς τόνδ' ἐγὼ μετῆλθον ἐνδίκως μόρον
τὸν μητρός· Αἰγίσθου γὰρ οὐ λέγω μόρον·
ἔχει γὰρ αἰσχυντῆρος, ὡς νόμος, δίκην·
ἥτις δ' ἐπ' ἀνδρὶ τοῦτ' ἐμήσατο στύγος,
ἐξ οὗ τέκνων ἤνεγχ' ὑπὸ ζώνην βάρος,
φίλον τέως, νῦν δ' ἐχθρόν, ὡς φαίνει, κακόν,
τί σοι δοκεῖ; μύραινά γ', εἴτ' ἔχιδν' ἔφυ
σήπειν θιγοῦσ' ὅμαυλον οὐ δεδηγμένον,
τόλμης ἕκατι κἀκδίκου φρονήματος.
τοιάδ' ἐμοὶ ξύνοικος ἐν δόμοισι μὴ
γένοιτ'· ὀλοίμην πρόσθεν ἐκ θεῶν ἄπαις.

ΧΟ. αἰαῖ ⟨αἰαῖ⟩ μελέων ἔργων·
στυγερῷ θανάτῳ διεπράχθης.
αἰαῖ ⟨αἰαῖ,⟩
μίμνοντι δὲ καὶ πάθος ἀνθεῖ.

ΟΡ. ἔδρασεν ἢ οὐκ ἔδρασε; μαρτυρεῖ δέ μοι
φᾶρος τόδ', ὡς ἔβαψεν Αἰγίσθου ξίφος.
φόνου δὲ κηκὶς ξὺν χρόνῳ ξυμβάλλεται,
πολλὰς βαφὰς φθείρουσα τοῦ ποικίλματος.
τί νιν προσειπὼν καὶ τύχοιμ' ἂν εὐστοχῶν;

ἄγρευμα θηρὸς, ἢ νεκροῦ ποδένδυτον
δροίτης κατασκήνωμα; δίκτυον μὲν οὖν
ἄρκυν τ' ἂν εἴποις καὶ ποδιστῆρας πέδας.
τοιοῦτον ἂν κτήσαιτο φηλήτης ἀνὴρ
ξένων ἀπαιολήματ' ἀργυροστερῆ
βίον νομίζων, τῷδέ τ' ἂν δολώματι
πολλοὺς ἀναιρῶν πολλὰ θερμαίνοι φρένα. 1004
πατρόκτονον δ' ὕφασμα προσφωνῶν τόδε, 1015
ἀλγῶν μὲν ἔργα καὶ πάθας γένος τε πᾶν 1016
νῦν αὐτὸν αἰνῶ, νῦν ἀποιμώζω παρ' ὤν 1014
ἄζηλα νίκης τῆσδ' ἔχω μιάσματα. 1017

ΧΟ. *οὔτις μερόπων ἀσινὴς βίοτον*
διὰ παντὸς ἀπήμον' ἀμείψει·
αἰαῖ αἰ⟨αῖ⟩,
μόχθος δ' ὁ μὲν αὐτίχ', ὁ δ' ἥξει.

ΟΡ. *ἀλλ', ὡς ἂν εἰδῆτ' — οὐ γὰρ οἶδ' ὅπη τελεῖ,*
ὥσπερ ξὺν ἵπποις ἡνιοστροφῶν δρόμου
ἐξωτέρω· φέρουσι γὰρ νικώμενον
φρένες δύσαρκτοι· πρὸς δὲ καρδίᾳ φόβος
ᾄδειν ἕτοιμος, ἡ δ' ὑπορχεῖσθαι κρότῳ —
ἕως δ' ἔτ' ἔμφρων εἰμὶ, κηρύσσω φίλοις·
κτανεῖν τέ φημι μητέρ' οὐκ ἄνευ δίκης,
πατροκτόνον μίασμα καὶ θεῶν στύγος,
καὶ φίλτρα τόλμης τῆσδε πλειστηρίζομαι
τὸν πυθόμαντιν Λοξίαν, χρήσαντ' ἐμοὶ
πράξαντι μὲν ταῦτ' ἐκτὸς αἰτίας κακῆς
εἶναι, παρέντα δ' — οὐκ ἐρῶ τὴν ζημίαν·
τόξῳ γὰρ οὔτις πημάτων ἐφίξεται.
καὶ νῦν ὁρᾶτέ μ', ὡς παρεσκευασμένος
ξὺν τῷδε θαλλῷ καὶ στέφει προσίξομαι
μεσόμφαλόν θ' ἵδρυμα, Λοξίου πέδον,

πυρός τε φέγγος ἄφθιτον κεκλημένον,
φεύγων τόδ᾽ αἷμα κοινόν· οὐδ᾽ ἐφ᾽ ἑστίαν
ἄλλην τραπέσθαι Λοξίας ἐφίετο.
τὰ δ᾽ ἐν χρόνῳ μοι πάντας Ἀργείους λέγω
καὶ μαρτυρεῖν μοι μενελε ὡς ἐπορσύνθη κακά.
ἐγὼ δ᾽ ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος,
ζῶν καὶ τεθνηκὼς τάσδε κληδόνας λιπών.

ΧΟ. ἀλλ᾽, εὖ γε πράξας, μήτ᾽ ἐπιζευχθῇς στόμα
φήμῃ πονηρᾷ, μήτ᾽ ἐπιγλωσσῶ κακά·
ἠλευθέρωσας πᾶσαν Ἀργείων πόλιν,
δυοῖν δρακόντοιν εὐπετῶς τεμὼν κάρα.

ΟΡ. ἀᾶ·
ποῖαι γυναῖκες αἵδε, Γοργόνων δίκην
φαιοχίτωνες καὶ πεπλεκτανημέναι
πυκνοῖς δράκουσιν· οὐκέτ᾽ ἂν μείναιμ᾽ ἐγώ.

ΧΟ. τίνες σὲ δόξαι, φίλτατ᾽ ἀνθρώπων πατρί,
στροβοῦσιν; ἴσχε, μὴ φοβοῦ, νικῶν πολύ.

ΟΡ. οὐκ εἰσὶ δόξαι τῶνδε πημάτων ἐμοί·
σαφῶς γὰρ αἵδε μητρὸς ἔγκοτοι κύνες.

ΧΟ. ποταίνιον γὰρ αἷμά σοι χεροῖν ἔτι·
ἐκ τῶνδέ τοι ταραγμὸς ἐς φρένας πίτνει.

ΟΡ. ἄναξ Ἄπολλον, αἵδε πληθύουσι δή,
κἀξ ὀμμάτων στάζουσιν αἷμα δυσφιλές.

ΧΟ. εἴσω καθαρμός· Λοξίου δὲ προσθιγών,
ἐλεύθερόν σε τῶνδε πημάτων κτίσει.

ΟΡ. ὑμεῖς μὲν οὐχ ὁρᾶτε τάσδ᾽, ἐγὼ δ᾽ ὁρῶ·
ἐλαύνομαι δὲ κοὐκέτ᾽ ἂν μείναιμ᾽ ἐγώ.

ΧΟ. ἀλλ᾽ εὐτυχοίης, καί σ᾽ ἐποπτεύων πρόφρων
θεὸς φυλάσσοι καιρίοισι συμφοραῖς.

1041 corruptus.

Ὅδε τοι μελάθροις τοῖς βασιλείοις
τρίτος αὖ χειμὼν
  πνεύσας γονίας ἐτελέσθη.
παιδόβοροι μὲν πρῶτον ὑπῆρξαν
μόχθοι τάλανές [τε Θυέστου]·
δεύτερον ἀνδρὸς βασίλεια πάθη,
λουτροδάϊκτος δ' ὤλετ' Ἀχαιῶν
πολέμαρχος ἀνήρ·
νῦν δ' αὖ τρίτος ἦλθέ ποθεν σωτήρ,
ἢ μόρον εἴπω;
ποῖ δῆτα κρανεῖ, ποῖ καταλήξει
  μετακοιμισθὲν μένος ἄτης;

VII.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΠΥΘΙΑΣ ΠΡΟΦΗΤΙΣ.
ΑΠΟΛΛΩΝ.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑΣ ΕΙΔΩΛΟΝ.
ΧΟΡΟΣ ΕΥΜΕΝΙΔΩΝ.
ΑΘΗΝΑ.
ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὀρέστης ἐν Δελφοῖς περιεχόμενος ὑπὸ τῶν Ἐρινύων βουλῇ Ἀπόλλωνος παρεγένετο εἰς Ἀθήνας εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς· ἧς βουλῇ νικήσας κατῆλθεν εἰς Ἄργος. τὰς δὲ Ἐρινύας πραΰνασα προσηγόρευσεν Εὐμενίδας. παρ' οὐδετέρῳ κεῖται ἡ μυθοποιία.

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

ΠΡΟΦΗΤΙΣ.

Πρῶτον μὲν εὐχῇ τῇδε πρεσβεύω θεῶν
τὴν πρωτόμαντιν Γαῖαν· ἐκ δὲ τῆς Θέμιν,
ἣ δὴ τὸ μητρὸς δευτέρα τόδ' ἕζετο
μαντεῖον, ὡς λόγος τις· ἐν δὲ τῷ τρίτῳ
λάχει, θελούσης, οὐδὲ πρὸς βίαν τινός,
Τιτανὶς ἄλλη παῖς Χθονὸς καθέζετο,
Φοίβη· δίδωσι δ' ἣ γενέθλιον δόσιν
Φοίβῳ· τὸ τήθης δ' ὄνομ' ἔχει παρώνυμον.
λιπὼν δὲ λίμνην Δηλίαν τε χοιράδα,
κέλσας ἐπ' ἀκτὰς ναυπόρους τὰς Παλλάδος,
ἐς τήνδε γαῖαν ἦλθε Παρνησοῦ θ' ἕδρας.
πέμπουσι δ' αὐτὸν καὶ σεβίζουσιν μέγα
κελευθοποιοὶ παῖδες Ἡφαίστου, χθόνα
ἀνήμερον τιθέντες ἡμερωμένην.
μολόντα δ' αὐτὸν κάρτα τιμαλφεῖ λεως
Δελφός τε χώρας τῆσδε πρυμνήτης ἄναξ.
τέχνης δέ νιν Ζεὺς ἔνθεον κτίσας φρένα
ἵζει τέταρτον τοῖσδε μάντιν ἐν θρόνοις·
Διὸς προφήτης δ' ἐστὶ Λοξίας πατρός.
τούτους ἐν εὐχαῖς φροιμιάζομαι θεούς.
Παλλὰς προναία δ' ἐν λόγοις πρεσβεύεται.
σέβω δὲ νύμφας, ἔνθα Κωρυκὶς πέτρα

κοίλη, φίλορνις, δαιμόνων ἀναστροφή·
Βρόμιος ἔχει τὸν χῶρον, οὐδ' ἀμνημονῶ,
ἐξ οὗτε Βάκχαις ἐστρατήγησεν θεὸς,
λαγὼ δίκην Πενθεῖ καταρράψας μόρον·
Πλειστοῦ τε πηγὰς καὶ Ποσειδῶνος κράτος
καλοῦσα καὶ τέλειον ὕψιστον Δία,
ἔπειτα μάντις ἐς θρόνους καθιζάνω.
καὶ νῦν τυχεῖν με τῶν πρὶν εἰσόδων μακρῷ
ἄριστα δοῖεν· κεἴ τις Ἑλλήνων πάρα,
ἴτων πάλῳ λαχόντες, ὡς νομίζεται·
μαντεύσομαι γὰρ ὡς ἂν ἡγῆται θεός.

Ἦ δεινὰ λέξαι, δεινὰ δ' ὀφθαλμοῖς δρακεῖν
πάλιν μ' ἔπεμψεν ἐκ δόμων τῶν Λοξίου,
ὡς μή με σωκεῖν μηδ' ἔτ' ἀκταίνειν βάσιν·
τρέχω δὲ χερσὶν, οὐ ποδωκείᾳ σκελῶν·
δείσασα γὰρ γραῦς οὐδὲν, ἀντίπαις μὲν οὖν.
ἐγὼ μὲν ἕρπω πρὸς πολυστεφῆ μυχόν·
ὁρῶ δ' ἐπ' ὀμφαλῷ μὲν ἄνδρα θεομυσῆ
ἕδραν ἔχοντα προστρόπαιον, αἵματι
στάζοντα χεῖρας καὶ νεοσπαδὲς ξίφος
ἔχοντ' ἐλάας θ' ὑψιγέννητον κλάδον,
λήνει μεγίστῳ σωφρόνως ἐστεμμένον,
ἀργῆτι μαλλῷ· τῇδε γὰρ τρανῶς ἐρῶ.
πρόσθεν δὲ τἀνδρὸς τοῦδε θαυμαστὸς λόχος
εὕδει γυναικῶν ἐν θρόνοισιν ἥμενος.
οὔτοι γυναῖκας, ἀλλὰ Γοργόνας λέγω,
οὐδ' αὖτε Γοργείοισιν εἰκάσω τύποις.

---

44 μεγίστῳ corruptum.

εἶδόν ποτ' ἤδη Φινέως γεγραμμένας
δεῖπνον φερούσας· ἄπτεροί γε μὴν ἰδεῖν
αὗται, μέλαιναι δ' ἐς τὸ πᾶν βδελύκτροποι.
ῥέγκουσι δ' οὐ πλατοῖσι φυσιάμασιν·
ἐκ δ' ὀμμάτων λείβουσι δυσφιλῆ λίβα·
καὶ κόσμος οὔτε πρὸς θεῶν ἀγάλματα
φέρειν δίκαιος οὔτ' ἐς ἀνθρώπων στέγας.
τὸ φῦλον οὐκ ὄπωπα τῆσδ' ὁμιλίας,
οὐδ' ἥτις αἶα τοῦτ' ἐπεύχεται γένος
τρέφουσ' ἀνατεὶ μὴ μεταστένειν πόνον.
τἀντεῦθεν ἤδη τῶνδε δεσπότῃ δόμων
αὐτῷ μελέσθω Λοξίᾳ μεγασθενεῖ.
ἰατρόμαντις δ' ἐστὶ καὶ τερασκόπος
καὶ τοῖσιν ἄλλοις δωμάτων καθάρσιος.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Οὔτοι προδώσω· διὰ τέλους δέ σοι φύλαξ
ἐγγὺς παρεστὼς καὶ πρόσω δ' ἀποστατῶν
ἐχθροῖσι τοῖς σοῖς οὐ γενήσομαι πέπων.
καὶ νῦν ἁλούσας τάσδε τὰς μάργους ὁρᾷς·
ὕπνῳ πεσοῦσαι δ' αἱ κατάπτυστοι κόραι,
⟨Νυκτὸς⟩ παλαιαὶ παῖδες, αἷς οὐ μίγνυται
θεῶν τις οὐδ' ἄνθρωπος οὐδὲ θήρ ποτε.
κακῶν δ' ἕκατι κἀγένοντ', ἐπεὶ κακὸν
σκότον νέμονται Τάρταρόν θ' ὑπὸ χθονός,
μισήματ' ἀνδρῶν καὶ θεῶν Ὀλυμπίων.
ὅμως δὲ φεῦγε μηδὲ μαλθακὸς γένῃ.
ἐλῶσι γάρ σε καὶ δι' ἠπείρου μακρᾶς,
βεβῶντ' ἂν ἀεὶ τὴν πλανοστιβῆ χθόνα

---

76 Fortasse *ἐκβάντα δ' ἀεί.*

ὑπέρ τε πόντον καὶ περιρρύτας πόλεις.
καὶ μὴ πρόκαμνε τόνδε βουκολούμενος
πόνον· μολὼν δὲ Παλλάδος ποτὶ πτόλιν
ἵζου παλαιὸν ἄγκαθεν λαβὼν βρέτας.
κἀκεῖ δικαστὰς τῶνδε καὶ θελκτηρίους
μύθους ἔχοντες μηχανὰς εὑρήσομεν,
ὥστ' ἐς τὸ πᾶν σε τῶνδ' ἀπαλλάξαι πόνων.
καὶ γὰρ κτανεῖν σ' ἔπεισα μητρῷον δέμας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἄναξ Ἄπολλον, οἶσθα μὲν τὸ μὴ ἀδικεῖν·
ἐπεὶ δ' ἐπίστᾳ, καὶ τὸ μὴ ἀμελεῖν μάθε.
σθένος δὲ ποιεῖν εὖ φερέγγυον τὸ σόν.

ΑΠ. μέμνησο, μὴ φόβος σὲ νικάτω φρένας.
σὺ δ', αὐτάδελφον αἷμα καὶ κοινοῦ πατρὸς,
Ἑρμῆ, φύλασσε· κάρτα δ' ὢν ἐπώνυμος
πομπαῖος ἴσθι, τόνδε ποιμαίνων ἐμὸν
ἱκέτην. σέβει τοι Ζεὺς τόδ' ἐκνόμων σέβας,
ὁρμώμενον βροτοῖσιν εὐπόμπῳ τύχῃ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Εὕδοιτ' ἄν, ὠή, καὶ καθευδουσῶν τί δεῖ;
ἐγὼ δ' ὑφ' ὑμῶν ὧδ' ἀπητιμασμένη
ἄλλοισιν ἐν νεκροῖσιν, ὧν μὲν ἔκτανον
ὄνειδος ἐν φθιτοῖσιν οὐκ ἐκλείπεται,
αἰσχρῶς δ' ἀλῶμαι· προυννέπω δ' ὑμῖν ὅτι
ἔχω μεγίστην αἰτίαν κείνων ὕπερ·
παθοῦσα δ' οὕτω δεινὰ πρὸς τῶν φιλτάτων,
οὐδεὶς ὑπέρ μου δαιμόνων μηνίεται,
κατασφαγείσης πρὸς χερῶν μητροκτόνων.
ὅρα δὲ πληγὰς τάσδε καρδίᾳ σέθεν·

εὕδουσα γὰρ φρὴν ὄμμασιν λαμπρύνεται,
ἐν ἡμέρᾳ δὲ μοῖρ' ἀπρόσκοπος φρενῶν.
ἦ πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε,
χοάς τ' ἀοίνους, νηφάλια μειλίγματα,
καὶ νυκτίσεμνα δεῖπν' ἐπ' ἐσχάρᾳ πυρὸς
ἔθυον, ὥραν οὐδενὸς κοινὴν θεῶν.
καὶ πάντα ταῦτα λὰξ ὁρῶ πατούμενα.
ὁ δ' ἐξαλύξας οἴχεται νεβροῦ δίκην,
καὶ ταῦτα κούφως ἐκ μέσων ἀρκυστάτων
ὤρουσεν ὑμῖν ἐγκατιλλώψας μέγα.
ἀκούσαθ' ὡς ἔλεξα τῆς ἐμῆς περὶ
ψυχῆς, φρονήσατ', ὦ κατὰ χθονὸς θεαί·
ὄναρ γὰρ ὑμᾶς νῦν Κλυταιμνήστρα καλῶ.

ΧΟΡΟΣ.

(μυγμός.)

ΚΛ. μύζοιτ' ἄν, ἀνὴρ δ' οἴχεται φεύγων πρόσω·
φίλοι γάρ εἰσιν οὐκ ἐμοῖς προσεικότες.
ΧΟ. (μυγμός.)
ΚΛ. ἄγαν ὑπνώσσεις κοὐ κατοικτίζεις πάθος·
φονεὺς δ' Ὀρέστης τῆσδε μητρὸς οἴχεται.
ΧΟ. (ὠγμός.)
ΚΛ. ὤζεις, ὑπνώσσεις· οὐκ ἀναστήσει τάχος;
τί σοι πέπρακται πρᾶγμα πλὴν τεύχειν κακά;
ΧΟ. (ὠγμός.)
ΚΛ. ὕπνος πόνος τε κύριοι συνωμόται
δεινῆς δρακαίνης ἐξεκήραναν μένος.
ΧΟ. (μυγμὸς διπλοῦς ὀξύς.)
λαβὲ λαβὲ λαβὲ λαβέ, φράζου.
ΚΛ. ὄναρ διώκεις θῆρα, κλαγγάνεις δ' ἅπερ
κύων μέριμναν οὔποτ' ἐκλείπων πόνου.
τί δρᾷς; ἀνίστω, μή σε νικάτω πόνος,

μηδ' ἀγνοήσῃς πῆμα μαλθαχθεῖσ' ὕπνῳ.
ἄλγησον ἧπαρ ἐνδίκοις ὀνείδεσιν·
τοῖς σώφροσιν γὰρ ἀντίκεντρα γίγνεται.
σὺ δ' αἱματηρὸν πνεῦμ' ἐπουρίσασα τῷ,
ἀτμῷ κατισχναίνουσα, νηδύος πυρὶ,
ἕπου, μάραινε δευτέροις διώγμασιν.

ΧΟ. Ἔγειρ', ἔγειρε καὶ σὺ τήνδ', ἐγὼ δὲ σέ.
εὕδεις; ἀνίστω, κἀπολακτίσασ' ὕπνον,
ἰδώμεθ' εἴ τι τοῦδε φροιμίου ματᾷ.

ἰοὺ ἰοὺ πόπαξ· ἐπάθομεν, φίλαι, — Str. 1.
ἦ πολλὰ δὴ παθοῦσα καὶ μάτην ἐγώ —
ἐπάθομεν πάθος δυσαχὲς, ὦ πόποι,
ἄφερτον κακόν·
ἐξ ἀρκύων πέπτωκεν οἴχεταί θ' ὁ θήρ. —
ὕπνῳ κρατηθεῖσ' ἄγραν ὤλεσα.

ἰὼ παῖ Διὸς, ἐπίκλοπος πέλει, — Ant. 1.
νέος δὲ γραίας δαίμονας καθιππάσω —
τὸν ἱκέταν σέβων, ἄθεον ἄνδρα καὶ
τοκεῦσιν πικρὸν,
τὸν μητραλοίαν δ' ἐξέκλεψας ὢν θεός. —
τί τῶνδ' ἐρεῖ τις δικαίως ἔχειν;

ἐμοὶ δ' ὄνειδος ἐξ ὀνειράτων μολὸν Str. 2.
ἔτυψεν δίκαν διφρηλάτου
μεσολαβεῖ κέντρῳ. —
ὑπὸ φρένας, ὑπὸ λοβὸν
πάρεστι μαστίκτορος δαΐου δαμίου
βαρὺ τὸ περίβαρυ κρύος ἔχειν.

τοιαῦτα δρῶσιν οἱ νεώτεροι θεοὶ Ant. 2.

κρατοῦντες τὸ πᾶν δίκας πλέον
φονολιβεῖ θάκῳ. —
περὶ πόδα, περὶ κάρα
πάρεστι γᾶς ὀμφαλὸν προσδρακεῖν αἱμάτων
βλοσυρὸν ἀρόμενον ἄγος ἔχειν.

ἐφεστίῳ δὲ μαντικὸν μιάσματι Str. 3.
μυχὸν ἐχράνατ' αὐτόσσυτος, αὐτόκλητος,
παρὰ νόμον θεῶν βρότεα μὲν τίων,
παλαιγενεῖς δὲ Μοίρας φθίσας.

κἀμοί γε λυπρὸς καὶ τὸν οὐκ ἐκλύσεται, Ant. 3.
ὑπό τε γᾶν φυγὼν οὔ ποτ' ἐλευθεροῦται,
ποτιτρόπαιος ὢν δ' ἕτερον ἐν κάρᾳ
μιάστορ' εἶσιν οὗ πάσεται.

ΑΠ. *Ἔξω, κελεύω, τῶνδε δωμάτων τάχος*
χωρεῖτ', ἀπαλλάσσεσθε μαντικῶν μυχῶν,
μὴ καὶ λαβοῦσα πτηνὸν ἀργηστὴν ὄφιν,
χρυσηλάτου θώμιγγος ἐξορμώμενον,
ἀνῇς ὑπ' ἄλγους μέλαν' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφρὸν,
ἐμοῦσα θρόμβους οὓς ἀφείλκυσας φόνου.
οὔτοι δόμοισι τοῖσδε χρίμπτεσθαι πρέπει·
ἀλλ' οὗ καρανιστῆρες ὀφθαλμωρύχοι
δίκαι σφαγαί τε, σπέρματός τ' ἀποφθορᾷ
παίδων κακοῦται χλοῦνις, ἠδ' ἀκρωνίαν
λευσμόν τε καὶ μύζουσιν οἰκτισμὸν πολὺν
ὑπὸ ῥάχιν παγέντες. ἆρ' ἀκούετε
οἵας ἑορτῆς ἔστ' ἀπόπτυστοι θεοῖς
στέργηθρ' ἔχουσαι; πᾶς δ' ὑφηγεῖται τρόπος
μορφῆς. λέοντος ἄντρον αἱματορρόφου

οἰκεῖν τοιαύτας εἰκὸς, οὐ χρηστηρίοις
ἐν τοῖσδε πλησίοις τρίβεσθαι μύσος.
χωρεῖτ' ἄνευ βοτῆρος αἰπολούμεναι·
ποίμνης τοιαύτης δ' οὔτις εὐφιλὴς θεῶν.

ΧΟ. ἄναξ Ἄπολλον, ἀντάκουσον ἐν μέρει.
αὐτὸς σὺ τούτων οὐ μεταίτιος πέλει,
ἀλλ' εἷς τὸ πᾶν ἔπραξας ὢν παναίτιος.

ΑΠ. πῶς δή; τοσοῦτο μῆκος ἔκτεινον λόγου.

ΧΟ. ἔχρησας ὥστε τὸν ξένον μητροκτονεῖν.

ΑΠ. ἔχρησα ποινὰς τοῦ πατρὸς πέμψαι. τί μήν;

ΧΟ. κἄπειθ' ὑπέστης αἵματος δέκτωρ νέου.

ΑΠ. καὶ προστραπέσθαι τούσδ' ἐπέστελλον δόμους.

ΧΟ. καὶ τὰς προπομποὺς δῆτα τάσδε λοιδορεῖς;

ΑΠ. οὐ γὰρ δόμοισι τοῖσδε πρόσφοροι μολεῖν.

ΧΟ. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῦτο προστεταγμένον.

ΑΠ. τίς ἥδε τιμή; κόμπασον γέρας καλόν.

ΧΟ. τοὺς μητραλοίας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.

ΑΠ. τί γάρ; γυναικὸς ἥτις ἄνδρα νοσφίσῃ

ΧΟ. οὐκ ἂν γένοιθ' ὅμαιμος αὐθέντης φόνος.

ΑΠ. ἦ κάρτ' ἄτιμα, καὶ παρ' οὐδὲν ἤκέ σοι
Ἥρας τελείας καὶ Διὸς πιστώματα.
Κύπρις δ' ἄτιμος τῷδ' ἀπέρριπται λόγῳ,
ὅθεν βροτοῖσι γίγνεται τὰ φίλτατα.
εὐνὴ γὰρ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ μόρσιμος
ὅρκου 'στὶ μείζων τῇ δίκῃ φρουρουμένη.
εἰ τοῖσιν οὖν κτείνουσιν ἀλλήλους χαλᾷς
τὸ μὴ 'ντρέπεσθαι μηδ' ἐποπτεύειν κότῳ,
οὔ φημ' Ὀρέστην σ' ἐνδίκως ἀνδρηλατεῖν.
τὰ μὲν γὰρ οἶδ' οὐ κάρτα σ' ἐνθυμουμένην,

---

195 πλησίοις corruptum.

τὰ δ' ἐμφανῶς πράσσουσαν, ἡσυχαιτέραν.
δίκας δὲ Παλλὰς τῶνδ' ἐποπτεύσει θεά.
ΧΟ. τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον οὔ τι μὴ λίπω ποτέ.
ΑΠ. σὺ δ' οὖν δίωκε καὶ πόνον πλέον τίθου.
ΧΟ. τιμὰς σὺ μὴ σύντεμνε τὰς ἐμὰς λόγῳ.
ΑΠ. οὐδ' ἂν δεχοίμην ὥστ' ἔχειν τιμὰς σέθεν.
ΧΟ. μέγας γὰρ ἔμπας πὰρ Διὸς θρόνοις λέγει·
ἐγὼ δ', ἄγει γὰρ αἷμα μητρῷον, δίκας
μέτειμι τόνδε φῶτα κἀκκυνηγετῶ.
ΑΠ. ἐγὼ δ' ἀρήξω τὸν ἱκέτην τε ῥύσομαι·
δεινὴ γὰρ ἐν βροτοῖσι κἀν θεοῖς πέλει
τοῦ προστροπαίου μῆνις, ὃς προδῷ σφ' ἑκών.

ΟΡ. Ἄνασσ' Ἀθάνα, Λοξίου κελεύμασιν
ἥκω, δέχου δὲ πρευμενῶς ἀλάστορα,
οὐ προστρόπαιον οὐδ' ἀφοίβαντον χέρα,
ἀλλ' ἀμβλὺν ἤδη προστετριμμένον τε πρὸς
ἄλλοισιν οἴκοις καὶ πορεύμασιν βροτῶν.
ὁμῶς δὲ χέρσον καὶ θάλασσαν ἐκπερῶν,
σῴζων ἐφετμὰς Λοξίου χρηστηρίους,
πρόσειμι δῶμα καὶ βρέτας τὸ σόν, θεά,
αὐτοῦ φυλάσσων ἀμμενῶ τέλος δίκης.
ΧΟ. Εἶεν· τόδ' ἐστὶ τἀνδρὸς ἐκφανὲς τέκμαρ·
ἕπου δὲ μηνυτῆρος ἀφθέγκτου φραδαῖς.
τετραυματισμένον γὰρ ὡς κύων νεβρὸν
πρὸς αἷμα καὶ σταλαγμὸν ἐκματεύομεν.
πολλοῖς δὲ μόχθοις ἀρθροκμῆσι φυσιᾷ
σπλάγχνον· χθονὸς γὰρ πᾶς πεποίμανται τόπος,

223 ἡσυχαιτέραν corruptum.

ὑπέρ τε πόντον ἀπτέροις ποτήμασιν
ἦλθον διώκουσ', οὐδὲν ὑστέρα νεώς.
καὶ νῦν ὅδ' ἐνθάδ' ἐστί που καταπτακών·
ὀσμὴ βροτείων αἱμάτων με προσγελᾷ.

ὅρα ὅρα μάλ' αὖ λεῦσσέ τε πάντα, μὴ
λάθῃ φύγδα βὰς ματροφόνος ἀτίτας.
ὁ δ' αὖτέ γ' οὖν ἀλκὰν ἔχων
περὶ βρέτει πλεχθεὶς θεᾶς ἀμβρότου
ὑπόδικος θέλει γενέσθαι χερῶν.
τὸ δ' οὐ πάρεστιν· αἷμα μητρῷον χαμαί,
δυσαγκόμιστον, παπαῖ,
τὸ διερὸν πέδοι χύμενον οἴχεται.
ἀλλ' ἀντιδοῦναι δεῖ σ' ἀπὸ ζῶντος ῥοφεῖν
ἐρυθρὸν ἐκ μελέων πέλανον· ἀπὸ δὲ σοῦ
βοσκὰν φεροίμαν ⟨ἐγὼ⟩ πώματος δυσπότου·
καὶ ζῶντά σ' ἰσχνάνασ' ἀπάξομαι κάτω,
ἀντιποίν' ὡς τίνῃς ματροφόνου δύας.
ὄψει δὲ κεἴ τις ἄλλος ἤλιτεν βροτῶν
ἢ θεὸν ἢ ξένον τιν' ἀσεβοῦντες ἢ
τοκῆας φίλους,
ἔχονθ' ἕκαστον τῆς δίκης ἐπάξια.
μέγας γὰρ Ἅιδης ἐστὶν εὔθυνος βροτῶν
ἔνερθε χθονός,
δελτογράφῳ δὲ πάντ' ἐπωπᾷ φρενί.

ΟΡ. *ἐγὼ διδαχθεὶς ἐν κακοῖς ἐπίσταμαι*
πολλοὺς καθαρμούς, καὶ λέγειν ὅπου δίκη
σιγᾶν θ' ὁμοίως· ἐν δὲ τῷδε πράγματι

277 *πολλοῖσι καιρούς* Herwerden.

φωνεῖν ἐτάχθην πρὸς σοφοῦ διδασκάλου.
βρίζει γὰρ αἷμα καὶ μαραίνεται χερὸς,
μητροκτόνον μίασμα δ' ἔκπλυτον πέλει·
ποταίνιον γὰρ ὂν πρὸς ἑστίᾳ θεοῦ
Φοίβου καθαρμοῖς ἠλάθη χοιροκτόνοις.
πολὺς δέ μοι γένοιτ' ἂν ἐξ ἀρχῆς λόγος,
ὅσοις προσῆλθον ἀβλαβεῖ ξυνουσίᾳ.
[χρόνος καθαιρεῖ πάντα γηράσκων ὁμοῦ.]
καὶ νῦν ἀφ' ἁγνοῦ στόματος εὐφήμως καλῶ
χώρας ἄνασσαν τῆσδ' Ἀθηναίαν ἐμοὶ
μολεῖν ἀρωγόν· κτήσεται δ' ἄνευ δορὸς
αὐτόν τε καὶ γῆν καὶ τὸν Ἀργεῖον λεὼν
πιστὸν δικαίως ἐς τὸ πᾶν τε σύμμαχον.
ἀλλ' εἴτε χώρας ἐν τόποις Λιβυστικοῖς,
Τρίτωνος ἀμφὶ χεῦμα γενεθλίου πόρου,
τίθησιν ὀρθὸν ἢ κατηρεφῆ πόδα,
φίλοις ἀρήγουσ', εἴτε Φλεγραίαν πλάκα
θρασὺς ταγοῦχος ὣς ἀνὴρ ἐπισκοπεῖ,
ἔλθοι, κλύει δὲ καὶ πρόσωθεν ὢν θεὸς,
ὅπως γένοιτο τῶνδ' ἐμοὶ λυτήριος.

ΧΟ. οὔτοι σ' Ἀπόλλων οὐδ' Ἀθηναίας σθένος
ῥύσαιτ' ἂν ὥστε μὴ οὐ παρημελημένον
ἔρρειν, τὸ χαίρειν μὴ μαθόνθ' ὅπου φρενῶν,
ἀναίματον, βόσκημα δαιμόνων, σκιάν.
οὐδ' ἀντιφωνεῖς, ἀλλ' ἀποπτύεις λόγους
ἐμοὶ τραφείς τε καὶ καθιερωμένος;
καὶ ζῶν με δαίσεις οὐδὲ πρὸς βωμῷ σφαγείς·
ὕμνον δ' ἀκούσει τόνδε δέσμιον σέθεν.

Ἄγε δὴ καὶ χορὸν ἅψωμεν, ἐπεὶ
μοῦσαν στυγερὰν

ἀποφαίνεσθαι δεδόκηκεν,
λέξαι τε λάχη τὰ κατ' ἀνθρώπους
ὡς ἐπινωμᾷ στάσις ἁμή.
εὐθυδίκαιοι δ' εὐχόμεθ' εἶναι·
τοὺς μὲν καθαρὰς
⟨καθαρῶς⟩ χεῖρας προνέμοντας
οὔτις ἐφέρπει μῆνις ἀφ' ἡμῶν,
ἀσινὴς δ' αἰῶνα διοιχνεῖ·
ὅστις δ' ἀλιτὼν ὥσπερ ὅδ' ἀνὴρ
χεῖρας φονίας ἐπικρύπτει,
μάρτυρες ὀρθαὶ τοῖσι θανοῦσιν
παραγιγνόμεναι πράκτορες αἵματος
αὐτῷ τελέως ἐφάνημεν.

μᾶτερ ἅ μ' ἔτικτες, ὦ μᾶτερ Str. 1.
Νύξ, ἀμαυροῖσι καὶ δεδορκόσιν ποινάν,
κλῦθ'· ὁ Λατοῦς γὰρ ἶνίς μ' ἄτιμον τίθησιν
τόνδ' ἀφαιρούμενος
πτῶκα, ματρῷον ἅγνισμα κύριον φόνου.
ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ
τόδε μέλος παρακοπά, παραφορὰ φρενοπλανής,
ὕμνος ἐξ Ἐρινύων,
δέσμιος φρενῶν, ἀφόρμικτος, αὑονὰ βροτοῖς.

τοῦτο γὰρ λάχος διανταία Ant. 1.
Μοῖρ' ἐπέκλωσεν ἐμπέδως ἔχειν, θνατῶν
τοῖ νιν αὐτουργίαις ξυμπατῶσιν μάταιοι,
τοῖς ὁμαρτεῖν, ὄφρ' ἂν
γᾶν ὑπέλθῃ· θανὼν δ' οὐκ ἄγαν ἐλεύθερος.
ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ
τόδε μέλος παρακοπά, παραφορὰ φρενοπλανής,

ὕμνος ἐξ Ἐρινύων,
δέσμιος φρενῶν, ἀφόρμικτος, αὑονὰ βροτοῖς.

γιγνομέναισι λάχη τάδ' ἐφ' ἁμὶν ἐκράνθη, Str. 2.
ἀθανάτων δ' ἀπέχειν γέρας, οὐδέ τις ἐστὶν
συνδαίτωρ μετάκοινος,
πανλεύκων δὲ πέπλων ἄμοιρος, ἄκληρος ἐτύχθην.
δωμάτων γὰρ εἱλόμαν
ἀνατροπάς, ὅταν Ἄρης
τιθασὸς ὢν φίλον ἕλῃ.
ἐπὶ τόν, ὤ, διόμεναι
κρατερὸν ὄνθ' ὅμως μαυ-
ροῦμεν ὑφ' αἵματος νέου.

σπευδόμεν αἵδ' ἀφελεῖν τινὰ τάσδε μερίμνας, Ant. 2.
θεῶν δ' ἀτέλειαν ἐμαῖσι δίκαις ἐπικραίνειν,
μηδ' εἰς ἄγκρισιν ἐλθεῖν —
Ζεὺς γὰρ αἱματοσταγὲς ἀξιόμισον ἔθνος τόδε
λέσχας
ἇς ἀπηξιώσατο —
⟨ἀνατροπάς, ὅταν Ἄρης
τιθασὸς ὢν φίλον ἕλῃ.
ἐπὶ τόν, ὤ, διόμεναι
κρατερὸν ὄνθ' ὅμως μαυ-
ροῦμεν ὑφ' αἵματος νέου.⟩

δόξαι τ' ἀνδρῶν καὶ μάλ' ὑπ' αἰθέρι σεμναὶ Str. 3.
τακόμεναι κατὰ γᾶν μινύθουσιν ἄτιμοι
ἁμετέραις ἐφόδοις μελανείμοσιν, ὀρχη-
σμοῖς τ' ἐπιφθόνοις ποδός.
μάλα γὰρ οὖν ἁλομένα

ἀνέκαθεν βαρυπεσῆ
καταφέρω ποδὸς ἀκμάν,
σφαλερὰ ⟨καὶ⟩ τανυδρόμοις
κῶλα, δύσφορον ἄταν.

πίπτων δ' οὐκ οἶδεν τόδ' ὑπ' ἄφρονι λύμᾳ· Ant. 3.
τοῖον ἐπὶ κνέφας ἀνδρὶ μύσος πεπόταται·
καὶ δνοφεράν τιν' ἀχλὺν κατὰ δώματος αὐδᾶ-
ται πολύστονος φάτις.
⟨μάλα γὰρ οὖν ἁλομένα
ἀνέκαθεν βαρυπεσῆ
καταφέρω ποδὸς ἀκμάν,
σφαλερὰ καὶ τανυδρόμοις
κῶλα, δύσφορον ἄταν.⟩

μένει γὰρ εὐμηχάνῳ τε καὶ τελείῳ, κακῶν Str. 4.
τε μνήμονες, σεμναὶ
καὶ δυσπαρήγοροι βροτοῖς,
ἄτιμα τίομεν ἀτίεται
λάχη θεῶν διχοστατοῦντ' ἀναλίῳ λάμπᾳ,
δυσποδοπαίπαλα δερκομένοισιν
καὶ δυσομμάτοις ὅμως.

τίς οὖν τάδ' οὐχ ἅζεταί τε καὶ δέδοικεν βρο-
τῶν, Ant. 4.
ἐμοῦ κλύων θεσμὸν
τὸν μοιρόκραντον, ἐκ θεῶν
δοθέντα τέλεον; ἔπι δέ μοι
⏑ – *γέρας παλαιόν, οὐδ' ἀτιμίας κύρω,*
καίπερ ὑπὸ χθόνα τάξιν ἔχουσα
καὶ δυσάλιον κνέφας.

ΑΘΗΝΑ.

Πρόσωθεν ἐξήκουσα κληδόνος βοὴν
ἀπὸ Σκαμάνδρου, γῆν καταφθατουμένη
ἣν δῆτ' Ἀχαιῶν ἄκτορές τε καὶ πρόμοι,
τῶν αἰχμαλώτων χρημάτων λάχος μέγα,
ἔνειμαν αὐτόπρεμνον ἐς τὸ πᾶν ἐμοί,
ἐξαίρετον δώρημα Θησέως τόκοις·
ἔνθεν διώκουσ' ἦλθον ἄτρυτον πόδα,
πτερῶν ἄτερ ῥοιβδοῦσα κόλπον αἰγίδος,
πώλοις ἀκμαίοις τόνδ' ἐπιζεύξασ' ὄχον.
καινὴν δ' ὁρῶσα τήνδ' ὁμιλίαν χθονὸς
ταρβῶ μὲν οὐδέν, θαῦμα δ' ὄμμασιν πάρα.
τίνες ποτ' ἐστέ; πᾶσι δ' ἐς κοινὸν λέγω·
βρέτας τε τοὐμὸν τῷδ' ἐφημένῳ ξένῳ,
ὑμᾶς θ' ὁμοίας οὐδενὶ σπαρτῶν γένει,
οὔτ' ἐν θεαῖσι πρὸς θεῶν ὁρωμένας
οὔτ' οὖν βροτείοις ἐμφερεῖς μορφώμασιν.
λέγειν δ' ἄμομφον ὄντα τοὺς πέλας κακῶς
πρόσω δικαίων ἠδ' ἀποστατεῖ θέμις.

ΧΟ. *πεύσει τὰ πάντα συντόμως, Διὸς κόρη.*
ἡμεῖς γάρ ἐσμεν Νυκτὸς αἰανῆ τέκνα·
Ἀραὶ δ' ἐν οἴκοις γῆς ὑπαὶ κεκλήμεθα.

ΑΘ. *γένος μὲν οἶδα κληδόνας τ' ἐπωνύμους.*

ΧΟ. *τιμάς γε μὲν δὴ τὰς ἐμὰς πεύσει τάχα.*

ΑΘ. *μάθοιμ' ἄν, εἰ λέγοι τις ἐμφανῆ λόγον.*

ΧΟ. *βροτοκτονοῦντας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.*

ΑΘ. *καὶ τῷ κτανόντι ποῦ τὸ τέρμα τῆς φυγῆς;*

ΧΟ. *ὅπου τὸ χαίρειν μηδαμοῦ νομίζεται.*

ΑΘ. *ἦ καὶ τοιαύτας τῷδ' ἐπιρροιζεῖς φυγάς;*

ΧΟ. *φονεὺς γὰρ εἶναι μητρὸς ἠξιώσατο.*

ΑΘ. *ἄλλης ἀνάγκης οὔτινος τρέων κότον;*

ΧΟ. ποῦ γὰρ τοσοῦτο κέντρον ὡς μητροκτονεῖν;
ΑΘ. δυοῖν παρόντοιν ἥμισυς λόγου πάρα.
ΧΟ. ἀλλ' ὅρκον οὐ δέξαιτ' ἄν, οὐ δοῦναι θέλοι.
ΑΘ. κλύειν δίκαιος μᾶλλον ἢ πρᾶξαι θέλεις.
ΧΟ. πῶς δή, δίδαξον· τῶν σοφῶν γὰρ οὐ πένει.
ΑΘ. ὅρκοις τὰ μὴ δίκαια μὴ νικᾶν λέγω.
ΧΟ. ἀλλ' ἐξέλεγχε, κρῖνε δ' εὐθεῖαν δίκην.
ΑΘ. ἦ κἀπ' ἐμοὶ τρέποιτ' ἂν αἰτίας τέλος;
ΧΟ. πῶς δ' οὔ; σέβουσαί γ' ἀξίαν ἐπαξίων.
ΑΘ. τί πρὸς τάδ' εἰπεῖν, ὦ ξέν', ἐν μέρει θέλεις;
λέξας δὲ χώραν καὶ γένος καὶ ξυμφορὰς
τὰς σάς, ἔπειτα τόνδ' ἀμυναθοῦ ψόγον·
εἴπερ πεποιθὼς τῇ δίκῃ βρέτας τόδε
ἧσαι φυλάσσων ἑστίας ἐμῆς πέλας
σεμνὸς προσίκτωρ ἐν τρόποις Ἰξίονος.
τούτοις ἀμείβου πᾶσιν εὐμαθές τί μοι.
ΟΡ. ἄνασσ' Ἀθάνα, πρῶτον ἐκ τῶν ὑστάτων
τῶν σῶν ἐπῶν μέλημ' ἀφαιρήσω μέγα.
οὐκ εἰμὶ προστρόπαιος, οὐδ' ἔχων μύσος
πρὸς χειρὶ τἠμῇ τὸ σὸν ἐφεζόμην βρέτας.
τεκμήριον δὲ τῶνδέ σοι λέξω μέγα·
ἄφθογγον εἶναι τὸν παλαμναῖον νόμος,
ἔστ' ἂν πρὸς ἀνδρὸς αἵματος καθαρσίου
σφαγαὶ καθαιμάξωσι νεοθήλου βοτοῦ.
πάλαι πρὸς ἄλλοις ταῦτ' ἀφιερώμεθα
οἴκοισι καὶ βατοῖσι καὶ ῥυτοῖς πόροις.
ταύτην μὲν οὕτω φροντίδ' ἐκποδὼν λέγω.
γένος δὲ τοὐμὸν ὡς ἔχει πεύσει τάχα.
Ἀργεῖός εἰμι, πατέρα δ' ἱστορεῖς καλῶς,
Ἀγαμέμνον', ἀνδρῶν ναυβατῶν ἁρμόστορα·
ξὺν ᾧ σὺ Τροίαν ἄπολιν Ἰλίου πόλιν

ἔθηκας. ἔφθιθ' οὗτος οὐ καλῶς, μολὼν
εἰς οἶκον· ἀλλά νιν κελαινόφρων ἐμὴ
μήτηρ κατέκτα, ποικίλοις ἀγρεύμασιν
κρύψασ', ἃ λουτρῶν ἐξεμαρτύρει φόνον.
κἀγὼ κατελθών, τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον,
ἔκτεινα τὴν τεκοῦσαν, οὐκ ἀρνήσομαι,
ἀντικτόνοις ποιναῖσι φιλτάτου πατρός.
καὶ τῶνδε κοινῇ Λοξίας μεταίτιος,
ἄλγη προφωνῶν ἀντίκεντρα καρδίᾳ,
εἰ μή τι τῶνδ' ἔρξαιμι τοὺς ἐπαιτίους.
σὺ δ', εἰ δικαίως εἴτε μή, κρῖνον δίκην·
πράξας γὰρ ἐν σοὶ πανταχῇ τάδ' αἰνέσω.

ΑΘ. τὸ πρᾶγμα μεῖζον εἴ τις οἴεται τόδε
βροτοῖς δικάζειν, οὐδὲ μὴν ἐμοὶ θέμις
φόνου διαιρεῖν ὀξυμηνίτους δίκας.
ἄλλως τε καὶ σὺ μὲν κατηρτυκὼς νόμῳ
ἱκέτης προσῆλθες καθαρὸς ἀβλαβὴς δόμοις,
ὅμως δ' ἄμομφον ὄντα σ' αἰδοῦμαι πόλει·
αὗται δ' ἔχουσι μοῖραν οὐκ εὐπέμπελον,
καὶ μὴ τυχοῦσαι πράγματος νικηφόρου,
χώρᾳ μεταῦθις ἰὸς ἐκ φρονημάτων
πέδοι πεσὼν ἄφερτος αἰανὴς νόσος.
τοιαῦτα μὲν τάδ' ἐστίν· ἀμφότερα, μένειν
πέμπειν τε, δυσπήμαντ' ἀμηχάνως ἐμοί.
ἐπεὶ δὲ πρᾶγμα δεῦρ' ἐπέσκηψεν τόδε,

. . . .

φόνων δικαστὰς ὁρκίων αἰδουμένους
θεσμόν, τὸν εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θήσω χρόνον.
ὑμεῖς δὲ μαρτύριά τε καὶ τεκμήρια
καλεῖσθ', ἀρωγὰ τῆς δίκης ⟨θ'⟩ ὁρκώματα.
κρίνασα δ' ἀστῶν τῶν ἐμῶν τὰ βέλτατα

ἥξω, διαιρεῖν τοῦτο πρᾶγμ' ἐτητύμως
ὅρκων περῶντας μηδὲν ἐκδίκοις φρεσίν.

ΧΟ. Νῦν καταστροφαὶ νέων Str. 1.
θεσμίων, εἰ κρατήσει δίκα καὶ βλάβα
τοῦδε ματροκτόνου.
πάντας ἤδη τόδ' ἔργον εὐχερεί-
ᾳ συναρμόσει βροτούς,
πολλὰ δ' ἔτυμα παιδότρωτα
πάθεα προσνεμεῖ τοκεῦσιν μεταῦθις ἐν χρόνῳ.

οὔτι γὰρ βροτοσκόπων Ant. 1.
μαινάδων τῶνδ' ἐφέρψει κότος τιν' ἐργμάτων·
πάντ' ἐφήσω μόρον.
πεύσεται δ' ἄλλος ἄλλοθεν προφω-
νῶν τὰ τῶν πέλας κακὰ
λῆξιν ὑπόδοσίν τε μόχθων,
ἄκεά τ' οὐ βέβαια τλάμων μάταν παρηγορεῖ.

μηδέ τις κικλησκέτω Str. 2.
ξυμφορᾷ τετυμμένος,
τοῦτ' ἔπος θροούμενος,
ὦ δίκα τ', ὦ θρόνοι τ' Ἐρινύων.
ταῦτά τις τάχ' ἂν πατὴρ
ἢ τεκοῦσα νεοπαθὴς
οἶκτον οἰκτίσαιτ', ἐπειδὴ πίτνει δόμος δίκας.

ἔσθ' ὅπου τὸ δεινὸν εὖ, Ant. 2.
καὶ φρενῶν ἐπίσκοπον

490—491 Fortasse νῦν μεταστροφαὶ (Meineke) et εἰ κρατήσει δίκαισιν ἁ βλάβα.

δεῖ μένειν καθήμενον.
ξυμφέρει σωφρονεῖν ὑπὸ στένει.
τίς δὲ μηδὲν ἐν φάει
καρδίαν ἀνατρέφων
ἢ πόλις βροτός θ' ὁμοίως ἔτ' ἂν σέβοι δίκαν;

μήτ' ἀνάρχετον βίον — Str. 3.
μήτε δεσποτούμενον
αἰνέσῃς.
παντὶ μέσῳ τὸ κράτος θεὸς ὤπασεν, ἄλλ' ἄλ-
λᾳ δ' ἐφορεύει.
ξύμμετρον δ' ἔπος λέγω,
δυσσεβίας μὲν ὕβρις τέκος ὡς ἐτύμως·
ἐκ δ' ὑγιεί-
ας φρενῶν ὁ πάμφιλος
καὶ πολύευκτος ὄλβος.

ἐς τὸ πᾶν δέ σοι λέγω, — Ant. 3.
βωμὸν αἴδεσαι δίκας·
μηδέ νιν
κέρδος ἰδὼν ἀθέῳ ποδὶ λὰξ ἀτίσῃς· ποι-
νὰ γὰρ ἐπέσται.
κύριον μένει τέλος.
πρὸς τάδε τις τοκέων σέβας εὖ προτίων
καὶ ξενοτί-
μους δόμων ἐπιστροφὰς
αἰδόμενός τις ἔστω.

ἐκ τῶνδ' ἀνάγκας ἄτερ δίκαιος ὢν — Str. 4.

521—522 Fortasse *τίς δὲ μηδέν' ἐν φρασὶν καρδίας* (hoc videtur legisse schol.) *κανόνα τρέμων* aut *μηδάμ' ἐν φρασὶν καρδίας ψάλια τρέφων*.

οὐκ ἄνολβος ἔσται,
πανώλεθρος ⟨δ'⟩ οὔποτ' ἂν γένοιτο.
τὸν ἀντίτολμον δέ φαμι παρβάδαν
⟨ἄγον⟩τα πολλὰ παντόφυρτ' ἄνευ δίκας
βιαίως ξὺν χρόνῳ καθήσειν,
λαῖφος ὅταν λάβῃ πόνος
θραυομένας κεραίας.

καλεῖ δ' ἀκούοντας οὐδὲν ⟨ἐν⟩ μέσᾳ Ant. 4.
δυσπαλεῖ τε δίνᾳ·
γελᾷ δὲ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ θερμῷ,
τὸν οὔποτ' αὐχοῦντ' ἰδὼν ἀμαχάνοις
δύαις λαπαδνὸν οὐδ' ὑπερθέοντ' ἄκραν·
δι' αἰῶνος δὲ τὸν πρὶν ὄλβον
ἕρματι προσβαλὼν δίκας
ὤλετ' ἄκλαυτος, ᾆστος.

ΑΘ. Κήρυσσε, κῆρυξ, καὶ στρατὸν κατειργαθοῦ,
ἥ τ' οὖν διάτορος Τυρσηνικὴ
σάλπιγξ βροτείου πνεύματος πληρουμένη
ὑπέρτονον γήρυμα φαινέτω στρατῷ.
πληρουμένου γὰρ τοῦδε βουλευτηρίου
σιγᾶν ἀρήγει καὶ μαθεῖν θεσμοὺς ἐμοὺς
πόλιν τε πᾶσαν εἰς τὸν αἰανῆ χρόνον
. . . .
καὶ τῶνδ' ὅπως ἂν εὖ καταγνωσθῇ δίκη.
ΧΟ. ἄναξ Ἄπολλον, ὧν ἔχεις αὐτὸς κράτει·
τί τοῦδε σοὶ μέτεστι πράγματος λέγε.
ΑΠ. καὶ μαρτυρήσων ἦλθον — ἔστι γὰρ δόμων
ἱκέτης ὅδ' ἀνὴρ καὶ ⟨μυχῶν⟩ ἐφέστιος
ἐμῶν, φόνου δὲ τοῦδ' ἐγὼ καθάρσιος —

καὶ ξυνδικήσων αὐτός· αἰτίαν δ' ἔχω
τῆς τοῦδε μητρὸς τοῦ φόνου. σὺ δ' εἴσαγε
ὅπως ⟨τ'⟩ ἐπίστᾳ τήνδε κύρωσον δίκην.

ΑΘ. *ὑμῶν ὁ μῦθος, εἰσάγω δὲ τὴν δίκην.*
ὁ γὰρ διώκων πρότερος ἐξ ἀρχῆς λέγων
γένοιτ' ἂν ὀρθῶς πράγματος διδάσκαλος.

ΧΟ. 1. *πολλαὶ μέν ἐσμεν, λέξομεν δὲ συντόμως.*
ἔπος δ' ἀμείβου πρὸς ἔπος ἐν μέρει τιθείς.
2. *τὴν μητέρ' εἰπὲ πρῶτον εἰ κατέκτονας.*

ΟΡ. *ἔκτεινα· τούτου δ' οὔτις ἄρνησις πέλει.*

ΧΟ. 3. *ἓν μὲν τόδ' ἤδη τῶν τριῶν παλαισμάτων.*

ΟΡ. *οὐ κειμένῳ πω τόνδε κομπάζεις λόγον.*

ΧΟ. 4. *εἰπεῖν γε μέντοι δεῖ σ' ὅπως κατέκτανες.*

ΟΡ. *λέξω· ξιφουλκῷ χειρὶ πρὸς δέρην τεμών.*

ΧΟ. 5. *πρὸς τοῦ δ' ἐπείσθης καὶ τίνος βουλεύμασιν;*

ΟΡ. *τοῖς τοῦδε θεσφάτοισι· μαρτυρεῖ δέ μοι.*

ΧΟ. 6. *ὁ μάντις ἐξηγεῖτό σοι μητροκτονεῖν;*

ΟΡ. *καὶ δεῦρό γ' ἀεὶ τὴν τύχην οὐ μέμφομαι.*

ΧΟ. 7. *ἀλλ' εἴ σε μάρψει ψῆφος, ἄλλ' ἐρεῖς τάχα.*

ΟΡ. *πέποιθ', ἀρωγὰς δ' ἐκ τάφου πέμψει πατήρ.*

ΧΟ. 8. *νεκροῖσί νυν πέπεισθι μητέρα κτανών.*

ΟΡ. *δυοῖν γὰρ εἶχε προσβολὰς μιασμάτοιν.*

ΧΟ. 9. *πῶς δή; δίδαξον τοὺς δικάζοντας τάδε.*

ΟΡ. *ἀνδροκτονοῦσα πατέρ' ἐμὸν κατέκτανεν.*

ΧΟ. 10. *τί γάρ; σὺ μὲν ζῇς, ἡ δ' ἐλευθέρα φόνῳ.*

ΟΡ. *τί δ' οὐκ ἐκείνην ζῶσαν ἤλαυνες φυγῇ;*

ΧΟ. 11. *οὐκ ἦν ὅμαιμος φωτὸς ὃν κατέκτανεν.*

ΟΡ. *ἐγὼ δὲ μητρὸς τῆς ἐμῆς ἐν αἵματι;*

ΧΟ. 12. *πῶς γάρ σ' ἔθρεψεν ἐντὸς, ὦ μιαιφόνε,*
ζώνης; ἀπεύχει μητρὸς αἷμα φίλτατον;

ΟΡ. *ἤδη σὺ μαρτύρησον. ἐξηγοῦ δέ μοι,*

Ἄπολλον, εἴ σφε σὺν δίκῃ κατέκτανον.
δρᾶσαι γὰρ ὥσπερ ἐστὶν οὐκ ἀρνούμεθα·
ἀλλ' εἰ δικαίως εἴτε μή, τῇ σῇ φρενὶ
δοκεῖν, τὸ δή μοι κρῖνον, ὡς τούτοις φράσω.

ΑΠ. *λέξαι πρὸς ὑμᾶς, τόνδ' Ἀθηναίας μέγαν*
θεσμὸν, δικαιῶ· μάντις ὢν δ' οὐ ψεύσομαι.
οὐπώποτ' εἶπον μαντικοῖσιν ἐν θρόνοις,
οὐκ ἀνδρὸς, οὐ γυναικὸς, οὐ πόλεως πέρι,
ὃ μὴ κελεύσαι Ζεὺς Ὀλυμπίων πατήρ.
τὸ μὲν δίκαιον τοῦθ' ὅσον σθένει μαθεῖν,
βουλῇ πιφαύσκω δ' ὔμμ' ἐπισπέσθαι πατρός·
ὅρκος γὰρ οὔτι Ζηνὸς ἰσχύει πλέον.

ΧΟ. *Ζεὺς, ὡς λέγεις σὺ, τόνδε χρησμὸν ὤπασεν*
φράζειν Ὀρέστῃ τῷδε, τὸν πατρὸς φόνον
πράξαντα μητρὸς μηδαμοῦ τιμὰς νέμειν;

ΑΠ. *οὐ γάρ τι ταυτὸν ἄνδρα γενναῖον θανεῖν*
διοσδότοις σκήπτροισι τιμαλφούμενον,
καὶ ταῦτα πρὸς γυναικὸς, οὔ τι θουρίοις
τόξοις ἑκηβόλοισιν, ὥστ' Ἀμαζόνος,
ἀλλ' ὡς ἀκούσει, Παλλὰς οἵ τ' ἐφήμενοι
ψήφῳ διαιρεῖν τοῦδε πράγματος πέρι.
ἀπὸ στρατείας γάρ νιν, ἠμποληκότα
τὰ πλεῖστ' ἀμείνον', εὔφροσιν δεδεγμένη

. . . .

δροίτῃ περῶντι λουτρὰ, κἀπὶ τέρματι
φᾶρος παρεσκήνωσεν, ἐν δ' ἀτέρμονι
κόπτει πεδήσασ' ἄνδρα δαιδάλῳ πέπλῳ.
ἀνδρὸς μὲν ὑμῖν οὗτος εἴρηται μόρος
τοῦ παντοσέμνου, τοῦ στρατηλάτου νεῶν·
τὴν δ' αὖ τοιαύτην εἶπον, ὡς δηχθῇ λεὼς,
ὅσπερ τέτακται τήνδε κυρῶσαι δίκην.

ΧΟ. πατρὸς προτιμᾷ Ζεὺς μόρον τῷ σῷ λόγῳ·
αὐτὸς δ' ἔδησε πατέρα πρεσβύτην Κρόνον·
πῶς ταῦτα τούτοις οὐκ ἐναντίως λέγεις;
ὑμᾶς δ' ἀκούειν ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
ΑΠ. ὦ παντομισῆ κνώδαλα, στύγη θεῶν,
πέδας μὲν ἂν λύσειεν, ἔστι τοῦδ' ἄκος
καὶ κάρτα πολλὴ μηχανὴ λυτήριος·
ἀνδρὸς δ' ἐπειδὰν αἷμ' ἀνασπάσῃ κόνις
ἅπαξ θανόντος, οὔτις ἔστ' ἀνάστασις.
τούτων ἐπῳδὰς οὐκ ἐποίησεν πατὴρ
οὑμὸς, τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω
στρέφων τίθησιν οὐδὲν ἀσθμαίνων μένει.
ΧΟ. πῶς γὰρ τὸ φεύγειν τοῦδ' ὑπερδικεῖς ὅρα·
τὸ μητρὸς αἷμ' ὅμαιμον ἐκχέας πέδοι,
ἔπειτ' ἐν Ἄργει δώματ' οἰκήσει πατρός;
ποίοισι βωμοῖς χρώμενος τοῖς δημίοις;
ποία δὲ χέρνιψ φρατέρων προσδέξεται;
ΑΠ. καὶ τοῦτο λέξω, καὶ μάθ' ὡς ὀρθῶς ἐρῶ.
οὐκ ἔστι μήτηρ ἡ κεκλημένου τέκνου
τοκεὺς, τροφὸς δὲ κύματος νεοσπόρου.
τίκτει δ' ὁ θρῴσκων, ἡ δ' ἅπερ ξένῳ ξένη
ἔσωσεν ἔρνος, οἷσι μὴ βλάψῃ θεός.
τεκμήριον δὲ τοῦδέ σοι δείξω λόγου.
πατὴρ μὲν ἂν γένοιτ' ἄνευ μητρός· πέλας
μάρτυς πάρεστι παῖς Ὀλυμπίου Διός,
. . . .
οὐδ' ἐν σκότοισι νηδύος τεθραμμένη,
ἀλλ' οἷον ἔρνος οὔτις ἂν τέκοι θεός.
. . . .
ἐγὼ δὲ, Παλλὰς, τἄλλα θ' ὡς ἐπίσταμαι,
τὸ σὸν πόλισμα καὶ στρατὸν τεύξω μέγαν,

καὶ τόνδ' ἔπεμψα σῶν δόμων ἐφέστιον,
ὅπως γένοιτο πιστὸς ἐς τὸ πᾶν χρόνου
καὶ τόνδ' ἐπικτήσαιο σύμμαχον, θεά,
καὶ τοὺς ἔπειτα, καὶ τάδ' αἰανῶς μένοι
στέργειν τὰ πιστὰ τῶνδε τοὺς ἐπισπόρους.
ΑΘ. ἤδη κελεύσω τούσδ' ἀπὸ γνώμης φέρειν
ψῆφον δικαίαν, ὡς ἅλις λελεγμένων;
ΧΟ. ἡμῖν μὲν ἤδη πᾶν τετόξευται βέλος.
μένω δ' ἀκοῦσαι πῶς ἀγὼν κριθήσεται.
ΑΘ. τί γάρ; πρὸς ὑμῶν πῶς τιθεῖσ' ἄμομφος ὦ;
ΑΠ. ἠκούσαθ' ὧν ἠκούσατ', ἐν δὲ καρδίᾳ
ψῆφον φέροντες ὅρκον αἰδεῖσθε, ξένοι.
ΑΘ. κλύοιτ' ἂν ἤδη θεσμόν, Ἀττικὸς λεώς,
πρώτας δίκας κρίνοντες αἵματος χυτοῦ.
ἔσται δὲ καὶ τὸ λοιπὸν Αἰγέως στρατῷ
ἀεὶ δικαστῶν τοῦτο βουλευτήριον.
πάγον δ' (Ἄρειον) τόνδ', Ἀμαζόνων ἕδραν
σκηνάς θ', ὅτ' ἦλθον Θησέως κατὰ φθόνον
στρατηλατοῦσαι, καὶ πόλιν νεόπτολιν
τήνδ' ὑψίπυργον ἀντεπύργωσαν πόλει·
Ἄρει δ' ἔθυον, ἔνθεν ἔστ' ἐπώνυμος
πέτρα πάγος τ' Ἄρειος· ἐν δὲ τῷ σέβας
ἀστῶν φόβος τε συγγενὴς τὸ μὴ ἀδικεῖν
σχήσει τό τ' ἦμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ὁμῶς,
αὐτῶν πολιτῶν μὴ 'πικαινούντων νόμους·
κακαῖς ἐπιρροαῖσι βορβόρῳ θ' ὕδωρ
λαμπρὸν μιαίνων οὔποθ' εὑρήσεις ποτόν.
τὸ μήτ' ἄναρχον μήτε δεσποτούμενον
ἀστοῖς περιστέλλουσι βουλεύω σέβειν,
καὶ μὴ τὸ δεινὸν πᾶν πόλεως ἔξω βαλεῖν·
τίς γὰρ δεδοικὼς μηδὲν ἔνδικος βροτῶν;

τοιόνδε τοι ταρβοῦντες ἐνδίκως σέβας
ἔρυμά τε χώρας καὶ πόλεως σωτήριον
ἔχοιτ' ἂν οἷον οὔτις ἀνθρώπων ἔχει
οὔτ' ἐν Σκύθαισιν οὔτε Πέλοπος ἐν τόποις.
κερδῶν ἄθικτον τοῦτο βουλευτήριον,
αἰδοῖον, ὀξύθυμον, εὑδόντων ὕπερ
ἐγρηγορὸς φρούρημα γῆς καθίσταμαι.
ταύτην μὲν ἐξέτειν' ἐμοῖς παραίνεσιν
ἀστοῖσιν εἰς τὸ λοιπόν· ὀρθοῦσθαι δὲ χρὴ
καὶ ψῆφον αἴρειν καὶ διαγνῶναι δίκην
αἰδουμένους τὸν ὅρκον. εἴρηται λόγος.

ΧΟ. καὶ μὴν βαρεῖαν τήνδ' ὁμιλίαν χθονὸς
ξύμβουλός εἰμι μηδαμῶς ἀτιμάσαι.

ΑΠ. κἄγωγε χρησμοὺς τοὺς ἐμούς τε καὶ Διὸς
ταρβεῖν κελεύω μηδ' ἀκαρπώτους κτίσαι.

ΧΟ. ἀλλ' αἱματηρὰ πράγματ' οὐ λαχὼν σέβεις,
μαντεῖα δ' οὐκέθ' ἁγνὰ μαντεύσει νέμων.

ΑΠ. ἦ καὶ πατήρ τι σφάλλεται βουλευμάτων
πρωτοκτόνοισι προστροπαῖς Ἰξίονος;

ΧΟ. λέγεις· ἐγὼ δὲ μὴ τυχοῦσα τῆς δίκης
βαρεῖα χώρᾳ τῇδ' ὁμιλήσω πάλιν.

ΑΠ. ἀλλ' ἔν τε τοῖς νέοισι καὶ παλαιτέροις
θεοῖς ἄτιμος εἶ σύ· νικήσω δ' ἐγώ.

ΧΟ. τοιαῦτ' ἔδρασας καὶ Φέρητος ἐν δόμοις·
Μοίρας ἔπεισας ἀφθίτους θεῖναι βροτούς.

ΑΠ. οὔκουν δίκαιον τὸν σέβοντ' εὐεργετεῖν,
ἄλλως τε πάντως χὤτε δεόμενος τύχοι;

ΧΟ. σύ τοι παλαιὰς διανομὰς καταφθίσας
οἴνῳ παρηπάτησας ἀρχαίας θεάς.

ΑΠ. σύ τοι τάχ' οὐκ ἔχουσα τῆς δίκης τέλος
ἐμεῖ τὸν ἰὸν οὐδὲν ἐχθροῖσιν βαρύν.

ΧΟ. ἐπεὶ καθιππάζει με πρεσβῦτιν νέος,
δίκης γενέσθαι τῆσδ' ἐπήκοος μένω,
ὡς ἀμφίβουλος οὖσα θυμοῦσθαι πόλει.
ΑΘ. ἐμὸν τόδ' ἔργον, λοισθίαν κρῖναι δίκην.
ψῆφον δ' Ὀρέστῃ τήνδ' ἐγὼ προσθήσομαι·
μήτηρ γὰρ οὔτις ἐστὶν ἥ μ' ἐγείνατο,
τὸ δ' ἄρσεν αἰνῶ πάντα, πλὴν γάμου τυχεῖν,
ἅπαντι θυμῷ, κάρτα δ' εἰμὶ τοῦ πατρός.
οὕτω γυναικὸς οὐ προτιμήσω μόρον
ἄνδρα κτανούσης δωμάτων ἐπίσκοπον.
νικᾷ δ' Ὀρέστης, κἂν ἰσόψηφος κριθῇ.
ἐκβάλλεθ' ὡς τάχιστα τευχέων πάλους
ὅσοις δικαστῶν τοῦτ' ἐπέσταλται τέλος.
ΟΡ. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον, πῶς ἀγὼν κριθήσεται;
ΧΟ. ὦ Νὺξ μέλαινα μῆτερ, ἆρ' ὁρᾷς τάδε;
ΟΡ. νῦν ἀγχόνης μοι τέρματ', ἢ φάος βλέπειν.
ΧΟ. ἡμῖν γὰρ ἔρρειν, ἢ πρόσω τιμὰς νέμειν.
ΑΠ. πεμπάζετ' ὀρθῶς ἐκβολὰς ψήφων, ξένοι,
τὸ μὴ ἀδικεῖν σέβοντες ἐν διαιρέσει.
γνώμης δ' ἀπούσης πῆμα γίγνεται μέγα,
βαλοῦσά τ' οἶκον ψῆφος ὤρθωσεν μία.
ΑΘ. ἀνὴρ ὅδ' ἐκπέφευγεν αἵματος δίκην·
ἴσον γάρ ἐστι τἀρίθμημα τῶν πάλων.
ΟΡ. ὦ Παλλάς, ὦ σώσασα τοὺς ἐμοὺς δόμους,
γαίας πατρῴας ἐστερημένον σύ τοι
κατῴκισάς με· καί τις Ἑλλήνων ἐρεῖ,
"Ἀργεῖος ἀνὴρ αὖθις ἔν τε χρήμασιν
οἰκεῖ πατρῴοις, Παλλάδος καὶ Λοξίου
ἕκατι καὶ τοῦ πάντα κραίνοντος τρίτου
σωτῆρος, ὃς πατρῷον αἰδεσθεὶς μόρον
σῴζει με μητρὸς τάσδε συνδίκους ὁρῶν."

ἐγὼ δὲ χώρᾳ τῇδε καὶ τῷ σῷ στρατῷ
τὸ λοιπὸν εἰς ἅπαντα πλειστήρη χρόνον
ὁρκωμοτήσας νῦν ἄπειμι πρὸς δόμους,
μήτοι τιν' ἄνδρα δεῦρο πρυμνήτην χθονὸς
ἐλθόντ' ἐποίσειν εὖ κεκασμένον δόρυ.
αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ὄντες ἐν τάφοις τότε
τοῖς τἀμὰ παρβαίνουσι νῦν ὁρκώματα
ἀμηχάνους παρέξομεν δυσπραξίας
ὁδοὺς ἀθύμους καὶ παρόρνιθας πόρους
τιθέντες, ὡς αὐτοῖσι μεταμέλῃ πόνος·
ὀρθουμένων δὲ καὶ πόλιν τὴν Παλλάδος
τιμῶσιν ἀεὶ τήνδε συμμάχῳ δορὶ
αὐτοῖσιν ἡμεῖς ἐσμεν εὐμενέστεροι.
καὶ χαῖρε, καὶ σὺ καὶ πολισσοῦχος λεὼς
πάλαισμ' ἄφυκτον τοῖς ἐναντίοις ἔχοις
σωτήριόν τε καὶ δορὸς νικηφόρον.

ΧΟ. Ἰὼ θεοὶ νεώτεροι, παλαιοὺς νόμους Str. 1.
καθιππάσασθε κἀκ χερῶν εἵλεσθέ μου.
ἐγὼ δ' ἄτιμος ἁ τάλαινα βαρύκοτος
ἐν γᾷ τᾷδε, φεῦ,
ἰὸν ἰὸν ἀντιπενθῆ μεθεῖσα καρδίας
σταλαγμὸν χθονὶ φθοράν· ἐκ δὲ τοῦ
λειχὴν ἄφυλλος, ἄτεκνος, ὦ δίκα <δίκα>,
πέδον ἐπισύμενος
βροτοφθόρους κηλῖδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ.
στενάζω; τί ῥέξω;
γένωμαι δυσοίστα πολίταις.
ἔπαθον, ἰώ, μεγάλα, τοτοῖ,
κόραι δυστυχεῖς
Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.

ΑΘ. *ἐμοὶ πίθεσθε μὴ βαρυστόνως φέρειν.*
οὐ γὰρ νενίκησθ᾽, ἀλλ᾽ ἰσόψηφος δίκη
ἐξῆλθ᾽ ἀληθῶς, οὐκ ἀτιμίᾳ σέθεν.
ἀλλ᾽ ἐκ Διὸς γὰρ λαμπρὰ μαρτύρια παρῆν,
αὐτός θ᾽ ὁ χρήσας αὐτὸς ἦν ὁ μαρτυρῶν,
ὡς ταῦτ᾽ Ὀρέστην δρῶντα μὴ βλάβας ἔχειν.
ὑμεῖς δ᾽ ἐ⟨μεῖ⟩τε τῇδε γῇ βαρὺν κότον·
σκέψασθε, μὴ θυμοῦσθε, μηδ᾽ ἀκαρπίαν
τεύξητ᾽ ἀφεῖσαι δαιμόνων σταλάγματα,
βρωτῆρας ἄχνας σπερμάτων ἀνημέρους.
ἐγὼ γὰρ ὑμῖν πανδίκως ὑπίσχομαι,
ἕδρας τε καὶ κευθμῶνας ἐνδίκου χθονὸς
λιπαροθρόνοισιν ἡμένας ἐπ᾽ ἐσχάραις
ἕξειν, ὑπ᾽ ἀστῶν τῶνδε τιμαλφουμένας.

ΧΟ. *ἰὼ θεοὶ νεώτεροι, παλαιοὺς νόμους* Ant. 1.
καθιππάσασθε κἀκ χερῶν εἵλεσθέ μου.
ἐγὼ δ᾽ ἄτιμος ἁ τάλαινα βαρύκοτος
ἐν γᾷ τᾷδε, φεῦ,
ἰὸν ἰὸν ἀντιπενθῆ μεθεῖσα καρδίας
σταλαγμὸν χθονὶ φθοράν· ἐκ δὲ τοῦ
λειχὴν ἄφυλλος, ἄτεκνος, ὦ δίκα ⟨δίκα⟩,
πέδον ἐπισύμενος
βροτοφθόρους κηλῖδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ.
στενάζω; τί ῥέξω;
γένωμαι δυσοίστα πολίταις.
ἔπαθον, ἰώ, μεγάλα, τοτοῖ,
κόραι δυστυχεῖς
Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.

ΑΘ. *οὐκ ἔστ᾽ ἄτιμοι, μηδ᾽ ὑπερθύμως ἄγαν*
θεαὶ βροτῶν στήσητε δύσκηλον χθόνα
. . . .

κἀγὼ πέποιθα Ζηνί, καὶ τί δεῖ λέγειν;
καὶ κλῇδας οἶδα δώματος μόνη θεῶν,
ἐν ᾧ κεραυνός ἐστιν ἐσφραγισμένος·
ἀλλ' οὐδὲν αὐτοῦ δεῖ· σὺ δ' εὐπιθὴς ἐμοὶ
γλώσσης ματαίας μὴ 'κβάλῃς ἐπὶ χθόνα
καρπὸν φέροντα πάντα μὴ πράσσειν καλῶς.
κοίμα κελαινοῦ κύματος πικρὸν μένος,
ὡς σεμνότιμος καὶ ξυνοικήτωρ ἐμοί·
πολλῆς δὲ χώρας τῆσδ' ἔτ' ἀκροθίνια
θύη πρὸ παίδων καὶ γαμηλίου τέλους
ἔχουσ' ἐς ἀεὶ τόνδ' ἐπαινέσεις λόγον.

ΧΟ. ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ, Str. 2.
ἐμὲ παλαιόφρονα κατά τε γᾶς οἰκεῖν,
ἀτίετον, φεῦ, μύσος.
πνέω τοι μένος ⟨θ'⟩ ἅπαντά τε κότον.
οἰοῖ δᾶ, φεῦ.
τίς μ' ὑποδύεται πλευρὰς ὀδύνα;
θυμὸν ἄϊε, μᾶτερ
Νύξ· ἀπὸ γάρ με τιμᾶν δαναιᾶν θεῶν
δυσπάλαμοι παρ' οὐδὲν ἦραν δόλοι.

ΑΘ. ὀργὰς ξυνοίσω σοι· γεραιτέρα γὰρ εἶ.
καὶ πολλὰ μὲν σὺ κάρτ' ἐμοῦ σοφωτέρα,
φρονεῖν δὲ κἀμοὶ Ζεὺς ἔδωκεν οὐ κακῶς.
ὑμεῖς δ' ἐς ἀλλόφυλον ἐλθοῦσαι χθόνα
γῆς τῆσδ' ἐρασθήσεσθε· προυννέπω τάδε.
οὑπιρρέων γὰρ τιμιώτερος χρόνος
ἔσται πολίταις τοῖσδε. καὶ σύ, τιμίαν
ἕδραν ἔχουσα πρὸς δόμοις Ἐρεχθέως,
τεύξει παρ' ἀνδρῶν καὶ γυναικείων στόλων
ὅσ' ἂν παρ' ἄλλων οὔποτ' ἂν σχέθοις βροτῶν. 857
τοιαῦθ' ἑλέσθαι σοι πάρεστιν ἐξ ἐμοῦ, 867

εὖ δρῶσαν, εὖ πάσχουσαν, εὖ τιμωμένην
χώρας μετασχεῖν τῆσδε θεοφιλεστάτης.

ΧΟ. ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ, Ant. 2.
ἐμὲ παλαιόφρονα κατά τε γᾶς οἰκεῖν,
ἀτίετον, φεῦ, μύσος.
πνέω τοι μένος ⟨θ'⟩ ἅπαντά τε κότον.
οἰοῖ δᾶ, φεῦ.
τίς μ' ὑποδύεται πλευρὰς ὀδύνα;
θυμὸν ἄϊε, μᾶτερ
Νύξ· ἀπὸ γάρ με τιμᾶν δαναιᾶν θεῶν
δυσπάλαμοι παρ' οὐδὲν ἦραν δόλοι.

ΑΘ. οὔτοι καμοῦμαί σοι λέγουσα τἀγαθά,
ὡς μήποτ' εἴπῃς πρὸς νεωτέρας ἐμοῦ
θεὸς παλαιὰ καὶ πολισσούχων βροτῶν
ἄτιμος ἔρρειν τοῦδ' ἀπόξενος πέδου.
ἀλλ' εἰ μὲν ἁγνόν ἐστί σοι Πειθοῦς σέβας,
γλώσσης ἐμῆς μείλιγμα καὶ θελκτήριον,
σὺ δ' οὖν μένοις ἄν· εἰ δὲ μὴ θέλεις μένειν,
οὔ τἂν δικαίως τῇδ' ἐπιρρέποις πόλει
μῆνίν τιν' ἢ κότον τιν' ἢ βλάβην στρατῷ.
ἔξεστι γάρ σοι τῆσδε γαμόρῳ χθονὸς
εἶναι δικαίως ἐς τὸ πᾶν τιμωμένῃ.

ΧΟ. ἄνασσ' Ἀθάνα, τίνα με φῂς ἕξειν ἕδραν;

ΑΘ. πάσης ἀπήμον' οἰζύος· δέχου δὲ σύ.

ΧΟ. καὶ δὴ δέδεγμαι· τίς δέ μοι τιμὴ μένει;

ΑΘ. ὡς μή τιν' οἶκον εὐθενεῖν ἄνευ σέθεν.

ΧΟ. σὺ τοῦτο πράξεις, ὥστε με σθένειν τόσον;

ΑΘ. τῷ γὰρ σέβοντι συμφορὰς ὀρθώσομεν.

ΧΟ. καί μοι πρόπαντος ἐγγύην θήσει χρόνου;

ΑΘ. ἔνεστι γάρ μοι μὴ λέγειν ἃ μὴ τελῶ.

ΧΟ. θέλξειν μ' ἔοικας καὶ μεθίσταμαι κότου.

ΑΘ. τοιγὰρ κατὰ χθόν' οὖσ' ἐπικτήσει φίλους.
ΧΟ. τί οὖν μ' ἄνωγας τῇδ' ἐφυμνῆσαι χθονί;
ΑΘ. ὁποῖα νίκης μὴ κακῆς ἐπίσκοπα·
καὶ ταῦτα γῆθεν ἔκ τε ποντίας δρόσου
ἐξ οὐρανοῦ τε κἀνέμων ἀήματα
εὐηλίως πνέοντ' ἐπιστείχειν χθόνα·
καρπόν τε γαίας καὶ βοτῶν ἐπίρρυτον
ἀστοῖσιν εὐθενοῦντα μὴ κάμνειν χρόνῳ·
καὶ τῶν βροτείων σπερμάτων σωτηρία,
τῶν δυσσεβούντων δ' ἐκφορωτέρα πέλοις.
στέργω γάρ, ἀνδρὸς φιτυποίμενος δίκην,
τὸ τῶν δικαίων τῶνδ' ἀπένθητον γένος.
σὺ δ' ἐν τόποισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλῃς
μήθ' αἱματηρὰς θηγάνας, σπλάγχνων βλάβας
νέων, ἀοίνοις ἐμμανεῖς θυμώμασιν,
μήτ' ἐξελοῦσ' ὡς καρδίαν ἀλεκτόρων
ἐν τοῖς ἐμοῖς ἀστοῖσιν ἱδρύσῃς Ἄρη
ἐμφύλιόν τε καὶ πρὸς ἀλλήλους θρασύν.
θυραῖος ἔστω πόλεμος, οὐ μόλις παρών,
ἐν ᾧ τις ἔσται δεινὸς εὐκλείας ἔρως·
ἐνοικίου δ' ὄρνιθος οὐ λέγω μάχην.
τοιαῦτα σοὔστι. τῶν ἀρειφάτων δ' ἐγὼ
πρεπτῶν ἀγώνων οὐκ ἀνέξομαι τὸ μὴ οὐ
τήνδ' ἀστύνικον ἐν βροτοῖς τιμᾶν πόλιν.

ΧΟ. Δέξομαι Παλλάδος ξυνοικίαν, Str. 1.
οὐδ' ἀτιμάσω πόλιν,
τὰν καὶ Ζεὺς ὁ παγκρατὴς Ἄρης τε
φρούριον θεῶν νέμει,
ῥυσίβωμον Ἑλλάνων ἄγαλμα δαιμόνων·
ᾇτ' ἐγὼ κατεύχομαι

θεσπίσασα πρευμενῶς
ἐπισσύτους βίου τύχας ὀνησίμους
γαίας ἐξαμβρῦσαι
φαιδρὸν ἁλίου σέλας.

ΑΘ. τάδ' ἐγὼ προφρόνως τοῖσδε πολίταις
πράσσω, μεγάλας καὶ δυσαρέστους
δαίμονας αὐτοῦ καταναξσαμένη.
πάντα γὰρ αὗται τὰ κατ' ἀνθρώπους
ἔλαχον διέπειν.
ὅ γε μὴν κύρσας βαρεῶν τούτων
οὐκ οἶδεν ὅθεν
  πληγαὶ βιότου ⏑ ⏑ – –.
τὰ γὰρ ἐκ προτέρων ἀπλακήματά νιν
πρὸς τάσδ' ἀπάγει, σιγῶν ⟨δ'⟩ ὄλεθρος
καὶ μέγα φωνοῦντ'
  ἐχθραῖς ὀργαῖς ἀμαθύνει.

ΧΟ. δενδροπήμων δὲ μὴ πνέοι βλάβα, Ant. 1.
τὰν ἐμὰν χάριν λέγω,
φλογμός τ' ὀμματοστερὴς ὕφοιτο
μὴ περᾶν ὅρον τόπων,
μηδ' ἄκαρπος αἰανὴς ἐφερπέτω νόσος·
μῆλά τ' εὐθενοῦντα γᾶ
ξὺν διπλοῖσιν ἐμβρύοις
τρέφοι χρόνῳ τεταγμένῳ· γόνος ⏑ –
πλουτόχθων ἑρμαίαν
δαιμόνων δόσιν τίοι.

ΑΘ. ἦ τάδ' ἀκούετε, πόλεως φρούριον,
οἷ' ἐπικραίνει;
μέγα γὰρ δύναται πότνι' Ἐρινὺς
παρά τ' ἀθανάτοις τοῖς [θ'] ὑπὸ γαῖαν,
περί τ' ἀνθρώπων φανερῶς τελέως

διαπράσσουσιν τοῖς μὲν ἀοιδάς,
τοῖς δ' αὖ δακρύων
βίον ἀμβλωπὸν παρέχουσαι.
ΧΟ. ἀνδροκμῆτας δ' ἀώρους ἀπεννέπω τύχας, Str. 2.
νεανίδων τ' ἐπηράτων
ἀνδροτυχεῖς βιότους δότε, κύρι' ἔχοντες,
θεαί τ' ὦ Μοῖραι
ματροκασιγνῆται,
δαίμονες ὀρθονόμοι,
παντὶ δόμῳ μετάκοινοι,
παντὶ χρόνῳ δ' ἐπιβριθεῖς
ἐνδίκοις ὁμιλίαις,
παντᾷ τιμιώταται θεῶν.
ΑΘ. τάδε τοι χώρᾳ τήμῃ προφρόνως
ἐπικραινομένων
γάνυμαι· στέργω δ' ὄμματα Πειθοῦς,
ὅτι μοι γλῶσσαν καὶ στόμ' ἐπωπᾷ
πρὸς τάσδ' ἀγρίως ἀπανηναμένας·
ἀλλ' ἐκράτησε Ζεὺς ἀγοραῖος,
νικᾷ δ' ἀγαθῶν
ἔρις ἡμετέρα διὰ παντός.
ΧΟ. τὰν δ' ἄπληστον κακῶν μήποτ' ἐν πόλει στά-
σιν Ant. 2.
τᾷδ' ἐπεύχομαι βρέμειν.
μηδὲ πιοῦσα κόνις μέλαν αἷμα πολιτᾶν
δι' ὀργὰν ποινὰς
ἀντιφόνους ἄτας
ἁρπαλίσαι πόλεως.
χάρματα δ' ἀντιδιδοῖεν
κοινοφιλεῖ διανοίᾳ,
καὶ στυγεῖν μιᾷ φρενί.

πολλῶν γὰρ τόδ' ἐν βροτοῖς ἄκος.
ΑΘ. ἆρα φρονοῦσι γλώσσης ἀγαθῆς
ὁδὸν εὑρίσκειν;
ἐκ τῶν φοβερῶν τῶνδε προσώπων
μέγα κέρδος ὁρῶ τοῖσδε πολίταις.
τάσδε γὰρ εὔφρονας εὔφρονες ἀεὶ
μέγα τιμῶντες καὶ γῆν καὶ πόλιν
ὀρθοδίκαιον
πρέψετε πάντως διάγοντες.
ΧΟ. χαίρετε χαίρετ' ἐν αἰσιμίαισι πλούτου, Str. 3.
χαίρετ' ἀστικὸς λεώς, ἴκταρ ἥμενοι Διὸς
παρθένου φίλας φίλοι, σωφρονοῦντες ἔμφρονος.
Παλλάδος δ' ὑπὸ πτεροῖς ὄντας ἅζεται πατήρ.
ΑΘ. χαίρετε χὐμεῖς· προτέραν δ' ἐμὲ χρὴ
στείχειν θαλάμους ἀποδείξουσαν
πρὸς φῶς ἱερὸν τῶνδε προπομπῶν.
ἴτε καὶ σφαγίων τῶνδ' ὑπὸ σεμνῶν
κατὰ γῆς σύμεναι
τὸ μὲν ἀτηρὸν χώρᾳ κατέχειν,
τὸ δὲ κερδαλέον
πέμπειν πόλεως ἐπὶ νίκῃ.
ὑμεῖς δ' ἡγεῖσθε, πολισσοῦχοι
παῖδες Κραναοῦ, ταῖσδε μετοίκοις.
εἴη δ' ἀγαθῶν
ἀγαθὴ διάνοια πολίταις.
ΧΟ. χαίρετε, χαίρετε δ' αὖθις, ἔπη διπλοΐζω, Ant. 3.
πάντες οἱ κατὰ πτόλιν, δαίμονές τε καὶ βροτοί,
Παλλάδος πόλιν νέμοντες· μετοικίαν δ' ἐμὴν
εὖ σέβοντες οὔτι μέμψεσθε συμφορὰς βίου.
ΑΘ. αἰνῶ τε μύθους τῶνδε τῶν κατευγμάτων,
πέμψω τε φέγγει λαμπάδων σελασφόρων

ἐς τοὺς ενερθε καὶ κάτω χθονὸς τόπους
ξὺν προσπόλοισιν αἵτε φρουροῦσιν βρέτας
τοὐμὸν, δικαίως· ὄμμα γὰρ πάσης χθονὸς
Θησῇδος ἐξίκοιτ' ἂν εὐκλεὴς λόχος

* * * * * * *

* * * * * *

παίδων, γυναικῶν, καὶ στόλος πρεσβυτίδων.
φοινικοβάπτοις ἐνδυτοῖς ἐσθήμασιν
τιμᾶτε, καὶ τὸ φέγγος ὁρμάσθω πυρὸς,
ὅπως ἂν εὔφρων ἥδ' ὁμιλία χθονὸς
τὸ λοιπὸν εὐάνδροισι συμφοραῖς πρέπῃ.

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.

βᾶτε δόμῳ, μεγάλαι φιλότιμοι Str. 1.
Νυκτὸς παῖδες ἄπαιδες, ὑπ' εὔφρονι πομπᾷ, —
εὐφαμεῖτε δὲ πανδαμί.

γᾶς ὑπὸ κεύθεσιν ὠγυγίοισιν Ant. 1.
τιμαῖς καὶ θυσίαις περίσεπτ' ἵν' ἔχητε. —
εὐφαμεῖτε δὲ πανδαμί.

ἵλαοι δὲ καὶ εὐθύφρονες γᾷ Str. 2.
δεῦρ' ἴτε, σεμναὶ, ⟨τᾷ⟩ πυριδάπτῳ
λαμπάδι τερπόμεναι καθ' ὁδόν. —
ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.

σπονδαὶ δ' ἐς τὸ πᾶν ἔνδαιδες οἴκων Ant. 2.
Παλλάδος ἀστοῖς· Ζεὺς ⟨ὁ⟩ πανόπτας
οὕτω Μοῖρά τε συγκατέβα. —
ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.

1044 corruptus.

ΒΙΟΣ ΑΙΣΧΥΛΟΥ.

Αἰσχύλος ὁ τραγικὸς γένει μέν ἐστιν Ἀθηναῖος, Ἐλευσίνιος τῶν δήμων, υἱὸς Εὐφορίωνος, Κυνεγείρου ἀδελφὸς, ἐξ εὐπατριδῶν τὴν φύσιν. νέος δὲ ἤρξατο τῶν τραγῳδιῶν, καὶ πολὺ τοὺς πρὸ ἑαυτοῦ ὑπερῆρε κατά τε τὴν ποίησιν καὶ τὴν διάθεσιν τῆς σκηνῆς, τήν τε λαμπρότητα τῆς χορηγίας καὶ τὴν σκευὴν τῶν ὑποκριτῶν, τήν τε τοῦ χοροῦ σεμνότητα, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' ὦ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα σεμνὰ
καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον.

Συνεχρόνησε δὲ Πινδάρῳ, γεγονὼς κατὰ τὴν ξγ' Ὀλυμπιάδα. γενναῖον δὲ αὐτόν φασι καὶ μετασχεῖν τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης σὺν τῷ ἀδελφῷ Κυνεγείρῳ, τῆς τε ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας σὺν τῷ νεωτάτῳ τῶν ἀδελφῶν Ἀμεινίᾳ, καὶ τῆς ἐν Πλαταιαῖς πεζομαχίας.

Κατὰ δὲ τὴν σύνθεσιν τῆς ποιήσεως ζηλοῖ τὸ ἁδρὸν ἀεὶ πλάσμα, ὀνοματοποιΐαις τε καὶ ἐπιθέτοις, ἔτι δὲ μεταφοραῖς καὶ πᾶσι τοῖς δυναμένοις ὄγκον τῇ φράσει περιθεῖναι χρώμενος. αἵ τε διαθέσεις τῶν δραμάτων οὐ πολλὰς αὐτῷ περιπετείας καὶ πλοκὰς ἔχουσιν, ὡς παρὰ τοῖς νεωτέροις· μόνον γὰρ ζηλοῖ τὸ βάρος περιτιθέναι τοῖς προσώποις, ἀρχαῖον εἶναι κρίνων τοῦτο τὸ μέρος μεγαλοπρεπές τε καὶ ἡρωϊκόν, τὸ δὲ πανοῦργον κομψοπρεπές τε καὶ γνωμολογικὸν ἀλλότριον τῆς τραγῳδίας ἡγούμενος· ὥστε διὰ τὸ πλεονάζειν τῷ βάρει τῶν προσώπων κωμῳδεῖται παρὰ Ἀριστοφάνους. ἐν μὲν γὰρ τῇ Νιόβῃ ⟨Νιόβη⟩ ἕως τρίτου μέρους ἐπικαθημένη τῷ τάφῳ τῶν παίδων οὐδὲν φθέγγεται ἐγκεκαλυμμένη· ἔν τε τοῖς Ἕκτορος λύτροις Ἀχιλλεὺς ὁμοίως ἐγκεκαλυμμένος οὐ φθέγγεται, πλὴν ἐν ἀρχαῖς ὀλίγα πρὸς Ἑρμῆν ἀμοιβαῖα. διὸ ἐκλογαὶ μὲν παρ' αὐτῷ τῇ κατασκευῇ διαφέρουσαι πάμπολλαι ἂν εὑρεθεῖεν, γνῶμαι δὲ ἢ συμπάθειαι ἢ ἄλλο τι

τῶν δυναμένων εἰς δάκρυα ἀγαγεῖν οὐ πάνυ. ταῖς τε γὰρ ὄψεσι καὶ τοῖς μύθοις πρὸς ἔκπληξιν τερατώδη μᾶλλον ἢ πρὸς ἀπάτην κέχρηται.

Ἀπῆρε δὲ πρὸς Ἱέρωνα, κατὰ τινὰς μὲν ὑπὸ Ἀθηναίων κατασπουδασθεὶς καὶ ἡσσηθεὶς νέῳ ὄντι Σοφοκλεῖ, κατὰ δὲ ἐνίους ἐν τῷ εἰς τοὺς ἐν Μαραθῶνι τεθνηκότας ἐλεγείῳ ἡσσηθεὶς Σιμωνίδῃ· τὸ γὰρ ἐλεγεῖον πολὺ τῆς περὶ τὸ συμπαθὲς λεπτότητος μετέχειν θέλει, ὃ τοῦ Αἰσχύλου, ὡς ἔφαμεν, ἐστὶν ἀλλότριον. τινὲς δέ φασιν ἐν τῇ ἐπιδείξει τῶν Εὐμενίδων σποράδην εἰσαγαγόντα τὸν χορὸν τοσοῦτον ἐκπλῆξαι τὸν δῆμον, ὡς τὰ μὲν νήπια ἐκψῦξαι, τὰ δὲ ἔμβρυα ἐξαμβλωθῆναι. ἐλθὼν τοίνυν εἰς Σικελίαν, Ἱέρωνος τότε τὴν Αἴτναν κτίζοντος ἐπεδείξατο τὰς Αἰτναίας, οἰωνιζόμενος βίον ἀγαθὸν τοῖς συνοικίζουσι τὴν πόλιν. καὶ σφόδρα τῷ τυράννῳ Ἱέρωνι καὶ τοῖς Γελῴοις τιμηθείς, ἐπιζήσας τρίτον ἔτος ὢν γηραιὸς ἐτελεύτα τοῦτον τὸν τρόπον. ἀετὸς γὰρ χελώνην ἁρπάσας, ὡς ἐγκρατὴς γενέσθαι τῆς ἄγρας οὐκ ἴσχυσεν, ἀφίησι κατὰ πετρῶν αὐτὴν συνθλάσσων τοῦ δέρματος, ἐνεχθεῖσα δὲ κατὰ τοῦ ποιητοῦ φονεύει αὐτόν. χρηστηριασθεὶς δὲ ἦν· „οὐράνιόν σε βέλος κατακτενεῖ“. ἀποθανόντα δὲ Γελῷοι πολυτελῶς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι θάψαντες ἐτίμησαν μεγαλοπρεπῶς, ἐπιγράψαντες οὕτως·

Αἰσχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τόδε κεύθει
  μνῆμα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας·
ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον Μαραθώνιον ἄλσος ἂν εἴποι
  καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος.

εἰς τὸ μνῆμα δὲ φοιτῶντες ὅσοις ἐν τραγῳδίαις ἦν ὁ βίος ἐνήγιζόν τε καὶ τὰ δράματα ὑπεκρίνοντο. Ἀθηναῖοι δὲ τοσοῦτον ἠγάπησαν Αἰσχύλον, ὡς ψηφίσασθαι μετὰ θάνατον αὐτοῦ τὸν βουλόμενον διδάσκειν τὰ Αἰσχύλου χορὸν λαμβάνειν. ἐβίω δὲ ἔτη ξγ', ἐν οἷς ἐποίησε δράματα ό καὶ ἐπὶ τούτοις σατυρικὰ ἀμφὶ τὰ ἑ. νίκας δὲ τὰς πάσας εἴληφε τρεισκαίδεκα· οὐκ ὀλίγας δὲ μετὰ τελευτὴν νίκας ἀπηνέγκατο.

Πρῶτος Αἰσχύλος πάθεσι γεννικωτέροις τὴν τραγῳδίαν ηὔξησεν, τήν τε σκηνὴν ἐκόσμησεν καὶ τὴν ὄψιν τῶν θεωμένων κατέπληξε τῇ λαμπρότητι, γραφαῖς καὶ μηχαναῖς, βωμοῖς

τε καὶ τάφοις, σάλπιγξιν, εἰδώλοις, Ἐρινύσι, τούς τε ὑποκριτὰς χειρῖσι σκεπάσας καὶ τῷ σύρματι ἐξογκώσας μείζοσί τε τοῖς κοθόρνοις μετεωρίσας. ἐχρήσατο δ' ὑποκριτῇ πρώτῳ μὲν Κλεάνδρῳ, ἔπειτα καὶ τὸν δεύτερον αὐτῷ προσῆψε Μυννίσκον τὸν Χαλκιδέα· τὸν δὲ τρίτον ὑποκριτὴν αὐτὸς ἐξηῦρεν, ὡς δὲ Δικαίαρχος ὁ Μεσσήνιος, Σοφοκλῆς. τὸ δ' ἁπλοῦν τῆς δραματοποιΐας εἰ μέν τις πρὸς τοὺς μετ' αὐτὸν λογίζοιτο, φαῦλον ἂν ἐκλαμβάνοι καὶ ἀπραγμάτευτον, εἰ δὲ πρὸς τοὺς ἀνωτέρω, θαυμάσειε τῆς ἐπινοίας τὸν ποιητὴν καὶ τῆς εὑρέσεως· ὅτῳ δὲ δοκεῖ τελεώτερος τραγῳδίας ποιητὴς Σοφοκλῆς γεγονέναι, ὀρθῶς μὲν δοκεῖ, λογιζέσθω δ' ὅτι πολλῷ χαλεπώτερον ἦν ἐπὶ Θέσπιδι Φρυνίχῳ τε καὶ Χοιρίλῳ εἰς τοσόνδε μεγέθους τὴν τραγῳδίαν προαγαγεῖν ἢ ἐπὶ Αἰσχύλῳ εἰπόντα εἰς τὴν Σοφοκλέους ἐλθεῖν τελειότητα.

Ἐπιγέγραπται τῷ τάφῳ αὐτοῦ·

Αἰετοῦ ἐξ ὀνύχων βρέγμα τυπεὶς ἔθανεν.

Φασὶν ὑπὸ Ἱέρωνος ἀξιωθέντα ἀναδιδάξαι τοὺς Πέρσας ἐν Σικελίᾳ καὶ λίαν εὐδοκιμεῖν.

ΕΚ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

Ταύτῃ καὶ ἄριστος εἰς τραγῳδίαν Αἰσχύλος κρίνεται, ὅτι εἰσάγει πρόσωπα μεγάλα καὶ ἀξιόχρεα. καί τινες ἤδη τῶν τραγῳδιῶν αὐτῷ διὰ μόνων οἰκονομοῦνται θεῶν, καθάπερ οἱ Προμηθεῖς· τὰ γὰρ δράματα συμπληροῦσιν οἱ πρεσβύτατοι τῶν θεῶν, καὶ ἔστι τὰ ἀπὸ τῆς σκηνῆς καὶ τῆς ὀρχήστρας θεῖα πάντα πρόσωπα.

Τῶν ποιημάτων ἃ μέν ἐστι διεξοδικὰ καὶ διηγηματικὰ καὶ ἀπαγγελτικὰ οὐδὲ δραματικὰ καὶ μιμητικά, ἃ δὲ ἐξ ἀμφοῖν, ἃ δὲ μόνον δραματικά· αὐτὰ γὰρ ἐνεργεῖ καὶ λέγει ἅμα τὰ πρόσωπα καὶ αὐτὰ τὸ κῦρος ἔχει. διὰ τοῦτο αἱ τῶν δραμάτων ἐπιγραφαὶ προγράφονται τοῦ ποιητοῦ· Νιόβη Αἰσχύλου. Ὁμήρου δὲ Ἰλιάς· μικταὶ γάρ εἰσιν αἱ ποιήσεις αὐτῷ.

14 DAY USE
RETURN TO DESK FROM WHICH BORROWED
LOAN DEPT.
RENEWALS ONLY—TEL. NO. 642-3405
This book is due on the last date stamped below, or
on the date to which renewed.
Renewed books are subject to immediate recall.

AUG 14 1969 1 7

ICLF (N)

RECEIVED
AUG 1 '69 -9 AM
LOAN DEPT.

LD21A–60m-6,'69
(J9096s10)476–A-32

General Library
University of California
Berkeley

YB 40993